

ชาวไทย

تايندي

تايندي

อรรถาธิบายอัลกุรอาน สามัญข้อสุดท้าย จากหนังสือ อัด-ดฟัสร์ อัล-มุยัสส์ร

ISBN : 978-603-900056-9-8

พร้อม กับ

บทบัญญัติต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับมุสลิม

หนังสือเล่มนี้แปลแล้ว 55 ภาษา

www.tafseer.info

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

บทนำ

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์แห่งอัลลอฮ์ ขอความจำเริญและสันติสุขจงประสบแด่ผู้นำของท่านนบีของเรา ท่านผู้เป็นที่รักของเรา ผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ...

พึงทราบเถิด โอ้ พี่น้องมุสลิมและมุสลิมะฮ์ของฉัน - ขออัลลอฮ์เมตตาทุกท่าน - ว่าเราจำเป็นต้องเรียนรู้ประเด็นต่างๆ สี่ประการ นั่นคือ

① **หนึ่ง : ความรู้ :** คือการรู้จักอัลลอฮ์ สุหนะฮ์ของพระองค์ การรู้จักนบีของพระองค์ คือลัทธิของอะลียะฮ์ วะลัลลัม, และการรู้จักศาสนาอิสลาม เพราะไม่อนุญาตให้เราเคารพสักดิ์อัลลอฮ์โดยที่เราไม่มีความรู้ และผู้ใดที่กระทำเช่นนั้น แน่ชอนมันปลายทางของเขาก็จะสิ้นสุดที่การหลงทาง และเขาย่อมจะคล้ายคลึงกับพวกนัศรอญียะฮ์ในกรณีนี้

② **สอง : การปฏิบัติ :** ผู้ใดที่รู้แต่ไม่ได้ปฏิบัติ เขาก็ย่อมคล้ายคลึงกับพวกยิว เพราะพวกเขารู้แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามที่รู้ และส่วนหนึ่งของวิธีการล่อลวงของชัยฏอนก็คือ ทำให้มนุษย์หลีกเลี่ยงจากการเรียนรู้โดยอ้างว่าเขาจะได้รับการยกเว้นจากอัลลอฮ์ด้วยความที่เขาไม่รู้มัน แต่เขากลับไม่ทราบว่า ใครก็ตามที่มีโอกาสได้เรียนรู้แต่ไม่ยอมทำ หลักฐานพยานก็จะเกิดขึ้นแก่เขาแล้ว ซึ่งเขาไม่อาจจะยกอ้างใดๆ ได้อีก และนี่ก็เป็นวิธีการหลีกเลี่ยงของกลุ่มชนของนบีฮุสเมื่อครั้งที่พวกเขา **((ได้นำนิ้วมือของพวกเขาอุดหูไว้ และปกปิดตัวเองด้วยเสื้อผ้าของพวกเขา))** โดยคาดคิดไปว่าไม่ให้หลักฐานพยานได้เกิดขึ้นเหนือตัวพวกเขานั่นเอง

③ **สาม : การเชิญชวนสู่ความรู้ดังกล่าว :** เพราะบรรดาผู้รู้และผู้ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวนสู่อิสลามนั้น คือผู้รับมรดกจากเหล่านบีทั้งหลาย แท้จริง อัลลอฮ์ สุหนะฮ์ของพระองค์ วะลัลลัม ได้สาปแช่งชนเผ่าอิสรออีล เพราะพวกเขา **((ไม่ได้หักห้ามระหว่างกันในเรื่องความชั่วที่พวกเขากระทำ มันย่อมเป็นสิ่งที่เลวร้ายมาก ในเรื่องที่เขาเหล่านั้นได้ก่อไว้))** การเรียกร้องเชิญชวนและการสั่งสอนเป็นฟัรฎุที่ฝ่ายะฮ์ ถ้าหากว่ามีใครที่ทำหน้าที่นี้โดยเพียงพอแล้วทุกคนก็จะไม่บาป และถ้าหากทุกคนละทิ้งมัน พวกเขาก็จะบาปกันหมด

④ **สี่ : การอดทนต่ออุปสรรค :** ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ การปฏิบัติตามความรู้ และการเรียกร้องสู่ความรู้

เป็นความอดสาหัสของเราที่จะมีส่วนร่วมในการขจัดความไม่รู้ และเพื่อให้เกิดความสะดวกง่ายดายตายในการเรียนรู้สิ่งที่เป็น เราจึงได้รวบรวมหนังสือเล่มย่อมเล่มนี้ ซึ่งบรรจุเนื้อหาที่เพียงพอระดับหนึ่งสำหรับความรู้ทางหลักศาสนา พร้อมๆ กับบรรดาธิบายอัลกุรอานสามัญซ้อสุดท้าย เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วมีการอ่านทวนส่วนนี้กันมาก (สิ่งใดที่ทำได้ไม่หมด ก็ไม่ควรละทิ้งมันจนสิ้น)

ในการรวบรวมดังกล่าวเราพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ออกมาเป็นบทสรุปสั้นๆ และด้วยสิ่งมีรายงานถูกต้องจากท่านนบี คือลัทธิของอะลียะฮ์ วะลัลลัม เรามีอาจอ้างว่าเราบรรลุความสมบูรณ์ เพราะมันเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดจำเพาะสำหรับพระองค์เท่านั้น แต่คืออดสาหัสเล็กๆ น้อยๆ ถ้าหากมันถูกต้อง แสดงว่ามันมาจากการชี้แนะและการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และสิ่งใดที่มีผิดพลาด ก็ล้วนมาจากสาเหตุของตัวเราเองและของชัยฏอน อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์นั้นมิได้เกี่ยวข้องกับแต่อย่างใด และขออัลลอฮ์ทรงเมตตาผู้ที่ติเตียนความผิดพลาดของเราอย่างสร้างสรรค์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

เราขอต่ออัลลอฮ์ ให้พระองค์ทรงตอบแทนทุกคนที่มีส่วนร่วมในการเตรียมหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดพิมพ์และเผยแพร่ อ่านและสอนมัน ด้วยผลตอบแทนที่ดียิ่ง และขอพระองค์ทรงตอบรับจากพวกเขาและเพิ่มผลบุญที่ทบเท่าทวีคูณแก่พวกเขา

อัลลอฮ์เท่านั้นที่ทรงรอบรู้อย่าง ขออัลลอฮ์ประทานความจำเริญและสันติสุขแด่ผู้นำของเราและท่านนบีของเรา ท่านนบีหมัหมัด รวมทั้งวงศ์วานและมิตรสหายของท่านทั้งหมด

หนังสือเล่มนี้ได้รับการกล่าวคำนิยมโดยบรรดาผู้รู้และบัณฑิตหลายท่านในโลกมุสลิม

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม บริจาค ให้ความร่วมมือ หรือขอหนังสือ ติดต่อได้ทางเว็บไซต์ :

www.tafseer.info อีเมล : thai@tafseer.info

➤ อิบน์ อุมร์ رضي الله عنه ได้รายงานหะดีษ **« مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ بَيْتٌ لِيَتَبَنَّى إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ »** ความว่า **“ไม่มีสิทธิใดๆ ของมุสลิมที่มีบางสิ่งต้องสั่งเสียไว้ โดยจะต้องไม่ผ่านข้ามไปสองคืน เว้นแต่การสั่งเสียนั้นต้องได้รับการบันทึกไว้กับเขาเรียบร้อยแล้ว”** (รายงานโดยมุสลิม)

➤ อิบน์ อุมร์ ได้กล่าวเพิ่มอีกว่า: ไม่มีคืนไหนๆ ที่ผ่านพ้นไป นอกเสียจากว่าฉันจะบันทึกการสั่งเสียของฉันไว้เรียบร้อยแล้ว หลังจากที่ได้ยินคำพูดของท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ดังที่กล่าวมา

➤ อิมามอะหมัด رحمته الله ได้กล่าวไว้ว่า **“ฉันมิได้บันทึกหะดีษใดๆ เว้นแต่ฉันได้ปฏิบัติมันทันทีจนกระทั่งฉันเคยพบว่าท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ได้กรอกเลือดแล้วจ่ายให้ช่างกรอกที่ชื่ออับดุลญะฮ์หนึ่งคืนาร์ ฉันเลยจ่ายให้ช่างที่ทำการกรอกเลือดให้ฉันหนึ่งคืนาร์เช่นกัน ทันทีที่ฉันกรอกเลือดเสร็จ”**

➤ อิมามอัล-บุคอรี رحمته الله ฉันไม่เคยนิทาใครเลย เมื่อได้รู้ว่าการนินทานั้นเป็นบาป ฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะกลับไปยังพระองค์อัลลอฮ์ โดยที่พระองค์ไม่ได้เอาผิดกับฉันในการนินทาใครๆ ก็ตาม

➤ ท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ได้กล่าวไว้ว่า **« لَا اَنْبُوتُ ، لَا دُخُولَ الْجَنَّةِ ، لَمْ يَمْنَعُهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ »** ความว่า **“ผู้ใดก็ตามที่อ่านอายะฮ์สุรกีฮ์หลังละหมาดทุกๆ ครั้ง ย่อมจะไม่สิ่งกีดขวางเขาจากการเข้าสวรรค์ เว้นแต่ความตายเท่านั้น”** (บันทึกโดย อัน-นะซะฮียะฮ์) ท่านอับดุล กียูยิม رحمته الله

➤ กล่าวไว้ว่า ฉันได้ทราบว่ายัยคุล อิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮ์ ได้กล่าวว่า **“ฉันไม่เคยละทิ้งการอ่านมันทุกครั้งหลังละหมาด นอกจากฉันลืมหรือประมาदनัน”**

➤ เมื่อท่านได้รับรู้และปฏิบัติแล้ว ท่านย่อมต้องทำหน้าที่เผยแพร่ในสิ่งดีๆ ที่พระองค์ได้ประทานแก่ท่านด้วย อย่าหักห้ามตัวเองจากผลบุญหรือตระหนี่เพื่อมิให้คนอื่นได้รับความดีจากท่านเด็ดขาด ท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ได้กล่าวไว้ว่า **« مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ »** ความว่า **“ผู้ใดชี้แนะทางแห่งความดี เขาจะได้รับผลบุญเช่นเดียวกับผู้ที่ปฏิบัติตาม”** (รายงานโดยมุสลิม)

➤ และท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ได้กล่าวไว้ว่า **« خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ »** ความว่า **“ผู้ที่ดีเลิศในหมู่ผู้เจ้าคือ ผู้ที่ร่ำเรียนอัลกุรอานและสอนต่อแก่ผู้อื่น”** (รายงานโดยอัล-บุคอรี)

➤ ท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ได้กล่าวไว้ว่า **« بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً »** ความว่า **“พวกท่านจงเผยแพร่จากฉันถึงแม้จะเป็นแค่หนึ่งอายะฮ์ก็ตาม”** (บันทึกโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม)

➤ และทุกๆ ครั้งที่ท่านได้เผยแพร่ความดี ท่านก็จะพลอยได้รับผลบุญและสิ่งดีๆ ต่อเนื่องกันในชีวิตนี้และหลังความตาย ท่านนบี (คืออัลลอฮ์) ได้กล่าวไว้ว่า **« إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ : إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَدٍّ صَاحِبٍ يَدْعُوهُ »** ความว่า **“เมื่อลูกหลานอาดัมได้ล่วงลับไปแล้ว การงานทุกอย่างจะถูกตัดขาดจากเขาเว้นแต่สามอย่างด้วยกัน(ที่ยังคงได้รับผลบุญอย่างต่อเนื่อง) คือการบริจาคทานที่ให้ประโยชน์ต่อเนื่อง ความรู้ที่ให้ประโยชน์ และศุอาอ์จากลูกที่ศอลิห”** (บันทึกโดยมุสลิม)

➤ ข้อสังเกต: จะเห็นว่าเราได้อ่านสุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ มากกว่า 17 ครั้ง ต่อวัน ซึ่งขอให้พ้นปราศจากหนทาง **« غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ »** **“ไม่ใช่ทางของพวกที่ถูกกริ้ว”** **« وَلَا الضَّالِّينَ »** **“และมีใช่(แนวทางของ)พวกที่หลงผิด”** (อัล-ฟาติหะฮ์ 7) แต่เรากลับประะพุดิตังพวกเขาดลอดเวลา รู้แต่ไม่ปฏิบัติก็จะคล้ายคลึงกับพวกยิวที่ถูกกริ้ว หรือไม่ยอมที่จะเรียนรู้แต่ปฏิบัติตามความโง่เขลาตัวเองก็จะคล้ายคลึงกับพวกนัศรอญียะฮ์ที่หลงผิด !

➤ เราขอวิงวอนจากพระองค์อัลลอฮ์ให้ทรงประทานแก่เราและท่านซึ่งความรู้ที่เป็นประโยชน์และการทำงานที่ดีเลิศ พระองค์อัลลอฮ์เท่านั้นทรงรู้ยิ่งดีกว่า ขอพระองค์ทรงเมตตาแด่ท่านนบีมุหมัหมัด (คืออัลลอฮ์) ผู้เป็นที่รักของเราและบรรดาเครือญาติของท่าน ตลอดไปจนถึงเหล่าบรรดาสาวกของท่านทุกคนเทอญ

1. คุณค่าต่างๆ ของอัลกุรอาน	2
2. อรรถาธิบายอัลกุรอาน สามัญสุดสุดท้าย	4
3. คำถามต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของมุสลิม	68
4. การงานของจิตใจ	90
5. บทสนทนาอันสงบ ระหว่าง อับดุลลอฮ์และอับดุลนบิ	110
6. คำปฏิญาณ: ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ “แท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์”	119
7. คำปฏิญาณ: ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ “มุหัมมัด นั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”	122
8. การทำความสะอาด	124
9. บัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับผู้หญิง	128
10. สตรีในอิสลาม	131
11. การละหมาด	135
12. ซะกาต	142
13. การถือศีลอด	145
14. การประกอบพิธีหัจญ์และอุมเราะฮ์	148
15. จิปาละฮะ	153
16. การเป่ารักขา	158
17. การขอคูอาฮ์	166
18. คูอาฮ์ต่างๆ ที่สำคัญและสมควรท่องจำและใช้ขอคูอาฮ์	168
19. การค้าที่ได้กำไร	175
20. บทวิริตประจำวันยามเช้าและยามเย็น	177
21. ถ้อยคำและการกระทำที่มีรายงานระบุถึงผลบุญอันยิ่งใหญ่	180
22. ประการต่างๆ ที่มีคำสั่งห้ามจากมันและห้ามไม่ให้ทำมัน	190
23. การเดินทางสู่โลกนิรันดร์	194
24. วิธีการอาบน้ำละหมาด	
25. วิธีการละหมาด	
26. ผลของการเรียนรู้คือการปฏิบัติ	

คุณค่าต่างๆ ของอัลกุรอาน

◇ อัลกุรอานเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ ความประเสริฐของมันเหนือคำพูดอื่นๆ นั้น เปรียบได้ดังความประเสริฐของอัลลอฮ์เหนือสรรพสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์ การอ่านมันเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับการเคลื่อนไหวของลิ้น

► ในจำนวนคุณค่าความประเสริฐต่างๆ ของการเรียนรู้ การสอน และการอ่านอัลกุรอานนั้น มีดังนี้

ผลบุญของการสอนอัลกุรอาน ท่านนบี (ﷺ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) กล่าวว่า ความว่า **"ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกท่าน คือผู้ที่ศึกษาอัลกุรอานและสอนมัน"** อัล-บุคอรี

ผลบุญของการอ่านอัลกุรอาน ท่านนบี (ﷺ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) กล่าวว่า ความว่า "ผู้ใดที่อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์หนึ่งตัวอักษรของมัน เขาจะได้รับหนึ่งความดี และความดีนั้นจะเท่ากับสิบเท่าของมัน" อัด-ติมิซีย

◇ อิบน์ เราะฎิยฺ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า : การเพิ่มความดีสิบเท่านั้นจะเกิดขึ้นกับทุกๆ การทำดีซึ่งมีหลักฐานจากพระดำรัสของอัลลอฮ์ว่า ความว่า **"ผู้ใดที่ทำดี เขาก็จะได้รับผลบุญสิบเท่าของมัน"**

ส่วนการเพิ่มมากกว่าสิบเท่านั้นจะเกิดขึ้นกับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะเพิ่มให้กับเขา - จบการอ้างเพียงเท่านั้น. การเพิ่มที่ว่านี้อาจจะสูงถึงเจ็ดร้อยเท่าหรือมากกว่า ซึ่งมันจะเป็นไปตามความกรุณาของอัลลอฮ์ พร้อมๆ กับการที่หัวใจนั้นยอมสงบเสงี่ยม การพินิจพิจารณาที่พร้อมๆ กับการอ่าน และการเข้าใจความหมาย เป็นต้น

คุณค่าของการศึกษาอัลกุรอาน การท่องจำ และผู้ที่อ่านมันได้ชำนาญ ท่านนบี (ﷺ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) กล่าวว่า ความว่า "อุปมาผู้ที่อ่านอัลกุรอานด้วยการที่เขาท่องจำมันได้นั้น เปรียบดังว่าเขาได้อยู่พร้อมกับเหล่ามลาอิกะฮ์ผู้มีเกียรติและประเสริฐ และอุปมาผู้ที่อ่านอัลกุรอานอย่างสม่ำเสมอด้วยความยากลำบากนั้น เขาจะได้รับถึงสองผลบุญ" มุตะพะกุน อะลียฺ.

และท่านนบี (ﷺ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ได้กล่าวว่า ความว่า "จะถูกกล่าวแก่ผู้เป็นมิตรกับอัลกุรอานว่า จงอ่าน และจงเลื่อนระดับขึ้นไปพร้อมๆ กัน จงอ่านให้ดีขึ้นที่ท่านเคยอ่านในดunya เพราะแท้จริงแล้ว สถานะระดับชั้นของเจ้านั้นคือตรงอายุะฮ์สุดท้ายที่เจ้าอ่านมันนั่นเอง" อัด-ติมิซีย

◇ อัล-ค็อฏฏอบียฺ กล่าวว่า : มีรายงานว่าจำนวนอายุะฮ์ของอัลกุรอานนั้นเท่ากับชั้นบันไดของสวรรค์ ดังนั้น จะถูกกล่าวแก่ผู้อ่านอัลกุรอานว่า จงเดินขึ้นบนบันไดเท่ากับจำนวนที่เจ้าเคยอ่านอายุะฮ์อัลกุรอานมาก่อน ดังนั้น ใครที่เคยอ่านอัลกุรอานมาทั้งหมด เขาจะได้อัปไป ณ จุดสูงสุดของบันไดสวรรค์ในวันอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่อ่านอัลกุรอานแค่ส่วนหนึ่งของมัน เขาก็จะได้เดินขึ้นบันไดเท่ากับจำนวนนั้น ดังนั้น จุดสิ้นสุดของผลบุญก็คือจุดสิ้นสุดของการอ่านนั่นเอง - จบการอ้างอิงเพียงเท่านั้น.

ผลบุญของผู้ที่มีบุตรที่เรียนอัลกุรอาน ท่านนบี (ﷺ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) กล่าวว่า ความว่า "ผู้ที่อ่านอัลกุรอานและศึกษามัน และได้ปฏิบัติตามมัน ในวันกิยามะฮ์สุบูกาติทั้งสองของเขาจะถูกให้สวมใส่มงกุฎจากรัศมีแสงของมันนั้นเปรียบได้เหมือนกับแสงของดวงอาทิตย์ และจะได้รับเสื้อผ้าสองชิ้นให้สวมใส่ ซึ่งค่าของมันทั้งสองแม้ดunyaก็มิอาจจะเทียบเท่าได้ พวกเขาจะถามว่า ด้วยเหตุอันใดเราจึงจะได้รับการสวมใส่สิ่งนี้? จะถูกตอบแก่เขาทั้งสองว่า ด้วยการที่ลูกของท่านได้รับอัลกุรอานไปใช้" อัล-หากิม

การรับประกันของอัลกุรอานแก่มิตรของมันในอาคิเราะฮ์ ท่านนบี (ﷺ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) กล่าวว่า ความว่า "พวกท่านจงอ่านอัลกุรอานเถิด เพราะแท้จริงแล้ว ในวันกิยามะฮ์ มันจะมาให้การรับประกันแก่บรรดาผู้ที่เปี่ยมมิตรกับมัน" มุสลิม

ท่านนบี (ﷺ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) ^(ข้อถกเถียงของนักวิชาการ) กล่าวว่าความว่า "การถือศีลอดและอัลกุรอานนั้น จะมาให้การรับประกันแก่บ่าวในวันกิยามะฮ์ ... " อะห์มัด และ อัล-หากิม

¹ ขออัลลอฮ์ประทานความจำเริญและความสันติแด่ท่าน

ผลบุญของการนั่งรวมกันเพื่ออ่านและศึกษาอัลกุรอาน ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า ความว่า "ไม่มีชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่รวมตัวกันในมัสยิดใดๆ อันเป็นบ้านของอัลลอฮ์ เพื่อร่วมกันอ่าน คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และร่วมศึกษามันระหว่างพวกเขา เว้นแต่ความสงบ อัล-สะกินะฮ์ จะลงมายังพวกเขา ความเมตตาจะปกคลุมพวกเขา มลาอิกะฮ์ทั้งหลายจะห้อมล้อมพวกเขา และอัลลอฮ์จะพูดถึงพวกเขาให้เหล่าผู้ที่อยู่ ณ พระองค์ได้ฟัง" อับู ดาวูด

► ในจำนวนบทบัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับการอ่านอัลกุรอาน

มารยาทในการอ่านอัลกุรอาน อิบน์ กะษีร ได้กล่าวถึงมารยาทบางส่วน เช่น : ต้องไม่แตะอัลกุรอาน และไม่อ่านมันเว้นแต่ต้องอยู่ในสภาพที่สะอาด, ให้แปรงฟันก่อนอ่าน, ให้สวมใส่เสื้อผ้าที่ดีที่สุด, ให้หันไปทางกิบลัต, ต้องหยุดจากการอ่านเมื่อหาว, ต้องไม่ตัดช่วงการอ่านด้วยคำพูดใดๆ เว้นแต่มีความจำเป็น, ต้องอ่านอย่างมีสมาธิให้ใจอยู่กับเนื้อกับตัว, เมื่ออ่านถึงอายะฮ์ที่กล่าวถึงภาคผลที่ดีก็ให้กล่าววิงวอนขอ และเมื่อถึงอายะฮ์ที่กล่าวถึงการลงโทษก็ให้ขอความคุ้มครอง, อย่าตั้งอัลกุรอานให้เปิดอ้าบนพื้น และต้องไม่วางสิ่งอื่นเหนือมัน, ผู้อ่านทั้งหลายต้องไม่ตะเบ็งเสียงประชันกันระหว่างพวกเขา, ต้องไม่อ่านในตลาดหรือสถานที่ที่ไม่เหมาะสมไม่ควร

วิธีการอ่าน ► การอ่านอัลกุรอานและการกล่าวซิกิริในละหมาดจะใช้ไม่ได้จนกว่าต้องมีการเปล่งเสียงให้ตัวผู้อ่านเองได้ยิน โดยไม่สร้างความรำคาญหรือรบกวนผู้อื่น ► ควรต้องอ่านอย่างช้าๆ อะนัส (رضي الله عنه) ถูกถามถึงวิธีการอ่านของท่านนบี (ﷺ) ท่านได้ตอบว่า "ท่านจะอ่านลากเสียงยาว เมื่อท่านอ่าน บิสมิลลาฮิรเราะห์มานิรเราะห์มิม ท่านจะลากเสียงตรง บิสมิลลาฮุ และลากเสียงตรง อีร-เราะห์มาน และตรง อีร-เราะห์มิม" อัล-บุคอรี

จำนวนอายะฮ์ที่อ่าน บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี (ﷺ) จะกำหนดเวลาให้ตัวเองได้อ่านอัลกุรอานจำนวนหนึ่งทุกๆ วัน และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขาที่อ่านสม่ำเสมอจนจบเล่มน้อยกว่าเจ็ดวัน ทว่า กลับมีรายงานที่ห้ามไม่ให้อ่านจบเล่มน้อยกว่าสามวันด้วยซ้ำ

การอ่านโดยการท่องจำ หากว่าผู้อ่านได้อ่านอัลกุรอานจากการท่องจำของเขา แล้วก็ปรากฏว่ามีการตะดับบур พินิจพิเคราะห์ การครุ่นคิดตาม หัวใจและสายตามีสมาธิมากกว่าการอ่านจากมุศหฟหรืออัลกุรอานที่เป็นเล่ม ถ้าเป็นเช่นนั้น การอ่านจากการท่องจำย่อมดีกว่า แต่ถ้าหากสองกรณีมีความเสมอเท่าเทียมกัน กล่าวคือมีสมาธิเท่าๆ กัน ดังนั้น การอ่านจากมุศหฟย่อมดีกว่า

► **คำสั่งเสีย :** จงพากเพียรเถิด โอ้ พี่น้องของฉัน ในการใช้เวลาของท่านเพื่ออ่านอัลกุรอาน และจงกำหนดให้ตัวท่านได้มีเวลาส่วนหนึ่งในแต่ละวันเพื่ออ่านมัน ซึ่งท่านอย่าได้ละเลยเวลานั้นแม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม ของเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำอย่างสม่ำเสมอดีกว่าของมากมายแต่ทำขาดช่วง และถ้าหากว่าท่านเผลอลืมหรือหลับไปก็จงขัดใจมันในรุ่งขึ้น ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า ความว่า "ผู้ใดที่นอนหลับจากการอ่านอัลกุรอานส่วนที่เขากำหนดกับตัวเองไว้ หรือจากส่วนใดส่วนหนึ่งของมัน แล้วเขาก็อ่านชดมันในช่วงเวลาระหว่างละหมาดศุบหฺและละหมาดซุฮรฺ จะถูกบันทึกแก่เขาประหนึ่งว่าเขาได้อ่านมันในช่วงเวลากลางคืน" มุสลิม.

และอย่าได้รวมอยู่ในหมู่คนที่ละทิ้งอัลกุรอานและหลงลืมมันไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบไหนก็ตาม เช่น ละทิ้งการอ่าน การตรัสดีล การตะดับบур การปฏิบัติตามเนื้อหา หรือการใช้มันเพื่อการเยียวยา เป็นต้น

สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่ง

เสมอ สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ ถูกเรียกขานด้วยชื่อ อัล-ฟาติหะฮ์ หมายถึง การเปิดหรือสิ่งที่ใช้เปิด เนื่องจากใช้ในการเริ่มอัลกุรอานด้วยสุเราะฮ์นี้ และถูกเรียกขานด้วยชื่อ อัล-มะฆะนาบี หมายถึง การวอนขอ เนื่องจากถูกใช้อ่านในทุกๆ ร็อกอัตของการละหมาด และยังมีชื่อเรียกอีกหลายชื่อ. ฉันขอเริ่มการอ่านอัลกุรอานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ในสภาพของผู้ที่ขอความช่วยเหลือต่อพระองค์, (อัลลอฮ์) เป็นนามแห่งพระผู้เป็นเจ้าของ - ผู้ทรงประเสริฐและสูงส่งยิ่ง - ผู้ควรค่าแก่การเคารพภักดีอย่างถูกต้อง โดยที่ไม่มีสิ่งอื่นที่ควรแก่การนี้อีก เป็นนามเฉพาะของอัลลอฮ์ตะอาลา และจะไม่มีการเรียกขานผู้อื่นด้วยนามนี้. (อัล-เราะห์มาน) ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาโดยทั่วไป ซึ่งกว้างขวางครอบคลุมสรรพสิ่งทั้งมวล. (อัล-เราะห์มิม) ผู้ทรงเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ, ทั้งสองนี้เป็นพระนามสองประการจากพระนามทั้งหลายของอัลลอฮ์ ซึ่งมีนัยแห่งการยืนยันคุณลักษณะแห่งความเมตตาของอัลลอฮ์ตะอาลา ตามที่คู่ควรกับความยิ่งใหญ่แห่งพระองค์

2 (มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก) คือการสรรเสริญสุดต่ออัลลอฮ์ ด้วยคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ซึ่งล้วนเป็นคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์ และสรรเสริญด้วยนิมัตหรือบุญคุณแห่งพระองค์ทั้งที่เปิดเผยและปกปิด ทั้งที่เกี่ยวกับทางศาสนาและทางโลก อีกทั้งยังมีนัยแห่งการสั่งให้ให้ป่าวได้สรรเสริญพระองค์ด้วย เพราะพระองค์คือผู้ที่ควรค่าแก่การนั้นเพียงผู้เดียว พระองค์คือผู้เสกสรรศรัทธาผู้ทรงจัดการเรื่องราวทุกอย่างของสรรพสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงชุบเลี้ยงสรรพสิ่งทั้งหมดด้วยนิมัตหรือบุญคุณของพระองค์ และทรงดูแลผู้ใกล้ชิดพระองค์ด้วยการประทานอิमानความศรัทธาและอะมัลศอลิห์หรือการทำความดี

3 (อัล-เราะห์มาน) ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา ซึ่งกว้างขวางครอบคลุมสรรพสิ่งทั้งมวล. (อัล-เราะห์มิม) ผู้ทรงเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาโดยเฉพาะ, ทั้งสองนี้เป็นพระนามสองประการจากพระนามทั้งหลายของอัลลอฮ์ตะอาลา

4 พระองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง เพียงพระองค์เดียวคือผู้ครอบครองในวันกิยามะฮ์หรือโลกหน้า นั่นคือวันแห่งการตอบ

แทนการงานต่างๆ และการที่ผู้เป็นมุสลิมได้อ่านโองการนี้ในทุกๆ ร็อกอัตในละหมาดของเขา เป็นการย้ำเตือนเขาให้นึกถึงวันสุดท้าย และเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เขาเตรียมพร้อมด้วยการทำความดี และหลีกเลี่ยงจากการทำความผิดบาปทั้งหลาย

5 แท้จริงเราเจอะเจอการเคารพภักดีของเรามาอบแต่พระองค์ผู้เดียวเท่านั้น และเราขอความช่วยเหลือจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น ในทุกๆ กิจการของเรา ทุกๆ สิ่งนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ผู้ซึ่งไม่มีสิทธิครอบครองแม้เพียงเท่ามธุรสก็ตาม ในโองการนี้มีหลักฐานบ่งชี้ว่า ไม่อนุญาตให้บ่าวมอบสิทธิแห่งการเคารพภักดีไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม เช่น การขอพร การวอนขอความช่วยเหลือ การเชือดสัตว์ การเวียนรอบ เว้นแต่ต้องมอบให้แก่อัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น ในโองการนี้ยังเป็นการเยียวยาจิตใจจากการผูกพันและยึดติดกับสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ และเป็นการเยียวยาจากโรคไข้ฮวด หลงตัวเอง และยโสโอหัง

6 ขอทรงชี้ทางเรา แะนำเรา ให้เราพบกับเส้นทางอันเที่ยงตรง และให้เราเย็นหยดบนเส้นทางนั้นตราบนานที่เราเข้าเฝ้าพระองค์ นั่นคือเส้นทางแห่งอิสลาม ที่เป็นเส้นทางอันชัดแจ้งและนำไปสู่ความโปรดปรานของอัลลอฮ์และสวรรค์ของพระองค์ เป็นเส้นทางที่ได้ทรงชี้แก่ศาสนทูตสุดท้ายของพระองค์ ท่านนบี มุหัมมัด คือลัลลอฮ์ อะลียิ วะสลัลมิม และไม่มีทางที่จะนำไปสู่ความสุขสันต์ได้ เว้นแต่ด้วยการยืนยันหยดบนเส้นทางนี้

7 เป็นเส้นทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากเหล่าศาสนทูต เหล่าผู้เปี่ยมด้วยสัจจะ เหล่าผู้สละชีพในหนทางของพระองค์ และเหล่าผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย พวกเขาคือชนที่ได้รับทางนำและเย็นหยด และขอทรงอย่าให้เราเป็นผู้ที่เดินบนเส้นทางของบรรดาคนที่ถูกกริ้ว คนที่ไร้ความจริง แต่ไม่ได้ปฏิบัติตาม นั่นคือพวกยิวและคนที่คล้ายกันกับพวกเขา และอย่าให้เราเดินบนทางของบรรดาคนที่หลงทาง คนที่ไม่ได้รับการชี้นำสู่เส้นทางที่ถูกต้อง ทำให้พวกเขาหลงทาง นั่นคือพวกคริสตและผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขา. ในการวอนขอด้วยดุอาอันเป็นการเยียวยาแก่หัวใจของมุสลิมจากโรคของการปฏิเสธ ความไม่รู้ และการหลงทาง, และเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า นิมัตหรือบุญคุณอันยิ่งใหญ่ที่สุดโดยคุณลักษณะอันนี้คือนิมัตแห่งอิสลามหรือการได้เป็นผู้นับถืออิสลาม ดังนั้นผู้ใดที่รับรู้ถึงสัจธรรมมากที่สุดและปฏิบัติตามมันมากที่สุด ก็ย่อมที่จะคู่ควรแก่การเดินบนเส้นทางอันเที่ยงตรงมากที่สุด และไม่เป็นที่

กลางแคลงอีกเลยว่ บรรดาเศาะหาบะฮ์หรือเหล่าสาวกของท่านศาสนทูต คือลัลลอฮ์ อะลียิ วะสลัลมิม นั่น คือผู้ที่ควรคู่ที่คู่กับสิ่งนั้นหลังจากบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย โองการนี้จึงชี้ให้เห็นถึงความประเสริฐของบรรดาเศาะหาบะฮ์และสถานะอันยิ่งใหญ่ของพวกเขา ขออัลลอฮ์โปรดปรานพวกเขาด้วยเถิด. เป็นการสุนัดหรือส่งเสริมให้ผู้ซึ่งอ่านสุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ ในละหมาด เมื่ออ่านจบแล้วให้เขากล่าวว่า (อาะมีน) ซึ่งมีความหมายว่า ขออัลลอฮ์ทรงตอบรับ คำกล่าวนี้ไม่ใช่โองการหนึ่งของ สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ ตามที่คนๆ หนึ่งเป็นเอกฉันท์ของบรรดาอุละมาอ์หรือผู้รู้ศาสนา ดังนั้นพวกเขาจึงเห็นเป็นเอกฉันท์อีกเช่นกันว่าไม่มีการเขียนคำกล่าวนี้นลงในอัลกุรอาน

สุเราะฮ์ อัล-มูญาดะละฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของ เคาะละฮ์ บินตุษะอฺละบะฮ์ ที่ได้ตอบโต้เจ้าโสมัมมัด เกี่ยวกับกับเรื่องสามีของนาง คือ เอาสฺ บิน อัศ-ศอมีต และเรื่องที่เขาได้ทำชิฮารฺกับนาง คือ ได้กล่าวแก่อนางว่า "เธอกับฉันเหมือนหลังของแม่ฉัน" คือเปรียบนางเหมือนแม่ซึ่งเป็นผู้ที่ห้ามแต่งงานด้วย, ในขณะที่นางได้นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ฮุตะอาลา เพื่อให้พระองค์ปลดเปลื้องความทุกข์ของนาง, อัลลอฮ์ทรงได้ยินการสนทนาและการโต้ตอบของเจ้าทั้งสองคน แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยินทุกๆ คำพูด ทรงเห็นทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

❷ บรรดาผู้ที่ทำการชิฮารฺต่อภรรยาของเขาในหมู่พวกเจ้า ด้วยการที่สามีกล่าวแก่ภรรยาว่า "เธอกับฉันเหมือนหลังของแม่ฉัน" คือเปรียบนางเหมือนแม่ซึ่งเป็นผู้ที่ห้ามแต่งงานด้วย แท้จริงพวกเขาได้เผลอผิดต่ออัลลอฮ์และทำผิดหลักบัญญัติทางศาสนา ภรรยาของพวกเขาไม่ใช่แม่ของพวกเขา แต่ทว่าแท้จริงแล้วพวกนางคือภรรยาผู้เป็นคู่ครอง ไม่มีใครที่เป็นแม่พวกเขานอกจากผู้หญิงที่ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น บรรดาคนที่กล่าวชิฮารฺนี้ได้กล่าวคำพูดเท็จที่รุนแรงยิ่ง ซึ่งไม่มีความถูกต้องใดๆ เลย และแท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงอภัยและยกโทษแก่ผู้ที่กระทำการบางอย่างอย่างผิดพลาด แล้วเขาก็รีบแก้ไขมันด้วยการกลับตัวอย่างจริงจัง

❸ และบรรดาผู้ที่ได้รับความสัมพันธ์กับภรรยาของพวกเขากับตัวพวกเขาเอง ด้วยการกล่าวชิฮารฺนั้น แล้วพวกเขาก็กลับคำพูดพร้อมทั้งต้องการมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาอีกครั้ง ดังนั้น ในกรณีนี้ให้สามีทำการลงล้างการระงับดังกล่าวด้วย **กัฟฟาเราะฮ์** นั่นคือ การปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคน ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ได้ ก่อนที่เขาจะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาที่เขาได้ทำการชิฮารฺกับนาง นั่นคือข้อชี้ขาดของอัลลอฮ์สำหรับผู้ที่กล่าวชิฮารฺกับภรรยาของเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใช้มันเป็นบทเรียน โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย, เพื่อพวกเขาจะได้ไม่พลั้งไปกระทำการชิฮารฺและกล่าวเท็จ แล้วพวกเขาก็ต้องลงล้างมันเมื่อพวกเขาได้พลั้งกระทำเช่นนั้น และเพื่อพวกเขาจะได้ไม่กลับไปกระทำเช่นนั้นอีก และสำหรับอัลลอฮ์นั้น ไม่มีการกระทำใดๆ ของพวกเขาเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการกระทำนั้น

❹ หากผู้ใดที่ไม่มีทาสให้ปล่อย ดังนั้น จำเป็นแก่เขาที่จะต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันก่อนจะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขา และผู้ใดที่ไม่มีความสามารถถือศีลอดติดต่อกันสองเดือนเพราะเหตุจำเป็นที่ถูกต้องตามหลักศาสนา เขาจำเป็นต้องเลี้ยงอาหารแก่ผู้ยากจนจำนวนหกสิบคนด้วยสิ่งที่ทำให้พวกเขาก็อิ่มท้อง นั่นคือสิ่งที่เราได้ชี้แจงแก่พวกเขาจากข้อชี้ขาดในกรณีของการชิฮารฺ เพื่อให้พวกเขา

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَوَرُكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝۱ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُمْ بِأُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝۲ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَٰلِكُمْ تَوْعُظُونَ بِهِ ۖ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۳ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كَبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ يَبَيِّنُ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝۵ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۶

ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และตามศาสนทูตของพระองค์ และให้พวกเขำปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้บัญญัติไว้ และให้พวกเขำลงละทิ้งสิ่งที่พวกเขำเคยทำในสมัย

ญาฮิลียะฮ์ก่อนอิสลาม บทบัญญัติต่างๆ ดังกล่าวนั้นคือ คำสั่งใช้ของอัลลอฮ์และเป็นขอบเขตของพระองค์ ดังนั้นพวกเขำจึงอย่าได้ละเมิดมัน และสำหรับผู้ที่ปฏิเสธหรือขัดขวางบทบัญญัติเหล่านี้เขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

❺ แท้จริง บรรดาผู้ที่ละเมิดซึ่งขึ้นต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และขัดแย้งกับคำสั่งใช้ของทั้งสองนั้น พวกเขาจะถูกทำให้อับยศและต่ำต้อย เหมือนที่เคยถูกทำให้อับยศแก่ประชาชาติก่อนหน้าพวกเขาซึ่งเป็นปฏิปักษ์กับอัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และแท้จริงเราได้ประทานโองการต่างๆ ลงมาอย่างชัดเจนด้วยหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าบทบัญญัติของอัลลอฮ์และขอบเขตของพระองค์นั้นเป็นความจริง และสำหรับผู้ที่ปฏิเสธขัดขวางโองการต่างๆ เหล่านี้เขาจะได้รับการลงโทษที่น่าอดสูในนรกยะอันนั้น

❻ จงระลึกเกิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ถึงวันกิยามะฮ์ผู้ที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้คนตายทุกคนฟื้นคืนชีพ และจะทรงรวบรวมผู้คนทั้งหมดจากยุคเก่าก่อนและยุคหลังในที่

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمُ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 هُوُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعْوِدُونَ لِمَا هُوُوا عَنْهُ وَيَنْجُبُونَ بِالْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذْ أَوْفَكَ حَيْوَتِكَ بِمَا أَمَرْتُ بِحَيْثُكَ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيُتْسَلِّمُونَ الْمَصِيرَ ﴿٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَنَجُّوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَجُّوْا
 بِالْبِرِّ وَالْقَوَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَتَسْخَرُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

เดียวกัน แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่
 พวกเขาได้ทำไว้ ทั้งความดีและความชั่ว พระองค์ได้คิด
 คำนวณและบันทึกมันไว้ที่กระดาน อัล-เลาหฺ อัล-มะหฺฟูซ
 และเก็บไว้ในบันทึกการกระทำของพวกเขาทั้งหลาย

ในขณะที่พวกเขาได้หลงลืมมันไปแล้ว และอัลลอฮฺนั้นทรง
 เป็นสักขีเหนือทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดปกปิดแก่พระองค์เลย

﴿7﴾ เจ้าไม่รู้จักหรือว่า อัลลอฮฺตะอาลา ครอบรู้ทุกสิ่งในชั้น
 ฟ้าและแผ่นดิน? ไม่มีใครสามคนที่กระซิบกันด้วยคำพูดใดๆ
 ที่เป็นความลับเว้นแต่อัลลอฮฺคือที่สี่ระหว่างพวกเขาด้วย
 ความรอบรู้และการครอบคลุมของพระองค์ ไม่มีผู้กระซิบห้า
 คนเว้นแต่พระองค์คือที่หกในวงกระซิบนั้น ไม่น้อยไปกว่า
 จำนวนนั้นและไม่มากไปกว่าจำนวนนั้น เว้นแต่พระองค์จะ
 ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขาเสมอด้วยความรอบรู้ของพระองค์ไม่
 ว่าจะเป็นที่ใดก็ตาม ไม่มีสิ่งใดที่เร้นลับต่อพระองค์จาก
 เรื่องราวของพวกเขาเลย แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกเล่าแก่
 พวกเขาในวันกิยามะฮฺถึงสิ่งที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้ทั้งดี
 และชั่ว และพระองค์จะทรงให้ผลตอบแทนแก่พวกเขา
 ตามนั้น แท้จริงอัลลอฮฺทรงรู้เกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง

﴿8﴾ เจ้าไม่เห็นดอกหรือ - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - พวกยิว
 ทั้งหลายที่ถูกห้ามจากการซุบซิบอย่างลับๆ ด้วยสิ่งที่
 ก่อให้เกิดความคลางแคลงในใจผู้ศรัทธา แล้วพวกเขาก็

กลับไปทำสิ่งที่ถูกห้ามนั้นอีก และยังพูดคุยซุบซิบกันอย่าง
 ลับๆ ด้วยสิ่งที่เป็นบาป ละเมิด และฝ่าฝืนต่อคำสั่งของ
 ท่านศาสนทูต? ถ้าหากคนพวกนี้ได้มาหาเจ้าเนื่องจากธุระ
 ไตธุระหนึ่ง พวกเขาก็จะกล่าวทักทายด้วยคำทักทายอื่น
 ซึ่งไม่ใช่ที่อัลลอฮฺได้กำหนดให้เป็นการทักทายแก่เจ้า พวก
 เขาจะกล่าวว่า "ฮัล-ลามุ อะลัยกุม" หมายถึง ความตายจง
 ประสบแก่ท่าน แล้วพวกเขา ก็จะพูดกันเองระหว่างพวก
 เขาว่า "เหตุใดอัลลอฮฺจึงไม่ทรงลงโทษพวกเราด้วยสิ่งที่เรา
 ได้กล่าวแก่หมู่หัมมัด ถ้าหากว่าเราเป็นศาสนทูตจริงๆ"
 เพียงพอแล้วด้วยมรณูญะฮ์นั้นที่พวกเขาต้องเข้าไปรับ

โทษในนั้น และต้องทนเจ็บปวดกับความร้อนระอุของมัน
 นั้นแหละคือที่กลับมาคืนอันชั่วร้ายยิ่ง

﴿9﴾ โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของ
 พระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อ
 พวกเขาพูดคุยกันอย่างลับๆ ระหว่างพวกเขา ก็จงอย่าได้
 พูดคุยกันด้วยสิ่งที่มีบาปในคำพูดนั้น หรือด้วยสิ่งที่เป็
 นการละเมิดต่อผู้อื่น หรือเป็นการขัดแย้งกับคำสั่งใช้ของ
 ท่านศาสนทูต และจงพูดคุยกันด้วยสิ่งที่มีคุณค่า การเชื่อ
 พัง และการความทำความดี จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮฺด้วยการ
 น้อมรับปฏิบัติคำสั่งต่างๆ ของพระองค์ และละทิ้งข้อห้าม
 ต่างๆ ของพระองค์ เพราะยังพระองค์ผู้เดียวคือที่คืนกลับ
 ของพวกเขาด้วยการกระทำและคำพูดทั้งหมดของพวกเขา
 เจ้า ซึ่งพระองค์ได้บันทึกคำนวณแก่พวกเขาแล้ว และพระองค์
 จะทรงตอบแทนพวกเขาเจ้าด้วยสิ่งนั้น

﴿10﴾ แท้จริงแล้ว การพูดคุยกันอย่างลับๆด้วยสิ่งที่เป็นบาป
 และการละเมิดนั้น เป็นผลจากการกระซิบกระซาบของ
 ชัยฏอนมารร้าย มันจะคอยแหย่และชักชวนให้ทำเรื่อง
 ดังกล่าว เพื่อนำความทุกข์โศกเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้
 ศรัทธา แต่สิ่งนั้นจะไม่สามารถทำร้ายผู้ศรัทธาได้เลยเว้น
 แต่ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺตะอาลา และยิ่งพระองค์
 อัลลอฮฺผู้เดียวเท่านั้นที่ผู้ศรัทธาต้องพึ่งพิง

﴿11﴾ โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์
 และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อพวกเขาถูก
 ขอให้ขยายวงสนทนาให้กว้างก็จงขยายมันให้กว้างเสีย
 เพื่อที่อัลลอฮฺจะทรงทำให้พวกเขากว้างขวางในโลกนี้และ
 โลกหน้า และเมื่อพวกเขาถูกขอ - โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา -
 เพื่อให้ลุกขึ้นจากวงสนทนาเนื่องด้วยธุระใดๆ ที่เป็น
 ประโยชน์แก่พวกเขา ก็จงลุกขึ้นเสีย เพื่ออัลลอฮฺจะได้ยก
 ฐานะบรรดาผู้ศรัทธาที่จริงใจในหมู่พวกเขา และจะทรงยก
 ฐานะบรรดาผู้รู้ ด้วยฐานะอันมากมายด้วยคุณบุญและ
 ระดับชั้นแห่งความโปรดปราน อัลลอฮฺตะอาลานั้นทรงรู้ลึก
 ถึงการกระทำของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์
 เลย และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาต่อการกระทำ
 เหล่านั้น ในโอการนี้ มีการยกย่องให้เห็นถึงสถานะและ
 ความประเสริฐของผู้รู้ รวมทั้งการยกระดับชั้นของพวกเขา

๑๒ ใช้อั้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อพวกเขาต้องการที่จะพูดคุยอย่างลับๆ กับศาสนทูตของอัลลอฮ์ คืออัลลอฮ์ อะลียะ อะลียะ ระหว่างพวกเขา กับเขา ให้พวกเขาบริจาคทานแก่ผู้ที่มีความขัดสนก่อนที่พวกเขาจะเข้าไปพูดคุย สิ่งนั้นย่อมดีกว่าแก่พวกเขาเพราะมันมีผลบุญอยู่ และเป็นสิ่งที่ทำให้หัวใจบริสุทธิ์จากความผิดบาปได้มากกว่า แต่ถ้ามหากพวกเขามีสิ่งที่ต้องการที่จะใช้บริจาคก็ไม่ใช่เป็นการอันใดแก่พวกเขาที่จะต้องทำ เพราะแท้จริง อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คอยปกป้องบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ และทรงเป็นผู้เมตตาพวกเขา

๑๓ หรือพวกเขากลัวว่าจะยากจน หากพวกเขาริจาคทานก่อนที่จะเข้าไปพูดคุยลับๆ กับศาสนทูตของอัลลอฮ์? ถ้ามหากพวกเขามีสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งให้ และอัลลอฮ์ก็ได้ยกโทษให้แก่พวกเขาแล้ว และทรงอนุญาตว่าพวกเขาไม่ต้องทำสิ่งนั้นอีกแล้ว ดังนั้นพวกเขาก็จะยืนหยัดและรักษาการละหมาด การจ่ายซะกาต และการเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ในทุกๆ กิจการที่ถูกสั่งให้ทำ และอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ยิ่งนั้นทรงรอบรู้อย่างถ่องแท้ถึงการทำทั้งหลายของพวกเขา และพระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยสิ่งนั้น

๑๔ หรือเจ้าไม่ดูไปยังพวกมุนาฟิกที่นำเอาพวกเขามาเป็นมิตรสหาย และเข้ามาขอความใกล้ชิดแก่พวกเขา? พวกมุนาฟิกนั้นโดยความจริงแล้วไม่ใช่มุสลิมและไม่ใช่ว่าพวกเขามีความศานอย่างแท้จริงว่าตัวเองเป็นมุสลิม และสาบานว่าเจ้าเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่พวกเขารู้ตัวเองดีว่าพวกเขาโกหกในการสาบานนั้น

๑๕ อัลลอฮ์ได้เตรียมการลงโทษที่หนักหนาและเจ็บปวดแก่พวกมุนาฟิกเหล่านั้น แท้จริงพวกเขาทำชั่วอย่างที่สุดด้วยการกระทำที่เป็น นีฟาก หรือการลักลอบ และด้วยการสาบานบนความเท็จ

๑๖ พวกมุนาฟิกได้ใช้การสาบานเท็จเป็นเครื่องมือป้องกันไม่ให้ตัวเองถูกฆ่าเพราะการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา และเพื่อป้องกันไม่ให้ชาวมุสลิมทำสงครามและยึดทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา ด้วยเหตุดังกล่าวพวกเขาจึงขัดขวางตัวพวกเขาเองและผู้อื่นจากเส้นทางของอัลลอฮ์ นั่นคือเส้นทางแห่งอิสลาม ดังนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่อัปยศในนรก เนื่องด้วยความหยิ่งโสของพวกเขาต่อการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และเนื่องด้วยการที่พวกเขาขัดขวางเส้นทางอัลลอฮ์

๑๗ ไม่มีทางโดยเด็ดขาด ที่ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานของพวกเขาจะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แม้เพียงนิดเดียวก็ตาม พวกเขาเหล่านั้นคือชาวนรกที่จะเข้าไปอยู่ในนรกตลอดกาล ไม่มีวันที่พวกเขาจะออกมา และนี่คือการตอบแทนที่ครอบคลุมคนทุกคน

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ ١٢ ۝ أَشَفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَتِكُمْ صَدَقَةٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَنَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ١٣ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ ١٤ ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ١٥ ۝ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ ١٦ ۝ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَحْصَى النَّارَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ١٧ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ ١٨ ۝ اسْتَعِذَّ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ ١٩ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ أُولَئِكَ فِي الْآذَانِ ۝ ٢٠ ۝ كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلَبَةَ عَلَيْنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ ٢١ ۝

ที่ขัดขวางเส้นทางแห่งศาสนาของอัลลอฮ์ ทั้งด้วยคำพูดและการกระทำของเขา

๑๘ วันกียามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรงให้พวกมุนาฟิกทุกคนฟื้นคืนชีพจากหลุมฝังศพของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าแท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้ศรัทธา เหมือนที่พวกเขาเคยสาบานต่อพวกเขา - ใช้อั้ บรรดาผู้ศรัทธา - ในโลกนี้ พวกเขาคิดว่าศาสนานั่นจะเป็นประโยชน์ต่อหน้าอัลลอฮ์ เช่นที่เคยเป็นประโยชน์ในโลกดunyaต่อหน้าชาวมุสลิม เพิ่งรู้เถิดว่า พวกเขานั้นได้โกหกอย่างเกินเลยที่สุด ไม่มีผู้ใดที่เกินเลยเช่นพวกเขามากแล้ว

๑๙ ชัยฏอนได้มีอำนาจและควบคุมเหนือพวกเขา กระทั่งพวกเขาละทิ้งคำสั่งของอัลลอฮ์และการปฏิบัติตามเชื่อฟังพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นคือพรรคพวกของชัยฏอนและสมุนของมัน เพิ่งรู้เถิดว่า พรรคพวกของชัยฏอนนั่นคือผู้ที่ขาดทุนทั้งในโลกดunyaและอาคิเราะฮ์

๒๐ แท้จริงบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนขัดแย้งกับคำสั่งของอัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์นั้น พวกเขาอยู่ในกลุ่มพวกที่ต่ำต้อยน่าอดสู ผู้ปราศและไร้เกียรติ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า

๒๑ อัลลอฮ์ได้จัดบันทึกไว้ในกระดานบันทึกแห่งเลาห์ อัล-มะหฟูซ ไว้แล้ว และทรงชี้ชัดแล้วว่า ชัยชนะ

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَبَشَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ مِنَ اللَّهِ حَيْثُ لَمْ يَحْسِبُوا وَقَذَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَالَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

นั้นจะเป็นของพระองค์ คัมภีร์ของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้พระองค์อ่อนแอได้ ทรงเป็นผู้เกรียงไกรเหนือสรรพสิ่งที่หมดของพระองค์

﴿22﴾ โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - เจ้าจะไม่พบเห็นกลุ่มคนที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์แก่พวกเขา เจ้าจะไม่พบว่าพวกเขารักและมอบความใกล้ชิดแก่ผู้ที่เป็นปรปักษ์กับอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และผู้ที่ขัดแย้งกับคำสั่งของทั้งสอง แม้ว่าพวกเขาจะเป็นถึงบิดาของเขา ลูกของเขา พี่น้องของเขา หรือญาติของเขาก็ตาม กลุ่มคนเหล่านั้นคือผู้ที่มอบความรักและใกล้ชิดแด่อัลลอฮ์ และผู้ที่ยืนหยัดต่อสู้ขัดแย้งกับคนอื่นเนื่องด้วยพระองค์ พระองค์ทรงทำให้ความศรัทธายืนหยัดมั่นคงในใจพวกเขา และทรงอุดหนุนกำลังแก่พวกเขาด้วยความช่วยเหลือจากพระองค์และการสนับสนุนเหนือศัตรูของพวกเขาในโลกนี้ และจะทรงนำพวกเขาเข้าสู่สวรรค์ในโลกหน้าที่มีสายน้ำไหลผ่านเบื้องล่างสวนไม้ในสวรรค์เหล่านั้น พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นชั่วนิรันดร์กาล พระองค์ได้อนุมัติให้พวกเขาได้รับความโปรดปรานของพระองค์ โดยจะไม่ทรง

กลัวโกรธพวกเขา แล้วพวกเขาเองก็พอใจต่อพระองค์ด้วยสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่พวกเขา ทั้งเกียรติยศและระดับชั้นอันสูงส่ง คนเหล่านั้นคือพรรคพวกของอัลลอฮ์และผู้ที่ใกล้ชิดต่อพระองค์ พวกเขาคือผู้ที่ประสบความสำเร็จด้วยความสุขสมในโลกดุนยานี้และในวันอาคิเราะฮ์ภายภาคหน้า

สุเราะฮ์ อัล-หัชร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนสดุดีเยินยอนความบริสุทธิ์แก่อัลลอฮ์จากสิ่งที่ไม่คู่ควรแก่พระองค์ พระองค์นั้นเป็นผู้เกรียงไกรที่ไม่ทรงปราณี ผู้ทรงปรีชาญาณในการลิขิตกำหนดต่างๆ ของพระองค์ ในการบริหารจัดการของพระองค์ ในการเสกสรรค์ของพระองค์ และในการกำหนดบทบัญญัติของพระองค์ ผู้ทรงวางกิจการต่างๆ อย่างเหมาะสมในที่ของมัน

﴿2﴾ พระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง คือผู้ที่ขับไล่บรรดาผู้คนที่ปฏิเสธการเป็นศาสนทูตของท่านนบีหมัหมัด คืออัลลิลอฮ์อะลียะฮ์ วะลิลัม ในหมู่ชนชาวคัมภีร์ นั่นคือพวกยิวเผ่าสะบิร ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา ซึ่งเคยอาศัยอยู่ใกล้กับชาวมุสลิมในเมืองมะดีนะฮ์ นี่เป็นการขับไล่พวกเขาครั้งแรกออกจากคาบสมุทรอาหรับไปยังเมืองในแถบซีเรีย พวกเจ้า - โอ้ บรรดามุสลิม - ไม่เคยคิดว่าพวกเขาจะออกไปจากหมู่บ้านของพวกเขาด้วยความอับอายและต่ำต้อยเช่นนี้ เพราะเห็นว่าพวกเขามีความแข็งแกร่งและการปกป้องอันเข้มแข็งของพวกเขา พวกยิวเองก็คิดว่าป้อมปราการของพวกเขาสามารถป้องกันพวกเขาจากกำลังของอัลลอฮ์และไม่มีผู้ใดที่โค่นล้มมันได้ แล้วอัลลอฮ์ก็จัดการกับพวกเขาในขณะที่พวกเขาคาดไม่ถึง พระองค์ทรงโยนความหวาดกลัวและความตื่นตระหนกที่รุนแรงยิ่งลงไปไนใจพวกเขา และพวกเขากลับทำลายบ้านเรือนของพวกเขาด้วยมือของพวกเขาเอง และด้วยมือของบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้น จงถือเอามาเป็นอุทาหรณ์เถิด โอ้ บรรดาผู้มีสายตาที่แม่นยำและปัญญาที่สุชุม จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขาเหล่านั้น

﴿3﴾ และหากอัลลอฮ์ไม่บันทึกและกำหนดให้พวกเขาต้องออกจากหมู่บ้านของพวกเขาแล้วละก็ แน่نونว่าพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้ด้วยการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย และสำหรับพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์จะได้รับการลงโทษในนรก

﴿4﴾ ดังกล่าวนั้น - สิ่งที่ได้ประสบแก่พวกยิวในโลกดุนยา และสิ่งที่จะประสบแก่พวกเขาในโลกหน้าต่อไป - เป็นเพราะพวกเขาฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์และคำสั่งของ

ศาสนทูตของพระองค์ ด้วยการฝ่าฝืนที่หนักหนายิ่ง พวกเขาต่อสู้เป็นปรปักษ์กับพระองค์และศาสนทูตของพระองค์ อีกทั้งพยายามที่จะทรยศทั้งสอง และผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ก็จะทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างหนักหน่วงแก่เขา

๕ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา การที่พวกเจ้าได้ตัดโค่นต้นไม้ที่พลัดล้ม หรือปลอยมันไว้ให้ยืนต้นโดยไม่ทำลายมันทิ้งนั้น เป็นไปตามการอนุญาตของอัลลอฮ์และคำสั่งของพระองค์ และเพื่อที่พระองค์จะทรงสร้างความอดสูแก่ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์และฝ่าฝืนต่อคำสั่งและคำห้ามของพระองค์ ด้วยการที่พระองค์ได้ให้พวกเจ้ามีอำนาจที่จะตัดและเผาทำลายสวนอินทผลัมของพวกเขา

๖ และการที่อัลลอฮ์ประทานทรัพย์ที่ยึดได้แก่ศาสนทูตของพระองค์ จากสมบัติของยิวเผ่าสะบะอ์ โดยที่พวกเจ้าไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยในการยึดครองมันด้วยการต่อสู้ขี่ม้าหรืออุฐเพื่อทำสงครามนั้น การได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น เป็นกำหนดที่พระองค์ได้อนุมัติให้บรรดาศาสนทูตของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ประสงค์ในหมู่ศัตรูทั้งหลายของพระองค์ ทำให้เหล่าศัตรูต้องยอมจำนนโดยไม่มีการสู้รบ อัล-ฟัยฮ์ ก็คือทรัพย์ที่ยึดได้อย่างถูกต้องจากศัตรูผู้ปฏิเสธโดยปราศจากการสู้รบ และอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถเหนือทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ทำให้พระองค์อ่อนแอได้

๗ การที่อัลลอฮ์ประทานทรัพย์ที่ยึดได้แก่ศาสนทูตของพระองค์ จากสมบัติของพวกปฏิเสธศรัทธาในหมู่บ้านและเมืองต่างๆ โดยไม่ต้องขี่ม้าและอุฐเพื่อทำสงครามนั้น ย่อมเป็นสิทธิของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ให้ใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาวมุสลิม แก่บรรดาญาติของท่านศาสนทูต แก่เด็กกำพร้าที่ยากจนซึ่งบิดาของพวกเขาเสียชีวิต แก่ผู้ยากจนขัดสนที่มีความลำบากและต้องการความช่วยเหลือ แก่คนเดินทางต่างเมืองที่หมดค่าใช้จ่ายและไม่มีเงินทองเหลือติดตัว การกำหนดเช่นนั้นเพื่อไม่ให้สมบัติเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกรวบครองวนเวียนอยู่ในมือของคนที่มีเพียงกลุ่มเดียว โดยที่คนยากจนและขัดสนไม่มีโอกาสได้รับประโยชน์ และทรัพย์สมบัติใดๆ ที่ศาสนทูตได้มอบให้แก่พวกเจ้า หรือบทบัญญัติใดๆ ที่ท่านได้บัญญัติให้แก่พวกเจ้า ก็จงรับมันเสีย และสิ่งใดที่ท่านห้ามพวกเจ้าไม่ให้เอาหรือไม่ให้ทำ ก็จงละจากมันเสีย จงยำเกรงต่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์และละทิ้งข้อห้ามของพระองค์ แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ลงโทษอย่างหนักหน่วงต่อผู้ที่ทรยศและฝ่าฝืนคำสั่งและข้อห้ามของพระองค์. โองการนี้คือหลักฐานที่บ่งถึงความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามสุนนะฮ์หรือแนวทางของศาสนทูต ทั้งที่เป็นคำพูด การกระทำ หรือการรับรองของท่าน

๘ ทรัพย์ที่ยึดได้ดังกล่าวซึ่งอัลลอฮ์ประทานให้แก่ศาสนทูตนั้น ให้ใช้จ่ายแก่ผู้ยากจนในหมู่ชาวมุฮาญีรีนด้วย คือ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَن يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ (๔) مَا قَطَعْتُم مِّن لِّسَنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ۝ (๕) وَمَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِّنْهُم مَّا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِن خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَسْلُطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (๖) مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآلِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ (๗) لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالُهُمْ يُبْغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيُخَصِّرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ ۝ (๘) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْأَيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَن هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقِ شَحْنَ نَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ (๙)

บรรดาผู้ที่พวกกาฬิมักจะสู้บังคับให้พวกเขาอพยพออกจากบ้านเรือนและยอมละทิ้งทรัพย์สมบัติของพวกเขาไว้เบื้องหลัง เพื่อขอให้อัลลอฮ์ได้ทรงโอบอุ้มพวกเขาด้วยการประทานปัจจัยยังชีพในโลกนี้และความโปรดปรานในโลกหน้า พวกเขาได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ด้วยการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ คนเหล่านั้นคือคนที่สัจจริง คือผู้ที่แสดงสัจจะของถ้อยคำที่พวกเขาพูดด้วยการปฏิบัติจริง

๙ และบรรดาผู้คนที่อาศัยอยู่ในมะดีนะฮ์แต่เดิมนั้น และได้ศรัทธาก่อนหน้าที่พวกมุฮาญีรีนจะอพยพเข้ามา – พวกเขาก็คือชาวอันศอรฺ – พวกเขารักชาวมุฮาญีรีน และได้ช่วยเหลือปลอบประโลมบรรดาผู้อพยพเหล่านั้นด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขา พวกเขาไม่พบว่าในหัวใจมีความอิจฉาริษยาต่อทรัพย์สินที่ยึดได้จากสงครามและทรัพย์อื่นๆ ซึ่งถูกแบ่งแก่มุฮาญีรีนเหล่านั้น พวกเขาเสียสละให้แก่เหล่ามุฮาญีรีนและคนที่มีความต้องการมากกว่าตัวของพวกเขาเอง แม้ว่าตัวพวกเขาจะมีความต้องการและขัดสนก็ตาม และผู้ใดที่ปลอดจากนิสัยตระหนี่ และปลอดจากนิสัยชอบเก็บส่วนเหลือของสมบัติไว้ คนเหล่านั้นคือผู้ที่ประสบความสำเร็จด้วยการได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการ

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولَيَنَّ الْأَدْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَفْقَهُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي فُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَفَقُوا وَآلَ أُمِّهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

﴿10﴾ และบรรดาผู้ศรัทธาที่มาจากชาวอันศอรุและมุฮาญิรีนรุ่นแรกนั้นจะกล่าวว่า "โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ได้โปรดอภัยแก่ความผิดบาปของเรา และโปรดอภัยแก่น้องของเราที่ได้ศรัทธามาก่อนหน้าเรา และอย่าได้ทำให้มีความอิจฉาริษยาในหัวใจของเรา ต่อใครก็ตามที่ศรัทธา โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา แท้จริงพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่กรุณาและเมตตาเยี่ยงต่อปาวของพระองค์". ในโองการนี้มีการบ่งชี้ให้เห็นว่า สมควรที่มุสลิมจะต้องพูดถึงบรรพบุรุษรุ่นแรกของเขาด้วยสิ่งที่ดี และต้องขออภัยให้กับพวกเขา และต้องรักเคารพบูชาของของท่านศาสนทูต คืออัลลิลลอฮุ อะลียิ วะสลัลัม ต้องพูดถึงพวกเขาด้วยดี และกล่าวขออภัยแห่งความโปรดปรานให้กับพวกเขา

﴿11﴾ เจ้าไม่ได้ดูพวกมุนาฟิกดอกหรือ? พวกเขาได้กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ร่วมฝ่าฝืนและปฏิเสธศรัทธาจากหมู่ยิวเผ่าสะฎีรว่า "ถ้าหากมุฮัมมัดและพรรคพวกของเขาขับไล่พวกท่านออกจากหมู่บ้านของพวกท่าน เราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่าน เราจะไม่เชื่อฟังใครทั้งสิ้นที่ชักชวนเพื่อร่วมขับไล่พวกท่านหรือห้ามมิให้พวกเราออกไปพร้อมกับพวกท่าน และหากพวกเขาทำสงครามกับ

พวกท่าน แน่อนเราก็จะช่วยเหลือพวกท่านเพื่อต่อสู้กับพวกเขา" และอัลลลอฮ์นั้นทรงเป็นสักขีว่า แท้จริง บรรดามุนาฟิกนั้นเป็นผู้ที่โกหกอย่างแน่แท้ ในสิ่งที่พวกเขาได้ให้สัญญาแก่พวกยิวเผ่าสะฎีร

﴿12﴾ ถ้าหากพวกยิวถูกขับไล่ออกจากมะดีนะฮ์ พวกมุนาฟิกก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา และหากพวกยิวถูกโจมตีด้วยสงคราม พวกมุนาฟิกก็จะไม่ร่วมรบกับพวกเขาตามที่ได้ให้สัญญาไว้ และหากพวกเขาร่วมรบก็หันหลังหนีอย่างกระเจิดกระเจิงด้วยความพ่ายแพ้ แล้วอัลลลอฮ์ก็จะไม่ทรงช่วยพวกเขา ทว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาอัปยศและต่ำต้อย

﴿13﴾ แท้จริง ความกลัวของพวกมุนาฟิกต่อพวกเจ้า - โอ้บรรดาผู้ศรัทธา - ใหญ่หลวงและหนักกว่าในหัวใจของพวกเขา มากกว่าที่พวกเขากลัวอัลลลอฮ์ นั้นเพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่เข้าใจถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลลอฮ์และการศรัทธาต่อพระองค์ และไม่หวั่นเกรงต่อการลงโทษของพระองค์

﴿14﴾ พวกยิวจะไม่เผชิญหน้าในการทำสงครามกับพวกเจ้าในสภาพรวมตัวกัน เว้นแต่ในหมู่บ้านที่ห้อมล้อมด้วยกำแพงและคู หรือเบื้องหลังที่กัน การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขากันเองนั้นรุนแรงนัก เจ้าอาจจะคิดว่าพวกเขารวมตัวกันเป็นเสียงเดียว แต่ที่จริงแล้วหัวใจของพวกเขา นั้นแตกแยก นั้นเพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่มีปัญญา คิดต่อคำสั่งของอัลลลอฮ์และไม่ใคร่ครวญโองการของพระองค์

﴿15﴾ ข้อเปรียบเทียบยิวพวกนี้ต่อการที่พวกเขาโดนอัลลลอฮ์ลงโทษ เปรียบเหมือนกับพวกกาฟิร กุเรช ในสงครามบะดร์ และเหมือนกับยิวเผ่า กิยนิญกอฮ์ ซึ่งพวกเขาทิ้งหลายได้ล้มลงบนปลายอันชั่วร้าย จากเหตุที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธาและละเมิดฝ่าฝืนต่อศาสนทูตของอัลลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮุ อะลียิ วะสลัลัม ในโลกคุณยา และสำหรับพวกเขาในโลกอาคิเราะฮ์จะได้รับความโศกเศร้า

﴿16﴾ และเปรียบเทียบมุนาฟิกพวกนี้ได้แก่ให้พวกเขายิวทำสงคราม และให้สัญญาว่าจะช่วยเหลือในการทำสงครามกับท่านศาสนทูต คืออัลลิลลอฮุ อะลียิ วะสลัลัม เปรียบเหมือนชัยฏอนเมื่อมันยุแหย่และชวนมนุษย์ให้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมนุษย์ปฏิเสธศรัทธาแล้ว มันก็จะพูดว่า แท้จริงข้าขอปลีกจากเจ้า แท้จริงข้ากลัวต่ออัลลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสรรพสิ่งทั้งมวล

17 ในที่สุด บันปลายของชัยฏอนและมนุษย์ที่เชื่อฟังมัน แล้วได้ปฏิเสธศรัทธา ก็จะต้องลงนรก ต้องพำนักรับโทษตลอดกาล และนั่นคือผลตอบแทนของคนที่จะผิดฝ่าฝืนขอบเขตของอัลลอฮ์

18 โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ จงเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์และพึงระวังการลงโทษของพระองค์ ด้วยการปฏิบัติสิ่งที่พระองค์สั่งให้พวกเจ้า และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ห้ามพวกเจ้า และทุกชีวิตนั้นควรใคร่ครวญถึงการกระทำต่างๆ ที่เขาได้ทำเพื่อเป็นเสบียงในวันกิยามะฮ์ และจงกลัวต่ออัลลอฮ์ในทุกๆ สิ่งที่พวกเจ้าทำและละทิ้ง แท้จริงอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์ยิ่ง ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ไม่มีการงานใดๆ ของพวกเจ้าที่ปกปิดแก่พระองค์เลย และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเจ้าด้วยสิ่งนั้น

19 และพวกเจ้า - โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา - อย่าได้เป็นเหมือนคนที่ละทิ้งหน้าที่ที่ต้องทำต่ออัลลอฮ์ซึ่งพระองค์ได้กำหนดให้เหนือพวกเขา แล้วพระองค์ก็ทรงทำให้พวกเขาเสื่อมกระทำความดีสำหรับตัวพวกเขาเองซึ่งจะทำให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษในนรก คนเหล่านั้นคือคนที่ได้รับฉายาเป็นพวก ฟาลิซ คือผู้ที่หันห่างออกไปจากการเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์

20 ย่อมไม่เท่ากันระหว่างชาวนรกที่ถูกลงโทษ และชาวสวรรค์ที่ได้รับความสุขสบาย ชาวสวรรค์คือผู้ที่ได้รับทุกสิ่งทุกอย่างตามต้องการ ผู้ที่รอดพ้นจากสิ่งที่ไม่ชอบทั้งมวล

21 หากเราได้ประทานอัลกุรอานนั้นลงมาบนภูเขาลูกใดลูกหนึ่ง แล้วมันก็เข้าไปในสิ่งที่มีอยู่ในนั้นจากสัญญาดีและสัญญาร้าย เจ้าจะพบอย่างแน่นอนว่า ทั้งๆ ที่มันแข็งแรงแม่นคง และใหญ่โตนั้น มันจะนอบน้อม ยุบลง และแตกกระจายด้วยความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ นั่นคือการเปรียบเทียบที่เราใช้เปรียบเทียบและอธิบายแก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้คิดใคร่ครวญในความสามารถและความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ในโองการนี้ มีการส่งเสริมให้พินิจใคร่ครวญอัลกุรอาน ทำความเข้าใจความหมาย และปฏิบัติคำสอนของมัน

22 พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์และสูงส่งยิ่ง ผู้ควรค่าแก่การเคารพภักดีโดยถูกต้องอย่างแท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ทรงรู้สิ่งที่ในความลับและเปิดเผย ทรงรู้สิ่งที่เร้นลับและสิ่งที่อยู่ต่อหน้า พระองค์คือผู้ทรงเมตตา ด้วยความเมตตาอันกว้างขวางครอบคลุมทุกสรรพสิ่ง และทรงมีเมตตาโดยเฉพาะกับบรรดาผู้ศรัทธา

23 พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ถูกเคารพภักดีโดยถูกต้องอย่างแท้จริง ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้ทรงจัดการทุกสิ่งโดยไม่มีการขัดขืนและต่อกรกับพระองค์ ผู้ทรงบริสุทธิ์จากความ

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ بِأَيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَأُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَاهُذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاَهُ خَشِيْعًا مُّتَصِدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لِنَاسٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

سُوْرَةُ الْمُحْتَشِبَةِ

บกพร่องทั้งมวล ผู้ทรงปลอดจากตำหนิตั้งหมด ผู้ทรงรับรองความสัจจริงของบรรดาศาสนทูตที่พระองค์ส่งมา ด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง ผู้ทรงสอดส่องการงานของทุกสรรพสิ่ง ผู้ทรงเกรียงไกรที่ไม่มีใครทำให้พระองค์ปราชัย ผู้ทรงอำนาจยิ่งใหญ่ที่คอยกำราบบ่าวทั้งหมด และทุกสรรพสิ่งจะน้อมรับฟังต่อพระองค์ ผู้ทรงทะนงยิ่ง สำหรับพระองค์นั้นคือความทะนงและความยิ่งใหญ่ พระองค์ผู้สูงส่งทรงบริสุทธิ์จากทุกๆ สิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี ในการเคารพภักดีต่อพระองค์

24 พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์และสูงส่ง ผู้ทรงสร้างและกำหนดลิขิตให้แก่สรรพสิ่งที่ถูกสร้าง ผู้ทรงเสกสรรค์ให้บังเกิดพวกเขาตามกฎเกณฑ์แห่งเหตุผลของพระองค์ ผู้ทรงกำหนดรูปร่างสรรพสิ่งที่ถูกสร้างตามที่ทรงประสงค์ สำหรับพระองค์นั้นไม่มีพระนามอันดงามและคุณลักษณะอันสูงส่ง ทุกสิ่งในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนสดุดีสรรเสริญแก่พระองค์ พระองค์คือผู้ทรงเกรียงไกร ทรงลงโทษเอาคืนต่อผู้เป็นปรปักษ์กับพระองค์อย่างหนักยิ่ง ผู้ทรงปรีชาในการบริหารจัดการเรื่องราวต่างๆ ของสรรพสิ่งทั้งหลายของพระองค์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادِي سَبِيلِي
وَأَيْعَالَ مَرْضَايَ تُسْرُونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١ إِنْ
يَتَّقُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم
بِالسُّوءِ وَودُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝٢ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝٣ قَدْ
كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَقَوْمِهِمْ
إِنَّا بَرَاءُكُمْ وَمِمَّا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كُفْرًا بِكُمْ وَبِدِينِنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا سَتَعْفِرَن لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٥

สุเราะฮ์ อัล-มุมตะหะนะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ พวกเจ้าอย่าได้ เอาศัตรูของข้าและศัตรูของเจ้าเป็นมิตรสหายและผู้ที่เรารัก โดยที่พวกเจ้ามอบความรักใคร่แก่พวกเขา แล้วพวกเจ้าก็ เปิดเผยข่าวคราวของท่านศาสนทูต คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม และข่าวของชาวมุสลิมให้แก่พวกเขา ทั้งๆ ที่แท้จริง แล้วพวกเจ้าได้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ที่ได้มายังพวกเจ้า ไม่ว่าจะเป็นการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสนทูตของพระองค์ และอัลกุรอานที่ประทานลงมายังท่าน พวกเขายังได้ศาสนทูตและพวกเจ้าออกจากมักกะฮ์ เพียงเพราะพวกเจ้าเชื่อมั่น ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และให้เอกภาพแด่พระองค์ ถ้าหากพวกเจ้า - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ได้อพยพออกมาเพื่อต่อสู้ในหนทางของข้า เพื่อชวนขวยความโปรดปรานของข้าแก่พวกเจ้าแล้ว ไชร์ ดังนั้นจงอย่ารักใคร่ต่อเหล่าศัตรูของข้าและศัตรูของพวก เจ้า ด้วยการมอบความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับๆ และทำ นั้นรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเจ้าปกปิดและเปิดเผย และผู้ใดที่กระทำการเช่นนั้นในหมู่พวกเจ้า แสดงว่าเขาได้เดินหลงทางจากสัจ

ธรรมและความถูกต้อง และหลงจากทางอันเที่ยงตรง

❷ ถ้าหากคนเหล่านั้นที่พวกเจ้ามอบความรักใคร่ให้ อย่างลับๆ ได้มีโอกาสควบคุมพวกเจ้าแล้ว แน่หนอนพวกเขาก็จะสู้รบกับพวกเจ้า และจะยื่นมือของพวกเขามาเพื่อฆ่าและจับ พวกเจ้าเป็นเชลย และจะใช้สันของพวกเขามาเพื่อการด่า และแข่งพวกเจ้า และพวกเขาคาดหวัง - ในทุกกรณี - ที่ จะให้พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาเช่นเดียวกับพวกเขา

❸ ไม่มีทางโดยเด็ดขาด ที่ญาติของพวกเจ้าและ ลูกหลานของพวกเจ้าจะเป็นประโยชน์แม้เพียงนิด ยามที่ พวกเจ้าได้มอบความรักใคร่แก่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาเพื่อ เป็นการหวังดีแก่พวกเขา ในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะทรง แยกระหว่างพวกเจ้า แล้วจะทรงนำผู้ที่เชื่อฟังพระองค์เข้า สวรรค์และผู้ที่ยกยดต่อพระองค์เข้านรก และอัลลอฮ์ทรง เห็นสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติ ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์เลย ทั้งคำพูดและการกระทำทั้งหลายพวกเจ้า

❹ แท้จริงแล้ว ได้มีแก่พวกเจ้าแล้ว - โอ้ ผู้ศรัทธา ทั้งหลาย - ซึ่งตัวอย่างที่ดีในตัวของท่านศาสนทูต อิบรอฮีม อะลัยฮิส สลาม และบรรดาผู้ที่ศรัทธาพร้อมกับท่าน เมื่อ ครั้งที่คุณได้กล่าวแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ใน สมัยพวกเขาว่า 'แท้จริง พวกเราไม่ขอเกี่ยวข้องกับพวก ท่านและกับสิ่งที่พวกท่านเคารพกราบไหว้นอกเหนือจาก อัลลอฮ์ ทั้งที่เป็นสิ่งเคารพและสิ่งที่ถูกตั้งเป็นภาคีแก่ พระองค์ เราปฏิเสธพวกท่าน และไม่ยอมรับสภาพแห่งการ ปฏิเสธศรัทธาที่พวกท่านเป็นอยู่ ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังจะปรากฏระหว่างพวกเรากับพวกท่าน ตราบใดที่ พวกท่านยังอยู่ในสภาพการปฏิเสธศรัทธา จนกว่าพวก ท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว' อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างที่ว่าไม่รวมการกล่าวขอร้องโทษของอิบรอฮีมที่ได้ ขอให้แก่บิดาของท่าน เพราะนั่นเกิดขึ้นก่อนที่จะเกิดความ ชัดเจนแก่อิบรอฮีมว่าบิดาของท่านนั้นเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ และเมื่อชัดเจนแล้วว่าบิดาของท่านเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ ท่านก็ปลื้มและไม่เกี่ยวข้องกับบิดาของท่านอีก โอ้ พระผู้ อภิบาลแห่งเรา ต่อพระองค์ที่เรามอบหมาย และยิ่ง พระองค์ที่เราหวงคืนด้วยกรากลับตัว และยิ่งพระองค์คือที่ กลับไปในวันกิยามะฮ์

❺ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงอย่าทำให้เราเป็นที่ ทดสอบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยการที่พระองค์ลงโทษ เรา หรือการที่พระองค์ให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้มีอำนาจ ควบคุมเหนือเรา แล้วพวกเขาก็ทดสอบเราเพื่อให้เราหลุด ออกไปจากศาสนาของเรา หรือการที่พวกเขามีชัยเหนือเรา แล้วพวกเขาก็ทดสอบเราเยี่ยงเดียวกันนั้น และพวกเขาจะ ได้กล่าวว่า 'หากคนเหล่านั้นอยู่บนสัจธรรมจริง แน่หนอนการ ลงโทษก็จะไม่เกิดแก่พวกเขา' แล้วพวกเขาก็จะยิ่งเพิ่มความ ปฏิเสธศรัทธา ขอพระองค์ทรงปกปิดพวกเราจากความผิด บาปทั้งหลายของเรา ด้วยการอภัยของพระองค์ต่อเรา

เหล่านั้น แท้จริง พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่เกรียงไกรไม่มี
ปราชัย เป็นผู้ยิ่งใหญ่ด้วยปรีชาญาณในถ้อยดำรัสและการ
กระทำทั้งหลายของพระองค์

๖ แท้จริงแล้ว ได้มีแก่พวกเจ้าแล้ว - โอ ผู้ศรัทธา
ทั้งหลาย - ซึ่งตัวอย่างที่น่ายกย่องในตัวของท่านศาสนทูต
อิบรอฮีม อะลียฮิสลาม และบรรดาผู้ที่ศรัทธาพร้อมกันกับ
ท่าน สำหรับคนที่ปรารถนาความหวังในความดีงาม

จากอัลลอฮ์ในโลกคุณยอนี้และโลกอาคิเราะฮ์ และใครที่มี
ไยดีต่อสิ่งที่อัลลอฮ์เรียกร้องให้เขาตัวอย่างจากเหล่าศา

สนทูตของพระองค์ และกลับไปปฏิบัติต่อศัตราของอัลลอฮ์
ดังนั้น แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงมีโดยไม่มีความจำเป็น
ใดๆ ต่อข่าวของพระองค์ ทรงเป็นผู้ที่ยิ่งด้วยการสรรเสริญ
ทั้งในตัวพระองค์และคุณลักษณะของพระองค์ เป็นผู้ที่ถูก
สดติในทุกๆ กรณี

๗ หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงทำให้มีขึ้นระหว่างพวกเจ้า - โอ ผู้
ศรัทธาทั้งหลาย - และระหว่างคนที่พวกเจ้าเป็นศัตรากับพวก
เขาในหมู่ญาติมิตรของพวกเจ้าที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ซึ่ง
ความรักใคร่หลังจากที่โกรธเกลียดกัน และความขัดใจ
หลังจากขัดแย้งกัน ด้วยการเปิดอกของพวกเขาได้รับ
อิสลาม อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ที่สามารถเห็นทุกสิ่ง ทรงเป็นผู้ที่
อภัยยิ่งแก่ข่าวของพระองค์ และทรงเป็นผู้ที่เมตตายิ่งต่อ
พวกเขา

๘ อัลลอฮ์ไม่ทรงห้ามพวกเจ้า - โอ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย -
จากเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ได้ต่อสู้กับพวกเจ้าเพราะเหตุ
แห่งศาสนา และไม่ได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเมืองของ
พวกเจ้า ในการที่พวกเจ้าจะให้เกียรติพวกเขาด้วยความดี
และในการที่พวกเจ้าจะยุติธรรมต่อพวกเขา ด้วยการทำดี
และกตัญญูต่อพวกเขา แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ทรงรักผู้ที่
ยุติธรรมในคำพูดและการกระทำของพวกเขา

๙ แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้าจากบรรดาผู้ที่
ต่อสู้กับพวกเจ้าด้วยเหตุแห่งศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออก
จากบ้านเมืองของพวกเจ้า และได้ช่วยเหลือพวกปฏิเสธ
ศรัทธาในการขับไล่พวกเจ้า พระองค์ห้ามไม่ให้พวกเจ้าภักดี
ต่อพวกเขาด้วยการมอบความช่วยเหลือและความรัก และ
ผู้ใดที่ถือเอาพวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือในการต่อสู้กับบรรดาผู้
ศรัทธาและเป็นคนที่ยรักใคร่แล้วไซ้ ดังนั้น คนเหล่านี้ก็คือผู้
ที่ยุติธรรมต่อตัวพวกเขาเอง เป็นคนที่ละเมียดออกไปจาก
ขอบเขตของอัลลอฮ์

๑๐ โอ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ
พระองค์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อมี
สตรีที่ศรัทธาได้อพยพจากเมืองของพวกปฏิเสธศรัทธา
มายังเมืองของชาวมุสลิม ก็จงตรวจสอบพวกนาง เพื่อให้รู้
ถึงความสัจจริงในการศรัทธาของพวกนาง อัลลอฮ์นั้นรู้
ดีกว่าถึงข้อเท็จจริงของศรัทธาของนางเหล่านั้น ดังนั้น ถ้า
หากพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาจริง ตามที่ปรากฏ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن يَتْلُ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
﴿٧﴾ لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم
مِّن دِيَارِكُم أَن يَبَرُّوهُم وَيُقَسِّطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٨﴾ إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِيَارِكُم وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُم وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَوَلَّيْكَ
هُم الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهِجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ
مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ أَجُورَهُنَّ
وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَهُمَ مَا أَنفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُم إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ فَاتَّوَا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا وَآتَوْا اللَّهَ الَّذِي آتَيْتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

เครื่องหมายและหลักฐานแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็ห้ามส่ง
พวกนางกลับไปยังสามีผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกนาง
เพราะหญิงที่ศรัทธาไม่เป็นที่อนุญาตที่จะให้ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาแต่งงานกับนาง และไม่อนุญาตที่จะให้ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาแต่งงานกับเหล่าหญิงที่ศรัทธาแล้ว และจะมอบ
ทรัพย์สินให้แก่สามีของพวกนางให้เท่ากับที่พวกเขาได้มอบ
เป็นสินสอดให้แก่พวกนาง และไม่เป็นความผิดบาปแต่
อย่างใดที่พวกเจ้าจะแต่งงานกับพวกนางถ้าพวกเจ้าได้
มอบสินสอดให้กับพวกนางแล้ว และอย่าได้กักเก็บการ
แต่งงานกับภรรยาที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้า และ
จงเรียกร้องค่าใช้จายจากผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เป็นสินสอดซึ่ง
พวกเจ้าเคยมอบให้กับภรรยาของพวกเจ้าซึ่งได้ออกไป
จากอิสลามและตามไปอยู่กับพวกเขา และให้พวกเขา
เรียกร้องสิ่งที่พวกเขาเคยมอบเป็นสินสอดแก่ภรรยาของ
พวกเขาที่ได้รับอิสลามและตามมาอยู่กับพวกเจ้า นั่นคือ
ข้อชี้ขาดที่ถูกกล่าวถึงในโองการ เป็นข้อชี้ขาดของอัลลอฮ์
ที่ทรงใช้ตัดสินระหว่างพวกเจ้า ดังนั้นจงอย่าฝ่าฝืนต่อข้อ
ตัดสินนั้น และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่
พระองค์เลย ทรงยิ่งด้วยความปรีชาในถ้อยดำรัสและการ
กระทำทั้งหลายของพระองค์

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ
بِاللهِ شَيْئًا وَلَا يُشْرَفْنَ وَلَا يَزِينْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعِصِينَكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَانْتَوَلُوا قَوْمًا عَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
فَدَيْسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكَفَّارِينَ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

سُورَةُ الصَّفَاتِ ١١ ١٢ ١٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَمْ يَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ
بُنِينَ مَرْصُوصٍ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُورِلَمْ
تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

11 และหากว่า ภรรยาของพวกเจ้าบางคนได้ออกไปจาก
อิสลามและตามไปอยู่กับผู้ปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาก็
ไม่ได้มอบทรัพย์สินที่เป็นสินสอดซึ่งพวกเจ้าเคยจ่ายให้กับ
นาง เมื่อพวกเจ้าได้สู้รบกับพวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น
หรือพวกอื่นๆ และมีชัยชนะเหนือพวกเขา ก็จงมอบ
ทรัพย์สินที่ได้มาจากสงครามหรืออื่นๆ แก่สามีของภรรยา
ที่ได้ออกจากอิสลามและตามไปอยู่กับผู้ปฏิเสธศรัทธา ให้
เท่ากับที่เขาเคยมอบเป็นสินสอดให้กับนางก่อนหน้านี้
และจงเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาต่อพระองค์
12 โอ้ ผู้เป็นนบี เมื่อมีหญิงผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสน
ทูตของพระองค์ได้ทำสัตยาบันกับเจ้าว่า พวกนางจะไม่ต้ง
ภาคีกับอัลลอฮ์ในการบิดาอะฮ์ต่อพระองค์ จะไม่ลักขโมย
จะไม่ผิดประเวณี จะไม่ฆ่าลูกของนางเองหลังจากที่คลอด
หรือก่อนคลอด จะไม่อ้างว่าลูกของนางเป็นบุตรของผู้อื่น
ที่ไม่ใช่พ่อของเด็ก จะไม่ฝ่าฝืนต่อเจ้าในสิ่งที่ถูกต้องซึ่งเจ้า
ได้สั่งพวกนาง ดังนั้นก็ทำสัตยาบันกับพวกนางเถิด และ
จงขอร้องโทษจากอัลลอฮ์ให้กับพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์
ทรงเป็นผู้ที่อภัยแก่บาปของบรรดาบ่าวผู้กลับตัวของ
พระองค์ ทรงเป็นผู้เมตตาต่อพวกเขา

13 โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ
พระองค์ จงอย่าเอาผู้ที่อัลลอฮ์โกรธกริ้วพวกเขา เนื่องด้วย
การปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา มาเป็นมิตรสหายและผู้
ใกล้ชิด แท้จริงพวกเขาได้หมดหวังต่อผลบุญของอัลลอฮ์
ในวันอาคิเราะฮ์ เช่นเดียวกับที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาใน
หลุมฝังศพได้หมดหวังจากความเมตตาของอัลลอฮ์ในวัน
อาคิเราะฮ์ ในเมื่อพวกเขาได้เห็นประจักษ์ถึงข้อเท็จจริง
แล้ว และรู้อย่างแน่ชัดว่าไม่มีส่วนของพวกเขาจากสิ่ง
เหล่านั้นอีก หรือเช่นเดียวกับที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหมด
หวังที่จะเห็นคนตายของพวกเขาฟื้นอีกครั้ง เนื่องจากพวก
เขาเชื่อว่าจะไม่มีการฟื้นคืนชีพ

สุเราะฮ์ อัศ-ศ็อฟ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินได้สดุดียืนยันความ
บริสุทธิ์แด่พระองค์อัลลอฮ์ จากทุกสิ่งที่ไม่คู่ควรกับ
พระองค์ และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ที่ไม่มีทางปราชัย
ผู้ทรงปรีชาในถ้อยคำรัสและกิจทั้งหลายของพระองค์

2 โอ้ ผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และ
ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เหตุใดพวกเจ้าได้ให้
สัญญาใดสัญญาหนึ่ง หรือพูดคำใดคำหนึ่ง แล้วพวกเจ้าก็
ไม่ทำตามที่พูด? นี่เป็นการปฏิเสธแก่ผู้ที่การกระทำของ
เขาขัดแย้งกับคำพูดที่เขาพูด

3 เป็นความโกรธกริ้วที่ใหญ่หลวง ณ อัลลอฮ์ ต่อการที่
พวกเจ้าพูดด้วยลิ้นของพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ได้
ปฏิบัติมัน

4 แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในหนทาง
ของพระองค์เป็นแถวอย่างมีระเบียบ เสมือนกับว่าพวก
เขาคืออาคารที่เป็นเนื้อเดียวกันอย่างแข็งแรง ซึ่งไม่มี
ช่องทางให้ศัตรูเข้ามาบุกทำลายได้ ในโองการนี้อธิบาย
ถึงความประเสริฐของการต่อสู้และบรรดาผู้ที่ต่อสู้
เนื่องจากความรักของอัลลอฮ์ต่อบ่าวผู้ศรัทธาของ
พระองค์ เมื่อพวกเขาเรียงแถวในการเผชิญหน้ากับศัตรู
เพื่อทำการต่อสู้กับพวกเขาในหนทางของพระองค์

5 เจ้าจงเตือน - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่หมู่ชนของเจ้า
ให้ระลึกถึง เมื่อครั้งที่นบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวแก่
พรรคพวกของเขาว่า 'เหตุใดพวกเจ้าสร้างความเดือดร้อน
แก่ข้าด้วยคำพูดและการกระทำ ทั้งๆ ที่พวกเจ้ารู้ว่าข้า
คือศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกเจ้า?' เมื่อพวกเขา
เหล่านั้นหันเหออกจากความจริงทั้งๆ ที่พวกเขารู้อย่างแน่ใจ
และยังยืนกรานอยู่เช่นนั้น อัลลอฮ์ก็ทรงหันหัวใจของพวกเขา
จากการตอบรับทางนำ เป็นการลงโทษแก่พวกเขาต่อ
ความเปี่ยงเบนที่พวกเขาเลือกให้แก่ตัวของพวกเขาเอง
และอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้ทางแก่หมู่ชนที่ออกห่างจากการ
เชื่อฟังและหนทางแห่งความถูกต้อง

๖ เจ้าจงเตือน - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่หมู่ชนของเจ้า ให้ระลึกถึง เมื่อครั้งอิซาบุตรของมัรยัมได้กล่าวแก่พรรคพวกของเธอว่า 'แท้จริง ข้าคือศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกเจ้า เป็นผู้รับรองคัมภีร์เตอราตที่มาก่อนหน้าข้า และเป็นสักขีต่อความจริงของศาสนทูตที่มาหลังจากข้า ชื่อของเขาคือ อะหฺมัด นั่นคือ มุหัมมัด คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม และเป็นผู้เรียกร้องให้เชื่อต่อเขา' ดังนั้น เมื่อมุหัมมัด คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้มายังพวกเขาด้วยโองการต่างๆ ที่ชัดเจนแล้ว พวกเขาก็กล่าวว่า นี่เป็นมายากลหรือไสยศาสตร์ชัดๆ

๗ ไม่มีผู้ใดอีกแล้วที่ก่อกรรมและละเมิดมากไปกว่าผู้ที่กระทำความผิดต่ออัลลอฮฺ และสร้างให้มีภาคีต่างๆ ในการบิดาต่อพระองค์ ในขณะที่เขาถูกขวนขวายรับอิสลามและบริสุทธิ์ใจในการเคารพบิดาต่ออัลลอฮฺเพียงผู้เดียว และอัลลอฮฺจะไม่ทรงมอบความสำเร็จให้แก่ผู้ที่ก่อกรรมต่อตัวเองด้วยการปฏิเสธศรัทธาและต้งภาคี

๘ คนที่ธรรมเหล่านี้ต้องการที่จะทำลายความจริงที่ถูกประทานให้แก่มุหัมมัด คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม - นั่นคือคัมภีร์อัลกุรอาน - ด้วยคำพูดที่โกหกของพวกเขา และอัลลอฮฺจะทรงให้ความจริงปรากฏเด่นชัด ด้วยการทำให้ศาสนาของพระองค์สมบูรณ์ แม้เหล่าผู้ฝ่าฝืนและปฏิเสธจะเกลียดชังก็ตาม

๙ อัลลอฮฺ คือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์ นั่นคือมุหัมมัด ด้วยอัลกุรอานและศาสนอิสลาม เพื่อพระองค์จะให้มันสูงส่งเหนือศาสนาอื่นๆ ที่แย้งกับมัน แม้ว่าเหล่าผู้ต้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม

๑๐ โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ ให้เข้าชี้แก่พวกเจ้าถึงการค้าขายที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งจะทำให้พวกเจ้ารอดพ้นจากการลงโทษที่เจ็บปวดหรือไม่?

๑๑ นั่นคือ การที่พวกเจ้ายินยอมบนความศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และพวกเจ้าต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ เพื่อสนับสนุนศาสนาของพระองค์ด้วยสิ่งที่พวกเจ้าครอบครอง ทั้งด้วยทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า และตัวของพวกเจ้า นั่นคือสิ่งที่ดีกว่าสำหรับพวกเจ้ามากกว่าการค้าขายในโลกดุนยา หากพวกเจ้ารู้ถึงประโยชน์และโทษของสิ่งต่างๆ พวกเจ้าก็จงทำตามนั้น

๑๒ ๑๓ หากพวกเจ้า - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ได้ปฏิบัติสิ่งที่อัลลอฮฺสั่งใช้พวกเจ้าแล้ว พระองค์ก็จะทรงปกป้องบาปทั้งหลายของพวกเจ้า และจะทรงนำพวกเจ้าเข้าสู่สวรรค์ซึ่งมีสายน้ำไหลผ่านเบื้องหลังแมกไม้ของมณีน มีที่พำนักอันสะอาดบริสุทธิ์ในสวรรค์ที่ยั่งยืนไม่มีวันขาดหาย นั่นคือความสำเร็จที่ไม่มีความสำเร็จใดๆ อีกหลังจากนั้น และนิมัตอื่นสำหรับพวกเจ้า - โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา - ซึ่งพวกเจ้ารักมัน ก็คือความช่วยเหลือจากพระองค์อัลลอฮฺที่

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۖ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۖ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۚ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذْكَرُ عَلَى تَحَرُّمِ نُسُجِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۚ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ وَآخَرَىٰ تُحِبُّونَهَا نُصَرِّفُ مِنْ أَلْفِهِمْ قَرِيبٌ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ ۚ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَايَدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۚ

จะมายังพวกเจ้า และการเปิดดินแดนในระยะเวลาอันใกล้นี้ที่จะเกิดขึ้นด้วยมือของพวกเจ้า และเจ้า - โอ้ ผู้เป็นนบี - จงให้ชาวดีแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ด้วยการเปิดดินแดนในโลกนี้และด้วยสวรรค์ในโลกอาคิเราะฮฺ

๑๔ โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ พวกเจ้าจงเป็นผู้ที่ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮฺ เช่นที่สาวกของอิซาเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮฺ เมื่อครั้งที่อิซากล่าวแก่พวกเขาว่า 'ใครในหมู่พวกเจ้าจะรับหน้าที่สนับสนุนและช่วยเหลือข้า ในสิ่งที่จะนำความใกล้ชิดสู่อัลลอฮฺ?' พวกเขาก็กล่าวว่า เราเป็นผู้ช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮฺ แล้วกลุ่มหนึ่งจากเผ่าอิสราเอลก็ได้รับงานนำ และอีกกลุ่มหนึ่งนั้นได้หลงทาง แล้วเราก็ได้ส่งเสริมสนับสนุนบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และเราได้ช่วยเหลือพวกเขาเหนือผู้ที่ละเมิดต่อพวกเขาจากหมู่พวกของคริสเตียน แล้วพวกเขาก็ได้เป็นผู้ที่มีชัยเหนือผู้ละเมิดเหล่านั้น นั่นคือด้วยการส่งมุหัมมัด คือลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ให้มาเป็นศาสนทูต

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ
يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾
قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَمَنَّوْنَهُ
أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ
الْمَوْتُ الَّذِي تُفَرِّقُونَ مِنْهُ فُتَاتُهُ مُلْفِيكُمْ ثُمَّ تَرَدُّونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

สุเราะฮ์ อัล-หุหมะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนสดุดียืนยันความ
บริสุทธิ์แด่พระองค์อัลลอฮ์จากทุกสิ่งที่ไม่คู่ควรกับ
พระองค์ และพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ครอบครองทุก
สิ่ง ผู้ทรงดูแลจัดการทั้งหมดโดยไม่มีคู่ขัดแย้ง ผู้ทรง
บริสุทธิ์จากทุกสิ่งทั้งปวง ผู้ทรงเกรียงไกรซึ่งไม่ปราศัย
ผู้ทรงปรีชาในการจัดการและการเสกสรร

﴿2﴾ ﴿3﴾ อัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง คือผู้ที่ส่งศาสนทูตมา
จากชาวอาหรับซึ่งเป็นชนที่ไม่รู้การอ่าน ไม่มีคัมภีร์กับ
พวกเขา และไม่มีร่องรอยของศาสนทูตในหมู่พวกเขา ก่อน
หน้านั้น พระองค์ได้ส่งศาสนทูตจากหมู่พวกเขาเองเพื่อ
เป็นศาสนทูตแก่มนุษย์ทั้งมวล ให้เขาอ่านอัลกุรอานแก่
พวกเขา ชำระพวกเขาจากความเชื่อที่เสียหายและ
มารยาทที่ต่ำทราม และสอนพวกเขาให้รู้อัลกุรอานและ
ซุนนะฮ์อันเป็นแนวทางของเขา แท้จริงพวกเขาเหล่านั้น
ก่อนหน้าที่จะมีการแต่งตั้งศาสนทูต ล้วนอยู่ในการ
เบี่ยงเบนที่ขัดเจนจากความถูกต้อง และพระองค์ผู้ทรง
บริสุทธิ์ได้ส่งเขาให้เป็นศาสนทูตแก่หมู่ชนอื่นๆ ที่ยังไม่ได

บังเกิดอีก ซึ่งพวกเขาจะตามมาในภายหลัง จากหมู่ชน
ชาวอาหรับเองและหมู่ชนอื่นๆ ด้วย และอัลลอฮ์เพียง
พระองค์เดียวคือผู้ที่เกรียงไกรและทรงชัยชนะเหนือทุกสิ่ง
ผู้ทรงปรีชาทั้งในถ้อยคำรัสและการกระทำทั้งหลายของ
พระองค์

﴿4﴾ การส่งและแต่งตั้งศาสนทูต คืออัลลอฮ์ อลัษยีย
วะสลัม ในประชาชาติอาหรับและชนอื่นๆ นั้น เป็น
บุญคุณความประเสริฐจากองค์อัลลอฮ์ ที่ทรงมอบให้แก่ผู้
ที่ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ผู้เดียว
เท่านั้น คือผู้ที่ทรงยิ่งใหญ่ด้วยคุณความดีและการมอบให้อย่าง
ล้นพ้น

﴿5﴾ เปรียบพวกเขายิวที่ถูกสั่งให้ปฏิบัติตามคัมภีร์เตวารอต
แล้วพวกเขาก็ไม่ปฏิบัติตามนั้น เหมือนกับลาที่แบกขน
หนักส้อมมากมายซึ่งมันไม่รู้สิ่งที่อยู่ในหนังสือเหล่านั้น ช่าง
เป็นสิ่งที่น่าชิงชังในการเปรียบคนที่กล่าวอ้างว่าเป็นเท็จ
ต่อโอองการต่างๆ ของอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่ได้รับ
ประโยชน์จากมัน และอัลลอฮ์จะไม่ทรงขึ้นความสำเร็จ
แก่หมู่ชนผู้ธรรมที่ละเมิดฝ่าฝืนขอบเขตของพระองค์
และออกห่างไปจากการเชื่อฟังพระองค์

﴿6﴾ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่ผู้ที่ยึดมั่นใน
ศาสนายิวที่บิดเบือนว่า 'ถ้าหากพวกเจ้าอ้าง - อย่างโกหก
- ว่าพวกเจ้าเป็นคนรักของอัลลอฮ์ โดยไม่รวมคนอื่น
จากมวลมนุษย์ ดังนั้น พวกเจ้าก็จะหวังที่จะตายเสียสิ ถ้า
หากพวกเจ้าจริงจังในการอ้างความรักของอัลลอฮ์ที่มีต่อ
พวกเจ้า'

﴿7﴾ พวกยิวเหล่านั้นไม่มีทางที่จะคิดหวังเพื่อตายชั่วกาล
เนื่องด้วยพวกเขาชอบชีวิตในโลกดุนยานี้มากกว่าอาคิ
เราะฮ์ และกล่าวว่าอัลลอฮ์จะลงโทษพวกเขา ด้วยเหตุที่
พวกเขาได้ก่อการปฏิเสธศรัทธาและทำความชั่วร้าย
และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงเหล่าผู้ธรรม ไม่มีสิ่งใดจากความ
ธรรมของพวกเขาก็ที่ปิดแก่พระองค์แม้แต่นิด

﴿8﴾ จงกล่าวเถิด 'แท้จริง ความตายที่พวกเจ้าหลบหนีมัน
อยู่นั้น ไม่มีทางที่พวกเจ้าจะรอดพ้นจากมันได้ เพราะ
แท้จริง มันจะต้องมาถึงตัวพวกเจ้าเมื่อถึงเวลากำหนดของ
พวกเจ้าทั้งหลาย แล้วพวกเจ้าก็จะถูกนำกลับไปในวันแห่ง
การฟื้นคืนชีพ กลับสู่อัลลอฮ์ผู้ทรงรอบรู้ถึงเร้นลับที่ยังมา
ไม่ถึงและสิ่งที่เปิดเผยอยู่แล้ว แล้วพระองค์ก็จะแจ้งให้
พวกเจ้าทราบถึงการทำงานของพวกเจ้า และจะทรงตอบ
แทนพวกเจ้าด้วยสิ่งนั้น

﴿9﴾ โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ
พระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เมื่อมี
มุฮัซซินเรียกสู่การศาะลาฮ์หรือการละหมาดในนัคศ์ ก็
จงมุ่งไปฟังคุบะฮ์และทำการศาะลาฮ์ จงละทิ้งการ
ค้าขาย รวมทั้งการซื้อ และการง่วนกับทุกๆ สิ่งที่ทำให้พวก
เจ้ายุ่งนอกเหนือจากการศาะลาฮ์ สิ่งที่ทำให้พวกเจ้าถูกสั่งใช้

ให้ทำนั้นดีกว่าแก่พวกเจ้า เพราะในนั้นมีการอภัยแก่ความผิดบาปของพวกเจ้าและมีผลบุญของอัลลอฮ์สำหรับพวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้ารู้ถึงผลประโยชน์ของตัวพวกเจ้าก็จงปฏิบัติตามนั้น ในโองการนี้ มีหลักฐานที่ว่าวาญิบหรือจำเป็นต้องร่วมละหมาดญุมฮ์และฟังคุฏบะฮ์

10 เมื่อพวกเจ้าฟังคุฏบะฮ์และทำเศาะลาฮ์เรียบร้อยแล้ว ก็จงกระจายไปยังหน้าแผ่นดิน และจงชวนชายาวยริชกีของอัลลอฮ์ด้วยการทำงานหาเลี้ยงชีพของพวกเจ้า และจงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมายในทุกๆ สภาวะของพวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะประสบความสำเร็จด้วยความดีงามทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

11 เมื่อชาวมุสลิมบางส่วนได้เห็นการค้าขายหรือสิ่งอื่นที่เป็นความเฟลิดเฟลินและความดงามของดุนยา พวกเขาก็จะกระจายกันไปยังสิ่งเหล่านั้น และทิ้งให้เจ้า - โอ ผู้เป็นนบี - ยืนกล่าวคุฏบะฮ์อยู่บนแท่นมินบร่า เจ้า - โอ นบีเอ๋ย - จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า สิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์ ที่เป็นผลบุญและการประทานในอุมมัตนั้น ย่อมมีประโยชน์สำหรับพวกเจ้ามากกว่าความเฟลิดเฟลินและการค้าขาย และอัลลอฮ์ - ผู้เดียวเท่านั้น - เป็นผู้ที่ดีที่สุดในการประทานและให้ปัจจัยยังชีพ ดังนั้นจงขอจากพระองค์เกิดและจงขอความช่วยเหลือด้วยการเชื่อฟังพระองค์ เพื่อการได้มาซึ่งสิ่งที่อยู่ ณ พระองค์ จากความดีงามทั้งหลายในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

สุเราะฮ์ อัล-มุนาฟิกีน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 เมื่อพวกมุนาฟิกผู้สลับกลกลับกลอกได้มายังที่สนทนาของเจ้า - โอ ผู้เป็นศาสนทูต - แล้วพวกเขาก็กล่าวแก่เจ้าว่า 'เราขอเป็นสักขีพยานยืนยันสาบานว่า แท้จริงแล้วท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ว่าแท้จริงเจ้าเป็นศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮ์ก็ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงแล้วพวกมุนาฟิกนั้นเป็นผู้เป่ปดมดเท็จ ต่อสิ่งที่พวกเขาแสดงออกด้วยการเป็นสักขีพยานยืนยันของพวกเขาแก่เจ้า และที่พวกเขาสาบานต่อสิ่งนั้นด้วยลิ้นของพวกเขา และที่พวกเขาปกปิดการปฏิเสธศรัทธาด้วยการสาบานนั้น

2 3 แท้จริงแล้ว พวกมุนาฟิกใช้การสาบานของพวกเขาที่ได้กล่าวยืนยันนั้นเป็นลึงปกปิดและบ่อนั่นสำหรับตัวพวกเขาจากการถูกว่าความและโดนลงโทษ พวกเขาได้กีดขวางตัวพวกเขาเอง และได้ขัดขวางคนอื่นจากเส้นทางอันเที่ยงตรงของอัลลอฮ์ แท้จริงแล้ว พวกเขากระทำความชั่วร้ายมากในพฤติกรรมนั้น นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาแสวงทำเป็นศรัทธาโดยผิวเผิน แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธาโดยลับ อัลลอฮ์จึงทรงประทับผืนกลบนหัวใจของพวกเขา เนื่องด้วยการปฏิเสธศรัทธานั้น ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้ถึงสิ่งที่เป็นผลดีแก่ตัวของพวกเขา

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۙ ۝۱۰ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۙ ۝۱۱ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ اٰجَرَ فَلْيُخَرِّجُوْا عَنْهَا وَاَنْفُسُوْا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكُمْ قٰلِمًا قَلًى ۙ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللّٰهُوْ وَمِنَ الْبَيْعِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرَّزٰقِيْنَ ۙ ۝۱۲

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا جَآءَكَ الْمُتَنَفِقُوْنَ قَالُوْا اَنْتَ لِرَسُوْلٍ اِنَّكَ لِرَسُوْلٍ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُ ۗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُتَنَفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۙ ۝۱ اَتَّخِذُوْا اٰيٰتِنٰهُمْ حِجَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۙ ۝۲ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۙ ۝۳ وَاِذَا رَاٰتِهِمْ تَعْجَبُكَ اَجْسَامُهُمْ ۙ وَانْ يَقُوْلُوْا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشْبٌ مُّسْنَدٌ يَّحْسِبُوْنَ كُلَّ صَيِّحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوْ ۙ فَاحْذَرْهُمْ فَاِنَّهُمْ لَآ يَبُوءُوْنَ ۙ ۝۴

4 เมื่อเจ้ามองไปยังพวกมุนาฟิกเหล่านี้ อากับกิริยาและภาพลักษณ์ของพวกเขาทำให้เจ้าประหลาดใจ และหากพวกเขาพูด เจ้าก็จะฟังถ้อยคำของพวกเขาเนื่องด้วยความสิ้นไหลของลิ้นที่พวกเขากล่าววาจา และเพราะพวกเขามีหัวใจที่ว่างเปล่าจากศรัทธา และสติปัญญาที่ว่างเปล่าจากความเข้าใจและความรู้ที่เป็นประโยชน์ ทำให้พวกเขาเปรียบเหมือนไม้ที่ถูกวางพาดบนกำแพง ซึ่งไม่มีชีวิต พวกเขาคาดคิดว่าทุกๆ สิ่งดังกัมปนาทจะลงมายังพวกเขา และทำร้ายพวกเขา เพราะพวกเขารู้ตัวถึงสถานะของตัวพวกเขาดี และด้วยความซลาดอย่างที่สุดพร้อมทั้งความหวาดกลัวซึ่งครอบงำหัวใจของพวกเขา พวกเขาคือศัตรูที่แท้จริง ที่มีความเป็นศัตรูอย่างรุนแรงต่อเจ้าและบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นจงระแวดระวังต่อพวกเขาให้ดี อัลลอฮ์ได้ทำให้พวกเขาอดสูและผลัดไสวพวกเขาออกจากความเมตตาของพระองค์ เหตุใดเล่าพวกเขาถึงเบี่ยงเบนจากความจริงไปสู่สิ่งที่พวกเขาเป็นอยู่ ไม่อาจจะเป็นทั้งการสลับปลับและการหลงทาง?

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَلَوْ أُرِيتُمْ أَنَّ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦﴾ هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ
خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ
﴿٧﴾ يَقُولُونَ لَيْنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ
مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْفِكَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

سُورَةُ النَّجْمِ

﴿๕﴾ และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกมุนาฟิกเหล่านี้ว่า 'จงหันมา
กลับตัวและขอโทษต่อสิ่งที่ออกมาจากพวกเจ้าทั้งคำพูดที่
ชั่วร้ายและถ้อยยาวจาที่โง่เขลา แล้วศาสนทูตของอัลลอฮ์ก็
จะขออภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และจะขอการประทานอภัย
จากอัลลอฮ์ให้แก่บาปทั้งหลายของพวกเจ้า' พวกเขาก็จะ
ทำเอนเอียงและสั่นหัวของพวกเขา เป็นการเหยียดหยาม
และแสดงความยโสโอหัง และเจ้า - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต -
ก็ได้เห็นพวกเขาหันหลังให้กับเจ้า ในสภาพที่โอหังจาก
การตอบรับสิ่งที่พวกเขาถูกเรียกร้องให้ทำ

﴿๖﴾ เป็นผลที่เท่ากันสำหรับพวกมุนาฟิกเหล่านี้ ไม่ว่าเจ้า
- โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - จะขออภัยโทษจากอัลลอฮ์ให้แก่
พวกเขา หรือเจ้าจะไม่ขอให้ก็ตาม แท้จริงอัลลอฮ์ไม่มีทาง
ที่จะยกโทษแก่ความผิดบาปของพวกเขาตลอดกาล เนื่อง
ด้วยความตื้อดองของพวกเขาที่ดำเนินอยู่บนการฝ่าฝืนและ
การที่พวกเขาถลึงในการปฏิเสธศรัทธา แท้จริง อัลลอฮ์
ไม่ทรงชี้ทางแห่งศรัทธาแก่บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อ
พระองค์ บรรดาผู้ที่หันเหออกไปจากการเชื่อฟังพระองค์

﴿๗﴾ พวกมุนาฟิกเหล่านี้ คือคนที่กล่าวแก่ชาวมะดีนะฮ์ว่า
'พวกเจ้าอย่าได้ออกค่าใช้จ่ายแก่พรรคพวกของศาสนทูต
ของอัลลอฮ์ในหมู่ชาวมุฮาญิรีน จนกระทั่งพวกเขาได้
แยกตัวออกจากเขา' และสำหรับอัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้น คือ
คลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่
อยู่ในนั้น พระองค์จะทรงมอบมันให้แก่ผู้ที่ทรงประสงค์
และจะทรงห้ามมันจากผู้ที่ทรงประสงค์ ว่า พวกมุนาฟิก
นั้นไม่มีความเข้าใจ และสิ่งนั้นไม่ได้เป็นประโยชน์แก่พวก
เขาเลย

﴿๘﴾ พวกมุนาฟิกเหล่านี้ก็กล่าวว่า 'ถ้าหากเรากลับไปยัง
มะดีนะฮ์แล้ว กลุ่มที่แข็งแกร่งกว่าจากหมู่พวกเราจะขับไล่
กลุ่มผู้ศรัทธาที่อ่อนแอกว่า' ทั้งๆ ที่ความเกรียงไกรนั้นเป็น
ของอัลลอฮ์ และเป็นของศาสนทูต คืออัลลอฮ์ อะลียะฮ์
วะสัลลัม และเป็นของบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และ
ศาสนทูตของพระองค์ มิใช่สำหรับใครอื่น ทว่า พวกมุนา
ฟิกไม่รู้เรื่องดังกล่าว เพราะความเขลาอย่างที่สุดของพวก
เขา

﴿๙﴾ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ
พระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ อย่าให้
ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเจ้าทำให้เจ้ายุ่งจากการ
เคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์และเชื่อฟังพระองค์ และผู้ใดที่
ทรัพย์สินและลูกหลานของเขาทำให้พวกเขายุ่งจากการ
อิบาดะฮ์นั้น พวกเขาก็ย่อมเป็นผู้ที่ถูกลงโทษให้พลาด
ส่วนของพวกเขาจากการได้รับเกียรติของอัลลอฮ์และ
ความเมตตาของพระองค์

﴿๑๐﴾ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของ
พระองค์ - จงใช้จ่ายจากทรัพย์สินบางส่วนที่เราได้มอบให้แก่
พวกเจ้าในหนทางแห่งความดี โดยรีบเร่งทำสิ่งนั้นก่อนที่
ความตายจะมาหาพวกเจ้าคนใดคนหนึ่ง และเขาก็ได้เห็น
เครื่องหมายและสัญญาณของความตายนั้น แล้วเขาก็จะ
กล่าวว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้า หากพระองค์ทรงประวิง
เวลาแก่ข้าพระองค์ และทรงยืดเวลาความตายของข้า
พระองค์สักนิด แล้วข้าพระองค์ก็จะบริจาคจากทรัพย์สิน
ของข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะเป็นหนึ่งในหมู่คนที่มี
คุณธรรมผู้ยำเกรง'

﴿๑๑﴾ และไม่มีทางที่อัลลอฮ์จะยืดเวลาให้แก่ชีวิตใดๆ เมื่อ
ถึงเวลาแห่งการตายของเขาและอายุขัยของเขาได้สิ้นสุด
ลงแล้ว และอัลลอฮ์ผู้บริสุทธิ์นั้นทรงรู้อย่างถ่องแท้ถึงสิ่งที่
พวกเจ้าประพฤติปฏิบัติ ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ชั่ว และ
พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเจ้าต่อสิ่งเหล่านั้น

สุเราะฮ์ อัด-ตะฆอบูน

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนสุดดียืนยันความบริสุทธิ์แด่พระองค์อัลลอฮฺจากทุกสิ่งที่ไม่คู่ควรกับพระองค์ สำหรับพระองค์ผู้บริสุทธิ์แล้วคือการบริหารจัดการด้วยอภิสิทธิ์ในทุกๆ สิ่ง และการสรรเสริญสุดดีอันงดงามนั้นเป็นสิทธิแห่งพระองค์ และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง

❷ อัลลอฮฺ คือผู้ทรงทำให้พวกเขাজำบังเกิดขึ้นจากความไม่มี แล้วบางส่วนของพวกเขาก็ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระองค์ บางส่วนในหมู่พวกเขาก็เชื่อและปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ และพระองค์ผู้บริสุทธิ์นั้นทรงเห็นการทำงานทั้งหลายของพวกเข่า ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์เลย และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาด้วยการงานเหล่านั้น

❸ อัลลอฮฺได้ทรงสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความปราณีอันยอดเยี่ยม และทรงสร้างพวกเขาในรูปที่ดีเยี่ยม ยังพระองค์คือที่กลับคืนไปในวันกิยามะฮฺ แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนทุกคนต่อการงานที่เขาได้ทำ

❹ พระองค์ผู้บริสุทธิ์และสูงส่ง ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และทรงรู้ที่สิ่งพวกเขา - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - ปกปิดกันเองระหว่างพวกเขา และสิ่งที่พวกเข่าเปิดเผยมัน และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่หัวใจได้ซ่อนเร้นและสิ่งที่หัวใจปกปิดมันไว้

❺ มิได้มายังพวกเข่าดอกหรือ - โอ้ เหล่าผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ - ซึ่งชาวคราวของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาในหมู่ประชาชาติก่อนหน้าพวกเขา ? เมื่อการลงโทษได้โดนแก่พวกเขาซึ่งมีเหตุมาจากความชั่วร้ายของการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาเอง และเป็นเหตุจากความชั่วช้าของการประพฤติปฏิบัติของพวกเขา และสำหรับพวกเขาในวันอาคิเราะฮฺนั้นคือการทรมานอันเจ็บปวด

❻ สิ่งใดโดนแก่พวกเขาเหล่านั้นในโลกนี้และสิ่งที่จะโดนแก่พวกเขาในโลกหน้า มีสาเหตุมาจากการที่พวกเขาได้มีศาสนทูตมายังพวกเขาด้วยโองการต่างๆ ที่ชัดเจน และด้วยเครื่องหมายและสัญญาณต่างๆ ที่ชัดเจน แต่แล้วพวกเขาก็กล่าวด้วยการปฏิเสธว่า คือมนุษย์อย่างเราๆ ดอกหรือที่จะชี้ทางเรา ? แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺและปฏิเสธฝ่าฝืนสารของเหล่าศาสนทูต และหันออกไปจากความถูกต้องโดยไม่ยอมรับมัน และอัลลอฮฺนั้นทรงมีโดยไม่มี ความจำเป็นต้องพึ่งพิงต่อสิ่งอื่น อัลลอฮฺทรงร่ำรวย สำหรับพระองค์คือความร่ำรวยโดยอภิสิทธิ์ ทรงยิ่งใหญ่เกียรติในถ้อยคำรัส การกระทำ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงสนพระทัยพวกเขา และความหลงผิดของพวกเขาที่ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนใดๆ แก่พระองค์แม้แต่น้อย

❼ พวกเขาปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺได้กล่าวอ้างเท็จว่าพวกเขาไม่มีทางถูกนำออกมาจากหลุมฝังศพหลังจากเสียชีวิต

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ❶
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ بِصِيرٍ ❷
وَالْأَرْضُ يَأْتِيَنَّ وَصُورُكُمْ فَاحْسَنُ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ❸
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بَذَاتِ الصُّدُورِ ❹
فَتَأْتُوا بَالِغِ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ❺ ذَلِكَ يَأْتِيَهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْهُدُنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى ❻
اللَّهُ وَاللَّهُ عِنْدَ حِمْدٍ ❷ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنَاؤُقْلَ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعِنُنَّ ثُمَّ لَنَنْبُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ❸
وَرُسُلُهُ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ❹ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ النَّعَاجِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَعَمِلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيَأْتِيَهُ وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ❶

จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ว่า แน่แน่นอนขอสาบานด้วยพระเจ้าของข้า แท้จริงพวกเขาจะถูกนำออกมาโดยแน่นอนจากหลุมฝังศพของพวกเขาในสภาพที่มีชีวิตอีกครั้ง แล้วพวกเขาก็ถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่พวกเข่าประพฤติปฏิบัติในโลกดุนยา และการนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายและเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับอัลลอฮฺ

❷ ดังนั้น จงศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์เถิด - โอ้ เหล่าผู้ตั้งภาคี - และจงรับทางนำจากอัลกุรอานที่ทรงประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเข่ากระทำ ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำและคำพูดของพวกเขา และพระองค์จะทรงตอบแทนพวกเข่าด้วยสิ่งนั้นในวันกิยามะฮฺ

❸ จงระลึกถึงวันแห่งการชุมนุม ที่อัลลอฮฺจะทรงรวบรวมคนรุ่นก่อนและคนรุ่นหลัง นั่นคือวันที่ความมั่งงและความแตกต่างระหว่างมนุษย์จะปรากฏให้เห็น ผู้ศรัทธาจะทำให้พวกเข่าปฏิเสธศรัทธาและพวกเข่ามูนาฟิกผู้สลับเปลี่ยนได้มั่งง เพราะผู้ศรัทธาจะได้เข้าสวรรค์ด้วยเมตตาของอัลลอฮฺ และผู้ปฏิเสธจะต้องเข้านรกด้วยความยุติธรรมในการตัดสินของอัลลอฮฺ และผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺด้วยการเชื่อฟังพระองค์ พระองค์ก็จะทรงลดความผิดของเขา และจะทรงให้เขาเข้าสวรรค์ซึ่งมีสายน้ำ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْآرِ خْلَدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَتَأَيَّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِنْ أَرْزَاقِكُمْ وَأُولَدِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَحُوا وَغَفِرُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَقْبُوا اللَّهَ مَا أَسْطَعَكُمْ
وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
يُوقِ شَخْخِ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقْرَبُوا
اللَّهَ قَرَبًا حَسَنًا يَضْعَفْ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِمُ الْعِقَابُ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ

ไหลผ่านอยู่เบื้องล่างวิมานของมัน พวกเขาจะยังยืนอยู่ใน
นั้นตลอดกาล การพำนักอย่างนิรันดร์ในสวรรค์นั้นคือ
ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่ไม่ความสำเร็จใดๆ อยู่อีกหลังจากนั้น
﴿10﴾ และบรรดาผู้ปฏิเสธว่าอัลลอฮฺคือพระเจ้าที่แท้จริง และ
กล่าวปฏิเสธต่อสัญญาณแห่งการเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างของ
พระองค์ และปฏิเสธหลักฐานของการเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่
เคารพภักดีของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานหลักฐาน
เหล่านั้นพร้อมๆ กับการส่งศาสนทูตลงมา คนเหล่านั้นคือ
ชาวนรกที่จะอยู่ในนั้นตลอดกาล และเป็นที่ชั่วช้ายิ่งแล้ว
สำหรับที่กลับคืนของพวกเขานั้น นั่นคือนรกญะฮันนัม
﴿11﴾ ไม่มีสิ่งใดที่ไม่ชอบได้ประสบกับใครคนหนึ่ง เว้นแต่
ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺและกำหนดลิขิตของพระองค์
และผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงชี้ทางหัวใจ
ของเขาให้น้อมสยบต่อบัญชาของพระองค์และพอใจต่อ
กำหนดการแห่งพระองค์ และจะทรงชี้ทางเขาสู่สิ่งที่ดีที่สุดใน
ทั้งคำพูด การกระทำ และสภาพการดำเนินชีวิต เพราะ
รากฐานดั้งเดิมของทางน่านนั้นคือการชี้ทางแก่หัวใจ ส่วน
อวัยวะอื่นๆ นั้นคือผู้ตามนั่นเอง และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
ทุกอย่าง ไม่มีสิ่งใดเลยในเรื่องเหล่านั้นที่ปกปิดแก่พระองค์
﴿12﴾ จงเชื่อฟังต่ออัลลอฮฺเถิด - โอ้ มนุษย์ทั้งมวล - และจง
นอบน้อมต่อพระองค์ในเรื่องที่ทรงสั่งใช้และทรงห้าม และจง

เชื่อฟังต่อศาสนทูต คืออัลลอฮฺ อะลียะฮิ วะสัลลิม ในสิ่งที่
เขาได้แจ้งแก่พวกเจ้าจากพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้นถ้า
หากพวกเจ้าหันออกไปจากการเชื่อฟังอัลลอฮฺและ
ศาสนทูต ก็ย่อมไม่มีความเดือดร้อนใดๆ ต่อศาสนทูตในการ
ผินหลังของพวกเจ้า เนื่องจากแท้จริงแล้ว หน้าที่ของเขาก็
คือการแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่เขาได้รับมอบหมายมา
เป็นการแจ้งให้ทราบที่ชัดเจนอยู่ในเนื้อหาสาระของสาร
﴿13﴾ อัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นพระเจ้า ซึ่งไม่มีพระ
เจ้าอื่นใดคู่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากพระองค์ ดังนั้น
บรรดาผู้ศรัทธาจึงต้องฟังฟังต่ออัลลอฮฺ ด้วยการศรัทธาต่อ
เอกภาพของพระองค์ ในทุกๆ กิจการของพวกเขานะ

﴿14﴾ โอ้ ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์
แท้จริงแล้ว ในระหว่างภรรยาและลูกๆ ของพวกเจ้านั้นมีผู้
ที่เป็นศัตรูกับพวกเจ้า ซึ่งคอยขัดขวางพวกเจ้าจาก
เส้นทางของอัลลอฮฺ และคอยยั่วให้พวกเจ้าละเลยต่อการ
เชื่อฟังพระองค์ ดังนั้นจงระมัดระวังตัวจากพวกเขา และ
อย่าได้เชื่อฟังพวกเขา และหากพวกเจ้าไม่แยแสต่อความ
ชั่วร้ายของพวกเขาก็หลีกเลี่ยงมัน และพวกเจ้าปกปิด
สิ่งนั้นจากพวกเขา ดังนั้น แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺก็ทรงเป็นผู้
ยิ่งด้วยการอภัยและเมตตา พระองค์ทรงอภัยแก่ความผิด
บาปของพวกเจ้า เพราะพระองค์ผู้ทรงบริสุทธิ์ก็คือผู้ทรง
อภัยที่ยิ่งใหญ่และมีเมตตาอันกว้างขวาง

﴿15﴾ ทรมานและลูกหลานของพวกเจ้านั้น มิได้เป็นอย่าง
ใดเลยนอกจากเป็นบททดสอบแก่พวกเจ้าทั้งหลาย
และอัลลอฮฺนั้น ณ พระองค์มีผลบุญอันยิ่งใหญ่แก่ผู้ที่
เสียสละสิ่งอื่นเพื่อการเชื่อฟังพระองค์ และได้ทำหน้าที่
ตามสิทธิของอัลลอฮฺต่อทรมานของเจ้า

﴿16﴾ ดังนั้น จงทรมานเถิด - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ในการตก
วาหรือยาเกรงต่ออัลลอฮฺ ด้วยความพยายามและ
ความสามารถของพวกเจ้า และจงรับฟังศาสนทูตของอัลลอฮฺ
คืออัลลอฮฺ อะลียะฮิ วะสัลลิม ด้วยการฟังที่พินิจพิจารณา
และใคร่ครวญ จงทำตามคำสั่งของเข และหลีกเลี่ยงคำสั่ง
ห้ามของเขา จงใช้จ่ายและบริจาคจากปัจจัยที่อัลลอฮฺทรง
ประทานให้แก่พวกเจ้า นั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเจ้า และ
ผู้ใดที่ปลอดจากความตระหนี่และหวงแหนทรัพย์สินที่เหลือ
ใช้ คนเหล่านั้นย่อมต้องเป็นผู้ได้รับความดีงามทุกๆ ประการ
เป็นผู้ได้รับความสำเร็จด้วยทุกๆ สิ่งที่น่าปรารถนา

﴿17﴾ หากพวกเจ้าใช้จ่ายหรือบริจาคทรัพย์สินของเจ้าในหนทาง
ของอัลลอฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจและความยินดีจากใจจริง
อัลลอฮฺจะทรงเพิ่มพูนผลบุญต่อสิ่งที่พวกเจ้าบริจาค และจะ
ทรงอภัยโทษแก่ความผิดบาปของพวกเจ้า และอัลลอฮฺนั้น
ทรงเป็นผู้ที่ชอบคุณอย่างมากมายิ่งแก่หมู่ชนผู้ชอบบริจาค
ด้วยการตอบแทนที่ดีต่อสิ่งที่พวกเขาได้บริจาคออกไป ทรง
เอื้ออาทรด้วยการไม่รับลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนต่อพระองค์

﴿18﴾ และพระองค์ผู้บริสุทธิ์นั้น ทรงรอบรู้ทุกๆ สิ่งที่เราลับ
และโจ่งแจ้ง ทรงเกรียงไกรไม่มีปราชัย ทรงปรีชายิ่งในถ้อย
คำรัสและการกระทำทั้งหลายของพระองค์

สุเราะฮ์ อฏ-ฏะลา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ โอ้ ผู้เป็นนบี เมื่อพวกเจ้า - ทั้งตัวเจ้าและบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ต้องการหย่าจากภรรยาของพวกเจ้า ก็จงหย่าพวกนางในขณะที่พวกนางกำลังจะเข้าสู่การนับอิดตะฮ์ - คือหย่าในช่วงที่นางปราศจากประจำเดือน โดยที่ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับนางในรอบเดือนนั้น หรือในขณะที่นางตั้งครรรภ์ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน - และจงจดจำอิดตะฮ์หรือช่วงเวลาแห่งการรอคอยนั้นไว้ เพื่อที่พวกเจ้าจะได้รู้ถึงช่วงเวลาที่สามารถคืนดีกันได้ถ้าหากพวกเจ้าประสงค์จะคืนดีกับพวกนาง และจงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์หรือผู้อภิบาลของพวกเจ้า และอย่าได้ขับไล่ให้ภรรยาที่พวกเจ้าย่านั้นออกไปจากบ้านที่พวกนางอาศัยอยู่จนกว่าจะหมดอิดตะฮ์ของพวกนาง นั่นคือการมีประจำเดือนสามครั้ง ยกเว้นเด็กสาวซึ่งยังไม่มีประจำเดือน หรือหญิงที่หมดประจำเดือนแล้ว หรือหญิงที่ตั้งครรรภ์ ซึ่งทั้งสามคนนี้มีวิธีการนับอิดตะฮ์แตกต่างกันออกไป และไมอนุญาตให้พวกนางออกจากบ้านด้วยตัวพวกนางเอง นอกเสียจากพวกนางได้ประพุดสิ่งที่ไม่ดีร้ายแรงอย่างชัดเจน เช่น ผิดประเวณี เป็นต้น นั่นคือบทบัญญัติของอัลลอฮ์ที่ทรงกำหนดให้แก่บ่าวของพระองค์ และผู้ใดที่ฝ่าฝืนข้อตัดสินของอัลลอฮ์แล้วไซ้ แ่นแท้เขาย่อมก่อการกรรมต่อตัวเขาเอง และได้นำตัวเองสู่ทางหายนะ เจ้าไม่อาจรู้ดอก - โอ้ ผู้ที่หย่าภรรยา - เพื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้มีสิ่งที่ดีแก่พวกเจ้าหลังจากการหย่านั้น แล้วเจ้าก็อาจจะกลับไปคืนดีกับภรรยาอีกครั้ง

๒ ๓ เมื่อภรรยาที่ถูกหย่าเหล่านั้นใกล้ครบกำหนดอิดตะฮ์แล้ว พวกเจ้าก็จงคืนดีกับนางพร้อมกับการคลุกคลีกับนางด้วยดีและใช้จ่ายให้ค่าเลี้ยงดูแก่พวกนาง หรือถ้าจะหย่าขาดก็ให้ทำด้วยดีพร้อมๆ กับมอบสิทธิต่างๆ ของพวกนางให้ครบถ้วน โดยไม่สร้างความเป็นเดือดร้อนแก่พวกนาง และจงให้มีพยานในการคืนดีหรือหย่าขาดนั้นด้วยชายสองคนที่ยุติธรรมในหมู่พวกเจ้า และ - โอ้ ผู้ที่เป็นพยาน - จงทำหน้าที่ในการเป็นสักขีด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ มิใช่เพื่อสิ่งอื่นใด สิ่งทีพระองค์ได้สั่งพวกเจ้านั้น เป็นข้อตักเตือนแก่คนที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่เเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์แล้วได้ปฏิบัติตามที่พระองค์สั่งใช้ และละเลิกจากสิ่งทีทรงห้ามแล้วไซ้ พระองค์ก็จะทรงทำให้มีทางออกแก่เขาจากทุกสิ่งทีคับแคบ และจะทรงอำนวยความสะดวกแก่เขาจากทุกสิ่งทีขัดขวาง โดยที่เขาไม่ได้คาดคิดและไม่เคยคำนวณไว้ก่อนเลย และผู้ใดที่พึงพิงต่ออัลลอฮ์ ดังนั้น พระองค์ก็ทรงเป็นทีพึ่งอันเพียงพอแก่เขาแล้วสำหรับเรื่องหนักใจในทุกๆ กิจการของเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ปรารถนาในกิจการ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا تَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ تَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝١ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝٢ وَرِزْقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝٣ وَالَّتِي بَيَّنَّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝٤ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝٥

ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดทีหลุดพ้นจากพระองค์ และไม่มีเรื่องใดทีทำให้พระองค์อ่อนแอ แท้จริง อัลลอฮ์ได้กำหนดให้ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นมามีกำหนดสิ้นสุดของมัน และมีขอบเขตลิติตทีมันไม่อาจจะข้ามไปได้

๔ และบรรดาหญิงทีถูกหย่า ซึ่งอยู่ในวัยทีหมดประจำเดือนเนื่องจากมีอายุมากแล้ว ถ้าหากพวกเจ้าลังเลสงสัยโดยไม่รู้ว่าอะไรคือบทบัญญัติทีเกี่ยวข้องกับพวกนาง? ดังนั้น ให้นับอิดตะฮ์ของพวกนางเป็นเวลาสามเดือน และหญิงสาวทียังไม่มีประจำเดือนก็ให้นับอิดตะฮ์เป็นสามเดือนเช่นเดียวกัน ส่วนหญิงทีกำลังตั้งครรรภ์นั้นอิดตะฮ์ของพวกนางก็คือการคลอดบุตร และผู้ใดทีเเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ แล้วเขาก็ได้ปฏิบัติตามข้อตัดสินของพระองค์ พระองค์ก็จะให้เขามีความสะดวกง่ายดายในเรื่องต่างๆ ของเขาในโลกนี้และโลกหน้า

๕ สิ่งทีถูกกล่าวถึงในเรื่องเกี่ยวกับการหย่าร้างและการนับอิดตะฮ์นั้น เป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ทีทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้า - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - เพื่อให้พวกเจ้าปฏิบัติตามนั้น และผู้ใดทีเเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ แล้วเขาก็เเกรงพระองค์ด้วยการละทิ้งการทรยศฝ่าฝืนต่อพระองค์และทำตามข้อสั่งใช้ต่างๆ ของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงลบล้าง

أَسْكِنُوهُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُمْ لِنَصِيفُوا عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنْ أُولَتْ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِمْ حَتَّى يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا يَتَنُكَّرُ مَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَرِّضْهُ لَهٗ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾ لِيُنْفِقَ دُونَ سَعْيِهِ مِنْ سَعْيِهِ وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يُلْكَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مِمَّا ءَاتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾ وَكَانَ مِنْ قَرْبِهِ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رِبِّهَا وَرَسُولِهِ ۖ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ﴿٨﴾ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقَبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾ رَسُولًا يَلْتَمِسُ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظَّلَامَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِرُزْقًا ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بِبَيْنِهِمْ لَعَلَّهُمْ أَنْ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿١٢﴾

บาปทั้งหลายของเขา และจะทรงตอบแทนผลบุญอย่างมากมายในอาคิเราะฮ์ และจะทรงให้เขาได้เข้าสู่สวรรค์ ﴿6﴾ จงให้เหล่าภรรยาของพวกเจ้าที่ถูกหย่านั้น ได้พักอาศัยอยู่ในที่พักของพวกเจ้า ระหว่างที่พวกนางอยู่ในช่วงฮิดดะฮ์ ให้เหมือนกับที่พวกเจ้าได้พักอาศัยเท่าที่พวกเจ้ามีฐานะและความสามารถ และอย่าได้สร้าง ความเดือดร้อนแก่พวกนางเพื่อบีบบังคับพวกนางในเรื่องที่ พักอาศัย หากภรรยาที่ถูกหย่าของพวกเจ้าได้ตั้งครรรภ์ ก็ จงออกค่าใช้จ่ายแก่พวกนางระหว่างที่อยู่ในฮิดดะฮ์ จนกว่าพวกนางจะคลอด และหากพวกนางให้นมแก่ ลูกๆ ของพวกเจ้าด้วยค่าจ้าง ก็จงจ่ายค่าจ้างการให้นม นั้นอย่างครบถ้วน และจงดักเตือนสิ่งเสียกันระหว่าง พวกเจ้าด้วยสิ่งที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการเผื่อแผ่และการ เอื้อเฟื้อด้วยใจจริง และหากว่าพวกเจ้าไม่จ้างแม่ของ เด็กเพื่อให้นมลูก ดังนั้น คนเป็นพ่อก็ต้องหาแม่คนอื่นซึ่ง ไม่ใช่แม่ของลูกที่ถูกหย่า เพื่อมาให้นมแก่ลูกของเขา ﴿7﴾ สามีนี้ออกค่าใช้จ่ายตามฐานะที่เขา มี แก่ภรรยา ที่เขาหย่าและแก่ลูกของเขา ถ้าหากว่าสามีนี้นั้นมีฐานะที่ กว้างขวาง และถ้าหากผู้ใดมีฐานะขัดสนเป็นคนยากจน ก็จงออกค่าใช้จ่ายเท่าที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้แก่เขา คน

ยากจนไม่ถูกสั่งให้ให้ทำเช่นที่คนรวยถูกใช้ให้ทำ แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงประทานหลังจากความคับแค้นและ ความลำบากนั้นให้เกิดความกว้างขวางและร่ำรวย ﴿8﴾ ﴿9﴾ มีหมู่บ้านและเมืองมากมายที่ผู้อาศัยในเมืง นั้นได้ฝ่าฝืนต่อคำสั่งอัลลอฮ์และคำสั่งของศาสนทูต และ ตีอีดานในการละเมิดฝ่าฝืนและปฏิเสธศรัทธา แล้วเราก็คิดบัญญัติต่อพฤติกรรมของพวกเขาในโลกนี้ด้วยการตอบ แทนที่หนักหน่วงร้ายแรง และได้ลงโทษพวกเขาด้วยการ ทรมานที่ใหญ่หลวงและสาหัส แล้วพวกเขาก็ได้กลับคืน ความชั่วร้ายเนื่องจากการทรมานและการปฏิเสธศรัทธา ของพวกเขา และผลบั่นปลายของการปฏิเสธศรัทธาของ พวกเขานั้นก็คือหายนะและการขาดทุน ซึ่งไม่มีการ ขาดทุนใดจะเทียบเท่าได้อีก

﴿10﴾ ﴿11﴾ อัลลอฮ์ได้เตรียมไว้สำหรับกลุ่มคนเหล่านี้ ที่ได้ ละเมิดและได้ฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์และศาสนทูตของ พระองค์ ซึ่งการลงโทษที่หนักหน่วงอย่างที่สุด ดังนั้น จง ยำเกรงต่ออัลลอฮ์และจงระวังต่อความกลัวโกรธของ พระองค์ โอ้ บรรดาผู้ที่มิปัญญาดีทั้งหลาย ผู้ที่เชื่อ ในอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตาม บทบัญญัติของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮ์ได้ประทานแก่ พวกเจ้า – โอ้ เหล่าผู้ศรัทธา – ซึ่งถ้อยคำรำลึกที่คอยเตือน และสะกิดพวกเจ้าถึงส่วนได้ของพวกเจ้าจากการศรัทธา ต่ออัลลอฮ์และการปฏิบัติด้วยการเชื่อฟังพระองค์ ถ้อยคำ รำลึกนั้นก็คือศาสนทูตที่อ่านโองการต่างๆ ของอัลลอฮ์แก่ พวกเจ้า โองการที่อธิบายให้พวกเจ้าได้แยกสังขรรวมออก จากความเท็จ เพื่อที่จะได้นำบรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์ และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ สั่งและเชื่อฟังพระองค์ ออกจากความมืดมนของการ ปฏิเสธแสงสว่างแห่งการศรัทธา และผู้ใดที่ศรัทธา ต่ออัลลอฮ์และปฏิบัติตามกิจการงานที่ดี พระองค์ก็จะทรงให้เขา เข้าสู่สวรรค์ที่มีสายน้ำไหลผ่านเบื้องล่างแมกไม้ของมัน พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่แท้ อัลลอฮ์ได้ กำหนดตรัสก็อย่างดีในสวรรค์แก่ผู้ศรัทธาที่มีคุณธรรม ﴿12﴾ อัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สร้างชั้นฟ้าทั้ง เจ็ดและทรงสร้างแผ่นดินทั้งเจ็ดด้วย และทรงประทาน คำสั่งด้วยสิ่งที่ทรงให้วิวัฒน์แก่บรรดาศาสนทูตของ พระองค์ และด้วยสิ่งที่พระองค์ใช้บริหารจัดการสรรพสิ่ง ที่ถูกสร้างของพระองค์ระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน เพื่อที่จะให้พวกเจ้า – โอ้ มนุษย์ทั้งมวล – ได้รู้ว่า อัลลอฮ์ นั้นทรงเป็นผู้มีเดชานุภาพเหนือทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ทำ ให้พระองค์อ่อนแอ และได้รู้ว่า อัลลอฮ์นั้นทรงมีความ รอบรู้ครอบคลุมเหนือทุกๆ สิ่ง ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดที่หลุด พ้นไปจากความรู้และความสามารถของพระองค์ได้

สุเราะฮ์ อัด-ตะหรีม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

① โอ้ ผู้เป็นนบีเอ๋ย เหตุใดเจ้าจึงห้ามตัวของเจ้าจากสิ่งหะลาลที่อัลลอฮ์ได้อนุมัติให้แก่เจ้า ด้วยเหตุที่เจ้าต้องการสร้างความพอใจแก่เหล่าภรรยาของเจ้ากระนั้นหรือ ?

และอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยแก่เจ้าและทรงเมตตาเจ้า

② แท้จริง อัลลอฮ์ได้กำหนดบัญญัติแก่พวกเจ้า - โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย - ซึ่งวิธีการแก้สบาณของพวกเจ้าด้วยการจ่ายกัฟฟาเราะฮ์ นั่นคือ การให้อาหารแก่คนยากจนสิบคน หรือให้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือปล่อยทาสหนึ่งคน ถ้าใครไม่มีความสามารถทำเช่นนั้นได้ก็ให้ถือศีลอดสามวัน แทน และอัลลอฮ์คือผู้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้า ผู้ทรงดูแลเรื่องราวต่างๆ ของพวกเจ้าอย่างใกล้ชิด และพระองค์นั้นรอบรู้ถึงสิ่งที่ส่งผลดีแก่พวกเจ้า พระองค์จึงบัญญัติสิ่งนั้นให้พวกเจ้าทำ พระองค์เป็นผู้ปรีชายิ่งในถ้อยคำรัสและกาการกระทำทั้งหลายของพระองค์

③ และเมื่อท่านนบี คืออลัลลอฮ์ อะลียิ วะสลัม ได้พูดอย่างลับๆ กับภรรยาของท่าน คือหัฟซะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา แล้วนางก็นำไปบอกกล่าวแก่อาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา และอัลลอฮ์ก็ได้เปิดเผยให้ท่านนบีรู้เรื่องที่น่าางนำความลับไปบอกต่อนั้น ท่านนบีก็บอกให้นางรับอย่างที่ว่า พระองค์อัลลอฮ์ได้บอกแก่ท่าน และท่านก็แสร้งไม่บอกกล่าวอีกบางส่วนเพื่อเป็นการให้เกียรติ เมื่อท่านบอกนางให้รู้ถึงสิ่งที่นางได้กระทำการเช่นนั้น นางก็ถามท่านว่า ใครเป็นผู้บอกกล่าวแก่ท่าน ? ท่านนบีก็ตอบว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงรู้และทรงรอบรู้ทุกอย่างถึงอันเป็นผู้บอก พระองค์ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใดๆ เป็นที่ปกปิดแก่พระองค์

④ หากทั้งสองคนนั้น - หัฟซะฮ์ และ อาอิชะฮ์ - กลับตัวสู่อัลลอฮ์ แน่แท้ว่ามีสิ่งทั้งที่สองคนต้องเตาบะฮ์กลับตน เนื่องจากหัวใจของนางทั้งสองได้เอนเอียงไปชอบในสิ่งที่รื้ออลลอฮ์ คืออลัลลอฮ์ อะลียิ วะสลัม มีความรังเกียจ ด้วยการเปิดเผยความลับของท่าน และหากทั้งสองคนช่วยเหลือกันในเรื่องที่สร้างความเดือดร้อนแก่ท่าน แท้จริงอัลลอฮ์นั้นก็ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือและสนับสนุนท่าน รวมทั้งมลาอิกะฮ์ผู้บริสุทธิ์และเหล่าผู้ศรัทธาทั้งหลายที่มีคุณธรรม และนอกจากการช่วยเหลือของอัลลอฮ์แล้ว ยังมีเหล่ามลาอิกะฮ์ทั้งหลายที่คอยเป็นผู้ช่วยเหลือและสนับสนุนท่านต่อผู้ที่สร้างความเดือดร้อนและละเมิดท่าน

⑤ เมื่อว่าอัลลอฮ์นั้น ถ้าหากท่านปัดหายากับพวกนางทั้งหลาย - โอ้ ผู้เป็นนบีของนบี - จะทรงจัดการสมรสให้กับท่านแทนที่พวกนาง ด้วยกับภรรยาคนอื่นๆ ที่นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ด้วยการฏอฮ์หรือเชื้อฟิง ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ที่เชื่อฟังอัลลอฮ์ ที่กลับตนสู่สิ่งที่อัลลอฮ์รักด้วยการปฏิบัติตามพระองค์ ที่ปฏิบัติบิดาจะฮ์

سُورَةُ الْبَحْرِ نَبِيٍّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَنِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَ هِيَ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ③ إِنْ نُبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَتَّبِعْتِ عَيْدَاتٍ سَيَحِبَّنَّ تَتَّبِعْنَ وَأَنْكَارًا ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦

ความดีงามอย่างมากมาย ที่หมั่นถือศีลอด ในหมู่พวกนาง เหล่านั้นมีทั้งที่เป็นหม้ายและมีทั้งที่ยังเป็นสาว

⑥ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ จงดูแลตัวของพวกเจ้าด้วยการปฏิบัติสิ่งที่อัลลอฮ์ได้สั่งพวกเจ้า และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ห้ามพวกเจ้า และจงดูแลครอบครัวของพวกเจ้าด้วยสิ่งที่พวกเจ้าใช้ดูแลตัวเองให้รอดพ้นจากนรก ซึ่งเชื้อไฟของมันนั้นเป็นมนุษย์และหิน มีเหล่ามลาอิกะฮ์ที่กำยำและเข็มโหดรุนแรงคอยทำหน้าที่ในการทรมานผู้คนในนรกนั้น พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์ และจะทำทุกอย่างตามที่ได้รับคำสั่งมา

⑦ และจะถูกกล่าวแก่บรรดาคนที่ปฏิเสธว่าอัลลอฮ์นั้นคือพระเจ้าที่แท้จริงและได้ทรงศฟาฟีนต่อพระองค์ เมื่อพวกเขาถูกนำเข้านรกว่า 'พวกเจ้าอย่าได้หาข้อแก้ตัวอีกเลยในวันนี้ แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ผลตอบแทนที่สาสมแก่พฤติกรรมกาการกระทำของพวกเจ้าในโลกดุนยา'

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
 أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٩﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٍ نُّوحٍ وَأَمْرَاتٍ لُّوطٍ كَانَتَا تَحْتَ
 عَبْدَيْنِ مِّنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمَّا فَلَغْنَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتٍ فِرْعَوْنَ إِذْ
 قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِخِي مِنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهِ وَبِخِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾ وَزَمِيمَ ابْنَتِ
 عِمْرَانَ الَّتِي أَخَصَّتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا مِنَ الْقَوْلِ ﴿١٢﴾

๘) โอ้ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติตามทบทบัญญัติของพระองค์ จงหวนกลับจากความผิดบาปของพวกเจ้าสู่การเชื่อฟังอัลลอฮ์ ให้เป็นการกลับคืนที่ไม่มีการฝ่าฝืนทรยศอีกหลังจากนั้น เพื่อว่าอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า จะทรงลงล้างความผิดพลาดจากความประพฤติทั้งหลายของพวกเจ้า และจะทรงให้พวกเจ้าเข้าสวรรค์ที่มีสายน้ำไหลผ่านเบื้องล่างวิมานของมัน วัน ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้มันบีและบรรดาผู้ศรัทธาพร้อมกับเขา อภัยศอดสู และจะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทว่า พระองค์จะทรงให้เกียรติเชิดชูพวกเขา รัศมีของคนเหล่านี้จะเปล่งประกาย ณ เบื้องหน้าและเบื้องขวาพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา ขอทรงทำให้รัศมีของเราสมบูรณ์ด้วยเถิด กระทั่งเราสามารถเดินผ่านสะพานศิโรตฺไปได้ และเราสามารถเห็นทางสู่สวรรค์' ขอทรงอภัยแก่พวกเรา ขอทรงลงล้างบาปของพวกเรา และขอทรงปกปิดแก่พวกเรา แท้จริงพระองค์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง'

๙) โอ้ ผู้เป็นนบี จงต่อสู้กับบรรดาคนที่เปิดเผยและประกาศการปฏิเสธศรัทธาอย่างโจ่งแจ้ง จงสู้รบกับพวกเขาด้วยดาบ และจงต่อสู้กับบรรดาคนที่ปกปิดและซ่อนเร้นการปฏิเสธศรัทธา ด้วยการให้หลักฐานและการดำเนิน

ตามบทบัญญัติและสัญลักษณ์ต่างๆ ของศาสนา และจงใช้วิธีการที่หนักหน่วงและแข็งแกร่งในการต่อสู้กับสองพวกนี้ และที่พ่ายกันอันเป็นบั้นปลายที่พวกเขาจะกลับคืนในวันอาคิเราะฮ์นั้นคือนรกญะฮันนัม และนั่นคือที่กลับไป ที่ชั่วร้ายที่สุดแล้วสำหรับพวกเขา

๑๐. อัลลอฮ์ได้ยกตัวอย่างสภาพของพวกปฏิเสธศรัทธา - ในการที่พวกเขาคลุกคลีปะปน อยู่ใกล้ชิดและแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์กับชาวมุสลิม โดยที่สิ่งนั้นไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่พวกเขาเลย เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา - ด้วยการเปรียบเทียบกับกบฏของนบีและภรรยาของนบีดู ทั้งสองนางนี้อยู่ภายใต้ปกครองของบ่าวสองคนเป็นบ่าวที่มีคุณธรรมของอัลลอฮ์ แต่ก็เกิดการทยศจากทั้งสองนางในเรื่องศาสนา และแล้วทั้งสองก็เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น ศาสนทูตทั้งสองท่านนี้จึงไม่สามารถปกป้องภรรยาทั้งสองคนของตนให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์เลยแม้แต่น้อย และถูกกล่าวแก่ภรรยาสองคนนั้นว่า จงเข้าไปในนรกพร้อมๆ กับคนอื่นๆ ที่ตกนรกเกิด การยกตัวอย่างนี้เป็นหลักฐานว่า การเป็นผู้ใกล้ชิดนบีและผู้มีคุณธรรมไม่มีประโยชน์อะไรเลยถ้าหากยังมีการกระทำชั่วอยู่พร้อมๆ กันในตัว

๑๑) และอัลลอฮ์ทรงยกตัวอย่างสภาพของบรรดาผู้ศรัทธา - ผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ และการคลุกคลีปะปนของพวกเขากับพวกปฏิเสธศรัทธาไม่ได้ส่งผลอันตรายใดแก่พวกเขา - ด้วยตัวอย่างภรรยาของฟิรเอานู ซึ่งอยู่ใต้การปกครองของผู้ที่ถือว่าเป็นจ้าวแห่งการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์อย่างรุนแรง ในขณะที่นางนั้นกลับศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เมื่อครั้งที่นางกล่าวว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้า ขอทรงสร้างที่พักแก่ข้าพระองค์ในสวรรค์ด้วยเถิด' ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากอำนาจและการทดสอบของฟิรเอานู และจากพฤติกรรมอันชั่วร้ายต่างๆ ที่ออกมาจากเขา และขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากกลุ่มพวกที่ติดตามเขาในการก่อกรรมและหลอกลวง และจากการทรมานของพวกเข'

๑๒) และอัลลอฮ์ก็ทรงยกตัวอย่างบรรดาผู้ศรัทธา ด้วยตัวอย่างของมัยมูนะฮ์บุตรของอิมรอน ผู้ซึ่งได้สงวนรักษาอวัยวะเพศของนางและปกป้องมันจากการประพฤติผิดทางเพศ แล้วอัลลอฮ์ก็บัญชาให้มัลอิกะฮ์สุญิบรีล อะลียฮิสสลาม ได้เป่าลงในคอเสื้อของนาง และการเป่านั้นก็ได้บรรลุถึงช่องคลอดของนาง แล้วนางก็ได้ตั้งครรภ์อีซา อะลียฮิสสลาม และนางได้เชื่อต่ออัยยัดฮ์ของอัลลอฮ์ และได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ ที่พระองค์กำหนดแก่บ่าวของพระองค์ รวมทั้งต่อคำมิมรียะฮ์ที่ถูกระทานแก่ศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ และนางเป็นหนึ่งในบรรดาหมู่ชนที่เชื่อฟังต่อพระองค์

สุเราะฮ์ อัล-มุลก์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ ความดีงามและบุญคุณของอัลลอฮ์นั้นช่างมากมาย เหลือเกินเหนือสรรพสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ทั้งหมด พระองค์ผู้ซึ่งการครอบครองดินยาและอาคีเราะฮ์รวมทั้งอำนาจเหนือโลกทั้งสองล้วนอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ พระบัญชาและกำหนดการของพระองค์นั้นบรรลุลผลในทั้งสองโลก และ

พระองค์ทรงมีพระเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง ในโองการนี้มีการยืนยันถึงคุณลักษณะพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ สุบหานะฮ์ ะอะอะอาลา ด้วยการยืนยันที่เหมาะสมต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์

❷ พระองค์ผู้ทรงสร้างความตายและการมีชีวิต เพื่อทรงทดสอบพวกเจ้า - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - ว่าใครจะมีการกระทำที่ดีกว่าและบริสุทธิ์ใจมากกว่า? พระองค์ผู้ทรงเกรียงไกรที่ไม่มีสิ่งใดสามารถหาความอ่อนแอแก่พระองค์ได้ ผู้ทรงอภัยโทษสำหรับคนที่ยกกลับตนในหมู่บ่าวของพระองค์. ในโองการนี้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ทำคุณงามความดี และเตือนสำทับให้หลีกเลี่ยงจากการทำความผิดบาป

❸ พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดอย่างเป็นระเบียบ ส่วนหนึ่งของมันอยู่เหนืออีกส่วนหนึ่ง เจ้า - โอ้ ผู้มองดู - จะไม่เห็นความขัดแย้งและแปลกแยกในการเสกสรรคัลของพระองค์ผู้ทรงเมตตา ดังนั้น จงหวนกลับไปดูท้องฟ้าเกิดเจ้าเห็นว่ามันมีรอยแตกและรอยร้าวบ้างหรือไม่?

❹ แล้วจงหวนกลับไปดูอีกครั้งแล้วครั้งเล่า สายตาย่อมจะหวนกลับมายังตัวเจ้าเองด้วยความรู้สึกอับอายศด้า ต่อย เนื่องจากไม่พบว่ามีความบกพร่องอยู่ในสิ่งนั้น พร้อมด้วยอาการเหนียวล้าและเพลียพล่า

❺ และขอสาบานว่า แท้จริง เราได้ประดับตกแต่งฟ้าชั้นที่อยู่ใกล้สุด ซึ่งดวงดาวทั้งหลายนั้นมองเห็น ด้วยดวงดาวมากมายที่ยิ่งใหญ่และส่องแสงประกาย และเราได้ทำให้มันเป็นลูกกาบาคที่เฝ้าไหม้พวกชัยฏอนที่ไต่ขึ้นมาเพื่อขโมยฟังโองการของอัลลอฮ์ และเราได้เตรียมให้พวกมันในวันอาคีเราะฮ์ด้วยการทรมานในนรกที่ลุกโชน ซึ่งพวกมันต้องทนอยู่ในความร้อนของนรกอย่างลำบากแสนสาหัส

❻ และสำหรับผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อพระผู้สร้างของพวกเขา จะต้องได้รับการลงโทษในนรกญะฮันนัม และที่กลับคืนที่เลวร้ายที่สุดสำหรับพวกเขาก็คือนรกญะฮันนัมนั่นเอง

❼ เมื่อเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกนั้นถูกโยนลงในนรกญะฮันนัม พวกเขาจะได้ยินเสียงดังที่รุนแรงและน่ากลัว และมันจะเดือดพล่านอย่างรุนแรงที่สุด

❽ นรกญะฮันนัมแทบจะปริแตกด้วยความเดือดดาลอย่างแรงต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ทุกครั้งที่มนุษย์กลุ่มหนึ่งถูกโยนลงไป บรรดาผู้เฝ้านรกจะถามพวกเขาด้วยความเหยียดหยามว่า 'ไม่ได้มีศาสนทูตมาหาพวกเจ้าในโลก ดุนยา เพื่อตักเตือนพวกเจ้าให้ระวังการทรมานที่พวกเจ้าได้รับมันอยู่ในตอนนี้ออกหรือ?'

سُورَةُ الْمُلْكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَرَكَ الَّذِي يَدِيرُ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ❶ الَّذِي خَلَقَ

الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ❷

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ

تَفَوُّتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ❸ ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

يَنْقِلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ❹ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ

الْأُولَى نَيْلًا مَصْبُوحًا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

السَّعِيرِ ❺ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسُ الِّمَصِيرُ

❻ إِذَا الْفُؤَادُ فِيهَا سَعَى لَهَا شَيْعًا وَهِيَ تَفُورُ ❷ تَكَادُ تَمَيَّزُ

مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْفِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ❸

قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ

إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ❹ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

السَّعِيرِ ❺ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَسَوْحَاقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ❻

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ❷

❹ พวกเขาก็จะตอบว่า 'เปล่าเลย แท้จริงได้มีศาสนทูตจากอัลลอฮ์มายังพวกเราและได้เตือนเราให้ระวังแล้ว แต่เราก็ปฏิเสธเขา และเราได้กล่าวแกโองการต่างๆ ที่เขานำมาว่า อัลลอฮ์ไม่ได้ประทานสิ่งใดลงมายังมนุษย์คนไหนเลย สิ่งพวกท่าน - โอ้ บรรดาศาสนทูตทั้งหลาย - เป็นอยู่นั้น มิใช่อะไรเลยนอกจากการหลงออกไปอย่างไกลสุดกู่จากสัจธรรม'

❺ พวกเขาจะกล่าวด้วยความยอมรับว่า 'ถ้าหากพวกเราได้ฟังเช่นการฟังของคนที่ไม่มีความจริง หรือเราได้คิดใคร่ครวญในสิ่งที่เราถูกเชิญชวน แน่แท้ว่า เราคงไม่ได้รวมอยู่ในหมู่ชาวนรก'

❻ แล้วพวกเขาก็ได้ยอมรับต่อการปฏิเสธและการฝ่าฝืนของพวกเขา ซึ่งทำให้พวกเขาต้องได้รับการทรมานในนรก ดังนั้น ช่างเป็นสิ่งที่น่าไกลมากสำหรับชาวนรก ที่จะได้รับความสะดวกสบายของอัลลอฮ์

❽ แท้จริง บรรดาผู้ที่เกรงกลัวต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วพวกเขาก็เคารพอบาตะสุดต่อพระองค์ และไม่ทรยศฝ่าฝืนพระองค์แม้กระทั่งในขณะที่พวกเขาอยู่ลับหลัง

สายตาของคนอื่น อีกทั้งพวกเขาก็กลัวต่อการทรมานในอาคีเราะฮ์ก่อนที่จะได้เห็นมัน สำหรับพวกเขาเหล่านี้ จะได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ต่อความผิดบาปของพวกเขา และได้รับผลบุญอันใหญ่หลวง นั่นคือดวงสวรรค์

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشَوْا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾ أَمِنْتُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَنْ يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَوْنَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمِنَ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْكُمْ مِنَ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمِنَ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

13 ได้ มนุษย์ทั้งหลาย - จงเปิดเผยคำพูดของพวกเจ้า ใน กิจการใดๆ ก็ตามของพวกเจ้า หรือจงเปิดเผยก็ได้ เพราะทั้งสองนั้นมีค่าเท่ากัน ณ อัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์นั้นทรงรอบรู้อย่างยิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านทั้งหลายปิดซ่อนไว้ แล้วคำพูดและการกระทำของพวกเจ้าจะเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์ได้อย่างไรเล่า ?

14 หรือผู้อภิบาลสรรพสิ่งทั้งหลายจะไม่รู้ถึงการสร้างและการกิจการของพวกมัน ทั้งๆ ที่พระองค์นั้นเป็นผู้สร้างพวกมัน และทรงสร้างพวกมันอย่างประณีตและดีเยี่ยม ? และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ซ่อนโยนต่อปาวของพระองค์ และทรงรอบรู้อย่างยิ่งถึงด้านต่อพวกเขาและการกระทำทั้งหลายของพวกเข

15 อัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น ผู้ทรงสร้างแผ่นดินให้ราบเรียบง่ายดายเพื่อพวกเจ้าจะได้อาศัยอยู่ในมัน ดังนั้น จงก้าวเดินไปบนซอกและฝั่งต่างๆ ของมันเถิด และจงกินจากรสชาติของอัลลอฮ์ที่ทรงให้มันออกมาแก่พวกเจ้าจากแผ่นดินนั้น และยิ่งพระองค์เดียวเท่านั้นที่พวกเจ้าจะพินขึ้นมาจากหลุมฝังศพของพวกเจ้าเพื่อการสอบสวนและรับผลตอบแทน ในโอกาสที่นั่นให้มันให้มีการทำงานเพื่อหาปัจจัยยังชีพและรายได้ และมิหลักฐานแสดงว่าอัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้นคือพระเจ้าที่แท้จริง ไม่มีคู่ภาคใดๆ สำหรับพระองค์ และแสดงถึงพระเดชานุภาพของพระองค์ มีการเตือนให้สำนึกในพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ และเตือนสำทับไม่ให้ยึดติดกับโลกดุนยา

16 17 พวกเจ้า - โอ้ ผู้ปฏิเสธแห่งมักกะฮะ - รู้ลึกตลอดภัยจากอัลลอฮ์ที่ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้าหรือ ในการที่พระองค์จะทรงให้แผ่นดินสับสนพวกเจ้า แล้วมันก็จะสั่นไหวจนพวกเจ้าต้องหายนะ ? หรือพวกเจ้ารู้สึกปลอดภัยจากอัลลอฮ์ผู้ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้า ในการที่พระองค์จะทรงให้มีลมพายุพัดพวกเจ้า ที่มาพร้อมกับก้อนกรวดเล็กๆ ที่รุมกระหน่ำพวกเจ้า ? แล้วพวกเจ้าก็จะรู้ - โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลาย - ว่า การเตือนของข้าเป็นเช่นไร เมื่อพวกเจ้าได้เห็นการลงโทษด้วยตาตัวเอง และการรู้ในยามนั้นจะไม่ใช่เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าอีกเลย. ในโอกาสที่นั่น มีการยืนยันถึงคุณลักษณะความสูงส่งของอัลลอฮ์ ตามที่สมควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้บริสุทธิ์ยิ่ง

18 แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนหน้าพวกมักกะฮะ เช่น พวกของนบีหนี่ พวกอาดีด พวกษะมูด ก็ได้เคยปฏิเสธศาสนทูตของพวกเขามาแล้ว แล้วเป็นอย่างไรเล่ากับการเตือนของข้าแก่พวกเขา และการเปลี่ยนแปลงของข้าแก่พวกเขา ซึ่งจากที่พวกเขาเคยอยู่ด้วยความสุขสำราญกลายเป็นการลงโทษและความหายนะของพวกเข

19 21 พวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้หลงลืมไปแล้วหรือ หรือพวกเขาไม่ได้ดูไปยังหมอกที่บั้นเหนือพวกเขา ที่กางปีกกว้างในยามที่พวกมันบินและหุบปีกของมันบ้างในบางครั้ง ? ไม่มีผู้ใดที่คอยตั้งไม่ให้พวกมันตกลงไป นอกจากองค์พระผู้ทรงเมตตา แท้จริงพระองค์ทรงเห็นทุกสิ่ง ไม่มีความบกพร่องและความแปลกแยกใดๆ ที่อาจจะพบในการสรรสร้างของพระองค์ ทว่า นี่ใครเล่า ที่พวกเขาคิดกันไปเอง - โอ้ ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย - ว่าเป็นพรรคพวกของเจ้าที่จะคอยช่วยเหลือเจ้านอกเหนือไปจากพระองค์ผู้ทรงเมตตา ถ้าหากว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเจ้าพบกับสิ่งที่เลวร้าย ? การคาดคิดของพวกปฏิเสธศรัทธานั้น ไม่ได้เป็นอะไรเลยเว้นเสียแต่อยู่ในการถูกล่อลวงและทำให้หลงทางโดยชัยฏอน ทว่า นี่เป็นผู้ใดเล่าที่พวกเจ้าคาดคิดไปว่าจะคอยให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าได้ ถ้าหากพระองค์อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะกำกริสิทธิ์ของพระองค์และไม่ประทานมันให้แก่พวกเจ้า ? แต่พวกปฏิเสธศรัทธาก็นิ่งคนยืนกรานในการละเมิดและหลงทางของพวกเข ด้วยความดื้อดึง ยโสโอหัง และหนีห่างจากสัจธรรม พวกเขาไม่รับฟังมันและไม่ยอมตาม

22 คนที่เดินดูไปด้วยใบหน้าของเขาโดยไม่อาจรู้ว่าจะมีเงาไปทางไหนและจะได้อย่างไร จะเดินได้เที่ยงตรงกว่าและรู้ทางกว่าบนเส้นทางเดินนั้น หรือว่าคนที่เดินอย่างตรงและสง่างามบนทางที่ชัดเจนไม่มีการคดเคี้ยวใดๆ ? นี่เป็นการเปรียบเทียบของอัลลอฮ์ ระหว่างผู้ปฏิเสธและผู้ศรัทธา

23 24 จงกล่าวแก่พวกเขาเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - อัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงให้บังเกิดพวกเจ้าจากความไม่มีและทรงสร้างให้พวกเจ้ามีหูเพื่อใช้ฟัง และให้มีตาเพื่อใช้มอง และให้มีหัวใจเพื่อพวกเจ้าจะได้คิด แม้เพียงเล็กน้อย พวกเจ้า - โอ้ เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธา - ก็ไม่เคยขอบคุณต่อความกรุณาแห่งพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ผู้ทรงประทาน

สิ่งเหล่านี้มาแก่พวกเจ้า จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า อัลลอฮ์ผู้เท่านั้นที่ทรงสร้างพวกเจ้า ทรงให้พวกเจ้ากระจายไปตามหน้าแผ่นดิน และยิ่งพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังมโนหลังจากการกระจัดกระจายนี้ เพื่อการสอบสวนและรับผลตอบแทน

25-26 พวกปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวว่า 'เมื่อไรสัญญาที่ว่าจะมีการข่มขู่มนั้นจะเกิดขึ้นจริง โอ้ มุหัมมัด ? จงบอกพวกเรามา โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ถ้าหากว่าพวกเจ้าจริงจังจริงในการที่พวกเจ้าได้ยกอ้าง' จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่คนพวกนั้นว่า 'แท้จริง ความรู้ว่าเวลาใดคือวินาทีแห่งการเกิดกิยามะฮ์นั้นเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์จำกัด

เฉพาะสำหรับตัวพระองค์เท่านั้น และแท้จริง ฉันเป็นเพียงแค่ผู้เตือนแก่พวกเจ้า ให้พวกเจ้ากลัวถึงผลบั้นปลายของการปฏิเสธศรัทธาของพวกเจ้า และฉันทำหน้าที่อธิบายสิ่งที่อัลลอฮ์ได้สั่งให้ฉันบอกกล่าวด้วยการแจ้งที่ชัดเจนยิ่ง'

27 ดังนั้น เมื่อพวกปฏิเสธศรัทธาได้มองเห็นการลงโทษของอัลลอฮ์มาใกล้พวกเขาและเห็นมันด้วยตา ก็จะปรากฏความอับอายและความทุกข์บนใบหน้าของพวกเขา และถูกกล่าวอย่างเหยียดหยามแก่พวกเขาว่า 'นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเคยร้องขอให้มันรีบลงมาแก่พวกเจ้าในโลกดุนยา

28 จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ว่า 'จงบอกฉันมาว่า หากอัลลอฮ์ทรงให้ฉันและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่พร้อมๆ กับฉันตายไป เช่นที่พวกท่านคาดหวังอยู่เสมอ หรือถ้าหากพระองค์จะทรงเมตตาให้เราพวกเราได้มีชีวิตอยู่ต่อไป และทำให้เราปลอดภัยจากการลงโทษของพระองค์ จะมีใครเล่าที่คอยคุ้มครองพวกเจ้าและปกป้องพวกเจ้าจากการลงโทษอันเจ็บปวด ?'

29 จงกล่าวเถิด 'อัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงเมตตากรุณา เราเชื่อพระองค์ เราปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ เราทำตามพระองค์ และยิ่งพระองค์เท่านั้นที่เราพึ่งพิงในทุกๆ กิจการของเรา แล้วพวกเจ้าก็จะได้รับ - โอ้ ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย - เมื่อการลงโทษลงมายังพวกเจ้า ว่ากลุ่มใดระหว่างสองกลุ่มนี้ ระหว่างพวกเราและพวกเจ้า ใครที่อยู่ห่างไกลสุดกู่อย่างชัดเจนจากเส้นทางอันเที่ยงตรง ?'

30 จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ว่า 'จงบอกฉันมาว่า ถ้าหากหน้าที่พวกเจ้าเต็มกันอยู่นั้นเหือดหายไปบนแผ่นดิน ซึ่งพวกเจ้ามีอาจใช้เครื่องมือใดๆ นำมันขึ้นมาได้อีก จะมีใครเล่านอกจากอัลลอฮ์ที่จะทรงให้มีน้ำไหลบนหน้าแผ่นดินได้ปรากฏแก่ดวงตาทั้งหลาย ?'

สุเราะฮ์ อัล-เกาะลัม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-4 (นู) ตัวอักษรที่ขึ้นต้นสุเราะฮ์เช่นนี้ได้อธิบายความหมายแล้วในตอนต้นสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะฮ์ สุเราะฮ์อัลลอฮ์ได้สาบานด้วย อัล-เกาะลัม หมายถึงปากกาที่มลาอิกะฮ์และมนุษย์ได้ใช้เขียน และทรงสาบานด้วยสิ่งต่างๆ ที่พวกเขาเขียนทั้งความดี ความชั่ว และความรู้ต่างๆ เจ้านั้น - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - มิได้เป็นผู้ที่เบาปัญญา เนื่องด้วย

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ **27** قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ **28** قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ **29** قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ **30**

سُوْرَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ **1** مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ **2** وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ **3** وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ **4** فَسَبِّحْهُ وَابْحِرْهُ **5** بِأَيِّكُمْ الْمُفْتُونُ **6** إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ **7** فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ **8** وَذُوا لَوْدُنْهُمْ فَبَدِهُنَّ **9** وَلَا تَطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ **10** هَٰذَا مَثَلٌ نَبِيٍّ **11** مَنَعَ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَسِيءٍ **12** عَتَلَ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيْمٍ **13** أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِيْنٍ **14** إِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِ أَيْتَنُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ **15**

เพราะนิมิตของอัลลอฮ์ต่อเจ้าด้วยการประทานการเป็นนบี และสารแห่งพระองค์แก่เจ้า และเจ้ามิได้เป็นผู้มีความคิดโง่เขลา และสำหรับเจ้า จากการที่ต้องประสบกับอุปสรรคอันหนักหน่วงในการเผยแพร่สารแห่งพระเจ้านั้น จะได้รับผลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ ไม่มีบกพร่องและตัดขาด และแท้จริงเจ้านั้น - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ดำเนินอยู่บนคุณลักษณะนิสัยอันยิ่งใหญ่ นั่นคือด้วยสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานซึ่งครอบคลุมด้วยมารยาทอันดีงามต่างๆ เพราะแท้จริงแล้ว การปฏิบัติตามอัลกุรอานนั้นเป็นวิถีปฏิบัติอันง่ายตายแก่ท่านศาสนทูต โดยวิสัยแต่เดิมของท่าน ซึ่งท่านได้ทำตามคำสั่งของอัลกุรอานและหลีกเลี่ยงจากคำสั่งห้ามของมัน

5-6 ในระยะอันใกล้นี้ เจ้าจะได้เห็น - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - และพวกปฏิเสธศรัทธาก็จะได้เห็น ว่าระหว่างพวกเจ้าใครที่มีพินะฮ์หรือความมั่งคั่งและความเสียสละ ? **7** แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น ทรงรู้ดียิ่งกว่าถึงผู้ที่ชั่วช้า ที่เบี่ยงเบนไปจากศาสนาของอัลลอฮ์ และเส้นทางแห่งทางนำ และทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่ยำเกรงและได้รับทางนำสู่ศาสนาอันถูกต้อง

8 ดังนั้น จงยืนหยัดบนสิ่งที่เจ้าเป็นอยู่ - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ในการที่เจ้าขัดแย้งกับผู้ปฏิเสธศรัทธา และอย่าได้เชื่อฟังพวกเขา

سَمِعْتُهُ عَلَىٰ خُرْطُومٍ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
بِصِرْمَتِهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَيْنَ
أَعْدَاؤُنَا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأُطْلِفُوا وَهُمْ يَخْتَفُونَ ﴿٢٣﴾
أَن لَّا يَدْخُلْنَا إِلَيْهِمْ هَٰذَا يَوْمَ يُنصَبُونَ ﴿٢٤﴾ وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْثٍ قَدِيرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصٰلُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا وَسَطُكُمْ لَمَّا أَقْبَلُ
لَكُمْ لَوْلَا تَسْتَعِينُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سَبَحْنَا رَبَّنَا إِنَّا كَانُوا ظٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتْلَوْنَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا نُوَلِّينَا إِنَّا كَانُوا ظٰلِمِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ
رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا لِلْمُؤْمِنِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ
﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ لِلْمُؤْمِنِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ
لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَّا يُخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ
عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِن لَّكُمْ لَتَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا لَهُمْ
يَذٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَيَأْتُوا بِشُرَٰكِهِمْ إِن كَانُوا صٰدِقِينَ ﴿٤١﴾
يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

9 พวกเขาคาดหวังและปรารถนาถ้าหากเจ้าโอนอ่อนตามพวกเขา และอยากให้เจ้าแสร้งทำดีกับบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขาเป็นอยู่ แล้วพวกเขาก็จะอ่อนตามเจ้าบ้าง

10 - 15 และอย่าได้เชื่อฟัง - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - คนทุกคนที่ขอบอกกล่าวสาบาน โกหกอย่างน่าอดสู ขอบนิทาผู้อื่น ขอบเดนิญแหยด้วยการกระซิบกระซาบ และแพร่กระจายคำพูดระหว่างผู้คนเพื่อเป้าหมายให้เกิดความเสียหายระหว่างพวกเขา เป็นผู้ที่ตระหนี่ในทรัพย์สินหวงที่จะใช้มันในทางที่ถูกต้อง เป็นผู้ที่ขัดขวางอย่างหนักจากสิ่งที่ดี ละเมิดขอบเขตต่อผู้อื่นและบริโภคสิ่งที่ดี ต้องห้าม กระทำผิดบาปมากมาย จมลึกในการปฏิเสธศรัทธาอย่างรุนแรง ชั่วช้าเลวร้าย และสืบทอดให้เป็นทายาทมาจากผู้ที่ไม่ใช่บิดาของตนเอง และด้วยการที่เขาำร่ายทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ทำให้เขาโง่เขลาและโง่เขลาจากการตอบรับสั่งจรรยาบรรณความจริง และเมื่อมีผู้ได้อ่านโองการอัลกุรอานแก่เขา เขาก็จะกล่าวอ้างการปฏิเสธต่อมัน และเขาจะกล่าวว่า 'นี่เป็นเรื่องราวหลอกลวงและความมกมายของคนรุ่นก่อนๆ' โองการต่างๆเหล่านั้น ถึงแม้ว่าจะลงมายังพวกมุซริกีนบางคนอย่าง อัล-วะลีด บิน อัล-มุซัยเราะฮฺ แต่มันก็เป็นการเตือนมุสลิมไม่ให้เป็นเหมือนคนที่มึนคลั่งขณะอันอัปยศเหล่านั้น

16 เราจะทำให้จุมูกของเขามีเครื่องหมายที่คงอยู่ไปกับเขาและไม่มีทางเลือนหายไป เป็นการลงโทษแก่เขา ให้กลายเป็นสิ่งที่เขาต่อต้านคนอื่น

17 18 แท้จริง เราทดสอบชาวมักกะฮฺด้วยความหิวโหยและความแห้งแล้ง เช่นที่เราได้ทดสอบเจ้าของสวนเมื่อครั้งที่พวกเขาสาบานระหว่างพวกเขาว่า พวกเขาจะเก็บเกี่ยวผลในสวนแต่เข้าประตู เพื่อไม่ให้คนยากจนและคนอื่นๆ ได้มาขอส่วนแบ่งกับพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้กล่าวว่า 'อินชาอัลลอฮฺ' หมายถึง หากเป็นด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮฺ

19 20 แล้วอัลลอฮฺก็ทรงส่งไฟลงมาจากสวนเหล่านั้นในเวลากลางคืนขณะที่พวกเขาหลับ แล้วมันก็กลายเป็นถ้ำถ่านสีดำเช่นกลางคืนที่มีดสนิท

21 22 แล้วพวกเขาก็ร้องเรียนระหว่างพวกเขาในยามเช้าว่า 'พวกเจ้าจงรีบไปเที่ยวสวนแต่เข้าประตูเถิด ถ้าหากพวกเจ้ายืนกรานที่จะเก็บเกี่ยวผล'

23 24 แล้วพวกเขาก็รีบรุดไป และพุดคุยสนทนากันด้วยความสุขใจระหว่างพวกเขาว่า 'วันนี้ อย่าให้คนยากจนแม้แต่คนเดียวได้เข้ามายังสวนของพวกเรา'

25 และพวกเขาก็เดินทางมุ่งไปยังสวนของพวกเขาดแต่เข้าด้วยเจตนาที่ชั่วร้ายในการที่จะขัดขวางไม่ให้คนยากจนคนได้รับส่วนแบ่งจากผลเก็บเกี่ยวจากสวนนั้น และพวกเขาคาดคิดด้วยความมั่นใจว่าสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้

26 - 33 แล้วเมื่อพวกเขาได้เห็นเรือกสวนใหม่เกรียมจนหมดก็ไมยอมเชื่อ และได้กล่าวว่า 'แท้จริง เราได้หลงทางที่จะไปยังสวนของเรา' และเมื่อปรากฏชัดเจนนั่นคือสวนของพวกเขาก็จริง พวกเขาก็กกล่าวว่า 'ทว่า พวกเราหมดสิทธิจากผลประโยชน์นั้นแล้ว ด้วยการที่เรามุ่งหมายจะตระหนี่และไม่ยอมแบ่งให้คนยากจน' คนที่ยูติธรรมที่สุดระหว่างพวกเขากล่าวว่า 'ฉันได้บอกแก่พวกท่านแล้วมิใช่หรือว่าให้พวกท่านกล่าว อินชาอัลลอฮฺ ?' แล้วพวกเขาก็พูดขึ้นมาหลังจากสำนึกตัวว่า 'เราขอกล่าวสดุดียกย่องความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮฺพระผู้อภิบาลของเรา ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา ทว่า พวกเราได้เป็นผู้ที่อยู่ติธรรมแก่ตัวเราเอง ด้วยการไม่กล่าว อินชาอัลลอฮฺ และด้วยเจตนาที่ชั่วร้ายของเรา' และพวกเขาก็หันไปตำหนิระหว่างพวกเขาด้วยตนเอง ต่อการที่พวกเขาละทิ้งการกล่าวอินชาอัลลอฮฺ และต่อการที่พวกเขามีเจตนาร้ายดังกล่าว ด้วยการกล่าวประณามว่า 'พวกเราหายนะแล้วที่ได้ละเมิดขอบเขต ด้วยการที่เราขัดขวางคนยากจนและฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺ เมื่อว่าพระผู้อภิบาลของเราจะประทานสิ่งที่ดีกว่าเรือกสวนของเรา ด้วยเหตุที่เรากลับตัวและสำนึกต่อความผิดของเรา แท้จริง เราปรารถนาต่อพระผู้อภิบาลของเราเพียงผู้เดียวเท่านั้น เราหวังที่จะได้รับการอภัยและขอความดีงามจากพระองค์' ตัวอย่างการลงโทษที่เราได้ลงโทษชาวสวนพวกนั้น เป็นเยี่ยงด้วยกันกับการลงโทษของเราในโลกอาคิเราะฮฺต่อผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺทุกคน

และตระหนักดีเห็นยวในการแบ่งปันสิ่งที้อลลอฮ์ประทานให้ โดยไม่ยอมมอบทำตามสิทธิของอัลลอฮ์ในสิ่งนั้น และแน่แท้ว่า การลงโทษในอาคิเราะฮ์นั้นย่อมใหญ่หลวงและหนักหน่วงกว่าการลงโทษในดุนยา ถ้าหากพวกเขารู้ ก็ย่อมที่จะสำนึกและละระงับตนจากสาเหตุทุกประการที่จะนำไปสู่การโดนลงโทษนั้น

34 แท้จริง บรรดาผู้ที่เเกรงกลัวต่อการลงโทษของอัลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติสิ่งทีพระองค์สั่งใช้และละทิ้งสิ่งทีพระองค์ห้าม สำหรับพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์จะได้รับสวนสวรรค์ทีมีความสุขสำราญอย่างอันยั่งยืน

35 36 เราทำให้บรรดาผู้ที่นอบน้อมต่ออัลลอฮ์ด้วยการเชื่อฟังเหมือนกับเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธากระนั้นหรือ ? ไฉนพวกเขาก็ได้ตัดสินด้วยการตัดสินทีอยู่ติธรรมเช่นนี้ ด้วยการทีพวกเขำทำให้พวกเขาเสมอกันในเรื่องผลตอบแทน ?

37 38 หรือพวกเขำมีคัมภีร์ทีถูกประทานลงมาจากฟากฟ้า ซึ่งพวกเขำพบในนั้นมึะระบุว่าคนทีเชื่อฟังเสมอกันกับคนทีฝ่าฝืน แล้วพวกเขำก็เรียนรู้สิ่งทีพวกเขำพูดออกมาจากในคัมภีร์นั้น ? หรือว่าในคัมภีร์นั้นมึสิ่งทีพวกเขำปรารถนาอยู่กระนั้นหรือ ? แต่ทว่า พวกเขากลับไม่ได้มีคัมภีร์นั้นอยู่เลย

39 หรือพวกเขำมีพระสัญญาและข้อตกลงกับเรา ทีระบุว่าพวกเขำจะได้สิ่งทีพวกเขำต้องการและปรารถนา ?

40 41 จงถามบรรดาฆริกีนั้นผู้ต้งภาคี - โอ ผู้เป็นศาสนทูต - ใครกันเล่าในหมู่พวกเขาทีกล่าวรับประกันและรับรองการตัดสินว่าเขำจะได้รับตามทีอ้างนั้น ? หรือพวกเขำมีพระเจ้าอื่น ๆ ทีรับรองแก่พวกเขาในสิ่งทีพวกเขำกล่าวอ้าง และคอยช่วยพวกเขาให้ได้สิ่งทีพวกเขำชวนชววย ดังนั้น ก็ให้พวกเขำนำพระเจ้าพวกนั้นมา หากว่าพวกเขำสัจจริงในการกล่าวอ้างของพวกเขำ ?

42 42. วันกียามะฮ์นั้น เรื่องราวของมึนจะหนักหน่วงและความโกลาหลของมึนจะสูงหึส และอัลลอฮ์ก็จะเสด็จมาเพื่อตัดสินระหว่างสรรพพิลังทั้งมวล แล้วพระองค์ก็จะทรงเผยให้เห็นแห่งอันสูงยิ่งด้วยเกียรติของพระองค์ ซึ่งไม่มีความคล้ายคลึงทีอาจจะเปรียบเทียบกับสิ่งใดทั้งสิน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลมึ ได้กล่าวความว่า "พระผู้อภิบาลของเราจะทรงเผยแห่งของพระองค์ แล้วผู้ศรัทธาทุกคนทั้งชายและหญิงก็จะก้มลงสุญูดต่อพระองค์ เหลือเฉพาะผู้ทีเคยสุญูดในดุนยาด้วยการโอ้อวดและต้องการชื่อเสียง เขำมุ่งไปทีจะสุญูด ทว่าหลังของเขำกลับแข็งเป็นแผ่นเดียวกัน" บันทีกโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม

43 สายตาของพวกเขำจะละห้อยลงตำพวกเขำจะไม่ยกมึนขึ้นสูง ความอับยศอดสูอันหนักหน่วงปกคลุมพวกเขาเนื่องด้วยการลงโทษของอัลลอฮ์ แท้จริง เมื่อครั้งในดุนยาพวกเขำเคยถูกเรียกร้องสู่การละหมาดและเคารพ

อิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ในขณะที่พวกเขำมีสุขภาพพลมบูรณ์ และมีความสามารถทีจะทำเช่นนั้นได้แต่พวกเขำก็ไม่สุญูด ด้วยการแสดงท่าทีผยองและยโสโอหัง

45 ดังนั้น จงปล่อยเขำ - โอ ผู้เป็นรอซูล - กับคนทีปฏิเสธอัลกุรอานนี้ เพราะแท้จริงแล้ว เป็นหน้าทีของเขำทีจะ

خَاشِعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ ٤٢ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ هَذَا الْحَدِيثَ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ٤٣ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ٤٤ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ٤٥ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٤٦ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ٤٨ لَوْلَا أَنْ نَدْرَكَهُ بَعْثُهُ مِنْ رَبِّهِ لَخَلِدَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ٤٩ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ فَقَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٥٠ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ٥١ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ٥٢

سُورَةُ الْحَاقَّةِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَاقَّةُ ١ مَا الْحَاقَّةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ٣ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ٥ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَلَيْهِ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازٌ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ٧ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ٨

ตอบแทนและชำระพวกเขา เราจะเพิ่มทรัพย์สมบัติ ลูกหลาน และความสุภาพสำราญให้พวกเขา เป็นการเลี้ยงพวกเขาไว้และคอยๆ เอาคืนโดยทีพวกเขาไม่รู้ว่านั้นจะเป็นสาเหตุแห่งหายนะของพวกเขำ และเขำจะผ่นผันพวกเขาและให้พวกเขำมีอายุยืน เพื่อให้พวกเขำมีบาปเพิ่มขึ้น แท้จริงอุบายของเขำต่อชนผู้ปฏิเสธศรัทธาหนักและรุนแรง

46 47 หรือว่าเจ้า - โอ ผู้เป็นศาสนทูต - ได้ร้องขอรางวัลทางโลกจากฆริกีนั้นผู้ต้งภาคีเหล่านี้ในการทีเจ้าเผยแพร่อสารแห่งอัลลอฮ์ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกให้แบกรับหนี้สินอันหนักหน่วงเช่นนั้นหรือ ? หาได้เป็นเช่นนั้นไม่ หรือว่าพวกเขำมีความรู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขำก็เขียนสิ่งที่พวกเขำตัดสินให้กับตัวพวกเขำเองว่า พวกเขำมีสถานะทีประเสริฐกว่า ณ องค์กรอัลลอฮ์ มากกว่ากลุ่มชนทีศรัทธา ?

48 - 50 ดังนั้น จงอดทนเถิด - โอ ผู้เป็นรอซูล - ต่อสิ่งทีองค์กรอภิบาลของเจ้าได้ตัดสินและกำหนดมาแล้ว หนึ่งในจำนวนนั้นก็คือ การทีพระองค์พวกเขำผ่นปรนแก่พวกเขา และทรงทำให้ล่ำซำในการช่วยเหลือให้เขำมีชัยเหนือพวกเขา และอย่าได้เป็นเหมือนสหายนแห่งปลาว่าฬ นั่นคือเป็นยูนุสอะดัยฮิสสลาม ทีมีความโกรธเคืองและไม่อดทนต่อกลุ่มชนของเขา เมื่อครั้งทีเขำร้องขอต่อพระเจ้าของเขาด้วยอาการทีอดแน่นไปด้วยความทุกข์ โดยเรียกร้องให้พระองค์รีบลงโทษ

وَحَامَةً رِّعُونَ وَمَنْ قَبْلَهُ. وَالْمُؤَيَّنَاتُ بِالْحَاطِطَةِ ① فَعَصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ② إِنَّا لَمَّا طَعَا الْمَاءَ حَمَلَتْكَ فِي الْجَارِيَةِ ③ لَنَجْعَلَهَا لَكَ نَذِيرَةً وَنَعِيْبًا أَذُنٌ وَرِيَةً ④ فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ ⑤ نَفْحَةً وَاحِدَةً ⑥ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكُّا ذَكَّةً وَاحِدَةً ⑦ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑧ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑨ وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَجُمِلَ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مُنْبِيَةً ⑩ فَيَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ⑪ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابِهِ بِيَمِينِهِ ⑫ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا وَكَتَبْتُهُ ⑬ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكِي حَسْبِيَّةٌ ⑭ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑮ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑯ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ⑰ كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ⑱ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى كِتَابِهِ بِيَمِينِهِ ⑲ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَأُمْتُ كِتَابِيَّةٌ ⑳ وَلَمْ أَذَرَ مَا حَسْبِيَّةٌ ㉑ بَلَيْتَهَا كَانَتْ لِقَاضِيَةٍ ㉒ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ㉓ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ㉔ خَذُوا فَعُولُوه ㉕ ثُمَّ لَنَجْجِمَنَّ صَلْوُهُ ㉖ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ㉗ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ㉘ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ㉙

กลุ่มชนของเขา หากว่าพระมหากษัตริย์แห่งพระผู้อภิบาลของเขาไม่ประสบแก่เขา ด้วยการให้เขาได้สำนึกตนและตอบรับการกลับตัวของเขาแล้วละก็ แน่แท้เขาย่อมต้องถูกคายออกมาจากท้องปลาไปยังแผ่นดินที่ว่างเปล่าและก่อหายนะแก่ตัวเขา โดยที่เขาได้กระทำการสิ่งที่ถูกตำหนิ แต่แล้วองค์อภิบาลของเขาที่ทรงเลือกเขาไว้รับหน้าที่นำสารแห่งพระองค์ ทรงทำให้เขาเป็นหนึ่งในหมู่ผู้มีคุณธรรมที่มีความดีงามในเจตนา ความประพฤติ และคำพูดของพวกเขา ⑤1 และพวกปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น เมื่อพวกเขาฟังอัลกุรอานเกือบๆ ที่พวกเขาจะทำให้เจ้า - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - โดนพวกเขาทำ อัยน์ คือส่งกระแสความริษยาให้เดือดร้อนและประสพภัยเนื่องด้วยความเคียดแค้นของพวกเขาต่อเจ้า หากว่านั่นไม่มีการคุ้มครองและการป้องกันของอัลลอฮ์แก่เจ้า และพวกเขาก็กล่าวตามอารมณ์ของพวกเขาว่า 'แท้จริง เขาเป็นคนเสียสติ' ⑤2 และอัลกุรอานนั้น มิได้เป็นอะไรเลย นอกจากเป็นโอวาทและการเตือนแก่สรรพสิ่งทั้งมวล ในหมู่มนุษย์และญิน

สุเราะฮ์ อัล-หาคเกาะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ ①-③ วันสิ้นโลกหรือวันกิยามะฮ์ที่จะเกิดขึ้นจริง ซึ่งในวันนั้นจะประจักษ์ถึงสัญญาณและสัญญาณร้ายอย่างแน่นอนอะไรเล่าคือวันกิยามะฮ์นั้น ซึ่งจะเป็นจริงทั้งในแง่ลักษณะ

และสภาพของมัน ? และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ได้รู้ และทำให้เจ้ารู้จักถึงข้อเท็จจริงของวันกิยามะฮ์ และอะไรที่ฉายภาพให้เจ้าเห็นความโกลาหลและความรุนแรงของมัน ?

④ พวกกะมุตซึ่งเป็นกลุ่มชนของนบีศอลิห์ และพวกฮาดซึ่งเป็นกลุ่มชนของนบียูซุฟได้ปฏิเสธวันกิยามะฮ์ซึ่งจะทำให้หัวใจทั้งหลายตระหนกด้วยความโกลาหลของมัน ⑤-⑧ พวกกะมุตนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทอันหวั่นไหวที่ตั้งสนั่นเกินเขตอย่างรุนแรง ส่วนพวกฮาดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยลมพายุอันหนาวเย็นและพัดกระหน่ำรุนแรง ซึ่งอัลลอฮ์ได้ส่งมาทำลายพวกเขา เจ็ดคืนกับแปดวันอย่างต่อเนื่อง โดยไม่อ่อนแรงและไม่หยุดกระหน่ำ แล้วเจ้าก็เห็นกลุ่มชนนั้นเสียชีวิตหมดภายในคืนวันเหล่านั้น เปรียบเสมือนกับตอนต้นอินทผลัมที่แห้งโกรนและเป็นโพรง ดังนั้น เจ้ายังเห็นว่าคนเหล่านั้นมีใครที่หลงเหลือจากความพินาศอีกหรือไม่ ?

⑨-⑩ และฟิรอานผู้่อหังการก็ได้มา พร้อมๆ กับผู้คนในหมู่ประชาชาติก่อนหน้าเขาที่ปฏิเสธเหล่าศาสนทูตของพวกเขา อีกทั้งพวกของนบีฎิฏที่เมืองของพวกเขาถูกลบด้วยเหตุแห่งการกระทำอันต่ำทรามทั้งการปฏิเสธศรัทธา การตั้งภาคี และความประพฤติชั่วช้าโสมม ทุกประชาชาติได้ฝ่าฝืนศาสนทูตแห่งพระผู้อภิบาลที่ทรงแต่งตั้งมายังพวกเขา แล้วพระองค์ก็ทรงเอาโทษพวกเขาเหล่านั้นด้วยการดำเนินการที่สุดแสนหนักหน่วงรุนแรง ⑪-⑫ แท้จริง เมื่อน้ำได้สูงเกินเขตของมัน จนมันสูงขึ้นและท่วมทุกๆ สิ่ง เราก็ได้บรรพทกบรรพบุรุษของพวกเขา พร้อมๆ กับนบีในเรือที่แล่นไปบนน้ำ เพื่อที่เราจะได้ทำให้บรรดาผู้ศรัทธารอดพ้นและทำให้พวกปฏิเสธศรัทธาจมน้ำ ให้ได้เป็นบทเรียนและข้อเตือนใจ และให้ผู้ที่ได้อินการเล่าขานได้จดจำ และได้ใช้ปัญญาเพื่อรับบทเรียนจากอัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่ได้ยินได้ฟัง

⑬-⑭ เมื่อมลาอิกะฮ์ได้เป่าลงในแตรหนึ่งครั้ง นั่นคือการเป่าครั้งที่หนึ่งซึ่งจะทำให้สรรพสิ่งทั้งมวลพินาศหมดสิ้น แผ่นดินและภูเขาจะถูกยกจากที่ของมันและจะถูกทุบและกระแทกให้กลายเป็นผุยผงด้วยการกระแทกเพียงแค่นั้นครั้ง เมื่อนั้นก็จะเกิดกิยามะฮ์ ฟ้าจะแตกร้าว วันนั้นมันจะร้อนกำลังลงอย่าง มันจะไม่มั่นคงและแข็งแกร่งอีกต่อไป และจะมีมลาอิกะฮ์อยู่ ณ มุมและปากฝั่งของมัน ในวันกิยามะฮ์จะมีมลาอิกะฮ์ผู้ยิ่งใหญ่แปดคนที่แบกบัลลังก์อิรซของพระผู้อภิบาลเหนือพวกเขา ในวันนั้น พวกเจ้าจะถูกนำมาเผชิญอัลลอฮ์ - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - เพื่อการสอบสวนและรับผลตอบแทน ไม่มีความลับใดๆ ของพวกเจ้าเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

⑮-⑯ ดังนั้น ผู้ใดที่ถูกมอบสมุดบันทึกการทำงานของเขาทางมือขวาของเขา เขาก็จะกล่าวขึ้นด้วยความเบิกบานและดีใจว่า 'จงเอาสมุดของฉันไปอ่านเถิด แท้จริง ฉันเคยเชื่อในศุนยว่าฉันจะต้องพบกับผลตอบแทนของฉันในวัน

กียามะฮฺ แล้วฉันก็ได้เตรียมเสบียงสำหรับมัน ด้วยการศรัทธาและการทำความดี" ดังนั้น เขาจะได้มีชีวิตอยู่ในความสวัสดีและเป็นที่ยกย่อง ในสวรรค์ที่มีสถานะและชั้นสูงส่ง ผลไม้ของสวรรค์อยู่ใกล้พวกเขา ซึ่งสามารถเอื้อมถึงสำหรับคนที่ยืน คนที่นั่ง และคนที่เอนกาย จะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกเจ้าจงกินและดื่มอย่างปละอดภัยจากอันตรายทุกประการ ปละอดจากสิ่งที่มีพิษประสคทุกอย่าง ด้วยเหตุที่พวกเจ้าได้ประพฤติปฏิบัติความดีงามในวันเวลาที่พวกเจ้ามีชีวิตอยู่ในโลกดุนยาที่ผ่านมา"

25-29 และส่วนผู้ที่ถูกมอบสมุคบันที่ทำการกระทำของเขาทางมือซ้าย เขาก็จะกล่าวด้วยความเสียใจและซึ้งเศร้าว่า "โอ้ ฉันไม่น่าจะถูกมอบสมุคบันที่กินนี้เลย ฉันไม่น่าจะรู้ผลตอบแทนของฉันเลย ความตายที่ฉันพบในโลกดุนยานี้จะเป็นความตายสุดท้ายสิ้นสุดกันไปเลย และฉันไม่น่าต้องฟื้นขึ้นมาอีก ทรีพียสนของฉันที่อุตสาหะรวบรวมไม่ได้เป็นประโยชน์แก่ฉันเลย ข้ออ้างของฉันหมดแล้ว ไม่มีข้ออ้างใดๆ สำหรับฉันที่จะใช้อ้างอีกต่อไป"

30-34 จะถูกกล่าวแก่ผู้ผ่านรกว่า จงนำอาชญากรรมผู้ทำผิดคนนี้ แล้วรวบสองมือของเขาไปยังคอของเขา จากนั้นก็นำเขาเข้าไปในนรกให้ได้ลิ้มความร้อนอันแผดเผาของมัน ด้วยโชติรวนจากเหล็กที่ยาวเจ็ดสิบศอก แล้วก็จงเอาเขาเข้าไปในมัน แท้จริง เขาไม่เคยเชื่อว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นพระเจ้าอันแท้จริงเพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีคู่ภาคี ต่อพระองค์ และไม่ได้ทำตามทางนำของพระองค์ และเมื่อครั้งในโลกดุนยา เขาไม่ได้สนับสนุนการให้อาหารแก่คนที่มีความลำบากเช่นคนยากจนและคนอื่น ๆ

35-37 ดังนั้น ในวันกียามะฮฺ ผู้ปฏิเสธศรัทธาคนนี้จะไม่มีญาติมิตรผู้ใกล้ชิดที่จะคอยป้องกันเขาจากการลงโทษ และไม่มีอาหารให้แก่เขานอกจากน้ำหนองของชาวนรก ไม่มีผู้ใดที่ชดกันมันเว้นแต่บรรดาผู้ทำผิดที่ต่อต้านบนการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์

38-43 ดังนั้น ข้าขอสาบานด้วยสิ่งต่างๆ ที่สาวยตาของพวกเจ้ามองเห็น และด้วยสิ่งต่างๆ ที่พวกเจ้ามองไม่เห็นซึ่งเป็นที่เร้นลับแก่สาวยตาของพวกเจ้า ว่าแท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นถ้อยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่ซึ่งทูตผู้มีเกียรติและความประเสริฐอันยิ่งใหญ่ได้อ่านมัน มันไม่ใช่คำพูดของนักกวี เช่นที่พวกเจ้าคาดคิด น้อยนักที่พวกเจ้าศรัทธาต่อมัน มันไม่ใช่โคลงเช่นโคลงของพวกหมอดู น้อยนักที่จะปรากฏให้เห็นการไคร้ครวญและพินิจพิจารณาจากพวกเจ้า ถึงความแตกต่างระหว่างทั้งสองอย่างนี้ ทว่า มันเป็นพระดำรัสของพระเจ้าแห่งสากลโลก ผู้ทรงประทานมันลงมายังศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบี คือลลิลลอฮ์ อะลียิ วะสลัลม

44-48 และหากว่ามัมหมัดได้ยกอ้างบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่ได้กล่าวแล้วไว้ แน่نون เรายังจะเอาโทษเขาและดำเนินการกับเขาด้วยพระหัตถ์ขวา แล้วเราก็คงตัดตลอดเลือดหัวไปของเขา และจะไม่มีใครคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าที่สามารถปกป้องเขาจากการลงโทษของเราได้ แท้จริง

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۚ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَشِيلٍ ۚ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِطُونَ ۚ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۚ وَمَا لَا تَبْصُرُونَ ۚ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۚ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تَأْمِنُونَ ۚ وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدْكُرُونَ ۚ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَابِلِ ۚ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۚ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۚ

سُورَةُ الْمُجَذِّلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۚ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۚ مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۚ تَعْرَجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۚ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۚ إِنَّهُمْ بَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۚ وَرَبُّهُ قَرِيبٌ ۚ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۚ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۚ وَلَا يَسْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ۚ

อัลลอฮ์อานนีย่อมเป็นคำเตือนสอนใจแก่บรรดาผู้เฝ้าเกรง ผู้ซึ่งเชื่อฟังคำสั่งของอัลลอฮ์และหลีกเลี่ยงสิ่งที่พระองค์ห้าม **49-52** แท้จริง เราย่อมรู้ว่า ในหมู่พวกเจ้านั้นมีคนที่ปฏิเสธอัลลอฮ์อานนียะ ทั้งๆ ที่โองการของมันเป็นชัดเจนยิ่ง และแท้จริง การปฏิเสธอัลลอฮ์อานนียะจะเป็นความเสียใจที่ยิ่งใหญ่แก่บรรดาผู้ปฏิเสธมัน เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของพวกเข และได้เห็นผลตอบแทนอันสุขสำราญของบรรดาผู้ศรัทธา และแท้จริง มันเป็นความจริงที่มั่นคงและแน่นอนไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีก ดังนั้น จงกล่าวตัสบีหคือการสวดยืนยันความบริสุทธิ์ของอัลลอฮ์ จากสิ่งที่ไม่คู่ควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์อัลลอฮ์ด้วยพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

สุเราะฮ์ อัล-มะอาริจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-4 ชาวมุชริกีนคนหนึ่งได้ร้องขอให้การลงโทษลงมายังตัวเองและพรรคพวกของเขา ซึ่งมันจะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างแน่นอนในวันกียามะฮ์โดยไม่มีทางเลี่ยงพ้น ไม่มีใครที่จะปกป้องเขาจากอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่ได้ บรรดาผลึกะฮ์และญิบรีลจะขึ้นไปยังพระองค์ในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งระยะของมันเท่ากับห้าหมื่นปีถ้าจะเทียบกับเวลาของโลกดุนยา และสำหรับผู้

สุเราะฮ์ นุหฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

①-④ แท้จริง เราได้แต่งตั้งนูห์ไปยังกลุ่มชนของเขา และเราได้กล่าวแก่เขาว่า 'จงตักเตือนกลุ่มชนของท่าน ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมายังพวกเขา'. นูห์ได้พูดว่า 'โอ้ กลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนแก่พวกท่านด้วยการตักเตือนอันขัดแจ้งถึงการลงโทษของอัลลอฮ์ หากพวกท่านทรยศพระองค์ และแท้จริง ฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพโอภาดะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และจงเกรงกลัวต่อการลงโทษของพระองค์ และจงเชื่อฟังฉันในสิ่งที่ฉันสั่งพวกท่านและสิ่งที่ฉันห้ามพวกท่าน ถ้าหากพวกท่านเชื่อฟังฉันและตอบรับฉัน อัลลอฮ์จะทรงอภัยและยกโทษให้แก่ความผิดบาปของพวกท่าน และจะทรงเพิ่มอายุให้แก่พวกท่านจนจบจนเวลาที่ถูกกำหนดไว้แล้วในความรอบรู้ของพระองค์ผู้สูงส่ง แท้จริงความตายนั้น เมื่อมันมาถึงแล้วย่อมจะไม่ถูกทำให้ล่าช้าอย่างแน่นอน หากพวกท่านรู้ถึงสิ่งนั้น พวกท่านย่อมต้องรีบเร่งไปสู่การศรัทธาและเชื่อฟัง'

⑤-⑩ นูห์ได้พูดว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริงฉันได้เชิญชวนกลุ่มชนของฉันสู่การศรัทธาและเชื่อฟังต่อพระองค์ ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ทว่าการเชิญชวนของฉันไปสู่การศรัทธานั้นไม่ได้เพิ่มสิ่งใดให้พวกเขาเลยเว้นแต่พวกเขากลับยิ่งหนีห่างและผินหลังให้ และแท้จริง ทุกครั้งที่ฉันเชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธาต่อพระองค์ เพื่อให้เป็นสาเหตุที่พระองค์จะได้อภัยแก่โทษของพวกเขา พวกเขาก็นำนิ้วมือมาสอดใส่ในหูเพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงเชิญชวนสู่สัจธรรม พวกเขามาฝ่าม่านปิดตัวของพวกเขา อีกทั้งหยิ่งผยองจากการตอบรับศรัทธาด้วยความสออย่างหนักยิ่ง แท้จริงจากนั้นฉันก็ได้เชิญชวนพวกเขาด้วยการเปิดเผยโดยไม่ปกปิดใดๆ แล้วฉันก็ได้ประกาศการเชิญชวนด้วยเสียงที่ดังในบางครั้ง และได้เชิญชวนพวกเขาด้วยเสียงที่ค่อยอย่างลับๆ ในบางครั้งด้วย และฉันก็ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของฉันว่า พวกท่านจงขอให้พระผู้อภิบาลของพวกท่านให้อภัยโทษให้แก่พวกท่านเถิด และจงกลับตัวต่อพระองค์จากการปฏิเสธศรัทธาของพวกท่าน แท้จริงพระองค์ผู้สูงส่งนั้นเป็นผู้ที่อภัยยิ่งสำหรับปาวะที่ขอโทษและกลับตนสู่พระองค์'

⑪-⑬ 'หากพวกท่านกลับตนและขออภัยโทษแล้วไซ้ อัลลอฮ์ก็จะทรงประทานน้ำฝนที่ชุกและต่อเนื่องลงมาแก่พวกท่าน พระองค์จะทรงทำให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานของพวกท่านเพิ่มพูนมากมาย และจะทรงทำให้มีเรือกสวนที่พวกท่านได้สุขสำราญกับดอกผลและความงามของมัน และจะทรงทำให้มีสายน้ำที่พวกท่านได้ใช้รดรินต้นไม้และให้ดื่ม แก่สัตว์เลี้ยงของพวกท่าน เหตุใดเล่า - โอ้ กลุ่มชนของฉัน -

فَلَا أَقْسِمُ رَبِّي الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ① ۖ عَلَىٰ أَنْ نَبْدِلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ② ۖ فَذَرَهُمْ يَحْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ③ ۖ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ زَهْفُهُمْ ذُلٌّ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ④

سُوْرَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ① ۖ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ② ۖ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ③ ۖ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ④ ۖ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَلَاؤُنَهَا ⑤ ۖ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ⑥ ۖ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعًا ۖ فِي أَذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ⑦ ۖ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ⑧ ۖ ثُمَّ إِنِّي أَغْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ⑨ ۖ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ⑩

แล้วพวกเขาก็ไม่ศรัทธา ฉะนั้น พวกเขาจะมีเกียรติได้เข้าสวรรค์แห่งความสุขสำราญได้จากไหนกันเล่า ?

④① ดังนั้น ข้าขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งนุรพาทิศที่ดวงตะวันและดวงดาวปรากฏขึ้น และด้วยประจิมทิศที่พวกมันทั้งหลายเลื่อนหาย แท้จริง เราย่อมมีความสามารถที่จะเปลี่ยนพวกเขาด้วยกลุ่มชนที่ดีกว่าและเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์มากกว่าพวกเขา และไม่มีผู้ใดที่อาจล้ำหน้าเรา หรือขัดขวางให้เราพลาด หรือทำให้เราอ่อนแอได้ หากเราต้องการที่จะทำให้มันกลับคืนมาอีกครั้ง

④②-④④ ดังนั้น จงปล่อยให้พวกเขาพูดคุยกันในความเท็จของพวกเขา และปล่อยให้เขาเล่นเพลิดเพลินในคุณยาของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาได้พบกับวันกียามะฮ์ที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้ว่าต้องได้รับการลงโทษ วันที่พวกเขาจะออกมาจากหลุมฝังศพอย่างรวดเร็ว เหมือนที่พวกเขามุ่งไปยังสิ่งเคารพที่พวกเขาอุทิศขึ้นเพื่อเคารพภักดีนอกเหนือจากอัลลอฮ์ในโลกคุณยา วิ่งไปและรีบุดไป สายตาของพวกเขาจะหดหู่และละห้อยลงสู่ดิน พวกเขาจะถูกปกครองด้วยความอภัยยศและต่ำต้อย นั่นคือวันที่พวกเขาเคยถูกสัญญาไว้ในโลกคุณยา แต่พวกเขาก็ได้เยาะเย้ยและปฏิเสธมัน

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَمِنْ بَنِيكُمْ
لَتَكْمُلَنَّ جُنَّتَ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْتَكَوْا مِنْهَا
سُبُلًا فَجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْني وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
مَالَهُ ۖ وَوْلَدُهُ لِأَخْسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُومًا كُفَّارًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا
لَا تَذَرْنَا ۖ إِيَّاكَ الْهَكَرُ وَلَا تَذَرْنَا ۖ وَدَا ۖ وَلَا سَوَاعَا ۖ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَسُرًّا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾
يَمَّا خَطِبْتَهُمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دِيَارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرْنِي ۖ يَضْلُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَارًا ﴿٢٨﴾

พวกท่านถึงไม่เกรงกลัวความยิ่งใหญ่และอำนาจของ
อัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่แท้จริงแล้ว พระองค์ได้ให้บังเกิดพวกท่านมา
เป็นลำดับขั้นตอน จากน้ำอสุจิ แล้วก็กลายเป็นก้อนเลือด
แล้วก็ก้อนเนื้อ แล้วก็เป็นกระดูก จากนั้นก็เป็นเนื้อที่ห่อหุ้ม
พวกท่านไม่ได้มองไปดูลูกหรือว่าอัลลอฮ์สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด
ให้มันเป็นชั้นๆ ลดหลั่นกันได้อย่างไร และพระองค์ก็ทำให้
ดวงจันทร์เป็นแสงรัศมีแก่ฟ้าเหล่านี้ และทรงทำให้ดวง
อาทิตย์เป็นแสงที่ส่องสว่างให้ผู้อาศัยในโลกได้ใช้มัน?

﴿17-20﴾ และอัลลอฮ์ได้ให้บังเกิดรากเหง้าเดิมของพวก
ท่านมาจากดิน และจะทรงทำให้พวกท่านกลับไปสู่ดินอีก
ครั้งหลังจากที่พวกท่านตาย และพระองค์จะทรงนำพวก
ท่านออกมาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพด้วยการนำออกมาที่
สัจจริงอย่างไม่ต้องสงสัย และอัลลอฮ์ได้ทำให้แผ่นดินเป็น
ที่ราบแก่พวกท่าน เพื่อให้พวกท่านได้เดินไปบนทางที่
กว้างขวางของมัน

﴿21-25﴾ นูห์ได้พูดว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งฉัน แท้จริง
กลุ่มชนของฉันได้เคยเกิดในการฝ่าฝืนและปฏิเสธฉัน และ
คนที่อ่อนแอในหมู่พวกเขาได้เชื่อฟังบรรดาผู้นำที่หลงทาง
ซึ่งทรยศสมบัติและลูกหลานของพวกเขาไม่ได้เพิ่มอะไร
แก่พวกเขาเลยเว้นแต่การหลงทางในโลกดุนยาและการ
ทรมานในวันอาคิเราะฮ์ บรรดาผู้นำได้หลอกลวงผู้ติดตาม

พวกเขาด้วยการหลอกลวงที่ใหญ่หลวง และได้พูดกับพวก
เขาว่า พวกเจ้าอย่าได้ละทิ้งการกราบไหว้รูปเคารพของ
พวกเจ้าไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว ผู้

ซึ่งนูห์ได้เชิญชวนพวกเจ้าให้เคารพต่อพระองค์ และพวก
เจ้าอย่าได้ละทิ้ง วัตถุ, สุวาก, ยะซุซ, ยะอูก และ นัสร -
ทั้งหมดนี้ เป็นชื่อของรูปเจ็ดซึ่งพวกเขากราบไหว้มัน
นอกเหนือจากอัลลอฮ์ ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อของบรรพบุรุษที่มี

คุณธรรมของพวกเขานในสมัยก่อน เมื่อคนเหล่านี้ตายไป
ชัยฏอนก็ได้มาล่อลวงให้พวกเขาทำรูปปั้น ด้วยการเชื่อว่า
จะทำให้พวกเขามีอำนาจและชัยชนะแข็งแกร่งในการปฏิบัติ
ความดีเมื่อพวกเขาได้เห็นมัน เมื่อยุคสมัยผ่านพ้นไปนาน
เข้าและเริ่มเข้าสู่ยุคสมัยของคนใหม่? ชัยฏอนก็มากระซิบบอก
กระซิบว่าบรรพบุรุษแต่ก่อนเคยกราบไหว้รูปปั้นเหล่านี้

และเคยขอความช่วยเหลือจากพวกมัน และนี่ก็คือวิทย์
ปัญญารหรือเหตุผลที่มีการห้ามไม่ให้ทำรูปปั้น และห้าม
การทำเจดีย์บนหลุมฝังศพ เพราะมันจะกลายเป็นสิ่ง
เคารพสำหรับคนที่ไม่รู้เรื่องในท้ายที่สุดเมื่อเวลาผ่านไป

นานเข้า - บรรดาผู้นำเหล่านี้ได้หลอกลวงผู้คนมากมายให้
หลงทางด้วยหนทางแห่งการหลอกลวงและหลงทางที่
ประตีสู่ประตอยให้ดูดี' นูห์ได้กล่าวอีกว่า 'โอ้ พระผู้
อภิบาลแห่งข้า พระองค์อย่าได้เพิ่มให้แก่พวกที่อธรรมต่อ

ตัวเองด้วยการปฏิเสธศรัทธาและตั้งชื่อเหล่านี้ เว้นแต่ให้
พวกเขาห่างไกลจากสัจธรรมความจริงไปอีก และด้วย
เพราะบาปและความผิดด้านของพวกเขาบนการปฏิเสธ

ศรัทธาและการละเมิด พวกเขาถูกทำให้จมไปกับน้ำท่วม
และถูกนำไปเข้านรกที่มีเปลวไฟและความร้อนอันรุนแรง
แล้วพวกเขาจะไม่พบว่ามีคนอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ที่
ช่วยเหลือพวกเขาได้ หรือสามารถปกป้องพวกเขาให้พ้น

จากการลวงโทษของอัลลอฮ์'

﴿26-28﴾ และนูห์ อะลียฮิสสลาม ได้กล่าวหลังจากที่สิ้น
หวังว่าไม่มีผู้ใดที่จะเข้าใจเขาได้ว่า 'โอ้ พระผู้อภิบาลแห่ง
ข้า พระองค์ได้ปล่อยให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาคนใดมีชีวิตหลง
เหลืออยู่ในโลกนี้อีกเลยแม้แต่คนเดียว แท้จริง หาก

พระองค์อย่าปล่อยให้พวกเขาลงเหลืออยู่โดยไม่
ทำลายพวกเขา แน่อนพวกเขาจะทำให้บ่าวผู้ศรัทธา
ของพระองค์หลงทางจากเส้นทางแห่งสัจธรรม และจะไม่

มีเชื้อสายที่ออกมาจากตระกูลและวงศ์วานของพวกเขา
เว้นแต่คนที่เบี่ยงเบนจากสัจธรรม ปฏิเสธศรัทธาและฝ่า
ฝืนต่อพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดภัยโทษ

แก่ข้าและบุพการีทั้งสองของข้า และแก่ผู้ที่เข้าบ้านของข้า
พระองค์ด้วยศรัทธา และแก่ผู้ศรัทธาชายหญิงทั้งหลาย
และอย่าได้เพิ่มแก่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายเว้นแต่
ความหายนะและขาดทุนในโลกนี้และอาคิเราะฮ์'

สุเราะฮ์ อัล-ญิน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿๑﴾ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - ว่า อัลลอฮ์ได้ประทานวะหฺยฺ(วิวรณ์แห่งพระองค์) แก่ฉันว่า มีพวกญินกลุ่มหนึ่งได้ฟังการอ่านอัลกุรอานของฉัน เมื่อพวกมันได้ฟังแล้วก็พูดกับพรรคพวกของพวกมันว่า แท้จริง เราได้ฟังอัลกุรอานที่เพริศพิริยยิ่งนัก ทั้งสำนวนโวหารของมัน ความขัดถ้อยขัดคำของมัน เกร็ดความหมายของมัน บทบัญญัติต่างและเรื่องราวต่างๆ ของมัน ซึ่งมันได้เรียกร้องเชิญชวนสู่สัจธรรมและทางนำ เราจึงได้ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้ และได้ปฏิบัติตามมัน และเราจะไม่ตั้งภาคีกับผู้ใดในการเคารพอิบาคะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของเราผู้ทรงสร้างเรามาโดยเด็ดขาด

﴿๒﴾ และแท้จริง ความยิ่งใหญ่และพระอำนาจแห่งพระผู้อภิบาลของเรานั้นสูงส่งนัก พระองค์ไม่ทรงมีคู่ครองและไม่มีบุตร

﴿๓﴾ และคนโหดเหี้ยมของเรา - หมายถึง อิบลิส - ได้กล่าวอ้างต่ออัลลอฮ์ด้วยคำพูดที่ห่างไกลจากความจริงและความถูกต้อง ด้วยการอ้างว่าพระองค์มีคู่ครองและบุตร

﴿๔﴾ และเราเคยคิดว่า ไม่มีใครที่กล้ากล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์โดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือญิน ในการอ้างว่าพระองค์นั้นมิใช่คู่ครองและบุตร

﴿๕﴾ และมีคนส่วนหนึ่งจากหมู่มนุษย์ได้อาศัยความช่วยเหลือจากพวกญิน แล้วพวกญินจึงได้ถือโอกาสที่มนุษย์ขอความช่วยเหลือจากพวกมันด้วยการทำให้พวกเขายิ่งมีความกลัวและความเข็ดขยาดเพิ่มมากยิ่งขึ้น การขอความช่วยเหลือด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์เยี่ยงนี้ ตามที่พระองค์ได้เตือนให้ทราบแก่พวกญายิลียะฮ์ฮ์นั้น ถือว่าเป็นชิริกอันบ่งชี้หรือการตั้งภาคีที่ใหญ่หลวงต่ออัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษให้เว้นแต่ด้วยการกลับตัวอย่างบริสุทธิ์ใจหรือเตาบะฮ์ นะศุหา ในโองการนี้ มีการเตือนอย่างหนักหน่วง ห้ามมิให้ไปขอความช่วยเหลือกับนักไสยศาสตร์และนักเป่ามนตร์หรือคนประเภทเดียวกันนี้

﴿๖﴾ และพวกปฏิเสธศรัทธาในหมู่มนุษย์ ก็ได้คาดคิดเช่นที่พวกเจ้าคาดคิด - โอ้ ญินทั้งหลาย - ว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ใดฟื้นขึ้นมาอีกหลังความตาย

﴿๗﴾ และเรา - พวกญินทั้งหลาย - ได้พยายามป็นขึ้นสู่ฟากฟ้าเพื่อรับฟังคำพูดของผู้ที่อยู่บนนั้น แล้วเราก็พบว่า มีมลาอิกะฮ์มากมายที่เฝ้าปกป้องมันอยู่ และมีดวงไฟที่เผาไหม้ที่ใช้เฝ้าผู้ที่พยายามจะเข้าไปใกล้มัน

﴿๘﴾ และแท้จริง ก่อนหน้านั้น พวกเราเคยหาที่บนท้องฟ้าเพื่อรับฟังข่าวสารต่างๆ ของมัน ทว่าตอนนั้นใครก็ตามที่พยายามจะขโมยฟัง เขาก็จะพบว่ามิใช่ดวงไฟคอยที่จะเผาเขาให้ไหม้และเสียหาย. ในสองโองการนี้ เป็นการตอบโต้การกล่าวอ้างของพวกนักไสยศาสตร์และนักเป่ามนตร์ทั้งหลาย ที่ได้อ้างว่าพวกเขาารู้เรื่องลับ และได้หลอกลวงเหล่าผู้เบาปัญญาด้วยการโกหกและอ้างเท็จของพวกเขานี้

﴿๙﴾ และแท้จริง พวกเรา - เหล่าญินทั้งหลาย - ไม่รู้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์จะประทานความชั่วร้ายหรือความดีและทางนำแก่ผู้คนบนหน้าแผ่นดิน ?

سُوْرَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أُوْحِيَ إِلَىٰ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَتَأْمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَفُوْهُنَّ عَلَىٰ اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلْأَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَا بَا رَصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَّا لَمَّا الْصَّلَاحُونَ وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمْهُدًى ءَأْمَنَّا بِهِ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَحْأَفُ بِحَسَا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

﴿๑﴾ และแท้จริง ในหมู่พวกเราก็มีคนดีที่ย่าเกรง และในหมู่พวกเราก็มีกลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่คนดี นั่นคือพวกปฏิเสธศรัทธาและฝ่าฝืน พวกเราก็มีกลุ่มพวกและแนวทางที่แตกต่างกันหลากหลาย

﴿๒﴾ และแท้จริง เราได้เชื่อมั่นว่าอัลลอฮ์นั้นทรงพระเดชานุภาพเหนือพวกเรา และเราอยู่ในการควบคุมและอำนาจของพระองค์ ดังนั้น เราจึงไม่มีวันหลุดพ้นไปจากพระองค์ หากทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่เรา และเราย่อมไม่มี

ความสามารถที่จะรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ไปยังฟากฟ้าได้หากพระองค์ทรงประสงค์ให้เกิดสิ่งที่ชั่วร้ายกับเรา

﴿๓﴾ และแท้จริง เมื่อเราได้ฟังอัลกุรอานแล้ว เราก็ได้ศรัทธาต่อมัน และเราได้ยืนยันว่ามันเป็นความจริงมาจากอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธาพระผู้อภิบาลของเขาแล้วไซ้ แท้จริงเขาก็จะไม่กลัวว่าความดีงามของพระองค์จะขาดตกบกพร่องไปจากเขา และจะไม่กลัวว่าพระองค์จะทรงอธรรมกับเขาด้วยการเพิ่มความเลวร้ายของพระองค์ให้กับเขา

﴿๔﴾ และแท้จริงแล้ว ในหมู่พวกเรานั้นมีผู้ที่นอนบ่มต่ออัลลอฮ์ด้วยการเชื่อฟัง และในหมู่พวกเราก็มีผู้ที่ละเมิดและอธรรม คือบรรดาผู้ที่เบี่ยงออกไปจากเส้นทางแห่งสัจธรรม ดังนั้น ผู้ใดที่สยบและน้อมรับต่ออัลลอฮ์ด้วยการเชื่อฟัง คนเหล่านั้นก็คือผู้ที่มุ่งเจตนาสู่เส้นทางแห่งความจริง

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا شَرًّا ۖ ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۖ ﴿١٥﴾ وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ غَدَقًا ۖ ﴿١٦﴾ لَنَجْزِيَنَّهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۖ ﴿١٧﴾ وَالْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۖ ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۖ ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۖ ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۖ ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَن يُخْرِجُنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۖ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۖ ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ أَعْصَفَ نَاصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا ۖ ﴿٢٤﴾ قُلْ إِن أَدْرَىٰ أَقْرَبُ ۖ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۖ ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ ﴿٢٦﴾ لَا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۖ ﴿٢٧﴾ يَظُنُّ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا ۖ ﴿٢٨﴾ رَسَلْتُ رِبِّي وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۖ ﴿٢٩﴾

และความถูกต้อง และชวนขวยพยายามด้วยการเลือก
ของเขาเอง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงชี้ทางแก่พวกเขาไปสู่
พระองค์ ส่วนบรรดาคนที่ไม่เชื่อออกไปจากเส้นทางแห่ง
อิสลามพวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิงของไฟนรก

﴿16﴾ และถ้าหากว่า เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาจากหมู่
มนุษย์และญินได้เดินบนเส้นทางแห่งอิสลาม และไม่ได้
เบี่ยงออกไปจากเส้นทางนั้น แน่ชอน เราก็จะประทานน้ำ
ลงมามากมายแก่พวกเขา และเราจะประทานปัจจัย
ยังชีพแก่พวกเขาอย่างกว้างขวางในโลกดunya เพื่อที่เราจะ
ทดสอบพวกเขาว่า พวกเขาจะขอบคุณต่อการประทาน
ของอัลลอฮ์อย่างไร ? และผู้ใดที่หันเหออกจ ากการเชื่อฟัง
พระผู้อภิบาลของเขา และหันเหจากการรับฟังและพินิจ
พิเคราะห์อัลกรุอาน และไม่ได้ปฏิบัติตามมัน พระองค์ก็จะ
ทรงนำเขาเข้าสู่การลงโทษอันหนักหน่วงสาหัสสากรรจ์

﴿18﴾ และมีสติปัญญาทั้งหลายนั้นมีเพื่อสำหรับอิบาดะฮ์ต่อ
อัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่าเคารพสักการะ
ผู้อื่นผู้ใดในนูน และจงบริสุทธิ์ใจในการขอความช่วยเหลือ
อิบาดะฮ์ในนูน เพราะแท้จริงแล้วมัสญิดไม่ได้ถูกสร้างมา
เว้นแต่เพื่อใช้เคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เดียว โดยไม่มีสิ่ง
อื่นเกี่ยวข้อง ในโครงการนี้มีคำสั่งให้ดูแลมัสญิดให้ปลอดภัย
จากทุกสิ่งทุกอย่างที่ปนเปื้อนหรือสร้างความเสียหายใน

การอิบาดะฮ์อย่างบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ และการตาม
ท่านศาสนทูตผู้หมั่ม คืออัลลอฮ์ อะลียิ วะสัลลิม

﴿19﴾ และเมื่อหมั่ม คืออัลลอฮ์ อะลียิ วะสัลลิม ลูก
ขึ้นเพื่ออิบาดะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของเขา พวกญิน
ทั้งหลายเกือบที่จะเกาะตัวกันเป็นกลุ่มๆ ขึ้นๆ อย่างแน่น
หนาเพื่อแย่งกันรับฟังอัลกรุอานจากเขา

﴿20﴾ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่พวกปฏิเสธ
ศรัทธาเหล่านั้นว่า แท้จริง ฉันเคารพอิบาดะฮ์ต่อพระผู้
อภิบาลของฉันผู้เดียว และฉันไม่ตั้งภาคีกับผู้ใดพร้อมกับ
พระองค์ในการอิบาดะฮ์

﴿21﴾- ﴿23﴾ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่พวกเขา
เหล่านั้นว่า 'แท้จริงฉันไม่สามารถที่จะขัดสิ่งเลวร้ายให้พ้น
จากพวกท่านได้ และฉันก็ไม่อาจนำประโยชน์ใดๆ มาแก่พวก
ท่าน' จงกล่าวเถิด 'แท้จริง ไม่มีผู้ใดเลยที่สามารถทำให้ฉัน
รอดพ้นไปจากการลงโทษของอัลลอฮ์ถ้าหากฉันทรยศ

พระองค์ และฉันจะไม่วันพบว่ามิมีสิ่งใดๆ นอกจากพระองค์
เท่านั้น ที่ฉันจะหนีให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้ ทว่า
ฉันเพียงแค่ครอบครองการประกาศให้พวกท่านรู้แจ้งจากสิ่ง
ที่อัลลอฮ์ได้สั่งฉันให้แจ้งแก่พวกท่าน และมีเพียงสารที่
พระองค์ส่งฉันมาแก่พวกท่านเท่านั้น และผู้ใดที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์
และศาสนทูตของพระองค์ และหันเหออกจากศาสนา
ของอัลลอฮ์ ดังนั้น แท้จริงผลตอบแทนของเขาก็คือ
นรกยะอันนั่ม เขาจะไม่ออกไปจากนูนตลอดกาล'

﴿24﴾ จนกระทั่งพวกมุชริกีนได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญา
ไว้ว่าจะได้รับการลงโทษ เมื่อนั้นพวกเขาจะได้อยู่ขณะที่มัน
โดนแก่พวกเขาว่า ใครกันแน่ที่มีผู้ช่วยและผู้สนับสนุนที่
อ่อนแอกว่า และใครที่มีทัพที่น้อยกว่า ?

﴿25﴾- ﴿28﴾ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นศาสนทูต - แก่พวก
มุชริกีนเหล่านั้น ฉันไม่รู้ว่าการลงโทษที่พวกท่านถูกสัญญา
นี้จะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ หรือว่าพระเจ้าของฉันจะทรง
ยืดเวลาออกไปให้นานอีก และพระองค์เท่านั้นที่ทรงรอบรู้
สิ่งที่เร้นลับจากสายตา พระองค์ไม่เปิดเผยความลับแก่
ผู้ใดในหมู่สรรพสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ เว้นแต่ผู้ที่ทรง
เลือกสรรและโปรดปรานเพื่อการมอบสารแห่งพระองค์ให้
พระองค์จะทรงให้เราได้รับความลับบางประการ และทรงส่ง
มลาอิกะฮ์มาเบื้องหน้าและเบื้องหลังศาสนทูตเพื่อปกป้อง
เขาจากเหล่าญิน เพื่อไม่ให้พวกมันขโมยฟังและนำไป
กระซิบแก่พวกหมอดู เพื่อให้ศาสนทูต คืออัลลอฮ์
อะลียิ วะสัลลิม ได้ทราบ ว่าเหล่าศาสนทูตก่อนหน้าท่าน
ก็อยู่ในสภาพเดียวกับท่านในการเผยแพร่สัจธรรมและ
ความจริง และให้รู้ว่าท่านถูกปกป้องเหมือนที่ศาสนทูต
เหล่านั้นได้รับการปกป้องจากญิน และเพื่อให้รู้ว่าอัลลอฮ์
ทรงมีความรู้ที่ครอบคลุมห้อมล้อมพวกเขาทั้งที่เปิดเผย
และปกปิด ทั้งในเรื่องบทบัญญัติและข้อตัดสินต่างๆ และ
สิ่งอื่นๆ ด้วย ไม่มีสิ่งใดเลยที่หลุดรอดไปจากพระองค์ และ
พระองค์ทรงคิดคำนวณทุกๆ สิ่งไว้ ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใด
ปกปิดต่อพระองค์เลยแม้แต่น้อย

สุเราะฮ์ อัล-มูซัหมมิล

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

①-④ โอ้ ผู้ที่คลุมตัวเองด้วยผ้าของเขา จงลุกขึ้นละหมาดในเวลากลางคืนวันแต่ส่วนน้อยเท่านั้น(ที่เหลือไว้สำหรับพักผ่อนนอนหลับ) จงลุกขึ้นละหมาดครึ่งหนึ่งของคืนหรือน้อยกว่าครึ่งหนึ่งสักเล็กน้อยจนกระทั่งถึงเศษหนึ่งส่วนสามของคืน หรือเพิ่มจากครึ่งหนึ่งสักเล็กน้อยจนกระทั่งได้ประมาณเศษสองส่วนสามของคืน และจงอ่านอัลกุรอานอย่างประณีตและช้าๆ ให้ชัดถ้อยชัดคำและหยุดเว้นระยะที่ชัดเจน

⑤ แท้จริง เราจะส่งลงมายังเจ้า - โอ้ ผู้เป็นนบี - ซึ่งอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ ครอบคลุมไปด้วยคำสั่งใช้ ข้อห้าม และข้อตัดสินสำหรับบทบัญญัติต่างๆ

⑥ แท้จริง การอธิบาศะฮ์ที่ปฏิบัติในยามดึกนั้นมิมีผลที่ลึกซึ้งยิ่งกว่าสำหรับหัวใจ และเป็นที่ถ้อยคำที่ชัดเจนกว่าเพราะหัวใจว่างเว้นจากความวุ่นวายของคุณยา

⑦ แท้จริงแล้ว เวลากลางคืนสำหรับเจ้านั้นเป็นช่วงปฏิบัติกิจและเคลื่อนไหวเพื่อผลประโยชน์ของเจ้า และเป็นช่วงแห่งการร่วมนอกกับหน้าที่เผยแพร่สาร ดังนั้น จงให้มีเวลาว่างสำหรับตัวของเจ้าในเวลากลางคืนเพื่อทำอิบาศะฮ์ต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า

⑧ และจงรำลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าเกิด - โอ้ ผู้เป็นนบี - และจงใช้มันในการวิงวอนขอคุ่อฮ์ และจงตัดขาดจากสิ่งอื่นเพื่อมุ่งสู่พระองค์ให้สมบูรณ์ในการทำอิบาศะฮ์ของเจ้า และจงมอบที่พึ่งแด่พระองค์ พระองค์นั้นคือผู้ครอบครองทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีสิ่งใดเทียมเทียมใดที่สักจริงวันแต่พระองค์เท่านั้น และจงมอบหมายการงานทั้งหลายของเจ้าไปยังพระองค์

⑩ และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกมุชริกีนผู้ตั้งภาคีได้กล่าวแก่เจ้าและศาสนาของเจ้า และจงให้แตกต่างกับพวกเขาในพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่ถูกต้องของพวกเขา พร้อมๆ ด้วยการไม่ใส่ใจและไม่คิดแก่แค้นต่อพวกเขา

⑪ จงปล่อยข้า - โอ้ ผู้เป็นนบี - กับพวกปฏิเสธองการต่างๆ ของข้าพวกนี้ พวกที่ใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือยในโลกคุณยา และจงยึดเวลาแก่พวกเขาสักนิด ด้วยการยึดเวลาการลงโทษแก่พวกเขาจนกว่าจะถึงกำหนดการที่จะใช้ลงโทษพวกเขา

⑫-⑬ แท้จริงสำหรับพวกเขา ณ ที่เราในวันอาคิเราะฮ์นั้น มิใช่ตรวนที่หนักอึ้งและไฟที่ลุกโชนที่พวกเขาจะถูกเผาไหม้มนัน และมีอาหารที่น่าเกลียดน่ากลัวซึ่งจะติดอยู่ที่คอหอยไม่มีความสะดวกที่จะกลืนลงไป และยังมีการลงโทษอันเจ็บแสบ

⑭ วันที่แผ่นดินและภูเขาจะสั่นสะท้านและไหวสะเทือนจนกระทั่งภูเขาเหล่านั้นกลายเป็นกองทรายที่ไหลกระจาย กระจาย หลังจากที่มีคนเคยแน่นหนาและแข็งแรง

⑮-⑯ แท้จริง เราได้ส่งมูหัมหมัดมายังพวกเจ้า - โอ้ ชาวมักกะฮ์ - ให้เป็นศาสนทูตที่เป็นสักขีพยานเหนือพวกเจ้าในสิ่งที่ออกมาจากพฤติกรรมของพวกเจ้าทั้งการปฏิเสธศรัทธา

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ① قُمْ إِلَى الْفَلَا ② نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ③ أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ④ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ⑤ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ⑥ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ⑦ وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ⑧ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ⑨ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْلُجْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ⑩ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهْلِكْهُمْ قَلِيلًا ⑪ إِنَّا لَدَيْنَا أَنْكَالٌ وَجَحِيمًا ⑫ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ⑬ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَهِيلًا ⑭ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ⑮ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ⑯ فَكَيْفَ تَنْفُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَنَ شَبَابًا ⑰ السَّمَاءُ مُنْفِطِرَةٌ بِئْ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ⑱ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ⑲

และฝ่าฝืน เช่นที่เราได้เคยส่งมูซาให้เป็นศาสนทูตไปยังฟิโรฮานผู้หนัการ แล้วฟิโรฮานก็ปฏิเสธมูซา ไม่ศรัทธาต่อสารของเขาและฝ่าฝืนต่อคำสั่งของเขา เราจึงทำลายฟิโรฮานด้วยการทำลายที่หนักหน่วง ในความหมายนี้ มีการเตือนไม่ให้ฝ่าฝืนต่อท่านศาสนทูตมูหัมหมัด คืออัลลิลอฮ์ อะลียะฮ์วะสัลลัม อยู่ด้วย โดยกล่าวว่าผู้ฝ่าฝืนนั้นอาจจะโดนโทษเช่นที่ฟิโรฮานและพรรคพวกเคยโดนมาแล้ว

⑮ พวกเจ้าจะปกป้องตัวของพวกเจ้าอย่างไร - หากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธา - ให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์ ซึ่งวันนั้น แม้แต่เด็ก ๆ ก็กลายเป็นหงอก เพราะความกลัวและความโกลาหลของวันที่สาหัสมาก ?

⑯ ในวันนั้น ท้องฟ้าจะแตกออก เพราะความน่ากลัวของมัน สัญญาของอัลลิลอฮ์ที่ว่าวันนั้นจะมาถึงนั้นย่อมต้องเกิดขึ้นโดยไม่มีทางหลีกเลี่ยง

⑲ แท้จริง โองการต่างๆ ที่ชมขวัญเหล่านี้ ซึ่งประกอบด้วยคำเตือนให้หว่นและหวาดเกรงนั้น เป็นบทเรียนและข้อคิดสำหรับมนุษย์ทั้งหลาย ดังนั้นผู้ใดที่ประสงค์จะรับบทเรียนและใช้ประโยชน์จากมัน ก็ให้ใช้การเชื่อฟังและการยำเกรงต่ออัลลิลอฮ์เป็นเส้นทางนำเขาสู่ความโปรดปรานแห่งพระผู้อภิบาลของเขา ผู้ทรงสร้างและเลี้ยงดูเขา

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَافُفَهُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُخْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَعَاخِرُونَ وَبَضْرِيُّونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقْنِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قُرْصًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾﴾

سُورَةُ الْمُنَافِقَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَيَا أَيُّهَا فَطْهَرْ ﴿٤﴾
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَنْتَكِرَ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
فَاذْكُرْ فِي الْآخِرِ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ سَعِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
عَذَابٌ سَعِيرٌ ﴿١٠﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَا
مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ يَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا ﴿١٦﴾ سَاءَ هُفُهُ، صَعُودًا ﴿١٧﴾

﴿๒๐﴾ แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้า - โอ ผู้เป็นนบี - ทรงรอบรู้ว่าคุณได้ลุกขึ้นละหมาดตะฮัจญ์ในเวลากลางคืน บางครั้งก็น้อยกว่าเศษสองส่วนสามของคืน บางครั้งก็ครึ่งหนึ่งของคืน และบางครั้งก็เศษหนึ่งส่วนสามของคืน และมีสหายของเจ้าบางส่วนได้ลุกขึ้นละหมาดพร้อมๆ กับเจ้าด้วย อัลลอฮฺพระองค์เดียวเท่านั้นที่กำหนดยุทธศาสตร์และกลางวัน และทรงกำหนดเวลาของมันทั้งสอง รวมทั้งสิ่งที่ผ่านไปและสิ่งที่ยังหลงเหลือจากทั้งสอง อัลลอฮฺทรงรู้ว่าพวกเจ้าไม่อาจจะลุกขึ้นมาละหมาดได้ทั้งคืน พระองค์จึงผ่อนปรนแก่พวกเจ้า ดังนั้น จงอ่านอัลกุรอานในละหมาดกลางคืนเท่าที่สะดวกแก่พวกเจ้า อัลลอฮฺทรงรู้ว่าในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่เจ็บไข้ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เขาอ่อนแรงที่จะลุกขึ้นละหมาดกลางคืน และมีพวกอื่นที่ต้องเดินทางเพื่อค้าขายและทำงานหาเลี้ยงชีพจากริสก์ของอัลลอฮฺที่ทรงอนุมัติ และก็มีพวกอื่นที่ถืออุสูลในหนทางของอัลลอฮฺ เพื่อเชิดชูถ้อยคำของพระองค์และเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ ดังนั้น จงอ่านอัลกุรอานในละหมาดของพวกเขาตามที่จะสะดวก และจงรักษากฎละหมาดภาคบังคับให้ครบถ้วน และจงจ่ายซะกาตที่เป็นศาสนกิจบังคับเหนือพวกเจ้า รวมทั้งจ่ายทานเศาะตะเกาะฮฺในหนทางที่เป็นบุญกุศลและความดีงามจากทรัพย์สินของพวกเจ้า เพื่อ

หวังความโปรดปรานแห่งอัลลอฮฺ และสิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าทำจากบุญกุศล ความดีและการเชื่อฟังทั้งหลายนั้น พวกเจ้าได้พบผลตอบแทนและผลบุญของมัน ณ อัลลอฮฺในวันกิยามะฮฺ ซึ่งจะดีกว่าสิ่งที่พวกเจ้าได้ทำไว้บนโลกดุนยา และจะมีผลบุญที่ยิ่งใหญ่กว่าที่พวกเจ้าทำได้ และจงขอการอภัยโทษต่ออัลลอฮฺในทุกๆ สถานการณ์ของพวกเขา เจ้า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยยิ่งแก่พวกเจ้า ทรงเมตตาปรานียิ่งต่อพวกเจ้า

สุเราะฮ์ อัล-มุดดัษษิร

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿๑-๒﴾ ผู้ที่หมกมุ่นด้วยผ้าของเขา จงตื่นขึ้นจากที่นอนของเขา แล้วจงตั้งเจตนามนุษย์ถึงการลงโทษของอัลลอฮฺ และจงเชิดชู ให้เอกภาพ และเคารพพิบัติต่อพระผู้อภิบาลของเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น จงชำระล้างเสื้อผ้าของเจ้าให้สะอาดจากสิ่งโสโครกทั้งหลาย เพราะแท้จริง ความสะอาดนอกกายที่มองเห็นเป็นส่วนหนึ่งซึ่งแสดงถึงความสมบูรณ์ของความสะอาดภายในใจที่มองเห็นไม่เห็น และจงยืนหยัดในการหลีกเลี่ยงจากรูปเจ็ด สิ่งเคารพอื่น และการกระทำในรูปของการตั้งภาคีทั้งหมด จงอย่าได้เข้าใกล้มัน และจงอย่าได้ให้สิ่งหนึ่งใดเพื่อหวังที่จะได้รับผลที่มากกว่าจากผู้รับ และเพื่อความโปรดปรานแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าจงอดทนต่อการปฏิบัติตามคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามทั้งหลาย

﴿๘-๑๐﴾ เมื่อได้ถูกเป่าลงในแตรด้วยการเป่าเพื่อทำให้ฟื้นและบังเกิดขึ้นอีกครั้ง เวลานั้นคือเวลาที่หนักหนาสาหัสที่สุดสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่ง่ายสำหรับพวกเขาที่จะหลุดรอดไปจากสภาพที่พวกเขาเป็นอยู่ เช่นการถูกสอบสวนพิพากษาและความน่ากลัวอื่นๆ ในวันนั้น ﴿๑๑-๑๗﴾ จงปล่อยข้าเถิด - โอ ผู้เป็นรอซูล - ปล่อยข้าให้จัดการคนที่ข้าได้ส่งเขามาในท้องแม่ของเขาอย่างโดดเดี่ยว ไม่มีทั้งสมบัติและลูกอยู่ด้วย และข้าได้ทำให้เขามีทรัพย์สินและลูกหลานมากมายอยู่พร้อมหน้าเขาในมักกะฮฺโดยไม่หายหน้าไปไหน และข้าได้ประทานความสะดวกในชีวิตให้แก่เขาแล้ว เขาก็ยังวาดหวังที่จะให้ข้าเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่เขาอีกหลังจากที่ข้าได้ให้อย่างมากมายแก่เขาแล้ว ทั้งๆ ที่เขานั้นปฏิเสธศรัทธาต่อข้า เรื่องราวจะไม่เป็นไปตามที่คนชั่วที่มีบาปคนนั้นคาดหวังดอก เพราะข้าจะไม่เพิ่มให้กับเขาอีก เพราะแท้จริง เขาเป็นผู้ที่หัวแข็งต่อต้านและปฏิเสธอัลกุรอานและหลักฐานต่างๆ ของอัลลอฮฺที่ทรงเผยเหนือสรรพสิ่งของพระองค์ ข้าจะให้เขาแบกความหนักหน่วงของการลงโทษและความตราตรึงที่ไม่มีการพักผ่อนอยู่เลย (ความหมายของโองการเหล่านี้มุ่งไปยัง อัล-อะลิด บิน อัล-มุสเาะฮฺ ผู้ที่ต่อต้านต่อการรับความจริง และปะทะท้าทายต่อสู้กับอัลลอฮฺและศาสนทูตของพระองค์ และนี่ก็คือผลตอบแทนของทุกๆ คนที่ต่อต้านและหวังทำลายล้างธรรม)

๑๘-๒๕ แท้จริงเขาได้คิดอยู่ในใจและเตรียมคำที่จะพูด ทิมแพงมุ่มมิดและอัสถูอราน ดังนั้นเขาจึงถูกสาปแช่ง และเขาก็คู่ควรต่อความหายนะนั้น เขาเตรียมคำพูดทิมแพงไว้ในใจของเขาได้อย่างไรกันเล่า ? แล้วเขาก็ถูกสาปแช่งอีก แล้วเขาก็พิจารณาตรวจสอบสิ่งที่ได้คิดและเตรียมไว้เพื่อจะทิมแพงอัสถูอราน แล้วก็ทำหน้าบูดบึ้ง ซึ่งและเครียดอย่างสาหัสเมื่ออุบายที่วางไว้ไม่ได้ผล และไม่พบเห็นช่องทางที่จะทิมแพงอัสถูอรานได้ แล้วเขาก็เบือนหนีไปจากความจริงและหยิ่งผยองที่จะยอมรับมัน แล้วเขาก็พูดกล่าวหาอัสถูอรานว่า 'สิ่งที่มุ่มมิดได้พูดนี้ไม่ใช่สิ่งใดเลย เว้นแต่เป็นมายากลที่รับจากบรรพบุรุษก่อนๆ มันไม่ได้เป็นอะไรเลยเว้นแต่คำพูดของมัจจุลที่มุ่มมิดได้เรียนมาจากพวกเขา แล้วเขาก็อ้างว่ามันมาจากอัลลอฮ์'

๒๖-๓๐ ข้าจะให้เขาเข้ารก เพื่อให้เขาได้เผาหมกไหม้กับความรอนและเปลวไฟของมัน และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่าอะฮันนั้นมันคืออะไร ? มันเป็นนรกที่ไม่ปล่อยให้เนื้อและกระดูกหลงเหลือไว้เลยเว้นแต่จะเผาจนสิ้น มันจะเปลี่ยนสภาพของผิว ทำให้หนังเกรียมเป็นสีดำและเผาอย่างมันจนไหม้สิ้น จะมีมลาอิกะฮ์สิบเก้าตนที่เรียกว่า อัช-ชะบานียะฮ์ ผู้เรียกวราดคอยดูแลมันและควบคุมการลงโทษชาวรอก

๓๑ และเราไม่ได้สร้างผู้เฝ้าคุกแลนรอกนอกจากบรรดามลาอิกะฮ์ที่แข็งกร้าว และเราไม่ได้กำหนดจำนวนพวกเขาเหล่านั้นเว้นแต่เพื่อทดสอบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และเพื่อให้บรรดาชาวคัมภีร์ในหมู่ยิวและคริสต์เกิดความแน่ใจว่าสิ่งที่อัสถูอรานบอกกล่าวเกี่ยวกับผู้เฝ้ารอกนั้นมันแน่นอนแท้จริงแล้วเป็นเรื่องจริงจังจากองค์อัลลอฮ์ ซึ่งมันสอดคล้องกับสิ่งที่ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ของพวกเข

และเพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธาเพิ่มพูนการเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และประพฤติกปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ และเพื่อไม่ให้ชาวคัมภีร์ในหมู่ยิวและคริสต์เกิดความสงสัยในเรื่องเหล่านั้น รวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ก็จะไม่เคลือบแคลงสงสัยด้วยเช่นเดียวกัน และเพื่อให้เหล่าผู้ที่โรคนิฟาก/สับปลั๊กกลับกลอกอยู่ในใจและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวอย่างงมงายว่า อะไรคือเจตนาที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ด้วยการกำหนดจำนวนที่ประหลาดนี้ ?

เช่นเดียวกับอุทาหรณ์ดังกล่าวมาแล้ว อัลลอฮ์ได้ทรงให้หลงทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงชี้ทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จะชี้ทาง และไม่มีผู้ใดที่รู้ถึงจำนวนทัพของพระผู้อภิบาลของเจ้า - ซึ่งรวมมลาอิกะฮ์ทั้งหมดด้วย - นอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น และรอกนั้นไม่ได้เป็นอะไรเลยเว้นแต่เป็นบทเรียนและการเตือนแก่มวลมนุษย

๓๒-๓๗ มันไม่ได้เป็นเช่นที่พวกเขาเหล่านั้นกล่าวปฏิเสธต่อศาสนทูตดอก อัลลอฮ์ได้สาบานด้วยดวงจันทร์ และด้วยกลางวันเมื่อจากหายไป และด้วยเวลาเช้าเมื่อมันแย้มแสงและเผยขึ้นมา แท้จริงแล้ว รอกนั้นเป็นหนึ่งในสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก เพื่อตักเตือนและข่มขวัญแก่มวลมนุษย สำหรับผู้ที่

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۖ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۖ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۖ إِن هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۖ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۚ لَا تُبْغَى وَلَا تَنْدَرُ ۚ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۚ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۖ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيحَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ خُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۚ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۚ وَإِلَىٰ إِيذَابِ ۖ إِذَا دُبِرَ ۚ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۚ إِنَّهَا إِلَّا هَدَى الْكُبَرِ ۚ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۚ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۚ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينَةٌ ۚ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۚ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۚ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۚ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ قَالُوا لَوْ نَدْرَأُكَ مِنَ الْمُصْلِينَ ۚ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ ۚ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۚ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الْإِذِينَ ۚ حَقَّ أَتْنَا أَلْيَقِينَ ۚ

ต้องการใกล้ชิดพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการเชื่อฟัง

ปฏิบัติความดีงามและงดจากการทำความผิดบาป

๓๘-๔๗ ทุกๆ ชีวิตจะถูกกักและจำนองไว้ด้วยการทำงาน อันชั่วร้ายต่างๆ ที่เขาได้กระทำมา จะไม่หลุดไปจากเขา จนกว่าจะถูกชดใช้สิทธิและโทษต่างๆ ตามที่เขาก่อไว้ ยกเว้นบรรดามุสลิมผู้บริสุทธิ์ เหล่าชน อัศหาวลยะมีน (ผู้คนที่รับสมุดบันทึกการทำงานด้วยมือขวา) ที่ได้ปลดปล่อยคอของพวกเขาให้รอดพ้นด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮ์ พวกเขาจะอยู่ในสวรรค์ที่มีอาจะพรรณาคุณลักษณะของมัน พวกเขาจะถูกถามซึ่งกันและกันถึงข่าวคราวของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาที่เคยก่อความชั่วต่อตัวของพวกเขเองว่า อะไรที่ทำให้พวกเขาจำเป็นต้องเข้ารกและต้องลี้ภัยความรอนของมันเล่า ? คนชั่วเหล่านั้นจะตอบว่า เราไม่ได้เป็นผู้ละเมิดเมื่อครั้งมีชีวิตในโลกดunya เราไม่ได้จ่ายทานและทำดีกับคนยากจนขัดสน และเราเคยพูดคุยด้วยเรื่องโกหกกับพวกที่บิดเบือนและหลงทาง และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการสอบสวนและตอบแทน จนกระทั่งความตายได้มาหาเรา ในขณะที่เราอยู่ในสภาพแห่งการหลงทางและความชั่วเหล่านั้น

๔๘ ดังนั้นความช่วยเหลือของผู้ค้ำประกันทุกคนก็ไม่เกิดประโยชน์ใดๆ แก่พวกเขาเลย ไม่ว่าจะเป็นมลาอิกะฮ์และ

فَمَا نَفَعَهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذِكُّرِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُرُمٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْرِهِمْ ﴿٥١﴾ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْخَفَاةِ ﴿٥٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقِيمُ بِالنَّفْسِ الْوَأَمَةِ ﴿٢﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عَظَمَهُ ﴿٣﴾ بَلَى قَدِيرِينَ عَلَى أَنْ تُسَوَّى بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ يَرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ يَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا رَأَى الْأَصْرُ ﴿٧﴾ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يَتَّبِعُوا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلَى الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تُخْرِكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَجْعَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

บรรดานับหรือคนอื่น ๆ เพราะการช่วยเหลือคำประกันนั้น จะเป็นผลต่อผู้ที่อัลลอฮฺโปรดปรานและอนุเมตสิทธินั้น ให้แก่ผู้ทำการคำประกัน

﴿49﴾ - ﴿51﴾ เหตุใดเล่า เหล่ามุชริกีนผู้ตั้งภาคีพวกนี้ถึงได้ผินหลังออกไปจากอัลกุรอานและคำตักเตือนต่างๆ ของมัน ? ดู เหมือนกับว่าพวกเขาเป็นลาที่พวยคดอย่างแรงและวิ่งหนีกระเจิง ประมาดว่ากำลังหนีจากราษสีที่ชั่วร้ายยิ่งเลยทีเดียว

﴿52﴾ - ﴿53﴾ ทว่า พวกมุชริกีนเหล่านี้ทุกคนมีความโลภที่จะให้อัลลอฮฺประทานคัมภีร์ที่เปิดเผยแก่พวกเขาลงมาจาก ฟากฟ้า เหมือนที่พระองค์ได้ประทานให้กับมูหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม มันไม่เป็นเช่นที่พวกเขา หวังไว้ดอก ทว่า ความจริงก็คือ พวกเขาไม่เกรงกลัว อาคิเราะฮฺ และได้เชื่อในการพินาศและการตอบแทน

﴿54﴾ - ﴿56﴾ เป็นเรื่องที่แน่นอนโดยแท้จริง ที่อัลกุรอานนั้น เป็นคำตักเตือนที่ทรงพลังยิ่งและเพียงพอที่จะให้พวกเขา ได้รับบทเรียนแล้ว ดังนั้น ผู้ใดที่ต้องการบทเรียนก็ให้เขา รับบทเรียนจากเนื้อหาของมัน และรับประโยชน์ด้วยทาง นำของมัน และพวกเขาจะไม่ได้รับบทเรียนจากมันได้นอกจากผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จะมอบทางนำแก่พวกเขา เท่านั้น พระองค์ผู้บริสุทธิ์ยิ่งคือผู้ควรที่ที่สุดที่จะได้รับการ

เกรงกลัวและการเชื่อฟัง และเป็นผู้ควรที่จะอภัยให้แก่ผู้ที่ศรัทธาและเชื่อฟังพระองค์

สู่เราะฮฺ อัล-กียามะฮฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ - ﴿4﴾ อัลลอฮฺได้สาบานกับวันแห่งการสอบสวนและการตอบแทน และสาบานกับดวงจิตที่ศรัทธาและยำเกรง ซึ่งดำเนินเป็นผู้เป็นเจ้าของมันที่ได้ละทิ้งการเชื่อฟังและกระทำ สิ่งชั่วร้ายเสียหาย โดยพระองค์สาบานว่ามนุษย์

ทั้งหลายนั้นจะถูกทำให้พินาศชีพ ฉะนั้นมนุษย์ผู้ฝ่าฝืนคน นี้คาดคิดไปเองหรือว่าเขาไม่มีความสามารถที่รวบรวม

กระดุกทั้งหลายของเขาหลังจากที่มันกระจัดกระจายไป ? ทว่า เราจะรวบรวม และเรามีความสามารถที่จะทำให้มัน

และเลียบ - หลังจากได้รวบรวมและประกอบมัน - กลายเป็นการสร้างสรรคที่สมบูรณ์ขึ้นอีกครั้ง ให้เหมือนดังที่มันเคยเป็นก่อนการเสียชีวิต

﴿5﴾ - ﴿6﴾ ทว่า มนุษย์นั้นปฏิเสธการพินาศชีพ เขาต้องการที่จะมีชีวิตอยู่บนการกระทำชั่วในห้วงเวลาที่เหลือในชีวิต เขาถามเชิงดูหมิ่นและปฏิเสธการเกิดขึ้นของกียามะฮฺว่า เมื่อไรเล่าวันกียามะฮฺจะเกิดขึ้น ?

﴿7﴾ - ﴿10﴾ ดังนั้น เมื่อดวงตาเกิดการสับสนและฉงน งงววยด้วยความตกใจเมื่อมันได้ความรุนแรงและวุ่นวาย ของวันกียามะฮฺ และแสงสว่างของดวงจันทร์ก็ดับสลาย ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะถูกรวบรวมให้แสงสว่างของ มันดับมอด ทั้งสองจะไม่มีแสงสว่างอีก เมื่อนั้น มนุษย์จะ กล่าววว่า ไหนเล่าทางหนีให้รอดจากการลงโทษ ?

﴿11﴾ - ﴿12﴾ เรื่องราวไม่เป็นดังที่เจ้าคาดหวังจะหนีให้พ้นดอก - โอ มนุษย์เอ๋ย - มันไม่มีทางรอดและที่ปลอดภัยสำหรับ เจ้า ยังอัลลอฮฺผู้เดียวเท่านั้นที่ทุกสรรพสิ่งจะกลับคืนไป และเป็นที่พักพิงของพวกเขาในวันกียามะฮฺ แล้วทุกคนก็ จะได้รับการตอบแทนตามที่เขาควร

﴿13﴾ ในวันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงกระทำทั้งหมด ของเขา ทั้งดีและชั่ว ทั้งที่เคยทำมาก่อนและที่ทำในภายหลัง

﴿14﴾ - ﴿15﴾ ทว่า มนุษย์ก็เป็นพยานที่ชัดเจนแก่ตัวของเขาเอง มันทำให้เขาจำต้องยอมรับสิ่งที่เขาทำหรือที่เขาละทิ้ง และ หากแม้ว่าเขาได้นำเอาข้ออ้างทั้งหมดมาแก้ตัวต่อความชั่ว ของเขาก็ตาม มันก็ไม่เป็นประโยชน์แก่เขาแต่อย่างใดเลย

﴿16﴾ - ﴿19﴾ อย่าได้ขยิบลิ้นของเจ้า - โอ ผู้เป็นมบี - เพื่อ ท่องจำอัลกุรอานในยามที่ทะลุได้ลงมาจากเจ้า โดยที่เจ้า หวังจะรีบท่องจำมัน เนื่องจากกลัวว่ามันจะหลุดหายไปจาก เจ้า แท้จริง เป็นหน้าที่ของเราที่จะเก็บรักษามันให้เจ้าได้ จดจำไว้ในอกของเจ้า แล้วก็จะให้เจ้าได้อ่านมันเมื่อใดก็ตามที่เจ้าต้องการ ดังนั้น เมื่อทบทวนบริลของเราได้อ่านมัน แก่เจ้า ก็จงสดับรับฟังการอ่านของเขาและนั่งเงียบฟังมันให้ ดี แล้วก็จะอ่านเช่นที่เขาได้อ่านให้เจ้าฟัง แล้วก็เป็นหน้าที่ ของเราที่จะอธิบายสิ่งที่ปัญหาแก่เจ้าในการที่จะเข้าใจ มัน อาทิเช่น ความหมายและบทบัญญัติต่างๆ ของมัน

عَيْنَا شَرِبَ بِهَا عَبْدُ اللَّهِ يَجْعَرُونَهَا نَجِيرًا ﴿٦﴾ يُؤْفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخْفُونَ
يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا
﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقْنَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَلَقَّهَهُمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
﴿١٢﴾ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيرًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِذَاتِيهِ
مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنَا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
﴿١٨﴾ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ لَدُنْ مَلَكُودٍ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَبِيبَتُهُمْ لَوْلَا مُنْشَرًّا
﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نِعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ
خُضْرٌ وَأَسْتَبْرَقٌ وَحُلُوهَا أَسَاوِرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ أَنْ تَزِيلَا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
مَنْهُمْ إِنَّمَا أَوْفَكَوْرًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

มนุษย์ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺทรงเมตตา พวกเขาให้อาหารแก่ผู้ที่
ขัดสนและผู้ที่ไร้ความสามารถจะหาเลี้ยงชีพซึ่งไม่มีทรัพย์สิน
สมบัติใดๆ ใน الدنيا ทั้งๆ ที่พวกเขารักและมีความจำเป็นต่อ
อาหารนั้น พวกเขายังให้อาหารแก่เด็กกำพร้าที่ยากจนไร้
ทรัพย์สิน และเขย่งสงครามจากพวกมุชริกีนและคนอื่นๆ
และพวกเขาก็กล่าวด้วยตัวเองว่า แท้จริงแล้ว เราได้ทำ
ดีแก่พวกท่านทั้งหลาย เพราะหวังความโปรดปรานของอัลลอ
ฮฺและต้องการผลบุญจากพระองค์ เราไม่ต้องการ
ผลตอบแทนและไม่มีเจตนาจะได้รับคำสรรเสริญเยินยอจาก
พวกท่าน แท้จริง เรากลัวต่อพระผู้อภิบาลแห่งเรา ณ วันอัน
ไกลหาญ่นายที่ใบหน้าทั้งหลายจะบูดบึ้ง และหน้าผาก
ทั้งหลายจะขึงเคียดด้วยความสยดสยองและความน่า
กลัวของวันนั้น

﴿11 - 14﴾ แล้วอัลลอฮฺก็ปกป้องพวกเขาจากความลำบาก
ยากแค้นของวันนั้น พระองค์ได้ประทานความดีงามและ
รักมีนบนใบหน้าแก่พวกเขา และความดีใจและสุขสำราญใน
หัวใจของพวกเข และได้ตอบแทนความอดทนของพวกเข
ต่อการเชื่อฟังพระองค์ในโลกดunya ด้วยสวนสวรรค์อัน
ยิ่งใหญ่ ที่พวกเขาได้ดื่มกินตามที่พวกเขาปรารถนา พวกเขา
ได้สวมใส่ผ้าไหมที่นุ่มละเอียด เอนกายพิงหลังอยู่บนเตียงที่
ประดับประดาด้วยผ้าและม่านที่เลิศหรู พวกเขาจะไม่พบ

กับความร้อนของดวงอาทิตย์และความเย็นจัด แมกไม้ของ
สวรรค์จะปกคลุมอยู่ใกล้พวกเขา มันถูกทำให้อยู่แค่เอื้อม
แก่พวกเขาพร้อมที่จะใช้มือหยิบมันมาอย่างสะดวกสบายตาย
﴿15 - 18﴾ บริวารรับใช้จะวนเวียนเข้าหาพวกเขาด้วยภาษา
ที่ทำจากเงิน และถ้วยเครื่องดื่มที่ทำจากแก้ว แก้วที่ทำจาก
เงิน ผู้รินเครื่องดื่มจะรินให้เท่าที่คนดื่มกระหายอยากจะดื่ม
ไม่มากไม่น้อย คนที่ดื่มเหล่านี้จะถูกให้ดื่มในสวรรค์ด้วยแก้วที่
เต็มไปด้วยสุราที่ผสมด้วยขิง พวกเขาจะดื่มจากตาน้ำใน
สวรรค์ที่มีชื่อว่า สลสะบีด ที่ชื่อเช่นนั้นเพราะน้ำของมันนั้น
ปลอดภัย มีรสดีและคล่องคอ

﴿19﴾ เหล่าคนที่ดีเหล่านี้จะมีบริกรที่เป็นเด็กๆ ที่คงความ
เป็นเด็กเช่นนั้นตลอดกาลมาคอยให้บริการพวกเขา เมื่อ
พวกเขามองพวกเขาเด็กๆ เหล่านี้ พวกเขาจะคิดว่าเด็กๆ
เหล่านั้นเป็นไข่มุกที่มีประกายแวววาว - เนื่องด้วยความ
งดงาม สีมัวที่บริสุทธิ์ และใบหน้าที่เจิดจรัสของพวกเข

﴿20﴾ และเมื่อเจ้ามองไปยังที่ใดก็ตามในสวรรค์ เจ้าจะเห็น
ความสุขสำราญที่มีอาจจะพรั่งพรั่งได้ และมีสิทธิ
ครอบครองที่กว้างขวางไม่มีสิ้นสุด

﴿21﴾ ร่างกายของพวกเขาถูกหล่อหุ้มและประดับประดาให้
สวยงามด้วยเสื้อผ้าที่ด้านในของมันเป็นไหมละเอียดนุ่มสี
เขียว และด้านนอกของมันเป็นไหมหยาบ พวกเขาถูก
ตกแต่งด้วยกำไลจากเงิน และนอกเหนือจากสิ่งเหล่านั้น
แล้ว พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะให้พวกเขาได้ดื่ม
เครื่องดื่มที่ปราศจากความสกปรกและโสโครก

﴿22﴾ จะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า : แท้จริง นี่คือน้ำที่
เตรียมไว้สำหรับพวกเจ้า เป็นผลตอบแทนต่อการงานที่ดี
ทั้งหลายของพวกเจ้า และการงานของพวกเจ้าในดunya
นั้นเป็นที่โปรดปรานและถูกต้องรับ ณ องค์อัลลอฮฺ

﴿23﴾ แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมาแก่เจ้า - ให้อ
เป็นรอซูล - ด้วยการประทานลงมาจากเรา เพื่อให้เจ้าได้
ตักเตือนมวลมนุษย์ด้วยคำสอนต่างๆ ที่อยู่ในนั้น ทั้งคำ
สัญญาที่ดีและที่ร้าย ทั้งผลบุญและการลงโทษ

﴿24﴾ ดังนั้น เจ้าจงอดทนต่อการกำหนดการของพระ
ผู้อภิบาลแห่งเจ้าและจงยอมรับมัน และจงอดทนต่อ
บทบัญญัติต่างๆ จงดำเนินไปตามนั้น และอย่าได้เชื่อฟัง
พวกมุชริกีนผู้จมปลักอยู่ในตัณหาและเลยเถิดในการ
ปฏิเสธศรัทธาและการหลงทาง และจงยืนหยัดด้วยการ
รำลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลแห่งเจ้าและขอพรต่อ
พระองค์ ในช่วงเช้าและช่วงเย็นของกลางวัน

﴿26﴾ และส่วนหนึ่งจากเวลากลางคืนนั้น เจ้าจงบนบ้อมต่อ
พระผู้อภิบาลของเจ้า จงละหมาดเพื่อพระองค์ และจง
ตะฮัจญุดด้วยระยะที่ยาวนานในเวลานั้น

﴿27﴾ แท้จริง บรรดามุชริกีนเหล่านี้ พวกเขาขึ้นขอบดunya
และง่วนอยู่กับมัน และพวกเขาได้ละทิ้งการทำงานเพื่อ
อาคิเราะฮฺและเพื่อความปลอดภัยของพวกเขาในวันที่ทุก
ยากแสนสาหัสไว้เบื้องหลังพวกเขา

28 เราได้สร้างพวกเขา และได้ทำให้การสร้างพวกเขา ประณีตสมบูรณ์ และเมื่อเราต้องการเราก็ทำลายพวกเขา แล้วเราก็จะนำคนกลุ่มอื่นที่เชื่อฟังและปฏิบัติตาม คำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขามาแทนที่

29 - 31 สุเราะฮ์นี้เป็นบทเรียนสำหรับมนุษย์ทั้งหลาย ดังนั้น ผู้ใดปรารถนาจะได้ความดีแก่ตัวเขาเองในโลกนี้ และอาคิเราะฮ์ ก็ให้เขานำเอาการศรัทธาและดีความเป็นทางที่จะพาเขาไปสู่การอภัยโทษของอัลลอฮ์และความโปรดปรานของพระองค์ และไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาประสงค์อยากได้เว้นแต่มันเป็นไปตามกำหนดของอัลลอฮ์และความประสงค์ของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถึงสภาพต่างๆ ของสรรพสิ่งทั้งหมดของพระองค์ ผู้ทรงปรีชาญาณในการบริหารจัดการและสร้างสรรค์มัน พระองค์จะนำผู้ที่ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ให้เข้าไปอยู่ ความเมตตาและความโปรดปรานของพระองค์ นั่นคือบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย และทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดแก่บรรดาผู้อธรรมที่ละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์

สุเราะฮ์ อัล-มูรสะลาต

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 - 7 อัลลอฮ์ทรงสาบานกับลมที่พัดเข้ามาอย่างต่อเนื่องติดต่อกัน และด้วยพายุที่พัดสร้างความเสียหาย และด้วยมลาอิกะฮ์ที่ถูกกำหนดหน้าที่ให้กวาดต้อนก้อนเมฆไปตามที่อัลลอฮ์ประสงค์ และด้วยมลาอิกะฮ์ที่ลงมาจากอัลลอฮ์ด้วยการจำแนกแยกแยะระหว่างความจริงและความเท็จ ระหว่างสิ่งที่หะลาและหะรอม และด้วยมลาอิกะฮ์ที่รับวะหฺยจากอัลลอฮ์และนำลงมายังบรรดานบีของพระองค์ เพื่อเป็นการประกาศและตักเตือนจากอัลลอฮ์แก่มวลมัลกุกผู้ถูกสร้างของพระองค์ เพื่อไม่ให้พวกเขากล่าวอ้างอย่างใดได้อีก แท้จริงแล้วสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวันกิยามะฮ์ รวมทั้งการสอบสวนและการตอบแทนในวันนั้นย่อมต้องเกิดขึ้นแน่นอนอย่างไม่มีทางเลี่ยง

8 - 15 เมื่อดวงดาวทั้งหลายได้ถูกดับแสงของมันให้สูญสิ้น และเมื่อชั้นฟ้าแตกแยกออก และเมื่อภูเขาแตกกระจุยกระจายและกลายเป็นฝุ่นที่โดนลมพัด และเมื่อบรรดาศาสนทูตได้ถูกกำหนดเวลาและการนัดหมายเพื่อแจกแจงตัดสินระหว่างพวกเขาและประชาชาติของพวกเขา จะถูกกล่าวว่า เพื่อวันที่ยิ่งใหญ่อันใดเล่า เหล่ารอซูลจึงถูกยึดให้ล่าช้า ? มันถูกยึดเวลาเพื่อรอวันแห่งการตัดสินและแจกแจงระหว่างมวลมัลกุกผู้ถูกสร้าง และอันใดเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ มนุษย์ - ได้รู้ว่า อะไรคือวันแห่งการแจกแจงตัดสิน อะไรคือความรุนแรงและความน่ากลัวของมัน ? ความหายนะอันใหญ่หลวงในวันที่ถูกสัญญานั้นจะเกิดขึ้นกับเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธา

16 - 18 หรือเรามีได้ทำลายประชาชาติในอดีตที่ผ่านมา ก่อนๆ แล้ว เนื่องจากพวกเขาได้ปฏิเสธศาสนทูต เช่น พวกของนูห์ พวกฮาด และพวกษะมุต ? แล้วเราก็จะให้คนรุ่น

وَمِنْ آيَاتِ لَّيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝٢٦ إِنَّا هَذَا يُحْيِيهِ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَأَاهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا ۝٢٧ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ بَدِيلًا ۝٢٨ إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝٢٩ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝٣٠ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝٣١

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتُ عُرْفًا ۝١ فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا ۝٢ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ۝٣ فَالْفَرْقَتِ فَرْقًا ۝٤ فَالْمُقَبَّتِ ذِكْرًا ۝٥ عَذْرًا أَوْذَرًا ۝٦ إِنَّمَا نُوْعِدُونَ لَوْفٍ ۝٧ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝٨ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝٩ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝١٠ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِنَتْ ۝١١ لَا يَنْفِي يَوْمَ أُحِلَّتِ لَكُمْ ۝١٢ لَيَوْمَ الْفَصْلِ ۝١٣ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝١٤ وَلَيْلَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١٥ أَلَمْ تَهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝١٦ ثُمَّ نَبْعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝١٧ كَذَلِكَ نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝١٨ وَلَيْلَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝١٩

หลังที่ปฏิเสธและฝ่าฝืนเหมือนพวกเขาได้ตามพวกเขาไป ด้วย ด้วยการทำลายเยี่ยงเดียวกันนั้น เราจะทำให้เกิดแก่เหล่าผู้คนที่ชั่วร้ายในหมู่พวกปฏิเสธศรัทธาชาวมักกะฮ์ เนื่องด้วยพวกเขาปฏิเสธท่านรอซูล คืออัลลิลลอฮ์ อะลียะฮ์วะสัลลิม

19 ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ทุกคนที่ปฏิเสธว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าที่แท้จริงเพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ แก่พระองค์ และผู้ที่ปฏิเสธการเป็นนบี การพินาศนี้ชีพและการสอบสวน

20 - 23 เรามีได้สร้างพวกเขา - โอ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย - จากน้ำเชื้อที่อ่อนแอและต่ำต้อยน่ารังเกียจดกหรือ ? แล้วเราก็ให้มันได้อยู่ในที่ที่ปลอดภัยนั่นคือในมดลูกของสตรี ภายในระยะเวลาที่กำหนดชัดเจน ณ ที่อัลลอฮ์มิใช่หรือ ? แล้วเราก็ได้กำหนดการก่อสร้าง การก่อรูปร่าง และการคลอดของเขา ดังนั้น เรานี้แหละเป็นผู้กำหนดที่ดีเยี่ยมยิ่งแล้ว

24 ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาภาพของเขา

25 - 27 เรามีได้สร้างแผ่นดินนี้ที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่บนมันดอกหรือ ? ซึ่งมันทั้งบรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตมากมายนับไม่ถ้วนบนพื้นของมัน และผู้ที่ตายไปแล้วอีกมากมายไม่จำกัด

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ يَجْعَلِ الْأَرْضَ كِهَاتَا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسِيَ شِجِرَاتٍ وَآسَفَيْنَاكُمْ مَاءً فُورَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْثِ شُعْبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْلَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّمَا تَرْمِي بِشَجَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جُمُلَتِ صَفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْدِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمٌ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِدُونِ ﴿٣٩﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي ظُلُلٍ وَغُمُوشٍ ﴿٤١﴾ وَفُوقَهُمْ مَيَاشِشُهُمْ ﴿٤٢﴾ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُّوْا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تَجْزَمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَزْكُوا لَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلَّيْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

จำนวนในท้องของมัน เรายังได้สร้างภูเขาที่มั่นคงสูงตระหง่านไว้บนแผ่นดินนั้น เพื่อไม่ให้มันสิ้นไหวไปพร้อมพวกเจ้า เราไม่ได้หั่นมันที่จุดและโอชะแก่พวกเจ้าดอกหรือ? ﴿28﴾ ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธบุญคุณต่างๆ เหล่านี้ ﴿29 - 33﴾ จะถูกกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันกิยามะฮ์ว่า จงเดินไปยังการทรมานในนรกขณะอันนั้นที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธมันแต่ก่อนในโลกดุนยา จงเดินไป แล้วพวกเจ้าก็ต้องพักอยู่ใต้ร่มเงาของคว้นจากรกที่แบ่งสาขาออกเป็นสามกลุ่ม ร่มเงานั้นไม่ได้ป้องกันความร้อนใดๆ ได้เลย และมันไม่ได้ป้องกันความร้อนจากเปลวแห่งไฟนรกได้แต่อย่างใดเลย แท้จริง ญะฮันนัมจะปล่อยประกายไฟอันใหญ่มหาศาลออกจากรก ประกายอันหนึ่งของมันใหญ่เหมือนกับอาคารที่สูงใหญ่อยู่ ประหนึ่งดังว่าประกายไฟที่พวยพุ่งนั้นเป็นจุดดำที่สีของมันเป็นก้อนไปทางเหลือง ﴿34﴾ ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธสัญญาแห่งความน่ากลัวเหล่านี้ของอัลลอฮ์ ﴿35 - 36﴾ นี่คือการลงโทษที่พวกปฏิเสธศรัทธาไม่สามารถปรปักษ์พูดในสิ่งที่ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และไม่ถูกอนุญาตให้พวกเขาพูดเพื่ออ้างข้อแก้ตัวเอง เพราะไม่มีข้ออ้างใดๆ แก่พวกเขาอีกแล้ว

﴿37﴾ ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธวันกิยามะฮ์ และสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวันนั้น ﴿38 - 39﴾ นี่คือการลงโทษที่อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างมวลมนุษย์ที่ถูกสร้างของพระองค์ ความจริงและความเท็จจะปรากฏ ความแตกต่างอย่างชัดเจน เราจะได้รวบรวมพวกเจ้า - โอ้เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาแห่งประชาชาตินี้ - พร้อมๆ กับคนยุคก่อนๆ ในหมู่ประชาชาติที่ผ่านมา ถ้าหากพวกเจ้ามีอุบายใดที่จะให้รอดพ้นจากการลงโทษได้ก็ให้อุบายนั้นเสีย และจงปลดปล่อยตัวพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษอันรุนแรงของอัลลอฮ์ และการชำระความผิดบาปของพระองค์ ﴿40﴾ ความหายนะและการลงโทษสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธวันกิยามะฮ์นั้น ﴿41 - 45﴾ แท้จริง บรรดาผู้ที่เกรงกลัวต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาในโลกดุนยา และป้องกันตนจากการลงโทษของพระองค์ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆ ของพระองค์ และหลีกเลี่ยงจากข้อห้ามต่างๆ ของพระองค์ พวกเขาในวันกิยามะฮ์จะอยู่ใต้ร่มเงาของเมฆไม้ที่ร่มรื่นและมีตาน้ำที่ไหลอยู่ มีผลไม้อันมากมายที่พวกเขาขอให้พวกเขาได้กินอย่างสำราญ จะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงกินอย่างโอชะ และจงดื่มอย่างชื่นใจเถิด เนื่องด้วยเหตุที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติความดีงามมาก่อนในโลกดุนยา แท้จริง ด้วยการตอบแทนอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นเราได้ตอบแทนบรรดาผู้ที่ดีเลิศในการปฏิบัติคุณความดีและการเชื่อฟังของพวกเขา ต่อเรา ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนและการสอบสวนนี้ และสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่ในวันนั้น ทั้งที่เป็นความสำราญและการลงโทษทรมาน ﴿46﴾ หลังจากนั้นอัลลอฮ์ก็ได้มอบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายว่า พวกเจ้าจงกินจากสิ่งที่เอร็ดอร่อยในโลก ดุนยา และจงเสพลูขความสำราญที่สูญสลายของมันเป็นสักขั้วระยะเวลาหนึ่งที่น้อยนิด แท้จริง พวกเจ้าเป็นผู้ที่ก่อกรรมความชั่วด้วยการที่พวกเจ้าตั้งภาคต่ออัลลอฮ์ ﴿47﴾ ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธวันแห่งการตอบแทนและการสอบสวน ﴿48﴾ และเมื่อถูกกล่าวแก่เหล่ามุชริกีนเหล่านี้ว่า จงละหมาดเพื่ออัลลอฮ์ และนบอบต่อพระองค์ พวกเขาจะไม่ละหมาดและไม่นบอบ ทว่า พวกเขาก็กินการบนความมโหฬารของพวกเขาคือ ﴿49 - 50﴾ ความหายนะและการลงโทษอันสาหัสในวันกิยามะฮ์ จะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธโองการต่างๆ ของอัลลอฮ์ หากว่าพวกเขาไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้ แล้วพวกเขาจะศรัทธาต่อคัมภีร์และคำพูดใดนอกเหนือไปจากนั้นอีกเล่า? ทั้งๆ ที่มันเป็นคัมภีร์ที่ชี้แจงทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งชัดเจนยิ่งทั้งข้อตัดสิน บทบัญญัติ และเรื่องราวต่างๆ ของมัน เป็นคัมภีร์ที่อัศจรรย์ทั้งสำนวนและความหมายต่างๆ ของมัน

สุเราะฮ์ อัน-นะบะอ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶-❸ พวกกาฟิรหรือยัฮกูธา ได้ถามกันไปมาถึงเรื่องอะไร ? พวกเขาได้โต้ถามระหว่างกันถึงชาวคาวาที่ใหญ่มาก นั่นคือเรื่องราวเกี่ยวกับอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ซึ่งแจ้งให้ทราบถึงการฟื้นคืนชีพที่พวกกาฟิรหรือยัฮกูธาสงสัยและปฏิเสธมัน

❷-❸ เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่พวกมุชริกินเหล่านี้ได้คาดคิดเอาไว้หรอก พวกเขາเหล่านั้นจะรู้ถึงผลบันปลายแห่งการปฏิเสธของพวกเขา และสิ่งที่อัลลอฮ์จะทำกับพวกเขาในวันกิยามะฮ์จะปรากฏให้เห็นแก่พวกเขา แล้วสิ่งนั้นก็เป็นที่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา และเป็นที่ชัดเจนแน่นอนถึงความสัจจริงของสิ่งที่ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลิม ได้นำมาแจ้ง ทั้งเรื่องเกี่ยวกับอัลกุรอานและการฟื้นคืนชีพ และนี่เป็นการชมขวัญและสัญญาอันเลวร้ายแก่พวกเขาเอง

❹ เราไม่ได้สร้างให้แผ่นดินราบเรียบแก่พวกเจ้าให้เหมือนกับที่ปูพื้นดอกหรือ?

❺ และเราไม่ได้สร้างให้ภูเขาเป็นหมุดตรึงไว้ดอกหรือ เพื่อไม่ให้แผ่นดินสั่นไหวไปพร้อมๆ กับพวกเจ้า ?

❻ และเราได้สร้างพวกเจ้าเป็นพวกๆ ทั้งชายและหญิง มิใช่หรือ ?

❼ และเราได้ทำให้การนอนของพวกเจ้าเป็นที่พักผ่อน แก่ร่างกายของพวกเจ้า ให้พวกเจ้าได้นั่งและสงบกับการนอนนั้น ?

❽ และเราได้ทำให้กลางคืนเป็นอาภรณ์ ซึ่งความมืดของมันห่อหุ้มและปกคลุมพวกเจ้า เยี่ยงเดียวกันกับการที่เสื้อผ้าปกปิดผู้สวมใส่มัน ?

❾ และเราได้ทำให้กลางวันเป็นที่ใช้ชีวิต ให้พวกเจ้ากระจ่ายกันหาเลี้ยงชีพ และชวนชวายเป็นเพื่อผลประโยชน์ของพวกเจ้าเอง ?

❿ และเราได้สร้างเหนือพวกเจ้าเป็นเจ็ดชั้นฟ้าที่มีอาคาร แข็งแกร่งและการก่อสร้างที่ประณีต ไม่มีแตกร้าวและรอยแยก ?

⓫ และเราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นดวงไฟที่ลุกโชนและส่องสว่าง ?

⓬-⓭ และเราได้หลั่งน้ำจากก้อนเมฆให้เป็นฝนตก เพื่อเราจะได้ทำให้เมล็ดผลต่างๆ ที่มนุษย์ใช้กิน และพืชต่างๆ ที่สัตว์สัตว์ทั้งหลายใช้เป็นอาหารได้งอกเงยขึ้น รวมทั้งเรือกสวนแมกไม้ที่มีกิ่งก้านสาขาแตกออกมาปกคลุมซึ่งกันอยู่อย่างมากมาย ?

⓮-⓯ แท้จริง วันแห่งการตัดสินระหว่างมัลลุก ซึ่งหมายถึงวันกิยามะฮ์นั้น มันเป็นเวลาและกำหนดสัญญาที่แน่นอนชัดเจนสำหรับคนรุ่นก่อนและรุ่นหลังทั้งหมด เป็นวันที่มลาอิกะฮ์เป่าลงในแตรเพื่อประกาศให้รู้ถึงเวลา

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
كَلَّا سِعَامُونَ ﴿٤﴾ نَزَّ كَلَّا سِعَامُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَّأَرْضٍ مَّهْدًا ﴿٦﴾
وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
وَجَعَلْنَا أَيْلًا لِّبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾ يَوْمَ يُفْخَفُ فِي الصُّورِ ﴿١٨﴾ فَنُتَوَّنُ أَفْوَاجًا ﴿١٩﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٢٠﴾ وَشُرِّتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سِرَابًا ﴿٢١﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٢﴾ لِلطَّاغِيَتِينَ ﴿٢٣﴾ مَكَابًا ﴿٢٤﴾ لِّيَبْتِغِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٥﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٧﴾ جَزَاءً وَفَاقًا ﴿٢٨﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٩﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٣٠﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٣١﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٢﴾

แห่งการฟื้นคืนชีพ และพวกเจ้าก็จะมากันเป็นหมู่ๆ ทุกๆ ประชาชาติจะมาพร้อมกับผู้นำของพวกเขา

⓫-⓬ ท้องฟ้าจะถูกเปิดออก แล้วมันก็จะจะมีประตูหลายบาน ให้มลาอิกะฮ์ลงมา

⓭ และภูเขาจะถูกดึงออกมาให้แตกกระจาย จากที่มันเคยแข็งแกร่งมั่นคง แล้วมันก็จะกลายเป็นเหมือนภาพเงาที่ลางตา

⓮-⓯ แท้จริง นรกจะฮันนัมในวันนั้นจะบรรจุบรรดาผู้คนปฏิเสธศรัทธา ซึ่งมันถูกเตรียมไว้เป็นที่กลับสำหรับพวกเขาเหล่านั้น โดยพวกเขาจะอยู่ในนั้นเป็นเวลานาน ต่อเนื่องไม่มีสิ้นสุด ไม่มีอาหารให้กินเพื่อประทังความร้อนของนรก และไม่มีเครื่องดื่มดับกระหายแก่พวกเขา นอกจากมีแต่น้ำร้อนและน้ำหนองของขาวนรก พวกเขาได้รับผลตอบแทนเหล่านั้นอย่างยุติธรรม สมกับพฤติกรรมต่างๆ ที่พวกเขาเคยปฏิบัติมาก่อนในโลกดุนยา

⓰-⓱ แท้จริง พวกเราไม่เคยกลัววันแห่งการสอบสวน พวกเราจึงไม่ได้ทำความดีเตรียมไว้สำหรับมัน และพวกเขาก็ปฏิเสธสิ่งที่เหล่าศาสนทูตมานำแจ้งอย่างจริงจัง และทุกๆ สิ่งนั้นเราได้รู้และได้บันทึกมันไว้แล้วในกระดานที่ถูกรักษาไว้ คือ อัล-เลาะห์ อัล-มะห์ฟูซ ดังนั้น จงลืมนร

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۖ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجًا ۖ وَكَأْسًا
 دِهَاقًا ۖ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا ۖ جَزَاءً مِمَّنْ رَبِّكَ عَطَاءٌ
 حِسَابًا ۖ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ
 مِنْهُ خِطَابًا ۖ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۖ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَتَابًا ۖ إِنَّا نَذَرْتُكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ لَيْتَنِي كُنْتُ رَبًّا ۖ

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۖ وَالنَّشِيطَاتِ شَطَا ۖ وَالسَّيِّحَاتِ سَبَا ۖ
 فَالْسَّيِّدَاتِ سَبًا ۖ فَالْمُذِيرَاتِ أَمْرًا ۖ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاحِفَةُ ۖ
 تَتَّبِعُنَّ الرَّادِفَةَ ۖ قُلُوبٌ يَوْمِيذٍ وَاجِفَةٌ ۖ أَبْصَرُهَا
 خَشِيعَةٌ ۖ يَقُولُونَ أَيُّنَا لِمُرْدُوذُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۖ أَوِذَا كُنَّا
 عِظْمًا تَحَرَّةً ۖ قَالُوا تِلْكَ إِذَا كَرَّةٌ حَاسِرَةٌ ۖ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَاحِدَةٌ ۖ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۖ هَلْ أُنْتُكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۖ

ผลตอบแทนการทำงานของพวกเขาก็เกิด - โอ้ เหล่าผู้ปฏิเสธ
 ศรัทธาทั้งหลาย - เพราะเราจะไม่เพิ่มให้แก่พวกเขาโดย
 เด็ดขาด เว้นแต่จะเพิ่มการทรมานที่ทวีคูณเหนือการ
 ทรมานที่พวกเขาประสบอยู่ให้มากขึ้นไปอีก

๓๑-๓๕ แท้จริง สำหรับบรรดาผู้คนที่แยกร่างต่อพระผู้
 ภิบาลของพวกเขาและได้กระทำความผิดนั้น จะได้รับชั
 ษณะด้วยการเข้าสวรรค์ แท้จริง สำหรับพวกเขาแล้ว จะ
 ได้รับเรียกสวนอันใหญ่โตและสวนองุ่น พวกเขาจะได้รับ
 คู่ครองเป็นบรรดาสาวอายุอ่อน ที่มีอายุรุ่นราวคราว
 เดียวกัน และจะได้รับแก้วที่เต็มไปด้วยสุรา พวกเขาจะ
 ไม่ได้ยินคำพูดที่เป็นเท็จในสวรรค์ และพวกเขาจะไม่กล่าว
 คำโกหกระหว่างกัน

๓๖-๓๙ สิ่งที่พวกเขาได้รับทั้งหมดนั้นเป็นการตอบแทน
 และการประทานจากอัลลอฮ์ เป็นการให้ที่มากมาย
 เพียงพอแก่พวกเขา พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าและ
 แผ่นดิน และสรรพสิ่งต่างๆ ในระหว่างทั้งสองนั้น ผู้ทรง
 เมตตาทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ พวกเขาไม่มีสิทธิที่
 จะเรียกร้องใดๆ ต่อพระองค์เว้นแต่ในสิ่งที่ทรงอนุมัติให้
 เท่านั้น วันที่ญิบริลและมลาอิกะฮ์ทั้งหลายจะยืนเป็นแถว
 พวกเขาไม่สามารถให้การค้าประกันความช่วยเหลือแก่

ผู้ใดนอกจากคนที่อัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาอนุญาตให้ค้า
 ประกันได้ และพระองค์ได้กล่าวคำที่สัจจริงและถูกต้อง
 นั้นคือวันอันสัจจริงที่ไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีกว่าจะเกิดขึ้น
 ดังนั้น ผู้ใดที่ประสงค์จะให้รอดพ้นจากความยากเข็ญของ
 วันนั้น ก็จงชวนขวายหาทางกลับไปยังพระผู้อภิบาลของ
 เขาด้วยการทำความดีเถิด
 ๔๐ แท้จริง เราได้เตือนพวกเขาแล้วถึงการทรมานในวัน
 อาคิเราะฮ์อันใกล้ วันที่ทุกคนจะได้เห็นไม่ว่าความดีที่เคย
 ทำหรือความชั่วที่เคยก่อไว้ และผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าว
 ขึ้นเนื่องด้วยความยากเข็ญทรมานทรมายจากการสอบสวนว่า
 โอ้ ถ้าฉันเป็นดินไปเสียก็ดี ฉันจะได้ไม่ถูกให้ฟื้นขึ้นมาอีก
 ครั้ง

สุเราะฮ์ อัน-นาซียาต

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑-๗ อัลลอฮ์ได้สาบานด้วยเหล่ามลาอิกะฮ์ที่ต้ง
 วิทยญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างแรง และด้วยม
 ลาอิกะฮ์ที่รับวิทยญาณของบรรดาผู้ศรัทธาอย่าง
 แคล้วคล่องว่องไวและอ่อนโยน และด้วยเหล่ามลาอิกะฮ์ที่
 ว่ายแหวกในการลงมาจากฟากฟ้าและดิ่งขึ้นไปบนนั้นอีก
 แล้วก็ด้วยเหล่า มลาอิกะฮ์ที่รีบรุดเพื่อรับคำสั่งทำตามพระ
 บัญชาของอัลลอฮ์ แล้วก็ด้วยเหล่ามลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่
 ตามคำสั่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้มอบหมายให้
 จัดการเรื่องราวต่างๆ ของเอกภพ - ไม่นับแต่ให้มัลคูลผู้
 เป็นบ่าวทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระผู้
 ภิบาลเขา ถ้าหากเขาทำเช่นนั้น เขาก็ย่อมตั้งภาคีแล้ว -
 แท้จริง เหล่าสรรพสิ่งถูกสร้างทั้งหลายจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ
 และจะถูกสอบสวน ในวันที่แผ่นดินสะเทือนด้วยการเป่า
 ครั้งทีหนึ่ง คือการเป่าให้ทุกคนตาย แล้วก็ตามด้วยการ
 เป่าครั้งที่สองที่ทำให้ทุกคนฟื้นขึ้นมามีอีกครั้ง
 ๘-๑ หัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธในวันนั้นจะสั่นสะท้าน
 เนื่องด้วยความกลัวที่รุนแรง ดวงตาของคนเหล่านั้นจะ
 ละห้อยเพราะความน่าสะพรึงกลัวของสิ่งที่พวกเขา

มองเห็น
 ๑๐-๑๒ พวกที่ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพเหล่านี้จะกล่าวว่า
 เราจะถูกนำกลับไปสู่สิ่งที่เราเป็นอยู่เมื่อสมัยที่เรามีชีวิต
 บนแผ่นดินอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่เรายาตายไปแล้วกระนั้น
 หรือ? เราจะถูกนำกลับไปอีกครั้ง หลังจากที่เรากลายเป็น
 กระดูกที่ผุกร่อนหมดแล้วกระนั้นหรือ? พวกเขากล่าวว่า
 การกลับของเราดังกล่าวนั้น ย่อมเป็นการกลับไปให้ไร้หวัง
 และโง่เขลาแท้ๆ

๑๓-๑๔ ดังนั้น แท้จริงแล้ว มันเป็นการเป่าแตรเพียงครั้ง
 เดียว แล้วพวกเขาก็จะฟื้นขึ้นบนแผ่นดินอีกครั้ง หลังจาก
 ที่พวกเขาถูกฝังอยู่ในท้องของมัน

๑๕ ได้มีเรื่องราวของมุฮามมาย์เจ้าแล้วหรือยัง - โอ้ ผู้
 เป็นศาสนทูต ?

16 - 19 เมื่อครั้งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขาได้เรียกเขา ณ หวงเขาอันจำเจรูยยิ่งที่มีชื่อว่า "ภูว" พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาว่า จงเข้าไปยังพิโรธานุ แท้จริง เขานั้นได้เคยเถิดยิ่งในการฝ่าฝืน เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า ท่านต้องการที่จะชักพอกหัวใจให้สะอิดจากสิ่งบกพร่องต่างๆ และต้องการจะประดับประดามันด้วยการศรัทธาหรือไม่ และจะให้ฉันชี้ทางท่านไปสู่การเชื่อฟังพระเจ้าของท่าน เพื่อให้ท่านกลัวและยำเกรงต่อพระองค์หรือไม่ ?

20 - 22 แล้วมุซาก็แสดงสัญญาณอันอัศจรรย์ต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่มากพิโรธานุ นั่นคือไม้เท้ากับมือของเขา แล้วพิโรธานุก็ปฏิเสธนบีของอัลลอฮ์ คือ มุซา อะลียฮิสลาม และได้ทรยศฝ่าฝืนต่อพระผู้อภิบาลของเขา แล้วก็ผินหลังเมินห่างออกไปจากการศรัทธา และพยายามอย่างยิ่งที่จะขัดขวางมุซา

23 - 26 แล้วพิโรธานุก็รวบรวมพรรคพวกในอาณาจักรของเขาพร้อมกับเรียกพวกเขาว่า ข้าคือพระเจ้าของพวกท่านซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดเหนือกว่าอีก ดังนั้น อัลลอฮ์จึงทรงชำระโทษเขาด้วยการลงโทษในดุนยาและอาคิเราะฮ์ และได้ทำให้เขาเป็นอุทราหฺรณและการขู่เตือนแก่ผู้ที่ประพฤติดูชั่วเยี่ยงเขาในหมู่อาหฺลุลกาหฺฟที่ จะทรยศพระองค์ แท้จริง ในตัวพิโรธานุและการลงโทษที่ประสบแก่เขานั้นย่อมเป็นบทเรียนแก่ผู้ที่คิดได้และหวาดเกรง

27 - 33 การพินาศซ้ำอีกครั้งของพวกเจ้า - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - หลังจากความตายของพวกเจ้านั้น

ยากลำบากกว่าในการคิดคำนวณของเจ้า มากกว่าการสร้างชั้นฟ้ากระนั้นหรือ ? พระองค์ยกมันเหนือพวกเจ้าเป็นดั่งอาคาร และทำให้หลังคาของมันสูงส่งบนอากาศ ไม่มีสันที่บกพร่องและแตกร้าว ทรงทำให้กลางคืนของมันมืดมิดด้วยการอัลดงของดวงอาทิตย์ และทำให้กลางวันเจิดจ้าด้วยการแย้มขึ้นของมัน และทรงแผ่แผ่นดินให้ลาดหลังจากที่ได้สร้างชั้นฟ้า ทรงฝากคุณประโยชน์ต่างๆ ไว้ในแผ่นดินนั้น ทรงทำให้มีตาน้ำแตกออกมา ทรงให้มีพืชที่ใช้เลี้ยงสัตว์แตกหน่อออกมา และทรงทำให้มีภูเขาเป็นหมุดตรึงมันไว้ พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ทรงสร้างนูอมัตต่างๆ เหล่านี้เป็นคุณประโยชน์แก่พวกเจ้า และสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ของพวกเจ้า (การที่พระองค์ทำให้พวกเจ้าบังเกิดขึ้นอีกครั้งในวันกิยามะฮ์ ย่อมง่ายกว่าการสร้างสิ่งต่างๆ เหล่านี้ และทุก ๆ อย่างนั้นมันเป็นสิ่งที่เบาและง่ายด้ายแก่พระองค์ทั้งสิ้น)

34 - 36 ดังนั้น เมื่อวันกิยามะฮ์อันยิ่งใหญ่และความสาหัสอันรุนแรงมาถึง นั่นคือการเป่าแตรครั้งที่สองเกิดขึ้น เมื่อนั้นจะถูกแสดงการงานต่างๆ ของมนุษย์ทั้งดีและชั่วให้เขาเห็น แล้วเขาก็จะสำนึกและยอมรับมัน และจะถูกแสดงให้เห็นนรกญะฮันนัมแก่ทุกคนที่มองเห็นได้ด้วยตาของเขา

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِأَلْوَادِ الْمَقْدِسِ طُوًى **16** أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى **17** فَقَالَ لَكَ إِلَهٌ إِلَّا أَنَا تَزَكَّى **18** وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى **19** فَأَرَاهُ الْآيَاتِ الْكُبْرَى **20** فَكَذَّبَ وَعَصَى **21** ثُمَّ أَذْبَرَ سَعْيَ **22** فَحَشَرَ فَنَادَى **23** فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى **24** فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى **25** إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى **26** ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا **27** رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا **28** وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا **29** وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا **30** أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا **31** وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا **32** مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعِمَكُمُ **33** فَإِذَا جَاءَتْ طَائِفَةٌ مِنَ الْكُتُبِ **34** يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى **35** وَتُرْزِقُ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى **36** فَأَمَّا مَنْ طَغَى **37** وَءَاثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا **38** فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى **39** وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى **40** فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى **41** يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا **42** فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا **43** إِلَى رَبِّكَ مُنْهَلَا **44** إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا **45** كَأَنَّهُمْ يَوْمَ رَوَّاهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَو ضُحَاهَا **46**

سُوْرَةُ عَبَسَ

37 - 39 ดังนั้น ผู้ใดที่ทรยศฝ่าฝืนต่อคำสั่งของอัลลอฮ์ และยอมสละอาคิเราะฮ์เพื่อชีวิตดุนยา แน่แท้ บั้นปลายสุดท้ายของเขาก็จะกลับไปสู่นรก

40 - 41 และผู้ใดที่หวาดหวั่นต่อการยืนเพื่อสอบสวนต่อหน้าอัลลอฮ์ และได้หักห้ามหัวใจจากอารมณ์ที่ชั่วร้าย ใฝ่ต่ำ แน่นนอน แท้จริงสวรรค์ย่อมเป็นที่พำนักของเขา

42 - 46 พวกมุซริกนั้นจะถามเจ้า โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ด้วยทำที่เหยียดหยาม - ถึงกำหนดเวลาที่วันกิยามะฮ์จะเกิดขึ้น เจ้าได้สัญญากับพวกเขา ว่าเมื่อไรมันจะบังเกิดขึ้น เจ้าไม่มีความรู้ใดๆ เลยเกี่ยวกับกำหนดเวลาของมัน ทว่ากำหนดเวลานั้นเป็นเรื่องของอัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรและยิ่งใหญ่ผู้เดียวเท่านั้น แท้จริง เจ้ามีความเกี่ยวข้องกับวันเวลานั้นในแง่ของการเตือนแก่ผู้ที่หวาดเกรงมันเท่านั้น วันที่พวกเขาได้เห็นการบังเกิดขึ้นของกิยามะฮ์ในวันนั้น เปรียบเสมือนว่าพวกเขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในโลกดุนยา เว้นเพียงแค่ช่วงสั้นๆ ระหว่างเวลาเที่ยงจนถึงตะวันตกดินเท่านั้น หรือระหว่างช่วงเวลาที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงเวลาเที่ยงเท่านั้น

สุเราะฮ์ อะปะสะ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1﴾ ﴿2﴾ ปรากฏอาการเปลี่ยนและมุดเบี้ยวไม่พอใจบนใบหน้าของท่านรอซูล คือลัลลอลอฮ์ อะลียะฮ์ วะสัลลัม และท่านได้เมินหนีเนื่องจากอับดุลลอฮ์ บิน อุมมี มักตูม ได้มาหาท่านเพื่อขอการชี้แนะ ในขณะที่ท่านรอซูล คือลัลลอลอฮ์ อะลียะฮ์ วะสัลลัม กำลัง่วนอยู่กับการเชิญชวนคนใหญ่คนโตในหมู่พวกกุเรซให้อิสลาม

﴿3﴾ ﴿4﴾ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ถึงข้อเท็จจริงของสิ่งนั้น ? เพื่อว่าบางที การที่เขามาถามนั้นก็เพื่อจะได้ชำระจิตใจ และทำให้มันสะอาดผ่องแผ้ว หรือเพื่อจะได้รับบทเรียน และการสำนึกที่เพิ่มขึ้น

﴿5﴾ ﴿6﴾ สำหรับผู้ที่ไม่พึงการชี้ทางของเจ้า เจ้ากลับเข้าหาเขาและรับฟังคำพูดของเขา และมันเป็นภาระอย่างใดแก่เจ้าเล่า ถ้าหากเขาไม่ยอมที่จะชำระตัวเองจากการปฏิเสธศรัทธาของเขา ?

﴿7﴾ - ﴿16﴾ ในขณะที่ผู้ซึ่งพยายามที่จะเข้าพบเจ้า โดยที่เขาเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ว่าเขาจะบกพร่องในการขอคำชี้แนะ เจ้ากลับปายเปี่ยงกับเขา มันไม่ได้เป็นอย่างที่เจ้าทำดอกได้ ผู้เป็นรอซูล แท้จริง โองการอัลกุรอานบทนี้เป็นโอวาทตักเตือนสำหรับเจ้าและสำหรับผู้ที่ต้องการบทเรียนทุกคน ดังนั้น ผู้ใดที่ประสงค์การรำลึกถึงอัลลอฮ์และน้อมนำตามวิญญูของพระองค์ เขาก็ควรได้รับสิทธินั้น ะหฺยฺหรือวิญญูนี้ คืออัลกุรอานที่ถูกจดในบันทึกอันยิ่งใหญ่ มีเกียรติยิ่ง มีสถานะสูงส่ง บริสุทธิ์จากสิ่งสกปรก ปราศจากการเพิ่มและการตัดทอน ด้วยมือของเหล่าลาอิกะฮ์ผู้เขียนบันทึก ผู้เป็นทูตระหว่างอัลลอฮ์และมัลลิกผู้ถูกสร้างของพระองค์ เหล่าลาอิกะฮ์ผู้ซึ่งมีลักษณะอันทรงเกียรติ ทั้งนิสัยและการกระทำของพวกเขา ผู้ทำดีและสะอาดบริสุทธิ์

﴿17﴾ - ﴿23﴾ มนุษย์ผู้ปฏิเสธศรัทธาถูกสาปแช่งและถูกลงโทษ การปฏิเสธศรัทธาของเขาต่อพระผู้อภิบาลเขาช่างหนักหนาเหลือเกิน !! หรือเขาไม่ได้มองว่า อัลลอฮ์ได้สร้างเขามาจากสิ่งใดในตอนแรก ? อัลลอฮ์ได้สร้างเขามาจากน้ำอันน้อยนิด - คือน้ำอสุจิ - แล้วพระองค์ก็กำหนดให้มันพัฒนาขึ้นตามลำดับ แล้วทรงแจกแจงทางแห่งความดีและความชั่วแก่เขา แล้วทรงทำให้เขาตายและทำให้เขาอยู่ ณ สถานที่ฝังศพของเขา แล้วเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทำให้เขามิชีวิต และจะทรงทำให้เขาฟื้นขึ้นหลังจากที่ตายไปแล้วเพื่อการสอบสวนและตอบแทน เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่ผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวและกระทำการ ซึ่งเขาไม่ได้ทำตามสิ่งที่อัลลอฮ์สั่งใช้ให้ศรัทธาและประพฤติตนด้วยการเชื่อฟังพระองค์

﴿24﴾ - ﴿32﴾ มนุษย์จึงพิจารณาเกิด อัลลอฮ์ได้สร้างอาหารที่เป็นปัจจัยสำหรับชีวิตของเขาอย่างไร ? แท้จริง เราได้รับ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكَّى ﴿٣﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ﴿٤﴾ أَمَّا مَنْ اسْتَعْيَى ﴿٥﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ﴿٦﴾ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبَ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ﴿٨﴾ وَهُوَ يَخْشَى ﴿٩﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ﴿١٠﴾ كَلَّا إِنَّمَا يَذْكُرُهُ ﴿١١﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿١٢﴾ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾ قُلْ لِلْإِنْسَانِ مَا كَفَرَهُ ﴿١٧﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٨﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ أَلْسَيْلَ يَسَّرَهُ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا نَشَاءَ نَنْشُرُهُ ﴿٢٢﴾ كَلَّا لَمَّا بَقِضَ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٣﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فَحَّاجًا ﴿٢٧﴾ وَعَبَا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَيْكِهِمُ وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مَتَّعْنَا لَهُمْ وَلَاعْمِيكَمْ ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتْ الْحَصَاةُ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَفْقَرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاكِكُمْ مُسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ زَهَقَهَا قَرَةٌ ﴿٤١﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

รินน้ำลงบนแผ่นดินจนชุ่ม แล้วเราก็ทำให้มันแตกออกด้วยสิ่งที่เรานำออกมาจากพืชพรรณต่างๆ และเราได้ให้เมล็ดพืชงอกขึ้น อีกทั้งองุ่นและหญ้าสำหรับสรรพสัตว์ ทั้งมะกอก อินทผลัม เรือกสวนอันหนาที่บดด้วยแมกไม้ ทั้งผลไม้และทุ่งหญ้า เพื่อให้พวกเจ้าและสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้าได้สุขสำราญกับมัน

﴿33﴾ - ﴿37﴾ ดังนั้น เมื่อเสียงกัมปนาทในวันกิยามะฮ์มาถึง เสียงที่ทำให้หูตึงเนื่องจากความน่าสะพรึงกลัวของมัน วันที่คนผู้หนึ่งหนีห่างจากพี่น้องของเขาเพราะความน่ากลัวของมัน หนีห่างจากแม่และพ่อของเขา รวมทั้งภรรยาและลูกๆ ของเขา แต่ละคนในหมู่พวกเขา ณ วันนั้นมีภาระที่ตัวเองต้องยุ่งและไม่สามารทำให้เขาสนใจผู้อื่นได้อีก

﴿38﴾ - ﴿42﴾ ใบหน้าของผู้ที่ได้รับความสำราญแห่งสวรรค์ในวันนั้นจะเจิดจรัส เบิกบานด้วยความดีใจ และใบหน้าของชาวนรกจะมืดทึบเป็นสีดำ และมีความต่ำต้อยปกปิดมัน ผู้คนที่ถูกกล่าวถึงเหล่านั้นคือผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธโองการของพระองค์ และอาจหาญต่อข้อห้ามของพระองค์ด้วยการทำชั่วและละเมิดฝ่าฝืน

สุเราะฮ์ อัถ-ตักวีร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 - 14 เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนและแสงของมันดับมอดไป และเมื่อดวงดาวต่างๆ ร่วงหล่นกระจัดกระจาย และแสงของมันก็ดับไป และเมื่อภูเขาทั้งหลายถูกดึงออกจากแผ่นดินแล้วมันกลายเป็นฝุ่นที่ปลิวว่อน และเมื่ออูฐที่ตั้งท้องถูกทิ้งและละเลยไม่ได้รับการสนใจ และเมื่อสัตว์เดรัจฉานทั้งหลายถูกรวบรวมและคละเคล้ากัน เพื่ออัลลอฮ์จะชำระความระหว่างพวกมันกันเอง และเมื่อทะเลถูกจุดแล้วมันก็ถูกเป็นไฟที่โชติช่วงด้วยความยิ่งใหญ่ของมัน และเมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจัดกลุ่มด้วยพรรคพวกที่เหมือนๆ กันและคล้ายๆ กัน และเมื่อทারণีที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถามในวันกิยามะฮ์ ด้วยคำถามเพื่อปลดปล่อยนรกและดุคำแก่พ่อของเธอดี ด้วยบาปอันใดเล่าเธอจึงถูกฝังทั้งเป็น ? และเมื่อสมุดบันทึกการทำงานทั้งหลายถูกกางแผ่ออกมา และเมื่อฟ้าถูกดึงและเลิกออกจากที่ของมัน และเมื่อไฟนรกถูกจุดและถูกทำให้มันลุกโชน และเมื่อสวรรค์มีความแห่งความสุขสำราญถูกทำให้ใกล้แก่ผู้อาศัยมัน คือบรรดาผู้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ เมื่อสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นทุกชีวิตก็จะแน่ใจและจะพบเห็นทุกสิ่งที่ตนได้เคยทำ ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว

15 - 21 อัลลอฮ์ได้สาบานด้วยดวงดาวที่แสงของมันซ่อนเร้นในเวลากลางวัน คือเหล่าดวงดาวที่โคจรและแผ่เงาตัวตามจักรวาลของมัน และทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมาถึงด้วยความมีเดมิของมัน และด้วยยามเช้าเมื่อปรากฏแสงสว่างของมัน แท้จริงอัลกุรอานนี้เป็นสารเผยแผร์ของผู้มีเกียรติ - นั่นคือ มลาอิกะฮ์ ญิบรีล อะลัยฮิสสลาม - ผู้มีพลังกำลังในการทำสิ่งที่ตนได้รับคำสั่งมา ผู้มีสถานะอันสูงส่ง ณ อัลลอฮ์ เหล่ามลาอิกะฮ์ทั้งหลายจะเชื่อฟังเขา และเป็นผู้ที่รับความไว้วางใจต่อวะหีย์หรือวิวรณ์ที่ถูกประทานลงมาพร้อมกับเขา

22 - 25 และมุหัมมัดที่พวกเขารู้จักกันนั้นไม่ใช่คนบ้าเสียสติ และแท้จริง มุหัมมัดได้เห็นญิบรีลผู้นำสารลงมาที่ปลายฟ้าอันยิ่งใหญ่ และเขาไม่ได้ตระหนี่ในการเผยแผร์วะหีย์หรือวิวรณ์แห่งพระเจ้า และอัลกุรอานนี้ไม่ได้เป็นถ้อยคำของชายฏอนผู้ถูกสาปแช่ง ผู้ถูกขับไล่ออกจากความเมตตาของอัลลอฮ์ แต่ทว่ามันเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์และวะหีย์ของพระองค์

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ② وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ③ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ④ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ⑤ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑥ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ⑦ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُيِّلَتْ ⑧ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ⑨ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ⑩ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑪ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ⑫ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ⑬ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْصَرَتْ ⑭ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَنَسِ ⑮ أَجْوَارِ الْكُنَسِ ⑯ وَالْأَيْلِ إِذَا عَسَسَ ⑰ وَالصُّبْحِ إِذَا انْفَسَسَ ⑱ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ⑲ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ⑳ تُطَاعُ ثَمَّ أَمِينٍ ㉑ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ㉒ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ㉓ وَمَا هُوَ عَلَىٰ غَيْبٍ بِنَنِينٍ ㉔ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ㉕ فَإِنِّي نَذَرْتُ لَكُمْ أَن ㉖ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ㉗ لَمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ㉘ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ㉙

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

26 - 29 ดังนั้น สติปัญญาของพวกเขาจำนำพวกเขาไปไหนในการปฏิเสธต่ออัลกุรอาน หลังจากที่มิหฺลักฐานต่างๆ ที่ชัดเจนเหล่านั้นแล้ว ? มันไม่ได้เป็นสิ่งที่ใดเว้นแต่โอวาทตักเตือนจากอัลลอฮ์สำหรับมนุษย์ทุกคน สำหรับผู้ประสงค์ในหมู่พวกเขาที่จะยืนหยัดบนสัจธรรมและการศรัทธา และพวกเขาก็จะไม่ประสงค์การยืนหยัดและไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้ เว้นแต่ด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลสรรพสิ่งทั้งหมดทั้งมวล

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ (1) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝ (2) وَإِذَا الْيَحَاذُ
فُجِرَتْ ۝ (3) وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ (4) عَلِمْتَ نَفْسُ مَا قَدَّمَتْ
وَأَخَّرَتْ ۝ (5) يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ (6) الَّذِي
خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ قَدَدَكَ ۝ (7) فِي أَيِّ صُورٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ (8)
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ۝ (9) وَإِنْ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ (10) كِرَامًا
كُنِينِ ۝ (11) يَآمُومُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ (12) إِنْ لَا بُرَارَ لِي نَعِيمِ ۝ (13) وَإِنْ
الْفُجَارَ لِي حَجِيمِ ۝ (14) يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ (15) وَمَاهُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝
(16) وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ (17) ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝
(18) يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ (19) وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝ (20)

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ (1) الَّذِينَ إِذَا أَكْأَلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ (2)
وَإِذَا كَالَهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ (3) أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ
مَبْعُوثُونَ ۝ (4) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ (5) يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ (6)

สุเราะฮ์ อัล-อินฟีฏอร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

(1) - (5) เมื่อท้องฟ้าแตกออกและระบอบของมนุษย์สูญเสีย
ไป และเมื่อดวงดาวร่วงหล่นลงมา และเมื่อทะเลทั้งหลาย
นั้นถูกอัลลอฮ์ทำให้ทะเลาะออกมาระหว่างกันแล้วน้ำของ
มันก็เหือดหาย และเมื่อหลุมฝังศพถูกพลิกด้วยการนำผู้ที่
อยู่ในนั้นให้ฟื้นออกมา เมื่อนั้น ทุกชีวิตจะได้รู้ถึงการทำงาน
ต่างๆ ทุกอย่างของเขา ทั้งสิ่งที่เขาได้เคยทำมาก่อนและสิ่ง
ที่เขาทำในภายหลัง และเขาจะถูกตอบแทนตามสภาพ
ของการทำงานเหล่านั้น

(6) - (8) โอ้ มนุษย์ผู้ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพ อะไรเล่าที่
ทำให้เจ้ายโสโอหังกับพระเจ้าผู้ทรงคุณของเจ้า ผู้ทรง
เปี่ยมด้วยความดีอันมากมาย ผู้คู่ควรต่อการขอบคุณและ
เชื่อกัน ไม่ใช่พระองค์ออกหรือที่ทรงสร้างเจ้า แล้วทรงทำ
ให้การสร้างของเจ้าสมบุญและสมสัดสวน ทรงประกอบ
เจ้าให้สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ของเจ้าได้ ด้วยรูปร่างใด
ที่ทรงประสงค์พระองค์ก็ทรงสร้างเจ้าตามความประสงค์
นั้น ?

(9) - (12) เรื่องมิได้เป็นเช่นที่พวกเจ้ากล่าวกันดอกที่ว่า
การที่พวกเจ้าเคารพอาบิดะฮ์สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้น

เป็นสิ่งที่พวกเจ้าทำถูกต้อง ทว่าพวกเจ้าปฏิเสธวันแห่ง
การสอบสวนและการตอบแทน และแท้จริง เห็นอกเห็นใจ
นั้นมิมีลาอิกะฮ์ผู้เฝ้าควบคุมดูแลและมีเกียรติ ณ อัลลอฮ์
ผู้เขียนบันทึกสิ่งที่พวกเขาได้รับคำสั่งให้คิดคำนวณ ไม่มีสิ่ง
ใดเลยจากการงานและความลับของพวกเจ้าที่จะหลุดรอด
ไปจากพวกเขา พวกเขาจะรู้สิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติ ทั้งที่เป็น
ความดีและความชั่ว

(13) แท้จริง บรรดาผู้ยำเกรงที่ปฏิบัติตนตามสิทธิ
ของอัลลอฮ์และสิทธิแห่งบ่าวของพระองค์นั้น ย่อมอยู่ใน
ความสุขสำราญ

(14) - (16) และแท้จริง บรรดาผู้ทำชั่วที่บุกพร่องต่อสิทธิ
ของอัลลอฮ์และสิทธิแห่งบ่าวของพระองค์นั้น ย่อมอยู่ใน
ไฟนรก เปลวของมันจะเผาไหม้พวกเขาในวันแห่งการตอบ
แทน และพวกเขาจะไม่รอดพ้นไปจากการลงโทษใน
นรกญะฮันนัม ไม่ว่าจะด้วยการได้ออกมาจากนรกหรือ
ด้วยการสิ้นชีพิตักษัย

(17) - (19) อะไรเล่าที่เจ้ารู้เกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของวัน
แห่งการสอบสวน แล้วก็สิ่งใดเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ถึงความ
ยิ่งใหญ่ของวันแห่งการสอบสวนนั้น ? วันแห่งการ
สอบสวนนั้นไม่มีผู้ใดที่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้
และสิทธิในเรื่องดังกล่าว ณ วันนั้น เป็นของอัลลอฮ์เพียง
พระองค์เดียว ผู้ซึ่งไม่มีใครเอาชนะพระองค์ได้ ไม่มีผู้
กำราบใดๆ จะกำราบพระองค์ได้ และไม่มีคู่ต่อสู้ใดๆ จะสู้
ต่อกรกับพระองค์ได้

สุเราะฮ์ อัล-มูญีฟฟีน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

(1) - (6) การลงโทษอันหนักหน่วงสำหรับผู้คิดโกง
เครื่องตวงและเครื่องชั่ง บรรดาคนที่เมื่อพวกเขาซื้อจาก
คนอื่นด้วยการตวงหรือชั่งพวกเขาให้เขามาอย่าง
ครบถ้วนแก่ตัวพวกเขา และเมื่อพวกเขาขายให้กับคนอื่นก็
จะตวงและชั่งให้อย่างบกพร่อง ดังนั้น คนที่ขโมยการตวง
และการชั่ง และคิดโกงผู้คนนั้นจะอยู่ในสภาพเช่นไรเล่า ?
แท้จริงแล้ว เขาผู้คิดโกงการตวงและตวงชั่งนั้นย่อมคู่ควร
กับสัญญาอันเลวร้าย ผู้คิดโกงเหล่านี้ไม่คิดหรือว่าอัลลอฮ์
จะทรงให้พวกเขาฟื้น จะทรงสอบสวนพวกเขาถึงการทำงาน
ต่างๆ ของพวกเขาในวันอันน่าสะพรึงกลัวอย่างยิ่ง ? วันที่
ผู้คนจะยืนต่อหน้าอัลลอฮ์ แล้วพระองค์ก็จะทรงคิดบัญชี
พวกเขาทั้งที่น้อยนิดและมากมาย และในวันนั้นพวกเขา
จะสยบต่ออัลลอฮ์ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

(7) - (9) แน่อนอนึ่ง แท้จริงบันปลายและที่พานักของ
เหล่าผู้ก่อความชั่วนั้นจะอยู่ในความคับแคบ และอะไรเล่า
ที่ทำให้เจ้ารู้เกี่ยวกับที่คับแคบนั้น ? แท้จริง มันคือคุกที่ถาวร
และการลงโทษอันเจ็บปวด และมันก็คือสิ่งที่อัลลอฮ์
กำหนดให้เป็นบันปลายแก่พวกเขา มันถูกบันทึกเสร็จ
สมบูรณ์แล้วจากพระองค์ ไม่มีเพิ่มและไม่ลดหย่อนอีก

10-17 การลงโทษอันหนักหน่วงในวันนั้นจะเกิดแก่ผู้ที่ปฏิเสธทั้งหลาย ผู้ที่ปฏิเสธการเกิดขึ้นของวันแห่งการตอบแทน และไม่มีผู้ใดที่ปฏิเสธมันเว้นแต่คนที่อธรรมมากด้วยบาป เมื่อโองการต่างๆ ของอัลลอฮ์ถูกอ่านแก่เขา เขาจะกล่าวว่า นี่คือเรื่องเล่าปรัมปราของคนยุคก่อน เรื่องดังกล่าวหาได้เป็นเช่นที่พวกเขาคาดคิดไม่ ทว่ามันคือพระดำรัสของอัลลอฮ์และจะหุ้ญหรือวิภวณของพระองค์แก่ณปีของพระองค์ และแท้จริงสิ่งที่ขัดขวางหัวใจของพวกเขาจากการเชื่อต่อสิ่งนั้นก็คือ บาปอันมากมายที่พวกเขาทำขึ้นซึ่งมันปกปิดหัวใจของพวกเขาอยู่ เรื่องหาได้เป็นเช่นที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้คาดคิดไม่ ทว่า แท้จริง ในวันกิยามะฮ์พวกเขาจะถูกกันไม่ให้เห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขา ผู้ยิ่งใหญ่และสูงส่ง (ในโองการนี้มีหลักฐานบ่งชี้ถึงการที่ผู้ศรัทธาได้มองเห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขาในสวรรค์) หลังจากนั้น พวกเขาจะต้องตกนรกเพื่อทนทุกข์กับความร้อนของมัน แล้วจะถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า นี่คือผลตอบแทนที่พวกเขาเคยปฏิเสธ

18-21 แน่นอนยิ่ง แท้จริงบันทึกลงของผู้ที่มีคุณธรรมความดี - บรรดาผู้ยำเกรง - นั้น ย่อมอยู่ ณ ชั้นอันสูงส่งในสวรรค์ และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ - โอ ผู้เป็นรอซูล - ว่าอะไรคือชั้นอันสูงส่ง ? มันคือบันทึกลงของผู้ที่ทำความดีที่ถูกบันทึกลงอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้ว ไม่มีเพิ่มและไม่มีตัดทอนอีก เหล่าผู้ที่ได้รับสิทธิให้ใกล้ชิดอัลลอฮ์ในหมู่ละอิกะฮ์จากทุกชั้นฟ้าเป็นผู้ที่ได้แลเห็นและอ่านมัน

22-28 แท้จริง หมู่ชนแห่งความสัจและการเชื่อฟังนั้นย่อมจะได้อยู่ในสวรรค์อย่างสุขสำราญ บนเตียงอันมากมายและมองเห็นพระผู้อภิบาลของพวกเขา และมองไปยังสิ่งที่ถูกเตรียมไว้สำหรับพวกเขาในบรรดาความ

สำราญมากมาย เจ้าจะเห็นอาคารแห่งความสุขบนใบหน้าพวกเขา พวกเขาจะได้รับการตรึงสรุาที่บริสุทธิ์ในภาชนะที่มันเหมาะ จิบสุดท้ายของมันเป็นกลิ่นชะมัดเศียง และเพื่อความสำราญอันยั่งยืนนั้น ผู้แข่งขันจงแข่งขันกันเกิดเพื่อให้ได้มันมา และในเครื่องดื่มนี้ส่วนผสมและส่วนที่คละเคล้าของมันนำมาจากตาน้ำในสวรรค์ที่ชื่อว่า

"ตัสนีม" ตาน้ำที่ถูกเตรียมไว้เพื่อให้ผู้ได้รับความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ได้ดื่มและเอร็ดอร่อยกับมัน

29-34 แท้จริง บรรดาผู้ก่อความชั่วนั้นเคยเยาะเย้ยผู้ศรัทธาบนโลกดุนยา เมื่อพวกเขาเดินผ่านคนเหล่านั้นก็จะหยอกด้วยความเหยียดหยามต่อพวกเขา และเมื่อเหล่าคนชั่วพวกนั้นกลับไปยังครอบครัวและญาติมิตรของพวกเขา ก็จะถูกเยาะเย้ยด้วยการเยาะเย้ยเหยียดหยามบรรดาผู้ศรัทธา และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเห็น

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَعِيرٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعِيرٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَرْفُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلْ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَتِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِآ إِنشَاقُ أَسْطُرٍ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجِيرُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبِرِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيَُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَرْفُومٌ ﴿٢٠﴾ يُشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَنْبِرَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَاكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتْمُهُ مِسْكَ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَرْجَاهُهُ مِنْ سَعِيرٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ خَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

เศาะหาบะฮ์ของมูหัมมัด คือลัลลัลลอฮ์ อะลียิ วะลัลลัม ซึ่งได้ตอบรับทางนำแล้ว พวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงคนเหล่านั้นได้หลงทางแล้วด้วยการตามมูหัมมัด คือลัลลัลลอฮ์ อะลียิ วะลัลลัม ในขณะที่คนชั่วเหล่านั้นไม่ได้ถูกให้บังเกิดขึ้นเพื่อมาควบคุมดูแลลาวกของมูหัมมัด คือลัลลัลลอฮ์ อะลียิ วะลัลลัม แต่อย่างใดเลย ดังนั้น ในวันกิยามะฮ์ บรรดาผู้ที่เชื่อต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์จะได้เยาะเย้ยผู้ปฏิเสธศรัทธาบ้าง เหมือนที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เคยถากถางพวกเขาในดุนยา

35-36 บนที่นั่งอันหรรษา เหล่าผู้ศรัทธาจะได้มองเห็นสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้กับพวกเขาทั้งเกียรติและความสำราญในสวรรค์ และในบรรดาสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจากการประทานให้ดังกล่าวก็คือ การได้มองไปยังพระพักตร์อันทรงเกียรติของอัลลอฮ์ แล้วพวกที่ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาได้รับผลตอบแทน ด้วยการตอบแทนที่สาสมยิ่งกับสิ่งที่พวกเขากระทำความกำกอนในดุนยา ไม่ว่าทั้งความชั่วและบาปต่างๆ แล้วหรือไม่ ?

عَلَى الْأَرْيَافِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٥﴾ هَلْ نُوَبِّأُ لَكُمَا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْأَنْشُقُلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَتَّبِعُهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًّا فَلْيَقْبِهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْنِيَ كُنْبُهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَنَقْلَبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْنِيَ كُنْبُهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِالسَّفْقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

สุเราะฮ์ อัล-อินชีกอก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

﴿1-5﴾ เมื่อท้องฟ้าแตกแล้วและแยกออกพร้อมด้วยเมฆหมอกในวันกิยามะฮ์ และมันได้เชื่อฟังพระผู้อภิบาลของมัน ในสิ่งที่พระองค์สั่งให้มันแตกออก และคู่ควรแล้วที่มัน ต้องน้อมรับต่อคำสั่งของพระองค์ และเมื่อแผ่นดินถูกแผ่ และทำให้กว้าง และภูเขาของมันถูกกระแทกในวันนั้น และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินจากหมู่ชาศพถูกโยนออกมา มันได้ปลดเปลื้องศพพวกนั้นจนหมด และมันได้น้อมรับต่อคำสั่งของพระเจ้าของมันในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้มัน และคู่ควรแล้วที่มัน ต้องน้อมรับคำสั่งของพระองค์

﴿6﴾ 6. โอ้ มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้าเป็นผู้ขวนขวายสู่อัลลอฮ์ และทำงานต่างๆ ทั้งที่ดีและชั่ว แล้วเจ้าก็จะพบอัลลอฮ์ ในวันกิยามะฮ์ และพระองค์ก็จะทรงตอบแทนเจ้าตามสภาพการทำงานของเจ้า อาจจะเป็นด้วยความการุณย์ของพระองค์ หรือด้วยความยุติธรรมของพระองค์

﴿7-9﴾ ดังนั้น ผู้ใดที่ได้รับสมุดบันทึกการทำงานของเขาด้วยมือขวา โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของเขา

เขาก็จะถูกสอบสวนด้วยการสอบสวนที่ง่ายดาย และกลับไปหาครอบครัวของเขาในสวรรค์ด้วยความเบิกบานใจ

﴿10-15﴾ และส่วนผู้ที่ได้รับสมุดบันทึกการทำงานของเขาจากด้านหลัง โดยที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เขาก็จะถูกเรียกด้วยเสียงแห่งความหายนะและสาปแช่ง และเขาต้องเข้าไปทุกข์ทรมานในนรก แท้จริง เขาเคยอยู่ในคินยา กับครอบครัวของเขาด้วยความดีใจและโอหัง ไม่เคยคิดถึงบ้านปลาย แท้จริงเขาคาดคิดไปว่าเขาจะไม่กลับไปสู่พระองค์ผู้สร้างเขาเพื่อรับการสอบสวนโดยเด็ดขาด แต่ทว่า อัลลอฮ์จะทรงนำเขากลับคืนให้เหมือนครั้งที่พระองค์ทรงให้บังเกิดเขาคั้งแรก และจะทรงตอบแทนเขาต่อการกระทำทั้งหลายของเขา แท้จริง พระผู้อภิบาลของเขานั้นทรงเห็นและรู้ดียิ่งถึงสภาพของเขานับตั้งแต่วันที่ทรงสร้างเขา จนกระทั่งวันที่พระองค์ให้เขาฟื้นคืน

﴿16-19﴾ อัลลอฮ์ทรงสาบานกับขอบฟ้าที่ปรากฏสีแดงยามอาทิตย์อัสดง และด้วยกลางคืนกับสิ่งที่รวมอยู่ในมันทั้งสรรพสัตว์ แมลง สัตว์พิษ และอื่นๆ และด้วยดวงจันทร์เมื่อแสงของมันทอเต็มทีอย่างสมบูรณ์ ทรงสาบานว่าพวกเจ้าทั้งหลาย - โอ้ มวลมนุษย์ - ได้พัฒนาขึ้นเป็นลำดับขั้นที่มากมายและตามสภาพที่แตกต่างกัน จากเชื้อสุจิตที่ผสมแล้วกลายเป็นก้อนเลือด แล้วเป็นก้อนเนื้อ แล้วก็ได้รับการเป่าวิญญาณจนกระทั่งเสียชีวิต จากนั้นก็ถูกให้ฟื้นคืนและมีชีวิตอีกครั้ง (และไม่อนุญาตให้มักลุดผู้ถูกสร้างทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ หากเขาทำเช่นนั้นแสดงว่าเขาได้ตั้งภาคีต่อพระองค์แล้ว)

﴿20-25﴾ ดังนั้น อะไรเล่าที่ขัดขวางพวกเขาจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ หลังจากที่โองการต่างๆ ถูกชี้แจงแก่พวกเขาแล้ว ? และเหตุใดเล่าที่พวกเขาเป็นเช่นนั้น เมื่อถูกอ่านอัลกุรอานให้ฟังพวกเขาจึงไม่กราบสujud และไม่ยอมรับต่อสิ่งที่มันนำมา ? แท้จริงสันดานของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นก็คือการไม่เชื่อและขัดแย้งกับสัจธรรม และอัลลอฮ์ทรงรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นไว้ในอกของพวกเขาจากความดีอัน ทั้งๆ ที่พวกเขารู้ว่าสิ่งที่อัลกุรอานนำมานั้นคือความจริง ดังนั้น เจ้า - โอ้ ผู้เป็น รอสูล - จงแจ้งให้พวกเขาทราบว่า อัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรและยิ่งใหญ่ได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แก่พวกเขาแล้ว ทว่า บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติหน้าที่ตามที่อัลลอฮ์บัญชาใช้พวกเขานั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับผลบุญในอาคิเราะฮ์ ซึ่งไม่มีตัดขาดและบกพร่องเลย

สุเราะฮ์ อัล-บรูจญ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1-9 อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยท้องฟ้าที่ประกอบด้วยวงโคจรซึ่งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ต้องโคจรผ่าน และทรงสาบานด้วยวันกียามะฮ์ที่ได้สัญญาไว้กับพวกท่านว่า จะทรงรวบรวมพวกเขาในวันนั้น รวมทั้งสาบานกับผู้ที่เป่าสังข์พยานและผู้ที่ได้รับการสังข์และถูกรับรองยืนยันจากพยาน (พระองค์อัลลอฮ์จะทรงสาบานกับทุกสิ่งทีพระองค์ประสงค์ ส่วนมนุษย์นั้นไม่อนุญาตให้สาบานกับสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ เพราะการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ถือว่าเป็นการตั้งภาคี) บรรดาผู้ที่ขุดลอกหลุมอันใหญ่โตเพื่อทรมานผู้ศรัทธาในนั้นถูกสาปแช่ง พวกเขาได้จุดไฟกองใหญ่ที่มีเชื้อเพลิงมหาศาล ในขณะที่พวกเขานั่งเฝ้าอยู่ริมคูที่จัดไฟนั้น ซึ่งพวกเขาต่างร่วมกันมาตุการทรมาน บรรดาผู้ศรัทธา ผู้ศรัทธาเหล่านั้นไม่ได้ถูกทรมานด้วยเหตุใดเลย เว้นแต่เพราะเหตุที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรซึ่งไม่ทรงเพเลียงพลา ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญทั้งในพระดำรัส พระกิจ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงครอบครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงเป็นพยานเหนือทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

10 แท้จริง บรรดาคนที่เฝ้าผู้ศรัทธาชายและหญิงด้วยไฟเพื่อบังคับให้พวกเขาละทิ้งจากศาสนาของอัลลอฮ์นั้น แล้วพวกเขาก็ไม่กลับตัวจากความผิดดังกล่าว ในอาคิเราะฮ์พวกเขาจะต้องถูกทรมานในนรกยะอันนัม และพวกเขาต้องได้รับการทรมานที่สาหัสและเฝ้าไหม้

11 แท้จริง บรรดาผู้ที่ศรัทธาเชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของอัลลอฮ์ และปฏิบัติความดีงามนั้น สำหรับพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์มากมายที่มีสายน้ำไหลผ่านวิมานของม้านั้น คือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

12-16 แท้จริง การที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงชำระโทษและทรมานศัตรูของพระองค์คืนกลับนั้น ย่อมหนักหนาและสาหัสยิ่ง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงให้บังเกิดสรรพสิ่งในเบื้องต้น แล้วพระองค์ก็จะทรงให้มันกลับคืนอีกครั้ง พระองค์เป็นผู้ที่ยิ่งด้วยการอภัยโทษสำหรับผู้กลับตน ทรงมากยิ่งขึ้นด้วยความรักแก่ผู้ที่ใกล้ชิดพระองค์ พระองค์เป็นเจ้าของบัลลังก์อิสรีย์ที่มีเกียรติ ซึ่งบรรดาสุญยอตแห่งความสูงส่งและเกียรติยศ พระองค์ทรงทำอย่างจริงจังในสิ่งที่ทรงประสงค์ ไม่มีสิ่งใดที่สามารถขัดขวางในสิ่งที่ทรงประสงค์ได้

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝ نَبَلِ أَصْحَابِ الْأَخْضُدِ ۝ النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ ۝ إِذْ هُرِّعَتْهَا فُجُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ فَنَوْا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَبُوءُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ ۝ وَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَبَعِيدٌ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَقَالَ لِمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

سُورَةُ الطَّارِقِ

17-22 ได้มีข่าวมายังเจ้าหรือยัง - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - เกี่ยวกับพรรคพวกบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่เชื่อต่อบรรดาบันทึกทั้งหลายของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นฟิรเอานและพวกษะมูด และสิ่งที่ประสบบกับพวกเขาในรูปของการทรมานและการลงโทษ หมู่ชนของเจ้าไม่ได้ใช้สิ่งนั้นเป็นบทเรียนเลย ทว่า พวกที่ไม่ศรัทธานั้นก็ยืนกรานที่จะปฏิเสธเหมือนกับผู้คนก่อนหน้าพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมพวกเขาด้วยความรอบรู้และเดชานุภาพของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่ปกปิดแก่พระองค์ไม่ว่าจะเป็นตัวพวกเขาหรือการงานของพวกเขาก็ตาม และอัลกุรอานนั้นไม่ได้เป็นดังที่พวกปฏิเสธเหล่านั้นคาดคิดกันว่ามันเป็นกวีและไสยศาสตร์ แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน ทว่าอัลกุรอานนั้นเป็นพระดำรัสอันยิ่งใหญ่และทรงเกียรติ ถูกบันทึกไว้ ณ อัล-เลาะห์ อัล-มะหฺฟุซ ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขและปิดเบือนมันได้

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءَ وَالْطَّارِقَ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۚ إِنَّ نَجْمَ النَّاقِبِ ۚ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۚ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۚ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۚ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۚ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۚ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۚ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۚ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۚ إِنَّهُ لَفَوْقَ كُلِّ فَلْصٍ ۚ وَمَا هُوَ بِأَهْلِلٍ ۚ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۚ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۚ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُودًا ۚ

سُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۚ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۚ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۚ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۚ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۚ سَتَرْتُكَ فَلَا تَنسَى ۚ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۚ وَنُيْسِرَكَ لِلْيُسْرَى ۚ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ۚ سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى ۚ وَيَنْجِنُهَا الْأَشْفَى ۚ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۚ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۚ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى ۚ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۚ

สุเราะฮ์ อัล-ญอริก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑-๔ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยท้องฟ้าและดวงดาวที่ปรากฏขึ้นในเวลากลางคืน และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ถึงความยิ่งใหญ่ของดาวดวงนี้ ? มันคือดาวที่ส่องแสงโชติช่วงทุกๆ ชีวิตนั้นไม่มีใครที่ถูกยกเว้นเลย นอกเสียจากต้องมิมลาอิกะฮ์เป็นผู้เฝ้าควบคุมดูแลพฤติกรรมต่างๆ ของเขา เพื่อที่มันจะถูกคิดบัญชีสอบสวนในวันกิยามะฮ์

๕-๘ ดังนั้น จงให้มนุษย์ผู้ปฏิเสธการฟื้นคืนชีพคิดว่า เขาถูกบังเกิดมาจากอะไร ? เพื่อให้เขาได้รู้ว่าการสร้างมนุษย์ขึ้นใหม่นั้น ไม่ได้ยากไปกว่าการสร้างพวกเขาในครั้งแรก เขาถูกบังเกิดมาจากเชื้อสุจิที่พุ่งเข้าไปอย่างแรงในช่องคลอด น้ำเชื้อที่ออกมาจากกระดูสันหลังของผู้ชายและหน้าอกของผู้หญิง แท้จริง พระองค์ผู้สร้างมนุษย์จากน้ำนัยอมมีพระเดชานุภาพที่จะให้พวกเขา กลับคืนมีชีวิตอีกครั้งหลังจากความตาย

๙-๑๐ วันที่ความลับจะถูกทดสอบในสิ่งที่มันปกปิดไว้ และจะถูกจำแนกสิ่งที่ดีของมันออกจากสิ่งที่ชั่ว ดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีความสามารถใดๆ ที่จะปกป้องตัวเขาเองได้

และไม่มีผู้ช่วยเหลือที่สามารถปกป้องเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์

๑๑-๑๔ ขอสาบานด้วยท้องฟ้าที่มีฝนตกซ้ำแล้วซ้ำเล่า และด้วยแผ่นดินที่มีรอยปริแตกให้พืชงอกเงยออกมา แท้จริงอัลกุรอานนั้นเป็นถ้อยคำที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ และมันไม่ใช่เรื่องไร้สาระ (และไม่อนุญาตให้มันคลุกทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ มิเช่นนั้นเขาก็ได้ทำการตั้งภาคีแล้ว)

๑๖-๑๗ แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธท่านรอซูล คืออัลลอฮ์ อะลียะฮ์ อะลียะฮ์ และอัลกุรอานนั้น ได้วางอุบายและคิดแผนการณต่างๆ เพื่อใช้สู้กับสัจธรรมและสนับสนุนความเท็จ และเขาก็ได้วางอุบายเพื่อเชิดชูสัจธรรม แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะชิงช้าก็ตาม ดังนั้น เจ้า - โอ้ผู้เป็นรอซูล - จงอย่ารีบเร่งเพื่อขอให้มีการลงโทษประสบแก่พวกเขา ทว่า จงยืดเวลาและผ่อนปรนให้แก่พวกเขาสักเล็กน้อย และอย่าได้เร่งไปกับพวกเขา และเจ้าจะได้เห็นสิ่งที่ลงมายังพวกเขาจากการทรมาน การลงโทษทัณฑ์ และความหายนะ

สุเราะฮ์ อัล-อะอฺลา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑-๕ จงแซ่ซ้องสดุดีพระนามแห่งพระผู้อภิบาลของเจ้าที่สูงส่งให้บริสุทธิ์จากภาคีและ ความบกพร่อง ด้วยการสดุดีที่เหมาะสมแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ผู้ทรงสร้าง สรรพสิ่งทั้งหลาย แล้วทรงประณตยิ่งในการสร้างพวกมัน และทรงทำให้มันงดงาม ผู้ทรงกำหนดลิขิตต่างๆ แล้วทรงชี้ทางแก่ทุกๆ ชีวิตด้วยสิ่งที่เหมาะสมสำหรับเขา ผู้ทรงทำให้ทุ่งหญ้าสีเขียวงอกเงย จากนั้นก็ทรงทำให้มันแห้งเหี่ยวเปลี่ยนไปจากเดิม

๖-๗ เราจะอ่านอัลกุรอานนี้ให้เจ้าฟัง - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ด้วยการอ่านให้ฟังที่เจ้าจะไม่ลืมมัน เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ประสงค์ตามวิญญูญะตฺของพระองค์เพื่อทำให้เจ้าลืม เพราะผลประโยชน์ที่พระองค์ทรงทราบดี แท้จริงพระองค์นั้นทรงรู้สิ่งที่เปิดเผยทั้งคำพูดและการกระทำ รวมทั้งสิ่งที่ปกปิดจากทั้งสองประการนั้น

๘ และเราจะทำให้นายตายในทุกๆ เรื่องของเจ้า ในจำนวนนั้นก็คือ ให้เจ้ามีความง่ายตายในการรับหน้าที่เผยแพร่อิสลามแห่งอัลลอฮ์ ทำให้ศาสนาของเจ้าเป็นศาสนาที่ง่ายไม่มีความยากลำบาก

๙ ดังนั้น จงเตือนหมู่ชนของเจ้าเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ตามที่เราได้ทำให้นายแก่เจ้า ด้วยสิ่งที่ถูกวะหฺยูให้แก่เจ้าแล้ว จงชี้ทางพวกเขาสู่สิ่งที่ดีสำหรับพวกเขา และจงตักเตือนเป็นการจำเพาะแก่ผู้ที่คาดหวังว่าจะรับการตักเตือน และอย่าได้สร้างความลำบากแก่ตัวเจ้าเองด้วยการตักเตือนผู้ที่การตักเตือนไม่ส่งผลใดๆ ต่อเขาเว้นแต่ยังเพิ่มความหยิ่งจองหองและเม็นหนี่

10-13 ผู้ที่เกรงกลัวต่อพระเจ้าของเขาจะได้รับบทเรียนจากการตกเตือนนั้น และคนชั่วที่ไม่เกรงกลัวพระเจ้าของเขาจะเหินห่างจากการตกเตือนดังกล่าว คือผู้ที่จะต้องเข้านรกถนุญอันหมิ่นอันใหญ่โตมโหฬาร เพื่อทบทวนทุกขกรรมตามกับความร้อนของมัน แล้วเขาก็จะไม่ตายจากไปเพื่อให้รอดตัวได้พักผ่อนจากการลงโทษนั้น และจะไม่สามารถมีชีวิตที่เป็นประโยชน์แก่เขาได้

14-15 แน่นนอนยิ่ง ย่อมประสบความสำเร็จแล้ว สำหรับผู้ที่ขัดเกลตาตนเองจากลักษณะนิสัยอันชั่วร้าย ได้รำลึกถึงอัลลอฮ์ด้วยการยืนยันเอกภาพของพระองค์ ได้ขอคูอาฮ์ ได้ปฏิบัติในสิ่งที่ทำให้พระองค์โปรดปราน และดำเนินการละหมาดในเวลาของมัน โดยหวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์และปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์

16 แท้จริงพวกเจ้า - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - ชื่นชอบความสวยงามของชีวิตดุนยา มากกว่าความสุขสำราญในอาคิเราะฮ์

17 ในขณะที่ดินแดนแห่งอาคิเราะฮ์ที่เต็มไปด้วยความสำราญอันยิ่งยงนั้น ดึกดำและดวาวกว่าโลกดุนยา

18-19 แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกแจ้งให้ทราบในสุเราะฮ์นี้ คือสิ่งที่ปรากฏความหมายของมันในคัมภีร์ก่อนๆ ที่ลงมาก่อนหน้าอัลกุรอานแล้ว นั่นคือคัมภีร์ของศาสนทูตอิบรอฮีมและมุซา อะลียฮิมัสสลาม

สุเราะฮ์ อัล-หมอซียะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

1 ได้มีมายังเจ้าแล้วหรือยัง - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ซึ่งข่าวคราวของวันกียามะฮ์ที่ปกคลุมมวลมนุษย์ด้วยความน่าสะพรึงกลัวของมัน ?

2-7 โบหน้าของเหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันนั้นจะต่ำต้อยเนื่องด้วยการลงโทษ ครำครีดยดด้วยงานและเหน็ดเหนื่อย จะถูกไฟอันโชติช่วงร้อนแรงเผาไหม้ จะถูกรรรินด้วยน้ำจากตาน้ำที่ร้อนระอุยิ่ง ชาวอนรกนั้นไม่มีอาหารให้กินเว้นแต่จากต้นไม้ที่มีหนามติดกับดิน มันเป็นอาหารที่ชั่วร้ายและน่าเกลียดน่ากลัวที่สุด มันไม่ทำให้ร่างกายอ้วนขึ้น และไม่ประพรั่งความทิวใญ่ได้

8-16 โบหน้าของบรรดาผู้ศรัทธาในวันกียามะฮ์จะเต็มไปด้วยความสุขสำราญ เนื่องจากพวกเขาได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ในโลกดุนยา พึงพอใจในอาคิเราะฮ์ อยู่ในสวรรค์ที่สูงส่งทั้งที่ตั้งและสถานะของมัน จะไม่ได้ยินถ้อยคำไร้สาระในนั้นแม้เพียงคำเดียวก็ตาม ในนั้นมีตาน้ำที่ไหลพวยพุ่ง มีเตียงที่สูงและแก้วน้ำที่เตรียมไว้ให้คนดื่ม มีหมอนที่เรียงรายซ้อนไว้ด้วยกัน และมีพรมมากมายไว้

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا **11** وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى **12** إِنَّ هَذَا لَنَفَى الصُّحُفِ **13** الْأُولَى **14** صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى **15**

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ **1** وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ **2** عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ **3** تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً **4** تُنْفَخُ مِنْ عَيْنٍ أَنِيبَةٍ **5** لَيْسَ لَهَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرْبٍ **6** لَا يَسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ **7** وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ **8** لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ **9** فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ **10** لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً **11** فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ **12** فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ **13** وَأَكْوَابٌ مَوْسُوعَةٌ **14** وَنَارٌ فِي مِصْفُوفَةٍ **15** وَزَوَّاجِيٌ مُتَبَوِّئَةٌ **16** أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ **17** وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ **18** وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ **19** وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ **20** فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ **21** لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ **22** إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ **23** فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ **24** إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ **25** ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ **26**

17-20 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ได้ดูไปยังอุรุตรดอกหรือสัตว์อันนำพิศวงนี้มันถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรกัน ? ไม่ได้ดูไปยังท้องฟ้าดอกหรือ ว่ามันถูกยกให้สูงตระหง่านงดงามเช่นนี้ได้อย่างไร ? ไม่ได้ดูไปยังภูเขาดอกหรือว่ามันถูกปักไว้ได้อย่างไร ให้แผ่นดินได้มั่นคงและแข็งแรง ? ไม่ได้ดูไปยังแผ่นดินดอกหรือว่ามันถูกปูและแผ่ลาดไว้ได้อย่างไรกัน ?

21-22 ดังนั้น จงกล่าวเตือนเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - แก่ผู้ที่ผินหลังให้กับสิ่งที่เจ้าถูกส่งมาเพื่อพวกเขา และอย่าได้เศร้าใจต่อการเมินหนีของพวกเขา แท้จริงแล้ว เจ้าเป็นเพียงผู้เตือนพวกเขาเท่านั้น เจ้าไม่มีหน้าที่บังคับพวกเขาให้ยอมรับการศรัทธา

23-24 แต่ว่า คนที่หันหลังให้กับการเตือนและโอวาทและยืนกรานต่อต้านบนการปฏิเสธศรัทธานั้น อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่สาหัสในนรก

25-26 แท้จริง ยังเราคือที่กลับไปของพวกเขาหลังจากความตาย จากนั้น แท้จริงแล้ว เป็นหน้าที่ของเราที่จะให้ผลตอบแทนแก่พวกเขาตามที่พวกเขาได้ปฏิบัติมา

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٢ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ٣ وَالْأَيْلِ إِذَا بَسَرَ ٤
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٦
 إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ٨
 وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ٩ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ١٠
 الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ١١ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ١٢ فَصَبَّ
 عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ١٣ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ١٤ فَأَمَّا
 الْإِنْسَنُ إِذَا مَأْتَلَهُ رُبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ١٥
 وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ١٦
 كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ١٧ وَلَا تَخْشَوْنَ عَلَى طَعَامِ
 الْيَسْكِينِ ١٨ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ١٩ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٠
 كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ٢١ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٢
 وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَبْدَأُ الْإِنْسَنُ وَآئِلُهُ الذِّكْرَى ٢٣

สุเราะฮ์ อัล-ฟัจญ์ร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑-๓ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยเวลารุ่งอรุณ ด้วยสิบคืนแรกของเดือนชุลหิจญะฮ์และความประเสริฐของมัน ด้วยสิ่งที่เป็นคู่และคี่ และด้วยกลางวันที่ได้มาพร้อมกับความมืดมิดของมัน ในการสาบานเหล่านี้หาได้มีประโยชน์แก่ผู้ที่มีปัญญาดอกหรือ ?

๖-๘ เจ้าไม่ได้ดูดอกหรือ - โอ้ ผู้เป็นรอสูล - ว่าพระองค์ผู้อภิบาลของเจ้าได้ทำอย่างไรกับพวกอาดซึ่งเป็นพวกเผ่าอิรอม ผู้มีพลังกำลังและอาคารก่อสร้างสูงใหญ่บนเสา ซึ่งไม่เคยถูกสร้างเยี่ยงนั้นมาก่อนในดินแดนต่างๆ ด้วยความใหญ่โตมหิพาและความแข็งแกร่งของมัน

๙ และไม่ได้ดูดอกหรือว่า พระองค์ทรงจัดการอย่างไรกับชนชะมูดพวกของนบิฮิลห์ ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ที่ตัดเจาะหินใหญ่ในหุบเขา และได้สร้างให้มันเป็นบ้านพักอาศัย ?

๑๐ และไม่ได้ดูดอกหรือว่า พระองค์ทรงจัดการอย่างไรกับฟิโรฮานู กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้ที่มีกองทัพซึ่งคอยรักษาความมั่นคงและเสริมอำนาจของเขาไว้ ?

๑๑-๑๔ บรรดาคนเหล่านี้ที่ทำความชั่วและก่ออธรรมในดินแดนของอัลลอฮ์ และพวกเขาก็ได้แผ่ขยายความเสียหายให้มากขึ้นด้วยความอธรรมของพวกเขา

แล้วอัลลอฮ์จึงทรงสาธตเทการลงโทษอันสาหัสของพระองค์บนพวกเขา แท้จริง พระผู้อภิบาลแห่งเจ้านั้น - โอ้ ผู้เป็นรอสูล - ทรงคอยสอดส่องผู้ที่ทรยศฝ่าฝืนพระองค์ พระองค์จะยืดเวลาให้เขาเล็กน้อย แล้วก็ทรงเอาโทษเขาเยี่ยงการเอาโทษของผู้ที่ทรงเกรียงไกรและทรงอำนาจ

๑๕ ดังนั้นแล้ว มนุษย์นั้นเมื่อพระเจ้าของเขาทดสอบเขาด้วยการให้ความสุขสบาย ประทานปัจจัยยังชีพให้กว้างขวาง และให้เขาได้อาศัยท่ามกลางการมีชีวิตที่ดียิ่ง เขาก็จะคิดว่านั่นเป็นเพราะเกียรติของเขา ณ พระผู้อภิบาลของเขา แล้วเขาก็จะกล่าว 'พระเจ้าของฉันได้ให้เกียรติฉัน'

๑๖ และหากมั่นใจว่าพระองค์ได้ทดสอบเขา ด้วยการทำให้รสิทของเขาลำบากยากเข็ญ เขาก็จะคิดว่านั่นเป็นเพราะความต่ำต้อยของเขา ณ อัลลอฮ์ แล้วเขาก็จะกล่าว 'พระเจ้าของฉันได้ทำให้ฉันต่ำต้อยอับยศ'

๑๗-๒๐ เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่มนุษย์ผู้นี้คาดคิดดอก ทว่า การมีเกียรติขึ้นมามีจากการเชื่อฟังอัลลอฮ์ และความต่ำต้อยก็มาจากการทรยศพระองค์ โดยที่พวกเจ้าไม่ให้เกิดริศแก่ออกมา ไม่คลุกคลีกับพวกเขาด้วยดี ไม่ส่งเสียระหว่างกันให้เลี้ยงอาหารแก่คนยากจน และพวกเจ้าก็ยังบริโภคลิทธิของผู้อื่นที่เป็นมรดกของพวกเขาด้วยการละเมิดอย่างแรง อีกทั้งพวกเจ้ายังขึ้นขอบทรัพย์สินสมบัติอย่างเลวขอขอบเขต

๒๑-๒๓ ไม่ควรที่สภาพของพวกเจ้าจะเป็นเช่นนั้น ดังนั้นเมื่อใดที่แผ่นดินสั่นสะเทือนและกระทบกระเทือนระหว่างกัน และพระผู้อภิบาลแห่งเจ้าได้เสด็จมาเพื่อตัดสินแจกแจงระหว่างมัจลุคของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็เรียงตัวเป็นแถวๆ จะถูกน่านรกอันนั้นมาในวันอันยิ่งใหญ่ในวันนั้นผู้ปฏิเสธศรัทธาจะสำนึกและกลับตัว ทว่า การสำนึกและกลับตัวจะเป็นประโยชน์ต่อเขาอย่างไรเล่า ทั้งๆ ที่เขาได้ละเลยต่อมันมาก่อนเมื่อครั้งในนุญยา และเวลาของมันก็ล่วงเลยมาแล้ว ?

๒๔ เขาจะกล่าวว่า โอ้ หากว่าฉันได้ประพฤติปฏิบัติในโลกศุภยา ด้วยการงานต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิตฉันในอาคิเราะฮฺ

๒๕ ๒๖ ในวันอันยากลำบากดังกล่าวนั้น ไม่มีผู้ใดที่สามารถลงโทษเยี่ยงการลงโทษของอัลลอฮฺต่อผู้ที่ฝ่าฝืนพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่สามารถลบล้างโทษที่ตนได้เยี่ยงการลบล้างโทษของอัลลอฮฺ และไม่มีผู้ใดที่อาจจะบรรลุละยัยะฮฺพระองค์ในสิ่งดังกล่าวได้

๒๗ - ๓๐ โอ้ ดวงใจที่สงบนิ่งด้วยการรำลึกต่ออัลลอฮฺและศรัทธาต่อพระองค์ และด้วยความสุขสบายที่ทรงเตรียมไว้แก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงกลับไปยังพระเจ้าของเจ้าด้วยความพอใจกับเกียรติที่ทรงให้แก่เจ้าเถิด และอัลลอฮฺนั้นได้พอพระทัยเจ้าแล้ว ดังนั้น จงเข้าไปอยู่ในหมู่บ่าวของอัลลอฮฺผู้มีคุณธรรมทั้งหลายเถิด และจงเข้าสวรรค์ของข้าพร้อมๆ กับพวกเขาเถิด

สุเราะฮฺ อัล-ปะลัด

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ - ๔ อัลลอฮฺทรงสาบานด้วยดินแดนต้องห้ามแห่งนี้ นั่นคือดินแดนมักกะฮฺ และเจ้า - โอ้ นบีเอ๋ย - เป็นผู้พำนักในดินแดนต้องห้ามนี้ และทรงสาบานด้วยบิดาแห่งมนุษยชาติทั้งมวล คือณ ปิอาดัม อะลียฮิสสลาม และลูกหลานที่เกิดมาจากเชื้อสายของเขา พระองค์สาบานว่า แท้จริงแล้ว เราได้สร้างมนุษย์มาในสภาพที่ให้เราพบกับความลำบากและยากเข็ญในการเผชิญกับชีวิตในโลกศุภยา

๕ หรือเขาคาดคิดว่า ด้วยการที่เขาคบครองทรัพย์สินตามที่ได้รวบรวมไว้นั้น อัลลอฮฺจะไม่ทรงสามารถทำอะไรเขาได้โดยเด็ดขาด ?

๖ ๗ เขากล่าวด้วยความทะนงตนว่า ฉันได้ใช้จ่ายทรัพย์สินสมบัติไปมากมาย หรือเขาคาดคิดไปด้วยการกระทำดังกล่าวว่าอัลลอฮฺไม่ทรงเห็นเขา และไม่ทรงคำนวณสอบสวนทั้งสิ่งที่เล็กกระจิดริดและสิ่งที่ใหญ่โตมโหฬาร ?

๘ - ๑๐ หรือเราไม่ได้สร้างให้เขามีสองตาที่ใช้ดู และหนึ่งลิ้นกับสองริมฝีปากให้เขาใช้เปล่งเสียงพูด และเขาไม่ได้ชี้แจงทางดีและทางชั่วแก่เขาหรือ ?

๑๑ เขาน่าจะหาทางออกให้กับความยากลำบากในอาคิเราะฮฺด้วยการใช้จ่ายทรัพย์สินสมบัติของเขา แล้วเขาก็จะได้ปลอดภัย

๑๒ อะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ว่า สิ่งใดคือความลำบากในอาคิเราะฮฺ และสิ่งใดที่จะช่วยให้สามารถฝ่าฟันความลำบากนั้นไปได้ ?

يَقُولُ بَلَيْتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ٢٤ يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ٢٥ وَلَا يُؤْتِيهِمْ ثَوَابَهُ أَحَدًا ٢٦ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ٢٧ أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرضِيَةً ٢٨ فَأَدْخِلِي فِي عِبَادِي ٢٩ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ٣٠

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ١ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ٢ وَالْوَالِدُ وَمَا وَلَدَ ٣ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ٤ أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ٥ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ ٦ أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ٧ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ٩ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ١٠ فَلَا اقْنَحُ عَنِ الْعَقَبَةِ ١١ وَمَا نَدْرُنَا مَا الْعَقَبَةُ ١٢ فَكَيْ رَجَعَهُ ١٣ أَوْ إِطْعَمَهُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ١٤ يَتَبَسَّأُ دَآءِمًا مَّقْرَبَةً ١٥ أَوْ مَسْكِينًا دَآءِمًا تَبَرُّهُ ١٦ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرَّحْمَةِ ١٧ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمُنَنَّى ١٨ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَيْنَانَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ١٩ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ٢٠

سُورَةُ الْبَيْهِقَاتِ

๑๓ แท้จริง สิ่งนั้นคือการปล่อยทาสผู้ศรัทธาให้เป็นไท
๑๔ - ๑๖ หรือการให้อาหารในวันที่หิวโหยอย่างสาหัส แก่เด็กกำพร้าที่เป็นเครือญาติ ซึ่งมีนวมไว้ทั้งความประเสริฐระหว่างการทำทานและการทำดีต่อญาติมิตร หรือแก่ผู้ยากจนขัดสนที่ไม่มีอะไรเลย

๑๗ นอกจากการทำความดีตามที่กล่าวมาแล้ว เขาก็ยังเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ใจในการศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และได้สั่งเสียระหว่างกันให้อดทนต่อการเชื่อฟังอัลลอฮฺและไม่ทรยศฝ่าฝืนพระองค์ และได้สั่งเสียให้ไม่เมตตาต่อผู้อื่น

๑๘ ผู้ที่กระทำดังกล่าว คือบรรดาชาวฝั่งขวา เป็นผู้ที่จะถูกนำจากฝั่งขวาในวันกิยามะฮฺให้เข้าไปสู่สวรรค์

๑๙ และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานนั้น จะถูกนำจากฝั่งซ้ายให้เข้าสู่นรก

๒๐ ผลตอบแทนของพวกเขาคือนรกญะฮันนัมอันเผาผลาญที่ถูกปิดล้อมเพื่อขังพวกเขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ② وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ③
وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا ⑥
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩ كَذَبَتْ ثُمُودُ
بِطُغْيَانِهَا ⑪ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬ فَكَذَّبُوهُ فَفَعَوْهَا فَاذْمَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ⑭ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑮

سُورَةُ اللَّيْلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَى ① وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى ② وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③
إِنْ سَعَيْكُمْ لَتَنفَى ④ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ⑤ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ⑥
فَسَنِّيَرُهُ لِلْيُسْرَى ⑦ وَأَمَّا مَنْ كَفَلَ وَالْأُسْرَى ⑧ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑨
فَسَنِّيَرُهُ لِلْعُسْرَى ⑩ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑪ إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى ⑫ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ⑬ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ⑭

สุเราะฮ์ อัล-ลิลล์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

① - ⑩ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยดวงอาทิตย์และการปรากฏขึ้นของมันเป็นเวลากลางวันและเวลาสาย และทรงสาบานด้วยดวงจันทร์เมื่อมันตามดวงอาทิตย์ขึ้นมาปรากฏบนเวหา และทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมันจัดความมืดมนออกไป และทรงสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันปกคลุมแผ่นดินแล้วมันก็ทำให้สิ่งต่างๆ ในนั้นมีมืดมิด และทรงสาบานด้วยท้องฟ้าและอาคารอันมั่นคงแข็งแรงของมัน และทรงสาบานด้วยแผ่นดินและความราบเรียบของมัน และทรงสาบานด้วยทุกชีวิตและการที่พระองค์ทำให้มันสมส่วนอย่างสมบูรณ์เพื่อให้ทำหน้าที่ของมันได้ แล้วพระองค์ก็ทรงชี้แจงทางแห่งความชั่วและทางแห่งความดี แท้จริง ย่อมประสบความสำเร็จสำหรับผู้ที่ยึดเหนี่ยวและบำเพ็ญด้วยดีด้วยความดีงาม และแท้จริง ย่อมขาดทุนแล้วสำหรับผู้ที่ยึดเหนี่ยวของเขาในการทำบาป

⑪ - ⑮ พวกเขามืดได้ปฏิเสธนบีของพวกเขาด้วยการฝ่าฝืนอย่างถึงที่สุด เมื่อคนที่ชั่วร้ายที่สุดในเผ่าได้ลุกขึ้นไปทิ่มแทงอูฐตัวเมีย แล้วศาสนทูตของอัลลอฮ์ คืออนบี

ศอลิห์ อะลียฮิสสลาม ก็ได้กล่าวว่า พวกท่านจงระวังอย่าได้ทำร้ายอูฐตัวนั้น เพราะแท้จริงแล้วมันเป็นสัญญาณที่อัลลอฮ์ได้ส่งมายังพวกท่าน เพื่อชี้ถึงความจริงของนบีของพวกเขา และจงระวังอย่าได้ละเมิดการตีมานาของมันเป็น เพราะสำหรับมันนั้นมีวันตีมานหนึ่งวัน แล้วก็ให้พวกเจ้าได้ใช้น้ำเพื่อตีม่อีกหนึ่งวันสลับกัน ทว่าเรื่องดังกล่าวนี้เป็นที่ลำบากหนักหนาแก่พวกเขา พวกเขาจึงปฏิเสธต่อสิ่งที่ท่านนบีเตือนพวกเขาและได้กระทำการเชือดอูฐตัวนั้น แล้วพระผู้อภิบาลของพวกเขาจึงได้ส่งการลงโทษลงมาระหน้าพวกเขาด้วยเหตุแห่งความชั่วของพวกเขาเอง และพระองค์ก็ได้ทำให้มันเท่าเทียมกันโดยไม่มีผู้ใดที่หลุดรอดไปได้เลย และพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ไม่ทรงกลัวต่อผลที่ตามมาจากการที่พระองค์ลงโทษพวกเขาอย่างหนักหน่วงรุนแรง

สุเราะฮ์ อัล-ลิลล์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

① - ④ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมันปกคลุมแผ่นดินและสิ่งต่างๆ บนแผ่นดินด้วยความมืดมิดของมัน และทรงสาบานด้วยกลางวันเมื่อมันแย้มขึ้นจากความมืดด้วยแสงสว่างของมัน และทรงสาบานด้วยการสร้างคูให้มีทั้งตัวผู้และตัวเมีย ทรงสาบานว่าแท้จริงแล้ว การงานของพวกเขาต่างกันอย่างสิ้นเชิงระหว่างผู้ที่ทำเพื่อคุณาและผู้ที่ทำเพื่ออาคิเราะฮ์

⑤ - ⑦ สำหรับผู้ที่ทุ่มเททรัพย์สินของเขาและยาเกรงอัลลอฮ์ในการนั้น อีกทั้งได้ศรัทธามั่นต่อคำปฏิญาณว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” และสิ่งที่ค้านันได้บ่งชี้รวมทั้งผลลัพธ์การตอบแทนของมัน เรากีย่อมจะชี้ทางเขาและให้เขาได้พบกับมูลเหตุแห่งความดีและความสำเร็จ และเราจะทำให้การงานต่างๆ ของเขาง่ายดาย

⑧ - ⑪ ส่วนผู้ที่ตระหนี่กับทรัพย์สินของเขา และคิดว่าพอเพียงโดยไม่หวังการตอบแทนจากอัลลอฮ์ และได้ปฏิเสธต่อคำปฏิญาณ “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” และความหมายที่ค้านันบ่งชี้รวมทั้งผลลัพธ์การตอบแทนของมัน เรากีย่อมจะทำให้เขาได้ประสบกับมูลเหตุแห่งความง่ายด้าย และทรัพย์สินของเขาที่เขาตระหนี่ถี่เหนียวนั้นก็ไม่มีประโยชน์อย่างใดแก่เขาเลย เมื่อเขาต้องตกนรก

⑫ ⑬ แท้จริง เป็นหน้าที่ของเรา ด้วยความกรุณาและวิญญูญาณแห่งเรา ที่จะชี้ทางที่นำไปสู่อัลลอฮ์และสวรรค์ของพระองค์ และแยกแยะมันออกจากทางแห่งการหลงผิด และแท้จริงแล้ว สำหรับเราคือการครอบครองทั้งชีวิตในโลกหน้าและโลกนรก

⑭ ดังนั้น ข้าจึงได้เตือนพวกเจ้า - โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย - ให้พวกเจ้ากลัวต่อนรกที่ลุกโชน มันคือนรกญะฮันนัม

سُورَةُ التِّينِ

بَابُهَا ٨

آيَاتُهَا ٩٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْنِ وَالزَّيْنُونَ ١ وَطُورِ سِينِينَ ٢ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ٣
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ٥
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٦
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ٨

سُورَةُ الْحَاقِقِ

بَابُهَا ١٩

آيَاتُهَا ٩٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَرَأَى بِأَسْمَارِكَ الَّذِي خَلَقَ ١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٢ أَفَرَأَى
الْأَكْرَمَ ٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ٥ كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَبَاطِلٌ ٦ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى ٧ إِنَّ إِلَىٰ رَيْكَ الرَّجُوعُ ٨ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَى ٩ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ١٠ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهَدَىٰ ١١ أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ ١٢ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ١٣ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ١٤ كَلَّا لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالْأَصْبَةِ ١٥ نَاصِيَةً كَذَّبَ خَاطِئَهُ ١٦ فَلَئِنْ نَادَيْتُهُ
سَمْعُ الزَّبَانِ ١٧ كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ١٨

สุเราะฮ์ อัล-ติณ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑-๖ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยลูก ฮัต-ติณ(มะเดื่อ) และ ฮัซ-ซัยตูน(มะกอก) ทั้งสองเป็นผลไม้ที่รู้จักกันดี และทรงสาบานด้วยภูเขา "ฏูร ซีนาน" ที่ซึ่งพระองค์ได้มีพระดำรัสกับมูซา และทรงสาบานด้วยเมืองแห่งนี้ที่ซึ่งสงบสุขจากความหวาดกลัวทุกประการ นั่นคือเมือง "มักกะฮ์" ที่แห่งการประทานอิสลาม ทรงสาบานว่า แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์มาในรูปลักษณะที่ดีที่สุด จากนั้นเราก็ทำให้เขากลับคืนสู่รกรากแน่นอนว่าเขาไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และไม่ตามศาสนาทูต ทว่าบรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีงามทั้งหลายนั้น สำหรับพวกเขา จะได้รับผลบุญอันยิ่งใหญ่ที่ไม่ขาดตกบกพร่องเลย

๗ สิ่งใดเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ มนุษย์เอ๋ย - ได้ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน ทั้งๆ ที่มีพยานหลักฐานที่ชัดเจนถึงพระเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ ?

๘ อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างวันดังกล่าวเพื่อการแจกแจงสอบสวนระหว่างมนุษย์นั้น ทรงเป็นผู้ปรีชายิ่งระหว่างหมู่ผู้ปรีชา ในการตัดสินทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้าง มิใช่ดอกหรือ ?

ที่ว่า พระองค์ยอมเป็นผู้ปรีชายิ่ง แล้วมักถูกผู้ถูกสร้างทั้งหลายจะถูกปล่อยไว้เปล่าๆ โดยไม่ได้ถูกสั่งใช้และสั่งห้าม ไม่มีการให้ผลบุญตอบแทนและไม่ถูกลงโทษ กระนั้นหรือ ? สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามนั้น

สุเราะฮ์ อัล-อะลัก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑-๔ จงอ่านเถิด - โอ นบีเอ๋ย - จงอ่านสิ่งที่ถูกประทานมาแก่เจ้าจากโองการอัลกุรอาน โดยเริ่มด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลแห่งเจ้าผู้ทรงจำกัดสิทธิอำนาจแห่งการสร้างไว้เพียงเฉพาะพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงสร้างมนุษย์ทุกคนจากก้อนเลือดที่เกาะเป็นลิ่มสีแดง โอ ผู้เป็นนบี - จงอ่านสิ่งที่ถูกประทานมาแก่เจ้าเถิด และแท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงเป็นผู้ที่มีความอารีอย่างมากมาย และทรงมีความการุณิกที่กว้างขวาง ผู้ทรงสอนปวงบ่าวของพระองค์ให้รู้จักการเขียนด้วยปากกา ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ และทรงย้ายเขาออกจากความมิดมนของความเขลาสู่แสงสว่างของความรู้

๕-๘ แน่นอน แท้จริงแล้วมนุษย์นั้นได้ละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์ เมื่อความร่ำรวยได้ทำให้เขาหยิ่งยโส ดังนั้นขอให้ผู้ละเมิดทุกคนรู้ไว้ว่าบันปลายสุดท้ายนั้นจะกลับไปยังอัลลอฮ์ แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนมนุษย์ทุกคนตามการงานที่เขาได้ปฏิบัติไว้

๙-๑๙ เจ้าเคยเห็นหรือไม่ การละเมิดและก่อความชั่วที่แปลกไปกว่าของชายผู้หนึ่ง (หมายถึง อับดุลมุฏฏิล) ผู้ที่ห้ามบ่าวของเราไม่ให้ละเมิดต่อพระผู้อภิบาลของเขา (หมายถึง ท่านนบี มุหัมมัด คืออัลลอฮ์ อะลียะฮ์ วะสลัลม) ? เจ้าเห็นหรือไม่ ถ้าหากว่าผู้ถูกห้ามจากการละเมิดนั้นอยู่บนเส้นทางแห่งทางนำ แล้วเขา(อับดุลมุฏฏิล)ยังจะห้ามเขาได้อย่างไรเล่า ? หรือถ้าหากว่าเขาได้สั่งผู้อื่นให้มีความยำเกรงเขา(อับดุลมุฏฏิล)ยังจะห้ามเขาจากสิ่งนั้นอีกหรือ ? เจ้าเห็นหรือไม่ ถ้าหากว่าคนที่คอยห้ามผู้อื่นได้ปฏิเสธสิ่งที่เขาถูกเชิญชวนให้ยอมรับและเขาก็เมินหนีจากมัน เขาไม่รู้ดอกหรือว่าอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นสิ่งที่เขาทำอยู่ ? เรื่องไม่ได้เป็นอย่างที่อับดุลมุฏฏิล คาคคิดไปหรอก ถ้าหากว่าเขาไม่ได้กลับตัวจากความชั่วและการก่อความเดือดร้อนของเขา แน่นอนเราจะจิกเอาขม่อมของเขาอย่างแรง และนำเขาไปโยนในนรก ขม่อมของเขาที่โกหกในคำพูดและกระทำผิดในพฤติกรรมต่างๆ ของเขา และปล่อยไว้คนชั่วผู้นี้เรียกร้องพรศพวกของเขาที่เขาเคยขอความช่วยเหลือมาก่อน เราเองก็จะเรียกมลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่ลงโทษ เรื่องไม่ได้เป็นเช่น อับดุลมุฏฏิล คาคคิดหรอก แท้จริง เขาไม่สามารถทำร้ายเจ้า - โอ ผู้เป็นรอซูล - ได้โดยเด็ดขาด ดังนั้น จงอย่าเชื่อฟังเขาในสิ่งที่เขาเรียกร้องเจ้าให้ละทิ้งการละเมิด และจงกราบสุญูดต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า และจงเข้าใกล้ชิดพระองค์ด้วยการมอบความรักให้พระองค์ โดยการปฏิบัติตามเชื่อฟังพระองค์เถิด

สุเราะฮ์ อัล-ก้อดร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

① แท้จริง เราได้ประทานอัลกุรอานลงมาในคำคืนที่ทรงเกียรติและประเสริฐ นั่นคือหนึ่งในคำคืนของเดือน

เราะมะฎอน

② และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ้ ผู้เป็นนบี - ได้รู้ว่า อะไรคือคืนลัยละตุลก็อดรฺ คืนแห่งความทรงเกียรติ ?

③ คืนลัยละตุลก็อดรฺนั้นเป็นคืนอันเปี่ยมด้วยความ

จำเริญ ความประเสริฐของมณดีกว่าความประเสริฐของหนึ่งพันเดือนที่ไม่มีลัยละตุลก็อดรฺ

④ บรรดาละออิกะฮ์ทั้งหลายจะลงมามากมายมาในคืนนั้น และรวมทั้งมลาอิกะฮ์สุมิรียะฮ์ก็เช่นเดียวกัน ด้วยการอนุมัติของพระผู้อภิบาลแห่งพวกเขาให้มาพร้อมกับทุก ๆ กิจการที่พระองค์ทรงกำหนดให้เกิดขึ้นในปีนั้น

⑤ มันเป็นคืนแห่งศานติตลอดทั้งคืน ไม่มีความชั่วร้ายใดๆ เลย จนกระทั่งปรากฏแสงแห่งอรุณ

สุเราะฮ์ อัล-บัยยีนะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

① บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ยิว คริสต์ และมุชริกีนผู้ตั้งภาคีทั้งหลายนั้น ย่อมไม่ละทิ้งการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา จนกว่าจะมีเครื่องหมายที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ในคัมภีร์ก่อนๆ ได้มายังพวกเขา

② เครื่องหมายนั้นคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ ท่านนบีมุหัมมัด คืออลัลลฮุ อะลียิ วะสลัลมึ ที่จะอ่านอัลกุรอานซึ่งมีอยู่ในคัมภีร์อันบริสุทธิ์

③ ในคัมภีร์นั้นไม่มีเรื่องราวอันสัจจริง และคำสั่งให้ที่ยุติธรรม ซึ่งจะทำให้ความถูกต้องและเส้นทางอันเที่ยงตรง

④ บรรดาชาวคัมภีร์ในหมู่ยิวและคริสต์ไม่ได้ขัดแย้งกัน ในความเป็นศาสนทูตอย่างแท้จริงของท่านนบีมุหัมมัด คืออลัลลฮุ อะลียิ วะสลัลมึ เนื่องด้วยพวกเขาพบว่าการระบุคุณลักษณะของท่านไว้แล้วในคัมภีร์ของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ขัดแย้งกันเว้นแต่หลังจากที่พวกเขาพบว่าท่านเป็นนบิจริงๆ ตามที่ได้ถูกสัญญาไว้ในคัมภีร์เตารอต (โทราห์) และอินญีล (ไบเบิล) แต่ก่อนนั้นพวกเขาต่างเห็นพ้องกันในเรื่องสถานะการเป็นนบีของท่าน แต่ทว่าเมื่อท่านถูกแต่งตั้งให้เป็นนบิขึ้นมาจากพวกเขาก็กลับปฏิเสธและขัดแย้งกันเอง

⑤ พวกเขาไม่ได้ถูกสั่ง - ในทุก ๆ บทบัญญัติ - เว้นแต่ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น ด้วยการมุ่งหมายต่อพระพักตร์ของพระองค์ในการทำอิบาดะฮ์ของพวกเขา ให้เห็นห่างจากการตั้งภาคีสุกัศรัทธา ให้ดำเนินการละหมาด และจ่ายซะกาต นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง คือศาสนาอิสลาม

سُورَةُ الْقَدَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ① وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ② لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ③ نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ④ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ⑤

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ ① حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ② رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ③ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ④ وَمَا تَفَرَّقُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ⑤ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ⑥ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ⑦ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ⑧

⑥ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ยิว คริสต์ และมุชริกีนผู้ตั้งภาคีนั้น การลงโทษของพวกเขาก็ือนรกญะฮันนัม โดยที่พวกเขาต้องอยู่ในนั่นตลอดกาล พวกเขาเหล่านั้นแหละคือมัลกูดผู้ถูกสร้างที่ชั่วช้าที่สุดแล้ว

⑦ แท้จริง บรรดาผู้ที่เชื่ออัลลอฮ์ ประพฤติตามศาสนทูตของพระองค์ และปฏิบัติความดีงามทั้งหลาย พวกเขาเหล่านั้นคือปวงบ่าวที่ดีสุด

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَعْيَارَهَا ﴿٤﴾ يَأْتِي رَبُّكَ أَوْسَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَلَّافَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيَّتِ صَبَحًا ﴿١﴾ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدَحًا ﴿٢﴾ فَالْغَيْرِيَّتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾ فَوْسَطُنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنْ الْإِنْسَانُ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾

❖ ผลตอบแทนของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขาในวันกิยามะฮฺ คือสวรรค์ที่ยั่งยืนและมั่นคงในสภาพที่เลิศที่สุด มีสายน้ำหลากหลายไหลผ่านวิมานของมัน พวกเขาจะได้พำนักรู้อยู่ในนั้นตลอดนิรันดร์กาล พระองค์อัลลอฮฺทรงโปรดปรานพวกเขา พระองค์จึงตอบรับการทำงานที่ดีทั้งหลายของพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีต่อสิ่งที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาจากรางวัลอันทรงเกียรติที่มากมายหลายประเภท นั่นแหละคือการตอบแทนที่เลิศหรือสำหรับผู้ที่เฝ้าระวังกลัวอัลลอฮฺและห่างไกลจากการฝ่าฝืนพระองค์

สุเราะฮฺ อัซ-ซัลซะละฮฺ

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶-❸ เมื่อแผ่นดินถูกเขาให้สั่นไหวอย่างรุนแรง และสิ่งที่อยู่ในท้องของมันถูกนำออกมา ไม่ว่าจะเป็นศพคนตายและทรัพย์สินต่าง ๆ และมนุษย์จะซักถามระหว่างกันอย่างตื่นตระหนกว่า : อะไรเกิดขึ้นกับมันแล้ว ?

❶❷ วันกิยามะฮฺ แผ่นดินจะเล่าถึงสิ่งที่ถูกกระทำบนหน้า ปฐพีของมัน ทั้งที่เป็นความดีและความชั่ว และมันจะบอกว่าอัลลอฮฺผู้บริสุทธิ์และสูงส่งสั่งให้มันเล่าถึงสิ่งที่ถูกกระทำลงไปบนหน้าแผ่นดินนี้

❸ วันนั้น มนุษย์จะกลับออกมาจากสถานที่สอบสวนในสภาพที่แตกต่างกันเป็นพวก ๆ เพื่อที่อัลลอฮฺจะได้ให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิบัติมา ทั้งความชั่วและความดีทั้งหลาย และจะทรงตอบแทนพวกเขาตามนั้น

❷❸ ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิบัติความดีแม้หนักเท่าแค่เพียงมดตัวเล็กกระจิริด เขาก็ย่อมจะได้เห็นผลบุญของมันในวัน อาคิเราะฮฺ และ ผู้ใดที่ปฏิบัติความชั่วแม้หนักเท่าแค่เพียงมดตัวเล็กกระจิริด เขาก็ย่อมจะได้เห็นการลงโทษของมันในวันอาคิเราะฮฺ

สุเราะฮฺ อัล-อาติยาต

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ อัลลอฮฺทรงสาบานด้วยม้าที่วิ่งเข้าหาศัตรู เมื่อมีเสียงที่เกิดขึ้นจากความเร็วในการวิ่งของมัน (และไม่อนุญาตให้มีคนผู้ถูกสร้างกล่าวสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ เพราะแท้จริงแล้วการสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺนั้นเป็นชิริกหรือการตั้งภาคีต่อพระองค์)

❷ จากนั้นก็ทรงสาบานด้วยม้าที่เกิดประกายไฟจากกีบเท้าของมัน เนื่องจากความเร็วแรงในการวิ่งของมัน

❸ และทรงสาบานด้วยกองทัพนักรบที่ใจจดจ่อตบยารุงอรุณ

❹ แล้วการจู่โจมนั้นก็ทำให้เกิดฝุ่นตลบ

❺ แล้วพวกมันก็พาผู้ที่ขี่หลังมันเข้าสู่ท่ามกลางศัตรู

❻-❸ แท้จริง มนุษย์นั้นเป็นผู้ที่ปฏิเสธต่อการประทานของพระผู้อภิบาลเขา และแท้จริง เขายังยอมรับการปฏิเสธนั้นด้วย และแท้จริง เขาเป็นผู้ที่รักใคร่ในทรัพย์สินอย่างแรง

❹ หรือมนุษย์ไม่รู้ถึงสิ่งที่รอคอยเขาอยู่ เมื่ออัลลอฮฺนำเอาคนตายออกจากหลุมฝังศพเพื่อการสอบสวนและตอบแทน ?

❶ และสิ่งที่ปกปิดในห้วงทั้งความดีและความชั่วถูกนำออกมา

❷ แท้จริง ในวันนั้นพระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงรอบรู้ อย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับตัวพวกเขาและการทำงานของพวกเขามีสิ่งใดในเรื่องดังกล่าวที่ปกปิดแก่พระองค์เลย

ซูเราะฮ์ อัล-กอลิอะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ อัล-กอลิอะฮ์ วันสิ้นโลกที่สร้างความตื่นตระหนก หวาดหวั่นแก่หัวใจมนุษย์ด้วยความน่าสะพรึงกลัวของมัน

❷ อะไรเล่าคือ อัล-กอลิอะฮ์ ที่ว่านั้น ?

❸ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่ามันคืออะไร ?

❹ ในวันนั้น มนุษย์จะกลายเป็นเหมือนแมลงที่บินว่อนทั้งในสภาพของจำนวนที่มากมาย การกระจัดกระจาย และการเคลื่อนไหวของพวกเขา เหมือนแมลงที่บินตกลงเข้าไปในกองไฟ

❺ ภูเขาทั้งหลายจะกลายเป็นเหมือนขนสัตว์หลากหลายที่ถูกทำให้กระจายด้วยมือ แล้วมันก็กลายเป็นผงและสลายไป

❻ ๗ ดังนั้น สำหรับผู้ใดที่น้ำหนัความดีของเขาหนักกว่า เขาก็จะได้อยู่ในการมีชีวิตซึ่งเป็นที่พึงพอใจในสวนสวรรค์

❽ ๙ และสำหรับผู้ใดที่น้ำหนัความดีของเขาเบา และความชั่วของเขาหนักมากกว่า ที่พำนักของเขา ก็คือ อัล-ฮาวียะฮ์ นรกยะอันนัม

❿ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้า - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - รู้ว่า อะไรคือ อัล-ฮาวียะฮ์ นี้ ?

⓫ แท้จริง มันคือนรกที่ร้อนแรงด้วยเชื้อเพลิงของมัน

ซูเราะฮ์ อัล-ตะกะฮุร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ การโอ้อวดกันด้วยความมากมีในทรัพย์สินและลูกหลานได้ทำให้พวกเจ้าย่างจนละเลยการเชื่อฟังอัลลอฮ์

❷ ความหมกมุ่นและยุ่งอย่างพล้นของพวกเจ้านั้นได้ดำเนินต่อเนื่องมาจนกระทั่งพวกเจ้าเข้าสู่หลุมฝังศพ และพวกเจ้าก็ถูกฝังอยู่ในนั้น

❸ สภาพเช่นนี้ไม่ควรบังเกิด นั่นคือการยุ่งวุ่นกับการโอ้อวดทรัพย์สินสมบัติจนทำให้พวกเจ้าละเลย พวกเจ้าจะได้

وَحْصَلْ مَا فِي الصُّدُورِ ❶ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ❷

سُورَةُ الْقَتَاةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ❶ مَا الْقَارِعَةُ ❷ وَمَا أَدْرَكَكَ مَا الْقَارِعَةُ ❸

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ❹

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ❺ فَأَمَّا

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ❻ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

❹ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ❸ فَأَمَّهُ هَكَاوِيَةٌ

❶ وَمَا أَدْرَكَكَ مَا هِيَ ❺ نَارُ حَامِيَةٍ ❻

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَكُنْ لَّكُم مِّن دُونِ الْمَقَابِرِ ❶ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ❷ كَلَّا سَوْفَ

تَعْلَمُونَ ❸ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ❹ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ

عِلْمَ الْيَقِينِ ❺ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ❻ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

عَيْنَ الْيَقِينِ ❹ ثُمَّ لَتَنُصَلَّنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ❸

ประจักษ์แจ้งว่าดินแดนแห่งอาคิเราะฮ์นั้นดีกว่าสำหรับพวกเจ้า

❹ แล้วพึงระวัง พวกเจ้าจะได้รู้ถึงบันปลายอันชั่วร้ายที่เกิดจากการละเลยของพวกเจ้านั้น

❺ - ❽ ไม่บังควรที่จะปล่อยความยุ่งวุ่นกับการโอ้อวดสมบัติทำให้เจ้าละเลย ถ้าหากว่าพวกเจ้ารู้จริง ๆ พวกเจ้าย่อมต้องหวาดเกรง และพวกเจ้าย่อมต้องรีบเร่ง

ปลดปล่อยตัวพวกเจ้าจากความหายนะ พวกเจ้าจะได้เห็นนรกอันเผาลนแล้วพวกเจ้าก็จะได้เห็นมันโดยไม่มีการคลางแคลงอีก แล้วพวกเจ้าก็就会被สอบสวนในวัน

กิยามะฮ์ถึงความสุขสำราญทุกประเภทของพวกเจ้า

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ (١) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (٢) إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ (٣)

سُورَةُ الْهُجُرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّ لِكُلِّ هُمْزٍ لُحْمَةً (١) الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَدَ لَهُ (٢) يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (٣) كَلَّا لَيُبَدِّلَنِي لِحْمَتَهُ (٤) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لِحْمَتُهُ (٥) نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ (٦) الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدَةِ (٧) إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّاةٌ (٨) فِي عَمْدٍ مُّتَدَدَةٍ (٩)

سُورَةُ الْفَيْثِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَحَبِّ الْأَقْبِلِ (١) أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (٢) وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (٣) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ (٤) فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَمَاكُولٍ (٥)

ซูเราะฮ์ อัล-อัสร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ ๒ อัลลอฮ์ทรงสาบานด้วยกาลเวลาว่าลูกหลานอาดัมนั้นย่อมอยู่ในความหายนะและบกพร่อง (และไม่อนุญาตให้ผู้เป็นป่าวกล่าวสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ เพราะแท้จริง การกล่าวสาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้นเป็นชริกหรือการตั้งภาคีต่อพระองค์)

๓ ยกเว้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และประพฤติปฏิบัติความดีงาม และสั่งเสียระหว่างพวกเขาด้วยกันให้ยึดมั่นกับความถูกต้อง ให้ปฏิบัติตามด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮ์ และอดทนอดกลั้นบนสิ่งนั้น

ซูเราะฮ์ อัล-ฮุมะซะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ ความชั่วร้ายและหายนะจะเกิดขึ้นกับผู้ที่ไม่ศรัทธาผู้อื่น และกล่าวว่าร้ายเสียดแทงพวกเขา

๒ ผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับการสะสมทรัพย์สินและนับค่านวนมัน

๓ เขาคาดคิดไปว่า เขาได้รับประกันตัวเองด้วยทรัพย์สินสมบัติที่เขาได้เก็บสะสมไว้ นี้ว่าเขาจะอยู่ได้อย่างยั่งยืนบนดูนยาและได้รอดพ้นจากการคิดบัญชีสอบสวนในอาคิเราะฮ์

๔ เรื่องไม่ได้เป็นเช่นที่เขาคาดคิดไปดอง เขาย่อมจะถูกโยนลงไปในนรกที่จะเผาผลาญแยกย่อยทุกๆ สิ่งที่ถูกโยนลงไปนั้น

๕ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ว่าอะไรคือข้อเท็จจริงของนรก ?

๖ ๗ มันคือไฟนรกของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดขึ้น ซึ่งด้วยความรุนแรงของมันนั่นเอง มันจะทะลุจากร่างกายเข้าสู่หัวใจ

๘ ๙ แท้จริง มันจะซ้อนเป็นชั้นๆ เหนือพวกเขา ในสภาพที่เต็มไปด้วยไฟและดรวนที่ยาวเหยียด เพื่อไม่ให้พวกเขาได้ออกไปจากมัน

ซูเราะฮ์ อัล-ฟิล

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ เจ้า - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ไม่รู้ดอกหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทำอะไรกับเหล่าพรรคพวกเจ้าของช้าง นั้นคือ อับเราะฮะฮ์ อัล-หะบะษี และกองทัพช้างของเขาที่มุ่งหมายจะทำลายกะอฺบะฮ์อันประเสริฐ ?

๒ พระองค์ไม่ได้ทำให้สิ่งที่พวกเขาวางแผนร้ายกันนั้นโดนทำลายและสูญเปล่าไป มิใช่ดอกหรือ ?

๓ ๔ และทรงส่งนกมาเป็นฝูงๆ ไม่ขาดสาย ให้พวกมันโยนก้อนหินที่เกิดจากดินแข็ง

๕ แล้วก็ทรงทำให้พวกเขาย่อยยับเหมือนใบไม้ใบพีชที่แห้งกรังที่ถูกสัตว์เคี้ยวเสริ้งแล้วก็คายมันออกมา

สุเราะฮ์ กุรียะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶❷ จงแปลกใจกับความสนใจของพวกกุรียะฮ์ (กุเรช) ความรู้สึกปลอดภัยของพวกเขา ผลประโยชน์ต่างๆ ที่ยั่งยืนของพวกเขารวมทั้งการเดินทางที่เป็นระเบียบเรียบร้อยสม่ำเสมอของพวกเขานในช่วงฤดูหนาวสู่เมือง "เยเมน" และในช่วงฤดูร้อนสู่ดินแดน "ซาม" และการที่พระองค์ทำให้มันง่ายตายแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวสิ่งที่พวกเขามีความจำเป็น

❸ ดังนั้น จงให้พวกเขาขอบคุณ และจงเคารพอิบาดะฮ์พระผู้อภิบาล ผู้เป็นของบ้านแห่งนี้ - นั่นคือกะอฺบะฮ์ - ที่พวกเขาได้เป็นคนมีเกียรติเพราะมัน และให้พวกเขามอบความเป็นเอกภาพแด่พระองค์ และให้พวกเขารับรู้หัวใจแด่พระองค์ด้วยการเคารพอิบาดะฮ์

❹ พระองค์ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาได้รอดพ้นจากความหิวโหยที่รุนแรง และให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาได้รอดพ้นจากความตื่นตระหนกและความหวาดกลัวอันใหญ่หลวง

สุเราะฮ์ อัล-มาอูน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ เจ้าเห็นสภาพของผู้ที่ปฏิเสธการพินคินชีพและการตอบแทนผู้มันหรือไม่ ?

❷ มันแหละคือผู้ที่ผลักใส่ลูกกำพร้าวอย่างรุนแรงและกระด้างให้พ้นจากสิทธิที่เขาควรได้ เขากะทำเช่นนั้นเนื่องด้วยความแข็งกระด้างของหัวใจเขา

❸ เขาไม่ได้เชิญชวนส่งเสริมให้ผู้อื่นให้อาหารแก่คนยากจน แล้วเขายังจะให้อาหารแก่คนยากจนด้วยตัวเองได้อย่างไรเล่า ?

❹❺ ดังนั้น การลงโทษอันสาหัสก็จะมีแก่ผู้ละหมาดที่ละเลยการละหมาดของพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่ได้ดำเนินการละหมาดตามวิธีการที่ถูกต้องและไม่ได้ละหมาดในเวลาของมัน

❻ บรรดาผู้ที่แสดงตนโอ้อวดด้วยการทำดีเพื่อให้ผู้อื่นได้เห็นได้ชม

❼ และเขายังห้ามไม่ให้ยืมของใช้เล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่มีผลเสียอะไรเลยถ้าให้ผู้อื่นยืมไปใช้ สรุปแล้วพวกเขาไม่ได้ทำอิบาดะฮ์อย่างดีแก่พระผู้อภิบาลของพวกเขา และไม่ทำดีกับหมู่บ่าวของพระองค์ด้วยตนเองด้วย

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ❶ إِلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ❷
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ❸ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ
مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ❹

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْذِّبِ ❶ فَذَلِكَ الَّذِي
يَدْعُ الْيَتِيمَ ❷ وَلَا يُخْصِ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ❸
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ❹ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ❺
الَّذِينَ هُمْ بِرَأْوٍ ❻ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ❼

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ❶ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ❷
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ❸

สุเราะฮ์ อัล-กะาษร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ แท้จริง เราได้ประทานให้แก่เจ้า - โอ้ ผู้เป็นบี - ซึ่งความดีงามอันมากมายในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ หนึ่งในนั้นก็คือแม่น้ำ อัล-กะาษร ในสวนสวรรค์ ที่สองข้างฝั่งของมันมีเดินที่ท่าจากไข่มุกและพื้นของมันนั้นเป็นชะมดเขียว

❷ ดังนั้น เจ้าจงมอบการละหมาดทั้งหมดของเจ้าต่อพระผู้อภิบาลของเจ้าอย่างบริสุทธิ์ใจ และจงเชือดสัตว์เป็นพลีแก่พระองค์ และเชือดด้วยพระนามของพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น

❸ แท้จริง คนที่โกรธเคืองเจ้าและโกรธเคืองทางนำและแสงสว่างที่เจ้านำมาด้วยนั้น เขาเป็นผู้ที่ไร้ผลใดๆ และถูกตัดขาดจากความดีงามทั้งหมดทั้งปวง

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

آياتها ٦

نزلت بها ١٠٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ١ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ٢
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٣ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مِمَّا عَبَدْتُمْ ٤
وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٥ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ٦

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

آياتها ٣

نزلت بها ١١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ١ وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ٢ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ٣

سُورَةُ الْمَسَدِ

آياتها ٥

نزلت بها ١١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ١ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٣ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ٥

สุเราะฮ์ อัล-กาฟิรูน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - แก่พวกที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนาทูตของพระองค์ ว่า โอ้ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์

๒ ฉันไม่เคารพอิบาคะฮ์สิ่งที่คุณท่านเคารพอิบาคะฮ์จากหมู่รูปเจว็ดและพระเจ้าจอมปลอมทั้งหลาย

๓ และพวกท่านก็ไม่เคารพอิบาคะฮ์สิ่งที่คุณเคารพอิบาคะฮ์ คือพระเจ้าพระองค์เดียว คืออัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลสากลโลก ผู้ทรงคู่ควรเพียงพระองค์เดียวต่อการเคารพอิบาคะฮ์

๔ และฉันจะไม่เคารพอิบาคะฮ์สิ่งที่คุณท่านเคารพอิบาคะฮ์จากหมู่รูปเจว็ดและพระเจ้าจอมปลอมทั้งหลาย

๕ และต่อไปพวกท่านก็จะยังไม่เคารพอิบาคะฮ์ต่อสิ่งที่ฉันเคารพอิบาคะฮ์. โองการนี้ลงมายังบุคคลจำเพาะบางคนจากหมู่มุรริกันกูร็อยฮ์ ซึ่งพระองค์รู้ดียิ่งพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่อพระองค์ตลอดไป

๑ สำหรับพวกท่านก็มีศาสนาของพวกท่านที่พวกท่านยืนยันจะตามมัน และสำหรับฉันก็มีศาสนาของฉัน ที่ฉันไม่ต้องการศาสนาอื่นอีก

สุเราะฮ์ อัน-นัศร

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ เมื่อชัยชนะได้ประสบอย่างสมบูรณ์แก่เจ้า - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - เหนือพวกปฏิเสธศรัทธาชาวกูร็อยฮ์(กูเรช) และเจ้าได้เปิดเมือง "มักกะฮ์" อย่างสมบูรณ์แล้ว

๒ และเจ้าได้เห็นผู้คนมากมายเข้ารับอิสลามเป็นพวกๆ

๓ เมื่อเรื่องเหล่านั้นเกิดขึ้น ก็จงเตรียมตัวที่จะพบกับพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการกล่าวสดุดีด้วยการยกย่อง

พระองค์อย่างมากมาย และจงกล่าวขออภัยโทษต่อพระองค์ให้มาก แท้จริง พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ภัยยิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่กล่าวสดุดีและขออภัยโทษ พระองค์ทรงอภัยและเมตตาพวกเขา และตอบรับการขออภัยของพวกเขา

สุเราะฮ์ อัล-มะสัด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

๑ สองมือของ อับดุลอะซิบ เสียหายแล้ว และเขาก็ประสบโชคร้ายแล้วด้วยการที่เขาทำร้ายศาสนทูตของอัลลอฮ์

ท่านนบี มุหัมมัด คือลอัลลอฮ์ อะลียิ วะสัลลัม และความหายนะของ อับดุลอะซิบ นั้นก็ได้เกิดขึ้นจริงตามโองการนี้

๒ ทรัพย์สินสมบัติและลูกของเขาไม่อาจช่วยเขาได้ มันไม่สามารถปกป้องเขาจากการลงโทษของอัลลอฮ์แก่เขาได้เลยแม้แต่น้อย เมื่อมันได้ประสบกับเขาแล้ว

๓ ๔ เขาจะต้องเข้ารกที่ลึกโชน ทั้งเขาและภรรยาของเขาที่เคยแบกพูนหนาม แล้วนำไปทิ้งไว้บนทางที่ท่านนบี คือลอัลลอฮ์ อะลียิ วะสัลลัม เดินผ่านเพื่อสร้างความเดือดร้อนให้กับท่าน

๕ ที่คอของนางจะมีเชือกที่ผูกขมวดไว้แน่นหนา เป็นเชือกที่ทำจากเส้นใยที่หยาบกระด้างอย่างสาหัสที่สุด นางจะถูกยกด้วยเชือกนั้นในนรก แล้วจะถูกโยนลงไปยังก้นนรกนั้น

ซูเราะฮ์ อัล-อิคลาศ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ว่าพระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะทั้งในด้านอูลูยยะฮ์ หรือการเป็นพระเจ้าผู้คู่ควรแก่การเคารพบูชาและในด้านรุบียะฮ์ คือ การเป็นพระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และในด้านพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ไม่มีผู้ใดที่เป็นหุ้นส่วนภาคีกับพระองค์ในเรื่องเหล่านั้น

❷ อัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นจุดมุ่งหมายในการวอนขอเพื่อให้บรรลุลความจำเป็นและความปรารถนาต่างๆ

❸ พระองค์ไม่ทรงมีบุตร ไม่มีผู้ให้กำเนิด ไม่มีคู่ครอง

❹ ไม่มีผู้ใดเลยในหมู่ปาวของพระองค์ที่เสมอเหมือนกับพระองค์และคล้ายกับพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นด้านพระนามหรือคุณลักษณะของพระองค์ หรือการกระทำของพระองค์ พระองค์ทรงจำเริญยิ่ง ทรงสูงส่งยิ่ง และทรงบริสุทธิยิ่ง

ซูเราะฮ์ อัล-ฟะลัก

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ข้าขอความคุ้มครองและการปกป้องด้วยพระผู้อภิบาลแห่ง อัล-ฟะลัก นั่นคือเวลารุ่งสาง

❷ จากความชั่วของทุกๆ สรรพสิ่งและพิษภัยของมันทั้งหมด

❸ และจากความชั่วของเวลากลางคืนที่มีมืดมิดเมื่อแยกราชและตีบคลานเข้ามา และจากสิ่งที่มีอยู่ในเวลานั้น จากความชั่วร้ายและภัยอันตรายต่างๆ

❹ และจากความชั่วร้ายของเหล่าแม่มดที่เป่ามนตร์ลงยังขมวดปมเพื่อสร้างไสยศาสตร์

❺ และจากความชั่วร้ายของผู้ที่อิจฉาริษยาที่โกรธแค้นคนอื่น เมื่อเขาอิจฉาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้แก่คนเหล่านั้นจากนิมิตต่างๆ แล้วเขาก็ปรารถนาที่จะให้มันสูญสิ้นไปจากพวกเขาและต้องการทำร้ายพวกเขา

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ❶ اللَّهُ الصَّمَدُ ❷ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ❸ وَلَمْ يُولَدْ ❹ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ❺

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ❶ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ❷ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ❸ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ❹ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ❺

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ❶ مَلِكِ النَّاسِ ❷ إِلَهِ النَّاسِ ❸ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ❹ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ❺ مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ ❻

ซูเราะฮ์ อัน-นาส

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานียิ่งเสมอ

❶ จงกล่าวเถิด - โอ้ ผู้เป็นรอซูล - ข้าขอความคุ้มครองและการปกป้องด้วยพระผู้อภิบาลของมวลมนุษย์ผู้ทรงพระเดชานุภาพเพียงพระองค์เดียวในการขจัดความชั่วร้ายของการกระชิบกระซาบ

❷ พระองค์ผู้ทรงเป็นราชาแห่งมนุษยชาติ ผู้ทรงบริหารจัดการทุกเรื่องทุกกิจการของพวกเขา ผู้ทรงมีไม่ต้องพึ่งพวกเขา

❸ พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งเคารพอื่นใดที่สัจแท้นอกเหนือไปจากพระองค์

❹ ขอความคุ้มครองให้พ้นจากภัยของชัยฏอนที่คอยกระชิบกระซาบอยู่แหย่เมื่อพลั้งเผลอ และมันก็จะหลบซ่อนหนีหายเมื่อมีการรำลึกถึงอัลลอฮ์

❺ ชัยฏอนที่คอยกระเจาความชั่วร้ายและความเคลือบแคลงในหัวใจของมนุษย์

❻ เป็นชัยฏอนจากหมู่ญินและมนุษย์

คำถามต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตของมุสลิม

1. **มุสลิมจะนำเอาอะกีดะฮ์ของเขามาจากไหน ?** เขาจะต้องเอาอะกีดะฮ์นั้นมาจากคัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮ์ และจากรายงานที่ถูกต้องของท่านนบีของพระองค์ (ที่อัลลอฮ์) ซึ่งท่านไม่เคยพูดมาจากอารมณ์ของท่าน ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า: **﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾** ความว่า: **สิ่ง(ที่ท่านนบีพูด)นั้น มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นวะฮีย์ที่ถูกประทานลงมา** (อัน-นัจญัม 4) โดยการใช้อย่างกล่าวนั้นจะต้องสอดคล้องกับความเข้าใจของเศาะหาบะฮ์และชาวสะลัฟผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย
2. **เมื่อเราขัดแย้งกัน เราจะกลับไปหาสิ่งใดเล่าเพื่อใช้ตัดสิน ?** เราต้องกลับไปหาบทบัญญัติอันบริสุทธิ์ และตัดสินกันด้วยการกลับไปสู่คัมภีร์ของพระองค์อัลลอฮ์ และสุนนะฮ์หรือแนวทางของร่อซูลของพระองค์ (ที่อัลลอฮ์) โดยที่พระองค์อัลลอฮ์ ได้ตรัสไว้ว่า: **﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾** ความว่า: **“หากว่าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องที่จงนำสิ่งนั้นกลับไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูล”** (อัน-นิสาฮ์ 59) และท่านนบีได้กล่าวไว้ว่า: **« تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ نَنْتَظِلُ مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ »** ความว่า: **“ฉันได้ทิ้งไว้ให้แก่พวกเจ้าสองอย่าง ซึ่งพวกเจ้าจะไม่หลงผิดหากพวกเจ้ายึดมันไว้ ทั้งสองนั้นก็คือ คัมภีร์ของอัลลอฮ์ และแนวทางของท่านนบีของพระองค์”** (อัล-มุวัฏฏะฮ์ ของอิมามมาลิก)
3. **ใครคือกลุ่มที่ปลอดภัยในวันกิยามะฮ์ ?** ท่านร่อซูล (ที่อัลลอฮ์) ได้กล่าวว่า: **« وَتَقْتَرِبُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِائَةً فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً، قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي »** ความว่า: **“ประชาชาติของฉันนั้นแตกออกเป็น 73 จำพวก ทุกจำพวกนั้นอยู่ในไฟนรก ยกเว้นแต่จำพวกเดียวเท่านั้น พวกเขา (บรรดาสาวก) ได้กล่าวว่า จำพวกไหนเล่า โอ้ท่านร่อซูล (ที่อัลลอฮ์) ?”** ท่านร่อซูลกล่าวว่า **ผู้ที่ดำเนินบนแนวทางของฉันและบรรดาสาวกของฉัน** (อะหมัด) ดังนั้น สัจธรรมความจริงคือสิ่งที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์) และบรรดาสาวกของท่านเคยปฏิบัติ จึงเป็นสิ่งที่ท่านต้องปฏิบัติตามสุนนะฮ์ และท่านจงระวังการอุตริกรรม ถ้าหากท่านต้องการความปลอดภัยและเพื่อให้กิจการงานทั้งหลายถูกต้อง
4. **อะไรคือเงื่อนไขต่างๆ ของการตอบรับการงานที่ดี ?** เงื่อนไขต่างๆ ของมันก็คือ 1) การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการให้เอกภาพต่อพระองค์ ดังนั้นการงานจะไม่ถูกตอบรับจากผู้ที่ตั้งภาคี 2) ความอิคลาศบริสุทธิ์ 3) คือการทำเพราะปรารถนาความพอพระทัยของพระองค์ 3) การปฏิบัติตามท่านนบี (ที่อัลลอฮ์) คือต้องทำให้สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านนบีนำมา ดังนั้นเขาอย่าได้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ด้วยกับสิ่งที่ท่านนบีบัญญัติไว้ หากเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดขาดไปการงานนั้นจะถูกปฏิเสธ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ได้ตรัสว่า: **﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾** ความว่า: **“และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการงานที่พวกเขา(พวกที่ไม่ศรัทธา)ได้ปฏิบัติไปแล้ว เราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน”** (อัล-ฟุรคาน 23)
5. **ลำดับต่างๆ ของการยึดมั่นในศาสนามีอะไรบ้าง ?** มีสามลำดับ 1) อัล-อิสลาม (การยอมจำนน) 2) อัล-อิมาน (การศรัทธา) 3) อัล-อิหฺसान (การทำความดีเลิศ)
6. **อัล-อิสลามคืออะไร ? และรูกันหรือหลักการอิสลามมีเท่าใด ?** อิสลามคือ การยอมจำนนต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วยการเชื่อมั่นศรัทธาต่อเอกภาพของพระองค์ และการปฏิบัติตามพระองค์ด้วยการเชื่อฟัง และการปลิกตัวให้พ้นจากการตั้งภาคีและผู้ตั้งภาคี รูกันหรือหลักการต่างๆ ของอิสลามนั้นมีห้าประการ ดังที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์) ได้กล่าวไว้ในวจนะของท่านที่ว่า: **« بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَحُجُّ الْبَيْتِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ »** ความว่า: **“อิสลามนั้นถูกสร้างมาบนหลักห้าประการคือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงมุฮัมมัดคือร่อซูลของอัลลอฮ์ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด, การจ่ายซะกาต, การประกอบพิธีหัจญ์ และการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน”** (มุตะฟะฮฺกุณอะลียะฮ์)

7. อัลอีมาน(หลักการศรัทธา) คืออะไร? อีมานคือ การยึดมั่นด้วยหัวใจ การกล่าวด้วยลิ้น และการกระทำด้วยอวัยวะทางกาย อีมานเพิ่มด้วยการเชื่อฟังอัลลอฮ์และอดลลงได้ด้วยการฝ่าฝืนพระองค์ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ ความว่า: "เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนการศรัทธาพร้อมๆ กับการศรัทธาที่มีอยู่แล้วของพวกเขา" (อัล-ฟัตหฺ 4) และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

«الْإِيمَانُ بَضْعٌ سَبْعُونَ شُعْبَةً فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»
ความว่า "อีมานหรือการศรัทธานั้น มีเจ็ดสิบกว่าแขนง ที่ประเสริฐที่สุดคือการกล่าวลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ และขั้นต่ำสุดของมันก็คือการขจัดสิ่งที่เป็นอันตรายออกจากถนนหนทาง และความละอายคือส่วนหนึ่งของการศรัทธาเช่นเดียวกัน" (มุสลิม)

และมันถูกย่ำให้ชัดยิ่งขึ้นด้วยสิ่งที่มุสลิมได้สังเกตดูตัวของเขาเองจากความกระฉับกระเฉงในการทำความดีต่างๆ เมื่อถึงช่วงเวลาต่างๆ ที่ดี และการเพิกเฉยต่อการทำความดีขณะที่เขากระทำการฝ่าฝืนด้วยมะอูคียัตต่างๆ ต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ ความว่า: "แต่แท้จริงความดีทั้งหลายย่อมลบล้างความชั่วทั้งหลาย" (สุต 114)

รูกันหรือหลักการของอีมานนั้นมีหกประการ ดังที่ท่านบี (ﷺ) ได้บอกเอาไว้ในคำพูดของท่านที่ว่า: « أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَالْقَدَرِ خَيْرُهُ وَشَرُّهُ » ความว่า: "ท่านจะต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ ศรัทธาต่อบรรดาศักดิ์ม็ลกีรของพระองค์ ศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ และศรัทธาต่อกำหนดสภาวะทั้งดีและชั่ว" (อัล-บุคอรี)

8. อะไรคือความหมายของ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ? คือการปฏิเสธสิทธิอันคู่ควรในการเคารพภักดีอื่นจากพระองค์อัลลอฮ์ และการยืนยันสิทธิการเคารพภักดีแด่พระองค์สำหรับอัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น

9. อัลลอฮ์อยู่กับเราหรือไม่ ? ใช่ อัลลอฮ์ ﷻ อยู่กับเราด้วยความรอบรู้ของพระองค์ ด้วยกับการได้ยินของพระองค์ การมองเห็นของพระองค์ และการหอมล้อมของพระองค์ และความสามารถของพระองค์ และด้วยกับพระประสงค์ของพระองค์ และส่วนขาดของพระองค์นั้น จะไม่ปะปนหลอมรวมกับขาดของมัลกุกที่ถูกสร้างทั้งหลาย และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างที่อาจจะหอมล้อมพระองค์ได้

10. สามารถที่จะมองเห็นพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยตาได้หรือไม่ ? บรรดามุสลิมได้มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์จะไม่ถูกมองเห็นในโลกดุนยา และแท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายจะมองเห็นพระองค์อัลลอฮ์ในวันอาคิเราะฮ์ในทุ่งมะหฺชะรและในสวรรค์ ดังคำดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า: ﴿يَوْمَ يُنَادِي بُرْهَانَ الْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ أَنِ أَتُوبُ﴾ ความว่า: "ในวันนั้นหลายๆ ใบหน้าจะเบิกบาน และได้จ้องมองไปยังพระเจ้าของมัน" (อัล-กียามะฮ์ 22-23)

11. อะไรคือประโยชน์ของการรู้จักพระนามต่างๆ ของพระองค์อัลลอฮ์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ? แท้จริง สิ่งแรกๆ ของบทบัญญัติที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือบ่าวของพระองค์นั้นก็คือการต้องรู้จักพระองค์ ดังนั้นในเมื่อมนุษย์รู้จักพระองค์แล้วพวกเขาก็จะเคารพภักดีต่อพระองค์ด้วยการเคารพภักดีที่ถูกต้องอย่างแท้จริง ดังคำดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า:

﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُ لَكُمْ﴾ ความว่า: "ดังนั้น ฟังรู้เถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกกราบไหว้โดยเที่ยงแท้) นอกจากอัลลอฮ์ และจงขอภัยโทษต่อความผิดของตัวเอง" (มุหัมมัด 19)

ดังนั้น การรำลึกถึงอัลลอฮ์ต่อความเมตตาอันกว้างขวางของพระองค์นั้นจะนำไปสู่การหวังต่อพระองค์ และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ต่อการลงโทษอันรุนแรงของพระองค์นั้นนำไปสู่ภาวะการยำเกรงต่อพระองค์ และการรำลึกถึงอัลลอฮ์ต่อความเป็นเอกะหนึ่งเดียวในการประทานให้ของพระองค์จะนำไปสู่การขอบคุณของพระองค์

และความหมายที่ว่าต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ด้วยกับพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นก็คือ: การค้นหาความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับมัน และมีความเข้าใจในความหมายต่างๆ ของ

มัน และปฏิบัติตามนัยต่างๆ ของมันอย่างถูกต้อง ดังนั้น ในจำนวนพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของอัลลอฮ์นั้น มีบางประเภทที่บ่าวจะได้รับยกย่องถ้าหากเขามีคุณลักษณะเช่นเดียวกับมัน เช่น คุณลักษณะของความรู้ ความเมตตา และความยุติธรรม และอีกส่วนหนึ่งของพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้น ถ้าบ่าวอาจเอื้อมจะเลียนแบบพระองค์เขาก็จะได้รับการดำเนินและถูกพิโรธ เช่น ลักษณะความเป็นพระเจ้าที่ถูกเคารพสักการะ ความทรง และความโอ้อวด และสำหรับบาวนั้นมีคุณลักษณะต่างๆ ที่ถูกสรรเสริญและถูกสั่งให้ให้เขามีคุณลักษณะเช่นนั้นในตัวเขา เช่น ลักษณะการเป็นบ่าว การพึ่งพิง การนอบน้อมด้วยความต่ำต้อย การวอนขอ และอื่นๆ เป็นต้น แต่ห้ามใช้ประการต่างๆ เหล่านี้อธิบายถึงคุณลักษณะของพระผู้อภิบาล ﷻ และผู้ที่เป็นที่รักยิ่ง ณ ที่พระองค์อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ซึ่งพระองค์ทรงรักมัน และบ่าวที่ถูกกริ้วที่สุด ณ ที่พระองค์อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ซึ่งพระองค์ทรงรังเกียจมัน

12. พระนามต่างๆ ที่งดงามของอัลลอฮ์คืออะไร ? พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ ความว่า: **"และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหา(วิงวอนขอความช่วยเหลือ)พระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด"** (อัล-อะอฺรอฟ 180)

และโดยแน่แท้ ได้รับการยืนยันจากท่านรอซูลุลลอฮ์ (ﷺ) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า:

﴿إِنَّ لِّهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ أَسْمَاءً مَّا تَزَالُ لِأَحَدٍ مِّنْ أَحْصَاهَا، دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾ ความว่า: **"แท้จริงอัลลอฮ์นั้นมีเก้าสิบเก้าพระนาม คือหนึ่งร้อยเว้นแต่หนึ่งเท่านั้น ใครก็ตามนับมันครบเขาจะได้เข้าสวรรค์"** (มุตตะฟะฮุน อะลียฺ)

และการนับมันก็คือ 1) การนับถ้อยคำต่างๆ ของมันและจำนวนของมัน 2) เข้าใจความหมายของมัน รวมถึงข้อบ่งชี้ของมัน และศรัทธาต่อมัน ดังนั้น เมื่อบ่าวกล่าวเอ่ยถึงพระนาม อัล-หะกีม (الحكيم) ซึ่งมีความหมายว่าพระองค์นั้นทรงปรีชาญาณ เขาก็ต้องยอมจำนนต่อคำสั่งใช้ทั้งหมดของอัลลอฮ์ เพราะแท้จริงคำสั่งใช้ทั้งหมดของพระองค์นั้นเป็นไปตามเหตุผลอันรู้อริชาของพระองค์ และเมื่อเขาเอ่ยพระนาม อัล-กุดุส (القدوس) ซึ่งมีความหมายว่าพระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ เขาจะระลึกได้ว่าพระองค์อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่บริสุทธิ์จากความบกพร่องและความไม่สมบูรณ์ทั้งปวง 3) การวิงวอนขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ด้วยพระนามต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งมีสองชนิด: ก) ดุอาอีในรูปของการสรรเสริญและอิบาดะฮ์ ข) ดุอาอีในรูปของการวิงวอนและร้องขอ และใครก็ตามที่ได้ติดตามโองการต่างๆ ในอัลกุรอาน และติดตามจากสุนนะฮ์ที่ถูกต้อง เขาก็จะสามารถที่จะรวบรวมพระนามต่างๆ ได้ดังนี้:

พระนาม	ความหมาย
 (อัลลอฮ์)	คือ ผู้ทรงครอบครองสิทธิแห่งการเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่การกราบไหว้และการมอบตนเป็นบ่าวแด่พระองค์ เหนือสรรพสิ่งถูกสร้างทั้งมวล พระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าที่ต้องให้ความจงรักภักดี เทิดทูนสรรเสริญ นอบน้อมถ่อมตน และก้มกราบ การอิบาดะฮ์ทุกชนิดต้องทำเพื่อบอหมายแด่พระองค์เท่านั้น
 (อัลเราะฮ์มาน)	คือ พระนามที่ชี้ถึงพระองค์ผู้ทรงมีความกรุณาเมตตาอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมสิ่งถูกสร้างทุกอย่างทั้งมวล และเป็นพระนามที่เจาะจงเฉพาะอัลลอฮ์ตะอาลา และไม่อนุญาตให้ใช้กับสิ่งอื่นนอกจากพระองค์
 (อัลเราะฮีม)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่มีความกรุณาปรานี ผู้อภัยโทษต่อบรรดามุอฺมินทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์ ซึ่งโดยแน่แท้ พระองค์ได้ทรงชี้นำพวกเขาสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์ และจะทรงยกย่องพวกเขาให้เกียรติพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์ด้วยสวนสวรรค์ของพระองค์
 (อัลอะฟฺว)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ลบความผิดบาปและยกโทษให้ และไม่ทรงลงโทษบ่าวแม้ว่าการลงโทษนั้นคู่ควรแก่บ่าวแล้วก็ตาม
 (อัลฆะมาฟฺร)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ปกปิดความผิดบาปของผู้กระทำความบาป และพระองค์ไม่ประจานเขาและไม่ลงโทษเขา
 (อัลฆอฟฟาร์)	คือ พระนามที่ชี้ถึงความมากมายซึ่งการอภัยโทษของอัลลอฮ์ที่มีต่อบ่าวของพระองค์ที่กระทำความผิดและขอการอภัยโทษ

الرؤوف (อรัเราะอุฟ)	คือ มาจากคำว่า الرأفة (อรัเราะฮ์ฟะฮฺ) หมายถึง ความเมตตาการุณยาอย่างล้นหลาม และความเมตตาการุณยาอย่างถึงที่สุด และมันครอบคลุมสิ่งที่ถูกสร้างทุกอย่างในดunya และเฉพาะกับบางคนในหมู่พวกเขาในอาคิเราะฮฺ นั่นคือบรรดาผู้ศรัทธาอันเป็นที่รักของพระองค์
الحليم (อัลหะลิม)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ไม่รีบเร่งในการลงโทษตอบว่า ทั้งๆที่พระองค์นั้นมีความสามารถที่จะลงโทษพวกเขา แต่ทว่าพระองค์ทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอภัยโทษให้แก่พวกเขาเมื่อพวกเขาขอการอภัยโทษต่อพระองค์
التواب (ออตเตาวาบ)	คือ พระองค์เป็นผู้ทรงชี้ทางการกลับเนื้อกลับตัวให้แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์จากหมู่บ่าวของพระองค์ และทรงตอบรับการกลับเนื้อกลับตัวจากพวกเขา
الستير (อัสสิติร)	คือ พระองค์เป็นผู้ที่ปกปิดบ่าวของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะไม่ประจานความผิดของเขาต่อหน้ามัลลิกทั้งหลายของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ชอบให้บ่าวปกปิดความผิดของตัวเองของเขาเองและความผิดของคนอื่นๆ และปกปิดอวัยวะพึงสงวนของเขาเช่นเดียวกันด้วย
الغني (อัลเกาะนีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ไม่ต้องพึ่งใครจากสิ่งถูกสร้างทั้งหลายโดยเด็ดขาด เพราะความสมบูรณ์แบบของพระองค์อันเป็นที่สุดแล้วและด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์ทั้งหลายของพระองค์ และสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายต่างก็ต้องการพึ่งพระองค์ และมีความต้องการที่จะพึ่งต่อความโปรดปรานของพระองค์และความช่วยเหลือของพระองค์
الكريم (อัลกะรีม)	คือผู้ที่ทรงมีความดีและการประทานให้อย่างมากมายมหาศาลพระองค์ทรงให้สิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ และด้วยวิธีการตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่ว่ากับบุคคลที่วอนขอหรือบุคคลที่ไม่วอนขอ และทรงอภัยโทษต่อความผิดบาปทั้งหลาย และปกปิดข้อตำหนิทั้งหลาย
الاکرم (อัลอักรอม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บรรลุดุศยุดแห่งความกรุณา ไม่มีผู้ใดที่เสมอเหมือนพระองค์ในเรื่องดังกล่าวมันโดยเด็ดขาด ดังนั้นความดีทั้งหลายมาจากพระองค์ และพระองค์ให้รางวัลต่อบรรดาผู้ที่มีนินผู้ศรัทธาด้วยกับความประเสริฐของพระองค์ และพระองค์ประวิงเวลาให้กับบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนและคิดบัญชีพวกเขาด้วยความเป็นธรรมของพระองค์
الوهاب (อัลวะฮฺฮาบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการให้ปัจจัยและคุณค่าต่างๆ โดยไม่หวังการตอบแทนชดเชย และทรงให้โดยไม่ได้มุ่งหวังเป้าหมายใดๆ และทรงให้ความโปรดปรานโดยไม่ต้องขอ
الجواد (อัลญะวาด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการให้ของขวัญและความโปรดปรานต่อมัลลิกสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และตอบบรรดาผู้ที่มีนินผู้ศรัทธาต่อพระองค์ด้วยความเอื้ออารีและความประเสริฐของพระองค์ด้วยการให้ในส่วนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
الودود (อัลวะดุุด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รักบรรดาวัลีย์ผู้ใกล้ชิดอันเป็นที่รักของพระองค์ และแสดงความรักต่อพวกเขาด้วยการอภัยโทษให้และด้วยการให้ความโปรดปราน ดังนั้นพระองค์จะทรงพอใจต่อพวกเขา และตอบรับภาระงานทั้งหลายของพวกเขา และทรงทำให้มีการยอมรับพวกเขาในแผ่นดินนี้
المعطي (อัลมุอฏีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้แก่บุคคลที่พระองค์ประสงค์จากสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ ซึ่งสิ่งทีพระองค์ต้องการจากบรรดาคลังของพระองค์ และสำหรับบรรดาวัลีย์ผู้ใกล้ชิดพระองค์นั้นจะได้รับส่วนที่เต็มเปี่ยมจากการประทานของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงมอบการสร้างสรรค์และรูปร่างแก่มัลลิกสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์
الواسع (อัลวาสิอ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะต่างๆ ที่กว้างขวาง ดังนั้นไม่มีคนหนึ่งคนใดสามารถจะนับการสรรเสริญต่อพระองค์ให้ครบได้ และเป็นผู้ที่กว้างขวางในการปกครองและอำนาจ และกว้างขวางในการอภัยโทษและเมตตา และมีความประเสริฐและมีความดีงามอันกว้างขวาง
المحسن (อัลมุหฺซิน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความดีงามที่สมบูรณ์ในตัวพระองค์เอง และในพระนามต่างๆ ของพระองค์ และในคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และในการกระทำต่างๆ ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ทรงสร้างทุกๆ สิ่ง อย่างดียิ่ง และพระองค์เป็นผู้ทรงทำต่อมัลลิกสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์
الرازق (อรัรอซิก)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้ปัจจัยยังชีพแก่สิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และกำหนดปัจจัยยังชีพต่างๆ ของพวกเขา ก่อนการสร้างจักรวาล และรับประกันจะทรงให้อย่างครบสมบูรณ์ตามจำนวนของมัน แม้ว่าเวลาจะยาวนานแค่ไหนก็ตาม
الرزاق (อรัรอซฮา)	คือ พระนามที่ชี้ถึงพระองค์ผู้ทรงให้ปัจจัยยังชีพอย่างมากมายแก่สรรพสิ่งทั้งหลาย ดังนั้นพระองค์คือผู้ซึ่งให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ก่อนที่พวกเขาจะวิงวอนขอต่อพระองค์ ถึงแม้ว่า

اللطيف (อัลละฎีฟ)	พวกเขากระทำการสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่อพระองค์ พระองค์ก็ยังประทานปัจจัยยังชีพให้แก่พวกเขา คือพระองค์เป็นผู้ที่รอบรู้อย่างต่อทุกๆ ความละเอียดอ่อนของกิจการงานทั้งหลาย ดังนั้นไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นต่อพระองค์ได้ และพระองค์ทรงนำพาสิ่งที่ดีและคุณประโยชน์แก่บ่าวของพระองค์แบบลับๆ โดยที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อนเลย
الخبير (อัลเคาะบิร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ครอบคลุมและห้อมล้อมทุกสิ่งที่เป็นความลับปิดปิดและสิ่งทีซ่อนเร้นทั้งหลาย เช่นเดียวกับที่ได้ครอบคลุมทุกสิ่งที่เปิดเผยทั้งหลาย
الفتاح (อัลฟัตตาห)	คือพระองค์เป็นผู้ที่เปิดชุมคลังแห่งการครองครอง ความเมตตา ริชกี และปัจจัยยังชีพต่างๆ ของพระองค์ ตามที่ทรงประสงค์ บนพื้นฐานของวิทย์ปรีชาญาณและความรอบรู้ของพระองค์
العليم (อัลอะลิม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ที่ครอบคลุมสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้นทั้งหลาย สิ่งที่ถูกปิดและสิ่งที่ขัดแย้ง อดีตที่ผ่านมา ปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้น ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสิ่งทั้งหลายเหล่านี้จะซ่อนเร้นจากพระองค์ได้
البر (อัลบร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่กว้างขวางในการทำดีของพระองค์ที่มีต่อมัลลูลิฮ์ที่ถูกสร้างทั้งปวงของพระองค์ พระองค์ให้โดยที่ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดสามารถคิดคำนวณความโปรดปรานของพระองค์ หรือนับมันให้ครบถ้วนได้ และพระองค์คือผู้สัจจริงในสัญญาของพระองค์ซึ่งพระองค์จะอภัยโทษให้แก่บ่าวของพระองค์ ช่วยเหลือเขา และดูแลปกป้องเขา และพระองค์จะทรงตอบรับการทำงานที่น้อยนิดจากเขา แล้วพระองค์จะทรงทำให้มันเพิ่มพูนอย่างมากมายแก่เขา
الحكيم (อัลหะกิม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงจัดวางทุกสิ่งทุกอย่างในที่ที่สมควรอยู่และเหมาะสมที่สุดสำหรับมัน และการจัดการบริหารของพระองค์นั้นไม่มีข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดใดๆ ทั้งสิ้น
الحكم (อัลหะกัม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ตัดสินชี้ขาดระหว่างสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายด้วยความเป็นธรรม ดังนั้นพระองค์ไม่เอื้อธรรมต่อผู้หนึ่งผู้ใดจากหมู่พวกเขา และพระองค์ได้ประทานคัมภีร์อันทรงเกียรติของพระองค์มาเพื่อเป็นข้อชี้ขาดตัดสินระหว่างมนุษย์ทั้งปวง
الشاکر (อัสซาคิร)	คือพระองค์เป็นผู้ทรงยกย่องผู้ที่เคารพภักดีต่อพระองค์และให้การสรรเสริญแก่เขา และเป็นผู้ตอบแทนความดีต่อการงานหนึ่งถึงแม้ว่าเป็นงานที่น้อยนิดก็ตาม และตอบรับการขอบคุณของบ่าวต่อความโปรดปรานทั้งหลายของพระองค์ด้วยการเพิ่มพูนมันในโลกดุนยา และให้รางวัลตอบแทนในอาคิเราะฮ์
الشکور (อัสซะกูร)	คืองานที่น้อยนิดของบ่าวจะเพิ่มขึ้น ณ ที่พระองค์ และจะทรงทวีคูณผลตอบแทนให้สำหรับพวกเขา ดังนั้นการขอบคุณของพระองค์ต่อบาวนั้น ก็คือการที่ทรงทำให้เขายืนหยัดอย่างมั่นคงด้วยการขอบคุณต่อพระองค์สม่ำเสมอ และการตอบรับการทำความดีของเขา
الجميل (อัลญะมิล)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มีความงดงามในตัวพระองค์เอง และในพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และการกระทำต่างๆ ของพระองค์ เป็นความงดงามอย่างแท้จริง โดยสัมบูรณ์ และความงดงามทุกอย่างในสิ่งถูกสร้างทั้งปวงของพระองค์นั้นล้วนมาจากพระองค์
المجيد (อัลมะญิด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความสูงศักดิ์ ความใหญ่บุญ ความเกรียงไกร และความสูงส่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
الولي (อัลวะลีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ดำเนินการบริหารการงานของมัลลูลิฮ์ที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และทรงจัดการบริหารอำนาจของพระองค์ และพระองค์คือผู้ให้การสนับสนุน ให้การช่วยเหลือต่อบรรดาผู้ใกล้ชิดของพระองค์
الحמיד (อัลหะมิด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ได้รับการสรรเสริญต่อพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ และการกระทำต่างๆ ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ถูกสรรเสริญทั้งในยามสุขสบายและในยามเดือดร้อน และทั้งในยามเคราะห์ร้ายและในยามผาสุก และพระองค์เป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญและการยกย่องอย่างแท้จริง เพราะแท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์ทุกประการ
المولی (อัลเมาลา)	คือพระองค์เป็นผู้อภิบาล เป็นผู้ครอบครอง เป็นผู้ปกครอง และเป็นผู้คอยให้การสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือต่อบรรดาวัลียผู้ใกล้ชิดของพระองค์
النصير (อันนะศิร)	คือพระองค์เป็นผู้คอยให้การสนับสนุนด้วยการช่วยเหลือของพระองค์แก่บุคคลที่พระองค์ประสงค์ ดังนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ให้ความช่วยเหลือเขาจะไม่ได้รับความพ่ายแพ้ และ

	สำหรับผู้ทีพระองค์ทอดทิ้งเขา ก็จะไม่ได้รับชัยชนะ
السميع (อัลสะมีอ์)	คือพระองค์คือผู้ที่การได้ยินของพระองค์นั้นห้อมล้อมครอบคลุมความร้นลับและความลับทุกๆ อย่าง และต่อสิ่งที่เปิดเผยและชัดเจนทั้งปวง ทว่าทรงครอบคลุมต่อทุกสิ่งทั้งปวง แม้ว่ามันจะละเอียดหรือยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ตาม และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ตอบรับบุคคลที่วิงวอนขอต่อพระองค์
البصير (ลปะซีร้อ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่การมองเห็นของพระองค์นั้นห้อมล้อมครอบคลุมต่อสิ่งที่มีอยู่ทั้งปวงในโลกแห่งความร้นลับและโลกแห่งความเปิดเผย แม้ว่ามันจะซ่อนเร้นหรือเปิดเผยเพียงใดก็ตาม และแม้ว่าละเอียดอ่อนหรือยิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ตาม
الشهيد (อัสชะฮีด)	คือพระองค์เป็นผู้ที่คอยสอดส่องดูแลสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และทรงเป็นสักขีพยานพระองค์เองว่าทรงมีคุณลักษณะแห่งความเป็นเอกะและดำรงอยู่ด้วยความยุติธรรม และทรงเป็นพยานแก่บรรดามุอมีนีน บรรดาศรัทธาชนทั้งหลาย เมื่อพวกเขาให้ความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ และทรงเป็นพยานแก่บรรดาศาสนาทูตของพระองค์และบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์
الرقيب (อ์รเราะกีบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงสอดส่องสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และเป็นผู้ที่คำนวณการงานทั้งหลายของพวกเขา ดังนั้น แม้การกระทำความผิดหรือการคาดคิดเพียงเสี้ยววินาที เดียวก็จักจะไม่หลุดลอดไปจากพระองค์ได้
الرفيق (อ์รเราะฟีก)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากด้วยการอ่อนโยนในการกระทำต่างๆ ของพระองค์ ดังนั้น พระองค์คือผู้ที่ทรงประณิตและทรงทำเป็นลำดับขั้นตอนในการสรรค์สร้างและการออกคำสั่งบัญชาใช้ของพระองค์ และทรงจัดการกับปาวของพระองค์ด้วยความอ่อนโยนและความนิมนวล และไม่บังคับพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาไม่มีความสามารถ และทรงรักปาวของพระองค์ที่มีความอ่อนโยน
القريب (อัลเกาะรียบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ใกล้ชิดด้วยกับความรอบรู้และความสามารถของพระองค์ต่อสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ และด้วยกับความอ่อนโยนและความช่วยเหลือของพระองค์ที่มีต่อปาวผู้ศรัทธาทั้งหลาย ในขณะที่พระองค์นั้นทรงอยู่เหนือบัลลังก์ของพระองค์ ซึ่งชาตของพระองค์จะไม่ปะปนกับสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย
المجيب (อัลมุญิบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ตอบรับการเรียกร้องของบรรดาผู้วิงวอนทั้งหลาย และการขอร้องของบรรดาผู้วอนขอทั้งหลาย ตามความรอบรู้และวิถียความปรีชาญาณของพระองค์
المقيت (อัลมุกิต)	คือพระองค์เป็นผู้ที่สร้างอาหารหลักทั้งปวง และสร้างปัจจัยยังชีพทั้งหลาย และพระองค์อนุเคราะห์ให้สิ่งเหล่านั้นทั่วถึงไปยังสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และพระองค์เป็นผู้รักษามันและรักษาการงานต่างๆ ของปาวโดยไม่ให้บกพร่องอันใดเลย
الحسيب (อัลหะสีบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้ความพอเพียงสำหรับปาวของพระองค์ซึ่งสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่สำคัญยิ่งสำหรับพวกเขา จากเรื่องศาสนาของพวกเขาและคุณยาของพวกเขา และสำหรับบรรดามุอมีนีนผู้ศรัทธา พวกเขาจะได้รับส่วนที่ยิ่งใหญ่กว่าจากคำตอบแทนของพระองค์ และพระองค์คือผู้คิดคำนวณให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติต่อพระองค์ในโลกคุณยา
المؤمن (อัลมุอ์มิน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงเป็นสักขีแห่งความถูกต้องแก่บรรดาศาสนาทูตและผู้ปฏิบัติตามพวกเขาด้วยการเป็นพยานของพระองค์ว่าพวกเขาเป็นผู้สัจจริง และด้วยกับสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันจากหลักฐานต่างๆ ถึงความสัจจริงของพวกเขา และความปลอดภัยทุกอย่างทั้งในคุณยาและอาคิเราะฮ์นั้นมาจากการประทานให้ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้รับประกันความปลอดภัยแก่บรรดามุอมีนีนผู้ศรัทธาทั้งหลายว่าจะไม่ทรงอธรรม ทรมาน หรือทดสอบพวกเขาด้วยความหวาดกลัวของวันกิยามะฮ์
المانان (อัลมันนान)	คือพระองค์เป็นผู้ที่มากมายด้วยการให้ ผู้ที่มีความการุญอย่างมหาศาล ผู้ที่มั่งคั่งด้วยความดีที่มีต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย
الطيب (อัสสุยัยิบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บริสุทธิ์และปลอดจากทุกๆ สิ่งที่น่าตำหนิและบกพร่องทั้งหลาย และพระองค์นั้นทรงไว้ซึ่งความงดงามและความสมบูรณ์อย่างแท้จริง และพระองค์คือผู้ทรงมหาศาลด้วยความดีที่มีต่อสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย และพระองค์จะไม่ตอบรับการงานทั้งหลายและการบิฎาคทั้งหลาย เว้นแต่สิ่งที่ดีๆ และที่ทะเลาะ(เป็นที่อนุมัติ) และมีความบริสุทธิ์ใจเพื่อพระองค์เท่านั้น
الشافى (อัสชาฟีย)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ให้การรักษาเยียวยาหัวใจและร่างกายทั้งหลายจากโรคร้ายทั้งปวงของมัน และมันไม่ได้อยู่ในอำนาจของปาว เว้นแต่ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดให้มีความสะดวกง่ายดายจากโศก

	และยาต่างๆ สำหรับพวกเขา ส่วนการให้หายจากโรคนั้นอยู่ในอำนาจของพระองค์เพียงผู้เดียว
الحفيظ (อัลหะฟิซ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รักษาดูแลปวงผู้ศรัทธาทั้งหลายของพระองค์ และการงานต่างๆ ของพวกเขาด้วยความเชื่ออาทรของพระองค์ และเป็นผู้ดูแลเอาใจใส่และพิทักษ์สิ่งถูกสร้างทั้งหลายด้วยพระเดชานุภาพของพระองค์
الوكيل (อัลวะกิล)	คือพระองค์เป็นผู้ที่รับภาระและหน้าที่ดูแลจักรวาลทั้งมวล ทั้งด้วยการสรรค์สร้างและการจัดการ ทรงเป็นผู้รับภาระในการบันดาลและเอื้ออำนวย เป็นผู้ทรงดูแลบรรดาผู้ศรัทธาที่มอบหมายการงานต่างๆ ไปยังพระองค์ก่อนที่จะพวกเขาคงปฏิบัติ และได้ขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ในขณะที่พวกเขาลงมือ และได้สรรเสริญขอบคุณพระองค์เมื่อพระองค์ให้พวกเขาทำสำเร็จอย่างลุล่วง และพวกเขาได้พอใจกับสิ่งที่พระองค์แบ่งให้หลังจากที่ทรงทดสอบพวกเขา
الخالق (อัลคอลลาก)	เป็นพระนามที่ชี้ถึงความมหาศาสตร์ของสิ่งที่พระองค์สร้าง ดังนั้นพระองค์ยังคงดำเนินต่อไปซึ่งการเนรมิตและเสกสรรค์ และยังคงไว้ซึ่งคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่
المصالح (อัลมอลิก)	คือพระองค์เป็นผู้ที่เนรมิตสิ่งถูกสร้างทั้งปวงโดยปราศจากแบบอย่างมาก่อนเลย
البارئ (อัลบารอิ)	คือพระองค์เป็นผู้สร้างสิ่งที่พระองค์กำหนดและตัดสินใจพระทัยในหมู่สิ่งถูกสร้างทั้งปวง และได้นำมาขึ้นออกไปสู่การมีอยู่ของมันจริง
المصور (อัลมุเศวิร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่สรรค์สร้างสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ตามรูปแบบที่พระองค์ทรงเลือกมันสำหรับพวกเขาด้วยเหตุผลของพระองค์ และด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และด้วยความเมตตาของพระองค์
الرب (อัลร็อบ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่บำรุงดูแลสิ่งถูกสร้างทั้งหลายของพระองค์ ด้วยความเมตตาของพระองค์ และทำให้พวกเขาเติบโตขึ้นทีละน้อย และดูแลรักษาบรรดาชีวิตผู้ใกล้ชิดของพระองค์ด้วยสิ่งที่ติดต่อหัวใจทั้งหลายของพวกเขา และพระองค์เป็นผู้สร้าง เป็นผู้มีอำนาจครอบครอง เป็นผู้ปกครอง
العظيم (อัลอะซีม)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ซึ่งสำหรับพระองค์นั้นคือความยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง ในชาติของพระองค์เอง และพระนามต่างๆ ของพระองค์ และคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับปวงบ่าวและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายจะต้องให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ และให้การยกย่องต่อพระองค์ และให้ความสำคัญต่อคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามของพระองค์
القاهر (อัลกอฮิร) القهار (อัลเกาะฮุฮฺฮาร)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทำให้ปวงบ่าวทั้งหลายยอมอ่อนน้อมต่อพระองค์ และทำให้ปวงบ่าวและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายเคารพภักดีต่อพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงเกียรติอันสูงศักดิ์เหนือพวกเขาทั้งหลาย และเป็นผู้ทรงเกรียงไกร ที่ซึ่งล้าคองทั้งหลายต้องน้อมให้ และใบหน้าทั้งหลายต้องก้มให้ อัลเกาะฮุฮฺฮาร คือ ส่วนหนึ่งที่แสดงถึงคุณลักษณะ อัลกอฮิร ดังกล่าวอย่างถึงที่สุด
المهيمن (อัลมัยยิมิน)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ดำเนินการต่อสิ่งหนึ่ง และเป็นผู้ดูแลรักษามัน และเป็นพยานให้กับมัน และทรงห้อมล้อมมัน
العزیز (อัลอะซีซ)	คือพระองค์เป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความหมายทั้งหลายของความเกรียงไกรยิ่งใหญ่ที่มีแด่พระองค์เท่านั้น ทรงเกรียงไกรในด้านพระเดชานุภาพซึ่งไม่มีผู้ใดจะมีชัยชนะเหนือพระองค์ได้ ทรงเกรียงไกรในด้านความเข้มแข็งโดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากสิ่งใดเลย และทรงเกรียงไกรในด้านอำนาจและชัยชนะ ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดสามารถเคลื่อนไหวได้ เว้นแต่ด้วยการอนุมัติของพระองค์เท่านั้น
الجبار (บารอัลญ)	คือพระองค์เป็นผู้ซึ่งทรงไว้ด้วยพระประสงค์ที่ทรงประสิทธิภาพ และสิ่งถูกสร้างทั้งปวงต่างก็พ่ายแพ้ต่อพระองค์ และเกรงกลัวต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และสยบต่อเหตุผลของพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่ดูแลรักษาคนที่มีความระส่ำระสาย และผู้ที่ให้ความร่ำรวยแก่คนยากจน และให้ความสะดวกแก่คนที่ลำบาก
المتكبر (อัลมตะกิบ บิร)	พระองค์คือผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงทรงจากสิ่งที่เลวและบกพร่องทุกประการ ผู้ทรงสูงส่งบริสุทธิ์เหนือการอธรรมต่อปวงบ่าว ผู้ทรงกำราบเหล่าผู้อ่อนไหว ผู้ทรงลักษณะแห่งความทะนง ผู้ใดที่ยอแย้งกับพระองค์ในเรื่องดังกล่าวก็จะทรงปราบและลงโทษเขา
الكبير (อัลกะบิร)	คือผู้ทรงยิ่งใหญ่ในชาติ(อดีต, อนาคต) ศิฟัต(คุณลักษณะ) และอัฟอาล(กิริยา)ของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ ทว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเล็กกระจิดริดเมื่อเทียบกับ

	กับความไพศาลและยิ่งใหญ่ของพระองค์
الحبي (อัลหะยีย)	ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความละอายที่คู่ควรกับความยิ่งใหญ่แห่งพระพักตร์และอำนาจของพระองค์ ความละอายของอัลลอฮ์คือละอายในรูปของความกรุณา เพื่อแม่ เพื่อพ่อ และไฟศาล
الحى (อัลหัยยีย)	ผู้ทรงชีวิตที่สถาพรและสมบูรณ์ ผู้ทรงอยู่อย่างนิรันดร์ไม่มีจุดเริ่มและจุดจบ ทุกๆ ชีวิตที่มีอยู่ล้วนมาจากพระองค์ ﷻ
القيوم (อัลกียอยุม)	ผู้ทรงยืนหยัดด้วยพระองค์เอง ผู้ทรงไม่ต้องพึ่งสิ่งใดทั้งสิ้นในหมู่สรรพสิ่งที่ถูกสร้าง เป็นผู้ทรงคำนวณทุกสิ่งทุกอย่างในชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทุกอย่างล้วนมีความจำเป็นต้องพึ่งพระองค์
الوارث (อัลวาริษ)	ผู้ที่คงอยู่หลังการสลายตัวของทุกสรรพสิ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างจะกลับคืนสู่พระองค์เมื่อเจ้าของมันสลายแล้ว และทุกอย่างที่อยู่ในมือเราล้วนเป็นของฝากที่วันหนึ่งก็จะกลับไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง
الديان (อัดดัยยาน)	ผู้ที่ทุกสรรพสิ่งมอบน้อมต่อพระองค์และยอมสยบ ผู้ทรงตอบแทนบ่าวทั้งหลายในสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติ ถ้าเป็นความดีก็จะทรงเพิ่มพูนให้ ถ้าเป็นความชั่วก็จะทรงลงโทษหรือไม่ก็ทรงยกยให้
المك (อัลมะลิก)	ผู้ทรงครอบครองคำสั่งใช้ คำสั่งห้าม และชัยชนะ ผู้ทรงบริหารจัดการสรรพสิ่งทั้งปวงของพระองค์ด้วยคำสั่งและการกระทำของพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่มีส่วนในการยืนหยัดอยู่ของการครอบครองและการดูแลของพระองค์
المالك (อัลมาลิก)	ผู้ทรงครอบครองแต่เดิมและโดยสิทธิของพระองค์ การครอบครองนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ตั้งแต่วินาทีที่ทรงสร้างสรรพสิ่ง มันไม่ใช่ของผู้อื่นผู้ใดนอกจากพระองค์ และการครอบครองนั้นก็ยังเป็นสิทธิของพระองค์เมื่อถึงจุดจบที่ทุกสรรพสิ่งสลาย
المليك (อัลมะลิก)	เป็นพระนามที่บ่งบอกถึงการครอบครองโดยสมบูรณ์ ซึ่งมีความหมายที่ลึกซึ้งกว่า อัลมะลิก
السبح (อัลสับห)	ผู้ทรงบริสุทธิ์จากทุกๆ ข้อตำหนิและความบกพร่อง เพราะพระองค์นั้นมีคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์พร้อมมูลและความงดงามโดยสมบูรณ์
القدوس (อัลกุดดุส)	ผู้ทรงบริสุทธิ์และปราศจากความบกพร่องและตำหนิทุกประการ ไม่ว่าจะในแง่มุมใดก็ตาม เนื่องเพราะพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงเอกด้วยคุณลักษณะแห่งความสมบูรณ์โดยแท้ พระองค์จึงไม่ควรแก่การเปรียบเทียบกับใคร
السلام (อัลสะลาม)	ผู้ทรงปลอดจากจากความบกพร่องและตำหนิใดๆ ทุกอย่าง ในชาติ หรือคุณลักษณะและพระนามต่างๆ และกิริยาต่างๆ ของพระองค์ ทุกๆ ความสันติที่เกิดขึ้นในดินยาและอาคิเราะฮ์ล้วนมาจากพระองค์ ﷻ
الحق (อัลหัก)	คือผู้ทรงสัจจริงโดยไม่มีข้อสงสัยและคลางแคลงใดๆ ทั้งในพระนามและคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ การเป็นพระเจ้าที่คู่ควรต่อการเคารพภักดีเพียงพระองค์เดียว ดังนั้นพระองค์จึงเป็นผู้ที่ไม่มีสิ่งใดควรแก่การเคารพบูชาโดยสัจจริงนอกจากพระองค์เท่านั้น
المبين (อัลมุบีน)	ผู้ทรงชัดเจนในเรื่องต่างๆ ของพระองค์ ทั้งในความเป็นเอกภาพ วิทยปัญญา และความเมตตาของพระองค์ ผู้ทรงชี้แจงแก่บ่าวให้พบกับทางแห่งความถูกต้องเพื่อพวกเขาจะได้ตามมัน และให้พวกเขาเห็นทางที่หันเหเพื่อจะได้หลีกเลี่ยงมัน
القوي (อัลเกาะวีย)	ผู้ทรงอำนาจบารมีโดยสมบูรณ์พร้อมกับความประสงค์ที่เปี่ยมพร้อม
المتين (อัลมะติน)	ผู้ทรงแน่นหนักด้วยอำนาจและความสามารถ ทุกสิ่งที่ทรงทำไม่มีความยากลำบาก ไม่ต้องใช้แรง และไม่มี ความเหน็ดเหนื่อยใดๆ
القادر (อัลกอติร)	ผู้ทรงสามารถในทุกๆ สิ่ง ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและชั้นฟ้าที่ทำให้พระองค์อ่อนแอได้ พระองค์ทรงเป็นผู้กำหนดทุกสิ่งทุกอย่าง
القدير (อัลเกาะติร)	ความหมายเดียวกันกับ อัลกอติร แต่ว่ามีความลุ่มลึกกว่าในการสรรเสริญอัลลอฮ์
المقتدر (อัลมุคตะติร)	เป็นพระนามที่บ่งบอกถึงความสามารถแห่งพระองค์อัลลอฮ์ที่บรรลุลความสุดยอดในการบริหารจัดการกำหนดต่างๆ และการบันดาลทุกสิ่งตามที่มีอยู่ในความรอบรู้แต่แรกของพระองค์
العلي الاعلى (อัลอะลีย)	ผู้ทรงสูงส่งในพระเกียรติ พระอำนาจ และชาติของพระองค์เอง ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ภายใต้

อัลอะอุลา	อำนาจและบารมีของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือพระองค์ทั้งสิ้น
المتعال (อัลมุตะอาล)	ผู้ซึ่งสิ่งต่างๆ นั้นต่ำต้อยต่อหน้าความสูงส่งของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือพระองค์โดยเด็ดขาด ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ใต้พระองค์ อยู่ใต้อำนาจและบารมีของพระองค์
المقدم (อัลมุก็อดิม)	ผู้ทรงนำเสนอบางสิ่ง และวางมันในที่ของมันตามที่ทรงประสงค์และตามวิสัยปัญญาของพระองค์ ผู้ทรงให้สรรพสิ่งส่วนหนึ่งประเสริฐกว่าอีกส่วนหนึ่งตามความรู้และพระคุณของพระองค์
المؤخر (อัลมูอัคคิร)	ผู้ทรงวางทุกสิ่งทุกอย่างในที่ของมัน ทรงให้มันอยู่ข้างหน้าและข้างหลังตามที่ทรงประสงค์ ด้วยวิสัยปัญญาของพระองค์ ทรงประวิงการลงโทษจากปวงบ่าวเพื่อให้พวกเขาได้กลับตัวและสำนึกต่อพระองค์
المسعر (อัลมุสะออิร)	ผู้ทรงเพิ่มคุณค่า สถานะ และผลของทุกๆ สิ่ง และทรงลดมัน สิ่งต่างๆ จะแพงหรือถูกย่อมเกิดขึ้นภายใต้การกำหนดแห่งวิสัยปัญญาและความรอบรู้ของพระองค์
القبض (อัลกออับิ)	ผู้ทรงเก็บเอาวิญญาณ ผู้ทรงกักขังหรือโซลามาจากผู้ซึ่งทรงประสงค์ ด้วยวิสัยปัญญาและความสามารถของพระองค์ เพื่อเป็นการทดสอบพวกเขา
البسط (อัลบาสิต)	ผู้ทรงแผ่รัศมีของพระองค์ให้กับปวงบ่าวด้วยความการุญและความเมตตาของพระองค์ และทรงทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งนั้นตามวิสัยปัญญาแห่งพระองค์ และทรงแผ่พระหัตถ์ของพระองค์เพื่อรับการสำนึกกลับตัวของบ่าวที่ทำผิด
الاول (อัลเอาวัล)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดมาก่อนพระองค์ ทว่าทุกสรรพสิ่งนั้นแท้จริงแล้วล้วนบังเกิดขึ้นด้วยการสร้างสรรคของพระองค์ ในขณะที่พระองค์นั้นไม่มีจุดเริ่มต้นของการมีอยู่
الاخر (อัลอาคิร)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่หลังจากพระองค์อีก พระองค์คือผู้ทรงมีอยู่ ทุกๆ คนที่อยู่ในโลกล้วนต้องสูญสลาย แล้วก็จะกลับไปหาพระองค์ การมีอยู่ของพระองค์นั้นไม่มีจุดสิ้นสุด
الظاهر (อัซซอฮิร)	คือผู้ทรงสูงส่งเหนือทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่สูงส่งกว่าพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจชัยชนะเหนือทุกสิ่งและทรงห้อมล้อมครอบคลุมทุกๆ อย่าง
الباطن (อัลบาฏิน)	ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดอยู่เบื้องล่างถัดไปจากพระองค์อีก และพระองค์คือผู้ทรงใกล้ชิด ห้อมล้อม ครอบคลุม และปกปิดเร้นลับจากการมองเห็นของสรรพสิ่งในดินยา
الوتر (อัลอิตร)	ผู้ทรงเอกะหนึ่งเดียว ไม่มีคู่ภาคีใดๆ ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน
السيد (อัซซัยยิด)	ผู้ทรงไว้ซึ่งการดูแลรับผิดชอบที่สมบูรณ์เหนือสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์ พระองค์คือผู้ครอบครองและผู้เลี้ยงดูพวกเขา และพวกเขานั้นเป็นสิ่งถูกสร้างและเป็นบ่าวของพระองค์
الصيد (อะมิดอัลเศ)	คือผู้ปกครองที่สมบูรณ์ที่สุดในการดูแลจัดการ ผู้ซึ่งทุกๆ สรรพสิ่งต้องมุ่งหมายไปหาในการขอให้พระองค์จัดการความจำเป็นต่างๆ ของพวกเขาทุกอย่าง เนื่องด้วยการพึ่งพิงที่จำเป็นอย่างใหญ่หลวงของพวกเขาต่อพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงให้อาหารและไม่ใช้ผู้ที่ถูกถวายอาหารให้
الواحد (อัลวาหิด อัลอะหัด)	คือผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวและเป็นเอกะในทุกๆ ความสมบูรณ์อย่างเบ็ดเสร็จ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์ทั้งสิ้น และไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และนี่ย่อมนำเราไปสู่การต้องเคารพอาบาคะฮ์ต่อพระองค์เพียงผู้เดียวโดยไม่มีการเทียบเคียงใดๆ ต่อพระองค์
المفرد (อัลอิลาฮ)	คือผู้ที่ถูกเคารพภักดีอย่างแท้จริง ผู้ที่คู่ควรแก่การอาบาคะฮ์เพียงพระองค์เดียวโดยปราศจากสิ่งอื่นๆ

13 อะไรคือความแตกต่างระหว่างพระนามต่างๆ ของอัลลอฮ์ กับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์? พระนามต่างๆ ของอัลลอฮ์กับคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์มีส่วนร่วมกันในการอนุญาตเพื่อให้ขอความคุ้มครอง (อิสตีอาซะฮ์) และการสาบาน (นิลฟ) ด้วยกับมัน แต่ทว่าในระหว่างมันทั้งสองนั้นมีข้อแตกต่างมากมายที่สำคัญๆ เช่น **ประการแรกก็คือ:** อนุญาตให้ใช้พระนามของอัลลอฮ์ ในเรื่องของการตั้งชื่อว่าเป็นบ่าวของพระองค์อัลลอฮ์ (ตะอับิด) และในเรื่องของการวอนขอ (ดุอาฮ์) โดยไม่อนุญาตให้ใช้คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์ในด้านนี้ ดังนั้นการตั้งชื่อด้วย

กับพระนามอัลกะรีม ว่า (عبدالكريم) อับดุลกะรีม ซึ่งหมายถึงบ่าวของพระองค์ผู้ทรงฉันด้วยพระคุณ และพระผู้ทรงกรุณาเมตตาอันน่ายอมเป็นท่อนุญาต ส่วนชื่อที่ตั้งกับคุณลักษณะอัลกะรีม ว่า (عبدالكريم) อับดุลกะรีม ซึ่งหมายถึงบ่าวของความใจบุญและความกรุณาเมตตาอันน่ายอมไม่ถูกอนุญาต ส่วน การขออูอาห์ก็มีตัวอย่างเช่น (يا كريم) ยา กะรีม ซึ่งแปลว่าโอ้พระองค์ผู้ทรงใจบุญ พระองค์ผู้ทรง กรุณาเมตตา ดังนี้ยอมอนุญาตให้ทำได้ และไม่อนุญาตให้ห้วงวนขอด้วยการกล่าววว่า (يا كريم الله) ยา กะเราะมัลลอฮฺ โอ้ความใจบุญและความกรุณาเมตตาของพระองค์อัลลอฮฺ **ประการที่สอง คือ:** แท้จริงพระนามต่างๆ ของพระองค์อัลลอฮฺนั้น จะมีการแตกออกของคุณลักษณะต่างๆ จากมัน เช่นพระนาม (الرحمن) อัล-เราะห์มาน (ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงกรุณาปราณี) จะมีคุณลักษณะ (الرحمة) อัล-เราะห์มะฮฺ (ความเมตตา ความกรุณาปราณี) แตกออกมาจากมัน ซึ่งในทางกลับกันแล้ว คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นไม่มีการแตกออกของพระนามใดๆ ที่ไม่มีการระบุจากหลักฐาน ของอัลกุรอานหรือหะดีษ เช่น คุณลักษณะ (الاستواء) อัล-อิสติวอา (การสถิต) ซึ่งจะไม่ชื่อ (المستوي) อัล-มุสตะวี (ผู้สถิต) แตกออกมาจากคุณลักษณะนี้เพราะไม่มีระบุในหลักฐานนั่นเอง **ประการที่ สามคือ:** แท้จริงการกระทำหรือพระกิริยาต่างๆ ของพระองค์อัลลอฮฺนั้น ไม่มีการแตกออกของพระ นามใดๆ ที่ไม่มีการระบุจากหลักฐานของอัลกุรอานหรือหะดีษ เช่นกิริยา (الغضب) อัล-ฆะวะฎ็อบ (ความกริ้วโกรธ) ของพระองค์อัลลอฮฺ เราจะไม่พูดกล่าวว่าพระองค์อัลลอฮฺนั้นมีพระนามว่า (الغضب) อัล-ฆอฎ็อบ (ผู้กริ้วโกรธหรือ ผู้พิโรธ หรือ ผู้เกรี้ยวกราด) เพราะไม่มีหลักฐานระบุในเรื่องดังกล่าว แต่ ทว่า คุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์นั้นจะมีการแตกออกมาจากการพาดพิงถึงพระกิริยาของ พระองค์ เช่นคุณลักษณะ (الغضب) อัล-ฆะวะฎ็อบ(ความกริ้วโกรธ) เราจะต้องยืนยันคุณลักษณะนี้ ต่อพระองค์ เพราะแท้จริงความกริ้วโกรธนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพระกิริยาของพระองค์นั่นเอง

14. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อมะลาอิกะฮ์ ? คือการยอมรับอย่างหนักแน่นถึง การมีอยู่ของพวกเขา และแท้จริงพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างพวกเขามาเพื่อการเคารพ ธิบาตะฮ์ต่อพระองค์และปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿عِبَادُ مَكْرُومُونَ﴾ (٦٦) لَا يَسْأَلُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ความว่า: "พวกเขา (มะลาอิกะฮ์) เป็นบ่าวผู้มีเกียรติ พวกเขาจะไม่ซิงกล่าวคำพูดก่อนพระองค์และพวกเขา จะปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์" (อัล-อันบิยาฮ์ 26-27)

และการศรัทธาต่อพวกเขานั้นรวมไปถึงประการต่างๆ ดังนี้: 1) การศรัทธาต่อการมีอยู่ ของพวกเขา 2) การศรัทธาต่อผู้ที่เรารู้จักชื่อของเขาในหมู่พวกเขา เช่น ญิบรีล เป็นต้น 3) การ ศรัทธาต่อคุณลักษณะต่างๆ ของพวกเขาที่เราารู้ เช่น รูปร่างที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา 4) การศรัทธา ต่อหน้าที่ต่างๆ ของพวกเขาที่เราได้รับรู้มา ซึ่งได้ถูกกำหนดเฉพาะเจาะจงสำหรับพวกเขาด้วย กับหน้าที่นั้น เช่น มะลาอิกะฮ์ มะละกุลเมาต์ ที่มีหน้าที่ในการรับวิญญาณ

15. อัลกุรอานคืออะไร ? อัลกุรอานคือ พระดำรัสของพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งการอ่านมัน นับว่าเป็นการเคารพธิบาตะฮ์ต่อพระองค์ด้วยเช่นกัน เป็นพระดำรัสที่เริ่มมาจากพระองค์และจะ กลับไปยังพระองค์ พระองค์ทรงมีดำรัสด้วยความสัจจริงด้วยกับอักษรและเสียง มะลาอิกะฮ์ ญิบรีล ﷺ ได้ยืนยันจากพระองค์ แล้วท่านก็ได้บอกต่อท่านนบีมุฮัมมัด (ﷺ) (อัลลอฮ์อยู่ ลือด้วยเสียง) และคัมภีร์ที่ ถูกประทานมาจากปากฟ้าทั้งหมดล้วนเป็นพระดำรัสของอัลลอฮฺ

16. เราจะมีคหพอเพียงด้วยกับอัลกุรอานโดยปราศจากการใช้สุนนะฮ์ของท่านนบี (ﷺ) ได้หรือไม่ ? ไม่อนุญาต เพราะอัลลอฮฺได้บัญชาให้ให้ยึดเอาสุนนะฮ์หรือแบบอย่างของ ท่านนบี ซึ่งได้ตรัสไว้ในดำรัสของพระองค์ ﷻ ว่า: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ ความว่า: "และอันใดที่รอซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้นาม พวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย" (อัล-หัจญ์ 7)

และสุนะสุนั้นมาเพื่ออธิบายอัลกุรอาน และรายละเอียดปลีกย่อยของศาสนาจะไม่ใช่ที่ทราบอย่างชัดเจนเว้นแต่ด้วยกับมันเช่น การละหมาด เป็นต้น ท่านรอซูล ^(คืออัลลอฮฺอยู่ด้วย) ได้กล่าวว่า:

« لَا إِنِّي أَوْتَيْتُ الْكِتَابَ، وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبْعَانٌ عَلَى أَرِيكَتِهِ، يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحِلُّوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ »

ความว่า: “พึงรู้เถิดว่า แท้จริงฉันนั้นเป็นผู้ที่ได้รับคัมภีร์นี้มา และสิ่งที่เหมือนกับมัน(หมายถึงสุนะฮฺของท่าน)มาพร้อมกับมัน พึงรู้เถิด ว่าเกือบแล้วที่จะมีผู้ชายคนหนึ่งที่ยืมเอมอยู่บนเตียงนอนของเขา แล้วก็กล่าวว่าแก่ผู้คนว่า: พวกเจ้าต้องยึดเอาอัลกุรอานนี้ ดังนั้นเมื่อพวกเจ้าพบในสิ่งนั้นที่เป็นสิ่งหะลาล พวกเจ้าก็จงทำให้มันเป็นหะลาลตามนั้น และสิ่งใดที่พวกเจ้าพบมันในอัลกุรอานว่าเป็นสิ่งที่หะรอม พวกเจ้าก็จงทำให้มันเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามนั้น” (อฺญ ดาวูด)

17. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อบรรดารอซูล ? คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงส่งรอซูล(ศาสนทูต)มายังทุกๆ ประชาชาติซึ่งได้มาจากหมู่พวกเขาเอง เพื่อจะเรียกร้องพวกเขาไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว และปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกเคารพอื่นจากพระองค์ และแท้จริงพวกเขาทั้งหมดนั้นเป็นผู้สัจจริง เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับ เป็นผู้ซึ่งทางที่ถูกต้อง เป็นผู้ที่มีเกียรติ เป็นผู้ที่มีคุณธรรม เป็นผู้ที่ยำเกรง เป็นผู้ที่มีซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่ทำให้การชี้นำ เป็นผู้ที่ได้รับทางนำ และแท้จริงพวกเขานั้นได้เผยแพร่วิสาละฮฺ(สาร)ของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ และแท้จริงพวกเขาเป็นมัลลูกที่ประเสริฐยิ่งที่สุด และแท้จริงพวกเขานั้น เป็นผู้ที่มีบริสุทธิ์จากการตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮฺตั้งแต่พวกเขากำถูกเนิดมาจนกระทั่งพวกเขาได้เสียชีวิต

18. อะไรคือชนิดต่างๆ ของชะฟาอะฮฺ(การให้ความช่วยเหลือและการรับประกัน)ในวันกิยามะฮฺ ? ชนิดต่างๆ ของมันคือ 1) ชะฟาอะฮฺที่ใหญ่ที่สุดคือ อัชชะฟาอะตุลลอฮฺมา นั่นคือหลังจากที่มนุษย์ได้เฝ้ารออยู่ ณ ที่หยุดยืนเพื่อการสอบสวนในวันกิยามะฮฺเป็นระยะเวลาห้าพันปี เพื่อรอการถูกพิพากษาในระหว่างพวกเขา แล้วท่านนบีมุหัมมัด ^(คืออัลลอฮฺอยู่ด้วย) ก็ได้ขอร้องชะฟาอะฮฺต่อพระผู้อภิบาล และได้ขอให้พระองค์ทรงเริ่มสอบสวนตัดสินแยกแยะระหว่างมวลมนุษย์ และชะฟาอะฮฺนี้เป็นสิ่งที่จำกัดเฉพาะสำหรับผู้นำของเราคือท่านนบี มุหัมมัด ^(คืออัลลอฮฺอยู่ด้วย) และมันเป็นตำแหน่งที่ได้รับการยกย่องซึ่งได้ถูกสัญญาไว้สำหรับท่าน 2) ชะฟาอะฮฺเพื่อขอให้เปิดประตูสวรรค์ และบุคคลที่จะเปิดประตูนี้เป็นคนแรกก็คือ ท่านนบีของเรา มุหัมมัด ^(คืออัลลอฮฺอยู่ด้วย) และประชาชาติแรกที่จะได้เข้าไปในสวรรค์นั่นก็คือประชาชาติของท่าน 3) อัชชะฟาอะฮฺ หรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้กับกลุ่มชนต่างๆ ที่ถูกคิดบัญชีให้เข้านรก เพื่อไม่ให้พวกเขาต้องเข้าไปทรมานในนรก 4) อัชชะฟาอะฮฺหรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้กับผู้ที่ได้เข้านรกจากบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนในหมู่ผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในเตาฮีดต่อพระองค์อัลลอฮฺ ด้วยการให้พวกเขาได้ออกมาจากนรก 5) อัชชะฟาอะฮฺหรือการขอความช่วยเหลือรับประกันให้ยกลำดับชั้นแก่กลุ่มชนต่างๆ ในหมู่ชาวสวรรค์ 6) อัชชะฟาอะฮฺให้กลุ่มชนต่างๆ ได้เข้าสวรรค์โดยไม่มีการคิดบัญชี 7) อัชชะฟาอะฮฺให้ลงโทษเพียงเบาบางต่อผู้ปฏิเสธบางคน ซึ่งมันเป็นข้อจำกัดเฉพาะสำหรับนบีของเรา ^(คืออัลลอฮฺอยู่ด้วย) ที่มีต่อลุงของท่าน (อฺญ ฏอลิบ) ด้วยการขอให้อัลลอฮฺให้การลงโทษของเขาเบาลง 8) การที่พระองค์อัลลอฮฺจะให้กลุ่มชนต่างๆ ที่เสียชีวิตในสภาพมีเตาฮีด(ศรัทธาและให้ความเป็นเอกะต่อพระองค์) ได้ออกจากนรกด้วยกับความเมตตาของพระองค์ โดยปราศจากการชะฟาอะฮฺของคนหนึ่งคนใด ซึ่งมีจำนวนมากมายไม่สามารถคณานับพวกเขาได้เว้นแต่พระองค์อัลลอฮฺ แล้วพระองค์ก็จะให้พวกเขาเข้าสวรรค์ด้วยความเมตตาของพระองค์

19 การขอความช่วยเหลือหรือการร้องขอชะฟาอะฮฺจากบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่บนญานัตหรือไม่ ? อนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้ และแน่นอนว่า ในทางบทบัญญัตินั้นได้มีการสนับสนุนในเรื่องของการให้ความ

ช่วยเหลือแก่บุคคลอื่น ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ ความว่า: **"และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรมและความยำเกรงเถิด"** (อัล-มาอิดะฮ์ 2) และท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: **"والله في عون العبد ما كان العبد في عون أخيه"** ความว่า **"อัลลอฮ์นั้นจะอยู่ในการให้ความช่วยเหลือต่อบ่าวที่บ่าวนั้นยังคงให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องของเขา"** (บันทึกโดยมุสลิม)

การให้ชะฟาอะฮ์นั้น ความประเสริฐของมันใหญ่หลวงมาก ซึ่งมันหมายถึงการเป็นตัวกลางในการรับประกันหรือการขอความช่วยเหลือ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا﴾ ความว่า: **"ผู้ใดที่ให้การชะฟาอะฮ์หรือรับประกันให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่ดี เขาก็จะได้ส่วนหนึ่งจากความดีนั้น"** (อัน-นิสาฮ์ 85)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: **«اشْفَعُوا تَوْجَرُوا»** ความว่า: **"พวกท่านทั้งหลายจงให้ชะฟาอะฮ์เถิด แล้วพวกท่านจะได้รับผลตอบแทน"** (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย)

ดังกล่าวนี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขเหล่านี้:

1) การขอความช่วยเหลือหรือการขอ

ชะฟาอะฮ์นั้นต้องขอจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ดังนั้นการขอชะฟาอะฮ์จากผู้ตายไปแล้วจะถูกเรียกว่า ดูอาห์ ซึ่งผู้ตายไปแล้วย่อมไม่ได้ยินเสียงของผู้ที่วิงวอนขอต่อเขา พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَتُسْمَعُونَ مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ ความว่า: **"หากพวกเจ้าวิงวอนขอพวกมัน พวกมันจะไม่ได้ยินการวิงวอนของพวกเจ้า ถึงแม้พวกมันได้ยินพวกมันก็จะไม่ตอบรับพวกเจ้า"** (ฟาฏีร 14)

ผู้ที่ตายนั้นจะถูกวอนขอได้อย่างไรเล่า? ทั้งๆ ที่เขาเองนั้นยังมีความต้องการต้องพึ่งดูอาห์จากผู้ที่มีชีวิตอยู่ และแน่นอนว่าการทำงานของเขานั้นถูกตัดขาดไปแล้วด้วยการตายของเขา เว้นแต่ผลบุญที่ส่งถึงเขาด้วยการกล่าวขอดูอาห์ให้และอื่นๆ ดังที่ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า:

«إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُوهُ» ความว่า: **"เมื่อลูกหลานของอาดัมคนหนึ่งคนใดได้ตายลง การงานของเขาก็จะถูกตัดขาด เว้นแต่สามประการด้วยกัน คือ การบริจาคที่ยั่งยืน ความรู้ที่ยังประโยชน์ และลูกที่ดีที่พร่ำขอดูอาห์ให้แก่เขา"** (บันทึกโดยมุสลิม)

2) เขาจะต้องเข้าใจต่อถ้อยคำที่เขากล่าว 3) ผู้ที่ถูกวอนขอให้ช่วยนั้นจะต้องอยู่ต่อหน้าด้วย

4) จะต้องขอในสิ่งที่เขามีความสามารถจะทำให้ได้ 5) จะต้องขอในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับคุณยาเท่านั้น 6) จะต้องขอในเรื่องที่เป็นที่อนุมัติและไม่เกิดโทษในสิ่งนั้น

20. ประเภทต่างๆ ของการตะวัสสุล(การใช้สื่อกลาง)มีกี่ประเภท ? มีสองประเภท ประเภทที่หนึ่ง คือ ประเภทที่อนุญาต และมันก็มีสามชนิดด้วยกันคือ 1) ตะวัสสุลหรือการใช้สื่อกลางไปยัง

พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยพระนามต่างๆ ของพระองค์และด้วยคุณลักษณะต่างๆ ของพระองค์

2) การใช้สื่อกลางไปยังพระองค์อัลลอฮ์ด้วยงานที่ดีต่างๆ บางประการ ดังเช่นตัวอย่างเรื่องราวของชาวถ้ำทั้งสามคน 3) การใช้สื่อกลางไปยังพระองค์อัลลอฮ์ด้วยดูอาห์ของมุสลิมที่ศอลิห์ซึ่งเขายังมีชีวิตอยู่ ณ ปัจจุบัน ซึ่งเราคาดหวังว่าดูอาห์ของเขาจะเป็นที่ตอบรับ ณ อัลลอฮ์

ประเภทที่สอง คือ เป็นที่ต้องห้าม และมันก็มีสองชนิดด้วยกันคือ 1) การที่เขาวิงวอนขอต่อพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยตำแหน่งของท่านนบี (ﷺ) หรือด้วยตำแหน่งของวะลีย์ เช่นการที่เขากล่าวว่า: "ข้าแต่

พระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยตำแหน่งของท่านนบี หรือด้วยตำแหน่งของท่านนุสรีน" เป็นต้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่ว่าตำแหน่งหรือเกียรติยศของท่านนบี (ﷺ) นั้นยิ่งใหญ่ ณ ที่

อัลลอฮ์ เช่นเดียวกับตำแหน่งของบรรดาศอลิฮีนหรือเหล่าคนดีมีคุณธรรมทั้งหลาย กระนั้น บรรดาเศาะหาบะฮ์เอง - ทั้งๆ ที่พวกเขาเป็นผู้ที่เฝ้าใกล้ชิดในเรื่องของความดีงามเหนือคนอื่นๆ ทั้งหมด -

ท่ามกลางความแห้งแล้งของแผ่นดินพวกเขาก็ไม่ได้ตะวัสสุลหรือใช้สื่อกลางด้วยกับตำแหน่งของท่านนบีเลย ทั้งๆ ที่กุบูรของท่านก็อยู่ต่อหน้าพวกเขา และแท้จริงพวกเขาได้ตะวัสสุลด้วยกับดูอาห์

ของลูกของท่าน นั่นคือท่านอับบาซ (رضي الله عنه) ต่างหากเล่า 2) การที่บ่าวได้วิงวอนขอต่อพระเจ้าของเขา

ในสิ่งที่เขาต้องการ โดยการสาบานด้วยท่านนบี (ﷺ) หรือสาบานด้วยวะลียผู้ใกล้ชิดอัลลอฮ์ เช่นการที่เขากล่าวว่ “ข้าแต่พระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงฉันวิงวอนขอต่อพระองค์ในเรื่องนี้ ด้วยวะลียของพระองค์คนนั้น หรือด้วยสิทธิของท่านนบีผู้นั้นของพระองค์” เพราะแท้จริงแล้ว การสาบานด้วยสิ่งที่ถูกสร้างเพื่อเรียกร้องวอนขอต่อสิ่งที่ถูกสร้างด้วยกันนั้นเป็นที่ต้องห้ามอยู่แล้ว และถือว่มันเป็น ที่ต้องห้ามหนักยิ่งกว่าในการสาบานกับสิ่งถูกสร้างเพื่อขอจากพระองค์อัลลอฮ์ นอกจากนั้น แท้ที่จริงแล้ว แค่การที่บ่าวได้เชื่อฟังปฏิบัติตามพระองค์อัลลอฮ์นั้น ก็มีใช้หมายความว่าเขามีสิทธิใดๆ ที่จะทวงหรือเรียกร้องสิทธิเหนือพระองค์อัลลอฮ์ได้

21. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ ? คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงกับการเกิดขึ้นของมัน ซึ่งรวมถึงการศรัทธาต่อความตายและสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบในภพนี้ และการลงโทษและความผาสุกในภพนี้ และการศรัทธาต่อการเป่าแตรสังข์ในรูปแบบต่างๆ การฟื้นขึ้นของมวลมนุษยชาติต่อหน้าพระพักตร์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา การเปิดเผยสมุดบันทึกต่างๆ การวางตาชั่งเพื่อสอบสวน การมีขึ้นของสะพานศิรอก การมีบ่อน้ำของท่านนบี การให้ชะฟาอะฮ์ และการได้เข้าสวรรค์หรือตกนรก

22. อะไรคือสัญญาณใหญ่ ๆ ของวันกิยามะฮ์ ? ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« إِنَّمَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ، فَذَكَرَ: الدَّجَالُ وَالْدَّابَّةُ وَظُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنُزُولُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - وَبَاقُ جُوجَ وَمَاقُ جُوجَ وَثَلَاثَةُ خُسُوفٍ خَسْفٌ بِالشَّمْرِقِ وَخَسْفٌ بِالْمَغْرِبِ وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارُ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمِينِ تَنْظُرُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ »

ความว่: แท้จริงมัน(วันกิยามะฮ์)นั้นจะยังไม่เกิดขึ้น จนกว่าพวกท่านจะได้เห็นสิบสัญญาณก่อน แล้วท่านนบีได้กล่าวถึง หมอกควัน ดัจญาล สัตว์เลื้อยคลาน การขึ้นของดวงอาทิตย์จากทิศตะวันตก การลงมาของท่านนบีอีซา บิน มัรยัม กล่าวถึง ยะฮ์ยูญญ์และมะฮ์ยูญญ์ และเกิดธรณีสูบสามแห่งด้วยกันคือ ทางทิศตะวันออก ทางทิศตะวันตก และที่คาบสมุทรอาหรับ และสิ่งที่มาท้ายสุดก็คือ ไฟที่ออกมาจากประเทศเยเมน มันด้อนมนุษยชาติไปสู่ทุ่งมะหฺษัรของพวกเขา” (บันทึกโดย มุสลิม)

23. อะไรคือการทดสอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่จะเกิดขึ้นต่อมวลมนุษยชาติ ? ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า: « مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ » ความว่: “ไม่มีสิ่งใดที่อยู่ในระหว่างการสร้างอาดัมไปจนกระทั่งการเกิดขึ้นของวันกิยามะฮ์ ที่จะเป็บททดสอบใหญ่หลวงไปกว่าบททดสอบของดัจญาล” (บันทึกโดยมุสลิม).

ดัจญาลคือชายคนหนึ่งมาจากลูกหลานของอาดัม มันจะมาในช่วงวาระสุดท้ายของโลกดunya ถูกเขียนไว้ระหว่างตาทั้งสองของมันว่ (ك ف ر) คือ เป็นกาฟิร ผู้ศรัทธาทุกคนจะอ่านมันได้ ตาข้างขวาของมันจะบอดเหมือนองุ่นที่ปูดโปนขึ้นมา และสิ่งแรกที่มันจะกล่าวอ้างก็คือความเที่ยงธรรม หลังจากนั้นมันอ้างการเป็นนบีของมัน หลังจากนั้นมันอ้างการเป็นพระเจ้าของมัน และได้มีกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งได้ผ่านมา ดังนั้นมันก็เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้น แต่ทว่าพวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิเสธมันและได้ตอบคำพูดของมัน ดังนั้นมันก็ได้ออกห่างไปจากพวกเขา แล้วทรัพย์สินทั้งหมดของคนเหล่านั้นก็ตามมันไป เมื่อพวกเขาตื่นเข้าขึ้นมาก็ไม่พบสิ่งใดอยู่ในมือพวกเขาอีกเลย ต่อมาได้มีกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งได้ผ่านมา ดังนั้นมันก็เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเหล่านั้น แล้วพวกเขาเหล่านั้นก็ได้ตอบรับการเรียกร้องเชิญชวนของมัน และพวกเขาก็เชื่อมั่น ดังนั้นมันก็ได้สั่งใช้ให้ขึ้นฟ้าหลังน้ำฝน และแล้วน้ำฝนก็ได้โปรยลงมา และมันก็ได้สั่งให้แผ่นดินเจริญงอกงาม และแล้วมันก็ได้เจริญงอกงามด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร และมันก็ได้มาหาผู้คนทั้งหลาย พร้อมๆ กับมันนั้นมีน้ำและไฟ ไฟของมันนั้นที่จริงแล้วคือน้ำเย็น และน้ำของมันนั้นที่จริงแล้วเป็นไฟที่ร้อนระอุ ดังนั้น เป็นเรื่องที่สมควรอย่างยิ่งสำหรับมุอฺมินผู้ศรัทธาที่จะต้องขอความคุ้มครองต่อพระองค์

อัลลอฮ์ให้ปลอดภัยจากบททดสอบของมันด้วยการขออภัยในช่วงท้ายของการละหมาดทุกเวลา และเขาจะต้องอ่านอายะฮ์แรกๆ ของซูเราะฮ์อัลกะฮ์ฟได้จดจำหากเขาทำมันได้พบมัน และเขาจะต้องหลีกเลี่ยงจากการที่จะพบกับมัน เนื่องจากกลัวว่าจะถูกทดสอบ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า: «مَنْ سَمِعَ بِاللَّجَالِ فَلْيُنْأِ عَنْهُ قَوْلَ اللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ» ความว่า: "ผู้ใดที่ได้ยินัจฉญาณ เขาจะต้องออกห่างจากมัน แล้วฉันขอสาบานต่อพระองค์อัลลอฮ์ แท้จริงแล้ว มีคนที่ได้ไปหามันโดยที่เขาคิดว่าเขาเป็นมุอ์มินผู้ศรัทธา (ที่สามารถต้านทานัจฉญาณได้) สุดท้ายเขาก็ได้ปฏิบัติตามัจฉญาณ เพราะบททดสอบของมันจากสิ่งที่เป็นความคลุมเครือทั้งหลาย" (บันทึกโดยอบูดาอูด)

และมันจะอาศัยอยู่บนแผ่นดินเป็นระยะเวลาสี่สิบวันด้วยกัน พักอยู่วันหนึ่งเสมือนว่าเป็นหนึ่งปี อีกวันหนึ่งเสมือนว่าเป็นหนึ่งเดือน อีกวันหนึ่งเสมือนเป็นหนึ่งฤดูร้อน (หนึ่งสัปดาห์) และวันอื่นๆ ของมันจะเหมือนวันปกติของเรอย่างทุกวันนี้ และมันจะไม่ละทิ้งประเทศหนึ่งประเทศใด หรือแผ่นดินหนึ่งแผ่นดินใด นอกจากว่ามันจะเข้าไปในเมืองเหล่านั้น ยกเว้นมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์ หลังจากนั้นท่านนบีอิซา (ﷺ) ก็จะลงมายังโลกดุนยาแล้วท่านก็จะฆ่ามัน

24. นรกับสวรรค์ทั้งสองมีอยู่จริงหรือไม่ ? ใช่ แน่แท้พระองค์อัลลอฮ์ทรงสร้างมันทั้งสองก่อนที่จะสร้างมนุษย์เสียอีก และมันทั้งสองจะไม่พินาศเป็นอันขาดและมันจะไม่สูญสลาย และพระองค์อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้มีชาวสวรรค์ด้วยความประเสริฐของพระองค์ และทรงสร้างให้นรมีผู้ที่จะต้องถูกทรมานในมันด้วยความเป็นธรรมของพระองค์ และทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถูกทำให้สะดวกในสิ่งที่เขาถูกสร้างมาเพื่อการนั้น

25. อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่อเกาะดร์หรือกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ ? คือการเชื่อมั่นอย่างมั่นคงว่า แท้จริง ความดีทุกอย่าง อย่างหรือความชั่วทุกอย่าง อย่างนั้น ล้วนอยู่ในการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์ และอยู่ในกรอบของกฎสภาวะของพระองค์ และแท้จริงพระองค์เป็นผู้กระทำด้วยสิ่งที่พระองค์ต้องการ ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

«لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذْبَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ وَلَوْ أَنْفَقْتُ مِثْلَ أَحَدِ دَهَابٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ، وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَلَوْ مِتُّ عَلَى غَيْرِ هَذَا لَخَلَّتِ النَّارُ»

ความว่า: "หากแม้ว่าพระองค์อัลลอฮ์จะทรงลงโทษชาวฟ้าทั้งหลายของพระองค์ และชาวพิภพทั้งหลายของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขา โดยที่พระองค์นั้นไม่ทรงเป็นผู้ที่อธรรมต่อพวกเขาแม้แต่นิด หากแม้ว่าพระองค์จะทรงเอ็นดูเมตตาพวกเขา ความเอ็นดูเมตตาของพระองค์นั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งสำหรับพวกเขามากกว่าการงานต่างๆ ของพวกเขาเสียอีก และหากแม้ว่าเจ้าบริจาคทองมากมายประดุจดังภูเขาอุดในหนทางอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงยังไม่รับมันจากเจ้า จนกว่าเจ้าจะศรัทธาต่อเกาะดร์(กฎสภาวะ) และจนกว่าเจ้าจะรู้ว่า แท้จริงสิ่งที่จะประสบกับเจ้านั้นมันก็จะไม่พลาดไปจากเจ้า และแท้จริง สิ่งที่มีนจะผิดพลาดไปจากเจ้านั้นมันก็จะไม่ประสบกับเจ้า และหากแม้ว่าเจ้าได้ตายลงในสภาพอื่นจากนี้ แน่แท้เจ้านั้นจะได้เข้านรก" (อะหมัด และ อบู ดาวูด)

และการศรัทธาต่อเกาะดร์(กฎสภาวะ)จะรวมถึงการประการต่างๆ สืบต่อกันคือ:

1) การศรัทธาว่าแท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างโดยรวมและโดยรายละเอียดปลีกย่อยอย่างถึถ้วน 2) การศรัทธาว่าแท้จริงพระองค์นั้นได้บันทึกทุกสิ่งทุกอย่างดังกล่าวนั้นไว้แล้วใน อัล-เลาหฺ อัล-มะหฟุซฺ (แผ่นจารึกที่ถูกรักษาเอาไว้อย่างดี) ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ» ความว่า: "อัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกกำหนดการต่างๆ ของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายไว้แล้ว ก่อนที่

พระองค์จะสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ด้วยระยะเวลาถึงห้าพันปี" (มุสลิม)

3) การศรัทธาต่อพระประสงค์ของพระองค์อัลลอฮฺที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมาปฏิเสธต้านทานได้ และศรัทธาต่อความสามารถของพระองค์ที่ซึ่งไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะมาทำให้พระองค์อ่อนแอได้ สิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์สิ่งนั้นก็จะเป็น และสิ่งใดที่พระองค์ทรงไม่ประสงค์สิ่งนั้นก็จะไม่เป็น 4) การศรัทธาว่าแท้จริง พระองค์อัลลอฮฺนั้นคือผู้ทรงสร้างผู้ทรงเนรมิตทุกสิ่งทุกอย่าง และแท้จริง ทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากพระองค์ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดของพระองค์

26. สำหรับมนุษย์นั้นมีความสามารถ มีความประสงค์ และมีความต้องการอย่างแท้จริงหรือไม่ ? ใช่ สำหรับมนุษย์นั้นมีความประสงค์ มีความต้องการ และมีสิทธิในการเลือก แต่ทว่า มันจะไม่เล็ดรอดออกไปจากพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ لَا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ ความว่า: "แต่พวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้ เว้นแต่ด้วยการที่อัลลอฮฺทรงประสงค์" (อัล-อินชาน 30)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า: « اَعْمَلُوا كُلُّ مَيْسَرٍ لِمَا خَلَقَ لَهُ » ความว่า: "ท่านทั้งหลายจงทำไปเถิด เพราะทุกสิ่งทุกอย่างย่อมถูกทำให้ง่ายดายในสิ่งที่เขาถูกสร้างไว้สำหรับมัน" (อัล-บุคอรี) แล้วอัลลอฮฺนั้นได้ให้สติปัญญา ได้ให้หู และได้ให้ตาแก่เรา เพื่อให้เราได้แยกแยะในระหว่างสิ่งที่ดีกับสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นมีไหมคนที่มึสติปัญญาซึ่งไปโมยของผู้อื่น แล้วเขาก็กล่าวว่า แน่แท้ อัลลอฮฺได้ทรงบันทึกการขโมยนั้นไว้ให้แก่ฉันแล้ว ! และหากว่าเขากล่าวเช่นนั้นจริง คนอื่นๆ คงไม่มีใครที่จะยอมรับหรือยกโทษให้เขาเป็นแน่ ทว่าเขาต้องถูกลงโทษ และเราก็จะกล่าวแก่เขาว่า แน่แน่นอน พระองค์อัลลอฮฺได้ทรงบันทึกการลงโทษนี้ไว้ให้แก่เจ้าเช่นเดียวกัน ดังนั้น การยกหลักฐานและการแก้ตัวด้วยการอ้างกฎศานาะนั้นไม่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งถือว่ามันเป็นการปฏิเสธด้วย พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْلَا إِشْرَاؤُنَا وَلَا آبَاءُؤُنَا وَلَا بَنُواؤُنَا وَسَيَرْجِعُونَ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ بَيْنِهِمْ ﴾ ความว่า: "บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่า หากว่าอัลลอฮฺทรงประสงค์แล้วไซ้ พวกเราก็ย่อมไม่ให้มีภาคีขึ้น รวมทั้งบรรพบุรุษของพวกเราอีกด้วย และพวกเราก็ย่อมไม่กำหนดให้มีสิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม ในท่านองนั้นแหละ บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้อ้างเท็จเช่นเดียวกันนี้มาแล้ว " (อัล-อันฮาม 148)

27. อัล-อิฮซาน คืออะไร ? ท่านนบี (ﷺ) ได้ถูกถามถึงอิฮซาน แล้วท่านก็ได้ตอบว่า:

« أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَا تَرَاهُ فَخُفِّ بِرَأْيِكَ » ความว่า: "คือการที่ท่านเคารพพิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮฺเสมือนว่าท่านนั้นเห็นพระองค์ ดังนั้นแท้จริง หากแม้ว่าท่านไม่เห็นพระองค์ ทว่าแท้จริงแล้ว พระองค์นั้นทรงเห็นท่าน" (อัล-บุคอรี) และมันคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในลำดับทั้งสามของศาสนา

28. เตาฮีดมีกี่ประเภท ? ประเภทของเตาฮีดมีสามประการด้วยกัน 1) เตาฮีด อับ-รูกูบียะฮ์ คือ การศรัทธาเชื่อมั่นในความเป็นเอกะของพระองค์อัลลอฮฺในด้านพระกิริยาหรือกระทำต่างๆ ของพระองค์ ดังเช่น การสร้าง การให้ชีวิตปัจจัยยังชีพ การให้มีชีวิต และอื่นๆ เป็นต้น และแน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายก็ได้ยืนยันต่อเตาฮีดในประเภทนี้ก่อนการแต่งตั้งท่านนบี (ﷺ) เสียอีก 2) เตาฮีด อัล-อูลูฮียะฮ์ คือ การมอบเอกภาพหรือให้ความเป็นหนึ่งเดียวต่อพระองค์อัลลอฮฺในการทำการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เช่น การละหมาด การบิฮาน การบริจาคทาน และอื่นๆ และเนื่องด้วยเตาฮีดประเภทนี้เองที่บรรดารอซูลได้ถูกส่งมาและบรรดาคัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาเพื่อเชิญชวนมนุษยชาติ 3) เตาฮีด อัล-อัสมاء วัตศิฟาต คือ การยืนยันต่อสิ่งที่พระองค์อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ได้ยืนยันมั่นเอาไว้ในบรรดาพระนามต่างๆ ที่งดงาม และคุณลักษณะต่างๆ ที่สูงส่ง ว่ามันเป็นของพระองค์อัลลอฮฺ โดยปราศจากการบิดเบือน หรือการปฏิเสธต่อตัวบทต่างๆ หรือการอธิบายวิธีการ หรือการเปรียบเทียบกับคุณลักษณะของสิ่งอื่น

29. คำว่า วะลีย (ผู้ใกล้ชิดที่อัลลอฮ์รัก) นั้นหมายถึงผู้ใด ? คือผู้ศรัทธาที่มีคุณธรรมความยำเกรง ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿أَلَا إِنَّ أَوْلَىَّ اللَّهِ لَخَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (التَّيِّبَاتِ ๖) ความว่า: "พึงทราบเถิด แท้จริงบรรดาอะลียผู้ที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใดๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ คือบรรดาผู้ศรัทธาและพวกเขามีความยำเกรง" (ยูนุส 62-63)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า: « **إِنَّمَا وَلِيُّيَ اللَّهِ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ** » ความว่า: "แท้จริง อะลียของฉันคืออัลลอฮ์ และมุอ์มินที่มีคุณธรรมทั้งหลาย" (มุตตะพะกุนอะลีย)

30. อะไรเป็นหน้าที่จำเป็นของเราต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี (ﷺ) ? สิ่งที่ว่า

ญิบก็ คือ การมีความรักต่อพวกเขา กล่าวขออ้อให้อัลลอฮ์พึงพอใจต่อพวกเขา (คือกล่าวว่า เราะฎียัลลอฮุอันฮุ) ต้องให้หัวใจของเราและลิ้นของเราปราศจากการพูดว่าร้ายเกลียดชังพวกเขา การแพร่กระจายความประเสริฐของพวกเขา การยับยั้งไม่พูดถึงสิ่งที่ถกเถียงกันในระหว่างพวกเขา ซึ่งพวกเขานั้นไม่ใช่บรรดาผู้ที่ได้รับการคุ้มครองจากข้อผิดพลาด (คือไม่ใช่มะอฺศุม) แต่ทว่าพวกเขานั้นคือบรรดามุญญิดะฮิด (บรรดาผู้อุตสาหะวินิจัย) สำหรับผู้ที่พบความถูกต้องจากพวกเขาจะได้รับผลบุญสองเท่า และสำหรับผู้ที่ผิดพลาดจากพวกเขาจะได้รับผลบุญเพียงหนึ่งเท่าต่อความอุตสาหะของเขาและความผิดพลาดของเขานั้นจะได้รับการอภัยโทษ สำหรับพวกเขานั้นมีความประเสริฐมากมายซึ่งสามารถลบล้างความผิดที่เกิดขึ้นกับพวกเขาให้หมดไปได้ และพวกเขานั้นมีความประเสริฐที่แตกต่างกัน บรรดาผู้ที่ประเสริฐยิ่งในหมู่พวกเขาคือสิบคนดังต่อไปนี้ นั่นคือ อบู บักร อัศ-ซิดดีก ต่อมาก็คือ อุมัร บิน อัล-ค็อฏฏอบ ต่อมาก็คือ อุษมาน บิน อัฟฟาน ต่อมาก็คือ อะลี บิน อบี ฏอลิบ ต่อมาก็คือ ฏอลหะฮ์, ซุเบร, อับดุลเราะมาน บิน เอาฟ, สะอัดบิน อบี ฎีกกอส, สะอัด บิน ซัยด์ และอบู อุบัยดะฮ์ บิน อัล-ญุรอรุหฺ ต่อมาก็คือบรรดามุญญิดะฮิดผู้อพยพทั้งหลาย ต่อมาก็คือผู้ที่ร่วมสงครามบะดร์ในหมู่ชาวมุญญิดะฮิดและชาวอันศอร จากนั้นก็เป็นบรรดาชาวอันศอรที่เหลือทั้งหลาย แล้วจึงเป็นเศาะหาบะฮ์คนอื่นๆ ท่าน นบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، مَا أَزْرَكَ مَدَّ أَحَدِهِمْ، وَلَا نَصِيفُهُ » ความว่า: "พวกท่านทั้งหลายอย่าได้ตำหนิบรรดาเศาะหาบะฮ์ของฉัน ดังนั้นฉันขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากแม้ว่าคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเจ้าบริจาคว่างามมากมายเท่ากับภูเขาอุด มันก็ยังไม่เท่ากับหนึ่งกำมือของพวกเขาคคนหนึ่งคนใดเลย และไม่อาจจะเทียบเท่าได้แม้เพียงครึ่งกำมือของเขาเลยด้วย" (มุตตะพะกุนอะลีย)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวอีกว่า: « **مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ** » ความว่า: "ใครที่ตำหนิบรรดาเศาะหาบะฮ์ของฉัน ดังนั้นสำหรับเขาแล้วคือการสาปแช่งของอัลลอฮ์ และบรรดามะลาอิกะฮ์ และมนุษย์ทั้งมวล" (อัต-ฏะบะรอนีย)

31. เราจะเกินเลยในการชมเชยท่านรอซูล (ﷺ) มากไปกว่าที่อัลลอฮ์ได้ทรง

ประทานให้แก่ท่านได้หรือไม่ ? ไม่ต้องสงสัยเลยว่า แท้จริง ผู้นำของท่านนบีมีหม่มมัด (ﷺ) นั่นคือหม่มคลุกซึ่งที่ถูกร่างของพระองค์อัลลอฮ์ที่มีเกียรติยศและเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่สรรพสิ่งทั้งหลายทั้งมวล แต่ทว่าไม่อนุญาตให้เรานั้นเพิ่มเติมเลยเถิดในการชมเชยต่อท่าน เหมือนที่พวกนะศอรหรือพวกคริสตได้เพิ่มในการชมเชยต่อท่านนบีอิซา บิน มัรยัม อะลียฮิมัสสลาม เพราะแท้จริงท่านนบี (ﷺ) ได้ห้ามพวกเราเอาไว้ในเรื่องดังกล่าว ด้วยคำพูดของท่านที่ว่า: « **لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ** » ความว่า:

"พวกท่านทั้งหลายอย่าได้เกินเลยต่อฉัน เหมือนดังที่พวกนะศอรได้เกินเลยต่อบุตรของมัรยัม แท้จริงฉันคือบ่าวของพระองค์อัลลอฮ์ ดังนั้นพวกท่านทั้งหลายจงกล่าวต่อฉันว่า: เป็นบ่าวของอัลลอฮ์และเป็นรอซูลของพระองค์" (อัล-บุคอรี)

คำว่า (الإطراء) อัล-อิฏร็อว คือ การเกินเลย และการเพิ่มเติมในการชมเชย

32. อะลลอฮ์กับตาบ(ชาวคัมภีร์)เป็นผู้ศรัทธาหรือไม่ ? ชาวยะฮูดี(ยิว) นะศรออ(คริสต์) และ บรรดาผู้ปฏิบัติตามศาสนาต่างๆ นั้นคือกุฟฟาร(เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา) แม้ว่าพวกเขาเคยปฏิบัติ ตามศาสนาหนึ่งซึ่งเดิมๆ ของมันนั้นถือว่าถูกต้อง และผู้ที่ไม่ละทิ้งศาสนาของเขาภายหลังที่ได้ มีการแต่งตั้งนบีผู้หมัดแล้ว และไม่ได้เข้ารับอิสลาม เขาก็เป็นเหมือนกับที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ ความว่า: "ศาสนานี้ก็จะไม่ถูกรับจากเขา เป็นอนขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" (อาล อิมรอน 85)

และหากมุสลิมไม่เชื่อในการเป็นกาฟิรของพวกเขา หรือสงสัยในความเป็นโมฆะของศาสนาของพวกเขา เหล่านั้นแล้วละก็ เขาก็จะกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาไปด้วย เพราะเขาได้ขัดแย้งกับการตัดสิน ของอัลลอฮ์และนบีของพระองค์ที่ได้ยืนยันถึงการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿وَمَنْ كَفَرَ مِنْ لَّا خَافِلًا لَّنَا مَوْعِدُهُ﴾ ความว่า: "และผู้ใดในหมู่พลพรรคทั้งหลาย (หมายถึงคนในศาสนาต่างๆ) ที่ได้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน ไพนราก็คือสัญญาของเขา" (ฮุด 17)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِي إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ» ความว่า: "ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตของผมหมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่มีใคร จากประชาชาตินี้ไม่ว่าจะเป็นยิวหรือคริสต์ ที่ได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับฉัน ต่อมาเขาก็ได้ตายไป ทั้งๆ ที่เขานั้นยังไม่ได้ศรัทธาต่อฉัน เว้นแต่เขายอมจะเป็นคนหนึ่งจากชาวนรก" (มุสลิม)

33. การอธรรมต่อคนกาฟิรอนุญาตหรือไม่ ? ความยุติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่วาญิบ(จำเป็น) ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ ความว่า: "แท้จริง อัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและการทำดี" (อัน-นะห์ล 90)

และการอธรรมเป็นสิ่งที่หะรอม(เป็นสิ่งที่ต้องห้าม) ด้วยพระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ในหะดีษ กุดสียฺที่ว่า: «إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا» ความว่า: "แท้จริงข้าได้ ห้ามตัวของข้าเองจากการอธรรม และข้าได้ทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามในระหว่างพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้อธรรมซึ่งกันและกัน" (บันทึกโดยมุสลิม ในหะดีษ อัลกุดสียฺ)

และในวันกิยามะฮ์นั้นผู้ที่ถูกอธรรมจะได้แก้แค้นต่อผู้ที่อธรรมเขา ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า: «أَنْدُرُونَ مِنَ الظُّلْمِ؟ قَالُوا: الظُّلْمُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: إِنَّ الظُّلْمَ مِنْ أَمْتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَكَذَّفَ هَذَا وَآكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ قَبِلَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ، فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ»

ความว่า: "พวกท่านทั้งหลายรู้หรือไม่ว่าใครเป็นผู้ล้มละลาย ? พวกเขากล่าวว่า ผู้ล้มละลาย ในหมู่พวกเราคือผู้ที่ไม่มีทรัพย์สินแม้แต่ดริฮัมเดียว และไม่มีแม้แต่ของสักชิ้นเดียวเลย ท่าน นบีได้กล่าวตอบว่า แท้จริงผู้ที่ล้มละลายจากประชาชาติของฉัน เขาจะมาในวันกิยามะฮ์ ด้วยการละหมาด การถือศีลอด และการบริจาคซะกาต เขามาในสภาพที่เขาเคยด่าทอ คนนั้นคนนี้ และเคยกล่าวหาผู้นั้นผู้นี้ และเคยกินทรัพย์สินสมบัติของคนนั้นคนนี้ และได้หลั่ง เลือดของคนผู้นั้นผู้นี้ และได้เคยดบตีทำร้ายคนนั้นคนนี้ ดังนั้น ความดีต่างๆ ของเขาก็จะ ถูกมอบให้กับคนนั้น ความดีอีกอันของเขาก็จะถูกมอบให้กับคนนั้น เมื่อความดีต่างๆ ของ เขาได้ถูกมอบจนหมดแล้วก่อนที่จะเขาจะถูกตัดสิน เขาก็ต้องรับเอาความผิดต่างๆ ของคน เหล่านั้นมา มันถูกโยนให้เขาแบกรับไว้ ต่อมาเขาก็ถูกโยนลงไปในไฟนรก" (มุสลิม)

และแม้กระทั่งระหว่างสัตว์เดรัจฉานก็ยังมีการแก้แค้นชดเชยอีกด้วย

34. บิดอะฮ์ (อุตริกรรม) คืออะไร ? อิบุน เราะญับ ~ ได้กล่าวว่า ความหมายของคำว่า บิดอะฮ์คือ สิ่งที่ถูกกระทำขึ้นมาใหม่จากสิ่งที่ไม่มีความเดิมในบทยุติศาสนาที่บ่งชี้ถึงมัน

ส่วนสิ่งที่มีรากฐานเดิมจากบทบัญญัติที่บังคับถึงมันเอาไว้ นั่น ไม่ใช่บิดอะฮฺตามหลักวิชาการ แม้ว่ามันจะเป็นบิดอะฮฺในด้านภาษาก็ตาม

35. ในศาสนามีบิดอะฮฺหะसानะฮฺ(บิดอะฮฺที่ดี) และบิดอะฮฺซัยยิอะฮฺ(บิดอะฮฺที่เลว) หรือไม่ ? ได้มีโองการต่างๆ และหะดีษต่างๆ ที่ตำหนิสิ่งที่เป็นบิดอะฮฺ(อุตริกรรม)ตามความหมายในหลักวิชาการ ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ถูกกระทำขึ้นมาใหม่โดยไม่มีฐานเดิมในบทบัญญัติศาสนา ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ كَرِهٌ» ความว่า: "ผู้ใดที่กระทำงานหนึ่งงานใด โดยที่งานนั้นไม่ใช่คำสั่งใช้ของเรา ดังนั้นมันก็ถูกปฏิเสธ" (มุตตะฟะฮฺญะลีย)

และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวอีกว่า: «كُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعٌ، وَكُلُّ بَدْعٍ ضَلَالٌ» ความว่า: "แท้จริง ทุกๆ สิ่งที่ทำขึ้นมาใหม่คือบิดอะฮฺ(อุตริกรรม) และทุกๆ บิดอะฮฺนั้นเป็นการหลงผิด" (อบู ดาวูด)

และท่านอิมาม มุาลิก ~ ได้กล่าวเอาไว้ในความหมายของบิดอะฮฺด้านบทบัญญัติคือ ใครก็ตามที่ประดิษฐ์บิดอะฮฺขึ้นมาในศาสนาโดยเขาเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่ดี แน่แน่นอนเหลือเกิน เขาย่อมได้อ้างว่า แท้จริงมุหัมมัด (ﷺ) ได้บิดฟริการเผยแพร่สารของอัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ได้ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ ความว่า: "วันนี้ ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้า และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า" (อัล-มาอิดะฮฺ 3)

และแน่นอนเช่นเดียวกัน ได้มีหะดีษบางหะดีษที่ชมเชยบิดอะฮฺตามความหมายของมันในด้านภาษา คือ สิ่งที่มีมาในบทบัญญัติแต่ทว่ามันได้ถูกลืมไป ดังนั้นท่านนบี (ﷺ) จึงได้ส่งเสริมให้มีการเตือนระหว่างมนุษย์ด้วยกันเพื่อให้ระลึกถึงมัน ดังเช่นคำพูดของท่าน (ﷺ) ที่ว่า:

«مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ» ความว่า: "ใครก็ตามที่กำหนดแนวทางที่ดีขึ้นมาในศาสนา ดังนั้นสำหรับเขาแล้วจะได้รับผลตอบแทนของมันและผลตอบแทนของผู้ปฏิบัติตามหลังจากเขา โดยที่ผลบุญของพวกเขาก็จะไม่บกพร่องไปพวกเขาเลยแม้แต่น้อย" (มุสลิม)

และด้วยความหมายนั่นเอง ที่ได้มีคำพูดของท่านอุมรฺ (رضي الله عنه) ว่า: (نَعَمْتُ ابِدْعَةً هَذِهِ) ความว่า: "บิดอะฮฺที่ดีที่สุด คือสิ่งนี้แหละ" ซึ่งท่านหมายถึงการละหมาดตะรอวีหฺ เพราะแท้จริงมันนั้นเคยเป็นบทบัญญัติมาก่อน ท่านนบี (ﷺ) ได้ส่งเสริมมันด้วย และท่านนบียังได้ละหมาดเป็นเวลาสามคืน ต่อมาท่านก็ได้ละทิ้งมันเพราะกลัวว่ามันจะถูกบัญญัติให้เป็นฟริฎาขึ้นมา ดังนั้นท่านอุมรฺ (رضي الله عنه) จึงได้ละหมาดมันและได้รวบรวมผู้คนเพื่อทำการละหมาดมันร่วมกัน

36. นิฟาก (การกลับกลอกหรือการบิดพลิ้ว) มีกี่ชนิด ? นิฟากมีสองชนิด 1) นิฟากอิติกอดียฺ หรือ นิฟาก อักบรฺ คือการที่เขาเปิดเผยอิมานความศรัทธาของเขาและซ่อนเร้นการปฏิเสธศรัทธาเอาไว้ ซึ่งเป็นชนิดที่ทำให้สันสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลาม และเมื่อเจ้าตัวของมันได้ตายลงในขณะที่เขาดำรงอยู่กับนิฟากชนิดนี้เขาก็ตายในสภาพที่เป็นกาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ ความว่า: "แท้จริง บรรดาผู้นิฟากนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดของนรก" (อัน-นิสาอ์ 145)

และส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะต่างๆ ของพวกเขาก็คือ แท้จริงพวกเขาได้หลอกลวงต่อพระองค์อัลลอฮฺและบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาได้เยาะเย้ยต่อบรรดาผู้ศรัทธาและให้การช่วยเหลือบรรดา กุฟฟารฺ(บรรดาผู้ปฏิเสธ)เหนือบรรดามุสลิม และพวกเขาวางเป้าหมายในการปฏิบัติอะมัลศอลิหฺต่างๆ นั้นเพื่อแค่หวังผลในโลกดุนยานี้เท่านั้น 2) นิฟาก อะมะลียฺ หรือ นิฟาก อัศซีอฺรฺ คือเจ้าตัวที่มีนิฟากนี้จะไม่สันสภาพจากการเป็นอิสลาม แต่ทว่าเขานั้นตกอยู่ในสภาพที่อันตรายซึ่งมันจะนำเขาไปสู่การเป็นนิฟากอักบรฺถ้าหากว่าเขาไม่กลับตัว และสำหรับเจ้าตัวของมันนั้นจะมีคุณลักษณะต่างๆ ที่แสดงให้เห็น นั่นคือ เมื่อเขาพูดเขาก็โกหก เมื่อเขาสัญญาเขาก็ผิดสัญญา

เมื่อเขาได้เจียงเขาก็ฝ่าฝืน เมื่อเขาทำสัญญาเขาก็หลอกลวงต่อพันธะสัญญานั้น และเมื่อเขาได้รับความไว้วางใจเขาก็ทรยศ ด้วยเหตุนี้เองจึงปรากฏว่าบรรดาเศาะหาบะฮะ رضي الله عنه นั้นกลัวต่อการเป็นนิฟากอะมะลียะนี้อย่างยิ่ง ท่าน อิบน์ อะบี มุลัยกะฮะ ~ ได้กล่าวว่า ฉันได้พบกับเศาะหาบะฮะสามสิบท่านจากบรรดาเศาะหาบะฮะของท่านนบี (ข้อถกเถียงอะลลอฮ์จะตัดสิน) พวกเขาทั้งหมดต่างกลัวต่อตัวของพวกเขาว່จะเป็นนิฟาก และท่านอิบรอฮีม อุตฺ-ตุยมียะ ~ ได้กล่าวว่า ไม่มีครั้งใดที่ฉันเสนอคำพูดของฉันต่อการกระทำของฉัน นอกจากว่าทุกครั้งนั้นฉันรู้สึกกลัวว่าจะเป็นผู้ที่พูดโกหก และท่านอัล-หะซัน อัล-บัศรียะ ~ ได้กล่าวว่า ไม่มีผู้ใดที่กลัวการเป็นนิฟาก เว้นแต่เขาต้องเป็นผู้ศรัทธาอย่างแน่นแฟ้น และไม่มีใครที่รู้สึกว่าจะปลอดภัยจากนิฟาก เว้นแต่เขาต้องเป็นมุนาฟิกตัวจริง และท่านอุมัยร ได้กล่าวแก่หุซัยฟะฮะ رضي الله عنه ว่า ฉันขอเรียกร้องต่อท่านด้วยอัลลอฮ์ ให้ท่านบอกมาว่าท่านรอซูล (ข้อถกเถียงอะลลอฮ์จะตัดสิน) ได้เคยพูดกับท่านถึงฉันว่าเป็นหนึ่งในหมู่พวกเขา (หมายถึง บรรดามุนาฟิกีน) หรือไม่ ? หุซัยฟะฮะ กล่าวตอบว่า ไม่ และฉันไม่ขอรับรองความบริสุทธิ์ให้แก่คนอื่นใดอีกหลังจากท่าน

37. อะไรคือความผิดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ ? ความผิดที่ใหญ่หลวงที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ คือ การตั้งภาคี(ชิริก)ต่อพระองค์ ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า: **إِنَّ أَكْبَرَ نَظْمٍ لَّظَلَمَ عَظِيمٌ** (ข้อถกเถียงอะลลอฮ์จะตัดสิน) ความว่า: "แท้จริง การตั้งภาคี(ชิริก)นั้นถือเป็นความอธรรมที่ใหญ่หลวง" (ลูฆมาน 13) และท่านรอซูล (ข้อถกเถียงอะลลอฮ์จะตัดสิน) ได้ถูกถามว่า อะไรคือบาปที่ใหญ่หลวงที่สุด ? ท่านได้กล่าวว่า: « **أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً، وَهُوَ خَلْقٌ** » ความว่า: "บาปที่ใหญ่หลวงคือ การที่ท่านทำให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์ ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงสร้างท่านมา" (มุตตะฟะฮุนอะลียะฮ์)

38. การตั้งภาคี(ชิริก)มีกี่ชนิด ? การตั้งภาคี (การทำชิริก) มีสองชนิด 1) **ชิริกใหญ่ (ชิริกอักบัร)** ผู้ที่กระทำความชิริกใหญ่นั้นต้องสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม(ออกจากศาสนาอิสลาม) และพระองค์อัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยโทษให้กับผู้ที่กระทำความชิริกใหญ่ ดังพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ** (ข้อถกเถียงอะลลอฮ์จะตัดสิน) ความว่า: "แท้จริง พระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคีขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์ทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์" (อัน-นิสาห์ 48)

และประเภทของชิริกอักบัรนั้นมี 4 ประเภท คือ ก) การตั้งภาคีในเรื่องของการขออู่ออ์และการวอนขอ ข) การตั้งภาคีในเรื่องของการตั้งเจตนา ความต้องการ และความมุ่งหมาย ด้วยการกระทำความดีต่างๆ เพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ค) การตั้งภาคีในเรื่องของการปฏิบัติปฏิบัติตามด้วยการปฏิบัติตามผู้รู้ด้วยการห้ามในสิ่งที่อัลลอฮ์อนุมัติให้กระทำ และกลับอนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม ง) การตั้งภาคีในเรื่องของความรัก ด้วยการรักคนหนึ่งคนใดเหมือนกับที่เขารักอัลลอฮ์

2) **ชิริกเล็ก (ชิริก อัศฆ็อร)** ผู้กระทำความชิริกชนิดนี้ยังไม่สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม(ยังไม่ออกจากศาสนาอิสลาม) ซึ่งมันแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ : ก) ซอฮิร หรือเห็นได้ชัดเจน คือไม่ว่าจะเกี่ยวข้องกับคำพูด เช่น การสาบานด้วยกับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ หรือ คำพูดที่ว่า **(مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ)** **มาชาอัลลอฮ์ วะ ชีอตะ** ความว่า (เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ต้องการและที่ท่านต้องการ) หรือ **(لَوْلَا اللَّهُ وَفُلَانٌ)** **เลออัลลอฮ์ วะ ฟุลาน** ความว่า (หากว่าไม่มีอัลลอฮ์และไม่มีคนคนนั้นก็ย่อมจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้) หรือเกี่ยวกับการกระทำต่างๆ เช่นการสวมใส่เชือกและด้าย เพื่อปิดเป่าโรคภัยหรือเพื่อป้องกันจากมัน เช่นเดียวกับการสวมใส่ตะกุดเครื่องรางของขลังเพราะกลัวว่าจะมีคนอิัจจาวิชาและให้โทษหรือการเชื่อในลางร้าย คือการมองโลกในแง่ร้ายจากพฤติกรรมของนก ชี้อู คำต่างๆ สถานที่หรืออื่นๆ ที่กล่าวมานี้ ข) เคาะฟียะ หรือชิริกที่ซ่อนเร้น คือการชิริกในเรื่องของการตั้งเจตนา การวางแผนหาหมายและความต้องการต่างๆ เช่น การทำอะมัลด้วยความโอ้อวด และการหวังชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

39. ชิริกใหญ่และชิริกเล็กแตกต่างกันอย่างไร ? ส่วนหนึ่งของความแตกต่างระหว่างชิริกทั้งสองชนิดนี้ก็คือ การทำชิริกใหญ่นั้นผู้กระทำความชิริกถูกตัดสินให้สิ้นสภาพจากมุสลิม(ออกจากศาสนา

อิสลาม)ในโลกดุนยา และจะตกนรกตลอดกาลในวันอาคิเราะฮฺ ส่วนการทำซิริกเล็กนั้นไม่ได้ถูกชี้ขาดว่าเป็นกาฟิรในโลกดุนยา และไม่ได้ตกนรกตลอดกาลในวันอาคิเราะฮฺ และการทำซิริกใหญ่นั้นจะทำลายทุกการงานของมนุษย์ ในขณะที่การทำซิริกเล็กนั้นจะทำความเสียหายเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และยังมีประเด็นปัญหาที่ขัดแย้งกันอยู่ว่า การทำซิริกเล็กนั้นจะไม่ได้รับการอภัยโทษนอกจากด้วยการกลับเนื้อกลับตัวเช่นเดียวกับซิริกใหญ่หรือไม่ ? หรือว่าการทำซิริกเล็กนั้นเปรียบเหมือนเช่นเดียวกับบาปใหญ่ ที่อยู่ภายใต้ความประสงค์ของอัลลอฮฺว่าจะทรงอภัยให้หรือไม่ทรงอภัยให้ ? อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าความเห็นใดระหว่างสองความเห็นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง มันก็แสดงให้เห็นว่าซิริกเล็กนี้ย่อมเป็นเรื่องที่อันตรายอย่างยิ่งในทุกกรณี

40. ซิริกเล็กสามารถที่จะป้องกันก่อนที่จะมันจะเกิดได้หรือไม่ ? หรือสามารถแก้ตัวในเมื่อมันเกิดขึ้นแล้วได้หรือไม่ ? ใช่ ทำได้ การป้องกันจากการเฝ้าอดนนั้นทำได้ด้วยการทำอะมัลโดยมุ่งหวังและปรารถนาความพอพระทัยของอัลลอฮฺ และส่วนการเฝ้าอดที่เล็กน้อยนั้นสามารถป้องกันด้วยการขอดุอาอ์ ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ ذَيْبِ النَّمْلِ، وَكَيْفَ تَنْقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ ذَيْبِ النَّمْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَفْزِكَ لِمَا لَا نَعْلَمُ »

ความว่า: "โอ้ผู้คนทั้งหลาย พวกท่านพึงเกรงกลัวซิริก(ซิริก อัสซีอูร)นี้เถิด เพราะแท้จริง มันแฝงเร้นยิ่งกว่ามดดำที่คลานอยู่บนหินดำเสียอีก แล้วได้มีผู้ถามท่านขึ้นมาว่า: โอ้ รอซูลุลลอฮฺ ! แล้วเราจะป้องกันมันอย่างไรเล่า ในเมื่อมันเร้นลับยิ่งกว่ามดดำที่คลานอยู่บนหินดำเสียอีก ? ท่านตอบว่า: ท่านทั้งหลายจงกล่าวว่า: อัลลอฮุมมะ อินนา นะอูซุบิกะ มิน อัน นุชริกะ บิกะ ชัยอัน นะอุลละมุสฺ, วะนะสตัฟซิกะ ลูมา ลา นะอุลละมุสฺ ข้าแต่อัลลอฮฺ แท้จริงเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการที่เราตั้งภาคีใดๆ ต่อพระองค์ซึ่งเราได้รู้ตัวดี และเราขออภัยโทษต่อพระองค์ในสิ่งที่เราตั้งภาคีโดยที่เราไม่รู้" (อะหมัด)

การแก้ตัวเมื่อได้สาบานกับสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺนั้น ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ فَلْيَقُلْ: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » ความว่า: "ผู้ใดได้สาบานกับลาตและอุซซา ดังนั้นเขาก็จงกล่าวว่า ลาอิลาฮะฮฺ อิลลัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ" (มุตตะฟะฮฺ กุณสะลียฺ)

ส่วนการแก้ตัวจากการเชื่อย่างร้ายนั้น ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า:

« مَنْ رَدَّ الصَّخْرَةَ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ قَالُوا: مَا كُنَّا رَأَيْنَاكَ؟ قَالَ: أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَلَا ظَرِيرَ إِلَّا ظَرِيرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا غَيْرُكَ »

ความว่า: "ผู้ใดที่ละเลิกจากการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพราะเชื่อในโชคลางแสดงว่าเขาได้ตั้งภาคีแล้ว พวกเขากล่าวว่า: แล้วอะไรเล่าคือการแก้ตัวจากสิ่งนั้น ? ท่านตอบว่า: การที่ท่านกล่าวว่า: อัลลอฮุมมะ ลา ค็อยร่อ อิลลา ค็อยรูกะ, วะลา ฎ็อยร่อ อิลลา ฎ็อยรูกะ, วะลา อิลลาฮะฮฺ ฎ็อยรูกะ ข้าแต่อัลลอฮฺ ไม่มีความดีใดๆ นอกจากความดีของพระองค์ ไม่มีการเชื่อโชคลางใดๆ นอกจากโชคลางของพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์" (อะหมัด)

41. การปฏิเสธศรัทธา (กุฟรฺ) มีกี่ประเภท ? มีสองประเภท 1) การปฏิเสธศรัทธาแบบใหญ่ (กุฟรฺ อักบิรฺ) คือผู้ที่กระทำได้พ้นจากการเป็นมุสลิม ถูกแบ่งออกเป็น 5 ชนิดดังนี้ ก) กุฟรฺ ตักซีบ คือการไม่เชื่อ ไม่ศรัทธา ข) การหยิ่งยโสพร้อมกับการศรัทธา ค) การสงสัย ง) การผินหลังต่อสัจธรรม จ) นิฟาก หรือการกลับกลอก 2) การปฏิเสธแบบเล็ก (กุฟรฺ อัศซีอูร) คือ กุฟรฺในเชิงมะอฺศียะฮฺ หรือการทำบาป ซึ่งไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดจากความเป็นมุสลิม เช่น การฆ่ามุสลิม เป็นต้น

42. หุกุมข้อชี้ขาดของการนะฮฺรฺ หรือการบนบาน มีว่าอย่างไร ? ท่านนบี (ﷺ) ไม่ชอบการบนบานและท่านได้กล่าวว่า: « لا يُبْرَأُ بِهِنَّ » ความว่า: "แท้จริงการบนบานนั้นไม่ได้นำสิ่งที่ดีมา" (อัลบุคอรียฺ) นี่เป็นในกรณีที่การบนบานนั้นทำไปด้วยความบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮฺ แต่หากเป็นการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่น บนบานต่ออหฺลุมศฟ หรือบนบานต่ออะลียฺ ก็ถือเป็นการบนบานที่

ต้องห้าม ไม่อนุญาตให้กระทำและไม่อนุญาตให้ทำตามที่บนบานไว้

43. การไปหาหมอดูหรือนักทำนาย มีข้อชี้ขาดอย่างไร ? เป็นการกระทำที่ต้องห้าม และหากคนผู้หนึ่งได้เข้าไปหาหมอดูเพื่อหวังประโยชน์จากพวกเขาแต่ไม่ได้เชื่อในสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้างว่ารู้สิ่งที่เร้นลับ กรณีเช่นนี้การละหมาดสี่สิบวันจะไม่ถูกตอบรับจากคนผู้นั้น ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า, « مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً » ความว่า: "ผู้ใดที่ไปหาหมอดูแล้วเขาก็ได้ถามถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การละหมาดจะไม่ถูกตอบรับจากเขาเป็นเวลาสี่สิบคืน" (มุสลิม) และหากว่าเขาได้ไปหาพวกเขา แล้วก็เชื่อในสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้างว่ารู้สิ่งที่เร้นลับ แน่แน่นอนว่าเขาจะต้องตกในภพปรลัยเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: « مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ » ความว่า: "ผู้ใดที่ไปหาหมอดูหรือนักทำนาย แล้วเขาก็เชื่อในสิ่งที่เขาบอก แน่แน่นอน เขาคนนั้นได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมายังมุหัมมัดแล้ว" (อบู ดาวูด)

44. เมื่อใดที่ถือว่าการขนานน้ำฝนจากบรรดาดวงดาวเป็นชิริกใหญ่หรือชิริกเล็ก ? ผู้ใดที่เชื่อมั่นว่าแท้จริงดวงดาวนั้นส่งผลให้ฝนตกโดยปราศจากความประสงค์ของอัลลอฮฺ ดังนั้น การอ้างของเขาเช่นนั้นต่อดวงดาวว่าทำให้ฝนตกถือว่าเป็นการอ้างในเชิงการสร้างและการบันดาล ซึ่งกรณีนี้ถือว่าเป็นชิริกใหญ่ ส่วนผู้ใดที่เชื่อว่าดวงดาวนั้นมีผลให้ฝนตกด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ และเชื่อว่าอัลลอฮฺนั้นทำให้ดาวเป็นเหตุให้ฝนตกและพระองค์ทรงกำหนดธรรมชาติให้มีฝนเมื่อดาวดวงนั้นปรากฏขึ้น กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นชิริกเล็ก เพราะว่าเราได้กล่าวอ้างว่าดาวเป็นสาเหตุแห่งฝนโดยไม่มีหลักฐานจากบทบัญญัติศาสนา หรือจากประสาธน์ผู้รู้ หรือจากสติปัญญาที่ถูกต้อง ส่วนการใช้ดวงดาวเป็นเครื่องบ่งชี้กำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของฤดูกาลต่างๆ ในแต่ละปี และเป็นเครื่องหมายเวลาที่ใช้รอคอยการตกของฝนนั้น ถือว่าเป็นที่อนุญาต

45. อะไรคือหน้าที่ของเราซึ่งจำเป็นต้องมีต่อบรรดาผู้ปกครองมุสลิม ? สิ่งที่จะต้องทำก็คือต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามพวกเขาไม่ว่าในยามที่ชอบหรือไม่ชอบ ไม่อนุญาตให้ก่อกฎต่อพวกเขาแม้ว่าพวกเขาจะเข้มแข็งเพียงใด และเราไม่ต้องขออะอ์ให้พวกเขาประสบสิ่งชั่วร้ายหรือหายนะ ต้องไม่ปลดมือของเราจากสัญญาที่มั่นหมายว่าจะปฏิบัติตามพวกเขา ในทางกลับกันเราต้องขออะอ์ให้พวกเขาได้รับการปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่ดี ให้รอดพ้นจากสิ่งชั่วร้าย ให้พวกเขาได้รับทางนำ และให้พวกเขาวรรลุการทำงานอย่างเที่ยงตรงถูกต้อง และเราเห็นว่าแท้จริงการเชื่อฟังต่อพวกเขานั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์อัลลอฮฺ トラบใดที่พวกเขานั้นไม่ใช้ให้ทำในสิ่งที่ประมาทหรือฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ซึ่งถ้าหากว่าพวกเขาใช้ในสิ่งที่ประมาทหรือฝ่าฝืนอัลลอฮฺ การเชื่อฟังพวกเขาในสิ่งนั้นก็เป็นที่ต้องห้าม และจำเป็นต้องเชื่อฟังในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือไปจากเรื่องประมาทหรือฝ่าฝืนนี้ ในจำนวนสิ่งที่ดีทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่กับพวกเขา ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า: « تَسْمَعُ وَتَطِيعُ لِلْأَمِيرِ وَإِنْ ضَرَبَ ظَهْرَكَ وَأَخَذَ مَالَكَ فَاسْمَعْ وَأَطِعْ » ความว่า: "ท่านต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามต่อผู้นำ และแม้ว่าหลังของท่านจะโดนเขี่ย หรือทรัพย์สินสมบัติของท่านจะถูกริบไป ท่านจงเชื่อฟังและปฏิบัติตามเขาเถิด" (มุสลิม)

46. อนุญาตให้ถามถึงหิكمะฮ์หรือเหตุผลของอัลลอฮฺในคำสั่งใช้และข้อห้ามต่างๆ ได้หรือไม่? ได้ เป็นที่อนุญาต แต่ด้วยเงื่อนไขว่าจะต้องไม่นำเอาการศรัทธาหรือการปฏิบัติอะมัลไปเกี่ยวแขวนไว้กับการรู้ถึงเหตุผลและความพึงพอใจในเหตุผลเหล่านั้น แท้จริงแล้วการรู้ถึงเหตุผลนั้นเป็นเพียงมูลเหตุเพื่อทำให้ผู้ศรัทธาเพิ่มความหนักแน่นต่อสัจธรรมเท่านั้น ทว่าการยอมจำนนโดยสิ้นเชิงและการไม่ถามคือหลักฐานแห่งความสมบูรณ์ของอุมมัตมุสลิม (การเป็นบ่าวผู้ภักดี) และการศรัทธาต่ออัลลอฮฺและต่ออภัยความปรีชาที่เต็มเปี่ยมของพระองค์ เช่นสภาพของเศาะหาบะฮ์ ۞

47. อะไรคือความหมายของพระดำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ﴾ ความว่า "สิ่งใดที่ประสบกับเจ้าในเรื่องที่ดี มันย่อมมาจากอัลลอฮ์ และสิ่งใดที่ประสบกับเจ้าในเรื่องที่ชั่วร้าย มันย่อมมาจากตัวของเจ้าเอง" (อัน-นิสาอ์ 79) ? ความหมายของสิ่งที่ดีตรงนี้คือนิมัตความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และความหมายของคำว่า สิ่งที่ชั่วร้ายตรงนี้คือภาวะทุกข์ยากที่เป็นการทดสอบ ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างนั้นถูกกำหนดโดยอัลลอฮ์ ﷻ สิ่งที่ดีนั้นจะถูกพาดพิงไปยังอัลลอฮ์ เพราะแท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทำสิ่งนั้นให้เป็นสิ่งที่ดี ส่วนความชั่วร้ายนั้นพระองค์ทรงสร้างมันมาด้วยเหตุผลใดเหตุหนึ่งตามวิทย์ความปรีชาญาณของพระองค์ ถ้ามองในแง่ของเหตุผลดังกล่าวนี้มันก็ถือว่าเป็นหนึ่งในความดีงามของพระองค์ด้วย ดังนั้นการกระทำต่างๆ ของพระองค์ทุกๆ อย่างนั้นย่อมเป็นสิ่งที่ดีงาม ดังที่ท่าน รอซูล (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า:

« وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَاللَّئْسَ إِلَيْكَ » ความว่า: "และทุกอย่ำนั้นอยู่ในพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ แต่ความชั่วนั้นจะไม่ถูกพาดพิงถึงพระองค์" (มุสลิม)

การกระทำต่างๆ ของบ่าวนั้นคือการสร้างหรือการบันดาลของอัลลอฮ์ แต่ในขณะเดียวกันมันก็เป็น การขวนขวายหรือเป็นความพยายามของบ่าวด้วย ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۖ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۖ فَسَنِيَرُهُ لِلْسُرَى ۖ ﴾ ความว่า: "ส่วนผู้ที่บริจาคและยำเกรงอัลลอฮ์ และเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี เราก็คงจะให้เขาได้รับความสะดวกอย่างง่ายดาย" (อัล-ลยล 5-7)

48. อนุญาตหรือไม่ที่ฉันจะพูดว่าคนคนหนึ่งตายชะฮีด(เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์)?

การหุ้มน้ชาดว่าคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนว่าเขาตายชะฮีดนั้นก็คือการหุ้มน้ชาดว่าเขาผู้นั้นได้เข้าสวรรค์ และตามมัซฮับของอะฮ์ลุล สุนนะฮ์ เราจะไม่วุดถึงคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนจากบรรดา มุสลิมว่าแท้จริงเขาเป็นชาวสวรรค์หรือเขาเป็นชาวนรก เว้นแต่บุคคลที่ท่านนบี (ﷺ) ได้บอก เขาไว้ว่าใครคือชาวสวรรค์หรือชาวนรก เพราะแท้จริง ความเป็นจริงนั้นเป็นสิ่งลึกลับที่ซ่อนเร้น และเราก็ไม่ได้รอบรู้ถึงสภาพการตายที่แท้จริงของมนุษย์ และการงานทุกอย่างนั้นจะขึ้นอยู่กับ บันปลายในชีวิตของเขา และเจตนาในใจนั้นมีแต่อัลลอฮ์เท่านั้นที่รู้ดียิ่ง เพียงแต่ว่า เราหวังว่าผู้ที่ทำความดีนั้นจะได้รับผลตอบแทน และเราหวังว่าผู้ที่ทำความชั่วนั้นจะได้รับการลงโทษ

49. อนุญาตหรือไม่ในการหุ้มน้ชาดมุสลิมคนหนึ่งคนใดอย่างชัดเจนด้วยการเป็นกัฟร (การปฏิเสธศรัทธา) ของเขา ?

ไม่อนุญาตให้เราตัดสินมุสลิมคนหนึ่งคนใดว่าเป็นกาฟิร(ผู้ปฏิเสธศรัทธา) และเป็นมุชริก(ผู้ตั้งภาคี) และเป็นนิฟาก(ผู้กลับกลอก) ในเมื่อไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใด เผยให้เห็นอย่างชัดเจนจากเขาซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงสภาพดังกล่าวที่ว่ามัน พร้อมๆ กับกัฟรมีอยู่ ของมูลเหตุที่กีดกันการเป็นกัฟรของพวกเขา และเราต้องปล่อยให้ความลับในใจของเขานั้นเป็นภาระการสอบสวนของอัลลอฮ์ ﷻ

50. อนุญาตให้เฆาะวาฟสิ่งอื่นนอกจากกะฮุบะฮ์ได้หรือไม่ ?

ไม่มีสถานใดในแผ่นดินนี้ที่ อนุญาตให้เฆาะวาฟได้ เว้นแต่ ณ ที่กะฮุบะฮ์อันทรงเกียรติเท่านั้น และไม่อนุญาตให้เลียนแบบ สถานที่หนึ่งๆ ที่ใดเหมือนกะฮุบะฮ์ถึงแม้ว่าสถานที่นั้นจะเป็นที่ทรงเกียรติยิ่งใหญ่มากแค่ไหนก็ตาม และผู้ใดทำการเฆาะวาฟอื่นจากกะฮุบะฮ์เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ต่อมัน แน่จนเหลือเกินว่าเขา นั้นได้ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์แล้ว

การงานของจิตใจ

อัลลอฮ์ได้สร้างจิตใจและทำให้มันเป็นราชา และอวัยวะอื่นๆ ของร่างกายเป็นบริวารของมัน ถ้าหากว่าราชานั้นดี แน่แน่นอนบริวารทั้งหลายต้องดีด้วย ดังที่ท่านบี ค็อลลัลลอฮ์ อะลียะฮ์วะสัลลัม ได้กล่าวว่า « وَالْقَلْبُ لَا وَجْهَ الْقَلْبُ » หมายความว่า “พึงรู้เถิดว่า แท้จริงแล้ว ในร่างกายเรานั้น มีเนื้อก้อนหนึ่ง ถ้าหากว่าเนื้อก้อนนั้นดี ร่างกายก็จะดีตามไปด้วย และถ้าหากว่าเนื้อก้อนนั้นไม่ดี ร่างกายของเราก็จะไม่ดีไปด้วย เนื้อก้อนนั้นก็คือ หัวใจนั่นเอง ” (บันทึกโดย บุคอรีห์ และมุสลิม)

มันเป็นทีสำหรับอิมานและศักร หรือเป็นที่สำหรับกุฟร นิฟาก และชริก ท่านบี ค็อลลัลลอฮ์ อะลียะฮ์วะสัลลัม ได้กล่าวว่า « التَّقْوَى هَاهُنَا وَبُشَيْرٌ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ » หมายความว่า “การศรัทธา นั้นอยู่ที่นี้ และท่านยังชี้ไปที่หน้าอก สามครั้งด้วยกัน ” (บันทึกโดย มุสลิม)

★ **การศรัทธานั้น คือ การเชื่อมั่นและการพูดและการทำ** คือ การยึดมั่นในใจ การกล่าวด้วยวาจาและการกระทำด้วยใจและอวัยวะ หากว่าใจนั้นศรัทธา และยึดมั่นแล้ว เขาก็จะต้องกล่าวชะฮาดะฮ์ด้วยวาจาออกมา หลังจากนั้นใจและอวัยวะก็จะทำงานต่างๆ ตามหน้าที่ของมัน เช่นใจก็จะมีความรักใคร่ ความกลัว ความปรารถนาต่ออัลลอฮ์ ลินก็เคลื่อนไหวอยู่เสมอ ด้วยการรำลึกถึงพระองค์ และอ่านกุรอาน อวัยวะอื่นๆ ก็เช่นกันคือจะมีการเคลื่อนไหว เช่น การสujud รุกู และงานอื่นๆ ที่เป็นการทำงานที่ดีที่สามารถใกล้ชิดพระองค์ตลอดเวลา ฉะนั้น ร่างกาย หรืออวัยวะนั้น มันจะทำตามคำบัญชาของใจนั่นเอง

การงานของจิตใจหมายถึง การงานที่กำเนิดมาจากใจ และมีการเชื่อมโยงกับมัน และที่สำคัญที่สุด คือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ จากนั้นคือการเชื่อและการยึดมั่นต่อพระองค์ รวมทั้งความรัก การยำเกรง การปรารถนา การมอบหมาย การอดทน การศรัทธา และอื่นๆ ที่ปาวมีต่อพระองค์

★ การงานทุกอย่างที่มาจากใจ จะมีสิ่งที่ตรงกันข้ามกับมัน นั่นคือโรคของจิตใจ เช่น การอิดคลาศ ตรงกันข้ามกับมันคือ วิทยาหรือการโอ้อวด การเยือกเย็น(เชื่อมั่น)ตรงกันข้ามกับซุกหรือสงสัย การรักใคร่ตรงกันข้ามกับความโกรธเกลียดเป็นต้น หากว่าเราปล่อยปะละเลย ไม่ทำการรักษาจิตใจของเราแล้ว แน่แน่นอนมันจะสะสมบาปเรื่อยๆ จนกระทั่งมันจะทำลายคนๆนั้นในที่สุด ท่านบี (ค็อลลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัม) ได้กล่าวว่า

« إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُّكِتَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ فَإِذَا هُوَ تَرَعَّ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سَقِلَ قَلْبُهُ وَإِنْ غَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَغْلُوَ قَلْبُهُ وَهُوَ الرَّأْيُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ »

ความว่า “แท้จริงปาวนั้น หากว่าเขาทำผิดหนึ่งครั้ง เขาจะถูกประดับด้วยจุดสีดำหนึ่งจุดในใจของเขา และถ้าหากว่าเขาทำบาปซ้ำแล้ว และกล่าว อัลลัฮ์มัสซูลลอฮ์ จุดสีดำนั้นจะถูกลบออก และหากว่าเขาทำบาปอีก จุดนั้นจะกลับมาอีก หากทำบาปเพิ่มอีก มันจะกลับมาอีกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และสะสมยิ่งมาก เหมือนสนิมที่ก่อตัว ยากต่อการลบออก ดังที่อัลลอฮ์กล่าวไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ หมายความว่า “มิใช่เช่นนั้น แต่สิ่งที่พวกเขาชวนขวายไว้นั้นได้เป็นสนิมบนหัวใจของพวกเขา” (อัล-มูญีลฟีฟีน 14) (บันทึกโดย ฮัด-ติรมีซีย์) และท่านบี (ค็อลลัลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัม)

กล่าวว่า « تَغْرُسُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْخَصِيرِ غُودًا غُودًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ عَلَى أَبْيَضٍ مِثْلَ الصَّافَا فَلَا تَبْصُرُهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْآخِرُ أَسْوَدُ مُرَبَّادًا كَالْكُورِ مُحْجَا لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكُرُ مِنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَا »

ความว่า “การทดสอบด้วยไฟนยะสจะถูกนำเสนอแก่หัวใจเหมือนที่ปูพื้นซึ่งสอดใส่ไม้ที่ละอันทีละอัน หัวใจของผู้ใดที่ซึมซับไฟนยะสนั้นก็จะถูกประดับด้วยจุดดำ และหัวใจดวงไหนที่ปฏิเสธมันก็จะถูกประดับด้วยจุดขาว จนกระทั่งหัวใจทั้งสองนั้นอันหนึ่งขาวเหมือนหินเกลี้ยงซึ่งไม่มีวันที่การทดสอบด้วยไฟนยะสจะทำลายมันได้ตราบเท่าฟ้าดินสลาย ส่วนหัวใจอีกดวงหนึ่งนั้นดำมืด เหมือนนกยูง(ภาชนะที่ใช้ดื่มน้ำแบบกลับหัวซึ่งผู้ดื่มจะ

เห็นข้างในมิดสนิท)ที่หมด(จนสิ่งอื่นไม่มีอะไรเข้าไปได้อีก) ไม่รู้จักความตึงามใดๆ และไม่ปฏิเสธความชั่วใดๆ ยกเว้นตามที่อารมณ์ของมันซึมซับกลืนกิน” (มุสลิม)

★ การงานของจิตใญ่นั้นมีความสำคัญต่อบาปมากกว่าการงานของร่างกายหรืออวัยวะ เพราะว่ามันเป็นแก่นแท้ ส่วนการงานของร่างกายนั้น เป็นกิ่งก้านสาขาย่อยจากมัน และเป็นส่วนประกอบมาเติมเต็มให้สมบูรณ์ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า
 «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ» ความว่า “แท้จริงแล้วอัลลอฮ์นั้นไม่ได้ดูจากรูปลักษณ์ภายนอก และไม่ได้ดูจากความร่ำรวย แต่ทว่าพระองค์นั้น จะดูที่จิตใจและอะมัลของแต่ละคน ” (บันทึกโดย มุสลิม) ฉะนั้นแล้ว จิตใญ่นั้นเป็นที่แห่งความรู้ การใคร่ครวญ และการคิด ด้วยเหตุนี้เองมนุษย์ในสายตาหรือในทัศนะของพระองค์นั้นไม่เท่าเทียมกัน จะดีมากขึ้นแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับจิตใจของเขามีความศรัทธา ความจริงใจ และความเชื่อมั่น หรือสิ่งที่คล้ายกันนี้มากน้อยเพียงไหน? ท่านหะสัน อัล-บัศรี ~ ได้กล่าวว่า “ฉันขอสาบานกับอัลลอฮ์ ท่านอบูบักรนั้นไม่ได้เหนือกว่าพวกเขาเหล่านั้น (หมายถึงบรรดาเศาะหาบะฮ์) ไม่ว่าจะด้วยการละหมาดหรือด้วยการถือศีลอดของท่าน แต่ทว่าท่านเหนือกว่าพวกเขาด้วยอิมานที่ปักหลักอยู่ในใจของท่านต่างหาก”

★ การงานของจิตใญ่นั้นดีกว่าการงานของร่างกายหรืออวัยวะ จากหลายแง่มุมดังนี้

1) ถ้าการงานของจิตใญ่บกพร่องอาจทำให้การงานของร่างกายไม่ได้ประโยชน์หรือเสียไปเลย เช่น การล้าพองตัว(ริยาห์)ในการทำมาค้าเป็นต้น 2) การงานของจิตใญ่นั้นเป็นรากฐาน ฉะนั้นอะไรที่เราทำ จะเป็นคำกล่าว หรือการกระทำ ถ้าหากว่าไม่มีการเจตนาในใจแล้วก็จะไม่เกิดผล 3) มันเป็นสาเหตุให้ได้รับชั้นที่สูงส่งในสวนสวรรค์ เช่น ความสมถะพอเพียง 4) เป็นการงานที่ยากกว่าการงานของอวัยวะอื่นๆ ท่านอิบนุ อัล-มุนาคิร ~ ได้กล่าวว่า “ฉันได้ประทับประคองตัวของฉันสี่สิบปี จนกระทั่งมันดีจนทุกวันนี้” 5) มันให้ผลดีที่งดงามกว่า เช่น การรักเพื่ออัลลอฮ์ 6) มันได้ผลบุญที่ใหญ่หลวงกว่า ท่านอบู อัด-ดัจดาญ ~ ได้กล่าวว่า “การคิดเพียงชั่วโง่เดี๋ยว ดีกว่าการละหมาดยามกลางคืนทั้งคืน” 7) มันช่วยกระตุ้นให้อวัยวะอื่นทำงาน 8) มันสามารถทำให้ได้ผลบุญมาก หรือน้อย หรือไม่ได้เลย เช่น การคุชอุในการละหมาด 9) บางทีมันทดแทนอิบาดะฮ์ของอวัยวะอื่นได้ เช่น เนียตเศาะตะเกาะฮ์ในขณะที่ไม่ม่เงินจะให้บริจาคจริงๆ 10) ผลบุญของมันไม่จำกัด เช่น การศอบัร(อดทน) 11) ผลบุญของมันได้ตลอดถึงแม้ว่าร่างกายไม่ได้ทำ หรือไม่มีความสามารถที่จะทำแล้ว 12) งานของจิตใญ่มาก่อนการงานของร่างกายหรือมาพร้อมๆ กัน

★ จิตใญ่นั้นจะผ่านกระบวนการหลายลักษณะก่อนที่อวัยวะอื่นๆ จะเริ่มทำงาน 1) อัล-ฮาดิซ คือ ความคิดเริ่มแรกทีผ่านมาในใจ 2) อัล-คอกฎิเราะฮ์ คือ สิ่งที่ตั้งอยู่ในใจแล้ว 3) หะดีษอัน-นัฟส คือ ความลังเล ว่าเขาจะทำสิ่งนั้นหรือไม่ 4) อัล-ฮัมม์ คือ เลือกว่าจะทำ 5) อัล-อะซัม คือ ตั้งใจแน่วแน่และเจตนาอย่างจริงจังที่จะทำ และทั้งสามข้อแรกตั้งแต่ข้อ 1-3 นั้นไม่มีผลบุญใดๆ ถ้าหากว่าเป็นการทำมาค้าดี และไม่เป็นบาปถ้าหากว่าเป็นการทำมาค้าชั่ว แต่สำหรับอัล-ฮัมม์นั้น จะถูกบันทึกให้เป็นผลบุญถ้าหากเป็นสิ่งที่ดี แต่จะไม่ถูกบันทึกบาปหากว่าเป็นสิ่งที่ชั่ว ยกเว้นหากว่าเขาทำชั่วจริงๆ สำหรับ อัล-ฮัมม์ นั้นถ้าหากว่ามันเปลี่ยนเป็น อัล-อะซัมแล้ว ถ้าเป็นสิ่งที่ดี เขาก็จะได้ผลบุญ และหากเป็นสิ่งที่ชั่วก็จะได้รับบาปถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้ลงมือทำก็ตาม เพราะมันเป็นความต้องการที่จะทำพร้อมๆ กับความสามารถที่จะทำได้ ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมจริงๆ ได้ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ความว่า “แท้จริงแล้ว บรรดาผู้ที่ชอบที่จะให้ความชั่วช้านหายบาปกระจายฟุ้งในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด” (อัน-นูร 19)

ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

«إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ قَالَ إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ»

ความว่า “ถ้าหากว่ามุสลิมสองคนได้ทำการรบกัน แท้จริงคนที่ฆ่า และผู้ที่ถูกฆ่าจะอยู่ในขุมนรกทั้งสองคน และฉันได้กล่าวว่า(หมายถึง เศาะหาบะฮ์) โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮ์ ผู้ที่ฆ่าเขานรก แล้วเหตุอะไรเล่าที่ผู้ถูกฆ่าเขานรกด้วย ? ท่านก็กล่าวว่า “เขา(ผู้ที่ถูกฆ่า)นั้นพยายามที่จะฆ่าเพื่อนของเขาเหมือนกัน ” (บันทึกโดย อัลบุคอรี)

หากว่าทั้งมะอูคียัตหลังจากที่มีการตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำหรืออะซัมไว้แล้ว มีอยู่สี่ประเภทด้วยกันคือ 1) ละทิ้งเพราะเกรงกลัวอัลลอฮ์ แน่นนอนเขาจะได้ผลบุญ 2) ละทิ้งเพราะเกรงกลัวเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เขาจะได้รับบาป เพราะว่าการละทิ้งมะอูคียัตนั้นเป็นอิบาดะฮ์ ฉะนั้นต้องทำเพื่ออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น 3) ละทิ้งเพราะว่าไม่มีความสามารถที่จะทำมัน และไม่หาหนทางเพื่อไปถึงมัน เช่นนี้เขาจะได้รับบาปเช่นเดียวกัน เพราะเจตนาของเขาที่มีเจตนาแน่วแน่ที่จะทำความชั่วแล้ว 4) ละทิ้งเพราะว่าไม่มีความสามารถที่จะทำมัน แต่พยายามหาหนทางเพื่อไปถึงมัน แต่ว่าหนทางนั้นไม่สำเร็จ เขาจะได้รับบาปเช่นเดียวกัน เพราะความพยายามที่ไม่ดีของเขา ถึงแม้ว่าเขาจะไม่สำเร็จก็ตาม

การทำงานของจิตใจบางประการ

★ **เนียต** คือ ความต้องการหรือมีเจตนา การงานจะใช้ไม่ได้และจะไม่ถูกตอบรับหากปราศจากการเนียต ท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิอะสสลัม ได้กล่าวว่า «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى»¹ ความว่า “แท้จริงการงานทั้งหลายขึ้นอยู่กับการเนียต และแน่อนทุกคนย่อมได้รับผลตอบแทนตามที่เขาได้เนียตเอาไว้” (มุตตะพะฮุน อะลียฮ์)

และอิบนุ อัล-มุบาร็อก رحمه الله ได้กล่าวว่า “ อันการงานที่เล็กน้อยนั้น มันจะเพิ่มพูนมากได้ด้วยด้วยการเนียต และการงานที่มากมายนั้น มันอาจจะให้น้อยได้ด้วยการเนียตเช่นกัน ” และท่าน ฟูฎัยล رحمه الله ได้กล่าวว่า “ แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ ทรงต้องการจากท่าน ซึ่งการเนียตของท่าน และความปรารถนาของท่าน หากว่าการงานนั้นทำเพื่อพระองค์ จะเรียกว่า อิดลาศ นั้นก็คือการงานทุกอย่างทำเพื่ออัลลอฮ์ โดยไม่ได้แบ่งเพื่อสิ่งอื่นใดในโลกนี้ และหากว่าการงานนั้นทำเพื่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ จะเรียกว่า ริยาอ์ หรือ นิฟาก หรืออื่นๆ”

สาระนำรู้: มนุษย์ทุกคนนั้นจะต้องหายนะ นอกจากผู้ที่มีความรู้ และคนที่มีความรู้จะเกิดความหายนะ นอกจากคนที่ปฏิบัติสิ่งที่เขาไม่รู้ และคนที่ปฏิบัตินั้นจะเกิดความหายนะ นอกจากว่าเขาจะได้อิสลาตในการงานของเขา ดังนั้น หน้าที่ประการแรกที่จำเป็นสำหรับทุกคนที่ต้องการภักดีต่อพระองค์ที่จะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการเนียต หลังจากนั้นให้มีการปรับปรุงมันให้ถูกต้องด้วยการลงมือทำหลังจากที่ได้รับรู้เกี่ยวกับความซื่อสัตย์และอิดลาศ เพราะว่าการงานนั้น ถ้าปราศจากการเนียตแล้วเป็นการเหน้อยเปล่า การเนียตถ้าปราศจากการอิดลาศก็จะเกิดเป็นริยาอ์โอ้อวด และการอิดลาศโดยไม่ได้อำนาจให้เกิดอิมานก็เปล่าประโยชน์เช่นเดียวกัน

การงานแบ่งออกเป็น 3 ประเภท 1) มะอูคียัต หรือการทำบาป การเนียตดีในการทำมะอูคียัตนั้นไม่ถือว่าเป็นการทำความดี ถึงแม้ว่าเขาจะมีเจตนาดีก็ตาม และหากว่าการทำมะอูคียัตแล้วมีเจตนาที่ไม่ดีอีก ก็จะเพิ่มบาปทวีคูณเป็นเท่า 2) มุบาหาต (สิ่งที่อนุญาต) สิ่งที่ถูกอนุญาตทุกอย่างก็จำเป็นจะต้องมีการเนียต โดยเฉพาะหากว่าต้องการให้สิ่งนั้นเป็นการอิบาดะฮ์ให้ใกล้ชิดพระองค์อัลลอฮ์ 3) ฎออาต หรือการเชื่อฟัง ต้องอาศัยการเนียตที่ดีตั้งแต่เริ่มแรกของการงานอยู่แล้ว จึงจะได้รับผลบุญ มิฉะนั้นแล้วจะสูญเปล่า¹ และหากเจตนาริยาอ์

¹ ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสสลัม) ได้กล่าวว่า

ให้อวดให้คนอื่นเห็นสิ่งที่ทำ มันจะเป็นมะอศิยัต และเป็นซิริกเล็ก และอาจพาไปเป็นซิริกใหญ่ก็ได้ มันมีสามกรณี 1) มีเจตนาตั้งแต่แรกแล้วเพื่อให้คนอื่นเห็น กรณีนี้ถือว่าเป็นซิริก และอิบาดะฮฺจะใช้ไม่ได้ 2) เจตนาในการทำเพื่ออัลลอฮฺ แล้วเกิดการริยาอขึ้นมาระหว่างนั้น หากว่าเป็นอิบาดะฮฺที่ไม่ได้เชื่อมโยงกันระหว่างส่วนหน้ากับส่วนหลัง เช่น การเศาะดะเกาะฮฺ เริ่มแรกที่ทำนั้นถือว่าเป็นใช้ได้ แต่ที่ทำตอนหลังนั้นยอมเสียใช้ไม่ได้ และหากว่าเป็นอิบาดะฮฺที่เชื่อมโยงระหว่างกัน เช่น การละหมาด ก็มีสองกรณีด้วยกัน หนึ่ง พยายามลบความรู้สึกริยาอออกไป กรณีนี้การริยาอจะไม่ส่งผลใดๆ ต่ออะมัล สอง ยินยอมที่จะมีการริยาอดำเนินต่อไป กรณีนี้อิบาดะฮฺทุกอย่างจะเสียและใช้ไม่ได้ 3) เกิดการริยาอหลังจากปฏิบัติภารกิจเสร็จสิ้นแล้ว กรณีนี้ถือว่าเป็นเพียงความลึกลับ (วัสวาส) ที่ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการงานที่ได้ทำไปแล้วและไม่มีผลต่อผู้ปฏิบัติอะมัล และยังมีกรณีของริยาออีกมากมายที่ต้องเรียนรู้และควรระมัดระวัง

หากว่าเจตนาทำการงานที่ศอลิหฺเพื่อผลตอบแทนของโลกดุนยา แท้จริงแล้วผลบุญของเขาหรือผลบาปของเขานั้นจะขึ้นอยู่กับเจตนาของเขาว่ามาน้อยเพียงใด มันมีสามกรณีด้วยกัน

1) เป้าหมายในการงานของเขาเพื่อดุนยาเท่านั้น เช่น คนที่นำละหมาด เพื่อกินเงินเดือนเท่านั้น แน่แน่นอนว่าเขาจะได้รับบาป ดังที่ท่านบี <sup>(ข้ออัลลอฮฺจะ
ลบล้างผิดนั้น)</sup> ได้กล่าวว่า

«مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَى بِهِ وَجْهُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرْفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

ความว่า “ผู้ใดที่แสวงหาความรู้ซึ่งเป็นความรู้ที่ควรหาเพื่อหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ แต่เขาไม่ได้แสวงหามันนอกเสียจากเพื่อหวังผลประโยชน์ของดุนยา แน่แน่นอนเขาจะไม่ได้ลิ้มรสกลิ่นอายของสวนสวรรค์ในวันกิยามะฮฺ” (บันทึกโดย ออบูดาวูด)

«فَمَنْ هَمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ فَإِنْ هُوَ هَمْ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضَعُفٌ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةٌ كَامِلَةٌ فَإِنْ هُوَ هَمْ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةٌ وَاحِدَةٌ»

ความว่า “ผู้ใดที่มีเจตนาจะทำดี แต่ไม่ได้ทำ อัลลอฮฺ จะจารึกผลบุญให้เขาหนึ่งผลบุญ โดยไม่ขาดแม้แต่หนึ่ง และหากว่าเขาทำเจตนาดี พร้อมกับทำในสิ่งที่เขาเจตนาไว้ พระองค์จะจารึกให้เขาสิบผลบุญ จนถึงเจ็ดร้อยผลบุญ หรือมากกว่านั้น และหากว่าเขาเจตนาไม่ดี แต่ไม่ได้ทำสิ่งนั้น พระองค์จะจารึกผลบุญให้เขาหนึ่งผลบุญ แต่หากว่าเขาเจตนาไม่ดี แล้วทำสิ่งที่เขาได้เจตนา พระองค์จะจารึกให้เขาหนึ่งบาป” (มุตตะฟะฮุน อะสลียุส) และท่านได้กล่าวอีกว่า

«مَثَلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ كَمَثَلِ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا فَهُوَ يَعْمَلُ بِعِلْمِهِ فِي مَالِهِ يُنْفِقُهُ فِي حَقِّهِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يُؤْتِهِ مَالًا فَهُوَ يَقُولُ لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْمَلُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَهُمَا فِي الْأَجْرِ سَوَاءٌ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَلَمْ يُؤْتِهِ عِلْمًا فَهُوَ يَخْطُ فِي مَالِهِ يُنْفِقُهُ فِي غَيْرِ حَقِّهِ، وَرَجُلٌ لَمْ يُؤْتِهِ اللَّهُ عِلْمًا وَلَا مَالًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْمَلُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَهُمَا فِي الْوُزْرِ سَوَاءٌ»

ความว่า “อุปมาประชาชาตินี้ (คือ ประชาชาติอิสลาม) เสมือนกับคนสี่คน คนแรก ชายที่อัลลอฮฺประทานสมบัติและวิชาความรู้ และเขาก็ได้ปฏิบัติในสิ่งเขาได้จำเรียนมาและบริจาคเงินทองในแนวทางของพระองค์ คนที่สอง ชายที่พระองค์ประทานวิชาความรู้ แต่ไม่ได้ประทานทรัพย์สมบัติให้เขา เขาก็กล่าวว่า หากว่าพระองค์ให้สมบัติฉัน ฉันจะทำเหมือนเขา(คือ จะบริจาคเหมือนคนแรก) ท่านบี <sup>(ข้ออัลลอฮฺจะ
ลบล้างผิดนั้น)</sup> ได้กล่าวว่า “คนสองคนนี้มีผลบุญเท่าเทียมกัน” คนที่สาม ชายที่พระองค์ประทานทรัพย์สมบัติให้เขา แต่ไม่ได้ประทานวิชาความรู้ เขาเกิดความตระหนี่ และใช้จ่ายในแนวทางที่ไม่พึงประสงค์ คนที่สี่ ชายที่พระองค์ไม่ได้ประทานวิชาความรู้ และไม่ได้ประทานทรัพย์สมบัติให้เขาเลย เขาก็กล่าวว่า หากว่าฉันมีเหมือนคนนั้น ฉันจะทำเหมือนเขา(คือ ทำเหมือนคนที่สาม) ท่านบี <sup>(ข้ออัลลอฮฺจะ
ลบล้างผิดนั้น)</sup> ได้กล่าวว่า “คนสองคนนี้มีผลบาปเท่าเทียมกัน” (บันทึกโดย อัล-ติรมิซียฺ) คำพูดของคนทั้งสองกับคนที่สี่นั้นได้ทำเท่าที่เจ้าตัวสามารถทำได้ นั่นคือตั้งเจตนาพร้อมกับการหวังที่จะทำ ซึ่งปรากฏชัดจากคำพูดของทั้งสองที่ว่า “ถ้าฉันมีเหมือนเขา ฉันจะทำเหมือนเขาได้เท่า” ดังนั้น ที่ถูกต้องก็คือเขาจะได้รับบุญหรือบาปเหมือนกับเพื่อนของเขาด้วย อิบนุ รอฎัน ~ ได้กล่าวว่า “ในหะดิษที่ว่า คนสองคนนี้มีผลบุญเท่าเทียมกัน บ่งบอกถึงเท่าเทียมของผลบุญจากการงานที่ปฏิบัติ โดยไม่มีกรเพิ่มพูน เพราะว่าการเพิ่มพูนนั้นให้เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติ แต่ไม่ใช่ผู้ที่เจตนาแล้วไม่ได้ปฏิบัติ หากว่าสองคนนี้ เท่าเทียมในทุกแง่มุม แน่แน่นอนพระองค์จะจารึกผลบุญ สำหรับผู้ที่เจตนาแต่ไม่ได้กระทำให้เขาเจตนาถึงสิบผลบุญ แต่มันก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น”

2) ทำงานเพื่ออัลลอฮ์ และเพื่อหวังผลประโยชน์ดุนยาด้วย จะถือว่าอีมานของเขานั้นยังไม่สมบูรณ์นัก เช่น คนที่ไปทำหัจญ์และเจตนาจะไปค้าขายด้วย ผลบุญของการทำหัจญ์ก็อยู่ที่การอิศลาศของเขาเท่านั้นพอเพียงใด 3) ทำการงานเพื่อพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น แต่ว่าเขาไม่ลืมทำงานเลี้ยงชีพ จะถือว่าผลบุญของเขานั้นเต็มโดยไม่ขาดหาย ท่านนบี ^(คืออัลลอฮ์จะดีด้วยสิ่งนั้น) ได้กล่าวว่า «إِنِّي أَحَقُّ مَا أَخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا كُتِبَ اللَّهُ» ความว่า “แท้จริง สิ่งสมควรที่สุดที่พวกท่านจะรับผลตอบแทนจากมันก็คือ คัมภีร์(อัลกุรอาน)ของพระองค์อัลลอฮ์” (บันทึกโดย อัล-บุคอรี)

พึงรู้ว่าคนที่ทำงานที่อิศลาศนั้น มีหลายระดับ 1) ระดับต่ำ นั่นก็คือ คนที่ทำงานหวังผลบุญจากพระองค์ และเกรงกลัวต่อโทษทัณฑ์ 2) ระดับปานกลาง นั่นก็คือ คนที่ทำงานนั้นเพื่อขอบคุณ (ซูโกร)ต่อพระองค์ และตอบรับสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ 3) ระดับสูงสุด นั่นก็คือ คนที่ทำงานเพราะความรักใคร่และยกย่องและเชิดชูต่อพระองค์ และนี่เป็นระดับของบรรดา “อัส-ซิดดีกิน”¹

★ **การเตาบัต** (การกลับเนื้อกลับตัว) วาญิบหรือจำเป็นตลอดเวลาที่ควรจะมีการเตาบัต เพราะว่าการมีบาปเป็นสันดานของมนุษย์ ท่านนบี ^(คืออัลลอฮ์จะดีด้วยสิ่งนั้น) ได้กล่าวว่า «كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ» ความว่า “บรรดาลูกหลานอาดัมทุกคนนั้น มีความผิด(มีบาป) และคนที่ผิดที่ดีที่สุด คือคนที่ชอบเตาบัตตัว” (บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย) และท่านกล่าวอีกว่า

«لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَدَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَأَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ» ความว่า “หากสุเจ้าทั้งหลายไม่ทำบาปเลย แน่แน่นอนว่าพระองค์จะทรงเปลี่ยน และนำมาซึ่งประชาชาติอื่นและเขาเหล่านั้นมีความผิด (มีบาป) และพวกเขาได้ขอลุแกโทษยังพระองค์ แล้วพระองค์ก็จะทรงอภัยให้แก่เขา” (บันทึกโดย มุสลิม) และการล่าช้าในการเตาบัต พร้อมกับทำบาปตลอดเวลา นั้น เป็นสิ่งที่ผิด หรือเป็นความคิดที่ผิดๆ และชัฏฏอนนั้นต้องการที่จะชนะมนุษย์ ด้วยวิธีเจตปรีชาการด้วยกัน ซึ่งหากว่าไม่สำเร็จแผนทีหนึ่ง มันจะเปลี่ยนแผนไปยังอีกแผนถัดไป 1) ให้มีการตักวา(ซีริก)และการสุฟุรต่อพระองค์อัลลอฮ์ 2) หากว่าไม่สำเร็จมันจะยุให้มนุษย์ทำบิดอะฮ์ในด้านความเชื่อ และทิ้งการทำตามสุนนะฮ์ของท่านนบีและสุนนะฮ์ของบรรดาเศาะหาบะฮ์ 3) หากไม่สำเร็จ มันจะหลอกลวงมนุษย์ให้ทำบาปใหญ่ 4) หากไม่สำเร็จอีกก็จะหลอกให้ทำบาปเล็ก 5) หากไม่สำเร็จอีกก็จะหลอกให้ทำสิ่งที่มีบาปหาล์ฮะฮ์ที่ไม่มีทั้งบาปและบุญให้เยอะจนเกินเลย 6) หากไม่สำเร็จอีกก็จะหลอกให้ทำสิ่งที่มีผลบุญน้อย ในขณะที่มีสิ่งอื่นดีกว่าและมีบุญมากกว่า 7) หากไม่สำเร็จอีกก็จะให้บรรดาชัฏฏอนฉ้อโกงและชัฏฏอนมนุษย์นั้นมาคอยสร้างความสะดวกสบายทำร้ายครอบงำเขา

มะอาติยฺ(บาป) มีหลายประเภท 1) บาปใหญ่ นั่นคือ ถ้าทำแล้วจะมีบทลงโทษที่ถูกกำหนดไว้ในโลกดุนยา หรือมีโทษที่ถูกสัญญาไว้ในอาคิเราะฮ์ หรือมีความโกรธกริ้ว หรือสาปแช่ง หรือปฏิเสธว่าไม่ใช่อีมาน 2) บาปเล็ก นั่นคือ นอกเหนือจากสิ่งที่กล่าวมาในบาปใหญ่ และนอกจากนั้นบาปเล็กสามารถเปลี่ยนเป็นบาปใหญ่ได้ โดยเฉพาะ ถ้าทำบาปเล็กอย่างสม่ำเสมอ หรือทำเป็นประจำ หรือล่าพองตัวกับการทำบาป หรือทำบาปอย่างเปิดเผย การเตาบัตนั้น ทำได้สำหรับทุกคนที่ทำบาปทุกประเภท และยังเปิดโอกาสเสมอจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นทางตะวันตก(นั่นคือวันกิยามะฮ์) หรือก่อนดวงวิญญาณจะออกจากเรือนร่าง และคน

¹ อัลลอฮ์ ได้ตรัสว่า ﴿وَعَلَيْكَ يَا لَيْلَى رَبِّ لِرَضَى﴾ ความว่า “และข้าพระองค์ได้รับร่ำมาซึ่งพระองค์เท่านั้น โอ้พระเจ้าของฉัน ก็เพื่อพระองค์ทรงพอพระทัยเท่านั้น” และนบีซุรเรอ์รับเพื่อมาพบพระองค์ และเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยแก่เขา ไม่ใช่เพื่อตอบรับคำบัญชาของพระองค์เท่านั้น เช่นเดียวกันนั้น การทำดีตอบคำถามว่า **ถ้าระดับต่ำน้อย** ทำดีต่อท่านทั้งสองเพราะว่ากลัวต่อโทษทัณฑ์ของพระองค์และเพื่อให้ได้ผลบุญเท่านั้น **ถ้าระดับปานกลาง** ทำดีต่อท่านทั้งสองเพราะคำสั่งของพระองค์ และตอบแทนความดีงามที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูครั้งเมื่อเยาว์วัย และท่านทั้งสองเป็นเหตุให้คุณเกิดมาองโลก **ระดับสูงสุด และดีที่สุด** คือทำดีต่อท่านทั้งสองนั้น เพื่อยกย่องและเชิดชูคำสั่งของพระองค์ที่สั่งให้ทำดีกับท่านทั้งสอง และด้วยความรักใคร่และยกย่องพระองค์อัลลอฮ์

ที่เตาบัตหากว่าเขาเตาบัตจริงๆ ด้วยใจที่บริสุทธิ์ บาปของเขาจะถูกเปลี่ยนเป็นผลบุญ ถึงแม้ว่าบาปของเขานั้นจะมากมายเท่าฟ้าก็ตาม

การเตาบัตนั้นมีเงื่อนไขดังนี้ 1) ต้องถอนตัวจากการทำบาป 2) ต้องสำนึกเสียใจจากสิ่งที่ผ่าน มา 3) ต้องตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่กลับไปทำบาปอีก และหากว่าบาปนั้นเกี่ยวข้องกับสิทธิของ มัคลุกหรือลูกหลานอาดัม ลำดับแรกจะต้องคืนสิ่งของนั้นให้กับเจ้าของเขาก่อน¹

มนุษย์นั้นเกี่ยวกับการเตาบัตมีสี่ระดับ 1) คนที่เตาบัตและอยู่ในครรลองของศาสนา จนกระทั่ง เสียชีวิตจากโลกนี้ และเขาไม่เคยคิดเลยว่าจะกลับไปหามะอูคียัตอีก นอกเสียจากความผิดพลาด บางอย่างที่มีมนุษย์ทุกคนจะเลี่ยงได้ นี่คือการยืนหยัดบนเตาบัต ผู้เตาบัตนี้เป็นคนที่มุ่งมั่นทำดี ซึ่ง เราเรียกการเตาบัตนี้ว่า “เตาบัต อันนะศุฮฺ” และจิตใจของคนผู้นี้คือ อัน-นัฟสุล มุฏมะอินนะฮฺ หรือจิตใจที่สงบนิ่ง 2) คนที่เตาบัตและทำความดีหลักๆ อย่างสม่ำเสมอ แต่ว่าย่างทำมะอูคียะฮฺ บางอย่างโดยไม่สามารถจะเลิกได้ และไม่ได้ตั้งใจเจตนาที่จะทำ แต่เขาตกอยู่ในภาวะที่เลิกไม่ได้ โดยไม่ได้ตั้งใจจริงที่จะทำมัน และเมื่อทำแล้วจะรู้สึกผิดและเสียใจทุกครั้ง พร้อมกับคิดตั้งใจที่จะ ป้องกันตัวเองจากสาเหตุของมัน นี่คือนิยามแบบ อัน-นัฟสุล เลอวามะฮฺ 3) คนที่เตาบัตและอยู่ใน ครรลองของศาสนาช่วงระยะหนึ่ง หลังจากนั้นอารมณ์ใฝ่ต่ำก็ครอบงำเขาให้ทำบาปบางอย่าง เขาก็จะทำได้ไม่ดีไม่งาม แต่เขาก็รักษาการทำดีอย่างสม่ำเสมอ และได้ละทิ้งบาปบางอย่างทิ้งๆ ที่เขาเองก็สามารถทำได้และมีอารมณ์ที่จะทำมันอยู่ ทว่ามันยังมีอารมณ์อีกบางส่วนที่ครอบงำ ชนะตัวเขา เมื่อทำผิดเสร็จก็เสียใจ แต่เขาเองก็สัญญากับตัวเองเพื่อจะเตาบัตจากบาปนั้น นี่คือนิยาม อัน-นัฟสุล มัสอูละฮฺ คนประเภทนี้จะเลี้ยวมากและอันตราย หากเขาเสียชีวิตโดยปล่อยปะละเลย ไม่ทันที่จะเตาบัตตัว เพราะการงานนั้นจะถูกถือใช้ในส่วนที่เป็นบันปลายชีวิต 4) คนที่เตาบัต และอยู่ในครรลองของศาสนาช่วงระยะหนึ่ง หลังจากนั้น เขาตกเป็นเหยื่อของบาปต่างๆ โดย ไม่ได้ตั้งใจคิดที่จะเตาบัตเลย และก็ไม่ได้รู้สึกสำนึกหรือเสียใจในการทำบาปเลย คนประเภทนี้จะ เรียกว่า อัน-นัฟสุล อามาระฮฺ บิสอูล์ และเป็นที่เกรงกลัวว่าเขาจะพบกับบันปลายที่เลวร้าย

*** อัศ-ซิกดฺ** (ความซื่อสัตย์สุจริต) มันเป็นงานของจิตใจอย่างแท้จริง และคำๆ นี้มีความหมายด้วยกัน 1) ซื่อสัตย์ ในคำพูด 2) ซื่อสัตย์ในเจตนารมณ์และความมุ่งหมาย (อิคลาศ) 3) ซื่อสัตย์ในการตั้งใจแน่วแน่ 4) ซื่อสัตย์ในคำมั่นสัญญาตามความตั้งใจแน่วแน่มั่น 5) ซื่อสัตย์ ในการปฏิบัติ โดยที่ภายนอกนั้น ตรงกับสิ่งที่อยู่ในใจ เช่น การคุชชฺ ในการละหมาด 6) ซื่อสัตย์ ในคำสอนของศาสนาทั้งหมด และนี่เป็นจุดสุดยอดและสูงส่ง เช่น การซื่อสัตย์เกี่ยวกับการยำเกรงต่อพระองค์ ความหวัง ความพอเพียง การยอมรับ การมอบหมาย และความรักใคร่ และใน

¹ มีรายงานว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า

«الْوَأْيُ عِنْدَ اللَّهِ ثَلَاثَةٌ: دِيْوَانٌ لَا يَغْبَأُ اللَّهُ بِهِ شَيْئًا، وَدِيْوَانٌ لَا يَبْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، وَدِيْوَانٌ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ. فَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَغْفِرُ اللَّهُ، فَالشَّرْكُ بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ ﷻ: ﴿إِنَّهُ مَن يَشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ وَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَبْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، فَظُلْمُ الْعَبْدِ نَفْسَهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ... فَإِنَّ اللَّهَ ﷻ يَغْفِرُ ذَلِكَ وَيَتَجَاوَزُ إِن شَاءَ، وَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَغْفِرُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، فَظُلْمُ الْعِبَادِ بَعْضُهُم بَعْضًا، الْقِصَاصُ لَا مَحَالَةَ»

ความว่า “สมุดบันทึก ณ อัลลอฮ์นั้นมีสามประเภท ประเภทหนึ่งคือสมุดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงสนพระทัยเลย ประเภทหนึ่งคือสมุดที่พระองค์ไม่ทรงละเลยมันเลย และอีกประเภทหนึ่งคือสมุดที่พระองค์ไม่ทรงอภัยให้ สมุดประเภทที่อัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยให้คือการชirikหรือตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ที่พระองค์ได้ตรัสความว่า “แท้จริงแล้ว ผู้ใดที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แน่แน่นอนพระองค์ได้ห้ามสวรรค์สำหรับเขา และเขาต้องตกนรก” ส่วนสมุดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงสนพระทัยคือสมุดบันทึกการทำ ความผิดของบ่าวต่อตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องระหว่างเขากับพระผู้อภิบาลของเขา เพราะพระองค์จะทรงอภัยให้เขาและทรง ละเลยมันไปหากพระองค์ทรงประสงค์ ส่วนสมุดที่พระองค์ไม่ทรงละเลยมันเลยคือ การที่บ่าวก่อกรรมต่อคนอื่น ซึ่งมัน จะต้องมีการลงโทษทดแทนชดไช้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้” (บันทึกโดย อะห์มัด ในสายรายงานมีเหตุที่ทำให้เป็นหะดีษอ่อนอยู่ด้วย)

ทุกๆ อย่างที่เป็นการทำงานของจิตใจ หากผู้ใดที่มีสิ่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ก็จะถูกเรียกนามว่า “คิดดี” เพราะเขาเป็นคนที่มีความสอาดของความคิดดี ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

«عَلَيْكُمْ بِالصَّنْقِ فَإِنَّ الصَّنْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْحَيَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصُنُّ وَيَتَحَرَّى الصَّنْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا»
 ความว่า “เจ้าทั้งหลายจงมีความซื่อสัตย์ เพราะความซื่อสัตย์สุจริตนั้น จะนำพาซึ่งความดีงาม และความดีงามนั้น จะนำพาไปยังสวรรค์ และชายที่ดำรงในการซื่อสัตย์ และแสวงหาความซื่อสัตย์อยู่เสมอ จนกระทั่งพระองค์อัลลอฮ์ได้บันทึกว่าเขาเป็น คิดดี ผู้ที่มีความซื่อสัตย์อย่างที่สุด” (มุตตะฟักกูณ อะลียฺ)

และหากว่าผู้ใดที่มีความเคลือบแคลงต่อความถูกต้อง แล้วเขาก็แสวงหาสัจธรรมอย่างซื่อสัตย์ โดยไม่ได้ตามอารมณ์ใฝ่ตาของเขา แน่อนพระองค์จะให้สิ่งนั้นโดยส่วนใหญ่ และหากว่าเขาหาสัจธรรมโดยใช้ความพยายามอย่างซื่อสัตย์ แต่ยังไม่พบความจริงนั้น พระองค์ก็จะทรงอภัยให้เขา และสิ่งที่ตรงกันข้ามกับคำว่า ซื่อสัตย์ นั่นก็คือ การโกหกมดเท็จ และสิ่งแรกของบ่อเกิดการโกหกมาจากใจ แล้วลามมาที่ลิ้น หลังจากนั้น มันจะค่อยๆ ลามมาที่อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย มนุษย์ และมันจะทำให้เขาประสบแต่ความหมายนะ

★ **อัล-มะหับบะฮฺ** (ความรักใคร่) ด้วยการรักอัลลอฮ์ รักรอซูล และรักบรรดาพี่น้องมุสลิม เขาจะได้ลิ้มรสความหวานชื่นของอิมาน ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

«ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حِلَاوَةَ الْإِيمَانِ مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكُونَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْفُرُهُ أَنْ يُقْدَفَ فِي النَّارِ»

ความว่า “สามอย่าง หากว่าใครมีมัน เขาจะได้ลิ้มรสความหวานฉ่ำของอิมาน คือ การที่อัลลอฮ์และรอซูลเป็นที่รักใคร่แก่เขาเหนือสิ่งอื่นใด และการที่เขารักคนอื่นโดยที่เขาไม่ได้รับรักเขา นอกจากรักเพื่ออัลลอฮ์จริงๆ และการที่เขาเกลียดที่จะกลับไปหาสิ่งที่ป็นกุฟร หลังจากທີ່พระองค์ช่วยเหลือเขาให้รอดพ้นจากมัน ดังที่เขาเกลียดที่จะถูกโยนเขาไปในขุมนรก” (มุตตะฟักกูณ อะลียฺ) หากว่าคนใดที่ปลูกต้นของความรักในใจ แล้วถูกรดด้วยน้ำเลี้ยงแห่งความอิดลาค และการปฏิบัติตามท่านนบีแล้ว แน่อนว่าต้นไม้นั้นจะต้องออกผลอย่างมากมายทุกฤดูกาลด้วยความประสงค์ของพระองค์ และความรักใคร่นั้นมี 4 ประเภท 1) การรักอัลลอฮ์ และนี่คือแก่นแท้ของอิมาน 2) รักเพื่ออัลลอฮ์ และเกลียดเพื่ออัลลอฮ์เช่นกัน และนี่เป็นสิ่งที่วาญิบ ¹ 3) รักอัลลอฮ์พร้อมกับอย่างอื่นด้วย สิ่งนี้เรียกว่า การซิริกต่อพระองค์ เช่น

¹ มนุษย์นั้นเกี่ยวกับความรักและความเกลียด(อัล-วะลวูและอัล-บะรอฮฺ) มี 3 ประเภท 1) ผู้ที่เราต้องรักใคร่อย่างแนแนแน่น โดยไม่มีความเกลียดชังเลย เขาเหล่านั้นคือ บรรดานบีทั้งหลาย บรรดาผู้ซื่อสัตย์ โดยเฉพาะแบบอย่างของเรา ท่านนบีมีหิมมัด (ﷺ) และภรรยา วงศ์ศาตุนาญาติของท่าน และเคาะหะบะฮฺ 2) ผู้ที่เราต้องเกลียดชังตลอดเวลวู เขาเหล่านั้นคือ บรรดาชาวกาฟิรทั้งหลาย และบรรดามุชริกีน ตลอดจนพวกมุนาฟิกีน 3) ผู้ที่เราต้องมีทั้งความรักใคร่และมีความเกลียดชังอยู่ด้วย เขาเหล่านั้นคือ บรรดาคนที่ทำมะอูคียัตในหมู่มุอิมินทั้งหลาย มีความรักก็เพราะด้วยการที่เขาอิมาน และมีความเกลียดก็เพราะด้วยการที่เขาอิมะอูคียัตอยู่ ส่วนการรักใคร่กาฟิรและวะลวูต่อพวกเขานั้นมีสองประเภทคือ 1) ความรักที่ทำให้เราตกศาสนาและออกจากความเป็นมุสลิม นั่นคือรักและวะลวูต่อพวกเขาในเรื่องเกี่ยวกับศาสนา 2) สิ่งที่อยู่ในระดับหะรอมแต่ไม่ทำให้ตกศาสนา นั่นคือการวะลวูในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องคunyaของพวกเขา และบางที่บางครั้งก็มีความสับสนระหว่างคำว่าการปฏิบัติด้วยดีต่อกาฟิรที่ไม่ใช่คู่สงคราม กับคำสิ่งที่ใช้ให้เราเกลียดและปลิดตัวจากพวกเขา และจำเป็นต้องแยกแยะระหว่างสองอย่างนี้ คือ การที่ยุติธรรมต่อพวกเขา การปฏิบัติดีต่อพวกเขาโดยไม่ได้อ่อนความรักเอาไว้ในใจ เช่นการแสดงความอ่อนโยนกับผู้อ่อนแอในหมู่พวกเขา การพูดอย่างนิมนวลกับพวกเขาในทางเอ็นดูและเมตตาต่อพวกเขานั้น เป็นสิ่งที่อนุญาตให้ทำได้ เพราะอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿لَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ لِلدِّينِ وَلَهُ تَجَرُّدٌ مِنْ دِينِكُمْ أَنَّ بَرُّكُمْ وَتَقْوَاكُمْ لِلَّهِ﴾ ความว่า “อัลลอฮ์

ความรักของชาวมุฮัมหมัดที่มีต่อรูปปั้นของเขา 4) ความรักปกติ เช่น รักพ่อแม่ รักลูกๆ ชอบอาหารต่างๆ สิ่งนี้เป็นที่อนุญาตในศาสนา ท่านนบี ^(ที่อัลลอฮ์ชอบ) ได้กล่าวว่า ^(ด้วยวาจา) «اَهْذِي فِي الدُّنْيَا حَيْثُكَ اللَّهُ» ความว่า “จงมีความสมถะพอเพียงต่อโลก แน่แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงรักท่าน” (รายงานโดยอิบนุ มุญาญญะ)

★ **อัต-ตะวักกัล** (การมอบหมาย) นั่นก็คือ การมอบหมายการงานต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่เราต้องการและปกป้องสิ่งที่ไม่ปรารถนา พร้อมกับมั่นใจต่อพระองค์ และลงมือทำปัจจัยซึ่งเป็นมูลเหตุของความสำเร็จตามที่ศาสนานูญญาต การปล่อยไม่ให้อหิวาฏหมายถือเป็นการทำลายความเชื่อมั่นในเอกภาพของอัลลอฮ์ และการไม่หาสาเหตุเพื่อทำให้บรรลุผลถือเป็นการอ่อนแอและบกพร่องทางปัญญา และเวลาของการมอบหมายก็คือก่อนลงมือทำ ซึ่งแบ่งออกเป็นสามประเภท 1) วาญิบ นั่นก็คือมอบหมายต่อพระองค์ในสิ่งที่มนุษย์ไม่มีความสามารถ นอกจากพระองค์เท่านั้น เช่น การทำให้หายจากการป่วย 2) หะรอหม มีสองประเภท **หนึ่ง** เป็นชริกใหญ่ นั่นคือการมอบหมายอย่างหมดใจต่อมูลเหตุหรือปัจจัย และคิดว่าสาเหตุนั้นมีประโยชน์หรือคิดว่าสาเหตุนั้นสามารถขบไล่สิ่งที่ไม่ดีได้ **สอง** เป็นชริกเล็ก เช่น การพึ่งคนที่ให้รักษาโดยไม่ได้นึกว่าคนๆ นั้นเป็นเหตุของชริก แต่พึ่งพิงเขามากกว่าสถานะของเขาที่เป็นเพียงแค่มูลเหตุเท่านั้น 3) อุญญาติ (มubah) นั่นก็คือ การมอบหมายการงานกับคนอื่นที่มีความสามารถจะทำได้สิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ เช่น การค้าขาย แต่มีข้อแม้ว่าห้ามพูดว่า “ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์ แล้วขอมอบหมายต่อคุณ” แต่ให้กล่าวว่า “ฉันมอบงานให้คุณทำแทน”

ไม่ได้ห้ามพวกเจ้าจากบรรดาผู้ที่ไม่ได้ก่อสงครามกับพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและไม่ได้ขบไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า ในกรณีที่พวกเจ้าจะทำดีและปฏิบัติอย่างยุติธรรมต่อพวกเขา

ส่วนการเกลียดและเป็นศัตรูต่อพวกเขานั้นเป็นอีกเรื่อง ซึ่งอัลลอฮ์ได้สั่งว่า ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِبُّوا عَدُوًّا وَحَدَّثَكُمْ أَقْرَبًا تِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ความว่า “โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย อยู่ได้เอาศัตรูของข้าและของเจ้าเป็นสหายใกล้ชิด โดยที่พวกเจ้ายินความรักใคร่ให้แก่พวกเขา”

ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะรวมระหว่างการยุติธรรมในการปฏิบัติสัมพันธ์กับพวกเขา พร้อมกับ การเกลียดชังและไม่รักพวกเขาเนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา เช่นที่ท่านนบี ^(ที่อัลลอฮ์ชอบ) เคยปฏิบัติกับยิวในเมืองมะดีนะฮ์

¹ มูลเหตุจะขัดแย้งกับการมอบหมาย(ตะวักกัล)หรือไม่ ? มีหลายกรณี 1) **การแสวงหาสิ่งที่ยังไม่มี** มีสองประเภท ก) มูลเหตุที่แน่ใจ เช่น การแต่งงานเป็นสาเหตุของการได้ลูก หากว่าถึงสาเหตุ(คือการแต่ง)แล้วบอกว่าจะมีลูก คนนั้นย่อมสติไม่ดี และมันไม่ใช่การมอบหมายแต่อย่างใด ข) มูลเหตุที่ไม่ค่อยแน่ใจ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วไม่มีมันไม่ได้ เช่น คนที่เดินทางในทะเลทรายโดยไม่เสียบียงอาหาร ทำเช่นนั้นมันไม่ได้เป็นการมอบหมายแต่อย่างใด เนื่องจากเสียบียงนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและถูกส่งใช้ให้เตรียมสำหรับเดินทาง แท้จริงท่านนบี ^(ที่อัลลอฮ์ชอบ) ตอนที่ท่านต้องการจะเดินทางท่านเตรียมพร้อมเสียบียง แล้วได้เขาคณนำทาง(ไกด์)เพื่อนำทางให้ท่านเดินทางไปยังมะหานครมะดีนะฮ์ ค) มูลเหตุที่คิดว่าจะนำไปสู่ผลแต่ก็ไม่ใช่ด้วยความแน่ใจที่ชัดเจน เช่น ผู้ที่ลงมือทำตามรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ในการทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ สิ่งนี้จะไม่ออกไปจากการตะวักกัล ทว่าการละทิ้งการทำงานนั้นไม่ถือว่าเป็นตะวักกัล ท่านอุมัร ^(ที่อัลลอฮ์ชอบ) กล่าวว่า ผู้ที่ตะวักกัลคือผู้ที่พบสิ่งที่เขาชอบในแผ่นดิน(ด้วยการทำงานและไขว่คว้าหา) และเขาก็มอบหมายต่ออัลลอฮ์ 2) **การรักษาสิ่งที่มีอยู่แล้ว** หากว่าผู้ใดมีอาหารที่หะลาล แล้วได้เก็บรักษาเอาไว้ นั่นก็ไม่ได้ออกไปจากขอบเขตของตะวักกัล โดยเฉพาะถ้าเขามีครอบครัว ท่านนบี ^(ที่อัลลอฮ์ชอบ) เคยขายสวนอินทผลัมบนมะกีร์และเคยเก็บอาหารไว้กินตลอดปีสำหรับครอบครัวของท่าน (มุตตะฟิกุน อะลียะฮ์) 3) **การป้องกันสิ่งให้โทษที่ยังไม่ประสบพบเจอ** ไม่ใช่เงื่อนไขของตะวักกัล ในการที่ท่านจะต้องละทิ้งมูลเหตุที่ช่วยป้องกันท่านจากอันตราย เช่น การสวมใส่เสื้อเกราะในสงคราม การผูกคอต้มกับเชือก ทั้งหมดนี้คือการตะวักกัลต่ออัลลอฮ์ผู้สร้างมูลเหตุ ไม่ใช่เป็นการพึ่งมูลเหตุเพียงอย่างเดียว และต้องพู่ใจกับสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดมาแก่เขา 4) **แก้ไขสิ่งที่เป็โทษซึ่งได้ประสบแล้ว** มี 3 ประเภท ก) ต้องแน่ใจว่าสิ่งนั้นสามารถแก้ไขได้ เช่น น้ำสามารถแก้หรือดับกระหาย การละทิ้งการดื่มน้ำไม่ได้เป็นการตะวักกัลแต่ประการใด ข) ค่อนข้างแน่ใจว่าสิ่งนั้นจะสามารถแก้ไขได้ เช่น การกรอกเลือดเพื่อรักษา สิ่งนี้ไม่ได้ขัดแย้งกับการตะวักกัล เพราะว่าท่านนบี ^(ที่อัลลอฮ์ชอบ) ได้รักษาโรคต่างๆ และได้กำชับให้มีการเยียวยารักษาจากโรคต่างๆ หากว่าเจ็บไข้ได้ป่วย ค) มูลเหตุที่คาดเดาและไม่แน่ใจ เช่น การจไฟในสภาพที่ร่างกายยังแข็งแรงดีเพื่อหวังป้องกันไม่ให้เป็นโรค การทำเช่นนั้นมันจะขัดแย้งกับการตะวักกัล

★ **อัช-ซุกร** (การขอบคุณ) นั่นก็คือ การแสดงให้เห็นผลหรือร่องรอยของนิมัตที่พระองค์ประทานให้มาแก่บรรดาบ่าวทั้งหลาย ที่ใจของเขาด้วยการอิมาน ที่ลิ้นของเขาด้วยวาจาการกล่าวสรรเสริญและสดุดี และที่กิริยาท่าทางของเขาด้วยการอิบาดะฮ์ภักดีต่อพระองค์ การซุกรนั้นถือเป็นเป้าหมายโดยตัวมันเอง ในขณะที่การอดทนนั้นเป็นสื่อเพื่อให้บรรลุถึงสิ่งอื่น การซุกรนั้นต้องทำด้วยใจ วาจา และการประพฤติ ความหมายของการซุกรก็คือการที่ท่านใช้นิมนัตของอัลลอฮ์เพื่อการเชื่อฟังและภักดีต่อพระองค์

★ **อัศ-ศ็อบร** (การอดทน) คือ ละทิ้งการร้องทุกข์ถึงความเจ็บปวดไปยังผู้อื่นนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮ์ และหันไปร้องทุกข์แด่พระองค์เพียงผู้เดียว พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا بُوتِيَ الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ **ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้น จะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ”** (สุเราะฮ์ อัช-ซุมร ๑๐) และท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า **«الصَّابِرُ وَأَوْسَعُ خَيْرًا وَأَعْظَى أَحَدًا أُعْطِيَ وَمَا يَنْصَبِرُ يُصْبِرُهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ»** **ความว่า “ผู้ใดที่มีความอดทน อัลลอฮ์ จะเพิ่มความอดทนให้แก่เขา และไม่มีผู้ใดรับมอบสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่จะดีกว่าการได้รับมอบความอดทน”** (มุตะตะฟิกุน อะลยฺฮฺ)

การอดทนนั้น มีหลายระดับ ระดับต่ำ คือละทิ้งการร้องทุกข์พร้อมกับรังเกียจต่อสิ่งที่เกิดขึ้น **ระดับกลาง** คือ ละทิ้งการร้องทุกข์พร้อมกับพอใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา **ระดับสูง** คือ การขอบคุณพระองค์สำหรับชะตากรรม(บททดสอบ)ในชีวิต ส่วนผู้ใดที่ถูกทรมานหรือถูกรังแกแล้วเขาก็ขอให้อาอีให้ผู้กระทำความผิดร้าย แสดงว่าเขาได้ชำระแค้นสำหรับตัวเขา และได้เอาสิทธิของเขาไปแล้ว และไม่ได้เรียกว่าเขาเป็นคนซอบรฺที่อดทน

การอดทนมีสองประเภท 1) การอดทนด้านร่างกาย ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่เราหมายถึง ณ ที่นี้ **2)** การอดทนด้านจิตใจต่อความปรารถนาของสันดานและความต้องการของอารมณ์ใฝ่ต่ำ¹ ทุกอย่างที่มีมนุษย์ประสบมาในโลกนี้จะมีไม่พ้นสองประการนี้ คือ **ก)** สิ่งที่สุดอดคล้องกับอารมณ์ใฝ่ต่ำ ซึ่งแน่นอนต้องมีความอดทนในการทำหน้าที่ภักดีต่ออัลลอฮ์ในสิ่งเหล่านั้น ด้วยการขอบคุณและไม่ไข่มั่นในทางที่เป็นมะอฺดียัต **ข)** สิ่งที่ขัดแย้งกับอารมณ์ใฝ่ต่ำ มีสามประเภท **1)** การอดทนในการทำความดีต่อพระองค์ ส่วนที่เป็นวาญิบคือการทำสิ่งที่เป้นฟัรฎู ส่วนที่ส่งเสริมก็คือให้ทำสิ่งที่เป้นสุนัต **2)** อดทนต่อสิ่งที่เป้นมะอฺดียัตหรือการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ส่วนที่เป็นวาญิบก็คือละทิ้งสิ่งที่หะรอม และที่ส่งเสริมก็คือให้ละทิ้งสิ่งที่เป้นมักรุฮ **3)** อดทนต่อสภาวะการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์ ส่วนที่เป็นวาญิบก็คือห้ามลินจากร้องโอดครวญ ห้ามใจไม่ให้โมโหต่อลิขิตของอัลลอฮ์ ห้ามร่างกายไม่ให้กระทำในสิ่งที่อัลลอฮ์ไม่พึงประสงค์ เช่น การร้องเสียงดัง การฉีกเสื้อผ้า การตบหน้าตัวเอง อย่างนี้เป็นต้น และส่วนที่ส่งเสริมก็คือการพอใจในสิ่งที่พระองค์ได้กำหนดมาแล้ว

บุคคลใดประเสริฐกว่าระหว่างคนรวยที่ขอบคุณ กับคนจนที่มีความอดทน ? คำตอบก็คือ หากว่าคนรวยใช้เงินของเขาในการภักดีต่อพระองค์ หรือเก็บออมเพื่อหนทางของพระองค์ เขาจะดีกว่าคนจน และหากว่าคนรวยใช้เงินของเขาส่วนใหญ่ในงานที่มูบารัฮ์(สิ่งที่อนุญาตให้ใช้ได้ตามปกติ) แน่แน่นอนว่า คนจนนั้นจะดีกว่าคนรวย ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า **«الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ خَيْرٌ مِنَ الصَّائِمِ الْكَافِرِ»** **ความว่า “ผู้มีจะกินที่รู้จักขอบคุณ เทียบเท่าคนถือศีลอด(ผู้ไม่มีจะกิน)ที่มีความอดทน”** (รายงานโดย อะหมัด)

¹ ประเภทนี้ หากว่าเป็นการอดทนต่อความต้องการเกี่ยวกับปากท้องหรือความต้องการทางเพศ จะเรียกว่า “อิฟพะฮุ” หากว่าเป็นการอดทนในการต่อสู้ในสงคราม เรียกว่า “ซุญญาอะฮุ” หากว่าอดทนในการระงับความโกรธเรียกว่า “หิลมุ” หากว่าอดทนในการปกปิดความลับ เรียกว่า “กิตมาน สิริ” หากว่าอดทนต่อความทุกข์สบายในชีวิตที่ขาดหายไป เรียกว่า “ซุฮดุ” หากว่าอดทนต่อการมีปัจจัยเพียงแค่นี้ๆ น้อยๆ เรียกว่า “เกาะนาอะฮุ”

★ **อรั-ริฎอ** (ความพอใจ) คือ ความพึงพอใจกับสิ่งที่มีและพอเพียงกับมัน มันจะเกิดขึ้นหลังจากที่มีเรื่องต่างๆ เกิดขึ้นแล้ว และการริฎอต่อสภาวะการกำหนดของพระองค์อัลลอฮ์นั้นเป็นสถานะอันสูงสุดสำหรับผู้ใกล้ชิดพระองค์ และมันเป็นผลของความรักและการตะวักัถ์ และการขออภัยให้อัลลอฮ์ปิดเป่าสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ไม่ได้ขัดแย้งการริฎอหรือพอใจต่อพระองค์

★ **อัล-คุซอ** คือ การเชิดชู อ่อนน้อม และถ่อมตน ท่านหุซัยฟะฮ์ รัฎอ ได้กล่าวว่า “พึงระวังการคุซอแบบนิฟาก(คนหน้าไหว้หลังหลอก) ครั้นมีผู้ถามท่านว่า อะไรละคือคุซอแบบนิฟาก ? ท่านบอกว่า เมื่อท่านเห็นร่างกายอ่อนน้อม และจิตใจกลับไม่ได้น้อมน้อมถ่อมตัวเหมือนกับร่างกาย” และท่านได้กล่าวอีกว่า “สิ่งแรกที่จะสาบสูญหายไปจากศาสนาของพวกท่านนั้นคือ การคุซอ” และการงานใดก็ตามที่มีบัญญัติให้มีการคุซอประกอบอยู่ด้วย แท้จริงแล้วผลบุญของการงานนั้นก็จะได้รับตามที่เขาคุซอมากน้อยเพียงใด เช่น การละหมาด แท้จริงท่านนี้ได้กล่าวสำหรับผู้ที่จะละหมาดว่า เขาจะไม่ได้ผลบุญนอกจากครึ่งของมัน หรือเศษหนึ่งส่วนสี่ หรือเศษหนึ่งส่วนห้า หรือเศษหนึ่งส่วนสิบ และอาจไม่ได้รับผลบุญเลยแม้แต่น้อย เนื่องจากละหมาดของเขาปราศจากคุซอ

★ **อรั-เราะญอ** (การหวัง) คือ การมองและคิดถึงความเมตตาของอัลลอฮ์อันกว้างใหญ่ไพศาล ตรงข้ามของมันคือหมดหวัง และการงานที่ทำบนความหวังมันจะสูงกว่าการงานที่ทำบนความเกรงกลัว เพราะว่าการงานเพื่อรอความหวังนั้น จะส่งผลให้เกิดการคิดในแง่ดีต่ออัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสในหะดีษกุดสียะว่า ความว่า “**ข้าอยู่เคียงข้างกับบ่าวที่คิดในแง่ดีต่อข้า**” (รายงานโดย มุสลิม)

การหวังนั้นมีสองระดับ **ระดับสูง** คือผู้ที่ปฏิบัติความดีและหวังผลบุญการตอบแทนจากพระองค์อัลลอฮ์ ท่านหญิง อาอิชะฮ์ ร่อฎียัลลอฮู อันฮา ได้กล่าวว่า “โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ ในอาเยฮ์ที่ว่า ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ﴾ ความว่า และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่พวกเขาได้มาโดยที่จิตใจของเขาเปี่ยมด้วยความหวังเกรง (อัล-มุอ์มินุน 60) เขาผู้คือที่รักขโมย และผิวดประเวณี และดื่มสิ่งมีเมา และเขาเกรงกลัวอัลลอฮ์ว่าจะทรงลงโทษเขาใช่หรือไม่ ? ท่านนี้ก็ได้ตอบว่า

« لَا يَأْتِيَنَّ الصَّادِقَ وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يَصُومُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَتَذَكَّرُونَ وَهُمْ يَخْافُونَ أَنْ لَا يُقْبَلَ مِنْهُمْ ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ﴾ »
ความว่า “ไม่ใช่เช่นนั้นหรอก **โอ้ลูกของอิส-ติติก** แต่มันหมายความว่า เขาเหล่านั้น ได้ทำการละหมาด ถือศีลอด บริจาคทาน และเขาเหล่านั้น กลัวว่าจะไม่ถูกตอบรับจากพระองค์ต่างหาก พวกเขาคือบรรดาผู้ที่รับแรงในการทำความดี” (รายงานโดย อัต-ติรมีซีย)

ระดับต่ำ คือผู้ที่ทำบาปและได้กลับตัวและหวังการอภัยโทษจากพระองค์ ส่วนผู้ที่ทำบาปแต่ไม่ได้เตาบัต และยังหวังการอภัยโทษจากพระองค์ เช่นนี้เรียกว่า “ตะมันนี” (คาดหวังลมๆแล้งๆ) ไม่ใช่เป็นการเราะญอแต่อย่างใด การหวังประเภทนี้เป็นสิ่งน่าตำหนิ ส่วนการหวังแบบอย่างแรกนั้นเป็นสิ่งที่น่ายกย่อง นำสูรรเสริฐ และมุอ์มินที่แท้จริงจะรวบรวมระหว่างการทำดีกับความเกรงกลัวคู่กัน ส่วนคนมุนาฟิกนั้นจะรวบรวมระหว่างการทำความชั่วกับความรู้สึกว่าตัวเองปลอดภัย

★ **อัล-เคาฟ** (ความกลัว) คือภาวะความกังวลที่เกิดขึ้นกับจิตใจเพราะเกรงว่าจะเกิดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ แต่ถ้าหากแน่ใจว่าจะเกิดสิ่งไม่พึงประสงค์นั้นเรียกว่า “ค็อชยะฮ์” ตรงกันข้ามของมันก็คือ อัล-อัมน์ หรือความรู้สึกว่าปลอดภัย อัล-เคาฟนั้นไม่ได้ตรงกันข้ามกับ อรั-เราะญอ หรือการหวังที่ว่ามันเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการสู้รวม ส่วนการหวังนั้นกระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้นและปรารถนาและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรวมทั้งความรัก ความกลัว และความหวัง ให้มีอยู่พร้อมด้วยกันในตัวของเรา ท่านอิบน์ อัล-กียอียิม ได้กล่าวว่า “หัวใจนั้นเดินทางไปหาอัลลอฮ์เสมือนกับนกที่บินอยู่บนฟ้า ความรักเป็นหัว ความกลัวและความหวังนั้น เป็นปีกทั้งสองข้างของนก หากว่าความกลัวได้สถิตอยู่ในใจแล้ว มันจะเผาผลาญส่วนที่เป็นอารมณ์ไผ่ดำ และขับไล่คุณยาออกไปจากมัน”

ความกลัวที่เป็นวาญิบ: คือ ส่วนที่ส่งผลให้ทำในสิ่งที่ดีและละทิ้งสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ส่วนความกลัวที่สุญัต คือ ส่วนที่ส่งผลให้ทำสิ่งที่ดีที่สุดและละทิ้งสิ่งที่น่ารังเกียจ(มกฺรอุฮฺ) มีหลายประเภท 1) การกลัวสิ่งเร้นลับและอำนาจที่มองไม่เห็น ซึ่งวาญิบจะต้องกลัวอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น เพราะว่า การกลัวต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์เป็นชิริกใหญ่ เช่น กลัวต่อบรรดาสิ่งเคารพของของพวกมุขริกัน ว่ามันจะให้อันตรายต่างๆ นานา 2) การกลัวที่เป็นหะรอม คือการทำความวาญิบหรือละทิ้งสิ่งที่เป็นหะรอมเพราะเกรงกลัวมนุษยด้วยกัน 3) การกลัวที่อนุญาตหรืออนุโลม คือการกลัวปกติทั่วไป เช่น กลัวสัตว์ร้ายเช่นหมาป่า เป็นต้น

✱ **อัซ-ซุฮฺด** (ความสมถะ) นั่นก็คือ การหันหลังให้กับบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้ความสำคัญกับสิ่งที่ประเสริฐกว่า และความสมถะทางโลกนั้นจะช่วยผ่อนคลายจิตใจและร่างกาย และการมุ่งมาดไขว่คว้าหาบุญนั้นก่อให้เกิดความทุกข์และกังวลเพิ่มมากขึ้น การรักชีวิตโลกเป็นบ่อเกิดแห่งความเลวร้ายทั้งปวง และการไม่ชอบมันเป็นสาเหตุของการเชื่อฟังทั้งปวง และความสมถะต่อตุนยานั้นคือการนำมันออกจากหัวใจ ไม่ใช่เอาออกจากมือแต่จิตใจยังไขว่คว้าต้องการอยู่ เช่นนี้คือความสมถะของคนใจเขลา ท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺด้วย) ได้กล่าวว่า «لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ» หมายความว่า “ทรัพย์สมบัติที่ดี คู่ควรกับชายที่ดี” (รายงานโดย อะหมัด)

และสำหรับคนยากจนนั้นมีความสัมพันธ์กับทรัพย์สมบัติอยู่ห้าประเภท 1) คนที่หันหลังและไม่อยากได้เงินทองเพราะเกลียด กลัวและป้องกันตัวเองว่าจะมีปัญหาและยุ่งกับเงินทอง คนประเภทนี้เรียกว่า “ซาฮิด” (คนสมถะ) 2) คนที่ไม่รู้สึกดีใจเมื่อได้มันมาครอบครอง และก็ไม่ได้เกลียดจนเป็นภัยต่อตัวเอง คนประเภทนี้เรียกว่า “รอฎียฺ” (ผู้ที่พอใจ) 3) คนที่เมื่อมีทรัพย์จะรู้สึกชอบและดีกว่าไม่มี เพราะความที่ตัวเองชอบมัน แต่ไม่เลยเถิดจนต้องไปควานหามันหากว่าไม่มี ทว่าถ้าหากมันมีมาเองก็จะรับไว้และดีใจ คนประเภทนี้เรียกว่า “กอญิฮฺ” (ผู้พอเพียง) 4) คนที่ไม่ได้หามันเพราะความอ่อนแอของเขา แต่ทว่าจริงๆ แล้วเขาเป็นคนที่อยากได้มัน และถ้าหากเขามีหนทางที่จะหามาได้เขาจะยอมเหน็ดเหนื่อยเพื่อหามันมาได้ คนประเภทนี้เรียกว่า “หะรีศ” (คนมักได้) 5) คนที่มีความจำเป็นต่อเงินทอง เช่น คนที่หิว คนที่ไม่มีเสื้อผ้าใส่ คนประเภทนี้เรียกว่า “มูฏฏอรฺ” (คนที่มีความจำเป็น)

บทสนทนาอันสงบ ระหว่าง อับดุลลอฮ์และอับดุลนบี

101

ชายผู้หนึ่งชื่อ **อับดุลลอฮ์** ได้พบกับชายอีกคนหนึ่งชื่อ **อับดุลนบี** เมื่ออับดุลลอฮ์ได้ฟังชื่อนี้แล้วเกิดการปฏิเสธขึ้นในใจของเขา แล้วเขาก็คิดขึ้นมาว่า คนผู้หนึ่งจะทำอาบิดะฮ์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ได้อย่างไรกัน แล้วเขาก็ถามอับดุลนบีว่า : ท่านทำอาบิดะฮ์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์หรือ?

อับดุลนบีตอบกลับมว่า : เปล่า ฉันไม่เคยกราบไหว้สิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ฉันเป็นมุสลิม และภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

อับดุลลอฮ์กล่าวว่า : เช่นนี้แล้วทำไมถึงได้ใช้ชื่อที่เหมือนกับชื่อของชาวนะศอรอซึ่งพวกเขาได้ตั้งชื่อพวกเขาว่า อับดุลมะสีหฺ ซึ่งไม่แปลกสำหรับพวกเขาเพราะพวกเขาศรัทธาและบูชา **นบีอีซา** (عليه السلام) ทำให้ผู้คนที่ได้ฟังชื่อของท่านเกิดความคิดขึ้นมาว่าท่านนั้นทำอาบิดะฮ์ต่อท่านนบี (คืออัลลอฮ์อยู่
ด้วยตัวเขาค้น) ซึ่งแน่นอนว่า นั่นไม่ใช่ความเชื่อที่มุสลิมศรัทธาต่อ **นบี** ของพวกเขา ทว่าสิ่งที่วาญิบก็คือเขาจะต้องศรัทธาว่าแท้จริงท่านนบีนั้นเป็นบ่าวและร่อซูลของอัลลอฮ์เท่านั้น

อับดุลนบีจึงตอบกลับมว่า : แต่ท่านนบีมุหัมมัด (คืออัลลอฮ์อยู่
ด้วยตัวเขาค้น) นั้นเป็นบุรุษที่ประเสริฐที่สุดในบรรดามนุษยชาติและเป็นผู้นำของบรรดาศาสนทูตผู้ถูกแต่งตั้งทั้งหลาย แล้วพวกเราตั้งชื่อกันด้วยชื่อนี้เพื่อเป็นสิริมงคลและบะเราะกะฮ์ และเป็นการใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ด้วยความประเสริฐของ **นบี** ของพระองค์และด้วยตำแหน่งของท่าน ณ อัลลอฮ์ แล้วเราจะได้ขอจากท่านนบี (คืออัลลอฮ์อยู่
ด้วยตัวเขาค้น) ให้ท่านช่วยรับประกันให้ชะฟาอะฮ์แก่เราด้วยการตั้งชื่อดังกล่าว และท่านไม่ต้องแปลกใจไปหรอกเพราะพี่ชายของเราเองก็ชื่อ อับดุลหุเซน และพ่อของเราก็คือ อับดุลร่อซูล และการตั้งชื่อด้วยชื่อเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่มีความหมายและแพร่หลายกันในหมู่ผู้คนทั้งหลาย และเราได้พบว่า บรรดาบุรุษของเราที่เป็นเช่นเดียวกันนี้แหละ ท่านอย่าได้เคร่งครัดในเรื่องนี้นักเลย เพราะเป็นปัญหาเล็กน้อย และอิสลามก็เป็นอะไรที่ง่าย ๆ อยู่แล้วนี่

อับดุลลอฮ์จึงกล่าวว่า : และนี่ก็เป็นเรื่องที่น่าตำหนิกว่าอีก นั่นคือ การขอจากสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ในสิ่งที่ไม่มีใครสามารถให้ได้นอกจากอัลลอฮ์ ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นท่านนบีมุหัมมัด (คืออัลลอฮ์อยู่
ด้วยตัวเขาค้น) หรือผู้อื่นจากบรรดาซอลิฮีนผู้มีคุณธรรมทั้งหลายเช่น ท่านหุเซน (عليه السلام) เป็นต้น และนี่เป็นสิ่งที่ขัดกับเอกภาพของอัลลอฮ์หรือเตาฮีด และความหมายของ **الله لا اله الا الله** ลาคิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรค่าต่อการเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์)

เราจะขอถามท่านในบางเรื่องเพื่อให้ท่านได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหานี้ และผลร้ายของการตั้งชื่อด้วยชื่อเหล่านั้นเป็นต้น การตั้งคำถามนี้ไม่ใช่เพื่อการอื่นใดทั้งสิ้นนอกจากเพื่อหาความถูกต้องแล้วทำตามมัน และเพื่อชี้แจงความเท็จเพื่อจะหลีกเลี่ยง และเพื่อเป็นการเชิญชวนในสิ่งที่ดีและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี อัลลอฮ์มุสตะอาน วะอาลัยฮิตตุกลาน วะลาฮาละ วะลาอะวาอะลา อิลลาบิลลาฮ์ (ขออัลลอฮ์เป็นผู้ช่วยเหลือ พระองค์นั้นเป็นที่พึ่ง ไม่มีความสามารถและอำนาจใดๆ เกิดขึ้นได้วันแต่ด้วยอัลลอฮ์ผู้สูงส่งและยิ่งใหญ่) หากแต่เราจะขอให้ท่านนึกถึงอายะฮ์หนึ่งที

พระองค์อัลลอฮ์ (عليه السلام) ได้ตรัสว่า **﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾** ความว่า “แท้จริงคำกล่าวของ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า เราได้ยินแล้วและเราเชื่อฟังปฏิบัติตาม” (อัน-นูร 51)

และพระดำรัสของพระองค์ที่ว่า **﴿فَإِنْ نَزَعْنَاهُ مِنْ شَيْءٍ فَدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنَّ كُنْهَ تَوْمَنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾** ความว่า “แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์และร่อซูล หากว่าพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์” (อัน-นิสาฮ์ 59)

อับดุลลอฮ์ : ท่านกล่าวว่าท่านเป็นคนที่มีเตาฮีดหรือศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์พระองค์เดียว และกล่าวคำปฏิญาณ ลาคิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ดังนั้นขอท่านช่วยอธิบายความหมายของเตาฮีดให้ฉันหน่อยจะได้หรือไม่ ?

อัปตุนนบี: เตาฮีด คือ การศรัทธาและเชื่อมั่นว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นมียู่จริง และเป็นผู้สร้างฟากฟ้าและแผ่นดิน เป็นผู้ให้ชีวิตและความตาย ผู้ควบคุมจักรวาลทั้งมวล ผู้ให้รัก... เป็นต้น.

อัปดุลลอฮ์: ถ้าหากความหมายของคำว่า เตาฮีด มีแค่นี้เท่านั้นแล้ว แน่แน่นอนว่า ฟิรเอานู และบรรดาพวกพ้องของเขา อนู ญะฮัล และคนอื่นๆ ก็ถือว่าเป็นผู้มีเตาฮีดเช่นกัน เนื่องจากไม่มีใครที่ปฏิเสธในสิ่งที่ท่านได้กล่าวมาเลย เพราะฟิรเอานูที่อ้างตนว่าเป็นพระเจ้านั้น ก็ให้การยอมรับและเชื่อมั่นอยู่ในใจว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงมีอยู่จริงและคอยควบคุมจักรวาลทั้งมวล จากหลักฐานที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า ﴿وَحَدِّثْهُمْ تَسْمَعُونَ﴾ ความว่า **“และพวกเขาได้ปฏิเสธมันอย่างไม่เป็นธรรมและเย่อหยิ่งทั้งๆ ที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่น”** (อัน-นัมลฺ 14)

และการยอมรับนี้ได้ปรากฏขึ้นมาจากปากของเขาขณะที่เขากำลังจมลงในทะเล

ทว่า ที่จริงแล้วเตาฮีดนั้นคือ การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และอิบาดะฮ์นั้นเป็นชื่อรวมของทุกๆ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและพอใจ ไม่ว่าจะเป็นคำพูดและการกระทำทั้งที่มองเห็นและไม่เห็น และคำว่า อิลาฮฺ ในประโยค ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ นั้นมีหมายความว่า ผู้ถูกเคารพอิบาดะฮ์ซึ่งไม่มีสิ่งใดที่คู่ควรแก่การอิบาดะฮ์นอกจากพระองค์เท่านั้น

อัปดุลลอฮ์: แล้วท่านรู้หรือไม่ว่า ทำไมจึงได้มีการประหารนรชนลงมาสู่โลก ซึ่งคนแรกก็คือ นบี นูหฺ ﷺ ?

อัปตุนนบี: เพื่อเรียกร้องและเชิญชวนชาวมุชริกีน (บรรดาผู้ตั้งภาคี) ไปสู่การอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และละทิ้งคู่ภาคีทั้งปวงที่พวกเขาชirikกับพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ

อัปดุลลอฮ์: แล้วอะไรที่เป็นสาเหตุทำให้พวกของนบี นูหฺ ชirik(ตั้งภาคี)ต่ออัลลอฮ์ ?

อัปตุนนบี: ฉันไม่รู้หรอก

อัปดุลลอฮ์: อัลลอฮ์ได้ส่งนบี นูหฺมายังหมู่ชนของเขาหลังจากที่พวกเขาแยกย่อยและบูชาอย่างเลเย็ดต่อบรรดาผู้มีคุณธรรมในยุคนั้น นั่นก็คือ วัด, สุวาอู, ยะษูษะ, ยะฮฺญัก และ นัศร

อัปตุนนบี: ท่านหมายความว่า วัด, สุวาอู, ยะษูษะ, ยะฮฺญัก และ นัศร นั้นเป็นชื่อของบรรดาของศอลิฮีน ไม่ใช่ชื่อของเหล่าผู้อหังการที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์เช่นนั้นหรือ ?

อัปดุลลอฮ์: ใช่ ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อของชนชาวศอลิฮีนซึ่งหมู่ชนของนบี นูหฺได้นำมากราบไหว้และบูชา และชนชาวอาหรับก็ได้ตามพวกเขาในเรื่องดังกล่าว หลักฐานดังกล่าวจากบันทึกของอัลบุคอรี๊ย์ เล่าจากอิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ได้กล่าวว่า

ความว่า **“รูปเคารพที่เกิดขึ้นมาจากกลุ่มชนนบี นูหฺสมัยก่อนได้กลายเป็นสิ่งเคารพบูชาของหมู่ชนชาวอาหรับหลังจากนั้น วัดนั้นกลายเป็นรูปปั้นที่เคารพบูชาของเผ่ากัลบซึ่งอาศัยอยู่แถบเดามะตุลญุนดล ส่วนสุวาอูเป็นรูปปั้นของเผ่าฮุซัยล ส่วนยะษูษะเป็นรูปปั้นของพวก มุรอด ต่อมาก็กลายเป็นรูปปั้นของเผ่าฆุฎียะฟซึ่งอาศัยอยู่แถบเมืองญะฟ ในแคว้นสะบะอ์ ส่วนยะฮฺญักก็กลายเป็นรูปปั้นของพวกฮัมดาน และนัศรเป็นรูปปั้นของชนชาวหิมยัรซึ่งเป็นของเครือญาติพรรคพวกกับชิลกิลาล ชื่อรูปปั้นเหล่านี้เป็นชื่อของบรรดา ศอลิฮีนในหมู่ชนของนบี นูหฺ หลังจากบุคคลเหล่านี้ได้เสียชีวิต ชัยฏอนได้ล่อลวงให้หมู่ชนของพวกเขาก่อการสร้างเทวรูปบุคคลเหล่านั้น ณ ที่ที่พวกเขาเคยนั่งชุมนุมกัน และให้ตั้งชื่อเทวรูปเหล่านี้เหมือนกับชื่อพวกเขา แล้วหมู่ชนของพวกเขาก็ได้ทำตามแต่ยังไม่มีกรบูชาแต่อย่างใด จนกระทั่งคนรุ่นแรกเหล่านี้ได้เสียชีวิตลง และความรู้สึบทอดเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในอดีตได้เปลี่ยนไปที่ละเล็กละน้อย จากนั้นจึงได้มีการบูชาเทวรูปเหล่านี้ขึ้น”** (อัล-บุคอรี๊ย์)

อัปตุนนบี: นี่เป็นคำพูดที่แปลกมาก !

อับดุลลอฮ์: เอาจมฉันจะบอกสิ่งที่แปลกยิ่งกว่า? นั่นคือการที่ท่านรู้ว่ามีคนสุดท้ายในบรรดานบีทั้งหลายนั่นคือมุหัมมัด (คืออัลลอฮ์) อัลลอฮ์ได้ส่งท่านลงมาสู่ชนกลุ่มหนึ่งที่มีพฤติกรรมชอบภัยโทษ ทำอิบาดะฮ์ ฎะวาคีรอบกะอับะฮ์ สะแอ และทำพิธีหัจญ์ รวมทั้งได้ทำทาบรีจาอ์ แต่พวกเขาเหล่านั้นได้นำมาคลุกสิ่งถูกสร้างบางส่วนมาเป็นตัวกลางเชื่อมระหว่างพวกเขากับอัลลอฮ์ แล้วพวกเขากล่าวว่า สิ่งที่เราต้องการจากพวกเขาคือการที่เราสามารถใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ เราต้องการความช่วยเหลือชะฟาอะฮ์ของพวกเขา เช่น จากบรรดามะลาอิกะฮ์ และจากนบีอิซา (عليه السلام) และผู้คนอื่นๆ ที่เป็นเหล่าศอลิฮีนทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงได้ส่งนบีมุหัมมัด (คืออัลลอฮ์) เพื่อนำศาสนาบรรพบุรุษของพวกเขา ศาสนาของท่านนบีอิบรอฮีม (عليه السلام) มาฟื้นฟูขึ้นใหม่ และชี้แจงต่อพวกเขาให้ได้รับรู้ว่าการที่พวกเขาเคารพบูชาตัวกลางเพื่อเป็นสื่อในการขอความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์และความเชื่อต่างๆ เช่นนั้น อนุญาตให้ทำได้เฉพาะกับอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ไม่สมควรมอบให้ผู้อื่นใดทั้งสิ้นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ เนื่องจากอัลลอฮ์คือผู้สร้างเพียงพระองค์เดียวโดยไม่มีผู้ใดร่วมสร้างกับพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ให้ชีวิตซึ่งไม่มีใครสามารถให้ชีวิตได้นอกจากพระองค์ ท้องฟ้าทั้งเจ็ดและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายบนฟ้า และพื้นดินทั้งเจ็ดและสิ่งถูกสร้างทั้งหลายในแผ่นดิน เหล่านี้ล้วนเป็นบ่าวของพระองค์ทั้งสิ้น ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของพระองค์ แม้กระทั่งบรรดาสิ่งที่ถูกบูชาซึ่งคนพวกนั้นเคารพบูชากัน ต่างก็ยอมรับว่าพวกเขาอยู่ใต้การปกครองและอำนาจของพระองค์เช่นเดียวกัน

อับดุลนบี: นี่เป็นคำพูดที่อันตรายและแปลกเป็นอย่างยิ่ง ท่านมีหลักฐานในสิ่งที่ท่านพูดหรือไม่?

อับดุลลอฮ์: หลักฐานนั้นมีอยู่มากมายดังเช่น พระดำรัสของอัลลอฮ์ (عليه السلام) ว่า

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแด่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองเห็น และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตายและเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า “อัลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ?” (ยูนุส 31)

﴿قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (86) ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (87) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (88) ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (89) ﴿قُلْ مَنْ يَمْلِكُ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ يُخِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (90) ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ﴾ (91)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) แผ่นดินนี้และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของใครหากพวกท่านรู้ พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ถ้าเช่นนั้น พวกท่านจะไม่พิจารณาใคร่ครวญหรือ ? จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ใครเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และเป็นผู้สร้างบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ? พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ถ้าเช่นนั้นพวกท่านจะไม่ยำเกรงพระองค์หรือ ? จงกล่าวเถิดมุหัมมัด อำนาจอันกว้างใหญ่ไพศาลทุกสิ่งอย่างนี้อยู่ในพระหัตถ์ของผู้ใด ? และพระองค์เป็นผู้ทรงปกป้องคุ้มครอง และจะไม่มีใครปกป้องคุ้มครองพระองค์ หากพวกท่านรู้ พวกเขาจะกล่าวว่า มันเป็นของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดมุหัมมัด ดังนั้นพวกท่านถูกหลอกลวงได้อย่างไร ?” (อัล-มุฮัมมิด 84-89)

และบรรดามุชริกีนนั้นจะกล่าวตลึงยะฮ์ในระหว่างการทำหัจญ์ของพวกเขาว่า

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ฉันตอบสนองคำเรียกร้องของพระองค์แล้ว ฉันตอบสนองพระองค์ ฉันตอบสนองพระองค์โดยไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ นอกเสียจากภาคีที่เป็นของพระองค์ พระองค์ทรงครอบครองมันและสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของมัน”

ดังนั้นการยอมรับของบรรดามุชริกีนต่ออัลลอฮ์ว่าพระองค์เป็นผู้ที่ควบคุมดูแลจักรวาล หรืออีกชื่อ

หนึ่งเรียกว่า (เตาฮีด อีร-รูนบียะฮฺ) มิได้ทำให้พวกเขาเป็นอิสลามแต่อย่างใดไม่ และการที่พวกเขามุ่งหมายต่อเหล่ามะลาอิกะฮฺ หรือ บรรดานบี หรือ บรรดาอะลี เพื่อขอชะฟาอะฮฺและใช้เป็นสื่อกลางเพื่อใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺนั้น สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็นมูลเหตุให้อนุมัติต่อสัญญาบัตรกับพวกเขาได้ ดังนั้นจึงจำเป็นและวาญิบที่จะต้องขอดุอาอ์หรือพรใดๆ ต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ทุกๆ การบนบานก็เพื่อพระองค์ การเชือดสัตว์ใดๆ ก็ต้องทำเพื่อพระองค์ และการขอความช่วยเหลือใดๆ ก็ต้องขอต่อพระองค์ และทุกๆ อิบาตะฮฺนั้นเพื่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

อับดุลนบี: หากเตาฮีดที่ท่านนบี (ﷺ) ได้เชิญชวนนั้นไม่ใช้การยอมรับว่าอัลลอฮฺมีอยู่จริง และการที่พระองค์เป็นผู้ปกครองจักรวาลดังที่ท่านได้กล่าวมานั้น แล้วเตาฮีดที่ว่านั่นคืออะไร?

อับดุลลอฮฺ: เตาฮีดที่เหล่าศาสนทูตทั้งหลายได้ถูกแต่งตั้งมาเพื่อให้ทำการเชิญชวน และพวกมุชริกีนไม่ยอมรับนั้น คือ การทำทุกๆ อิบาตะฮฺต่ออัลลอฮฺและเพื่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว โดยไม่มีการมอบอิบาตะฮฺใดๆ ให้กับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่นการขอดุอาอ์ การบนบาน การเชือด การขอความช่วยเหลือ เป็นต้น และเตาฮีดนี้เองคือความหมายของการที่ท่านกล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ซึ่งคำว่า (อิลลาฮฺ) ในทัศนะของพวกมุชริกีน คือสิ่งต่างๆ ที่พวกเขามุ่งหมายเพื่อทำการอิบาตะฮฺ ดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็น มะลาอิกะฮฺ บรรดานบี อะลี ยะฮฺยัน สุลตัน หรือญิน ซึ่งคำว่า อิลลาฮฺ สำหรับพวกเขานั้นไม่ได้หมายถึง ผู้สร้าง ผู้ให้ และครอบครอง ซึ่งพวกเขารู้ดีอยู่แล้วว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิทธิของอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวดังที่ได้กล่าวมาให้ท่านฟัง ดังนั้นท่านนบี (ﷺ) จึงมาเพื่อเชิญชวนพวกเขาไปสู่ กะลิมะฮฺ ฮัด-เตาฮีด (ถ้อยคำแห่งเอกภาพ) คือ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ และให้ประพฤติปฏิบัติตามความหมายของมัน ไม่ใช่เพียงแค่การกล่าวด้วยวาจาเท่านั้น

อับดุลนบี: เหมือนกับท่านจะบอกว่า ชาวมุชริกีนสมัยก่อนนั้นเข้าใจความหมายของ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ มากกว่ามุสลิมในสมัยนี้ ?

อับดุลลอฮฺ: นี่คือความเป็นจริง – และเป็นที่น่าเสียดาย – เพราะแท้จริง แม้แต่บรรดาฟาอิมที่โง่เขลาต่างก็รู้ดีว่าสิ่งท่านนบีหมายถึงไว้ในกะลิมะฮฺนี้คือการปฏิบัติอิบาตะฮฺต่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวและปฏิเสธในทุกๆ สิ่งที่ได้บุชานอกเหนือจากพระองค์ รวมทั้งปลีกตัวออกจากสิ่งเหล่านั้น เนื่องจากเมื่อท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านจงกล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ พวกเขตอบกลับว่า ﴿أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ﴾” ความว่า “เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ ? แท้จริงนี้เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ” (ศอศ 5)

พร้อมๆ กับที่พวกเขาเชื่อว่าแท้จริงอัลลอฮฺคือผู้ปกครองจักรวาลนี้ และหากว่าแม้แต่บรรดาฟาอิมที่โง่เขลาต่างก็รู้ในเรื่องเหล่านี้ ดังนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่น่าแปลกสำหรับผู้ที่อ้างตนว่าเป็นมุสลิมแต่ไม่รู้การอธิบายความหมายของการกล่าวปฏิญาณตนนี้เหมือนที่บรรดาฟาอิมต่างรู้ดี หากแต่เขายังคิดว่ามันคือการกล่าวตามตัวอักษรโดยไม่ต้องมากับความเชื่อที่ต้องยึดมั่นศรัทธาในหัวใจแต่

อย่างไร แม้แต่คนฉลาดในบรรดาพวกเขาเองก็ยังคิดว่าความหมายของ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ นั้นมีเพียงแค่ว่าความหมายว่า ไม่มีผู้ใดที่สร้างนอกจากอัลลอฮฺ ไม่มีผู้ใดที่ให้ริชกีนอกจากอัลลอฮฺ และไม่มีผู้ใดที่คอยควบคุมทุกสิ่งนอกจากอัลลอฮฺ ดังนั้น จะมีความงดงามใดๆ อีกเล่า สำหรับคนที่อ้างตัวเองว่าเป็นมุสลิม แต่กลับไม่เข้าใจความหมายของ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ในขณะที่กาฟิร ร้อยๆ ผู้โง่เขลากลับมีความรู้ความเข้าใจในความหมายของมันมากกว่าเขาเสียอีก

อับดุลนบี: แต่ฉันไม่เคยตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ทว่าฉันยังปฏิญาณและศรัทธาว่า ไม่มีผู้ใดที่สร้างและให้ริชกีและไม่สามารถให้คุณหรือให้โทษนอกเสียจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว และเชื่อว่ามุหัมมัด (ﷺ) นั้นไม่มีความสามารถในการให้คุณหรือให้โทษกับตัวเอง นับประสาอะไรกับทวนอะลี และหุเซน และอับดุลกอดิร และคนอื่นๆ หากแต่ฉันเป็นผู้ที่มีบาป ส่วนบรรดาศอลิฮีนนั้นพวกเขาเป็นคนมีเกียรติ อดิล และฉันก็เพียงแต่ขอให้พวกเขาให้ความช่วยเหลือชะฟาอะฮฺ

แก่ฉันด้วยเกียรติที่พวกเขามี ณ อัลลอฮ์เท่านั้น

अबดุลลอฮ์: คำตอบของฉันก็เหมือนกับที่ได้กล่าวแล้ว นั่นคือ บรรดากาฟิรที่เหล่านั้นได้ต่อสู้ด้วยนั้นต่างก็ยอมรับในสิ่งที่ท่านได้กล่าวและยังเชื่อว่าบรรดารูปปั้นทั้งหลายของพวกเขา นั้นไม่ได้มีส่วนในการควบคุมบริหารจัดการแต่อย่างใด หากแต่พวกเขาต้องการแค่เกียรติและความช่วยเหลือชะฟาอะฮ์ และเราก็ได้แสดงหลักฐานจากอัลกุรอานเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว

अबดุลนบี: แต่ทว่าอายะฮ์ที่ท่านกล่าวมานี้ได้ประทานลงมาเกี่ยวกับผู้ที่บูชารูปปั้น แล้วท่านนำเอาบรรดาศอลิฮีนและบรรดานบีมาเปรียบเชندังเจ็ดรูปปั้นได้อย่างไรกัน ?

अबดุลลอฮ์: ก่อนหน้านั้นเรามีความเห็นตรงกันว่ารูปปั้นบางรูปนั้นได้ตั้งชื่อด้วยชื่อของบรรดาศอลิฮีนบางคน ดังเช่นในสมัยของท่านนบี ﷺ และบรรดากาฟิรไม่ได้ต้องการจากรูปปั้นเหล่านั้นนอกเสียจากการให้ความช่วยเหลือชะฟาอะฮ์ของพวกเขาต่อหน้าอัลลอฮ์ เพราะเชื่อว่ารูปปั้นดังกล่าวนั้นมีสถานะ ณ อัลลอฮ์ หลักฐานก็คืออัลกุรอานที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَٰئِكَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ ความว่า “ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์เท่านั้น” (อัล-ฮุมร 3)

ส่วนคำพูดของท่านที่ว่า ท่านนำเอาบรรดาศอลิฮีนเปรียบเชندังเจ็ดรูปปั้นได้อย่างไร ? เราขอบอกท่านว่า แท้จริงบรรดากาฟิรที่อัลลอฮ์ได้ส่งท่านนบี ﷺ ให้พวกเขานั้นบางคนก็ขอพรจากบรรดาอะลียะฮ์ซึ่งคนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้กล่าวไว้ว่า

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَ اللَّهِ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ ความว่า “บรรดาสิ่งที่พวกตงภาคีวังวอนนั้น พวกมันเองก็ยงหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกมันว่า ผู้ใดในหมู่พวกมันจะเข้าใกล้ที่สุดและยังหวังในความเมตตาของพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริงการลงโทษของพระเจ้าของเจ้านั้นควรน่าระวัง” (อัล-อิสรอ์ 57)

และบางคนก็ขอจากนบีอิซา ﷺ และมารดาของท่าน ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْصِيٰ أَمْرًا مَّرِيمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوا مِنِّي آلِهَةً مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ ความว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่ อัลลอฮ์ ตรัสว่า อีซาบุตรของมัรยัมเอ๋ย! เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์” (อัล-มาอิดะฮ์ 116)

และบางคนก็ขอจากมะลาอิกะฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿يَوْمَ نَبْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْلُوا لَكُمْ إِنَّا كُنَّا عِبَادُونَ﴾ ความว่า “และวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะตรัสแก่มะลาอิกะฮ์ว่า “พวกเขาเหล่านั้นนะหรือที่เคารพภักดีต่อพวกเขา?” (สะบะฮ์ 40)

ดังนั้น ท่านลองไตร่ตรองอายะฮ์เหล่านี้ให้ดีจะพบว่าอัลลอฮ์ได้ถือว่าผู้ที่ขอจากรูปปั้นนั้นเป็นกาฟิร และถือว่าผู้ที่ขอจากบรรดาศอลิฮีนไม่ว่าจะเป็นบรรดานบี มะลาอิกะฮ์ และบรรดาอะลียะฮ์ก็มีความเท่าเทียมกันว่าเป็นกาฟิร และท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ก็ได้ต่อสู้กับผู้คนเหล่านั้นโดยไม่ได้แบ่งแยกพวกเขาแต่อย่างใด

अबดุลนบี: แต่บรรดากาฟิรต้องการประโยชน์จากรูปปั้นเหล่านั้น ส่วนฉันไม่ใช่ ฉันเชื่อว่าแท้จริงอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นเป็นผู้ให้คุณ ให้โทษและผู้ควบคุมทุกสิ่ง ฉันไม่ต้องการสิ่งเหล่านี้จากใครนอกจากพระองค์เท่านั้น และแน่นอนว่าบรรดาศอลิฮีนเหล่านั้นก็ไม่มีความสามารถใดๆ แต่ที่ฉันมุ่งหมายต่อพวกเขาก็คือเพื่อหวังการให้ชะฟาอะฮ์ของพวกเขา ณ องค์อัลลอฮ์

अबดุลลอฮ์: คำพูดของท่านไม่ได้แตกต่างไปจากคำพูดของบรรดากาฟิรเลย หลักฐานก็คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ความว่า “และพวกเขาเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ที่มีได้ให้โทษแก่พวกเขาและมีได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า เหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือเรา ณ ที่อัลลอฮ์” (ยูนุส 18)

อับดุลนบี: แต่ฉันไม่ได้สักการะบูชาสิ่งใดๆ นอกจากอัลลอฮ์ ส่วนการมุ่งหมายต่อพวกเขา เหล่านี้และการขอต่อพวกเขาไม่ได้ถือว่าเป็นอิบาตะฮ์ !

อับดุลลอฮ์: ฉันขอถามท่านว่า: ท่านยอมรับหรือไม่ว่าอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้ต้องมีการบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาตะฮ์ต่อพระองค์ และมันเป็นสิทธิของพระองค์ที่ท่านต้องปฏิบัติ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَقَّاءَ﴾ ความว่า “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง” (อัล-บะยยินะฮ์ 5)

อับดุลนบี: แน่หนอน พระองค์ได้กำหนดไว้เช่นนั้น

อับดุลลอฮ์: ถ้าเช่นนั้น ฉันขอให้ท่านช่วยให้ความกระจ่างเกี่ยวบทบัญญัติให้เรื่องนี้ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดเหนือท่าน นั่นคือการอิคลาศ(บริสุทธิ์ใจ)ในการทำอิบาตะฮ์ ?

อับดุลนบี: ฉันไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านหมายถึงในคำถามนี้ ขอให้ท่านชี้แจงด้วย

อับดุลลอฮ์: ขอให้ท่านฟังฉัน ฉันจะอธิบายให้ท่านได้เข้าใจ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَبِينَ﴾ ความว่า “พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพพ้อถอมตนและปกปิด แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด” (อัล-อะฮฺรอฟ 55)

จากโองการนี้ ถือว่าการขอดุอาอ์เป็นอิบาตะฮ์ต่ออัลลอฮ์หรือไม่ ?

อับดุลนบี: แน่หนอน และมันเปรียบเสมือนรากฐานหลักของอิบาตะฮ์เลยทีเดียว ดังหะดีษที่ว่า «الْعِبَادَةُ هُوَ الْعِبَادَةُ» ความว่า “การขอดุอาอ์นั้นคืออิบาตะฮ์” (รายงานโดย अबو ดาวูด)

อับดุลลอฮ์: ในเมื่อท่านให้การยอมรับแล้วว่ามันเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และท่านก็ได้ทำการขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮ์ทุกเวลาค่ำและยามเช้าด้วยใจที่เปี่ยมไปด้วยความกลัวและความหวังในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากนั้นท่านก็ไปขอสิ่งนั้นจากนบีหรือมะลาอิกะฮ์หรือคนศอลิหฺ ณ สุสานของเขา เช่นนี้ถือว่าท่านได้ขิริกหรือตั้งภาคีในอิบาตะฮ์นี้กับพระองค์อัลลอฮ์หรือไม่?

อับดุลนบี: ใช่ ฉันได้ขิริกแล้ว และนี่เป็นคำพูดที่ถูกต้องและชัดเจน

อับดุลลอฮ์: มีอีกตัวอย่างหนึ่ง คือ เมื่อท่านทราบถึงพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخْبِرْ﴾ ความว่า “ดังนั้น เจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี” (อัล-เกาะฮ์ร 2)

และท่านก็ได้ทำตามที่พระองค์ได้สั่งไว้และได้ทำการเชือดเพื่อพระองค์ สิ่งนี้ได้ถือว่าเป็นอิบาตะฮ์ต่อพระองค์หรือไม่ ?

อับดุลนบี: ใช่ เป็นอิบาตะฮ์แน่นอน

อับดุลลอฮ์: แล้วหากท่านไปทำการเชือดให้กับมัลลูกอื่น เช่น นบี หรือ ญิน หรือสิ่งอื่นใดนอกจากสองกลุ่มนี้ เช่นนี้ถือว่าท่านได้ทำการขิริกในอิบาตะฮ์นี้กับสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์หรือไม่ ?

อับดุลนบี: แน่หนอนว่าเป็นขิริกโดยมิต้องสงสัย

อับดุลลอฮ์: และฉันก็ได้ยกตัวอย่างมาให้ท่านด้วยตัวอย่างของการขอดุอาอ์และการเชือด เนื่องจากการขอดุอาอ์นั้นเป็นอิบาตะฮ์ เภาลียะฮ์ (อิบาตะฮ์ประเภทที่กล่าวด้วยวาจา)ที่ยืนยันชัดเจนที่สุด และการเชือดนั้นเป็นอิบาตะฮ์ ฟิอลียะฮ์(อิบาตะฮ์ประเภทที่ทำด้วยกฏลงมือปฏิบัติ)ที่ยืนยันชัดเจนที่สุดในประเภทนี้ และอิบาตะฮ์นั้นไม่ได้เจาะจงแค่สองสิ่งนี้เท่านั้น หากแต่มีความครอบคลุมมากกว่านี้ ซึ่งรวมไปถึงการบนบาน การขอความคุ้มครอง การขอความช่วยเหลือ และอื่นๆ ขอถามว่าบรรดามุซริกีนที่อัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาในสมัยพวก

เขานั้นได้ทำการบิดาอะฮ์ลอะลอะฮ์ เหล่าศอลิฮีน รูปปั้น และสิ่งอื่นๆ หรือเปล่า ?

อับดุลนบี: แน่แน่นอน พวกเขาได้กระทำเช่นนั้น

อับดุลลอฮ์: แล้วการบิดาอะฮ์ลอะลอะฮ์ของพวกเขาต่อสิ่งเหล่านั้นมีอะไรอื่นอีกเล่านอกจากในรูปแบบของการขอคู่อารี การเชือด การขอความคุ้มครอง การขอความช่วยเหลือ และการอ่อนวอน ในขณะที่พวกเขาเองต่างก็ยอมรับว่าพวกเขานั้นเป็นบ่าวและอยู่ใต้การควบคุมของพระองค์ และอัลลอฮ์คือผู้ที่ควบคุมทุกสิ่ง หากแต่การขอคู่อารีของพวกเขาต่อสิ่งเหล่านั้นก็เพียงเพื่อพึ่งเกียรติของพวกเขาและการชะฟาอะฮ์ของพวกเขา ซึ่งนี่เป็นสิ่งที่ชัดเจนยิ่ง

อับดุลนบี: ท่านจะปฏิเสธหรือ อับดุลลอฮ์ เกี่ยวกับการให้ชะฟาอะฮ์ของท่านรอซูลุลลอฮ์ (ﷺ) และท่านจะหลีกเลี่ยงไม่สนใจมันอย่างนั้นหรือ ?

อับดุลลอฮ์: ไม่ ฉันไม่ปฏิเสธและก็ได้ขอหลีกเลี่ยงจากมัน หากแต่ท่านนบี (ﷺ) —ซึ่งฉันยินยอมไถ่ตัวท่านด้วยบุพการีทั้งสองของฉัน— คือผู้ที่ให้ชะฟาอะฮ์และได้รับอนุมัติเพื่อให้

ชะฟาอะฮ์ และฉันก็หวังว่าจะได้รับชะฟาอะฮ์ของท่านเช่นเดียวกัน หากแต่การให้ชะฟาอะฮ์ทั้งหมดนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ ความว่า “จงกล่าวเถิดมหมัมมัด สำหรับอัลลอฮ์นั้นคือสิทธิแห่งการให้ชะฟาอะฮ์ทั้งปวง” (อิซ-ซุมัร 44)

และจะไม่มีวันเกิดขึ้นได้นอกจากพระองค์จะทรงอนุญาต ดังพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ ความว่า “ใครเล่าคือผู้ที่จะคอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 255)

และจะไม่สามารถให้ชะฟาอะฮ์แก่ผู้ใดได้เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ทรงอนุญาต ดังพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า ﴿لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْضَىٰ﴾ ความว่า “และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใดได้ นอกจากแก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย” (อัล-อันบิยาฮ์ 21)

และพระองค์จะทรงไม่ยินยอมให้กับผู้ใดนอกเสียจากคนผู้นั้นมีศรัทธาและเชื่อมั่นต่อเอกภาพของอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้กล่าวว่า ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” (อาล อิมรอน 85)

ดังนั้น หากการให้ชะฟาอะฮ์ทั้งหมดนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และจะไม่มีทางเกิดขึ้นได้เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ทรงอนุมัติ และท่านนบี (ﷺ) หรือผู้อื่นก็ไม่อาจจะให้ชะฟาอะฮ์กับผู้ใดได้จนกว่าพระองค์จะทรงอนุญาต และพระองค์จะไม่ทรงอนุญาตนอกจากให้กับผู้ที่ศรัทธาในเอกภาพของพระองค์เท่านั้น

เมื่อเป็นที่ชัดเจนว่าการให้ชะฟาอะฮ์ทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์แล้ว ฉันก็จะขอจากพระองค์ โดยฉันจะกล่าวด้วยถ้อยคำเช่น คำอ่าน **อัลลอฮุมมะ ลา ตะหฺรึมนี ชะฟาอะตะฮ์, อัลลอฮุมมะ ชัฟฟิอุ เราะซูละกะ พียยะ**

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์อย่าได้ทรงห้ามฉันจากการได้รับชะฟาอะฮ์ของท่านนบี โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงอนุมัติชะฟาอะฮ์ของรอซูลของท่านแก่ข้าพระองค์ด้วยเทอญ” เป็นต้น

อับดุลนบี: เรามีความเห็นที่เหมือนกันว่าไม่อนุญาตให้ขอต่อผู้ใดก็ตามในสิ่งที่ไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของเขา แต่ท่านนบี (ﷺ) นั้น อัลลอฮ์ได้ทรงประทานสิทธิการให้ชะฟาอะฮ์แก่ท่าน และเมื่อพระองค์ได้มอบสิทธินั้นให้กับท่านแล้ว แน่แน่นอนว่ามันย่อมเป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน ด้วยเหตุนี้ ย่อมเป็นการอนุญาตถ้าหากฉันจะขอจากท่านในสิ่งที่ท่านถือครอง และดังกล่าวนั้นก็ไม่ถือว่าเป็นการขริก

อับดุลลอฮ์: แน่แน่นอนที่ท่านกล่าวมานี้ถูกต้องหากอัลลอฮ์ ﷻ ไม่ทรงห้ามเช่นนั้น ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿لَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ความว่า “ดังนั้น พวกเจ้าอย่าได้วิงวอนขอผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์” (อัล-ญิน 18)

และการขอชะฟาอะฮ์นั้นเป็นคู่อารี และผู้ที่มอบชะฟาอะฮ์ให้ต่อท่านนบีนั้นคืออัลลอฮ์ และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ห้ามท่านไม่ให้ขอสิ่งนั้นจากผู้อื่นนอกจากพระองค์ไม่ว่าคนที่ท่านขอนั้นจะเป็นใครก็ตาม

(**คือลดต้นทุนของ
ถ้วยชားแต่ละตัว**)

อับลลอฮฺ: เกี่ยวกับการพาดพิงลูกต่ออัลลอฮฺนั้นเป็นซิริกอีกประเภทหนึ่งต่างหาก อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ (٣)﴾ ความว่า “จงกล่าวเถิด มหิหมัด พระองค์คืออัลลอฮฺผู้ทรงเอกะ อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นที่ยั่งยืน” (อัล-อิคลาส 1-2)

(อัล-อะหัด : คือผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และ อัล-เศาะมัด คือ ผู้ที่เรามุ่งหมายในการขอสิ่งต่างๆ) ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิเสธสิ่งนี้ถือว่าเป็นกาฟิรแม้ว่าเขาจะไม่ปฏิเสธข้อเท็จจริงในท้ายสุด เพราะสุดท้ายแล้ว อัลลอฮ์ก็ยังได้ตรัสว่า

﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ ﴾ ความว่า “อัลลอฮ์มิได้ทรงตั้งผู้ใดเป็นบุตรและไม่มีพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับพระองค์ ถ้าเช่นนั้น พระเจ้าแต่ละองค์ก็จะเอาสิ่งที่ตนสร้างไปเสียหมด และแน่นอนพระเจ้าบางพระองค์ในหมู่พวกเขา ก็จะมีอำนาจเหนือกว่าอีกบางองค์” (อัล-มุฮัมมูน 91)

ดังนั้น เห็นได้ว่าพระองค์ได้ทรงแยกแยะระหว่างการเป็นกาฟิรสองประเภทนี้ และหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้เพิ่มเติมอีกเช่นก้นคือ แท้จริงบรรดากาฟิรที่ได้ทำการขออูฮ์ต่อ อัล-ลาต ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาชนชาวศอลิหนันพวกเขาก็มิได้คิดว่า อัล-ลาต เป็นบุตรของอัลลอฮ์แต่อย่างใดไม่ และกาฟิรที่บูชาญินก็มิได้คิดว่าญินนั้นเป็นบุตรของอัลลอฮ์ และบรรดาอูละมาอ์ในมัซฮับทั้งสี่ต่างก็ได้อธิบายในเรื่อง (บัญญัติว่าด้วยการเป็นมูรตัด) ว่า แท้จริงมุสลิมนั้นหากเขาได้อ้างว่าอัลลอฮ์นั้นมีบุตรแล้วไซ้ ก็ถือว่าเขาได้เป็นมูรตัดแล้ว และหากเขาทำการชริกต่ออัลลอฮ์ แน่จนเขาก็เป็นมูรตัดเช่นกัน โดยที่พวกเขาได้แยกแยะระหว่างกาฟิรสองประเภทนี้

อับดุลนบี: แต่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ ความว่า “พึงทราบเถิด แท้จริง บรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใดๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ” (ยูनुส 62)

อับดุลลอฮ์: เรายังเชื่อว่านั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเราก็กล่าวเช่นนั้นเหมือนกัน หากแต่พวกเขาจะต้องไม่ถูกอฆาบะฮ์ และเราไม่ได้ปฏิเสธในเรื่องเหล่านี้เลยนอกจากในประเด็นการทำอิบาดะฮ์ต่อพวกเขาพร้อมกับอัลลอฮ์ และการให้สิทธิแก่พวกเขาจนเทียบเคียงเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ หาไม่แล้ว ย่อมเป็นสิ่งวาญิบ(จำเป็น)ที่ท่านจะต้องรักพวกเขาและทำตามพวกเขา และยอมรับในกระบวนมาตของพวกเขา และไม่มีผู้ใดปฏิเสธกระบวนมาตของพวกเขานอกจากบรรดาพวกบิดอะฮ์ที่อูตริท่านั้น และศาสนาของอัลลอฮ์นั้นเป็นศาสนาแห่งสายกลางระหว่างสองกลุ่มและเป็นทางนำระหว่างสองทางที่หลงผิด และเป็นสิ่งเที่ยงแท้ที่กั้นระหว่างสองสิ่งที่จอมปลอม

อับดุลนบี: บรรดากาฟิรที่อัลกุรอานได้ประทานลงมายังพวกเขานั้น พวกเขาไม่ได้กล่าวปฏิญาณว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การบูชานอกจากอัลลอฮ์) และพวกเขายังปฏิเสธท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์จะส่งผู้ใดก็ตาม) และพวกเขายังปฏิเสธการฟื้นคืนในวันกิยามะฮ์ และกล่าวเท็จต่ออัลกุรอาน และพวกเขายังกล่าวหาอัลกุรอานว่าเป็นไสยศาสตร์ ขณะที่เรานั้นเชื่อและปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์และมุหัมมัดนั้นเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ และเรายังเชื่อในอัลกุรอาน และเราศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์ และเราทำการละหมาด และเราก็อ้อศีลอด เช่นนี้แล้ว ท่านยังเปรียบเราเหมือนกับพวกเขาได้อย่างไรกัน ?

อับดุลลอฮ์: แต่ทว่าบรรดาไม่มีการเห็นขัดแย้งระหว่างอุลามาอ์ว่า ชายผู้หนึ่งหากเขาเชื่อในท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์จะส่งผู้ใดก็ตาม) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและไม่เชื่อท่านในอีกบางสิ่งบางอย่าง แน่จนว่าชายผู้นี้ตกเป็นกาฟิรและเขายังคงไม่ได้เข้ารับอิสลาม เช่นเดียวกันกับผู้ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลกุรอานเพียงบางส่วน และปฏิเสธอีกบางส่วน ดังเช่นผู้ที่ยอมรับในเตอาฮิดแต่ปฏิเสธการละหมาด หรือมีความศรัทธาในหลักเตอาฮิดและทำการละหมาดแต่ปฏิเสธในเรื่องของชะกาต หรือยอมรับในสิ่งที่กล่าวมานั้นทั้งหมด แต่ปฏิเสธในเรื่องการอ้อศีลอด หรือยอมรับทั้งหมดแต่ปฏิเสธในเรื่องของการทำหัจญ์ เป็นต้น ในสมัยท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์จะส่งผู้ใดก็ตาม) นั้นได้มีคนบางส่วนของที่ไม่ยอมรับการทำหัจญ์ อัลลอฮ์จึงได้ประทานอายะฮ์แก่พวกเขาว่า ﴿ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ ความว่า “และสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีเหนือมนุษย์นั้น คือการที่พวกเขาต้องมุ่งสู่พิธีการหัจญ์ ณ

กะออะฮฺ สำหรับผู้ที่สามารถหาหนทางไปได้ และผู้ใดปฏิเสธแท้จริงอัลลอฮฺนั้นมันมี พระองค์ไม่ทรงพึงพิงสรรพสิ่งทั้งหลาย” (อาล อิมรอน 97)

และหากเขาปฏิเสธวันกิยามะฮฺเขาก็ตกเป็นกาฟิรตามทัศนะของอุลามาอ์ทั้งหมดอย่างเป็นเอกฉันท์ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ อัลลอฮฺจึงได้กำชับอย่างชัดเจนในอัลกุรอานว่า แท้จริงผู้ใดที่มีความศรัทธาใน บางส่วนและปฏิเสธอีกบางส่วนแน่นอนว่าเขาเป็นกาฟิรอย่างไม่ต้องสงสัย และทรงได้สั่งให้รับ อิสลามทั้งหมด และผู้ใดที่นำเอาส่วนหนึ่งและปฏิเสธอีกส่วนหนึ่งเช่นนี้แล้วเขาก็ยังเป็นกาฟิร แล้ว ท่านเองยอมรับหรือไม่ว่าใครที่รับเอาอิสลามไปส่วนหนึ่งและปฏิเสธอีกส่วนหนึ่งเขาก็เป็นกาฟิร ?

อับดุลนบี: แน่ชื่อนั่น ยอมรับในเรื่องนี้ดี เพราะมันเห็นอย่างแจ่มชัดในอัลกุรอาน

อับดุลลอฮฺ: ดังนั้น หากท่านยืนยันว่าผู้ใดที่เชื่อท่านนบีเฉพาะบางเรื่องขณะเดียวกันเขาปฏิเสธ ว่าการละหมาดนั้นเป็นวาญิบ หรือหากเขามีความศรัทธาในทุกเรื่องยกเว้นในเรื่องวันกิยามะฮฺ เขาย่อมเป็นกาฟิรตามความเห็นพ้องต้องกันของบรรดาอุลามาอ์ และอัลกุรอานก็ได้กล่าว เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ตามที่เราได้เคยกล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นท่านจงทราบเถิดว่า เตาฮิดหรือการ ยึดมั่นในเอกภาพของอัลลอฮฺนั้นเป็นบัญญัติหลักที่ยิ่งใหญ่สำคัญที่สุดซึ่งท่านนบี (ﷺ) ได้นำมา และเป็นสิ่งที่สำคัญกว่าการละหมาด ซะกาตและหัจญ์ เหตุไฉนเล่าที่คนผู้หนึ่งซึ่งปฏิเสธ บทบัญญัติอันหนึ่งอันใดจากที่กล่าวมานี้ได้ตกเป็นกาฟิร แม้ว่าเขาจะทำทุกอย่างตามที่ท่านร่อซูล (ﷺ) ได้นำมา แต่คนที่ปฏิเสธเตาฮิดซึ่งเป็นบัญญัติหลักของศาสนาแห่งบรรดาร่อซูลทั้งมวลกลับไม่เป็นกาฟิร! สُبْحَانَ اللَّهِ! เป็นเรื่องโง่เขลาที่น่าประหลาดยิ่งนัก!

และจงสังเกตบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านร่อซูล (ﷺ) เมื่อครั้งที่พวกเขาได้สู้รบกับชนเผ่า บะนี หนะนิซะฮฺ ซึ่งได้เข้ารับอิสลามกับท่านนบี (ﷺ) และพวกเขายังกล่าวปฏิญาณว่าไม่มี พระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺและมุฮัมมัดนั้นเป็นร่อซูลของอัลลอฮฺ พร้อมทั้งยังได้ทำการ ละหมาดและทำการอะซานด้วย

อับดุลนบี: แต่พวกเขาปฏิญาณและเชื่อว่า มุสลัยละมะฮฺ นั้นเป็นนบี แต่เราเชื่อว่าไม่มีนบี หลังจากท่านนบีมุฮัมมัด (ﷺ) อีกแล้ว

อับดุลลอฮฺ: แต่พวกท่านกลับยกระดับเหล่าศอลิฮีนบางคน ไม่ว่าจะเป็นนบี หรือมะลาอิกะฮฺ หรือ เศาะหาบะฮฺ หรือคนอื่น ๆ เทียบเท่ากับระดับของอัลลอฮฺผู้ทรงครอบครองชั้นฟ้าและแผ่นดิน แล้ว ถ้าหากว่าผู้ที่ยกระดับชายคนหนึ่งให้เทียบเท่าท่านนบียังถือว่าเป็นกาฟิร และยิ่งถือว่าเล็ดและ ทรยศยิ่งของเขาคืออนุญาตแล้ว แน่ชื่อนั่น ผู้ที่ยกระดับให้เขาเท่าเทียมกับอัลลอฮฺย่อมสมควร ยิ่งกว่าอีกทีที่จะถือว่าเป็นกาฟิร และเช่นเดียวกันกับผู้ที่ท่านอะลี (رضي الله عنه) ได้ทำการเผาพวกเขาด้วย ไฟ ทุกคนต่างก็อ้างว่าตัวเองเป็นมุสลิมทั้งสิ้น และพวกเขาต่างก็เป็นสหายของท่านอะลี (رضي الله عنه) และได้ศึกษาความรู้จากบรรดาเศาะหาบะฮฺ หากแต่พวกเขาศรัทธาต่อท่านอะลีเหมือนที่พวกท่าน ศรัทธาต่ออับดุลกอดิรและคนอื่น ๆ เช่นนี้แล้ว ทำไมบรรดาเศาะหาบะฮฺต่างเห็นพ้องกันว่าให้ทำ การต่อสู้กับพวกเขาและถือว่าพวกเขาเป็นกาฟิร ? ท่านคิดหรือว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺจะกล่าวอ้าง หว่าคนมุสลิมผู้นั้นเป็นกาฟิร ? หรือท่านคิดว่า การศรัทธาต่อสัจยัตที่ท่านเควรูปูซาและบุคคลที่ เสมือนกับเขานั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่เสียหายอะไร แต่คนที่ศรัทธาต่ออะลี (رضي الله عنه) ยิ่งนับกลับเป็นกาฟิร ? และอาจจะตอบได้อีกว่า ถ้าหากเราพูดว่า คนรุ่นก่อนนั้นไม่ได้เป็นกาฟิรเว้นแต่เพราะพวกเขาได้ นำการชirikไปรวมกับการปฏิเสธท่านร่อซูล (ﷺ) และอัลกุรอาน และปฏิเสธวันกิยามะฮฺ และอื่นๆ ถ้าเป็นเช่นนั้นที่กล่าวมานี้จริงๆ แล้วอะไรคือความหมายในหวัช้อที่บรรดาอุลามาอ์ใน ทุกๆ มัซฮับได้กำหนดขึ้นว่า “บัญญัติว่าด้วยการเป็นมูรตัด” ซึ่งก็คือมุสลิมคนหนึ่งที่ได้เป็นกาฟิร หลังจากที่ได้รับอิสลาม หลังจากนั้นบรรดาอุลามาอ์ก็ได้ยกกรณีต่างๆ หลายเรื่อง ซึ่งทุกๆ อย่างนั้น ถ้าใครประพฤติปฏิบัติก็จะทำให้เขาเป็นกาฟิรออกไปจากอิสลาม อุละมาอ์เหล่านี้ได้ยก

แม้กระทั่งเรื่องเล็กน้อยซึ่งหากผู้ใดไปกระทำก็จะกลายเป็นกาฟิร เช่น ประโยคหนึ่งที่ทำให้อัลลอฮฺพิโรธซึ่งได้กล่าวด้วยลิ้นโดยไม่ได้คิดในใจตามที่พูด หรือกล่าวประโยคที่ว่าออกมาในลักษณะของการล้อเลียนหรือหยอกล้อ และเช่นเดียวกันกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺได้กล่าวถึงพวกเขาว่า

﴿قُلْ يَا آلِهَةَ وَرُسُلِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ (อัล-อะฮฺซะบ 65-66) ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด)ว่า **ต่ออัลลอฮฺและบรรดาโองการของพระองค์และร่อซูลของพระองค์ กระนั้นหรือที่พวกท่านเย้ยหยันกัน**” (อัล-เตาเบฮฺ 65-66)

ดังนั้น ผู้คนเหล่านี้ อัลลอฮฺได้ประกาศอย่างชัดเจนว่าเป็นกาฟิรหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธา ทั้งๆ ที่พวกเขาอยู่พร้อมกับท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ในสมรภูมิตะบุก ซึ่งพวกเขาได้กล่าวประโยคบางประโยคด้วยความล้อเล่นเท่านั้น

และอาจจะกล่าวอธิบายตอบได้อีกเช่นกัน โดยอาศัยเรื่องราวบอกเล่าเกี่ยวกับบิณฺนิสรออิลใน ขณะที่พวกเขามีศาสนาความรู้และความเข้าใจอย่างชัดเจน แล้วพวกเขาก็ได้กล่าวต่อนบีมุฮำมา ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ความว่า “**โอ้มุฮำ! จงให้มันขึ้น แก่พวกเราด้วยเถิด สิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง**” (อัล-อะฮฺซะบ 138)

และการกล่าวของผู้คนกลุ่มหนึ่งในบรรดาเศาะหาบะฮฺว่า “โอ้ท่านนบี ได้โปรดกำหนดสิ่งที่เราจะใช้ขอความจำเริญ เหมือนกับต้นไม้ ชาติ อันวาล ด้วยเถิด” ท่านนบีจึงได้กล่าวสาบานว่า นี่เป็นคำพูดเหมือนกับบิณฺนิสรออิลที่พวกเขาได้กล่าวว่า ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ความว่า “**โอ้มุฮำ! จงให้มันขึ้น แก่พวกเราด้วยเถิด สิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งที่เป็นที่เคารพสักการะ**” (อัล-อะฮฺซะบ 138)

อับดุลนบี: แต่เหล่าบิณฺนิสรออิลและผู้คนที่ขอจากท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ให้กำหนดชาติ อันวาล ดังกล่าวนั้น ไม่ได้ตกเป็นกาฟิรด้วยเหตุนี้

อับดุลลอฮฺ: คำตอบก็คือ เพราะบิณฺนิสรออิลและผู้คนที่ขอจากนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) นั้น พวกเขามีได้กระทำอย่างที่ชอบ ซึ่งถ้าหากพวกเขากระทำเช่นนั้นแน่นอนว่าพวกเขาจะต้องตกเป็นกาฟิร และผู้คนที่ท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ได้ห้ามปรามพวกเขานั้น หากพวกไม่เชื่อฟังและยังทำตามหัวใจพวกเขาต้องการ ด้วยการสักการะ ชาติ อันวาล แน่นอนว่าพวกเขาย่อมต้องตกเป็นกาฟิร

อับดุลนบี: แต่ฉันยังมีปัญหาอีกอย่าง นั่นคือเรื่องราวของอุสามะฮฺ บิน ซัยดฺ เราะฎียัลลอฮฺอันฮูมา ในช่วงที่เขาได้ทำการฆ่าชายผู้หนึ่งที่ได้กล่าว ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ แล้วท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ก็ปฏิเสธการกระทำของเขา พร้อมกับกล่าวว่า **﴿يَا أَسْمَةُ أَقْتَلْتِ بَعْدَ مَا قُلْتُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** ความว่า “**โอ้อุสามะฮฺ เจ้าได้ฆ่าเขาหลังจากที่เขาว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ กระนั้นหรือ?**” (อัล-บุคอรียฺ) และเช่นเดียวกับคำกล่าวของท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ที่ว่า **﴿أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** ความว่า “**ฉันได้ถูกสั่งให้ต่อสู้กับผู้คนจนกระทั่งพวกเขายอมกล่าวว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ**” (มุสลิม) เช่นนี้แล้ว ฉันจะรวมระหว่างที่ท่านพูดกับหะดีษสองหะดีษนี้อย่างไรกัน? ขอท่านช่วยชี้แนะฉันด้วยเถิด แล้วขออัลลอฮฺทรงชี้แนะท่านเป็นการตอบแทน

อับดุลลอฮฺ: เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า แท้จริงท่านนบี ^(คืออัลลอฮฺ) ^(คือฮะซัน) ได้ต่อสู้กับชาวยะฮูดและจับพวกเขาเป็นเชลยทั้งที่พวกเขากล่าว ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ และเศาะหาบะฮฺของท่านได้เข้าต่อสู้กับ บิณฺนิสรออิล ซึ่งพวกเขาก็ได้ปฏิเสธว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺและท่านนบีเป็นร่อซูลของพระองค์ พร้อมกับนี้พวกเขายังทำการละหมาดและได้ทำการเชิญชวนสู่อิสลาม เช่นเดียวกันกับบรรดาคนที่ท่านอะลี ^(คืออัลลอฮฺ) ได้ทำการเผาพวกเขา และท่านเองก็ยอมรับว่าผู้ที่ปฏิเสธวันกียามะฮฺก็ถือว่าเป็นกาฟิรและอนุญาตให้ประหารพวกเขาแม้ว่าเขาจะกล่าว ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ และผู้ที่ปฏิเสธส่วนหนึ่งของหลักกฏอิสลามก็ถือว่าเป็นกาฟิรและต้องถูกประหารแม้ว่าเขาจะกล่าวคำปฏิญาณนั้นก็ตามที เช่นนี้แล้วจะเป็นไปได้หรือไม่ ในขณะที่เขาปฏิเสธ

บางอย่างในเรื่องที่เด็กน้อยเขาจะตกเป็นกาฟิรและคำปฏิญาณไม่ได้มีประโยชน์ใดๆ ต่อเขา แต่เมื่อเขาปฏิเสธเตฮิดอันเป็นรากฐานและคำสอนหลักในศาสนาของบรรดารอซูลแล้วเขากลับไม่เป็นอะไร!? บางทีท่านอาจจะไม่เข้าใจถึงความหมายของหะดีษเหล่านี้

ในส่วนของหะดีษอุสมามะฮ์นั้น แท้จริง ที่เขาได้ทำการฆ่าชายผู้หนึ่งที่อ้างว่าตนเป็นอิสลามนั้น เพราะเขาคิดว่าชายผู้นั้นไม่ได้กล่าวเช่นนั้นแล้วแต่เพราะกลัวจะเกิดอันตรายในชีวิตและทรัพย์สินของเขา ซึ่งสำหรับคนที่แสดงตนว่าเป็นอิสลามนั้นจำเป็นที่จะต้องละเว้นจากการทำร้ายเขา จนกว่าจะมีหลักฐานปรากฏอย่างชัดเจนที่บ่งชี้ว่าขัดกับสิ่งที่เขากล่าวออกมา อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَضْرِبُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فِتْنًا﴾ ความว่า **“ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย ! เมื่อพวกเจ้าตีทัพต่อสู้ในทางของอัลลอฮฺ ก็จงตรวจสอบให้ประจักษ์ชัดเสียก่อน”** (อัน-นิสาฮ์ 94)

หมายความว่า จงไตร่ตรองและตรวจสอบให้แน่ชัด ดังนั้นอายะฮ์นี้ชี้ให้เห็นว่าจำเป็นละเว้นจากเขาก่อนและต้องตรวจสอบให้แน่ใจ เมื่อผลออกมาอย่างชัดเจนเมื่อใดว่าเขามีความขัดแย้งกับอิสลามแล้วจึงลงมือประหารชีวิตเขาได้ เนื่องจากอัลลอฮฺได้กล่าวว่า ﴿فَتَيَبَّنَا﴾ และหากว่าไม่ได้กระทำการประหาร ด้วยเหตุที่เขาผู้นั้นได้กล่าวคำนั้นเพียงเหตุเดียว แน่نونว่าคำสั่งที่ใช้ให้ตรวจสอบก็ไม่มี ความหมายหรือประโยชน์ใดๆ ที่ต้องระบุไว้ด้วย

และอีกหะดีษหนึ่งก็เช่นเดียวกัน ความหมายของมันก็อธิบายตามความหมายที่เราได้กล่าวไว้แล้ว แท้จริง ผู้ใดก็ตามที่แสดงตนเองว่าเป็นผู้ศรัทธาในอิสลามจำเป็นจะต้องละเว้นจากเขานอกเสียจากว่ามีหลักฐานที่ชี้ชัดถึงการขัดของเขาต่ออิสลาม หลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ ท่านรอซูล (ﷺ) ผู้ซึ่งได้กล่าวว่า «إِنَّ أَسْمَةَ أَتَتْهُ بَعْدَ مَا قَالَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ความว่า **“โอ้ อุสมามะฮ์ เจ้าได้ฆ่าเขาหลังจากที่เขากล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ กระนั้นหรือ?”** (อัล-บุคอรี)

และ «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ความว่า **“ฉันได้ถูกสั่งให้ต่อสู้กับผู้คนจนกระทั่งพวกเขายอมกล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ”** (มุสลิม)

คือรอซูลคนเดียวกันที่ได้กล่าวเกี่ยวกับพวก เคาะวาริจญ์ ว่า «أَيْنَمَا لَقِيتَهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ» ความว่า **“ไม่ว่าพวกท่านพบเจอพวกเขาที่ไหน ขอให้พวกท่านทำการประหารประหารพวกเขาเสีย”** (อัล-บุคอรี) ทั้งๆ ที่พวกเคาะวาริจญ์เหล่านั้นเป็นกลุ่มคนที่ทำการบิดาอะฮ์และกล่าวตะฮ์ลีล ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ มากที่สุดแม้กระทั่งบรรดาเศาะหาบะฮ์ก็ยังได้ถูกตัวเองเมื่อเห็นและเทียบกับการทำบิดาอะฮ์ของคนเหล่านั้น ซึ่งพวกเขาเองก็ได้รับเรียนมาจากบรรดาเศาะหาบะฮ์อีกด้วย ถึงกระนั้นประโยค ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ ก็ไม่อาจให้ประโยชน์แก่พวกเขา หรือการขยับทำบิดาอะฮ์หรือแม้แต่การอ้างว่าตัวเองเป็นมุสลิมก็ไม่มีประโยชน์ที่สามารถระงับการประหารพวกเขาได้

เนื่องจากการแสดงตนที่ปรากฏว่าขัดแย้งต่อหลักบัญญัติอิสลามนั่นเอง

อับดุลนบี: แล้วท่านจะตอบว่าอย่างไรเกี่ยวกับหะดีษท่านนบี (ﷺ) ที่ว่า แท้จริงบรรดาผู้คนในวันกิยามะฮ์ต่างได้ขอความช่วยเหลือจากนบีอาดัม หลังจากนั้นก็บิฮฺนุ หลังจากนั้นก็บิฮฺบรอกฮิม หลังจากนั้นก็บิฮฺมุซา หลังจากนั้นก็บิฮฺฮารุน แล้วทุกท่านต่างปฏิเสธทั้งสิ้น จนกระทั่งมาถึงท่าน รอซูล (ﷺ) ? หะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่าการขอความช่วยเหลือต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้นไม่ถือว่าเป็นอิรัก

อับดุลลอฮ์: นี่เป็นความสับสนของท่านเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของเรื่องนี้ เพราะในความเป็นจริงนั้น การขอความช่วยเหลือจากมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ในเรื่องที่เขาสามารถช่วยได้นั้น เราไม่เคยปฏิเสธ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวว่า ﴿فَاسْتَعِذْ بِالَّذِي مِنْ شِعْبِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾ ความว่า **“แล้วคนที่มาจากพวกพ้องของเขาก็ได้ร้องขอความช่วยเหลือมุซา เพื่อให้ปราบฝ่ายที่เป็นศัตรูของเขา”** (อัล-เกาะศ็อศ 15)

เช่นเดียวกับที่ผู้คนจะขอความช่วยเหลือจากพวกพ้องในเรื่องการรบและเรื่องอื่นๆ ที่มนุษย์สามารถทำได้ หากแต่เราต่อต้านและปฏิเสธการขอความช่วยเหลือในรูปของการทำอิบาดะฮ์ที่พวกเขากระทำกันอยู่ ณ สุสานของบรรดาอะลีย หรือในขณะที่พวกเขาไม่ได้อยู่ต่อหน้า และในเรื่องต่างๆ ที่พวกเขามีอำนาจกระทำได้นอกจากกับอัลลอฮ์ ﷻ เท่านั้น การที่ผู้คนต่างขอความช่วยเหลือจากบรรดานบีในวันกิยามะฮ์นั้น ก็เพื่อต้องการให้พวกท่านวอนขอจากอัลลอฮ์เพื่อให้พระองค์ทรงดำเนินการสอบสวนมวลมนุษย์ เพื่อที่บรรดาชนชาวสวรรค์จะได้คลายจากความโกลาหลของการรอคอยต่อหน้าพระองค์ นี่เป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้ในโลกนี้และ

อาคิเราะฮ์ ด้วยการที่ท่านเข้าไปหาผู้ที่ศอลิหฺ ซึ่งนั่งอยู่กับท่านและสามารถรับฟังความทุกข์ของท่านได้ แล้วท่านก็บอกกับเขาว่า “ขอท่านจงขอพรต่ออัลลอฮ์ให้กับฉันด้วยเถิด” เหมือนที่เศาะหาบะฮ์ของท่านรอซูล (ข้อถกเถียงอะฮ์ลิซซันนะฮ์) ได้ขอจากท่านขณะที่ท่านยังมีชีวิต ส่วนการขอหลังจากท่านเสียชีวิตนั้นเป็นสิ่งที่ห้ามอย่างเด็ดขาด เศาะหาบะฮ์ไม่เคยขอจากท่าน ณ สุสานของท่านเลย บรรดาสะลัฟต่างก็ปฏิเสธและต่อต้านผู้ใดก็ตามที่ตั้งใจไปขอพรจากอัลลอฮ์ ณ สุสานของท่าน !

อัब्ดุลนบิ: แล้วท่านคิดยังไปกับเรื่องราวของนบีอิบรอฮีม (عليه السلام) ขณะที่ท่านถูกโยนลงไปในกองไฟ ซึ่งมะลาอิกะฮ์ญิบรีล (عليه السلام) ก็ได้ปรากฏขึ้นกลางอากาศแล้วกล่าวว่า “ท่านประสงค์สิ่งใดหรือไม่?” แล้วนบีอิบรอฮีม (عليه السلام) ก็กล่าวว่า “ถ้าหากจากท่านแล้ว แน่หนอว่าไม่” ซึ่งหากการขอความช่วยเหลือจากท่านญิบรีลเป็นชีวิต แน่หนอว่าญิบรีลคงไม่เสนอให้ท่านนบีอิบรอฮีม ?

อัब्ดุลลอฮ์: ความคลุมเครือนี้เป็นชนิดเดียวกันกับความคลุมเครืออันแรก รายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ถูกเล่าผ่านสายสืบที่ไม่ถูกต้อง และถ้าหากเราอนุมานว่าสายสืบของมันถูกต้องแล้วละก็ เราสามารถอธิบายว่า แท้จริงญิบรีล (عليه السلام) ได้เสนอแก่ท่านนบีอิบรอฮีมในสิ่งที่ท่านญิบรีลมีความสามารถกระทำให้ได้ เนื่องจากญิบรีลนั้นเป็นบุคคลที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า

﴿عَلَّمَهُ سُبُطَ الْغَوَىٰ﴾ ความว่า “ได้สอนแก่เขาโดยผู้ที่ทรงพลังอันแข็งแกร่ง” (อัน-นัจม 5)

ซึ่งหากอัลลอฮ์ได้ทรงอนุญาตให้ท่านรับเอาไฟจากนบีอิบรอฮีมและสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพื้นดินภูเขาหรืออื่นๆ ท่าน แล้วให้สว่างไปยังทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก แน่หนอมันย่อมเป็นสิ่งที่ง่ายนักสำหรับท่าน นี่เป็นเสมือนกับมหาเศรษฐีพบเจอชายผู้ยากไร้แล้วเสนอความช่วยเหลือให้เขาเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของชายผู้นั้น แล้วชายผู้นั้นก็ปฏิเสธความช่วยเหลือจากชายดังกล่าวและอดทนกระทั่งอัลลอฮ์ได้มอบบริษัต์ให้โดยที่เขาไม่ต้องไปพึ่งพาใคร แล้วไหนละที่ว่าเป็นการขอความช่วยเหลือแบบอิบาดะฮ์และเป็นชีวิตเหมือนกับที่ท่านกำลังกระทำอยู่นี้ !

และขอจงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงบรรดาชนรุ่นแรกที่อัลลอฮ์ได้ส่งท่านนบี (ข้อถกเถียงอะฮ์ลิซซันนะฮ์) นั้นได้กระทำการชริกซึ่งเบากว่าชริกที่ชนรุ่นเรากระทำอยู่เสียอีก นั่นก็เพราะเหตุผลสามข้อ :

1. ชนรุ่นแรกนั้นพวกเขาจะไม่ทำการชริกต่ออัลลอฮ์นอกเสียจากช่วงที่สุขสบาย ส่วนเวลาที่ทุกข์ยากลำบากพวกเขาจะภักดีและศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ดังหลักฐานจากอัลกุรอานที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿فَإِذَا رُكِبَ فِي الْفَلَكِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الدِّينِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ ความว่า “ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นขี่เรือ พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮ์โดยเป็นผู้บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้ขึ้นบก แล้วพวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระองค์” (อัล-อันกะบูต 65)

﴿وَإِذْ غَشِيَهُمْ مَوجٌ كَالظِّلِّ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الدِّينِ فَتَمَنَّوْهُمْ مُنْقَصِينَ وَمَلَّجْنَاهُمْ أَنْ لَا يَحْمِلُوا كُفْرَهُمْ﴾ ความว่า “และเมื่อลูกคลื่นซัด มาท่วมมิดตัวพวกเขาคล้ายฟ้ายาที่ครอบคลุม พวกเขาวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ช่วยให้พวกเขาได้ขึ้นบก ในหมู่พวกเขาก็มีผู้ที่บกพร่อง และไม่มีใครที่ปฏิเสธสัญญาต่าง ๆ ของเรานอกจากทุกผู้ทวยศผู้เนรคุณ” (ลูกมาน 32)

ดังนั้นบรรดาบุรุษที่ต่อต้านท่านในปี (คือถนัดสุดจะ
ด้วยข้าศึกกับ

2. ชนรุ่นแรกนั้น พวกเขาได้ขอจากบรรดาผู้ที่ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็นบรรดานบี หรือบรรดาอะลียะ หรือมะลาอิกะฮฺ หรืออย่างน้อยที่สุดก็จากก่อนนินหรือต้นไม้ที่มีแต่ความภักดีและไม่ฝ่าฝืนต่อพระองค์ แต่ทว่าในสมัยของพวกเขาเราได้ทำชิริกกับอัลลอฮฺโดยขอจากคนที่ชั่วที่สุดในหมู่ผู้คน ดังนั้นผู้ที่เชื่อในบรรดาศอลิฮีนและสิ่งอื่นที่ไม่เคยทำบาปเช่นนินและต้นไม้ นั้น ยิ่งเบากว่าผู้ที่เชื่อต่อคนที่ประจักษ์ชัดถึงความไม่ดีและความหายนะของเขา

3. บรรดาผู้ที่ซิริกในสมัยของท่านปี (คัสตัสคอส) นั้น โดยรวมแล้วเป็นการซิริกเฉพาะในส่วนขอเตาฮีด อัล-อูลูฮียะฮ์เท่านั้น ต่างจากซิริกในยุคหลัง ซึ่งการซิริกนั้นเกิดขึ้นกับเตาฮีด อีร์-รุษูบียะห์อย่างมากมาย และรวมไปถึงเตาฮีด อัล-อูลูฮียะฮ์ อีกด้วย โดยพวกเขาอ้างว่าธรรมชาติเป็นตัวกำหนดและควบคุมจักรวาลไม่จำเป็นการทำให้เกิดหรือการให้ตาย เป็นต้น

ฉันหวังที่จะปิดท้ายคำพูดของฉันด้วยประเด็นปัญหาที่ใหญ่ยิ่งนัก ซึ่งเข้าใจมาจากสิ่งที่ผ่านมาว่า ไม่มีการขัดแย้งกันว่าแท้จริงการศรัทธาในเตาฮีดจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมาจากการเชื่อด้วยใจ การกล่าวด้วยคำพูด และกระทำความเล่ห์ที่จำเป็นด้วยร่างกาย และหากขาดไปอย่างใดอย่างหนึ่งเขาผู้นั้นก็ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมได้ ซึ่งหากเขารู้จักเตาฮีดแต่ไม่ได้กระทำอย่างที่รู้ แน่แน่นอนว่าเขากลายเป็นกาฟิรที่ทรยศ ดังเช่น ฟิรอฮาน์ และอิบลิส

และนี่เป็นสิ่งที่ผู้คนส่วนมากเข้าใจผิด ซึ่งพวกเขาชอบที่จะกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ถูกต้อง หากแต่เราไม่อาจที่จะกระทำได้” และเป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตในเมืองของเราและผู้คนจากเผ่าเรา และจำเป็นจะต้องยินยอมและตามใจพวกเขา เพราะเรากลัวภัยคุกคามจากพวกเขา” ซึ่งผู้พูดที่น่าสงสารเยี่ยงนี้หารู้ไม่ว่า แท้จริงบรรดาผู้นำแห่งกู่ฟู่ทั้งหลายนั้นล้วนรู้ดีถึงข้อเท็จจริงของสังขาร และพวกเขาไม่ได้ละทิ้งมันวันแต่มีข้ออ้างด้วยกันทั้งนั้น ดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿أَشْرَوْا بِعَيْنَيْكَ اللَّهُ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصِدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ หมายความว่า “พวกเขาได้เอาบรรดาโองการของอัลลอฮ์แลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย แล้วก็ขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่เขาทำอยู่ช่างชั่วช้ายิ่งนัก” (อัล-เตาบะฮ์ ๙)

และผู้ใดที่ปฏิบัติตามหลักการของเตาฮีดด้วยการกระทำของเขา โดยที่เขาไม่เข้าใจและไม่ได้ศรัทธาด้วยใจแล้ว เช่นนี้เขาก็เป็นมุนาฟิก (ผู้กลับกลอก) ซึ่งถือว่าร้ายแรงกว่ากาฟิรจริงๆ เสียอีก เพราะอัลลอฮฺ ได้ตรัสว่า ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ ความว่า “แท้จริงบรรดามุนาฟิกนั้นอยู่ในชั้นต่ำสุดของนรก” (อัน-นิสาฮ์ 145)

และปัญหานี้ท่านจะเข้าใจได้ดี หากท่านสังเกตพฤติกรรมและคำพูดของผู้คน ซึ่งท่านจะเห็นคนที่เข้าใจถึงสัจธรรมและยอมละทิ้งไม่ปฏิบัติตามมันเพราะกลัวความมั่งมีบนโลกนี้จะบกพร่อง ดังเช่น กอรูน หรือ เพราะกลัวว่ายศและตำแหน่งจะตกต่ำ เช่น ฮามาน หรือเพราะกลัวว่าอำนาจบารมีจะสูญสลาย เช่น ฟิโรฮาน์ และท่านจะเห็นผู้คนที่กระทำด้วยกายให้เห็นแต่ไร้ซึ่งความบริสุทธิ์ในจิตใจ ดังเช่นคนมนาฟิก ซึ่งหากท่านถามเขาในสิ่งที่เขาเชื่อด้วยใจของเขา เขาก็จะไม่รู้เรื่องอะไรเลย

แต่ทว่า ขอให้ท่านจงเข้าใจสองอายะฮ์จากอัลกุรอานดังนี้ : อายะฮ์ที่หนึ่ง ดังที่เคยกล่าวไว้แล้ว คือ พระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ ความว่า “พวกท่าน

อย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว หลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน” (อัล-เตาบะฮ์ 66)

และเมื่อท่านได้ทราบว่ามีคนที่ได้ต่อสู้กับพวกโรมพร้อมกับท่านรอซูล (คืออัลลอฮ์) ได้กลายเป็นกาฟิรด้วยเหตุที่พวกเขาได้กล่าวประโยคคำพูดแค่ประโยคเดียวด้วยความสนุกสนานและหยอกล้อกัน ท่านก็สามารถที่จะเข้าใจได้ว่า ผู้ที่กล่าวคำพูดที่ทำให้ตกเป็นกาฟิรหรือกระทำความผิดกรรมกฏหรือออกมา ด้วยเหตุที่กล่าวจะสูญเสียทรัพย์สิน หรือยศหรือตำแหน่ง หรือต้องการเอาใจผู้อื่นนั้น ย่อมหนักยิ่งกว่าผู้ที่พูดด้วยการหยอกล้อ เพราะปกติแล้วผู้ที่หยอกล้อนั้นเขาไม่ได้มีเจตนาในใจกับสิ่งที่เขากล่าวมากกว่าเพื่อที่จะให้ผู้อื่นขบขันเท่านั้น หากแต่ผู้ที่พูดในสิ่งที่ทำให้เป็นกาฟิรหรือกระทำความผิดแห่งกฏเพราะความกลัวหรือต้องการสิ่งที่อยู่กับมัจลุแล้ว แท้จริงเขายอมได้เสียกับคำมั่นสัญญาที่ชัยฏอนได้พูดไว้ นั่นคือ ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ ความว่า “ชัยฏอนนั้น มันจะขู่พวกเจ้าให้กลัวความยากจนและจะใช้พวกเจ้าให้กระทำความชั่ว” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 288)

และแสดงว่าเขาได้กลัวการข่มขู่ของชัยฏอนแล้ว ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ ความว่า “แต่แท้จริงชัยฏอนนั้นได้แต่ข่มขู่เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาตามมันเท่านั้น” (อาล อิมรอน 175)

และเขากลับไม่เชื่อถึงคำมั่นสัญญาของอัลลอฮ์ที่ว่า ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا﴾ ความว่า “และอัลลอฮ์นั้น ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าไว้ซึ่งการอภัยโทษ และความกรุณาจากพระองค์” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 268)

และเขาก็ไม่ได้กลัวการเตือนของอัลลอฮ์ผู้เกรียงไกรที่ว่า ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ความว่า “ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา และจงกลัวข้าเถิด” (อาล อิมรอน 175)

เช่นนี้แล้ว เขาสมควรที่จะเป็นวะลียะฮ์ของอัลลอฮ์หรือเป็นหนึ่งในวะลียะฮ์ของชัยฏอนกันแน่ ?

ส่วนอายะฮ์ที่สองนั้น ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ว่า

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

ความว่า “ ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์หลังจากที่เขาได้รับศรัทธาแล้ว(เขาจะได้รับ ความกริ้วจากอัลลอฮ์) เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับทั้งๆ ที่หัวใจของเขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธา แต่ผู้ใดเปิดห้วอกของเขาด้วยการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์ และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์” (อัน-นะหฺล 106)

อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงอนุญาตให้กับพวกเขาเหล่านี้ นอกเสียจากผู้ที่ถูกกล่าวออกไปด้วยความไม่เต็มใจในขณะທີ່จิตใจของเขายังคงยึดมั่นอยู่กับการศรัทธา ส่วนคนอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ แท้จริงแล้วพวกเขาเหล่านั้นได้กลายเป็นคนกาฟิรหลังจากที่มีการศรัทธา แม้ว่าเขาจะทำเช่นนั้นเพราะความกลัว หรือความละโมภ หรือเพื่อเอาใจคนอื่น หรือเพราะปกป้องบ้านเมืองของตน หรือครอบครัว หรือทรัพย์สิน หรือกระทำความเพื่อความสนุกและหยอกล้อก็ตาม หรือเพื่อจุดประสงค์อื่นๆ จากที่กล่าวมานี้ โดยยกเว้นเฉพาะผู้ที่ถูกบังคับให้กระทำเท่านั้น เนื่องจากอายะฮ์ได้บ่งชี้ว่าแท้จริงมนุษย์จะถูกบังคับได้เฉพาะในการกระทำและคำพูดเท่านั้น ส่วนจิตใจนั้นไม่มีใครที่สามารถจะบังคับใจของเขาได้ และอัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ ความว่า “ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขาพอใจเลือกเอาชีวิตในโลกนี้เหนือปรโลก และแท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่กลุ่มชนผู้ปฏิเสธศรัทธา” (อัน-นะหฺล 107)

ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงชี้ชัดให้เห็นว่า แท้จริงการลงโทษที่ถูกกล่าวถึงนั้นไม่ใช่เพราะมาจากความเชื่อหรือศรัทธา หรือความโง่เขลาหรือการเกลียดชังต่อศาสนา หรือเพราะชอบที่จะเป็นกฏร หากแต่สาเหตุนั้นก็เพราะการที่เขามีจิตใจส่วนหนึ่งที่ได้จากโลกดุนยานี้ แล้วเขาก็ให้ความสำคัญกับมันมากกว่าศาสนาของเขานั่นเอง อัลลอฮ์จะอุมั

และหลังจากที่เราสนทนากันทั้งหมดนี้ ท่านไม่รู้สักตระหนักรู้ที่จะกลับใจเตาบัตต่ออัลลอฮ์ และละทิ้งในสิ่งที่ท่านเป็นอยู่บ้างหรือ เนื่องจากประเด็นนี้ก็อย่างที่ท่านได้ทราบมาแล้วว่า มันอันตรายมาก และไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กๆและเล่นๆ แต่อย่างใดเลย

อับดุลนบี: อัลตัศฟีรุลลอฮ์อะละซีมี ระบุว่าอะบูอิลัยฮ์ (ฉันขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์และสำนักผิดต่อพระองค์) และฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การทำให้บาตะฮุนอกจากพระองค์ และแท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นรอสูลของอัลลอฮ์ และแท้จริงฉันขอปฏิเสธจากทุกสิ่งที่ฉันเคยบาตะฮุนอกจากพระองค์ และฉันขอพรจากอัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงอนุโลมให้แก่ฉันในสิ่งที่ได้ผ่านไปแล้ว และขอพระองค์ทรงลบล้างมันออกไปจากตัวฉัน และให้ฉันอยู่ในความเอ็นดูและความเมตตาของพระองค์ และขอพระองค์ทรงให้ฉันยืนหยัดบนเตาฮีดที่เที่ยงแท้ กระทั่งวันที่ฉันจะได้พบกับพระองค์ และขอพระองค์ทรงตอบแทนความดีงามของท่าน โอ้อ **อับดุลลอฮ์** ในขณะที่สุขของท่านครั้งนี้ เพราะแท้จริงศาสนาคือการตักเตือน และขอพระองค์ทรงตอบแทนในสิ่งที่ท่านได้หักห้ามสิ่งไม่ดีที่ฉันเป็นอยู่ นั่นคือการที่ฉันตั้งชื่อว่า อับดุลนบี และฉันขอบอกให้ท่านทราบตอนนี้เลยว่าฉันขอเปลี่ยนชื่อของฉันแล้วให้เป็น อับดุลเราะห์มาน และขอพระองค์ทรงตอบแทนท่านที่ได้หักห้ามฉันจากมุกัรร์ที่ซ่อนเร้นในส่วนลึกของฉัน นั่นคือความเชื่อที่หลงผิด ที่หากฉันไปพบกับอัลลอฮ์ในสภาพที่เป็นอยู่เช่นนี้แน่นอนว่าฉันคงจะไม่ประสบความสำเร็จตลอดไป แต่ว่าฉันอยากจะทำจากท่านเป็นการขอครั้งสุดท้ายโดยอยากให้ท่านบอกฉันถึงสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่ยังคงเข้าใจผิดๆ ว่ามีอะไรบ้าง

อับดุลลอฮ์: ไม่มีปัญหา ขอท่านจงฟังให้ดี :

★ ในประเด็นที่มีความเห็นแย้งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจากอัลกุรอานหรือซุนนะฮ์นั้น ขอท่านจงระวังอย่าให้จุดยืนของท่านในเรื่องดังกล่าวคือการปฏิบัติตามสิ่งที่ขัดแย้ง เพื่อต้องการสร้างฟิตนะฮ์หรือต้องการตะอูวิล ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วไม่มีใครที่รู้การตะอูวิลที่ถูกต่องอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และขอให้จุดยืนของท่านเป็นเหมือนดังจุดยืนของผู้คนที่มีความรู้มั่นคง คือผู้คนที่กล่าวในเรื่องที่เป็นมุตะซาบียะฮ์หรือสิ่งคลุมเครือว่า แท้จริง เราศรัทธาในทุกๆ สิ่งที่มาจากพระเจ้าของเรา และจุดยืนในเรื่องของการขัดแย้งนั้น ให้ทำตามคำกล่าวของท่านรอสูล

(หืออิลลอลลอฮุอะ) (ฮืออะฮ์อัลฮัม) **«دَعْ مَا يَرِيبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيبُكَ»** ความว่า “**จงละทิ้งสิ่งที่ท่านสงสัยไปสู่สิ่งที่ชัดเจนสำหรับท่าน**” (บันทึกโดยอะหมัด และอัตติรมิซีย)

«فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِبَيْنِهِ وَعَرَضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ» ความว่า “**และผู้ใดที่ป้องกันตัวเองจากสิ่งที่คลุมเครือ แท้จริงเขาได้ทำให้ศาสนาและเกียรติเขานั้นปลอดภัย และผู้ใดที่ตกลงไปสู่หลุมของความคลุมเครือ แท้จริงเขาได้เข้าไปสู่สิ่งที่หะรอมแล้ว**” (บันทึกโดยอัล-บุคอรียะ และมุสลิม)

«وَالْإِنَّمَا مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ» ความว่า “**และบาปนั้นคือสิ่งที่ท่านรู้สึกคับอู่ในอกของท่าน และไม่ชอบให้ผู้คนได้เห็นมัน**” (บันทึกโดยมุสลิม)

«اسْتَفْتَيْتَ قَلْبَكَ وَاسْتَفْتَيْتَ نَفْسَكَ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - الْبُرْءُ مَا ظَلَمْتُكَ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَالْإِنَّمَا مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ»

ความว่า “**ท่านจงปรึกษากับใจของท่านและตัวของท่าน (กล่าวเช่นนี้สามครั้ง) แท้จริงความตินั้นคือสิ่งที่ทำให้จิตใจและตัวของท่านรู้สึกสงบนิ่งกับมัน และความขุ่นนั้นคือสิ่งที่คอยรบกวนจิตใจและเกิดล้งเลใจอยู่ในอก แม้ว่าจะมีผู้คนวินิจฉัยให้ท่านเช่นนั้นและให้การปรึกษากับท่านด้วยสิ่งนั้น**” (อะหมัด)

★ ขอท่านจงอย่าได้ทำตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ได้ตักเตือนในสิ่งนี้ด้วยพระดำรัสของพระองค์ว่า **﴿أَرَأَيْتُمْ مَنِ اخْتَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾** ความว่า “**เจ้าไม่เห็นดอกหรือ ผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ใฝ่ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขา**” (อัล-ฟุรกอฮ์ 43)

★ ขอท่านจงอย่าได้ยึดติดกับบุคคล หรือทัศนะ หรือธรรมเนียมที่คนสมัยก่อนเป็นอยู่ เพราะมันจะปิดกั้นระหว่างคนคนหนึ่งกับสัจธรรมที่แท้จริง และแท้จริงสัจธรรมที่เที่ยงแท้ นั้น สำหรับมุฮัมมัดแล้วมันเป็นเหมือนดังของหายซึ่งเขาค้นหามันอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าเขาจะพบมัน ณ ที่ใดเขาก็มีสิทธิในสิ่งนั้นๆ ยิ่งกว่าใครๆ อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلُ كَذَابٍ أَلْبَسُوا لَهُمُ الْبُيُوتَ لَا يَعْقِلُونَ﴾

ความว่า “และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมาเถิด พวกเขาก็กล่าวว่า หามิได้ เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราได้พบในบรรดาบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมาเท่านั้น ทั้งที่ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลยและไม่ได้รับแนวทางอันถูกต้องก็ตามกระนั้นหรือ?” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 170)

★ ขอท่านจงระวังอย่าได้ทำการเลียนแบบชาวกาฟิรเป็นอันขาด เพราะมันคือตัวหลักในการพาท่านไปสู่โชคร้ายหายนะ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ » ความว่า “ผู้ใดที่เลียนแบบชนกลุ่มหนึ่ง แท้จริงแล้วเขาเป็นหนึ่งในชนกลุ่มนั้นๆ” (อบู ดาวูด)

★ ขอท่านจงอย่าได้มอบหมายพึ่งพิงต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวว่า ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ความว่า “และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา” (ฮุญ-ญะลาล 3)

★ ท่านจงอย่าได้เชื่อฟังมัลลูกใดก็ตามในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ » ความว่า “ห้ามมีการเชื่อฟังต่อมัลลูกผู้ถูกสร้าง ในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่อผู้สร้าง” (อัต-ติรมิซีย)

★ ขอท่านอย่าได้คาดคิดในแง่ที่ไม่ดีต่ออัลลอฮฺ เพราะอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในหะดีษกุดสียะว่า «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِِي» ความว่า “ข้าจะอยู่กับการคาดคิดของบ่าวของข้าต่อข้า” (อัล-บุคอรี และมุสลิม)

★ ขอท่านจงอย่าได้สวมใส่กำไล หรือเส้นด้าย หรือสิ่งที่เสมือนกับทั้งสองอย่างนี้ เพื่อหวังให้ห่างไกลจากโชคร้ายก่อนที่มันจะเกิด หรือเพื่อต้องการให้มันหายไปเมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว

★ ขอท่านจงอย่าได้ทำการแขวนเครื่องรางเพื่อต้องการให้หลุดพ้นจากอัยน์(การจ้องจ้อง) แท้จริง สิ่งนั้นเป็นชิริก ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า «مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ» ความว่า “ผู้ใดที่ทำการแขวนสิ่งใดๆ แล้ว แท้จริง เขาก็จะถูกมอบให้เป็นภาระของสิ่งนั้น” (อะหมัดและอัต-ติรมิซีย)

★ ขอท่านจงอย่าได้ทำการขอความบะเราะกัตโชคลาภความประเสริฐจากก้อนหิน ต้นไม้ โบราณสถาน หรือโบราณวัตถุต่างๆ หรือสิ่งก่อสร้างทั้งหลาย เพราะแท้จริงการกระทำเช่นนั้นเป็นชิริก

★ ขอท่านจงอย่าได้เชื่อโชคลางหรือกลางร้าย ไม่ว่าจะในรูปแบบไหนก็ตาม เพราะแท้จริงมันเป็นชิริก ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า «الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ความว่า “แท้จริงการเชื่อโชคลางนั้นเป็นชิริก การการเชื่อโชคลางนั้นเป็นชิริก ท่านกล่าวอย่างนี้สามครั้ง” (อะหมัดและอบู ดาวูด)

★ ขอท่านจงอย่าได้เชื่อบรรดานักไสยศาสตร์และหมอดูหรือนักโหราศาสตร์ที่อ้างว่ารู้ในสิ่งเร้นลับ และแสดงดวงชะตาชีวิตในหนังสือของพวกเขา และทำนายความสุขหรือความทุกข์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับดวงชะตานั้น แท้จริง การเชื่อพวกเขาในสิ่งเหล่านี้เป็นชิริก เพราะแท้จริงแล้วไม่มีผู้ใดที่รู้ในสิ่งเร้นลับนอกจากอัลลอฮฺ

★ ขอท่านจงอย่าได้พาดพิงการตกของฝนด้วยการพูดว่ามาจากดวงดาวหรือฤดูกาล เพราะมันเป็นสิ่งชิริกหากแต่ควรต้องพาดพิงไปยังอัลลอฮฺ ﷻ

★ ขอท่านจงอย่าได้สาบานต่อสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะสาบานนั้นจะเป็นในรูปแบบใดก็ตาม เพราะมันเป็นการกระทำที่ชิริก ดังหะดีษที่ว่า «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ» ความว่า “ผู้ใดที่ได้ทำการสาบานด้วยสิ่งอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ แท้จริงเขาได้ตกเป็นกาฟิรหรือทำชิริก” (อะหมัด)

เช่น การสาบานด้วยท่านนบี หรือด้วยอะมานะฮ์ หรือด้วยเกียรติ หรือด้วยพันธสัญญา หรือด้วยชีวิต เป็นต้น

★ ขอท่านจงอย่าได้สาปแช่งวันเวลา และสาปแช่งลม หรือดวงอาทิตย์ หรืออากาศที่หนาวหรือร้อน เพราะแท้จริงจะเป็นการสาปแช่งต่ออัลลอฮ์ผู้ที่สร้างสิ่งเหล่านี้มา

★ ขอท่านจงระวังอย่าได้กล่าวว่า “ถ้าหาก” เมื่อท่านได้เจอกับสิ่งที่ท่านไม่ชอบ เพราะมันเป็นการเปิดโอกาสให้กับการทำงานของชัยฏอน และในขณะเดียวกันเป็นการปฏิเสธต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนด แต่จงกล่าวว่า (قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) คำอ่าน **ก๊อดตะร็อลลอฮ์ วะมาชะอะ อะลั้** ความว่า “อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้เป็นเช่นนั้นแล้ว สิ่งใดที่ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงทำเช่นนั้น”

★ ขอท่านจงอย่าได้นำเอาสถานที่ที่เป็นสุสานมาทำเป็นมัสยิด เพราะแท้จริงห้ามทำการละหมาดในมัสยิดที่มีสุสานอยู่ ดังหะดีษจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ได้กล่าวว่า แท้จริงท่านร่อซูล (ﷺ) ได้กล่าวขณะที่ท่านใกล้หมดลมหายใจว่า

«لَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» ความว่า “**แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงสาปแช่งชนชาวยะฮูดและนะศอรอ พวกเขาได้นำเอาสุสานของบรรดานบีของพวกเขาไปทำเป็นมัสยิด**” ท่านกล่าวเช่นนั้นเพื่อตักเตือนให้เห็นในสิ่งที่คนเหล่านั้นกระทำ ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า หากมีเพราะคำเตือนนี้แล้ว แน่หนอว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ย่อมต้องยกสุสานของท่านนบีให้เด่นชัดเป็นแน่แท้ (มุสลิม)

ท่านนบี (ﷺ) ยังได้กล่าวว่า

«إِنْ مِنْكُمْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِهِمْ مَسَاجِدَ، فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ فَاِنِّي أَنَهَاكُم عَنْ ذَلِكَ» ความว่า “**แท้จริงคนรุ่นก่อนพวกท่านได้นำเอาสุสานของบรรดานบีและเหล่าคนที่ศอลิหฺของพวกเขาไปทำเป็นมัสยิด ดังนั้นพวกท่านจงอย่าได้นำเอาสุสานมาทำเป็นมัสยิดอย่างเด็ดขาด ฉันขอห้ามพวกท่านในสิ่งนี้**” (อบู ฮุรเราะฮ์)

★ ขอท่านจงอย่าได้เชื่อในหะดีษที่รายงานโดยผู้คนที่พูดปดมดเท็จแล้วอ้างว่าเป็นหะดีษของท่านร่อซูล (ﷺ) ที่เกี่ยวกับการเชิญชวนให้ขอพรจากท่านหรือจากบรรดาศอลิฮีนในหมู่ประชาชาติของท่าน เพราะมันเป็นหะดีษที่โกหกมดเท็จ กุพาดพินอย่างโกหกถึงท่านร่อซูล เช่น «توسلوا بجاهي، فإن جاهي عند الله عظيم» ความว่า “**พวกท่านจงขอจากอัลลอฮ์ผ่านตำแหน่งของฉัน เพราะแท้จริงฉันมีเกียรติยิ่ง ณ อัลลอฮ์**”

«إذا أعيتكم الأمور فعليكم بأهل القبور» ความว่า “**หากพวกท่านติดขัดปัญหาใดๆ พวกท่านจงไปขอกับชาวสุสาน**”

«إِنَّ اللَّهَ يُوَكِّلُ مَلَكًا عَلَى قَبْرِ كُلِّ وَلِيٍّ يَقْضِي حَوَائِجَ النَّاسِ» ความว่า “**แท้จริงอัลลอฮ์ได้ส่งบรรดามะลาอิกะฮ์ไปยังทุก ๆ สุสานของบรรดาวะลีย์เพื่อคอยแก้ปัญหาให้กับผู้คน**”

«لو أحسن أحدكم ظنه بحجر نفعه» ความว่า “**หากพวกท่านมองก้อนหินในแง่ดีแล้ว แน่หนอว่าจะหินนั้นจะสร้างประโยชน์ให้กับเขา**” และหะดีษในทำนองนี้อีกมากมาย

★ ขอท่านจงอย่าได้หลงรื่นเริงกับงานที่เรียกกันว่าเป็นเทศกาลต่างๆ ของศาสนา ดังเช่น เมาลิดนบี และ อีศรอก-ม็อรอญัจ คีนินศุหะฮ์บาน และอื่นๆ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อุตริขึ้น และไม่มีหลักฐานแสดงจากท่านนบี (ﷺ) หรือจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ที่มีความรักต่อท่านนบีมากกว่าพวกเรา และทุ่มเทจริงจังตั้งใจในการทำความดีมากกว่าพวกเรา ซึ่งหากสิ่งทีกล่าวนี้นี้เป็นสิ่งที่ดีงาม แน่หนอว่าพวกเขาต้องกระทำก่อนเราเสียอีก

คำปฏิญาณ: ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ

“แท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ”

คำนี้จะครอบคลุมใน 2 ประการคือ **ประการที่หนึ่ง** (๗: ๒) “ลาอิลลาฮะ” ไม่มีพระเจ้าอื่นใด คือ ปฏิเสธการเป็นพระเจ้าที่แท้จริงจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์อัลลอฮฺ **ประการที่สอง** (๗: ๒) “อิลลัลลอฮฺ” คือยืนยันการเป็นพระเจ้าที่แท้จริงให้กับอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น

พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ۖ إِنِّي إِلَىٰ آلِهَتِكُمْ فَطَرْتُ فَلْيَنصَرِحُوا ۖ﴾

ความว่า “และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า **แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี นอกจาก(อัลลอฮฺ) ซึ่งทรงให้บังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ฉัน**” (อิซ-สุครุฟ 26-27)

ดังนั้นจึงไม่เป็นการเพียงพอที่เราจะอวดอ้างต่ออัลลอฮฺ ทว่าจำเป็นต้องเสริมด้วยการที่เราต้องมอบการอวดอ้างให้พระองค์ผู้เดียวเท่านั้น และไม่เป็นการยึดมั่นศรัทธาที่แท้จริงนอกจากว่าเราต้องรวมระหว่างการเชื่อในพระองค์อัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว พร้อมๆ กับปราศจากการตั้งภาคีต่อพระองค์และปลีกตัวห่างจากผู้ที่ชirik

ได้มีรายงานว่า **แท้จริงแล้วกุญแจสวรรค์คือ ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ** (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์อัลลอฮฺ) ฉะนั้นใครก็ตามที่ได้กล่าวคำนี้แล้วเขาสามารถที่จะเปิดประตูสวรรค์ให้กับตัวเองได้หรือไม่? ท่าน วะฮับ อิบน์ มุนับบิฮฺ rahimahullah ได้ถูกถามว่า คำว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ มีใช่เป็นกุญแจของสวรรค์ดอกหรือ? ท่านได้ตอบว่า ใช่ แต่ว่าจะไม่เรียกว่ากุญแจนอกจากว่ามันจะต้องมีชีของมัน ถ้าหากว่าท่านได้นำกุญแจที่มีชีมาไขกลอนแล้ว ประตูสวรรค์ก็จะถูกเปิดให้กับท่าน ไม่เช่นนั้นแล้วประตูสวรรค์ก็จะไม่ถูกเปิดแก่ท่าน

และได้มีวจนะมากมายจากท่านศาสนทูต ^(ที่อัลลอฮฺจะ) ^(ลี้ละฮะฮ์) ที่ได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับชีของกุญแจดังกล่าว ดังที่ ท่านศาสนทูต ^(ที่อัลลอฮฺจะ) ^(ลี้ละฮะฮ์) ได้กล่าวไว้เช่น «... من قال لا إله إلا الله خلصا...» ความว่า “**ใครก็ตามที่ได้กล่าวคำว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮฺด้วยใจที่บริสุทธิ์...**” «... مستيقنا بها قلبه...» ความว่า “**ด้วยความเชื่อมั่นในหัวใจของเขา...**”

«... يقوها حقا من قلبه...» ความว่า “**ตลอดจนเขาได้กล่าวอย่างจริงใจ...**”

ซึ่งหะดีษต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นการบ่งบอกว่าการที่จะได้เข้าสวรรค์นั้นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในความหมายของ ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ และมันคงบนพื้นฐานดังกล่าวจนกระทั่งเสียชีวิตบนฐานนั้น และในขณะเดียวกันต้องมีความนอบน้อมยอมรับต่อนัยของมันอีกด้วย และอื่นๆ อีก

จากการที่ได้อธิบายหลักฐานต่างๆ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถจึงได้พบเงื่อนไขของ ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ซึ่งจำเป็นต้องมีอย่างครบสมบูรณ์ และต้องปราศจากปัจจัยตรงกันข้ามที่คอยกีดขวางทำลายมัน จนกว่าคำปฏิญาณดังกล่าวจะเป็นกุญแจสวรรค์และเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่ได้กล่าวไว้ ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้คือชีของกุญแจนั้นเอง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

① (ความรู้) อิลมฺ เพราะคำทุกคำนั้นย่อมมีความหมาย ฉะนั้นท่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ความหมายของคำว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ เป็นความรู้ที่ต้องชัดความไม่รู้ให้หมดไป นั่นก็คือท่านจะต้องปฏิเสธการเป็นพระเจ้าจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่อัลลอฮฺ และต้องยืนยันสิ่งนั้นให้กับพระองค์อัลลอฮฺเพียงแต่ผู้เดียว หมายความว่า จะต้องไม่มีสิ่งใดที่คู่ควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกเหนือจากอัลลอฮฺ

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า ﴿إِنَّمَا مِنْ شَهِيدٍ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ความว่า “**นอกจากผู้ยืนยันเป็นพยานด้วยความจริง และพวกเขารู้ดี**” (อิซ-สุครุฟ 86)

และท่านรอซูล ^(ที่อัลลอฮฺจะ) ^(ลี้ละฮะฮ์) ได้กล่าวว่า «... مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ لا إِلَهَ إلا الله دَخَلَ الْجَنَّةَ...» ความว่า “**ใครก็ตามที่ได้เสียชีวิตไป ในขณะที่เขาได้รู้ดีว่า แท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ เขาก็จะได้เข้าสวรรค์**” (รายงานโดย มุสลิม)

๒ ยะกิน (ความเชื่อมั่น) คือมีความเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ในความหมายของคำนี้ เพราะว่าแท้จริงแล้วเราจะมีใจที่เคลงใจหรือระแวงตลอดจนลงเลในคำนี้ไม่ได้ แต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยืนยันหยัดแน่นบนพื้นฐานความเชื่อมั่นอย่างแท้จริง แท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้ตรัสเพื่อชี้แจงลักษณะของปวงชนผู้ศรัทธาว่า

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾

ความว่า “แท้จริงศรัทธาชนที่แท้จริงนั้น คือบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แล้วพวกเขาไม่สงสัยแคลือบแคลงใจ และพวกเขาได้เสียสละต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สมบัติของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาในหนทางของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง” (อัล-หุรูรุต 15)

ฉะนั้นไม่เพียงพอที่จะกล่าวคำนี้ออกมาทางวาจาเท่านั้น แต่จะต้องมีความเชื่อมั่นในใจควบคู่กันไปด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วมันก็จะเป็นการนิพากหรือการกลับกโลกอย่างเต็มๆ

ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า «لَا يَلْقَى اللَّهَ بِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ»^(ข้อถกเถียงเรื่องคำพูด) ความว่า “คำปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าแท้จริงแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์อัลลอฮ์ และแท้จริงข้าคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ ไม่มีบ่าวคนใดที่ได้ไปพบอัลลอฮ์ด้วยคำทั้งสองนี้ โดยไม่เป็นผู้ที่สงสัยคลางแคลงต่อคำทั้งสองนั้น นอกจากว่าเขาจะได้เข้าสวรรค์” (รายงานโดย มุสลิม)

๓ เกาะบูล (การยอมรับ) เมื่อให้รู้ท่านได้รู้และเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่แล้ว ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกิดผลจากความรู้นี้แนใจนั้น นั่นก็คือด้วยการยอมรับต่อนัยของคำปฏิญาณนี้ ด้วยหัวใจและวาจา และสำหรับใครก็ตามที่ปฏิเสธคำเรียกร้องแห่งเอกภาพของอัลลอฮ์และไม่ยอมรับมัน เขาก็คือคนที่ปฏิเสธศรัทธา แม้ว่าการปฏิเสธของเขาจะด้วยความโอ้อวด หยิงยโส หรือด้วยความอิจฉาของเขาก็ตาม ดังคำรัสของพระองค์อัลลอฮ์ที่ได้พูดถึงการปฏิเสธอย่างโอหังของผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาว่า ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ความว่า “แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาก็หยิ่งผยอง” (อัล-ศอฟฟาต 35)

๔ อินกียาด (นอบน้อมยอมสยบ) คือการยอมสยบต่อเตาฮีดหรือการเชื่อมั่นในเอกภาพของอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์เต็มเปี่ยม และนี่คือจุดสำคัญอันแท้จริง และเป็นภาพลักษณ์เชิงปฏิบัติของการศรัทธา มันจะเกิดขึ้นด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้บัญญัติไว้ และละทิ้งสิ่งที่พระองค์ได้ห้าม ดังคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ ความว่า “และผู้ที่ยอมมอบใบหน้าของเขาไปยังอัลลอฮ์ โดยที่เขาเป็นผู้ที่กระทำดี แน่แน่นอนเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงไว้แล้ว และนั่นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮ์” (ลูกมาน 22)

นี่แหละคือการนอบน้อมยอมสยบที่แท้จริง

๕ คิตฎ (ความสัตย์จริง) ความซื่อสัตย์และสัตย์จริงในวาจาที่กล่าวคำปฏิญาณซึ่งต้องขจัดความโกหกหมดเท็จ หากใครที่ได้กล่าวคำปฏิญาณด้วยลิ้นเพียงอย่างเดียวในขณะที่จิตใจของเขาไม่ได้ซื่อสัตย์ตามคำพูด แน่แน่นอนเขาก็คือผู้ที่ลบล้างหรือมูนาฟิก ดังพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ได้กล่าวตักเตือนพวกมูนาฟิกว่า ﴿يَقُولُونَ بِاللَّسَانِ هُمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ความว่า “พวกเขาเหล่านั้นกับลิ้นของพวกเขาด้วยสิ่งที่ไม่มีอยู่ในหัวใจของพวกเขา” (อัล-ฟตห 11)

๖ มะหับบะฮ์ (ความรัก) มุอมีนต้องรักคำปฏิญาณที่กล่าวนั้น รักที่จะปฏิบัติตามนัยความหมายของมัน มีความรักต่อผู้ที่กระทำตามความหมายของคำปฏิญาณดังกล่าว เครื่องหมายบ่งชี้ว่าบ่าวนั้นรักอัลลอฮ์ คือ การให้ความสำคัญต่อความรักของพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใดแม้ว่ามันจะขัดกับอารมณ์ของเขาก็ตาม การที่เขารักชอบผู้ที่เป้นพรคพวกของอัลลอฮ์

และศาสนทูตของพระองค์ พร้อมทั้งปลื้มตัวห่างจากผู้ที่เ็นศัตรูกับพระองค์ และการทำตามนบี มุหัมมัด (ﷺ) การปฏิบัติตามแนวทางของท่าน และน้อมนำปฏิบัติตามทางนำของท่าน

7 อีคลาส (ความบริสุทธิ์ใจ) ด้วยการที่ไม่หวังจากการกล่าวปฏิญาณนั้นนอกจากเพื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์เท่านั้น อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ ความว่า “และพวกเขามีได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง” (อัล-บัยยีนะฮ์ 5) และท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า « فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ » ความว่า “แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงห้ามนรกแก่ผู้ที่กล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ ในสภาพที่เขา กล่าวคำนั้นด้วยความมุ่งหมายหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์” (รายงานโดย อัล-บุคอรี)

คำปฏิญาณ: มุหัมมะดฺ ร่อซูลุลลอฮ์

“มุหัมมัด (ที่อัลลอฮ์เลือก) นั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”

ผู้ใดก็ตามที่ได้เสียชีวิตไปแล้วนั้นเขาจะต้องถูกทดสอบและถูกสอบถามในหลุมฝังศพด้วยสามคำถาม ถ้าหากว่าเขาสามารถที่จะตอบคำถามเหล่านั้นไปได้เขาก็จะได้รับความปลอดภัย และถ้าหากว่าเขาไม่สามารถที่จะตอบคำถามเหล่านั้นไปได้เขาก็จะต้องพบกับความหายนะ ในจำนวนคำถามเหล่านั้นก็คือ **ใครคือศาสนทูตของท่าน ?** ซึ่งไม่มีใครสามารถที่จะตอบคำถามเหล่านี้ได้ นอกจากผู้ที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ให้ความช่วยเหลือแก่เขาในโลกดุนยาให้ทำตามเงื่อนไขของคำปฏิญาณดังกล่าว และผู้ที่อัลลอฮ์ได้ให้ความยืนยันหยั่งและทรงดลใจแก่เขาในช่วงเวลาที่เขาอยู่ในหลุมฝังศพ ซึ่งคำปฏิญาณดังกล่าวก็จะให้ประโยชน์แก่เขาในโลกหน้าทีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานทั้งหลายไม่อาจให้ประโยชน์ได้อีกเลย และเงื่อนไขเหล่านี้คือ

① การเชื่อฟังท่านศาสนทูตมุหัมมัด (ที่อัลลอฮ์เลือก) ในสิ่งที่ท่านได้สั่ง โดยที่พระองค์อัลลอฮ์ได้สั่งให้เราเชื่อฟัง พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ความว่า “ผู้ใดเชื่อฟังร่อซูล แน่แน่นอนเขาก็เชื่อฟังอัลลอฮ์แล้ว” (อัน-นิสาฮ์ 80)

พระองค์ได้ตรัสอีกว่า ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุหัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็รักพวกท่าน” (อาล อิมรอน 31)

และแท้จริงแล้ว การที่จะได้เข้าสวรรค์ไม่ว่าในกรณีใดๆ แน่แน่นอนที่สุดย่อมต้องเกี่ยวข้องกับการเชื่อฟังท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ในทุกๆ กรณีเช่นกัน

แท้จริงแล้วท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ได้กล่าวว่า

«كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَنْ أَبِي؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى»

ความว่า “ประชาชาติของฉันจะได้เข้าสวรรค์ทุกคน เว้นแต่ผู้ที่ปฏิเสธท่านนั้น” บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้กล่าวว่า โอ้ ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ แล้วใครเล่าที่ปฏิเสธ? ท่านตอบว่า “**ใครที่เชื่อฟังต่อฉันเขาจะได้เข้าสวรรค์ และใครที่ฝ่าฝืน(ไม่เชื่อฟัง)ฉัน แท้จริงแล้วเขาก็คือผู้ที่ปฏิเสธนั่นเอง**” (รายงานโดย อัล-บุคอรี)

และสำหรับใครก็ตามที่รักท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) แล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเชื่อฟังท่าน เพราะการเชื่อฟังเป็นผลของความรัก และมันเป็นเครื่องหมายเชิงปฏิบัติถึงความรักที่เรามีต่อท่าน

② การเชื่อในสิ่งที่ท่านได้บอกเล่า ใครก็ตามที่ได้ปฏิเสธไม่ยอมเชื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ท่านได้นำมาบอกและแจ้งอย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นเพราะอารมณ์และทฐิของตัวเขาเอง แน่แน่นอน เขาก็ได้ปฏิเสธอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แล้ว เพราะว่าท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) คือผู้ที่ได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากความผิดพลาดและการโกหก อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿وَمَا يَطَّقُ عَنْ الْهَوَىٰ﴾ ความว่า “และเขา(มุหัมมัด) มิได้พูดตามอารมณ์” (อัน-นัจมุ 3)

③ การหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ท่านได้ห้าม เริ่มตั้งแต่การตั้งภาคีต่อพระองค์อัลลอฮ์ซึ่งนับว่าเป็นความผิดที่ใหญ่ที่สุด ตามด้วยบาปใหญ่และบาปที่มีแต่สร้างความหายนะ ไปจนถึงบาปเล็กบาปน้อยและสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งหลาย ซึ่งการที่ความศรัทธาของมุสลิมจะเพิ่มขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับระดับความรักที่เขามีต่อท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) เมื่อใดความศรัทธาของเขาเพิ่มขึ้นแล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงให้เขามีความรักที่จะกระทำความดีงาม และจะทรงทำให้เขารังเกียจที่จะฝ่าฝืน ทำผิด และทำบาป

④ ต้องไม่กัฏติต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ตามบทบัญญัติที่ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ได้กำหนดไว้ ซึ่งหลักการพื้นฐานในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์นั้นคือการห้ามทำ(จนกว่าจะมีหลักฐานสั่งใช้ให้ทำ) ฉะนั้นไม่เป็นการอนุญาตที่จะเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ตามวิธีการหรือด้วยสิ่งที่มาจากท่านศาสนทูตของพระองค์ ท่านนบี (ที่อัลลอฮ์เลือก) ได้กล่าวว่า ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا بَسَّ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾ ความว่า “ผู้ใดที่ปฏิบัติงานหนึ่งงานใด ที่ไม่มีอยู่ในศาสนาของเราการนั้นจะไม่ใช่ที่ยอมรับ” (รายงานโดยมุสลิม)

เกร็ดความรู้ ฟังทราบเถิดว่า แท้จริงแล้วคุณมีความรักต่อท่านศาสนทูต (ﷺ) และความรักต่อสิ่งของท่าน (ﷺ) ได้นำมานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น ใครก็ตามที่เกลียดชังในบางสิ่งบางอย่างที่ท่าน

รอซูล (ﷺ) ได้นำมาแม้ว่าเขาได้ทำสิ่งดังกล่าวอยู่ก็ตาม เขาก็ย่อมเป็นผู้ที่ตกอยู่ในญะฮ์นัม และไม่เป็นการเพียงพอที่จะมีความรักอย่างเดียวนั้น แต่ทว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านจะต้องมีความรักต่อท่านรอซูล (ﷺ) มากกว่าทุกๆ สิ่งแม้กระทั่งตัวท่านเอง แท้จริง ใครที่ชอนบางสิ่งบางอย่างแล้วเขาก็ย่อมที่จะสละมันเพื่อสิ่งนั้นและยอมทำทุกอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งดังกล่าว ฉะนั้นผู้ที่ซื่อสัตย์ในการมีความรักต่อท่านนบี (ﷺ) ก็คือคนที่มีความหมายแห่งความรักปรากฏบนตัวเขาด้วยการปฏิบัติและเลียนแบบตามสุนนะฮ์ของท่าน ไม่ว่าจะด้วยทางวาจา การกระทำ หรือด้วยการเชื่อฟังสิ่งที่ท่านได้มีคำสั่ง และหลีกเลี่ยงจากสิ่งที่ท่านได้ห้ามไว้ และปฏิบัติตามมารยาทของท่าน ไม่ว่าจะเป็ในยามยากเข็ญหรือสละสลวย และยามสุขหรือยามทุกข์ ฉะนั้นแท้จริงแล้วการเชื่อฟังและการตามคือผลของการรัก และถ้าหากปราศจากทั้งสองอย่างนั้นก็ไม่มีมีความความรักดังกล่าวอย่างแท้จริง

สัญญาณต่างๆ ที่บ่งบอกถึงการมีความรักต่อท่านนบี (ﷺ) อาทิเช่น การพูดถึงและการเสาะแสวงหาต่อท่านให้มาก ซึ่งใครก็ตามที่ได้รู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว เขาก็จะพูดถึงสิ่งดังกล่าวมากเท่านั้น อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การมีความปรารถนาอยากจะทำเจอบางอย่าง ซึ่งทุกคุรรักย่อมมีความคิดถึงที่จะพบเจอคุรรักของเขา อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การให้ความเคารพ ยกย่อง และให้เกียรติในยามที่ท่านถูกกล่าวถึง ท่านอิบนุฮาก رضي الله عنه ได้กล่าวว่า "บรรดาเสาะหาบะฮ์ฮ์ของท่านนบี (ﷺ) ที่ใช้ชีวิตหลังจากท่าน พวกเขาเหล่านั้นจะไม่รำลึกถึงท่าน นอกจากว่าเขาจะอ่อนน้อมถ่อมตัว ตัวสัน และหลังนํ้าตาในที่สุด" อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การเกลียดชังและการเป็นศัตรูกับใครก็ตามที่ท่านนบี (ﷺ) ได้เกลียดชังและเป็นศัตรูกับเขา และหลีกเลี่ยงออกจากผู้ที่ปฏิบัติคํานับกับแนวทางของท่านและผู้ที่ทำอุตริกรรมในศาสนาของท่านนบี จากหมู่คนที่อยู่บนแนวทางบิดอะฮ์ทั้งหลายและพวกมุนาฟิก อีกส่วนหนึ่งก็คือ: มีความรักต่อใครที่ท่านนบี (ﷺ) ได้รักเขา ซึ่งได้แก่วงศ์ตระกูล ภรรยา และบรรดาเสาะหาบะฮ์ฮ์ของท่าน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ได้อพยพมาหรือเหล่า

มุฮาญีรีน และผู้ที่ได้ให้ความช่วยเหลือหรือชาวอันศอรก็ตาม รวมทั้งการเป็นศัตรูและชิงชังกับผู้ที่เป็นศัตรูและเกลียดชังหรือด่าทอพวกเขาเหล่านั้น อีกส่วนหนึ่งก็คือ: การปฏิบัติตามมารยาทของท่านนบี (ﷺ) ที่มีสูงยิ่งด้วยเกียรติ ซึ่งท่านนบี (ﷺ) เป็นผู้ที่มีมารยาทดีที่สุดในบรรดามวลมนุษย์ทั้งหลาย กระทั่งท่านหญิง อาอิชะฮ์ رضي الله عنها ได้กล่าวว่า "อุปนิสัยใจคอของท่าน

รอซูล (ﷺ) นั้นก็คืออัลกรุอาน" นั่นคือท่านรอซูล (ﷺ) ได้บังคับตัวท่านเองด้วยการไม่กระทำสิ่งใดๆ เว้นแต่ว่าตามทีอัลกรุอานได้มีคำสั่งในเรื่องดังกล่าวเท่านั้น

ส่วนคุณลักษณะของท่านนบี (ﷺ) นั้น แท้จริงท่านเป็นคนที่กล้าหาญที่สุด และจะเห็นได้ว่าท่านกล้าหาญมากเป็นพิเศษโดยเฉพาะในยามที่อยู่ระหว่างการสู้รบในสมรภูมิ และท่านเป็นผู้ที่เอื้อเฟื้อใจบุญที่สุด และเป็นผู้ที่มีใจกว้างและใจบุญกว่าใครๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนเราะมะฎอน และท่านเป็นผู้ที่หวังดีที่สุดกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ท่านเป็นคนที่มีความอ่อนโยนที่สุด ซึ่งท่านไม่เคยที่จะแค้นเคืองเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเลย ท่านเป็นคนที่เขาจริงใจที่สุดในเรื่องศาสนาของอัลลอฮ์ เป็นคนที่อ่อนน้อมที่สุดพร้อมกับมีความน่าเกรงขาม ท่านเป็นคนที่มีความละเอียดยิ่งกว่าสาว ๆ ท่านเป็นคนที่ดูแลรับใช้และปฏิบัติดีที่สุดต่อครอบครัวของท่าน และท่านเป็นคนที่มีความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมากที่สุด ... และอื่นๆ อีกมากมาย

การทำความสะอาด

การละหมาดเป็นรูกันอิสลามข้อที่สอง และการละหมาดจะใช้ไม่ได้นอกจากจะต้องชำระทำความสะอาดจากสิ่งใดโครกต่างๆ และการชำระทำความสะอาดนั้นทำได้ทั้งด้วยน้ำหรือด้วยดิน

ประเภทของน้ำ 1) **น้ำฏอฮิร** คือ น้ำที่สะอาดในตัวของมันเองที่ยังคงสภาพเดิม และสามารถชำระล้างสิ่งสกปรกได้ และใช้ในการยกหะดัศต่างๆ ได้

2) **น้ำนะญิส** คือ น้ำที่ไม่สะอาด น้ำที่มีสิ่งนะญิสเจือปนอยู่ด้วยถ้าหากว่าน้ำนั้นมีปริมาณน้อยหรือน้ำที่มีการเปลี่ยนแปลงของสี กลิ่น และรส ด้วยสิ่งทีนะญิสถ้าหากว่าน้ำมีปริมาณมาก

คำแนะนำ น้ำที่มีปริมาณมากไม่เป็นนะญิส นอกจากว่าสิ่งนะญิสที่ตกลงไปทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหนึ่งในสามอย่างคือ สี กลิ่น หรือรส น้ำที่น้อยนั้นเมื่อเจือปนด้วยนะญิสก็จะกลายเป็นนะญิสแม้สี รสหรือกลิ่นไม่เปลี่ยนก็ตาม คำว่าน้ำมากนั้นหมายถึงมีปริมาณมากกว่าสองกอลละฮ์คือประมาณ 210 ลิตร

ภาษาณะ : ภาษาณะทุกอย่างนั้นสะอาดสามารถนำมาใช้ได้โดยไม่มีข้อห้ามใดๆ ยกเว้นภาษาณะที่เป็นโลหะทองหรือโลหะเงินเท่านั้นที่ต้องห้าม สามารถใช้ภาษาณะทองและเงินเพื่อทำความสะอาด ได้แต่ว่าเป็นบาป และภาษาณะต่างๆ หรือเสื้อผ้าของคนกาฟิร สามารถจะนำมาใช้ได้ ยกเว้นถ้ารู้ว่าภาษาณะหรือเสื้อผ้านั้นมีนะญิส ก็ไม่อนุญาตให้สวมใส่หรือนำมาใช้

หนังสือตัว หนังสือตัวที่ตายเองทุกชนิดถือว่าเป็นนะญิส(ไม่สะอาด) และสัตว์ที่ตายนั้นมีสองประเภทคือ 1) สัตว์ที่กินเนื้อไม่ได้ เช่น สุนัข 2) สัตว์ที่กินเนื้อได้แต่ไม่ได้เลือด และหนังสือตัวที่กินเนื้อได้แต่ไม่ได้เลือดนั้น ถ้าหากว่าได้ทำการฟอกแล้ว ก็ถือว่าเป็นสะอาด สามารถนำมาใช้ได้ถ้าหากว่ามันแห้งแล้ว แต่ถ้ายังเปียกอยู่ก็จะใช้ไม่ได้

อัล-อิสตินญาว์ คือการชำระสิ่งที่ออกมาจากทวารหนักและทวารเบา(อุจจาระหรือ ปัสสาวะ) ถ้าหากว่าใช้น้ำในการทำความสะอาดจะเรียกว่า “อิสตินญาว์” และถ้าหากว่าใช้ก้อนหินแทนน้ำหรือกระดาด หรือใบไม้ เป็นต้น ในการชำระทำความสะอาด จะเรียกว่า “อิสติจมารุ” มีข้อแม้สำหรับการ อิสติจมารุ คือสิ่งที่นำมาเช็ดจะต้องสะอาด เป็นสิ่งที่อนุญาต แล้วก็ไม่ใช่เป็นจำพวกอาหาร และต้องใช้ก้อนหินสามก้อนขึ้นไป และการทำ “อิสตินญาว์” หรือ “อิสติจมารุ” นั้นถือว่าวาญิบที่จะต้องทำเพื่อชำระทำความสะอาดสิ่งที่ออกมาจากทวารหนักและทวารเบา

หะรอม(ต้องห้าม)สำหรับผู้ที่ย่ำอุจจาระ หรือปัสสาวะอยู่ในห้องนํานานเกินเวลาอันควร และหะรอมถ่ายตามสายน้ำลำธาร หรือตามถนนหนทาง หรือได้ร่่มเงาที่ผู้คนใช้ประโยชน์และเป็นที่พักร้อนของผู้คน หรือได้ต้นไม้ที่ออกลูกออกผล และหะรอมหันหน้าไปทางกิบละฮ์ในขณะที่ถ่ายเมื่ออยู่ที่โล่งหรือในทะเลทราย

มักรุฮ (น่ารังเกียจ) นำสิ่งที่มีบทชิกรต้ออัลลอฮ์เข้าไปในห้องน้ำ หรือพูดในขณะที่อยู่ในห้องน้ำ หรือปัสสาวะในรูหรือรอยแตก หรือจับสัมผัสสัตว์ยะเยาะเพศด้วยมือขวา หรือหันไปทางกิบละฮ์เมื่อถ่ายทุกขณะอยู่ในอาคาร แต่ถือว่าอนุญาตให้ทำสิ่งที่กล่าวมาได้เมื่อมีความจำเป็น

สุนัต(ส่งเสริมให้ทำ)สำหรับคนที่ถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ ให้ชำระทำความสะอาดด้วยจำนวนครั้งที่เป้นคี่ ในการล้างด้วยน้ำ หรือการเช็ด หรือจะรวมทั้งล้างและเช็ดพร้อมๆ กัน

สิวาก (การสูฟั่น) สุนัตให้ใช้ไม้ที่นุ่มเช่น ไม้เอะรอก และเวลาที่ควรที่สุดที่ต้องทำคือก่อนละหมาดทุกครั้ง หรือก่อนที่จะอ่านอัลกรุอ่าน หรือช่วงอาบนำละหมาดก่อนการบ้วนปาก หรือหลังจากตื่นนอกทุกครั้ง หรือเมื่อจะเข้ามัสยิดและบ้าน หรือเมื่อมีกลิ่นปาก เป็นต้น

และสุนัตให้เริ่มแปรงจากข้างขวาไปซ้าย และให้ใช้มือซ้ายขจัดทำความสะอาดสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ทุกชนิด

วุฎอ์ (การอาบนําละหมาด) รูกันการอาบนําละหมาดมี 1) ล้างหน้าพร้อมกับเอานํ้าบ้วนปาก

และสูดน้ำเข้าจมูกแล้วส่งออกมา 2) ล้างแขนทั้งสองข้าง โดยเริ่มจากปลายนิ้วมือจนถึงข้อศอก 3) ลูบศีรษะทั้งหมดพร้อมๆ กับลูบใบหูทั้งสองข้าง 4) ล้างเท้าทั้งสองข้างพร้อมกับตาตุ่ม 5) ตริตริบ(ทำเป็นลำดับ) 6) มูวาลาด (ทำต่อเนื่องติดต่อกัน)

สิ่งที่เป็นวญฺญิของการอาบน้ำละหมาด กล่าว “บิสมิลลาฮฺ” ก่อนอาบน้ำละหมาด, ล้างมือก่อนสามครั้งสำหรับผู้ที่ดินนอนเวลากลางคืน ก่อนจะล้างมือลงไปในภาชนะที่บรรจุน้ำ

สิ่งที่เป็นสุนัต แปรงฟัน, ล้างมือก่อนอาบน้ำละหมาด, เอนำบัวนปากพร้อมกับสูดน้ำเข้าจมูกและส่งออกมาก่อนล้างหน้า, บ้วนปากพร้อมกับสูดน้ำเข้าจมูกอย่างแรงสำหรับผู้ที่ไม่ได้ถือศีลอด, สางเศรเวให้น้ำเข้าถึงข้างใน สำหรับผู้ที่มิเศรเว, สอดนิ้วระหว่างมือทั้งสองขณะล้าง, เริ่มด้วยมือขวาก่อนเสมอ, ล้างอวัยวะสองหรือสามครั้ง, สูดน้ำเข้าจมูกด้วยมือขวาและส่งน้ำออกด้วยมือซ้าย, ถูอวัยวะต่างๆ, ทำรุกอให้ประณิตสมบูรณ, ขออูอาห์หลังจากอาบน้ำละหมาดเสร็จตามที่ได้มีรายงานจากท่านนบี

สิ่งที่เป็นมักรูฮฺ(นารังเกียจ)ในการอาบน้ำละหมาด อาบน้ำละหมาดด้วยน้ำเย็นเกินไปหรือน้ำร้อน, เพิ่มจำนวนมากกว่าสามครั้งในการล้างอวัยวะ, สะบัดน้ำออกจากอวัยวะต่างๆ, ล้างข้างในเบ้าตา ส่วนการเช็ดน้ำด้วยผ้าหลังจากอาบน้ำละหมาดนั้นอนุญาตให้ทำได้

ข้อสังเกต การบ้วนปากนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้น้ำเคลื่อนไหวข้างในช่องปาก เช่นเดียวกับการสูดน้ำเข้าจมูก ต้องสูดน้ำเข้าไปด้วยพลังเหมือนการสูดหายใจไม่ใช่ด้วยการสอดนิ้วมือเข้าไปในจมูกอย่างเดียว และการส่งน้ำออกจากจมูกก็เช่นเดียวกัน ถือว่าใช้ได้ ถ้าไม่ได้ทำในลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น

วิธีอาบน้ำละหมาด ให้เนียต(ตั้งใจแน่วแน่)ในใจว่าข้าพเจ้าจะอาบน้ำละหมาด, หลังจากนั้นให้กล่าว “บิสมิลลาฮฺ” ด้วยพระนามอัลลอฮฺ, ล้างมือทั้งสองข้างสามครั้ง, เอนำบัวนปากพร้อมๆ กับสูดน้ำเข้าจมูกและส่งออกมา สามครั้ง, ล้างใบหน้า สามครั้งให้ทั่ว (ขอบเขตของใบหน้าเริ่มจากโคนผมที่หน้าผากไปจรดที่ใต้คาง, ส่วนด้านขวาเริ่มจากหูข้างหนึ่งไปสุดที่หูอีกข้างหนึ่ง), ล้างแขนทั้งสองข้างถึงข้อศอก สามครั้ง, ลูบศีรษะให้ทั่วด้วยมือทั้งสองข้างเพียงครั้งเดียว โดยเริ่มจากขอบหน้าผากไปยังท้ายทอย แล้ววกกลับมาที่เดิมอีกทีหนึ่ง ส่วนที่เป็นหนังเหนียวหูถือว่า เป็นเขตของศีรษะที่ต้องลูบด้วย, ลูบใบหูทั้งสองข้างหนึ่งครั้ง โดยเอานิ้วทั้งสองสอดเข้าไปเช็ดใบหูส่วนใน แล้วใช้หัวแม่มือลูบเช็ดใบหูส่วนนอก, ท้ายสุด ล้างเท้าทั้งสองข้าง พร้อมกับตาตุ่ม

ข้อสังเกต เคารวถ้าหากว่ามันมีบางๆ ก็ให้ล้างผิวหนังด้านในเท้าให้ถึงเนื้อหนังด้วย แต่ถ้าครานั้นดกหนา ก็เพียงพอกับการล้างเท้าข้างนอกเพียงอย่างเดียว

การเช็ดบนคุฟ คุฟนั้นเป็นถุงเท้าที่ทำมาจากหนัง ถ้าหากว่าทำมาจากผ้าจะเรียกว่าถุงเท้าที่เราเห็นตามท้องตลาดทั่วไป การเช็ดบนคุฟและถุงเท้ากระทำได้อเนกประสงค์เล็กเท่านั้น และการเช็ดบนคุฟ มีข้อแม้ หรือเงื่อนไขดังนี้ 1) สวมใส่รองเท้าคุฟทั้งสองข้างหลังจากการอาบน้ำละหมาดที่สมบูรณ์ 2) ทำความสะอาดโดยการใช้น้ำ (ใช้น้ำในการอาบน้ำละหมาด) 3) คุฟและถุงเท้าต้องปกปิดเท้าซึ่งเป็นตำแหน่งของการล้างที่เป็นพัรฎ 4) คุฟและถุงเท้าต้องทำจากสิ่งที่ยอนุญาตให้สวมใส่ 5) คุฟและถุงเท้าต้องสะอาดและปราศจากสิ่งสกปรกที่นะญิส

การเช็ดบนอิมามะฮฺ (ผ้าโพกหัว หรือผ้าสะระบัน)เป็นการอนุญาตให้เช็ดบนอิมามะฮฺ ด้วยข้อแม้ต่อไปนี้ 1) ต้องเป็นผ้าโพกหัวที่ใช้สำหรับผู้ชาย 2) ผ้าต้องปกปิดหัวส่วนที่ปิดโดยปกติ 3) เช็ดเนื่องจากมีหะดัษเล็กเท่านั้น 4) ใช้น้ำในการทำมาสะอาด (ใช้น้ำในการอาบน้ำละหมาดก่อนที่จะโพกหัว)**การเช็ดบนคิมาร** (ผ้าคลุมหัวของผู้หญิง)เป็นการอนุญาตให้เช็ดบนคิมารหรือผ้าคลุมได้เช่นกัน ด้วยข้อแม้ต่อไปนี้ 1) ใช้สำหรับผู้หญิง 2) ผ้าคิมารนั้นต้องครอบหัวและผูกอยู่ได้คอ 3) เช็ดเนื่องจากมีหะดัษเล็กเท่านั้น 4) ทำความสะอาดโดยใช้น้ำ (ใช้น้ำในการอาบน้ำละหมาดก่อนจะคลุมหัวด้วยคิมาร) 5) ผ้าคลุมนั้นต้องปกปิดส่วนหัวโดยปกติให้มิดชิด

ระยะเวลาที่อนุญาตให้เช็ด ระยะเวลาที่อนุญาตให้เช็ดบนรองเท้าคู่ฟ หรือ อิมามะฮฺ (ผ้าโพกหัว) หรือ คิมารฺ (ผ้าคลุม) สำหรับผู้ที่อยู่ตามบ้าน หรือไม่ใช่ผู้เดินทาง เช็ดได้เป็นระยะเวลา 1 วัน 1 คืน, และผู้ที่เดินทาง (ระยะทาง 85 กิโลเมตรขึ้นไป) เช็ดได้ 3 วัน 3 คืน

การเริ่มนับเวลาที่เช็ด เริ่มนับจากหะดัษครั้งแรกที่เกิดขึ้นหลังจากสวมใส่ จนหมดเวลาในวันพรุ่งนี้ ณ เวลาเดียวกัน (หมายถึงครบ 24 ชั่วโมง) สำหรับคนที่ไม่เดินทาง

วิธีการเช็ดบนคฟ ลูบด้านบนตั้งแต่ส่วนปลายนิ้วเท้าจนถึงแข้ง โดยใช้ฝ่ามือที่กางนิ้วออก

ประโยชน์และข้อคิด ผู้ใดที่เช็ดในเวลาที่เขาเดินทาง พอหลังจากนั้นเขาหยุดอยู่กับที่(คือไม่ได้เดินทางต่อ) หรือตรงกันข้ามเขาอยู่กับบ้านแล้วเช็ดบนรองเท้าคู่ฟ พอหลังจากนั้นเขาก็เดินทางหรือลี้ภัยแล้วเมื่อไรที่เริ่มเช็ด และนี่ก็ไม้ออก เหตุการณ์ที่กล่าวมานี้ ให้เขาเช็ดรองเท้าคู่ฟเหมือนคนที่อยู่ตามบ้าน คือเช็ดได้ 1 วัน 1 คืน เท่านั้น

การเช็ดบนเปลือกหรือญะบีเราะฮฺ ญะบีเราะฮฺ คือ ไม้ที่ใช้เข้าเปลือกประคบกระดูกแขนหรือขาที่หัก การเช็ดบนเปลือกนั้นทำได้ ด้วยข้อแมดังต่อไปนี้ 1) ใช้เปลือกเพราะมีความจำเป็นจริงๆ 2) เปลือกต้องไม่ยาวเกินเท่าส่วนที่จำเป็นต้องรักษา 3) ให้ติดต่อกันระหว่างการเช็ดบนเปลือกกับการล้างอวัยวะส่วนอื่นในการอาบน้ำละหมาด

หากว่าเปลือกนั้นเลยแผลมากเกินไป วาญิบที่จะต้องถอดส่วนที่เลยนั้น แต่ถ้าถอดแล้วกลัวจะเป็นอันตรายอนุญาตให้เช็ดบนเปลือกได้โดยไม่ต้องถอด

ประโยชน์ และข้อคิด การเช็ดที่ดีที่สุดคือให้เช็ดรองเท้าคู่ฟสองข้างพร้อมๆ กัน โดยไม่ต้องเริ่มขวาแล้วตามด้วยซ้ายอีกในการเช็ด * ไม่อนุญาตให้เช็ดข้างใดข้างหนึ่งของรองเท้าคู่ฟ หรือข้างๆ

* มักถูกล้างรองเท้าคู่ฟแทนการเช็ด และมักถูกลูบซ้ำๆ กันหลายๆ ครั้ง * อิมามะฮฺ (ผ้าโพกหัว) และคิมารฺ (ผ้าคลุม) นั้น วาญิบจะต้องเช็ดบนพื้นที่ส่วนใหญ่ของมันทั้งสอง ไม่ใช่เช็ดแค่ครึ่งเดียว

สิ่งที่ทำให้น้ำละหมาดเสีย สิ่งที่ทำให้น้ำละหมาดเสียมีดังนี้ 1) เมื่อมีสิ่งออกมาจากทวารหนักหรือทวารเบา ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่สะอาด เช่น การผายลมหรือน้ำอสุจิ หรือเป็นสิ่งที่นะญิส เช่น น้ำปัสสาวะ น้ำกาม เป็นต้น 2) เมื่อสิ้นสุด อาจด้วยการนอนหลับหรือเป็นลม แต่ถ้านอนหลับไม่สนิทในท่านั่งหรือยืนนั้น ไม่ถือว่าเสียน้ำละหมาด 3) มีน้ำปัสสาวะหรืออุจจาระจากทางอื่นที่ไม่ใช่ทวาร 4) เมื่อมีสิ่งนะญิสอื่น(นอกเหนือจากปัสสาวะและอุจจาระ)ออกมาจากร่างกาย เช่น เลือดที่ออกมามากเกินปกติ 5) เมื่อรับประทานเนื้อฮาลาล 6) เมื่อสัมผัสอวัยวะเพศโดยปราศจากผ้ากันหรือปกปิด 7) เมื่อสัมผัสเพศตรงข้าม ชายสัมผัสหญิง หรือหญิงสัมผัสชาย ด้วยอวัยวะทางเพศและไม่มีผ้ากันหรือปกปิด 8) เมื่อมีการริดดะฮฺ(ตักศาสนาหลังจากที่ได้ศรัทธาแล้ว)

และผู้ใดที่มั่นใจว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่มีน้ำละหมาด แต่มีความลังเลใจว่ามีหะดัษหรือไม่ ให้ถือว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่สะอาดไว้ก่อน และในทางกลับกัน ผู้ใดที่มั่นใจว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่มีหะดัษ แต่มีความสงสัยว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่สะอาดหรือเปล่า? ให้ถือว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่มีหะดัษ จะต้องชำระและทำความสะอาด

การอาบน้ำ สาเหตุที่ต้องอาบน้ำ มีดังนี้ 1) เมื่อมีการหลั่งน้ำอสุจิออกมาด้วยความใคร่ขณะตื่นหรือขณะหลับไม่ว่าจะด้วยความใคร่หรือไม่ก็ตาม 2) เมื่อมีการร่วมเพศ โดยการสอดใส่ส่วนหัวของอวัยวะเพศชายจมเข้าไปในอวัยวะเพศหญิง ถึงแม้ว่าจะไม่มีการหลั่งน้ำอสุจิออกมาก็ตาม 3) เมื่อมีการเข้ารับอิสลามของกาฟิรหรือผู้ที่ตกมูรตัด 4) เมื่อมีประจำเดือน 5) เมื่อมีนิฟาส (เลือดจากการคลอดบุตร) 6) เมื่อมีการเสียชีวิตของมุสลิม

สิ่งที่เป็นวาญิบในการอาบน้ำ เพียงพอด้วยการชำระล้างทำความสะอาดให้ทั่วทั้งเรือนร่าง ทุกสัดส่วนของร่างกาย พร้อมกับล้างในปากและจมูกด้วย พร้อมๆ กับเนียตหรือตั้งใจตนว่าเรา

อาบน้ำ ส่วนการอาบน้ำที่สมบูรณ์นั้นต้องประกอบด้วยเก้าข้อดังนี้ 1) เนียตหรือเจตนาในใจ 2) กล่าวว่ “บิสมิลลาฮฺ” 3) ล้างมือก่อนที่จะล้างหรือจุ่มมือเข้าไปในภาชนะที่มีน้ำ 4) ล้างอวัยวะเพศก่อนและชำระสิ่งสกปรกให้เกลี้ยง 5) อาบน้ำละหมาดให้สมบูรณ์ 6) เอนำวดศีรษะสามครั้ง 7) รดน้ำตามร่างกายให้ทั่ว 8) ถูร่างกายขณะอาบน้ำ 9) เริ่มต้นซีกขวาก่อนเสมอในการอาบน้ำ

ข้อห้ามสำหรับผู้ที่มีระดับเล็ก

1) ห้ามจับอัลกุรอาน 2) ห้ามทำการละหมาดทุกประเภท 3) ห้ามการฆูอะวาฟรอบบัยตุลลอฮฺ

ข้อห้ามสำหรับผู้ที่มีระดับใหญ่ 1) ห้ามจับอัลกุรอาน 2) ห้ามละหมาดทุกประเภท 3) ห้ามการฆูอะวาฟรอบบัยตุลลอฮฺ 4) ห้ามอานุกรอาน 5) ห้ามนั่งในมัสยิดโดยไม่มีวุฎู **สิ่งมกฺรอุฮฺสำหรับผู้ที่มีระดับใหญ่** นอนโดยไม่มีน้ำละหมาดและใช้น้ำมากเกินควรในการอาบน้ำ

การตะยัมมูม (การใช้ดินฝุ่นแทนการใช้น้ำ) ข้อแม้ในการอนุญาตให้ตะยัมมูมได้ มีดังนี้

1) เมื่อไม่มีน้ำ 2) ต้องใช้ดินที่สะอาด ที่อนุญาตให้ใช้ มีฝุ่น และไม่เหม็นดำ **รูกนของการตะยัมมูม**

ลูบใบหน้าให้ทั่วด้วยมือที่ติดดินฝุ่น แล้วลูบมือทั้งสองจนถึงข้อมือ ต้องทำตามลำดับและต่อเนื่องกัน **การเสียตะยัมมูม** 1) สิ่งที่ทำให้เสียตะยัมมูม คือทุกอย่างที่ทำให้น้ำละหมาดเสีย ที่

ได้กล่าวมาแล้ว 2) เมื่อมีน้ำหรือเจอน้ำสำหรับผู้ตะยัมมูมเพราะหาน้ำไม่เจอ 3) เมื่อหมดความ

จำเป็นที่เป็นเหตุอนุญาตให้ตะยัมมูมได้ เช่น หายป่วย เป็นต้น **สิ่งที่เป็นสนัดในการตะยัมมูม**

1) ให้ทำตามลำดับและต่อเนื่องกัน สำหรับผู้ที่ยกหะดัษใหญ่ 2) ให้ประวัจนการตะยัมมูมจนถึง

เวลาสุดท้ายเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีน้ำจริงๆ 3) หลังตะยัมมูมเสร็จให้อ่านดุอาอ์เช่นเดียวกับที่อ่าน

เมื่ออาบน้ำละหมาด **สิ่งที่เป็นมกฺรอุฮฺในการตะยัมมูม** คือ การทาบบนดินฝุ่นซ้ำกันหลายๆ ครั้ง

วิธีตะยัมมูม เนียตหรือตั้งใจเจตนาว่าจะตะยัมมูม หลังจากนั้นให้กล่าวพระนามของอัลลอฮฺ ว่า

“บิสมิลลาฮฺ” เสร็จแล้วเอามือทั้งสองทาบบนดินที่เตรียมไว้ ทาบเพียงครั้งเดียวแล้วยกมาลูบ

ใบหน้าให้ทั่วโดยให้ฝ่ามือลูบผ่านใบหน้าและเครา แล้วจึงลูบมือทั้งสอง โดยการลูบหลังมือขวา

ใช้ฝ่ามือซ้าย และลูบหลังมือซ้ายใช้ฝ่ามือขวาในการลูบ

การชำระนะญิส นะญิส แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ 1) นะญิส อัยนียฺ(รูปธรรม) คือ นะญิสที่

ไม่สามารถชำระหรือทำความสะอาดได้ เช่น หมู เพราะถึงแม้ว่าจะล้างเท่าไรก็ไม่สะอาด

2) นะญิส หุกมียฺ (นามธรรม) คือ เดิมทีมันสะอาดแต่เมื่อโดนนะญิสทำให้สิ่งนั้นสกปรกโสโครก

เช่น เสื้อผ้า ดิน เป็นต้น ดูตารางเพิ่มเติม

ประเภท	หุกม
สัตว์ต่างๆ	<p>นะญิส สุนัข(หมา) หมู(สุกร) และสิ่งทีกินไม่ได้ในจำพวกนกหรือสัตว์ที่ใหญ่กว่าแมว หุกมของมัน คือ ทั้งตัวและทุกส่วนของอวัยวะเป็นนะญิส เช่น ปัสสาวะ มูลสัตว์ นําลาย เหงื่อ นําสุจิ นม นํามูก และอาเจียนของมัน</p> <p>สะอาด มนุษย์ ทุกส่วนของร่างกายมนุษย์นั้นสะอาด เช่น นําสุจิ เหงื่อ นําลาย นํานม นํามูก ความชื้นที่อวัยวะเพศหญิงก็สะอาดเช่นกัน ยกเว้น ปัสสาวะ อุจจาระ นํามะซีย์ นําวะดีย์ และเลือด ทั้งหมดนี้เป็นนะญิส สัตว์ที่กินเนื้อได้ ทุกสัดส่วนของสัตว์ที่กินเนื้อได้ถือว่าไม่นะญิส เช่น ปัสสาวะ มูลสัตว์ นําสุจิ นํานม เหงื่อ นําลาย อาเจียน นํามะซีย์ สัตว์ที่ยากต่อการดูแล เช่น ลา แมว หรือสัตว์ที่ร่างเล็กกว่าแมวเช่น หู เป็นต้น หุกมของมันคือ นําลายและเหงื่อของมันเท่านั้นที่สะอาด</p>
ซากสัตว์ที่ตาย	ซากสัตว์ที่ตายนะญิสทั้งหมดทุกส่วนของอวัยวะ นอกจากศพของมนุษย์ ปลา ตักแตน และสัตว์ที่ไม่มีเลือดอยู่ในตัว เช่น แมงป่อง แมลงวัน ยุง
สิ่งไม่มีชีวิต	พื้นดิน ก้อนหินต่างๆ เป็นต้น เป็นสิ่งทีสะอาด (ยกเว้นสิ่งทีกล่าวมาแล้วข้างต้น)

ประโยชน์ และข้อคิด ★ เลือดและน้ำหนอง เป็นนะญิส แต่อนุโลมในละหมาดหรือนอกเวลาละหมาด ถ้าหากว่ามันน้อยและมาจากสัตว์ที่สะอาด ★ เลือดที่สะอาด มีอยู่ในสองประเภท คือ 1- เลือดที่อยู่ในปลา 2- เลือดที่ปะปนอยู่ในเนื้อสัตว์และเส้นเลือดของสัตว์ที่เชือดแล้ว ★ เนื้อหรือชิ้นส่วนที่ตัดจากสัตว์ที่กินเนื้อได้ก็ยังมีชีวิตอยู่ หรือก่อนเลือดหรือก่อนเนื้อที่แทงออกจากกรรม ทั้งหมดยังเป็นนะญิส ★ การชำระทำความสะอาดนั้น ไม่จำเป็นจะต้องเนยต์ เช่น ถ้าหากว่าฝนตกลงมาทำให้สิ่งโสโครกหายไปกับฝน ก็ถือว่าสิ่งของนั้นสะอาด ★ การที่ไปจับนะญิสด้วยมือ หรือการเดินบนมัน ไม่ได้ทำให้เสียน้ำละหมาด แต่จะต้องทำความสะอาดและชำระส่วนที่โดนนะญิส ไม่ว่าจะเป็นที่ตัวเราหรือเสื้อผ้า ★ การชำระทำความสะอาดนะญิส มีข้อแม้หรือเงื่อนไขดังนี้ 1) จะต้องล้างด้วยน้ำที่สะอาด 2) สิ่งที่ซักล้างต้องบิดให้แรงๆ นอกภาชนะ หากว่ามันสามารถที่จะบิดได้ 3) ต้องทำความสะอาดนะญิสด้วยการขยี้ให้แรงๆ ถ้าไม่เพียงพอกับการชำระธรรมดา 4) ต้องล้างทำความสะอาดด้วยน้ำเจ็ดครั้ง ครั้งที่แปดด้วยดิน หรือสับู่ ถ้าหากว่านะญิสมาจากสุนัข

ข้อสังเกต ★ นะญิสที่โดนพื้นดิน ถ้าหากว่ามันเป็นของเหลว เช่น ปัสสาวะ เพียงพอแค่เอาน้ำมาราดให้มันหมดไป ทั้ง สี้ กลิ่น ให้ซึมเข้าไปในดิน แต่ถ้าหากว่านะญิสนั้นเป็นเนื้อเป็นก้อน เช่น อุจจาระ จำเป็นจะต้องทำความสะอาดและชำระร่องรอยของมันบนพื้นที่โดนให้หมดไป ไม่เพียงพอกับการรดน้ำ ★ ถ้าหากว่านะญิสชำระไม่สะอาดนอกจากจะต้องใช้น้ำ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้น้ำในการทำทำความสะอาดให้มันหมดไป ★ ถ้าหากว่าส่วนที่โดนนะญิสหายไปหรือมองไม่เห็น ก็ให้ล้างซ้ำๆ ส่วนที่โดน จนกว่าจะแน่ใจว่าล้างสะอาดแล้ว ★ ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาดเพื่อจะละหมาดสุนัต น้ำละหมาดนั้นสามารถใช้ละหมาดฟัรฎุได้เช่นกัน ★ สำหรับคนที่นอน หรือคนที่ผายลม ไม่จำเป็นจะต้องทำการอิสติญาอ์(ล้างทวาร) เพราะว่าลมนั้นเป็นสิ่งสะอาด ไม่ได้เป็นนะญิส แต่เพียงพอกับการอาบน้ำละหมาด ถ้าหากว่าเขาต้องการละหมาด หรืออิบาดะฮ์อื่นที่ต้องมีน้ำละหมาด

บัญญัติต่างๆ เกี่ยวกับผู้หญิง

เลือดปกติของผู้หญิง หนึ่ง : หัยฎและอิสติฮาญะฮ์

ปัญหา	หุกม
อายุน้อยของการมาประจำเดือนของผู้หญิง	อายุน้อยที่สุดของผู้หญิงคือ เก้าปี จะเริ่มมีประจำเดือน ถ้าหากว่ามีเลือดออกมาจากอวัยวะเพศก่อนเก้าปีถือว่าเป็นเลือดอิสติฮาญะฮ์ ¹ และสำหรับอายุที่มากที่สุดสำหรับการมาประจำเดือนนั้น ไม่สามารถกำหนดอายุที่แน่นอน
ระยะเวลาที่น้อยที่สุดของการมาประจำเดือน	หนึ่งวันกับอีกหนึ่งคืน(24 ชั่วโมง)และถ้าหากน้อยกว่านั้น ก็ถือว่าเป็นเลือดอิสติฮาญะฮ์(เลือดเสีย)

¹ **หัยฎ** คือเลือดปกติ หรือเลือดประจำเดือนที่หลังจากออกมาจากอวัยวะเพศของสตรี โดยปราศจากการคลอดบุตร.
อิสติฮาญะฮ์ คือ เลือดที่หลังจากมาเนื่องจากความผิดปกติของร่างกาย และมาไม่แน่นอน (หรือที่เรียกว่า เลือดเสีย), สำหรับความแตกต่างระหว่างเลือดหัยฎและอิสติฮาญะฮ์ 1) หัยฎนั้นเลือดมีสีแดงเข้มออกจะดำๆ ส่วนอิสติฮาญะฮ์เลือดจะมีสีแดงๆ เหมือนเลือดกำเดาที่ออกจากทางจมูก 2) เลือดหัยฎจะหยุดและอาจจะเป็นก้อนลิม ส่วนเลือดอิสติฮาญะฮ์ไม่หยุด คล้ายเลือดที่โดนบาดด้วยของมีคม 3) หัยฎนั้นจะมีกลิ่นเหม็น ความมากโดยส่วนใหญ่ ส่วนอิสติฮาญะฮ์นั้นมักกลิ่นเหมือนเลือดปกติ **ข้อห้ามขณะมีหัยฎ** การมีเพศสัมพันธ์กัน, การหย่าร้าง, ละหมาด, ถือศีลอด, ญะวาฟ, อ่านกุรอาน, การสัมผัสอัลกุรอาน, และอยู่ในมัสยิด

ระยะเวลาที่มากที่สุดของการมาประจำเดือน	สิบห้าวัน และหากว่ามากกว่านั้น ถือว่าเป็นเลือดอัสติหาฏาะฮฺ
ระยะเวลาที่สะอาดระหว่างหัยฎ	สิบสามวัน และหากว่าเลือดมาก่อนจะครบสิบสามวัน ถือว่าเป็นเลือดอัสติหาฏาะฮฺ
ระยะเวลาปกติโดยส่วนใหญ่ของการมาประจำเดือนของสตรี	หกหรือเจ็ดวัน
ช่วงเวลาที่ปราศจากหัยฎของสตรีโดยส่วนใหญ่	ยี่สิบสามหรือยี่สิบสี่วัน
เลือดที่ออกมาขณะตั้งครรภ์ เป็นเลือดหัยฎหรือไม่ ?	เลือดที่ออกมาขณะตั้งครรภ์ของสตรี หรือ “กะดิเราะฮฺ” ¹ หรือว่า “ศุฟเราะฮฺ” ² ทั้งหมดนี้ เป็นเลือด อัสติหาฏาะฮฺ
เมื่อไรที่ผู้หญิงจะรู้ว่า เลือดประจำเดือนของนางได้หยุดแล้ว?	จะรู้ได้จากสองสิ่งด้วยกัน คือ 1) จากนั้นเมื่อกลืนขาวๆ ที่ออกมา ³ เมื่อได้ก็ตามที่นางเห็นมัน 2) อวัยวะแห้งปราศจากเลือด ถ้าหากว่านางไม่เห็นน้ำเมือกสีขาวๆ
สิ่งที่ออกมาจากอวัยวะเพศ ในขณะที่อยู่ในช่วงไม่มีประจำเดือน	ถ้าหากว่าสิ่งที่ออกมานั้น เป็นน้ำใสหรือขาวขุ่นถือว่าสะอาด และถ้าหากว่าเป็นเลือดสีเทาเข้ม หรือสีเหลืองๆ ถือว่าสิ่งนี้เป็นนะญิส และทุกอย่างที่กล่าวมาทำให้เสียน้ำละหมาด และถ้ามันออกมาอย่างต่อเนื่อง นั่นคือเลือดอัสติหาฏาะฮฺ
เลือดที่ออกมาจากอวัยวะเพศ สีเทาเข้ม หรือสีออกเหลืองๆ	ถ้าหากว่ามันออกมาพร้อมกับหัยฎไม่ว่าจะก่อนหรือหลัง ถือว่าเป็นเลือดหัยฎ และถ้าหากว่ามันออกมาหลังจากที่เลือดหัยฎหยุดแล้ว ถือว่าเป็นเลือดอัสติหาฏาะฮฺ
หญิงที่มีประจำเดือนปกติของแต่ละเดือน เมื่อเลือดหยุดก่อนกำหนด	ถ้าหากว่าเลือดได้หยุดแล้ว หุكمคือ นางได้สะอาดจากหัยฎแล้ว ถึงแม้ว่าวันเวลายังไม่ครบกำหนดตามจำนวนวันที่เคยมาเป็นปกติก็ตาม
ประจำเดือนมาก่อนกำหนด หรือมาช้ากว่ากำหนด	ถ้ามีข้อบ่งชี้ว่าเป็นหัยฎก็ถือว่าเป็นเลือดหัยฎ ถึงแม้ว่าจะมาก่อนหรือหลังกำหนด แต่มีข้อแม้ว่าระยะเวลาที่สะอาดระหว่างประจำเดือนนั้น ต้องมากกว่าสิบสามวัน(ช่วงเวลาที่น้อยที่สุดของการสะอาดจากประจำเดือน) ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วจะถือว่าเป็นเลือดอัสติหาฏาะฮฺ
มาประจำเดือนมากกว่ากำหนด หรือน้อยกว่ากำหนด	เป็นเลือดประจำเดือน มีข้อแม้ว่าต้องไม่เกินสิบห้าวัน ถ้าเกินกว่านั้น เป็นเลือดอัสติหาฏาะฮฺ
ถ้าหากว่าเลือดมามากติดต่อกัน เช่นหนึ่งเดือนเต็ม หรือมากกว่า	มีหลายกรณี 1) ผู้หญิงที่รู้เวลามาประจำเดือนของแต่ละเดือน และรู้จำนวนว่ามากี่วัน ก็ให้นางละเว้น (เช่นการละหมาดและอื่นๆ) ตามวันและเวลาที่นางรู้ ถึงแม้ว่าเลือดนั้นจะมีลักษณะแตกต่างหรือไม่ก็ตาม 2) ผู้หญิงที่รู้เวลามาประจำเดือนของแต่ละเดือน แต่ไม่รู้จำนวนวัน ก็ให้นางละเว้น (เช่นการละหมาดและอื่นๆ) หกหรือเจ็ดวัน(ตามเวลาปกติโดยส่วนใหญ่ของประจำเดือน) 3) ผู้หญิงที่รู้จำนวนวัน แต่ไม่รู้เวลามาประจำเดือน ก็ให้นางละเว้นตามจำนวนวันที่นางรู้ โดยเริ่มนับตั้งแต่ต้นเดือนของแต่ละเดือนจันทร์คติ(เดือนอิญญ์เราะฮฺ)

¹ กะดิเราะฮฺ คือเลือดที่หลังออกมาทางอวัยวะเพศของสตรี ที่มีสีเทาเข้มหรือคล้ายสีกาแฟ

² ศุฟเราะฮฺ คือเลือดที่หลังออกมาทางอวัยวะเพศของสตรี จะมีสีค่อนข้างแดงหรือสีเหลืองๆ

³ น้ำเมือก คือ น้ำที่มีสีขาว ที่ออกจากอวัยวะเพศของผู้หญิง ในขณะที่นางสะอาดหรือเลือดหยุด และสิ่งที่ว่านี้สะอาดเพียงแต่ว่า ถ้าออกมาแล้วมันจะทำให้เสียน้ำละหมาด

สอง : นิฟาส เลือดหลังคลอดบุตร

ปัญหา	หุกม
ผู้หญิงที่คลอดแล้ว ไม่เห็นเลือดออกมา	ไม่ถือว่าเป็นเลือดนิฟาส และไม่ต้องอาบนํ้า และการถือศีลอดก็ไม่เสียด้วย
ผู้หญิงที่เห็นสัญญาณก่อนจะคลอด	สิ่งทีนางเห็นเป็นเลือดและนํ้าเหลวที่ออกมา พร้อมกับรู้สึกเจ็บท้องก่อนคลอดในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นนิฟาสแต่เป็นเลือดอิสติฮาฎะฮฺ
เลือดที่ออกมาขณะคลอดบุตร	คือเลือดนิฟาส ถึงแม้ว่าไม่มีทารกออกมา หรือทารกออกมาครั้งหนึ่งก็ตาม และไม่ต้องชดใช้การละหมาดที่ล่วงเลยไปขณะมีนิฟาส
เมื่อไร ที่จะเริ่มนับวันมานิฟาส ?	ทันทีที่คุณแม่คลอดทารกออกมาจากครรภ์อย่างสมบูรณ์ จะเริ่มนับทันที
ระยะเวลาที่น้อยที่สุดของนิฟาส	ไม่จำกัดเวลาน้อยที่สุดของนิฟาส เมื่อไรที่นางคลอดบุตรแล้ว หลังจากนั้นเลือดได้หยุดทันที วาญิบสำหรับนางที่จะต้องอาบนํ้าชำระทำความสะอาดและละหมาด และไม่ต้องรอให้ครบสี่สิบวัน
ระยะเวลาที่มากที่สุดของนิฟาส	สี่สิบวัน และหากมามากกว่านั้นแล้วไม่ถือว่าเป็นนิฟาส หลังจากนั้นให้อาบนํ้าและทำการละหมาดได้ นอกเสียจากว่ามันตรงกับช่วงเวลาที่มียะรอบเดือนปกติก่อนการตั้งครรภ์ ก็ถือว่าเป็นหัยฎ
ผู้หญิงที่คลอดบุตรแฝด(สองคน)หรือมากกว่าสอง	จะเริ่มนับนิฟาสหลังจากที่คุณแม่คลอดบุตรคนแรก
เลือดที่ออกมาหลังจากการแท้งลูก	ถ้าหากว่าทารกมีอายุได้ 80 วัน หรือน้อยกว่านั้น ถือว่าเป็นเลือดอิสติฮาฎะฮฺ(เลือดเสีย) และถ้าหลังจาก 90 วัน ถือว่าเลือดที่ออกมานั้น เป็นเลือดนิฟาส และถ้าหากระหว่าง 80-90 วัน จะต้องดูว่าทารกเป็นรูปเป็นร่างหรือยัง ถ้าหากว่าเป็นเรื้อนร่างแล้ว ถือว่าเลือดที่ออกมาเป็นนิฟาส และถ้ายังไม่เป็นร่างคน ก็เป็นเลือดอิสติฮาฎะฮฺ
ถ้าหากว่าก่อนสี่สิบวัน นางสะอาดแล้ว แต่พอสักพัก เลือดมาใหม่ก่อนหมดสี่สิบวัน	เลือดที่หยุดก่อนสี่สิบวันนั้น เป็นนิฟาส ถ้านางสะอาดแล้ว ให้อาบนํ้าและละหมาดได้ และถ้าเลือดมาอีกครั้งก่อนหมดสี่สิบวัน ให้ถือว่าเป็นเลือดนิฟาสเหมือนกัน จนกว่าจะครบสี่สิบวัน

หมายเหตุ ❀ วาญิบสำหรับหญิงที่มีอิสติฮาฎะฮฺ(เลือดเสีย)จะต้องทำการละหมาด แต่ว่านางต้องอาบนํ้าละหมาดทุกครั้ง เพื่อการละหมาดแต่ละครั้ง ❀ ถ้าผู้หญิงที่สะอาดจากหัยฎและนิฟาสก่อนตะวันตกขอบฟ้า จำเป็นสำหรับนางที่จะต้องละหมาดซุฮฺร์และอัศรฺของวันนั้น และถ้าหากว่านางสะอาดก่อนแสงอรุณขึ้น จำเป็นที่นางจะต้องละหมาดมัฆริบและอิซฮาของคืนนั้นด้วย ❀ หากเข้าเวลาละหมาดแล้ว หลังจากนั้นนางก็มาประจำเดือนหรือนิฟาสก่อนที่จะทำการละหมาดนางไม่ต้องชดใช้การละหมาदनั้นหลังจากที่นางสะอาดแล้ว ❀ เป็นที่วาญิบสำหรับผู้หญิงให้แกะมวยผมของนางเวลาอาบนํ้ายกหะดัษหัยฎหรือนิฟาส แต่ไม่วาญิบแกะมวยผมในการอาบนํ้ายกหะดัษญะนะบะฮฺ(หะดัษจากการร่วมเพศ) ❀ เป็นที่นํ้ารังเกียจ(มักรูฮฺ)ร่วมประเวณีกับภรรยาขณะที่มีอิสติฮาฎะฮฺ นอกเสียจากมีความจำเป็น ❀ วาญิบสำหรับผู้ที่มิอิสติฮาฎะฮฺ ต้องอาบนํ้าละหมาดทุกครั้ง หลังจากการอาบนํ้ายกหะดัษหัยฎ จนกว่าเลือดนั้นจะหยุด ❀ อนุญาตให้ผู้หญิงรับประทานยาเพื่อยับยั้งการมาประจำเดือนชั่วคราว เพื่อประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮฺ หรือว่าเพื่อถือศีลอดให้เสร็จสมบูรณ์ โดยมีข้อแม้ว่าต้องไม่ได้รับอันตรายต่อร่างกายจากยาดังกล่าว

สตรีในอิสลาม

สตรีนั้นมีความเท่าเทียมกับผู้ชายในเรื่องผลบุญและความประเสริฐ ในทัศนะของพระเจ้า เป็นเจ้า ซึ่งขึ้นอยู่กับความศรัทธาและการปฏิบัติความดี ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

«إِنَّمَا النِّسَاءُ شِقَاقُ الرِّجَالِ» ความว่า “แท้จริงแล้ว บรรดาสตรีนั้นเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย” (รายงานโดย อบูดาวูด)

และสำหรับนางสามารถที่จะเรียกร้องสิทธิของนางได้ หรือขอความช่วยเหลือให้ปลอดจากการ ธรรมชาติที่เกิดต่อตัวของนาง ด้วยเหตุที่คำสั่งต่างๆ ในศาสนานี้ ใช้ทั้งกับผู้ชายและผู้หญิง ยกเว้นสิ่งที่ได้บัญญัติเจาะจงความแตกต่างระหว่างหญิงกับชาย แต่มันน้อยมากถ้าจะเทียบกับ บทบัญญัติที่มีทั้งหมด เพราะอิสลามให้ความสำคัญต่อลักษณะพิเศษของทั้งเพศชายและเพศ หญิง ในด้านร่างกายและความสามารถต่างๆ พระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า

﴿لَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ความว่า พระผู้ทรงสร้างจะมีทรงรอบรู้ดอกหรือ พระองค์ คือผู้รอบรู้อย่างถี่ถ้วน ผู้ทรงตระหนักรู้ (อัล-มุลก 14)

ด้วยเหตุนี้ผู้หญิงนั้นมีหน้าที่ที่เหมาะสมสำหรับนาง และผู้ชายก็มีหน้าที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้ชาย และถ้าเกิดการล่าเส้นงานของอีกฝ่าย จะเกิดความไม่สมดุลของระบบการใช้ชีวิต ผู้หญิงจะ ได้ผลบุญเทียบเท่าผู้ชายแม้ว่านางจะอยู่ที่บ้าน มีรายงานจากอัสมาอี บินติ ยะซีด นางได้มาหา ท่านนบี (ﷺ) ขณะที่ท่านนั่งอยู่กับเศาะหาบะฮ์ของท่านอยู่ นางได้กล่าวว่า ฉันขอสาบาน แท้จริงฉันเป็นตัวแทนของบรรดาสตรีทั้งหลายมายังท่าน และแท้จริงฉันขอแจ้งแก่ท่านว่า ฉันยอม สละชีวิตฉันแก่ท่านได้ ท่านพึงทราบเถิด ไม่มีผู้หญิงใดที่อยู่ตะวันออกและตะวันตก ที่ได้รับการมา ครึ่งหนึ่งของฉันหรือไม่รู้จักตาม เว้นแต่พวกนางล้วนมีความคิดเห็นเหมือนฉัน แท้จริงพระองค์ได้ส่งท่าน มาเพื่อเพศชายและเพศหญิง และเราก็ได้ศรัทธาต่อท่าน และศรัทธาต่อพระเจ้าของท่านที่ส่งท่านมา แท้จริงเราบรรดาสตรีเพศมีขอบเขตและความจำกัด เป็นผู้ที่นั่งอยู่ในบ้านของพวกท่าน เป็นที่พึงของ อารมณ์ของพวกท่าน เป็นผู้ตั้งท้องลูกของพวกท่าน และแท้จริง พวกท่านที่เป็นเพศชายได้เปรียบ กว่าเราในเรื่องการละหมาดวันศุกร์ ละหมาดญามาอะฮ์ห้าเวลา และได้ไปเยี่ยมคนไข้ และติดตาม ญะนาซะฮ์ และได้ทำหัจญ์ครั้งแล้วครั้งเล่า และเหนือกว่าสิ่งนั้น การที่ท่านทั้งหลายได้ทำการญิฮาด ในแนวทางทางของพระองค์ และผู้ชายในบรรดาพวกท่านถ้าหากว่าเขาไปทำหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ หรือลาดตระเวน เราก็ได้ช่วยดูแลสรรพสมบัติของพวกท่าน และซักเสื้อผ้าของพวกท่าน และเลี้ยงดู ลูกของพวกท่าน ทำไมเราจึงร่วมหุ้นในผลบุญของพวกท่านด้วยไม่ได้ โอ้ ท่านรอซูลุลลอฮ์ ? เมื่อ ท่านได้ฟังแล้ว ท่านหันหน้ามาหาเศาะหาบะฮ์ของท่านทุกคน พร้อมกับกล่าวว่า

ความว่า “ท่านทั้งหลายเคยได้ยินผู้หญิงคนใดที่ซักถามในเรื่องศาสนาของนางดีกว่า ผู้หญิงคนนี้บ้างไหม?” เศาะหาบะฮ์ได้กล่าวว่า โอ้ รอซูลุลลอฮ์ เราไม่คิดว่ามีสตรีคนใดที่จะรู้ เรื่องเช่นนี้เยี่ยงนาง ท่านนบี (ﷺ) ก็หันหน้าไปหานางพร้อมกับกล่าวว่า ความว่า “นางจง ไปเถิด และจงบอกบรรดาสตรีว่า หากผู้ใดในหมู่พวกนางปรนนิบัติรับใช้สามีของนาง อย่างดี และสร้างความพึงพอใจแก่เขา และติดตามทำสิ่งที่เขาเห็นชอบด้วย สิ่งนั้นมีผล บุญเทียบเท่ากับทุกอย่างที่นางกล่าวมาทั้งหมดข้างต้น” (รายงานโดย อัล-บัยฮะกี)

และได้มีผู้หญิงกลุ่มหนึ่งมาหาท่านนบี (ﷺ) พวกนางได้กล่าวว่า โอ้ รอซูลุลลอฮ์ บรรดา ผู้ชายนั้นได้ผลบุญกับการไปญิฮาดในแนวทางของอัลลอฮ์ แล้วมีการงานอะไรบ้างสำหรับเรา จะได้เทียบเท่ากับการญิฮาดบ้าง ? ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวแก่พวกนางว่า

«مِهْنَةُ إِحْدَاكُنَّ فِي بَيْتِهَا تُدْرِكُ عَمَلُ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» ความว่า “การงานของพวกนางในบ้านนั้น

เทียบเท่าการญิฮาดในแนวทางของอัลลอฮ์” (รายงานโดย อัล-บัยฮะกี) รวมถึงการทำดีต่อญาติๆ ที่เป็นผู้หญิง จะได้รับผลบุญอย่างใหญ่หลวง ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า

«مَنْ أُنْفَقَ عَلَى ابْنَتَيْنِ أَوْ ذَوَاتِي قَرَابَةٍ يَحْتَسِبُ النَّفَقَةُ عَلَيْهِمَا حَتَّى يَكْفِيَهُمَا اللَّهُ أَوْ يُغْنِيَهُمَا مِنْ فَضْلِهِ كَأَنَّهُ سَرَّاهُ مِنَ النَّارِ»

ความว่า “ผู้ใดที่เลี้ยงดูและอุปการะลูกสาวสองคน หรือพี่สาวหรือน้องสาวสองคน หรือ

ญาติพี่น้องสองคน ด้วยการเลี้ยงดูและให้การนัฟเกาะฮู จนกระทั่งอัลลอฮ์ได้ทำให้นางเหล่านั้นมีไข้และมั่งมีด้วยความประเสริฐของพระองค์ ทั้งสองจะเป็นผู้คุ้มครองเขาจาก "ไฟนรก" (รายงานโดย อะหมัด และอิब्ญ-ญะาะบะรอนีย)

บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับสตรี

❖ หะรอมสำหรับผู้ชายจะอยู่กับผู้หญิงสองต่อสองโดยที่เขาไม่ได้เป็นมะหฺรอม¹ ของนาง ดังที่ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي حُرْمَةٍ » ความว่า “ไม่อนุญาตให้ผู้ชายกับผู้หญิงอยู่ด้วยกัน นอกเสียจากมีมะหฺรอมอยู่ด้วย” (มุตตะฟักฮุน อะลียะฮฺ)

❖ อนุญาตให้ผู้หญิงนั้นละหมาดที่มัสยิดได้ แต่ถ้าหากกลัวว่าจะเกิดพิตนะฮุกเป็นการมกฺรฮู (รังเกียจ) ท่านหญิงอาชีซะฮฺได้กล่าว(นางกล่าวหลังจากนบีเสียชีวิตแล้ว)ว่า “ถ้าหากว่าท่านรอซูลุลลอฮฺ (ﷺ) ได้เห็นอะไรที่เกิดกับผู้หญิงในปัจจุบัน ท่านจะต้องห้ามผู้หญิงเหล่านั้นไม่ให้มามัสยิด ดังที่บรรดาหญิงชาวอิสราเอลถูกห้าม” (มุตตะฟักฮุน อะลียะฮฺ) ถ้าการละหมาดของผู้ชายที่มัสยิดทวิผลบุญหลายเท่า ผู้หญิงที่ละหมาดที่บ้านของนางก็มีผลบุญเช่นเดียวกันนั้น มีหญิงท่านหนึ่งมาหาท่านนบี (ﷺ) นางได้กล่าวว่า โอ้ รอซูลของพระองค์ ฉันชอบที่จะละหมาดพร้อมกับท่าน (หมายถึงที่มัสยิด) ท่านได้กล่าวว่า

« قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تَحِبُّنَ الصَّلَاةَ مَعِيَ، وَصَلَاتُكَ فِي بَيْتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي حُجْرَتِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي حُجْرَتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي دَارِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي دَارِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِي »

ความว่า “ฉันรู้ว่าเธอชอบละหมาดพร้อมกับฉัน แต่ว่าการละหมาดในห้องของเธอ นั้นจะดีกว่าการละหมาดที่อื่นในบ้านของเธอ และการละหมาดในบ้านของเธอ นั้นจะดีกว่าละหมาดที่มัสยิดของเธอ และละหมาดที่มัสยิดของเธอ ย่อมดีกว่ามาละหมาดที่มัสยิดของฉัน” (รายงานโดย อะหมัด) และท่านยังได้กล่าวอีกว่า « خَيْرُ مَسَاجِدِ النِّسَاءِ بُيُوتُهُنَّ » ความว่า “มัสยิดที่ดีที่สุดของบรรดาสตรีนั้น คือบ้านของเธอ” (รายงานโดย อะหมัด)

❖ ไม่ว่าญิบสำหรับผู้หญิงทำพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮฺ นอกจากจะต้องมีมะหฺรอมมาด้วย และไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเดินทางไปไหนมาไหนโดยไม่มีมะหฺรอมไปด้วย ท่านรอซูล (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَا تَسَافِرُ امْرَأَةٌ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ إِلَّا مَعَ ذِي حُرْمَةٍ » ความว่า “ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเดินทางมากกว่าสามวันกับสามคืน นอกจากจะต้องมีมะหฺรอมไปด้วย” (มุตตะฟักฮุน อะลียะฮฺ)

❖ หะรอมเยียมกฺบุรและสังญะนาซุสสำหรับผู้หญิง ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَعَنَ اللَّهُ رَوَّازَاتِ الْقُبُورِ » ความว่า “พระองค์อัลลอฮ์ได้สาปแช่งบรรดาหญิงที่ไปเยียมกฺบุร” อุมมุ อะฎียะฮฺ > ได้กล่าวว่า “เราได้ถูกห้ามไม่ให้ตามศพไปที่กฺบุร และไม่ได้ถูกเรียกร้องให้เราตามไป” (รายงานโดย มุสลิม)

❖ อนุญาตให้ผู้หญิงยอมผสมด้วยสืออะไรก็ได้ แต่มกฺรฮูยอมผสมด้วยสือดำ และมีข้อแม้อีกว่าไม่เป็นการหลอกผู้ชายที่จะมาหมั้นหมาย

❖ วาญิบที่จะต้องจ่ายให้ผู้หญิงซึ่งมรดกของนาง ตามที่ถูกกำหนดไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน และหะรอมกีดกันไม่ให้นางได้รับมรดก ดังที่ได้มีรายงานจากท่านนบี (ﷺ) ท่านได้กล่าวว่า

« مَنْ قَطَعَ مِيرَاثَ وَارِثِهِ؛ قَطَعَ اللَّهُ مِيرَاثَهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » ความว่า “ผู้ใดที่กีดกันเครือญาติของเขาไม่ให้ได้รับมรดก แท้จริงอัลลอฮ์จะกีดกันมรดกของเขาในสวนสวรรค์ในวันกิยามะฮฺ ”

(รายงานโดย อิบน์มาญะฮฺ)

¹ มะหฺรอมของผู้หญิง คือ ผู้ที่หะรอมแต่งงานด้วยกับนางตลอดไป เขาเหล่านั้นคือ พ่อ ปู่หรือตา และต้นตระกูลนับขึ้นไปเรื่อยๆ ลูก หลาน และเชื้อสายของตระกูลนับลงไปเรื่อยๆ พี่ชายหรือน้องชาย ลูกของพี่ชายหรือลูกของน้องชาย ลูกพี่สาวหรือลูกน้องสาว ลุง น้าและอา พ่อของสามี ปู่หรือตาและต้นตระกูลของสามีนับขึ้นไปเรื่อยๆ ลูกและหลานของสามีโดยนับเชื้อสายลงไปเรื่อยๆ พ่อหรือลูกหรือพี่ชายหรือน้องชายจากแม่ นมเดียวกัน สามีของลูกสาว และสามีของแม่(พ่อเลี้ยง)

❖ วาญิบสำหรับสามีที่จะต้องให้การนฟเกาะฮุแก่ภรรยาของเขา เกี่ยวกับปัจจัยเครื่องยังชีพต่างๆ เช่น อาหาร และเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ตามความเหมาะสม อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ﴿لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قُرَّبَ إِلَهُ فُلْفُلًا فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ ความว่า “ควรให้ผู้ที่มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขาก็ให้จ่ายตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา” (อัล-บะเกาะลาฮ : 7)

และถ้าหากว่านางไม่มีสามี ก็จำเป็นสำหรับพ่อ หรือพี่ชายของนาง หรือลูกของนางจำเป็นที่จะให้นฟเกาะฮุและการเลี้ยงดูแก่นาง และถ้าหากว่านางไม่มีเครือญาติ ก็ส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปที่จะต้องยื่นมือให้การช่วยเหลือนาง ดังปรากฏในหะดีษต้นหนึ่งว่า

«السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالَّذِي يَقُومُ اللَّيْلَ وَيَصُومُ النَّهَارَ» ความว่า “บุคคลที่ให้การช่วยเหลือหญิงที่ไม่สามีหรือคนยากจน เขาเปรียบเสมือน คนที่ทำการสงครามเพื่ออัลลอฮ์ในสมรภูมิ หรือเหมือนกับคนที่ละหมาดในยามค่ำคืน และบวชในเวลากลางวัน” (มุตตะฟิกุน อะลียะฮฺ)

❖ การเลี้ยงดูลูกน้อยเป็นสิทธิของผู้หญิงตราบใดที่นางยังไม่ได้แต่งงานใหม่ ส่วนค่าครองชีพนั้นวาญิบบนพ่อของเด็กที่จะต้องส่งเงินค่าเลี้ยงดูตราบใดที่ลูกยังอยู่กับนาง

❖ ไม่เป็นการส่งเสริมให้ผู้หญิงเริ่มการให้สลามก่อน โดยเฉพาะหากว่านางนั้นเป็นสาว หรือหากว่ากลัวจะเกิดพิศมัย

❖ สุนัตให้โกนขนอวัยวะเพศ ถอนขนรักแร้ และตัดเล็บทุกวันศุกร์ และมีกรูฮ์ที่จะปล่อยทิ้งไว้เกินสี่สิบวัน

❖ หะรอมถอนขนตามใบหน้าสำหรับผู้หญิงซึ่งรวมถึงขนคิ้ว ดังที่ท่านรอซูล (ที่อดอัลลอฮุอะอะ) กล่าวว่า «لَعَنَ اللَّهُ النَّامِصَةَ وَالْمَتَنِّصَةَ» ความว่า “อัลลอฮ์ได้สาปแช่งผู้หญิงที่ถอนขนบนใบหน้า และผู้หญิงที่รับการถอน (หรือผู้ที่ใช้ให้ถอน)” (รายงานโดย อับู ดาอูด)

❖ อัล-อิหฺดาต คือการไว้ทุกข์หรือการที่ผู้หญิงละเว้นเครื่องหอมหรือน้ำหอม และเครื่องแต่งกายที่สวยงามเนื่องจากสามีเสียชีวิตตามเวลาที่ระบุ หะรอมสำหรับผู้หญิงทำการอิหฺดาตเกินสามวัน นอกจากการไว้ทุกข์เพื่อสามีเท่านั้น ดังที่ท่านนบี (ที่อดอัลลอฮุอะอะ) ได้กล่าวว่า

« لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحَدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى زَوْجِهَا » ความว่า “ไม่เป็นการอนุญาต สำหรับผู้หญิงที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮ์ จะทำการอิหฺดาตเกินสามวัน นอกจากเพื่อสามีของนาง ” (รายงานโดย มุสลิม) ถ้าหากในกรณีของสามีแล้ว เป็นการวาญิบที่นางจะต้องทำการอิหฺดาตสี่เดือนกับอีกสิบวัน และวาญิบที่นางจะต้องดูแล

เครื่องประดับทุกประเภท หรือแหวน และเครื่องหอมต่างๆ และเสื้อผ้าที่มีลวดลายสวยงามหรือที่มีสีเข้ม สีแดงหรือสีเหลือง รวมทั้งการย้อมสีเล็บ การทาตา การใส่ครีมหอม แต่อนุญาตให้ตัดเล็บได้ ตัดผม และอาบน้ำ สำหรับเสื้อผ้านั้นไม่ได้จำกัดสีใดเฉพาะเจาะจงและไม่จำเป็นต้องเป็นสีดำเท่านั้น นางต้องอยู่ในบ้านที่สามีเสียชีวิตนั้นจนครบอิดดะฮ์ หะรอมที่นางจะเปลี่ยนที่ไป ที่อื่นวันแต่กรณีจำเป็น นางต้องไม่ออกนอกบ้านเวลากลางวันเว้นแต่เมื่อจำเป็นเท่านั้น

❖ หะรอมสำหรับผู้หญิงที่จะโกนผมของนางโดยไม่มีความจำเป็นใดๆ แต่ถ้าจะตัดก็ทำได้แต่อย่าให้เหมือนกับผู้ชาย ดังหะดีษที่กล่าวว่า «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ الْمُتَشَبِّهَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ» ความว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้สาปแช่ง ผู้ที่เลียนแบบเหมือนชายในบรรดาผู้หญิง ” (รายงานโดย อัล-ติรมิซียฺ) หรือว่าเหมือนกับคนกาฟิร «وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» ความว่า “แท้จริงผู้ใดที่ทำเหมือนกับพวกหนึ่งเขาก็ย่อมเป็นพวกนั้น ” (รายงานโดย อับู ดาอูด)

❖ วาญิบสำหรับผู้หญิงที่จะต้องปกปิดร่างกายของนางหากต้องการออกจากบ้าน ด้วยเสื้อผ้าที่มีลักษณะต่อไปนี้ 1) ปกปิดทุกส่วนของร่างกาย 2) เสื้อผ้าที่ไม่ใช่เครื่องประดับในตัวของมัน 3) ต้องหนาพอควร และไม่บางจนเกินไป 4) ต้องหลวมพอควรและไม่รัดรูป 5) ต้องไม่ใช้น้ำหอม 6) ต้องไม่

เหมือนเสื้อผ้าผู้ชาย 7) ไม่เหมือนเสื้อผ้าคนกาฬิร 8) ต้องไม่เป็นการแต่งกายแบบซุสฺเราะฮฺ คือแปลกตาไปจากผู้อื่นหรือตามแฟชั่น และหะรอมสวมใส่เสื้อผ้าที่มีรูปคนหรือรูปสัตว์ หรือเขว่น หรือใช้ทำเป็นผ้ามาน หรือขายเสื้อผ้าที่มีรูป **เอาเราะฮฺของผู้หญิงต่อผู้อื่น** มีสามประเภท 1) สามีนาง เขาสามารถที่จะดูทุกส่วนของนางได้ 2) ผู้หญิงด้วยกันและมะหฺรอม สามารถดูได้เฉพาะสิ่งที่เห็นปกติทั่วไป เช่น ใบหน้า ผม ต้นคอ มือ แขน และเท้า เป็นต้น 3) ผู้ชายทั่วไป ไม่อนุญาตให้ดูร่างกายทุกส่วนของนาง นอกจากมีความจำเป็น เช่น เมื่อมีชายต้องการมาหมั้น หรือนางต้องการรักษาอาการเจ็บป่วย เป็นต้น เพราะว่าฟิตนะฮฺส่วนใหญ่ันเกิดจากใบหน้าของผู้หญิง ฟาติมะฮฺ บินตุ อัล-มุหนิร > กล่าวว่า “พวกเราได้ปกปิดใบหน้าของพวกเราจากผู้ชาย” (รายงานโดย อัล-หะกิม) และท่านหญิงอาอิชะฮฺ > ได้กล่าวว่า “เมื่อบรรดาคนที่พาหนะผ่านมายังพวกเรา ขณะที่เราอยู่กับท่านรอซูลุลลอฮฺ ^(ศ็อล็อลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม) ในเครื่องแบบอิหฺรอม เมื่อเขาเหล่านั้นมาใกล้เรา พวกเราแต่ละคนก็เอาผ้าญิลบาบบนหัวมาปิดใบหน้าของนาง และเมื่อพวกเขาผ่านไปเราก็เปิดหน้า” (รายงานโดย อัล-ติรมิซีย)

❖ อิดตะฮฺ มีหลายประเภท 1) หญิงที่ตั้งครรภ์ เมื่อเกิดการหย่าร้างกันหรือสามีเสียชีวิต การครบอิดตะฮฺของนางนั้นก็คือการคลอดลูก 2) อิดตะฮฺของหญิงที่สามีเสียชีวิต คือสี่เดือนกับสิบวัน 3) หญิงที่หย่าร้าง โดยอยู่ในวัยที่ยังมีหัยฎมาเป็นปกติ อิดตะฮฺของนางคือสามหัยฎ (มาประจำเดือนสามครั้ง) 4) หญิงในวัยที่ไม่มีประจำเดือนแล้ว อิดตะฮฺของนางคือสามเดือน ส่วนหญิงที่หย่าร้างแบบบร็อจฮีย (หย่าพร้อมที่จะคืนดีด้วย) หรือญะลาละหนึ่งครั้ง ให้นางนั้นอยู่ที่บ้านของสามีตามปกติพร้อมกับสามีของนางในขณะที่มีอิดตะฮฺ และสามีของนางสามารถที่จะดูนางได้ทุกส่วน และอยู่กับนางสองต่อสองได้ จนกระทั่งหมดอิดตะฮฺ เพื่อว่าอัลลอฮฺนั้นจะเปิดทางให้ทั้งสองได้คืนดีอีกครั้ง การคืนดีนั้นไม่มีเงื่อนไขว่าภรรยาจำเป็นต้องยินยอม และการคืนดีนั้นเกิดขึ้นด้วยสองประการ คือ ด้วยการพูดเช่นพูดว่า ฉันขอคืนดีกับเธอ และด้วยการมีเพศสัมพันธ์

❖ ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงทำการแต่งงาน(นิกาหฺ)ด้วยตัวเอง ดังที่ท่านนบี ^(ศ็อล็อลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม) ได้กล่าวว่า «أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحَتْ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلِيِّهَا فَإِنَّهَا بِاطِلٌ» ความว่า “**ผู้หญิงใดที่นิกาหฺโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองของนาง แท้จริง นิกาหฺนั้นเป็นโมฆะทันที**” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

❖ หะรอมสำหรับผู้หญิงที่จะต่อมมของนางกับคนอื่น และห้ามสักตามตัวของนาง ทั้งสองอย่างที่กำลังมานี้เป็นบาปใหญ่ ดังที่ท่านนบี ^(ศ็อล็อลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม) ได้กล่าวว่า «لَعَنَ اللَّهُ الْوَالِصَةَ وَالْمُسْتَصْلَةَ وَالْأَشْمَةَ وَالْمُسْتَشْمَةَ» ความว่า “**แท้จริงอัลลอฮฺได้สาปแช่ง หญิงที่ต่อมมและหญิงที่ยินยอมให้ต่อมม และหญิงที่ทำการสักผู้อื่นและหญิงที่อนุญาตให้สักตามตัวของนาง**” (มุตตะฟักกุน อะลียฮฺ)

❖ หะรอมสำหรับผู้หญิงที่จะขอให้สามีหย่ากับนางโดยไม่มีสาเหตุ ดังที่นบี ^(ศ็อล็อลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม) ได้กล่าวว่า «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْيُهُ الرَّجُلِ» ความว่า “**หญิงใดที่ขอจากสามีของนางให้หย่าโดยไม่มีสาเหตุ นางจะไม่ได้โหยงกลิ่นอายของสวรรค์**” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

❖ วาญิบสำหรับนางที่จะต้องถอด(เชือด)ฟังสามีนางในสิ่งที่ตึงาม โดยเฉพาะหากเขาได้ชวนนางเพื่อหลับนอนและมีเพศสัมพันธ์ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ^(ศ็อล็อลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม) ได้กล่าวว่า «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ، فَبَاتَ غَضْبَانَ، لَعَنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَضْحَ» ความว่า “**เมื่อสามีได้ชวนภรรยามายังที่นอนของเขาแต่นางก็ปฏิเสธ แล้วสามีของนางก็นอนด้วยความโมโห แท้จริงมลาอิกะฮฺได้สาปแช่งนางจนกระทั่งเช้า**” (มุตตะฟักกุน อะลียฮฺ)

❖ หะรอมสำหรับผู้หญิงที่จะใช้น้ำหอม หากนางรู้ว่ามิใช่ผู้ชายตามท้องถนนหรือทางที่นางจะออกไป ดังหะดีษที่ว่า «يَغْنِي زَانِيَةً وَكَذَا وَكَذَا رَجُلًا» ความว่า “**แท้จริงผู้หญิงที่ใช้น้ำหอม แล้วเดินผ่านผู้คนเพื่อที่จะให้ผู้คนเหล่านั้นได้ดมกลิ่นของนาง แท้จริงนางได้ทำการชิญาแล้ว**” (รายงานโดย อับู ดาวูด)

การละหมาด

การอะซานและอิกอมะฮ์นั้นเป็นฟัรฎุกีฟายะฮ์ สำหรับบรรดาผู้ชายที่ไม่เดินทาง และสุนัต (ส่งเสริม) ให้อะซานและอิกอมะฮ์สำหรับผู้ที่จะหมาดคนเดียวและสำหรับผู้เดินทาง และมักรูฮ์ (น่ารังเกียจ) สำหรับสตรีเพศ และอะซานก่อนเวลาถือว่าใช้ไม่ได้ นอกจากละหมาดศุบหฺซึ่งอนุญาตให้อะซานครั้งแรกก่อนเข้าเวลาได้หลังจากเที่ยงคืนไปแล้ว

เงื่อนไขของการละหมาด 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีสติปัญญา 3) อัด-ตัมยิซฺ (รู้จักแยกแยะ) 4) มีความสะอาดเท่าที่มีความสามารถ 5) ได้เวลาหรือเข้าเวลาละหมาด เวลาซุฮฺรฺนั้นเริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์คล้อยจนกระทั่งเงาของคนยาวเท่ากับตัวเขา เวลาอัศรฺนั้นเริ่มตั้งแต่หมดเวลาซุฮฺรฺจนกระทั่งเงาคนยาวเป็นสองเท่าของตัวเขา ซึ่งเรียกว่าเป็นเวลาเลือก (อิคติยารฺ) แต่ก็อนุญาตให้ละหมาดจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าได้ในกรณีที่จำเป็น เวลามัฆริบฺเริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตกดินจนกระทั่งสีแดงที่อยู่ตามขอบฟ้าหายไป เวลาอิชาอฺนั้นเริ่มตั้งแต่หมดเวลามัฆริบฺจนกระทั่งเที่ยงคืน ช่วงนี้เรียกว่าเป็นเวลาเลือก (อิคติยารฺ) และในกรณีที่จำเป็นก็อนุโลมจนกระทั่งรุ่งอรุณ เวลาละหมาดศุบหฺเริ่มตั้งแต่แสงอรุณแย้มจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น 6) ปกปิดเอาเราะฮ์ 7) หลีกเลียงนะญิส ที่ร่างกาย เสื้อผ้า และสถานที่ละหมาดเท่าที่มีความสามารถ 8) หันหน้าเข้าหากิบละฮ์ 9) เนียตในใจ

รูกนฺของการละหมาด รูกนฺของการละหมาดมีทั้งหมด 14 ข้อ 1) ยืนตรงเวลาละหมาดฟัรฎุ หากมีความสามารถ 2) กล่าวตักบีเราะตุลอิหฺรอหม 3) อ่านสุเราะฮ์อัล-ฟะติหะฮ์ 4) รุกอฺ ทุกร็อกอะฮ์ 5) เงยขึ้นจากรุกอฺ 6) ยืนตรงหลังเงยจากรุกอฺ 7) สujud ด้วยอวัยวะทั้งเจ็ด 8) นั่งระหว่างสองสujud 9) อ่านตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย 10) นั่งตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย 11) เสาะละวาทต่อท่านนบี (คืออัลลอฮฺ) ในตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย 12) ให้สลามครั้งแรก 13) มีญะมะอะฮ์ (การนั่งสงบชั่วคราวในอิริยาบถต่างๆ ระหว่างละหมาด) 14) มีตฺริบ คือการทำตามลำดับขั้นตอนของรูกนฺต่างๆ ที่กล่าวมา การละหมาดให้ไม่ได้ ยกเว้นจะต้องมีรูกนฺที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ และละหมาดนั้นจะเสียถ้าหากว่าทั้งรูกนฺใดรูกนฺหนึ่งจะด้วยการเจตนาหรือลืมหักก็ตาม

สิ่งที่เป็นวาญิบในการละหมาด วาญิบของการละหมาดมีทั้งหมด 8 ข้อ 1) การตักบีรทั้งหมด นอกเหนือจากตักบีเราะตุลอิหฺรอหม 2) กล่าว “อะมิอัลลอฮุ ลิมันหะมัดยฺ” สำหรับผู้ที่เป็นอิมาม นำละหมาด และ ผู้ที่ละหมาดคนเดียว 3) กล่าว “ร็อบบะนา วัลละกัลหัมดฺ” ตอนเงยหน้าจากรุกอฺ 4) กล่าว “สุบหานะ ร็อบบียัล อะซีมี” หนึ่งครั้งในขณะรุกอฺ 5) กล่าว “สุบหานะ ร็อบบียัล อะลา” หนึ่งครั้งในขณะสujud 6) อ่าน “ร็อบบิฟิรีลี” ในขณะนั่งระหว่างสองสujud 7) อ่านตะชะฮฺฮุดครั้งแรก 8) นั่งสำหรับตะชะฮฺฮุดครั้งแรก ทั้งหมดนี้ถ้าหากว่าทั้งข้อใดข้อหนึ่งด้วยความเจตนาละหมาดจะเสียทันที แต่ถ้าหากทั้งเพราะด้วยการลืมหักจะต้องสujudสะฮ์วีย

สิ่งที่เป็นสุนัต(ส่งเสริมให้ปฏิบัติ)ในละหมาด สิ่งที่เป็นสุนัตในการละหมาดมีทั้งในรูปของการกล่าวและการกระทำต่างๆ และละหมาดไม่เสียถ้าทั้งข้อใดข้อหนึ่งของมันแม้ว่าจะด้วยเจตนาก็ตาม **คำกล่าวต่างๆ ที่เป็นสุนัต** มีดังนี้ กล่าวดุอาอิฮฺตีฟตาหฺ หรือ อิฟตีตาหฺ, กล่าว อะอฺชูบิลลาฮฺ,

¹ เอาเราะฮ์ คือ อวัยวะเพศที่มนุษย์สงวนปกปิดเอาไว้และอายที่จะเปิด และเอาเราะฮ์เด็กชายที่มีอายุเจ็ดปี คืออวัยวะเพศทั้งสอง (คือทวารทั้งสอง) และเด็กชายที่มีอายุสิบปี คือระหว่างสะดือกับหัวเข่า และผู้หญิงที่เป็นไท(ไม่ได้เป็นทาส)ที่บรรลุนิติภาวะตามศาสนนาวะ ทุกส่วนของร่างกายเป็นเอาเราะฮ์ทั้งหมดยกเว้นหน้า จึงเป็นการมักรูฮ์ปิดหน้าในเวลาละหมาด นอกเสียจากมีชายอื่นอยู่จึงวาญิบที่ต้องปิดหน้าของนาง ถ้าหากนางกำลังละหมาดหรือภาววาฟ แล้วเกิดมีอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายเผยขึ้นมาเช่น แขน เป็นต้น อิบาตะฮ์ของนางจะเสียและใช้ไม่ได้ และเอาเราะฮ์ที่ใหญ่ คือ อก (อวัยวะเพศ) และคอบุค (ทวารหนัก) จึงเป็นการวาญิบที่จะต้องปกปิดสงวนเอาไว้แม้ว่านอกเวลาละหมาดก็ตาม และมักรูฮ์ให้เห็นอวัยวะทั้งสองที่กล่าวมาโดยไม่มีความจำเป็นใดๆ แม้ว่าจะอยู่ในที่มีตหรืออยู่คนเดียว

สัญญาตะสุวีย์ สุนัตให้สัญญาตะสุวีย์ สำหรับผู้ที่กล่าวคำต่างๆ ในอริยาบทที่ไม่ใช่ที่ของมันเพราะหลงลืม ตัวอย่างเช่น การอ่านสุวาระฮฺในขณะสัญญา และให้เลือกระหว่างจะสัญญาตะสุวีย์หรือไม่ สัญญาก็ได้ถ้าหากว่าลืมหรือทิ้งสุนัตต่างๆ ในเวลาละหมาด และเป็นการวาญิบจะต้องสัญญาตะสุวีย์ ถ้าหากว่าผู้ที่ละหมาดเพิ่มการรูกู หรือเพิ่มการสัญญา หรือการยืน หรือการนั่ง หรือให้สลามก่อนเสร็จจากการละหมาด หรืออ่านอายะฮฺติดจนความหมายเพี้ยน หรือว่าเขาทิ้งสิ่งที่เป็นวาญิบของละหมาด หรือล้งเลว้เขาละหมาดเพิ่มหรือไม่ ? และละหมาดจะเป็นโมฆะถ้าหากว่าเจตนาทิ้งสัญญาตะสุวีย์ที่เป็นวาญิบ ให้เลือกสัญญาตะสุวีย์ก่อนให้สลามหรือหลังให้สลามก็ได้ และถ้าหากว่าลืมสญุดจนเวลาผ่านไปนานมากเกินไป ก็ไม่ต้องสัญญาอีก เพราะถือว่าตกไป

วิธีละหมาด เมื่อต้องการละหมาดให้ยืนตรง หันหน้าและทุกส่วนของร่างกายไปทางกิบละฮ์ พร้อมกับเนียตในใจ หลังจากนั้นให้กล่าวตักบีรอะตุลอิหมรอม ว่า “อัลลอฮุ อักบัร” และตักบีร์ให้ดังสำหรับผู้ที่เป็นอิمام เพื่อให้คนที่อยู่ข้างหลังได้ยิน และนอกจากอิमानนั้นไม่ต้องตักบีร์ตักยุมม่อขึ้นเสมอไปละขณะกล่าวตักบีร์ และวางมือขวาตามมือซ้ายแล้วตั้งไว้บนอก สายตามองไปที่สุญญัต, กล่าวดุอาอิฮิฟตีดาหฺ ว่า “**สُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّهِمَّ دِكَاءِ رَبِّعَبَا رَبِّكَ سَمُحَةً رَبِّعَبَا اللَّهُمَّ دُكَاءِ رَبِّعَبَا اللَّهُمَّ**” แล้วกล่าวคำอิสตีอาซะฮฺ ว่า “อะดฺฮุบิลลาฮิ มินฺหฺ ซัยตอนิรรอญิมฺ” อ่านบิสมิลลาฮฺ แล้วอ่าน สุเราะฮฺ อัล-ฟาติหะฮฺ, และสُنฺนัตให้มะฆมุอ่าน ฟาติหะฮฺ ในช่วงที่อิمامหยุดอ่านระหว่างอายะฮฺ และในร็อกอ์ดที่อิمامอ่านค่อยถ้าเป็นละหมาดญะฮฺริยะฮฺ (ละหมาดที่อ่านดังในสองร็อกอ์ดแรกคือ มัฆริบกับอิซาอ์) และวาญิบต้องอ่านอัล-ฟาติหะฮฺในละหมาดที่อิمامอ่านค่อย (ละหมาดซุฮฺรกับอັศรฺ) หลังจากจบฟาติหะฮฺแล้วให้อ่านสุเราะฮฺอะรูฟได้ทีถนัด และสُنฺนัตให้อ่านเวลาละหมาดศุบหฺด้วยสุเราะฮฺอัล-มุฟศ็อลขนาดยาว คืออันบัตตั้งแต่สุเราะฮฺ กอฟ จนถึงสุเราะฮฺ อัล-มูรซะลาต และในเวลามัฆริบให้อ่าน

สุเราะฮ์อัล-มุฟศิรคือขนาดสั้น คือตั้งแต่สุเราะฮ์ อัล-ฎุฮา ลงมายันสุเราะฮ์ อัน-นาส และ
 ละหมาदनอกเหนือจากเวลานี้ให้อ่านสุเราะฮ์อัล-มุฟศิรคือความยาวปานกลาง คือ ตั้งแต่
 สุเราะฮ์ อัมมา ลงมายันสุเราะฮ์ อัล-ดัลล์ และสำหรับผู้ที่เป็นอิมามให้อ่านเสียงดังเวลา
 ละหมาดศุบหุ และสองร็อกอัตแรกของละหมาดมัฆริบและสองร็อกอัตแรกของละหมาดอิซาอ์
 นอกเหนือจากสามเวลานี้ให้อ่านเสียงเบาไม่ต้องอ่านดัง, กล่าวตักบีร์ “อัลลอฮุ อักบัร” แล้วก้ม
 ลงรูกู แล้วเอามือทั้งสองจับที่หัวเข่าและคลายนิ้วมือออก พร้อมกับโค้งหลังโดยให้ศีรษะอยู่ใน
 ระดับเดียวกับหลัง และกล่าว “สุบหานะ ร็อบบียัล อะซีมี” สามครั้ง, เยกขึ้นจากรูกู กล่าว
 “ตะมีอัลลอฮุ ลีมัน หะมิดะฮ์”, และเมื่อยืนตรงแล้วให้กล่าวว่า “ ร็อบบะนา วะละกะดัลหัมดุล หัมดัน
 กะษีรอน ฎ็อยยิบัน มุบาเราะกัน ฟิหฺ มิลอัลสະมาวาติ ะมิลอัลอَرَضِ ะมิลอะ มาซิตะ มินชัยอิน
 บะอุด”, ย่อตัวลงสุญูด พร้อมกับกล่าวตักบีร์ “อัลลอฮุ อักบัร” และยียดแขนออกจากลำตัว
 เล็กน้อย และขาออกจากหน้าท้อง และวางมือทั้งสองข้างราบกับพื้นให้เสมอไหล่ พร้อมกับขึ้นนิ้ว
 มือนิ้วเท้า ทั้งหมดไปทางกบิลัต พร้อมกับกล่าวสามครั้งว่า “สุบหานะ ร็อบบียัล อะอูลา” ขณะที่
 สุญูดควรที่จะขอดุอาอ์ให้มาก ดุอาอ์ให้กับตัวเรา หรือให้กับพี่น้องมุสลิมทุกคน, เยกขึ้นจาก
 สุญูด พร้อมกับตักบีร์ “อัลลอฮุ อักบัร” และให้นั่งแบบอิฟติรอซ(โดยการนั่งเอาก้นวางบนเท้า
 ซ้าย และปลายเท้าขวายันไว้กับพื้น นิ้วเท้าชี้ไปทางกบิลัต), กล่าวดุอาอ์ขณะนั่งระหว่างสอง
 สุญูด ว่า “ร็อบบิขฟิรลี”, หรือจะเพิ่มหลังจากอ่าน ร็อบบิขฟิรลี สองครั้งก็ได้ อ่านว่า “วัรหฺมณี
 วัรฺฎุนี วัรฺฟะอฺนี วัรฺฎุกนี วันศฺรฺนี วัะฮฺฟಿನี”, แล้วก้มลงสุญูดครั้งที่สอง ทำเหมือนกับ
 ครั้งแรกที่กล่าวมาข้างต้น, แล้วก็ลุกขึ้นจากสุญูดครั้งที่สอง พร้อมกับกล่าวตักบีร์ “อัลลอฮุ อักบัร
 “ และดำเนินการละหมาดร็อกอัตที่สอง เช่นเดียวกับร็อกอัตแรก ทั้งการกล่าวต่างๆ และ
 อิริยาบท เพียงแต่ในร็อกอัตที่สองไม่ต้องอ่านดุอาอ์อิฟติตาหฺ, หลังจากสิ้นสุดร็อกอัตที่สอง ให้
 นั่งตะชะฮฺฮุด นั่งแบบอิฟติรอซเหมือนกับการนั่งระหว่างสองสุญูด แล้ววางมือซ้ายบนขาข้าง
 ซ้ายและวางมือขวาบนขาข้างขวา ให้กำนิ้วนางกับนิ้วก้อยไว้ พร้อมกับยกนิ้วชี้ขึ้นและกระดิก
 เบาๆ แล้วกล่าวดุอาอ์ ตะชะฮฺฮุด ว่า “อັตตะหฺยียาตุ ลิลลาฮฺ วัศเศาะละวาตุ วัฏฏ็อยยิบาตุ อัล
 ลามุอะลียกะ อัยยูฮันนะบียูวะเราะฮฺมะตุลลอฮิวัะบาเราะกาตุฮฺ อัลลามุอะลียนา ะอะลาอิ
 บาดิลลาฮิศุศอฺลิหฺ, อัลฮะดฺ อัลลาอิลาฮะ อิลุลลอฮฺ วัะอัลฮะดฺ อันนะมุหัมมัดนฺ अब್ದุฮฺ ะ
 ะเราะฮุฮฺ” หลังจากนั้นให้ลุกขึ้นยืนเพื่อละหมาดร็อกอัตที่สามหรือร็อกอัตที่ดี ถ้าหากว่าละหมาด
 นั้นมีสามหรือสี่ร็อกอัต พร้อมกับกล่าวตักบีร์ “อัลลอฮุ อักบัร” ต่อจากนั้นให้ทำละหมาดเหมือน
 กับร็อกอัตแรกและร็อกอัตสองที่ผ่านมา ทั้งการกล่าวต่างๆ แต่ให้อ่านเฉพาะฟาติหะฮฺเท่านั้น
 โดยไม่ต้องอ่านสุเราะฮ์ และไม่ต้องอ่านเสียงดัง, เสร็จแล้วให้นั่งตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย นั่งแบบ
 ตะวัรฺruk(โดยการนั่งสอดเท้าซ้ายเข้าไปใต้เข่าขวา พร้อมยกเท้าข้างขวาชูขึ้นยันไว้กับพื้น และ
 พาดก้นให้แนบกับพื้น) การนั่งตะวัรฺrukเป็นการนั่งของตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย ของละหมาดที่มี
 สองตะชะฮฺฮุด คือ ละหมาด ชุฮฺรฺ อัลศุรฺ มัฆริบ และ อิซาอ์, กล่าวดุอาอ์ ตะชะฮฺฮุดให้จบว่า
 “อັตตะหฺยียาตุ ลิลลาฮฺ วัศเศาะละวาตุ วัฏฏ็อยยิบาตุ อัลลามุอะลียกะ อัยยูฮันนะบียูวะเราะฮฺ
 มะตุลลอฮิวัะบาเราะกาตุฮฺ อัลลามุอะลียนา ะอะลาอิบาดิลลาฮิศุศอฺลิหฺ, อัลฮะดฺ อัลลาอิลา
 ฮะ อิลุลลอฮฺ วัะอัลฮะดฺ อันนะมุหัมมัดนฺ अब್ದุฮฺ ะเราะฮุฮฺ, อัลลอฮุมมะ ค็อลลีละลา มุหัม
 มัด ะอะลาอาลِ มุหัมมัด กะมาค็อลลัยตะ อะลาอิบรอฮีม ะอะลา อาลِ อิบรอฮีม อินนะกะหะ
 มีดุมมะญีด, อัลลอฮุมมะบาริก อะลา มุหัมมัด ะอะลาอาลِ มุหัมมัด กะมาบาร็อกตะ อะลาอิบ
 รอฮีม ะอะลาอาลِอิบรอฮีม อินนะกะหะมีดุมมะญีด “ หลังจากนั้นส่นัดให้กล่าว “อะอฺชูบิลลาฮิ
 มินอะซาบินนารฺ ะอะซาบิลกอบรฺ ะฟิตนะติลมะฮฺยา วัลมะมาต ะฟิตนะติล มะสี้หิดัจญาลฺ

“ และดูอาอื่น ๆ ที่มีรายงานจากท่านนบี (ﷺ) , เสร็จแล้วก็ให้สลามสองครั้งโดยการหันหน้าไปทางข้างขวามือก่อนว่า “อัสลามุ อะลัยกุม วะเราะมะตุลลอฮฺ” แล้วจึงให้สลามทางซ้าย จากนั้นก็ให้อ่านวิรติหรือบทดูอาห์หลังละหมาด

วิธีละหมาดของคนป่วย คนป่วยหรือคนไม่สบาย ถ้าไม่สามารถยืนละหมาด หรือ ถ้ายืนแล้วจะยิ่งทำให้อาการป่วยรุนแรงมากกว่าเดิม ก็ให้นั่งละหมาดได้ และถ้าไม่สามารถที่จะนั่งก็ให้นอนตะแคงละหมาด หรือถ้านอนตะแคงไม่ได้ ก็ให้นอนหงายละหมาด ถ้าไม่สามารถที่จะรุกูหรือสujudได้ ก็ให้ก้มหัวเท่าที่ทำได้ และให้เกาะภู่อ(خذใช้)ละหมาดที่ทิ้งในระยะเวลาที่เขาป่วย และถ้าเป็นการลำบากที่ผู้ป่วยจะละหมาดในเวลาของมัน ก็อนุญาตให้ละหมาดรวมกัน เช่นซุฮฺรกับอัสฺร หรือละหมาดมัฆริบกับอิซาอ์ ในเวลาใดเวลาหนึ่งของทั้งสองก็ได้

ละหมาดของคนเดินทาง หากระยะการเดินทางมากกว่า 85 กิโลเมตร ขึ้นไปโดยประมาณ และการเดินทางนั้นเป็นการเดินทางที่อนุญาตคือไม่เป็นมะชัยด(เป็นบาป) เขาสามารถที่จะถือศรุ(ย่อ)ละหมาดจากสี่ร็อกอ์ดให้เหลือสอง และถ้าหากเขาเจตนาที่จะอยู่ที่ใดที่หนึ่งเกิน 4 วัน (เท่ากับละหมาดฟัรฎูยี่สิบเวลา) ก็ให้ละหมาดเต็มโดยไม่ต้องย่อ นับตั้งแต่วันที่ไปถึง และถ้าคนที่เดินทางเข้าละหมาดพร้อมกับคนอื่นที่ละหมาดเต็ม ก็ให้ละหมาดเต็มเหมือนคนอื่นโดยไม่ต้องย่อ ถึงแม้ว่าเขาเป็นผู้เดินทางก็ตาม ในกรณีที่เขาลืมละหมาดหนึ่งเวลาเมื่อตอนอยู่บ้าน และเขานึกได้ในเวลาเดินทาง หรือตรงกันข้าม ถ้าเขาลืมละหมาดหนึ่งเวลาตอนเดินทาง แล้วมานึกได้อีกที่ตอนมาถึงบ้านแล้วก็ให้ละหมาดเต็มทั้งหมดโดยไม่ต้องย่อ สำหรับคนเดินทางนั้นเขาสามารถที่จะละหมาดเต็มได้แต่ว่าละหมาดย่อจะดีกว่าละหมาดเต็ม

ละหมาดวันศุกร์ ละหมาดวันศุกร์ จะประเสริฐกว่าละหมาดซุฮฺร และมันไม่ได้เกี่ยวข้องกับละหมาดซุฮฺรแต่อย่างใด หรือไม่ใช่การย่อของละหมาดซุฮฺรเช่นกัน เพราะฉะนั้นไม่อนุญาตละหมาดวันศุกร์สี่ร็อกอ์ด และใช้ไม่ได้ถ้าละหมาดวันศุกร์แต่เนี่ยตละหมาดซุฮฺร และจะละหมาดร่วมกับอัสฺรไม่ได้เป็นอันขาด ถึงแม้ว่าจะมีเหตุที่สามารถจะให้ละหมาดร่วมได้ก็ตาม

ละหมาดวิรติ ละหมาดวิรติ เป็นละหมาดสุนัตอย่างหนึ่ง เวลาของมันเริ่มตั้งแต่เวลาละหมาดอิซาอ์ จนกระทั่งละหมาดศุบของเช้าวันรุ่งขึ้น ส่วนจำนวนร็อกอ์ดนั้นน้อยที่สุดคือ หนึ่งร็อกอ์ด และมากที่สุดคือ สิบเอ็ดร็อกอ์ด โดยให้สลามทุกสองร็อกอ์ดเป็นการดีที่สุด รองลงมาก็สามร็อกอ์ดให้สลามสองครั้ง(คือละหมาดครั้งแรกสองร็อกอ์ดแล้วให้สลาม แล้วละหมาดอีกหนึ่งร็อกอ์ด แล้วให้สลาม) และสุนัตให้อ่านสุเราะฮฺ อัล-อะฮฺลา ในร็อกอ์ดแรก หลังจากอ่านฟาติหะฮฺเสร็จ และสุเราะฮฺ อัล-กาฟิรูน ในร็อกอ์ดที่สอง และสุเราะฮฺ อัล-อิคลาศ ในร็อกอ์ดที่สาม และสุนัตให้อ่านกุนูตหลังจากเจยกจากรุกูพร้อมยกมือ และให้อ่านเสียงดังถึงแม้ว่าเขาจะละหมาดคนเดียวก็ตาม

¹ กล่าวขออภัยโทษจากพระองค์อัลลอฮฺ 3 ครั้ง ว่า “**อัสดัมฟิรุลลอฮฺ**”, กล่าว “ อัลลอฮุมมะอันตัสสะลาม วะมิงัสสะลาม ตะบาร็อกตะ ยะฮ์อัลญะลาล วัลอิกรอม ”, กล่าว “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาชารีกะละฮฺ ละฮฺมุลฺลุ ละละฮฺลัมตุ วะฮฺวอะลา กุลลียะฮ์อินกอดิรฺ ลาเหละวะลาถูวะตะฮฺอิลลาบิลลาฮฺ ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะลันอะฮฺบุดฺ อิลลาอียะฮฺ วะฮฺนูนีมะตุ วะละฮฺลัม ฟิฏฺลุ วะลาฮฺษะษะนาฮฺลหะสัน ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ มุคิลีนะ ละฮฺดดิน วะเลาะฮ์ริฮ์ลาฟิรูน, อัลลอฮุมมะ ลามานีฮา ลิมาอะฮฺด้อยตะ วะลามูตียา ลิมา มะนะตะ วะลาฮฺยันพะฮูล ชัลญุดฺดี มิงกัลญุดฺ”, กล่าวหลังละหมาดศุบหฺ และละหมาดมัฆริบ ดูอาห์ที่กล่าวมาข้างต้น พร้อมกับดูอาอื่น 10 ครั้ง คือ “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาชารีกะละฮฺ ละฮฺมุลฺลุ ละละฮฺลัมตุ ญะฮฺลัมตุ ญะฮฺมิตุ วะฮฺวะอะลา กุลลียะฮ์อินกอดิรฺ”, กล่าวดัสบิฮ์ “สُبْحَانَكَ” 33 ครั้ง , กล่าวตะหฺมิด “อัลฮัมดุลิลลาฮฺ” 33 ครั้ง, กล่าวดักบิรฺ “อัลลอฮฺอักบารฺ” 33 ครั้ง, ปิดท้ายด้วยคำที่หนึ่งร้อย ให้กล่าวว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ วะหฺดะฮฺ ลาชารีกะละฮฺ ละฮฺมุลฺลุ ละละฮฺลัมตุ วะฮฺวอะลา กุลลียะฮ์อินกอดิรฺ”, อ่านอะยัตกุรซี, อ่านสุเราะฮ์ อัล-อิคลาศ, อ่านสุเราะฮ์ อัล-ฟะลัก, อ่านสุเราะฮ์ อัน-นาศ, ทั้งสามสุเราะฮ์ที่กล่าวมานี้ให้อ่านซ้ำกันสุเราะฮ์ละ 3 ครั้ง หลังละหมาด ศุบหฺและมัฆริบ

ละหมาดญะนาซะฮฺ (คนตาย) สิ่งที่ควรปฏิบัติหากมีการตายในหมู่มุสลิม คือ การอาบน้ำให้กับศพ การกะฉั่นหรือห่อศพ ละหมาดญะนาซะฮฺ แบบศพไปฝัง ฝังศพ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นฟัรฎู กิฟายะฮฺ นอกจากคนตายชะฮีดที่เสียชีวิตในสมรภูมิสงคราม ซึ่งไม่ต้องการอาบน้ำและกะฉั่น และไม่ต้องมีการละหมาด แต่ถ้าจะละหมาดก็กระทำได้ และทำการฝังชะฮีดในลักษณะที่เขาตาย การห่อศพชายนั้นให้ห่อด้วยผ้าสีขาวสามชิ้น ส่วนการห่อศพผู้หญิงให้ใช้ผ้าห้าชิ้น คือ ผ้าโสร่ง ผ้าคลุมหัว เสื้อ และผ้าสองชิ้นสำหรับห่อ วิธีละหมาดให้กับคนตายมีดังนี้ สุนัตให้อิมามหรือคนที่ละหมาดคนเดียว ให้ยืนตรงหน้าอกถ้าหากว่าศพเป็นเพศชาย และถ้าเป็นศพเป็นเพศหญิงให้ยืนระหว่างกึ่งกลางของศพ กล่าวตักบิรสี่ครั้งพร้อมกับยกมือในทุกๆ ครั้ง ที่กล่าวตักบิร ร็อกอ์ตแรกให้กล่าว “อะอูซุบิลลาฮฺ มินัช ชัยฏอนิร เราะอีมฺ” และกล่าวบิสมิลลาฮฺ แล้วอ่านฟาติหะฮฺเพียงอย่างเดียว โดยไม่ต้องอ่านสุเราะฮฺอื่นด้วยเสียงที่ค่อยไม่ต้องดัง กล่าวตักบิรในร็อกอ์ตที่สองพร้อมกับยกมือ แล้วทำการเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ) ตักบิรในร็อกอ์ตที่สามพร้อมกับยกมือ และขอดุอาอ์ให้กับคนตาย ตักบิรร็อกอ์ตที่สี่พร้อมกับยกมือ และพักสักครู่ แล้วจึงให้สลาม หะรอมหรือห้ามถมทรายยกอุโบรให้สูงเกินหนึ่งคืบ ห้ามก่อบูนบนหลุมฝังศพ ห้ามจูบ ห้ามรมควันหอมหรือธูปเทียน รวมทั้งการเขียนข้อความต่างๆ และการนั่งหรือเดินเหยียบบนบนหลุมฝังศพ ห้ามประดับอุโบรด้วยดอกไม้ ห้ามแกะวาวฟ ห้ามสร้างมัสยิดบนอุโบรหรือฝังศพในมัสยิด และวาญิบที่จะต้องทำลายกิบาบ (โดมหรือเจดีย์) ต่างๆ ที่อยู่บนอุโบร

★ คำกล่าวตะอูชียะฮฺ (กล่าวแสดงความเสียใจให้กับญาติผู้เสียชีวิต) นั้นไม่ได้จำกัดเพียงแค่ดุอาอ์ใดดุอาอ์หนึ่งเท่านั้น แต่คำกล่าวไหนก็ได้ที่มีเป้าหมายในการแสดงความเสียใจต่อญาติผู้เสียชีวิต และให้กำลังใจ เช่น กล่าวว่ “อะซอมัลลอฮฺ อัจรอกา วะอะหฺสะนะ อะชาอะกา วะเฮาะพะรอ ลิมัยยิดิกา” และกล่าวตะอูชียะฮฺต่อมุสลิมที่เป็นญาติของผู้ตายซึ่งเป็นกาฟิร ให้กล่าวว่า “อะซอมัลลอฮฺ อัจรอกา วะอะหฺสะนะ อะชาอะกา” และหะรอมสำหรับมุสลิมที่จะกล่าวตะอูชียะฮฺต่อคนกาฟิรถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติของผู้ตายซึ่งเป็นมุสลิมก็ตาม

★ สำหรับผู้ที่รู้ว่ครอบครัวของเขาต้องร่ำไห้คร่ำครวญ (นียาหะฮฺ) ถ้าเขาเสียชีวิต วาญิบสำหรับเขาที่จะต้องสั่งเสียหรือบอกอย่าให้เขาเหล่านั้นร่ำไห้โศกครวญ มิฉะนั้นแล้วเขา (ผู้ตาย) จะต้องถูกทรมารในอุโบร จากการร่ำไห้โศกครวญของญาติๆ

★ ท่านอิมาม อัช-ชาฟิอียฺ ~ ได้กล่าวว่า “มักรูฮฺ ที่จะให้มานั่งซมุนุมเพื่อทำการตะอูชียะฮฺกัน คือ รวบรวมเอาญาติผู้ตายมารวมไว้ในบ้านเดียวกัน เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้มาทำการตะอูชียะฮฺ ณ ที่เดียว แต่ว่าสมควรที่จะให้พวกเขา (ญาติผู้ตาย) แยกย้ายกันทำสิ่งที่พวกเขาควรทำในวันนั้น ไม่ว่าจะป็นชายหรือหญิงก็ตามที

★ สุนัตให้ทำอาหารเพื่อมอบให้แก่ครอบครัวของผู้ตายได้ทาน และเป็นการมักรูฮฺที่จะกินจากอาหารของญาติผู้ตายหรือทำอาหารให้กับคนที่มาร่วมตัวกันที่บ้านผู้ตาย

★ สุนัตให้เยี่ยมอุโบรมุสลิมโดยไม่ต้องมีการเดินทางเพื่อจุดประสงค์นั้น และอนุญาตให้เยี่ยมอุโบรคนกาฟิรได้เช่นกัน และไม่ต้องกีดกันถ้าหากคนกาฟิรจะมาเยี่ยมอุโบรมุสลิม

★ สุนัตสำหรับผู้มาเยี่ยมอุโบรให้กล่าวว่า “อัสลามุ อะลัยกุม ดาเวอะ แกมิมุ มุอฺมินีน” หรือว่า “อัสลามุ อะลัยกุม อะฮฺลุดดียาริ มินัลมุมินีนะ วะอินนา อินชาอัลลอฮฺ บิกุม ลาหิกุน, ยَرْหะมุอัลลอฮฺ อัลมุสตัดคิมีนะ มินนา วัลมุสตะคิรีน, นัสอะลุลลอฮฺอะละนา วะละกุมุลอาฟิยะฮฺ, อัลลอฮฺมมะ ลาตะหฺริมน่า อัจรอฮุม วะลฺูตฺฟิตินนา บะอะดะฮุม, วัฆฟิรละนา วะละฮุม”

ละหมาดวันอีด ละหมาดวันอีดนั้นเป็นฟัรฎูกิฟายะฮฺ และเวลาของมันเป็นเหมือนกับเวลาละหมาด ฎุฮา และถ้าหากว่าเราทราบว่วันอีดหลังจากดวงอาทิตย์คล้อยบ่ายแล้ว ก็ให้

ละหมาดในวันต่อไปเป็นการเกาะกุรอ์(ซดใช้) และเงื่อนไขของละหมาดอดเหมือนกับเงื่อนไขของ ละหมาดวันศุกร์ทุกอย่าง นอกเสียจากญบะฮฺ(เพราะญบะฮฺวันนี้อัดจะเริ่มหลังจากละหมาดเสร็จ แล้ว แต่ญบะฮฺละหมาดวันศุกร์นั้นจะเริ่มก่อนละหมาด) และมักรุฮฺ(นารังเกียจ)ละหมาดสุนัต ก่อนหรือหลังละหมาดอดที่มัสยิด(สนามสำหรับละหมาดอด) วิธีการละหมาดอดทั้งสองอดมี ดังนี้ ละหมาดวันอดมีสองร็อกอัต ร็อกอัตแรกหลังจากตักบีเราะตุลอิหรอมให้ตักบีร์เจ็ดครั้งพร้อม ยกมือทุกครั้ง หลังจากนั้นให้กล่าว อิสติอาซะฮฺ และอ่านอัล-ฟาติหะฮฺ โดยอิมามอ่านให้เสียงดัง เพื่อให้ผู้ที่อยู่ข้างหลังได้ยิน หลังจากนั้นให้อ่านสุเราะฮฺ “อัล-อะฮฺลา” ร็อกอัตที่สองตักบีร์ห้าครั้ง หลังเจยกจากสุญูด ก่อนจะอ่านอัล-ฟาติหะฮฺ ทำเช่นร็อกอัตแรก หลังจากนั้นให้อ่านสุเราะฮฺ “อัล-หมอซียะฮฺ” หลังจากอ่านฟาติหะฮฺเสร็จแล้ว จากนั้นก็ให้สละมเหมือนกับละหมาดทั่วไป หลังจาก ละหมาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว อิมามก็จะเริ่มอ่านญบะฮฺเหมือนกับญบะฮฺละหมาดวันศุกร์คือมี สองญบะฮฺ และสุนัตให้กล่าวตักบีร์เยอะๆ ในญบะฮฺทั้งสอง และถ้าหากคนหนึ่งคนใดละหมาด อดเหมือนกับละหมาดสุนัตทั่วไป (คือ ไม่ได้กล่าวตักบีร์เพิ่มเติม) ละหมาดของเขาก็ถือว่าใช้ได้ เพราะว่า การตักบีร์เพิ่มเติมที่กล่าวมานั้นเป็นสุนัต ไม่ได้ทำให้เสียละหมาดแต่อย่างใด

ละหมาดกุสุฟ (เนื่องจากสุริยุปราคา หรือจันทรุปราคา) ละหมาดกุสุฟนั้นเป็นสุนัต เวลาของ มันตั้งแต่เริ่มสุริยุปราคาหรือจันทรุปราคา จนกระทั่งมันหายไป และไม่ต้องทำการเกาะกุรอ์ซดใช้ หากว่าไม่ทันที่จะละหมาดหรือหากว่าสาเหตุมันได้หายไป ละหมาดกุสุฟนั้นมีสองร็อกอัต ร็อกอัต แรกอ่านฟาติหะฮฺด้วยเสียงดังให้ผู้ตามได้ยินสำหรับผู้ที่ เป็นอิมาม และตามด้วยสุเราะฮฺที่ยาวๆ หลังจากอ่านอัล-ฟาติหะฮฺ เสร็จแล้วลงรุกอุให้นานๆ แล้วเงยขึ้นจากรุกอุให้กล่าว ว่า “ละมีอัลลอฮฺ ลี มันหะมิตะฮฺ ร็อบบะนา ะละกะลัหมัด” และไม่ต้องสุญูด แต่ให้อ่านอัล-ฟาติหะฮฺ และตามด้วย สุเราะฮฺที่ยาวๆ อีกครั้ง เสร็จแล้วลงรุกอุให้นานๆ แล้วเงยขึ้นจากรุกอุให้กล่าว ว่า “ละมีอัลลอฮฺ ลี มันหะมิตะฮฺ ร็อบบะนา ะละกะลัหมัด” หลังจากนั้นให้ลงสุญูดนานๆ สองสุญูด แล้วก็ลุกขึ้นยืนทำการ ละหมาดร็อกอัตที่สอง เจกเช่นร็อกอัตแรกทุกอย่าง ทั้งการกล่าวต่างๆ และอิริยาบถ เสร็จร็อกอัตที่ สองให้นั่งตะชะฮฺฮุด แล้วก็ให้สละม และถ้าหากว่ามะฆูมมาละหมาดไม่ทันรุกอุครั้งแรก ก็ถือว่าเขา ไม่ทันละหมาดหนึ่งร็อกอัต ให้ละหมาดเพิ่มอีกหนึ่งร็อกอัต หลังจากให้อิมามให้สละมเสร็จ

ละหมาดอิสติสกอ (ละหมาดขอฝน) เป็นการสุนัตให้ทำการละหมาดขอฝนในอิสลาม ถ้า หากว่า เกิดความแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ และฝน เวลาของมัน วิธีการ และบัญญัติต่างๆ เหมือนกับวิธีการของละหมาดอดที่กล่าวมาข้างต้นไม่มีผิด เพียงแต่ว่าละหมาดขอฝนนั้นจะอ่าน ญบะฮฺครั้งเดียวเท่านั้นหลังละหมาดเสร็จ และสุนัตให้สลับด้านของเสื้อผ้าในช่วงสุดท้ายก่อน แยกย้ายเพื่อเป็นการสร้างความหวังว่าสถานการณ์ความแห้งแล้งจะกลายเป็นดี

ละหมาดสุนัตต่างๆ มีรายงานว่าท่านนบี ^(ที่อดิลละฮฺอะ) ^(ลัยอะฮฺสัลลัม) ละหมาดทุกวันสิบสองร็อกอัต นอกเหนือจากละหมาดฟัรฎุ คือ สองร็อกอัตก่อนละหมาดฟะฎูร(ศุบหฺ) สี่ร็อกอัตก่อนซุฮฺร สอง ร็อกอัตหลังซุฮฺร สองร็อกอัตหลังจากละหมาดมัฆริบ และสองร็อกอัตหลังละหมาดอิชาฮ์ เป็นอันว่าครบสิบสองร็อกอัต และมีรายงานอื่นจากท่านนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น

เวลาที่ต้องห้าม หะรอม(ต้องห้าม)ละหมาดสุนัตต่างๆ หรือบางส่วนในเวลาที่ต้องห้าม คือ 1) ตั้งแต่รุ่งอรุณจนดวงอาทิตย์ขึ้นสูงประมาณเท่ากับความยาวของหอก 2) ตั้งแต่เวลาที่ดวง อาทิตย์อยู่ตรงกลางของฟ้าหรือตรงหัวดอนเตี้ย จนกระทั่งตะวันตกล้อยลง 3) หลังจากละหมาด อัศรุเสร็จ จนกระทั่งตะวันตกขอบฟ้า นี่คือเวลาที่ต้องห้ามสำหรับละหมาดสุนัตทั่วไป แต่ถ้าเป็น ละหมาดที่มีมูลเหตุก็สามารถที่จะละหมาดได้แม้ว่าจะเป็นเวลาที่ต้องห้ามก็ตาม เช่น ละหมาด ตะหียะตุลมัสยิด หรือละหมาดสองร็อกอัตหลังญะววาฟ หรือละหมาดสุนัตฟะฎูร หรือ

ละหมาดญะนาซะฮฺ หรือละหมาดสองร็อกอัตหลังอาบน้ำละหมาด หรือสุญูดติลาวะฮฺ หรือสุญูดซูโกร (ขอขอบคุณอัลลอฮฺ) เป็นต้น

บัญญัติต่างๆ ว่าด้วยมัสยิด การสร้างมัสยิดเป็นสิ่งที่จำเป็นตามความเหมาะสมของผู้คนในหมู่บ้านนั้นๆ และมัสยิดนั้นเป็นสถานที่ที่มีเกียรติและประเสริฐที่สุดในมาตรวัดของอัลลอฮฺ **สิ่งที่ห้ามทำในมัสยิด** มีดังนี้ ห้ามร้องรำทำเพลง ปรบมือ หรือใช้เครื่องดนตรีในมัสยิด, ร้องซิกิริ (ขับกลอน) ที่หะรอม, ปะปนผู้หญิงกับผู้ชาย, การญิมาฮฺ (ร่วมประเวณี), การซื้อขาย, และสุนัตให้กล่าวกับคนที่ทำการซื้อขายในมัสยิดว่า “ลาร็อบบะฮัลลอฮฺ ติญญาเราะตะกา” หมายความว่า “ขออัลลอฮฺอย่าได้ให้การค้าของเรามีกำไรเถิด”, ห้ามตะโกนเรียกหาสิ่งของหายในมัสยิด และสุนัตให้กล่าวถ้าได้ยินคนร้องหาของหายว่า “ลาร็อดดะฮัลลอฮฺ อะลัยฺกา” หมายความว่า “ขอพระองค์อย่าได้ให้มันกลับมาหาเขาอีก” **สิ่งที่อนุญาตทำในมัสยิด** มีดังนี้ การสอนเด็กๆ โดยที่พวกเขาไม่สร้างความวุ่นวายในมัสยิด, การทำพิธีแต่งงาน, การพิพากษา, การขับกลอนที่อนุญาต, การนอนสำหรับผู้อิติกาฟหรือคนทั่วไป, การใช้เป็นที่พักสำหรับแขก คนไข้ หรือนอนพักกลางวัน และสุนัตให้ระวังการหยอกล้อกันในมัสยิด การทะเลาะวิวาท การพูดมากโดยไม่มีประโยชน์ การตะโกนในสิ่งที่น่ารังเกียจ หรือใช้มัสยิดเป็นทางผ่านไปมาโดยไม่มีเหตุจำเป็น และมีกรูฮฺพูดเรื่อง दुनियाในมัสยิด และห้ามใช้ผ้าปูละหมาด หรือไฟ หรือไฟฟ้า ของมัสยิด ในการทำประโยชน์ส่วนตัวเช่น งานแต่งงาน การตะฮฺญิยะฮฺ เป็นต้น

ชะกาด

ประเภทของทรัพย์สินที่จำเป็นต้องจ่ายชะกาด: วาญิบ (จำเป็น) ต้องจ่ายชะกาดในทรัพย์สินสี่ประเภทต่อไปนี้ 1) สัตว์ที่กินหญ้าจำพวกปศุสัตว์ 2) สิ่งที่ย่อออกมาจากผืนดิน 3) เงินตรา 4) สิ่งของเพื่อการค้าขาย

เงื่อนไขที่จำเป็นต้องจ่ายชะกาด: ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดเว้นแต่เมื่อครบเงื่อนไขห้าประการ ดังนี้ 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีความอิสระไม่เป็นทาส 3) ครบปริมาณที่กำหนด 4) ครอบครองทรัพย์สินอย่างสมบูรณ์ 5) ครอบรอบปี ยกเว้นชะกาดพืชผลที่ย่อออกมาจากผืนดิน

การจ่ายชะกาดปศุสัตว์: ปศุสัตว์มีสามประเภท คือ อูฐ วัว และแพะหรือแกะ โดยมีเงื่อนไขที่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดอยู่สองประการ คือ 1) เป็นสัตว์ที่หาอาหารกินเองจนครบรอบปีหรือมากกว่านั้น (และไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดปศุสัตว์ที่เราจัดหาอาหารให้) 2) เลี้ยงเพื่อต้องการน่านมหรือขยายพันธุ์ และไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดปศุสัตว์ที่เลี้ยงไว้เพื่อใช้งาน ส่วนปศุสัตว์ที่เลี้ยงไว้เพื่อการค้าขายก็ให้จ่ายชะกาดตามชะกาดสิ่งของเพื่อการค้าขาย

การจ่ายชะกาดอูฐ:

จำนวน (ตัว)	1-4	5-9	10-14	15-19	20-24	25-35	36-45	46-60	61-75	76-90	91-120
จำนวนที่ต้องจ่ายชะกาด	ไม่ต้องจ่ายชะกาด	แกะ 1 ตัว	แกะ 2 ตัว	แกะ 3 ตัว	แกะ 4 ตัว	อูฐตัวเมียอายุหนึ่งปี 1 ตัว (เป็นตุละบูน)	อูฐตัวเมียอายุสองปี 1 ตัว (เป็นตุละบูน)	อูฐตัวเมียอายุสามปี 1 ตัว (หูกเกาะฮุ)	อูฐตัวเมียอายุสี่ปี 1 ตัว (ญะฮะฮุ)	อูฐตัวเมียอายุสองปี 2 ตัว (เป็นตุละบูน)	อูฐตัวเมียอายุสามปี 2 ตัว (หูกเกาะฮุ)

เมื่อจำนวนอูฐมีมากกว่า 120 ตัว ให้จ่ายชะกาดหูกเกาะฮุ 1 ตัว ต่ออูฐ 50 ตัว และเป็นตุละบูน 1 ตัว ต่ออูฐ 40 ตัว

การจ่ายชะกาดวัว:

จำนวน (ตัว)	1 - 29	30 - 39	40 - 59
จำนวนชะกาดที่ต้องจ่าย	ไม่ต้องจ่ายชะกาด	วัวตัวผู้หรือตัวเมียอายุหนึ่งปี 1 ตัว (ตะบือหรือตะบือฮะฮุ)	วัวตัวผู้หรือตัวเมียอายุสองปี 1 ตัว (มุสินหรือมุสินะฮุ)

เมื่อจำนวนวัวมีถึง 60 ตัวหรือมากกว่า ให้จ่ายชะกาดตะบือฮุ 1 ตัว ต่อวัว 30 ตัว และมุสินะฮุ 1 ตัว ต่อวัว 40 ตัว

การจ่ายชะกาดแพะแกะ:

จำนวน (ตัว)	1 - 39	40 - 120	121 - 200	201 - 399
จำนวนชะกาดที่ต้องจ่าย	ไม่ต้องจ่ายชะกาด	แพะหรือแกะ 1 ตัว	แพะหรือแกะ 2 ตัว	แพะหรือแกะ 3 ตัว

เมื่อจำนวนแพะแกะมีถึง 400 ตัวหรือมากกว่า ให้จ่ายชะกาดแกะ 1 ตัว ต่อแพะแกะ 100 ตัว และไม่อนุญาตให้อาแพะหรือแกะตัวผู้, แพะหรือแกะที่มีอายุมาก, พิการ, กำลังเลี้ยงดูลูก, กำลังตั้งครรภ์, มีราคาแพง ใช้จ่ายชะกาด

การจ่ายชะกาดสิ่งที่ย่อออกมาจากผืนดิน: จำเป็นต้องจ่ายชะกาดพืชผลไม้ที่เป็นเมล็ดและผลด้วยเงื่อนไขสามประการ ดังต่อไปนี้ 1) เป็นพืชผลไม้ที่สามารถตวงและเก็บได้นานได้ เช่น จากที่เป็นเมล็ดมีข้าวฟ่าง ข้าวสาลี และจากที่เป็นผลมี องุ่น อินทผลัม เป็นต้น ส่วนพืชผลไม้ที่ไม่สามารถตวงและเก็บได้นานได้ เช่น ผักต่างๆ ไม้ล้มลุก เป็นต้น ก็ไม่ต้องจ่ายชะกาด 2) ครบปริมาณที่กำหนด คือ ตั้งแต่ 653 กิโลกรัมขึ้นไป 3) ต้องให้พืชผลไม่อยู่ในการครอบครองของเขา เมื่อถึงเวลาวาญิบที่ต้องจ่ายชะกาด เวลาที่วาญิบก็คือ เมื่อเริ่มที่มีเค้าว่าจะสุกและบริโภคได้ คือ ถ้าเป็นผลไม้ก็เริ่มมีสีแดงหรือเหลือง ถ้าเป็นธัญพืชก็คือเมื่อเมล็ดข้าวเริ่มแข็งและแห้ง

จำเป็นต้องจ่ายชะกาด 10% สำหรับพืชที่รดน้ำโดยไม่ต้องใช้แรง เช่นใช้น้ำฝนหรือน้ำจากแม่น้ำ ลำคลอง และ 5% ถ้าเป็นพืชที่รดน้ำโดยใช้แรงและลำบาก เช่นรดด้วยน้ำจากบ่อ เป็นต้น ส่วนพืชที่บางครั้งรดน้ำโดยใช้แรงในช่วงหนึ่งปี และอีกช่วงหนึ่งรดน้ำไม่ต้องใช้แรง ให้ดูเกณฑ์ว่าอันไหนที่มีส่วนมากกว่ากัน โดยนับวันว่าใช้วิธีการแบบไหนมากกว่ากันในปีนั้น

ชะกาดเงินและทอง: มีสองประเภทคือ 1) ทอง ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดจนกว่าจะครบ 85 กรัม 2) เงินบริสุทธิ์ ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดจนกว่าจะครบ 595 กรัม ส่วนเงินตราและธนบัตรนั้นไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดจนกว่าจะมีค่าเท่ากับพิกัดที่น้อยกว่าที่สุดระหว่างทองหรือเงินบริสุทธิ์ ณ เวลาที่จะจ่ายชะกาดนั้น ชะกาดประเภทนี้ต้องจ่ายหนึ่งส่วนสิบ หรือ 2.5% ของทรัพย์สินทั้งหมด ส่วนเครื่องประดับที่ใช้ตกแต่งร่างกายนั้นไม่ต้องจ่ายชะกาด ส่วนที่ต้องจ่ายชะกาดก็คือเครื่องประดับที่ใช้เพื่อเช่าหรือเก็บสะสมไว้

อนุญาตให้สตรีสวมใส่ทองและเงินตามที่ถือปฏิบัติเป็นประเพณี และอนุญาตให้ใช้โลหะเงินเพียงเล็กน้อยผสมหรือประดับติดบนภาชนะ และอนุญาตให้ผู้ชายสวมใส่โลหะเงินเพียงเล็กน้อยได้ เช่น แหวนเงิน แวนตาจากเงิน เป็นต้น ส่วนทองคำนั้นถือว่าหะรอมที่ใช้ติดบนภาชนะแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม และอนุญาตให้ผู้ชายใช้ทองคำได้เล็กน้อยที่ติดมากับสิ่งอื่นเช่น กระดุมติดเสื้อ หรือลวดดัดฟัน โดยต้องไม่เลียนแบบผู้หญิง

ผู้ใดที่มีทรัพย์สินเพิ่มและลดตลอดเวลา และเป็นการลำบากที่จะจ่ายชะกาดของทรัพย์สินแต่ละประเภทเมื่อครบรอบปี ก็ให้เขากำหนดวันที่แน่นอนประจำปีเพื่อจ่ายชะกาด เมื่อถึงวันที่กำหนดให้เขาดูว่าเขาครอบครองอยู่เท่าไร? แล้วให้เขาจ่ายชะกาด 2.5% ของทรัพย์สินนั้นได้ แม้ว่าทรัพย์สินบางส่วนยังไม่ถึงรอบปีก็ตาม ส่วนผู้ใดที่มีเงินเดือนหรือเงินจากค่าเช่าบ้านหรือที่ดิน ถ้าหากว่าเขาไม่เก็บสะสมมันไว้ก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดแม้ว่ามันจะมากหรือน้อยแค่ไหนก็ตาม แต่ถ้าเขาเก็บสะสมไว้ก็ต้องจ่ายชะกาดในส่วนที่เขาเก็บสะสมเมื่อครบรอบปี และถ้าหากเป็นการลำบากสำหรับเขาที่จะทำเช่นนั้น เขาก็สามารถที่จะกำหนดวันที่แน่นอนในแต่ละปีเพื่อจ่ายชะกาดเหมือนที่ได้กล่าวมาแล้ว

ชะกาดของหนี้สิน: เจ้าหนี้ที่มีหนี้สินอยู่กับคนรวย หรือมีสมบัติที่เขาสามารถรับคืนมาได้ จำเป็นที่เขาต้องจ่ายชะกาดเมื่อเขาได้ครอบครองมันอีกครั้ง แม้ว่าทรัพย์สินนั้นจะผ่านเวลามาหลายปีแล้วก็ตาม แต่ถ้าหากว่าเขาไม่สามารถทวงหนี้คืนได้เช่น มีหนี้สินอยู่กับคนที่ล้มละลาย ก็ไม่ต้องจ่ายชะกาด เนื่องจากเขาไม่สามารถที่จะจัดการทรัพย์สินนั้นได้

ชะกาดสินทรัพย์ในการค้าขาย: ไม่จำเป็นต้องจ่ายชะกาดนี้ เว้นแต่ด้วยเงื่อนไขสี่ประการ คือ 1) ต้องครอบครองมัน 2) ต้องตั้งเจตนาเพื่อค้าขาย 3) มูลค่าของมันครบพิกัดต้องจ่ายชะกาด 4) ครบรอบปี ถ้าครบเงื่อนไขทั้งหมดนี้ก็ต้องจ่ายชะกาดตามมูลค่าของมัน ถ้าหากว่าเขามีเงินหรือทองหรือเงินตราก็ให้เขารวมกับมูลค่านี้นี้ด้วยเพื่อให้ครบพิกัด และถ้าหากว่าตั้งเจตนากับสินทรัพย์ที่ใช้ในการค้าขายว่าเอาไว้เพื่อใช้งาน เช่น เสื้อผ้า บ้าน รถ หรืออื่นๆ ก็ไม่ต้องจ่ายชะกาดส่วนนั้น แต่หากหลังจากนั้นเขาตั้งเจตนาว่าเอาไว้เพื่อค้าขายก็ให้เริ่มนับรอบปีใหม่¹

ชะกาดฟิฏูร: มันเป็นวาญิบเหนือมุสลิมทุกคนเมื่อเขามีทรัพย์สินมากกว่าอาหารที่จำเป็นต้องบริโภคสำหรับตัวเขาและผู้ที่เขาต้องเลี้ยงดูในคืนและวันถัด จำนวนของชะกาดนี้คือ 2.25 กิโลกรัมจากอาหารพื้นเมืองในการจ่ายต่อหนึ่งคนไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง และถ้าหากว่าผู้ใดมีเงื่อนไข

¹ พิกัดของชะกาดประเภทนี้คือพิกัดของทองคำ คือมูลค่าของทองคำ 85 กรัม หรือทองบริสุทธิ์ 595 กรัม ให้ใช้เกณฑ์ของพิกัดที่น้อยกว่าระหว่างทั้งสองอย่างนั้น ณ เวลาที่ต้องจ่ายชะกาด

ครบที่จำเป็นต้องจ่ายซะภาคนี้ เขาก็จำเป็นต้องจ่ายให้กับผู้ที่เขามีภาระเลี้ยงดูด้วย (เช่น ภรรยา และบุตร เป็นต้น) ในคืนถัดเมื่อเขาคอบครองมันในคืนนั้น และสุดท้ายให้จ่ายในเช้าวันถัดก่อนที่จะหมดอดิด และไม่ต้องอนุญาตให้ยืดเวลาล่าช้าไปหลังจากหมดอดิดเสร็จแล้ว และอนุญาตให้จ่ายก่อนวันอดิดหนึ่งหรือสองวันได้ และอนุญาตให้มอบซะภาคที่สามารถจ่ายให้คนหลายคนแก่บุคคลรับซะภาคเพียงคนเดียวได้ ในทางกลับกันก็อนุญาตให้จ่ายซะภาคที่พอจ่ายสำหรับคนหนึ่งคนโดยแบ่งมอบให้กับผู้รับหลายคนได้

การจ่ายซะภาค: จำเป็นต้องจ่ายซะภาคทันทีเมื่อถึงเวลา สำหรับเด็กและคนวิกลจริตนั้นผู้ปกครองของทั้งสองจำเป็นต้องออกให้แทน และส่งเสริมให้จ่ายออกโดยใจแข็งและให้เจ้าของซะภาคเป็นผู้แจกจ่ายเอง และมีเงื่อนไขว่าต้องตั้งเจตนาขณะจ่ายและต้องเป็นมุกัลลัฟ(เป็นผู้ที่มีหน้าที่ต้องทำตามศาสนบัญญัติ) และจะถือว่าใช้ได้ถ้าหากเจตนาว่าเป็นการบริจาคทาน แม้ว่าเขาจะเจตนาบริจาคทรัพย์สินทั้งหมดของเขาก็ตาม สิ่งที่ดีที่สุดก็คือให้จ่ายซะภาคทรัพย์สินทั้งหมดแก่บรรดาคนยากจนในเมืองหรือประเทศของเขา และอนุญาตให้ย้ายไปจ่ายที่อื่นได้หากมีผลดีอย่างอื่น และอนุญาตและถือว่าใช้ได้ถ้าจะจ่ายซะภาคล่วงหน้าสำหรับสองรอบปีเมื่อมีพิกัดครบ

ผู้ที่สามารถรับซะภาคได้: มีแปดจำพวก 1) ฝรั่ง คือผู้ไม่มีทรัพย์สินใดๆ เลย หรือมีเล็กน้อยไม่พอใช้จ่าย(ไม่ถึงครึ่งของรายจ่าย) 2) มิสกิน (ผู้ขัดสน) คือผู้ที่มีรายได้เกือบพอรายจ่าย หรือครึ่งหนึ่งของรายจ่าย 3) ผู้ทำหน้าที่เก็บและดูแลบริหารซะภาค 4) มุอัลลัฟกุลบุซุม คือบรรดาผู้ที่หัวใจของเขายังใหม่ต่ออิสลาม 5) การไถ่ทาส คือทาสที่ต้องการไถ่ตัวเองจากเจ้านาย 6) ผู้ที่มีหนี้สิน 7) ในหนทางของอัลลอฮ์ 8) คนเดินทางที่ขาดเสบียงและค่าใช้จ่าย แต่ละจำพวกนั้นให้จ่ายซะภาคตามความจำเป็นของเขา ยกเว้นเจ้าหน้าที่บริหารซะภาคซึ่งให้จ่ายตามคำตอบแทนที่ตกลงไว้ แม้ว่าเขาจะรวยก็ตามที และถือว่าใช้ได้แล้วถ้าหากมอบมันให้กับพวกเคาะวาริจญ์หรือกบฏถ้าหากว่าพวกเขาเข้ามามีอำนาจในเมืองของเขา และถือว่าใช้ได้เช่นกันถ้าหากว่าผู้ปกครองริบฮามันโดยการบังคับหรือโดยสมัครใจ ไม่ว่าเขาจะยุติธรรมหรือไม่ก็ตาม จะถือว่าใช้ได้ถ้าหากจ่ายซะภาคให้กับกาฬิร ทาส คนรวย คนที่เขา มีหน้าที่เลี้ยงดู และเชื้อสายบนีฮาซิม ถ้าหากว่าเขาได้จ่ายไปให้กับคนที่ไม่มีสิทธิรับซะภาคโดยที่เขาไม่รู้ ต่อมาเขาก็ได้รู้ความจริง กรณีนี้ถือว่าใช้ได้เช่นเดียวกัน เว้นแต่ถ้าหากว่าเขาจ่ายให้กับคนที่เขาแน่ใจว่าเป็นคนยากจนและแล้วก็ปรากฏในภายหลังว่าคนผู้นั้นร่ำรวย กรณีนี้ถือว่าใช้ได้

การบริจาคทานที่สุนัต: ท่านรอซูลุลลอฮ์ ^(ที่อดิดลุลลอฮ์) ได้กล่าวว่า

« إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ عِلْمًا عَلَيْهِ وَنَشْرُهُ، وَوَلًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صَحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ »

ความว่า “แท้จริง ในบรรดาสิ่งๆ ที่ตามผู้ศรัทธาไปในมวละอะมัลและความดีทั้งหลาย หลังจากการเสียชีวิตของเขาก็คือ ความรู้ที่เขาสั่งสอนและเผยแพร่มัน และบุตรที่สอลินห์ที่เขาทิ้งไว้ และมศหฟ์ที่เขาเหลือไว้ให้คนอื่นได้อ่าน หรือมัสยิดที่เขาสร้าง หรือบ้านที่เขาสร้างให้กับคนเดินทาง หรือธารน้ำที่เขาขุดไว้และทำให้มันมีน้ำไหลได้ใช้ประโยชน์ หรือการบริจาคทานที่เขา นำออกมาจากทรัพย์สินของเขาเมื่อตอนที่เขามีสุขภาพดีและยังมีชีวิตอยู่ มันจะตามเขาไปหลังจากที่เขาเสียชีวิตไปแล้ว” (อิบนุ มาญะฮ์)

การถือศีลอด

การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนเป็นสิ่งทีวาญิบ(จำเป็น)เหนือมุสลิมทุกคนที่มีสติปัญญา บรรลุศาสนภาวะ มีความสามารถและมีอายุในสภาพที่มีประจำเดือนหรือนิฟาส(เลือดหลังคลอดบุตร) และควรส่งเสริมให้เด็กถือศีลอดด้วย หากเขามีความสามารถเพื่อเป็นการฝึกฝนให้คุ้นเคย

ส่วนการเข้ามาของเดือนเราะมะฎอนสามารถรับรู้ด้วย 2 ประการ ดังนี้ 1) การมองเห็นจันทร์เสี้ยวด้วยพยานที่เป็นมุสลิม ยุติธรรม บรรลุศาสนภาวะ ถึงแม้จะเป็นผู้หญิงก็ตาม หรือ 2) การนับเดือนชะอฺบานให้ครบ 30 วัน

ซึ่งเมื่อรับรู้การเข้ามาของเดือนเราะมะฎอนแล้วจำเป็นต้องเริ่มถือศีลอดตั้งแต่วันรุ่งอรุณจนกระทั่งตะวันตกขอบฟ้า และการถือศีลอดที่เป็นฟัรฎู(วาญิบ)ต้องเนียต(ตั้งใจแน่วแน่)ก่อนรุ่งอรุณ

สิ่งที่ทำให้การถือศีลอดเป็นโมฆะ 1) **การร่วมประเวณีทางอวัยวะเพศ** ซึ่งสำหรับเขาแล้ว จะต้องชดด้วยการถือศีลอดใหม่พร้อมจ่ายกัฟฟาเราะฮฺ คือปลดปล่อยทาส หากไม่มีทาสก็ให้ถือศีลอด 2 เดือนติดต่อกัน หากไม่มีความสามารถก็ให้จ่ายอาหารแก่ผู้ยากจนจำนวน 60 คน และหากไม่มีความสามารถอีกก็ไม่มีอะไรใดๆ สำหรับเขา 2) **การทำให้น้ำอสุจิหลังออกมา** ด้วยสาเหตุการจูบ สัมผัส หรือการตั้งใจทำให้น้ำอสุจิหลังออกมา ส่วนผู้ที่ฝันเปียกนั้นการถือศีลอดของเขาถือว่าใช้ได้ 3) **การกินหรือดื่มโดยตั้งใจ** แต่หากเขาสลิมการถือศีลอดของเขาถือว่าใช้ได้ 4) **การทำให้เลือดไหลออก** ด้วยสาเหตุการรอกเลือดหรือการบริจาคน้ำเลือด ส่วนเลือดเล็กน้อยที่ใช้ในการวินิจฉัยหรือเลือดที่ออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น บาดแผล เลือดที่ไหลออกทางจมูก เลือดเหล่านี้ไม่ทำให้การถือศีลอดเป็นโมฆะ 5) **การอาเจียนโดยเจตนา** แต่หากมีฝืนเข้าไปในลำคอหรือบ้วนปาก สูดน้ำเข้าจมูกแล้วนำไปในลำคอ หรือนึกคิดแล้วมีน้ำอสุจิหลังออกมา หรือฝันเปียก หรือมีเลือด อาเจียนออกโดยไม่ได้ตั้งใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ทำให้การถือศีลอดของเขาเป็นโมฆะ ส่วนผู้ที่กินอาหารโดยคิดว่ามันเป็นเวลากลางคืนแล้วประจักษ์หลังจากนั้นว่าเป็นเวลากลางวัน เขาจำเป็นต้องชดใช้การถือศีลอดใหม่ และผู้ที่กินอาหารในเวลากลางคืนที่สงสัยเกี่ยวกับเวลารุ่งอรุณ การถือศีลอดของเขาไม่เป็นโมฆะ แต่หากเขากินอาหารในเวลากลางวันโดยไม่แน่ใจว่าตะวันตกขอบฟ้าแล้วหรือไม่ เขาจะต้องถือศีลอดใหม่ชดใช้

หุกมฺ(ข้อตัดสิน)ของผู้ละศีลอด

หะรอม(ไม่อนุญาต)ให้ละศีลอดในเดือนเราะมะฎอนสำหรับผู้ที่ไม่เหตุจำเป็น ส่วนผู้ที่มีประจำเดือนและนิฟาส(เลือดหลังคลอดบุตร)นั้นวาญิบ(จำเป็น)ต้องละศีลอด และผู้ที่ประสงค์จะช่วยเหลือชีวิตให้พ้นจากอันตรายก็วาญิบ(จำเป็น)ต้องละศีลอดเหมือนกัน และสุนนะฮฺให้ละศีลอดสำหรับผู้ป่วยที่กลัวอันตรายต่อตัวเองและสำหรับผู้เดินทางที่อนุญาตให้ละหมาดย่อได้ในเมื่อการเดินทางนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบากสำหรับเขา และอนุญาตให้ผู้ที่ไม่เดินทางในเวลากลางวันให้ละศีลอดได้ หญิงตั้งครรภ์และหญิงให้นมบุตรที่ทั้งสองกลัวอันตรายต่อตัวเองหรือทารกอนุญาตให้ละศีลอดได้ ซึ่งสำหรับบุคคลทั้งหมดนี้(ที่ละศีลอด)จะต้องชดถือศีลอดใหม่เพียงอย่างเดียว เว้นแต่หญิงตั้งครรภ์และหญิงให้นมบุตรที่ละศีลอดเพราะกลัวอันตรายต่อทารกเท่านั้น ซึ่งจะต้องเพิ่มการให้อาหารแก่ผู้ยากจนทุกๆ วัน(ที่ละศีลอด)

ส่วนผู้ที่ไม่สามารถถือศีลอดได้เนื่องด้วยความชราหรือป่วยเป็นโรคที่ไม่หวังว่าจะหายก็ให้อาหารแก่ผู้ยากจน 1 คนต่อทุกๆ วันที่ละศีลอด โดยที่ไม่ต้องถือศีลอดชดใช้ และผู้ที่ทำให้การชดล่าช้าเนื่องด้วยเหตุจำเป็นจนกระทั่งถึงเดือนเราะมะฎอนหน้า เขาจะต้องถือศีลอดชดเพียงอย่างเดียว แต่หากไม่มีเหตุจำเป็น เขาจะต้องให้อาหารแก่ผู้ยากจนต่อทุกๆ วันที่ละศีลอดวันละ 1 คน พร้อมกับถือศีลอดชดด้วย และสำหรับผู้ที่จะทำการชดเนื่องด้วยเหตุจำเป็นแล้วเขาก็เสียชีวิตก็ไม่มีอะไรสำหรับเขา (คือ ไม่ต้องชดและไม่ต้องให้อาหารแก่คนยากจน) แต่หากไม่มีเหตุจำเป็นก็ให้ผู้อื่นให้อาหารแก่คน

ยากจนต่อทุกๆ วันที่เขาละศีลอดวันละ 1 คน แทนเขา ซึ่งสุนนะฮ์นั้นให้ญาติใกล้ชิดของเขาเป็นผู้ถือศีลอดชดเชยสำหรับเดือนเราะมะฎอน หรือถือศีลอดเนื่องด้วยการบอบช้ำ และให้ญาติปฏิบัติตามการบอบช้ำที่เป็นการกักตุนทุกอย่างแทนเขา

ส่วนผู้ที่ละศีลอดเนื่องด้วยเหตุจำเป็นแล้วเหตุนั้นก็หมดไปในช่วงเวลากลางวันของเดือนเราะมะฎอน เขาจำเป็นจะต้องอดอาหารและเครื่องดื่มทุกชนิด และหากคนกาฟิรเข้ารับอิสลามหญิงมีประจำเดือนสะอาดจากประจำเดือน คนป่วยหายป่วย คนเดินทางกลับจากการเดินทาง เด็กบรรลุนิติภาวะ คนบ้ามีสติในช่วงเวลากลางวันของเดือนเราะมะฎอนในสภาพที่พวกเขาละศีลอด พวกเขาจำเป็นต้องถือศีลอดชดเชย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะถือศีลอดต่อในช่วงเวลาที่เหลือและไม่อนุญาตให้ผู้อื่นถือศีลอดแทนผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ละศีลอดได้ในเดือนเราะมะฎอน

การถือศีลอดสุนนะฮ์ : การถือศีลอดสุนนะฮ์ที่ประเสริฐที่สุดคือ การถือศีลอด 1 วัน และละศีลอด 1 วัน (วันเว้นวัน) ถัดจากนั้นคือ การถือศีลอดในวันจันทร์และวันพฤหัสบดี ถัดจากนั้นอีกคือ การถือศีลอดทุกๆ เดือนเดือนละ 3 วัน ที่ประเสริฐที่สุดคือ วันที่ 13, 14, 15 ของทุกๆ เดือนจันทร์คุดิ และยังมีสุนนะฮ์ให้ถือศีลอดให้มากในเดือนมูฮัรรัมและเดือนชะอฺบาน และยังมีสุนนะฮ์ให้ถือศีลอดอีกในวันอาซุรอฮ์(วันที่ 10 ของเดือน มูฮัรรัม) วันอะเราะาะพะฮ์(วันที่ 9 ชุลหิจญะฮ์) และการถือศีลอด 6 วัน ในเดือนเซาวาล และเป็นที่น่ารังเกียจ(มักรูฮ์)ที่จะเจาะจงเดือนเราะฎับ วันศุกร์และวันเสาร์ด้วยการถือศีลอด ส่วนการถือศีลอดในวันที่สงสัย คือ วันที่ 30 ของเดือนชะอฺบาน ก็เป็นที่น่ารังเกียจเหมือนกัน หากว่าท้องฟ้าแจ่มใส และหะรอม(ไม่อนุญาต)ให้ถือศีลอดในวันอีดอัล-ฟิฏร วันอีดอัล-อฎฺฮาและวันตัชริก(วันที่ 11, 12, 13 ชุลหิจญะฮ์) เว้นแต่สำหรับผู้ที่ต้องจ่ายดัมตะมัดตุอฺหรือกิรอน(ที่ไม่สามารถหาสัตว์มาเชือด)ก็อนุญาตให้ถือศีลอดได้ในวันตัชริก

ข้อควรจำ :

★ ผู้ที่มีหะดัษใหญ่ เช่น ผู้ที่มีญุนูป มีประจำเดือนและนิฟาส เมื่อทั้งสอง(ผู้ที่มีประจำเดือนและนิฟาส)สะอาดก่อนเวลาศุบหฺ อนุญาตให้ทั้งสองชะลอการอาบน้ำยกหะดัษไปจนถึงหลังอะซานศุบหฺ โดยให้รับประทานอาหารซะหฺรูก่อน และการถือศีลอดนั้นถือว่าใช้ได้

★ อนุญาตให้สตรีใช้ยาเพื่อชะลอการมีประจำเดือนให้ล่าช้าในเดือนเราะมะฎอนได้ โดยมีจุดหมายเพื่อการมีส่วนร่วมกับพี่น้องมุสลิมในการเคารพกักตุนต่ออัลลอฮ์(ถือศีลอด)ร่วมกัน หากการเข้ายาปลอดภัยจากอันตราย

★ อนุญาตให้ผู้ถือศีลอดกลืนน้ำลายหรือเสมหะได้ หากมันยังอยู่ในปาก

★ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า « لَا تَزَالُ أُمَّتِي يَخْرُجُ مَا عَجَلُوا الْإِفْطَارَ وَأَخْرَوْا السُّحُورَ » ความว่า

“ประชาชาติของฉันจะยังคงอยู่ในความดีหากพวกเขารับละศีลอดและรับประทานอาหารซะหฺรูล่าช้า” (อะหฺมัด) และท่านยังได้กล่าวอีกว่า « لَا يَزَالُ الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَلَ النَّاسُ الْفِطْرَ لَأَنَّ الْيَهُودَ » ความว่า “ศาสนาอิสลามจะยังคงเป็นที่ประจักษ์หากผู้คนทั้งหลายรับละศีลอด เนื่องจากว่าชาวยิวและคริสตจะละศีลอดล่าช้า” (อบู ดาวูด)

★ ดูอาห์จะถูกตอบรับขณะที่ละศีลอด ท่านนบีได้กล่าวว่า « رُفُؤُ دَعْوَى لَا رُفُؤَ دَعْوَى »

ความว่า “แท้จริงสำหรับผู้ถือศีลอดนั้น ขณะที่เขาละศีลอดจะมีดูอาห์ที่ไม่ถูกปฏิเสธ” (อิบนุ มัจญะฮ์) และส่วนหนึ่งของดูอาห์ที่ปรากฏจากท่านนบี (ﷺ) ขณะละศีลอดคือ

« ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ وَبَسَّتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ » คำอ่าน สะฮะบัต-ซ็อมะอ์ วับตัลละติล อูรูก วะ

ชะบะตัล อัจญ์รุ อินชาอัลลอฮ์ ความว่า ขอให้ความกระหายได้หายไป เส้นเลือดได้

ชุ่มฉ่ำสดชื่น และได้รับผลบุญ หากเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ (อบู ดาวูด)

★ สุนนะฮ์ให้ละศีลอดด้วยผลไม้รสหวาน(ผลอินทผลัมสด) หากไม่มีก็ด้วยผลอินทผลัมแห้ง และหากไม่มีอีกก็ให้ละศีลอดด้วยน้ำากอน

★ **ผู้ถือศีลอด** ควรหลีกเลี่ยงยาหยอดตา หยดน้ำในตาหรือหูในเวลาที่ถือศีลอด เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงจากความขัดแย้งของอุลละมาฮ์ในประเด็นนี้ แต่หากมีความจำเป็นต้องใช้ เช่น เพื่อการรักษา ก็ถือว่าไม่เป็นไร ถึงแม้จะมีรสชาติของการรักษาเข้าไปในลำคอก็ตาม และการถือศีลอดของเขาถือว่าใช้ได้

★ สุนนะฮ์ให้ชีวาก(ถูฟันด้วยไม้ข่อยหรือแปรงฟัน)ในทุกๆ เวลาขณะถือศีลอดโดยไม่เป็นการนำรังเกียจหรือมักรฺฮฺใดๆ ตามที่ศุนนะที่ถูกต้อง

★ ผู้ถือศีลอดจำเป็นต้องละทิ้งการนินทาว่าร้าย พูดเท็จและอื่นๆ ในทำนองนี้ แต่หากมีใครใดคนหนึ่งมาด่าว่าเขา ก็ให้เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอดอยู่” และด้วยที่เขารักษาใจของเขาและอวัยวะส่วนอื่นๆ จากความผิดพลาดและบาปต่างๆ ทำให้เขาสามารถรักษาการถือศีลอดของเขาให้ได้ดีอีกด้วย ดังที่มีหลักฐานปรากฏจากท่านนบี ^(ข้อถกเถียงฮุคม์) ที่ได้กล่าวว่า

«مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» ความว่า “**ผู้ใดที่ไม่ละทิ้งการพูดเท็จและยังปฏิบัติกับมันอยู่อีก อัลลอฮ์ไม่มีความประสงค์ใดๆ ที่ต้องให้เขาอดอาหารและเครื่องดื่ม**” อัล-บุคอรี

★ สุนนะฮ์ให้ผู้ที่ถูกเชิญให้ไปรับประทานอาหาร โดยเมื่อเขาเป็นผู้ถือศีลอดก็ให้เขาดูอาฮ์ให้กับเจ้าของอาหาร และหากเขาไม่ถือศีลอดก็ให้เขารับประทานอาหารนั้น

★ คีนัลยัลละตุลกีอฺดรุเป็นคีนที่ประเสริฐที่สุดในรอบปี และเจาะจงการได้มาของมันในสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน โดยเฉพาะในคีนที่ 27 เราะมะฎอน ซึ่งการกระทำความดีในคีนนั้นดีกว่าการกระทำความดีในหนึ่งพันเดือน คีนัลยัลละตุลกีอฺดรุจะมีสัญญาณต่างๆ ส่วนหนึ่งของมันคือ บรรยากาศในคีนนั้นจะดีและในวันรุ่งขึ้นดวงอาทิตย์จะขึ้นในสภาพที่แสงของมันไม่จ้ามากนัก และมีบรรยากาศยามเช้าที่สดชื่น ซึ่งบางทีมุสลิมอาจได้รับมันโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว ดังนั้นที่จำเป็นคือ ให้มันทำอิบาดะฮ์ในเดือนเราะมะฎอน โดยเฉพาะในสิบวันสุดท้ายของเราะมะฎอน และพยายามอย่าให้พลาดการกระทำความดีในคีนนั้นโดยที่ไม่ได้ละหมาด และเมื่อละหมาดตะรอวิห์แบบญะมาอะฮ์แล้วก็อย่าเลิกจนกว่าจะละหมาดพร้อมกับอิหม่ามจนครบสมบูรณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลบุญของการละหมาดทั้งคีน

★ ผู้ใดที่ถือศีลอดสุนนะฮ์ มีสุนนะฮ์ให้เขาถือศีลอดครบทั้งวัน ซึ่งการถือศีลอดครบทั้งวันนี้ไม่เป็นทิวาญิบ(หากเขาจะละศีลอดก็ได้) และหากเขาตั้งใจทำให้การถือศีลอดเสียก็ไม่เป็นไรและไม่ต้องชดเชยถือศีลอดใหม่ในภายหลัง

อิติกาฟ : อิติกาฟ คือ การเก็บตัวของมุสลิมที่มีสติปัญญาอยู่ในมัสยิดเพื่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอิติกาฟนั้นต้องสะอาดจากหะดัษใหญ่และไม่ออกจากมัสยิด เว้นแต่มีธุระจำเป็น เช่น เพื่อรับประทานอาหาร ถวายทุกซ์ อาบน้ำวาญิบ เป็นต้น และการอิติกาฟจะเป็นโมฆะเมื่อออกจากรวมมัสยิดโดยไม่มีเหตุจำเป็นและร่วมประเวณีกับภรรยา การอิติกาฟเป็นสุนนะฮ์ในทุกๆ เวลา(ที่เขายืนอยู่ในมัสยิด) และในเดือนเราะมะฎอนเป็นสุนนะฮ์มุอักกะดะฮ์ (สุนนะฮ์ที่ส่งเสริมให้ทำอย่างยิ่ง) โดยเฉพาะในสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน ส่วนระยะเวลาของมันอย่างน้อยที่สุดคือหนึ่งชั่วโมง และที่ดีควรอิติกาฟอย่าให้น้อยกว่าหนึ่งวันกับหนึ่งคีน และสตรีไม่อนุญาตให้เข้าอิติกาฟเว้นแต่เมื่อสามีของนางได้อนุญาต สำหรับผู้ที่เข้าร่วมอิติกาฟมีสุนนะฮ์ให้เว้นกับการทำอิบาดะฮ์และการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ละทิ้งการทำสิ่งที่เป็นมูบาหฺหรือสิ่งที่ถูกอนุมัติจนเกินเลย (เช่นนอนมาก กินมากเกินไป คุยมากเกินไป) และห่างไกลจากสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง

การครองอิหฺรอม สำหรับผู้ที่จะครองอิหฺรอมมีสี่นนะฮฺให้อาบน้ำทำความสะอาดร่างกาย ใส่
 นำหอมและละทิ้งเครื่องแต่งกายที่มีการตัดเย็บ โดยให้สวมใส่ผ้าสองผืนสีขาวที่สะอาดนุ่ง
 ด้านล่างและห่มด้านบน หลังจากนั้นให้เนียตอิหฺรอมในใจ พร้อมกล่าวว่า “ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ
 คุมุเราะฮฺตัน” (สำหรับผู้ที่ทำคุมุเราะฮฺ) หรือ “ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ คุมุเราะฮฺตัน ะหัจญ์นั” (สำหรับผู้ที่ทำหัจญ์)
 หรือ “ลَبَّيْكَ اللَّهُمَّ คุมุเราะฮฺตัน ะหัจญ์นั” (สำหรับผู้ที่ทำคุมุเราะฮฺพร้อมกับหัจญ์)
 และหากกลัวว่าไม่สามารถประกอบพิธีหัจญ์หรือคุมุเราะฮฺให้สมบูรณ์ได้) อนุญาตให้เขาตั้ง
 เงื่อนไขด้วยการกล่าวว่า “พะอินะหะซะนะนี หะบิซุน ะมะหิลลี หัยษุ ะหะบ์ซะดะนี” **ความว่า**
 “หากมีอุปสรรคใดๆ มาขัดขวางฉัน การปลดอิหฺรอมของฉันก็จะอยู่ ณ จุดที่พระองค์ทรงกักฉัน”
 ผู้ประกอบพิธีหัจญ์สามารถเลือกกระหว่างประเภทของการประกอบพิธีหัจญ์ทั้งสาม นั่นคือ แบบ
 ตะมัดตุอฺ แบบอิฟรอดและแบบกิรอน ที่ประเสริฐที่สุดคือ แบบตะมัดตุอฺ วิธีของมันคือ ให้ครอง
 อิหฺรอมทำคุมุเราะฮฺในเดือนหัจญ์ (เซอวาล ซุลกิดะฮฺและสิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮฺ)
 พร้อมตะหัลลุล (ปลดอิหฺรอม) หลังจากนั้นให้ครองอิหฺรอมทำหัจญ์ในปีเดียวกัน ส่วนแบบอิฟร
 อดวิธีของมันคือ ให้ครองอิหฺรอมทำหัจญ์อย่างเดียว และแบบกิรอนวิธีของมันคือ ให้ครองอิห
 รอมทำคุมุเราะฮฺและหัจญ์รวมในเวลาเดียวกัน หรือครองอิหฺรอมเนียตทำคุมุเราะฮฺก่อนแล้วให้
 เนียตนำพิธีหัจญ์เข้าร่วมด้วยกันก่อนที่จะเริ่มทำการภาะวะวาฟ

สิ่งต้องห้ามในขณะครองอิหฺรอม: 1) การกำจัดขนออกจากร่างกายด้วยการโกนหรือวิธีอื่นๆ 2) การตัดเล็บ 3) การสวมใส่สิ่งที่ตัดเย็บสำหรับผู้ชาย เว้นแต่ไม่มีผ้าถุงผืนล่างอนุญาตให้ใส่กางเกงได้ หรือไม่มีร่องเท้าตะก้อนอนุญาตให้สวมคุ๊ฟ (รองเท้าหุ้มข้อ) ได้ โดยต้องตัดให้เหลือแค่ได้ติดตาม และไม่ต้องจ่ายฟิดยะฮฺใดๆ 4) การปกปิดศีรษะสำหรับผู้ชาย 5) การใช้เครื่องหอมตามตัวและผ้าอิหฺรอม 6) การล่าสัตว์บก คือสัตว์ป่าที่กินได้ 7) ทำพิธีแต่งงาน (อะกัदनิกาน) ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ไม่หฺรอมและไม่ต้องจ่ายฟิดยะฮฺใดๆ 8) การมีความสัมพันธ์กับภรรยาด้วยอารมณ์ทางเพศที่ไม่ถึงขั้นการสอดใส่ทางอวัยวะเพศหญิง (เช่น การจูบ การเล้าโลม เป็นต้น) ซึ่งฟิดยะฮฺของมันคือ แพะหนึ่งตัว หรือถ้อยศีลอุดสามวัน หรือ ให้อาหารแก่ผู้ยากจนหกคน 9) การร่วมประเวณีทางอวัยวะเพศหญิง ซึ่งหากมันเกิดขึ้นก่อนการทะเลาะวิวาท (การปลดอิหฺรอม) ครั้งแรก การประกอบพิธีหัจญ์ของเขาจะเป็นโมฆะ และเขาจำเป็นต้องประกอบพิธีหัจญ์นั้นใหม่สมบูรณ์ และชดเช้ทำใหม่อีกในเป็นน้ำพุพร้อมกับเชือดอูฐหนึ่งตัวแจกจ่ายให้กับผู้ยากจนในเขตบริเวณมักกะฮฺ และหากการร่วมประเวณีนั้นเกิดขึ้นหลังการทะเลาะวิวาท (การปลดอิหฺรอม) ครั้งแรก การประกอบพิธีหัจญ์ของเขาไม่เป็นโมฆะ และจำเป็นต้องสำหรับเขาต้องจ่ายอูฐหนึ่งตัว และหากเขาร่วมประเวณีในขณะที่ทำพิธีอุมเราะฮฺ ก็จะทำให้

บัยตุลลอฮฺก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขาที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แน่บนอนอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงขอบใจ และผู้ทรงรอบรู้

(อัล-บะเกาะอะฮะฮฺ 158)

เมื่อขึ้นบนภูเขาเศาะฟาแล้วให้หันหน้าไปยังกะอฺบะฮ์แล้วยกมือทั้งสองข้าง กล่าวตักบิร ตะฮฺลีล และขออุมมัลฮัจญ์ หลังจากนั้นก็ลงจากภูเขาเศาะฟาเดินไปยังสัญลักษณ์สีเขียวแล้ววิ่งไปยังสัญลักษณ์สีเขียวอีกอัน จากนั้นก็เดินปกติจนกระทั่งถึงภูเขามัรวะฮ์และให้ปฏิบัติดังเช่นที่ปฏิบัติที่ภูเขาเศาะฟาเว้นแต่ไม่ต้องอ่านอายะฮ์อัล-กุรอานข้างต้น หลังจากนั้นให้ลงแล้วปฏิบัติดังเช่นที่ปฏิบัติในเที่ยวแรกจนกระทั่งครบเจ็ดเที่ยว จากภูเขาเศาะฟาถึงภูเขามัรวะฮ์นับเป็นหนึ่งเที่ยว และจากภูเขามัรวะฮ์ถึงภูเขาเศาะฟา นับเป็นอีกหนึ่งเที่ยว ปฏิบัติเช่นนี้เรื่อยๆ จนครบเจ็ดเที่ยว หลังจากนั้นให้ (ตะฮฺลุล/ปลดอิหฺรอม) ด้วยตัดผมหรือโกนศีรษะ ซึ่งการโกนศีรษะจะดีกว่า เว้นแต่เป็นอุมเราะฮ์ของผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัตตุอฺ (คือให้ตัดผมโดยไม่ต้องโกนจะดีกว่า) เพราะว่าหลังจากนั้นเขาจะต้องประกอบพิธีหัจญ์ต่อไป ส่วนผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบกิรอนหรืออิฟรอดก็ไม่ต้องตะฮฺลุล (ปลดอิหฺรอม) หลังจากญะวาฟกุดมัจญ์จนกระทั่งเขาได้ขว้างเสาหินญุมเราะฮ์ตุลอะเกาะบะฮ์ในวันอีด และผู้หญิงก็เหมือนผู้ชายในทุกๆ ขั้นตอน เว้นแต่พวกนางไม่ต้องวิ่งเหยาะๆ ในขณะญะวาฟและสะแอ

วิธีการประกอบพิธีหัจญ์: เมื่อถึงวันอีด-ตริวีเยฮ์ (วันที่ 8 ชุลหิญญะฮ์) ให้ชาวมักกะฮ์ครองอิหฺรอม (และให้ผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัตตุอฺครองอิหฺรอมใหม่อีกครั้ง ส่วนผู้ที่ประกอบพิธีแบบกิรอนหรืออิฟรอดก็ไม่ต้องครองอิหฺรอมใหม่ เพราะยังคงอยู่ในสภาพที่อิหฺรอมอยู่แล้ว) แล้วให้ทุกคนมุ่งไปยังมินาเพื่อค้างคืนสำหรับวันที่ 9 ที่มินา และเมื่อตะวันขึ้นในตอนเช้าวันที่ 9 ให้เดินไปยังทุ่งอะเราะซะฮ์ หลังจากนั้นเมื่อตะวันคล้อยให้ละหมาดซุฮฺรและอัศรแบบรวมและย่อ ซึ่งบริเวณอะเราะซะฮ์ทั้งหมดเป็นสถานที่ฎุอ์ เว้นแต่ที่ราบอุเราะนะฮ์ที่จะใช้เป็นสถานที่ฎุอ์ไม่ได้ แล้วให้กล่าวซิกรินี้ให้มาก **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** คำอ่าน **ลาอิลาฮะ อัลลัลลอฮ์ วะหฺดะฮ์ ล่าชะรีกะละฮ์ ละฮุล มุลกุ วะละฮุล หัมดฺ วะฮฺวะ อะลา กุลลิล ชัยอิน เกาะติร ความว่า** “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์พระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ กรณสิทธิและการสรรเสริญทั้งปวงเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง”

และให้หันขออุมมัลฮัจญ์ เตาบะฮ์ อ่อนวนต้ออัลลอฮ์จนกระทั่งตะวันลับขอบฟ้า แล้วให้เดินออกไปยังมุขตะลียะฮ์ด้วยความสงบเสียงมนอบน้อมพร้อมตักบิยะฮ์และรำลึกถึงอัลลอฮ์ และทันทีที่มาถึงมุขตะลียะฮ์ให้ละหมาดมัซริบและอิซฮาอ์แบบรวมและย่อ แล้วค้างคืนที่นั่น เมื่อเช้าเวลาสุบหฺให้รับละหมาดในช่วงแรกของเวลาของมัน แล้วขออุมมัลฮัจญ์จนกระทั่งสว่าง (ใกล้ตะวันขึ้น) หลังจากนั้นให้เดินไปยังมินาก่อนตะวันขึ้น เมื่อมาถึงที่ที่ราบมุหฺสสิร์ให้เร่งการเดินทางหากมีความสามารถ จนกระทั่งถึงมินาแล้วให้เริ่มขว้างเสาหินญุมเราะฮ์ตุลอะเกาะบะฮ์ (เสาหินต้นที่สาม) เป็นขั้นตอนแรก ซึ่งก่อนที่จะขว้างเสาหินให้หยุดกล่าวตักบิยะฮ์ วิธีการขว้างคือ ให้ขว้างด้วยก้อนหินเล็กๆ (ทีละลูกติดต่อกัน) เจ็ดลูก พร้อมกับกล่าวตักบิร “อัลลอฮุอักบัร” และยกมือทุกครั้งทีขว้าง โดยมีเงื่อนไขว่าก้อนหินนั้นจะต้องตกลงในป้อ ถึงแม้จะไม่โดนเสาหินก็ตาม หลังจากนั้นให้เชือดสัตว์ฮัจญ์ แล้วโกนศีรษะหรือตัดผมซึ่งการโกนศีรษะนั้นจะดีกว่า ด้วยการขว้างเสาหินและโกนศีรษะ (หรือตัดผม) ทุกอย่างที่เป็นสิ่งต้องห้ามในการครองอิหฺรอมก็กลายเป็นที่อนุมัติสำหรับเขา เว้นแต่การร่วมประเวณีกับภรรยาหรือที่เรียกว่า การตะฮฺลุลเอาวัล หรือการปลดอิหฺรอมครั้งแรก หลังจากนั้นให้เข้าไปยังมักกะฮ์เพื่อทำการญะวาฟอิฟฺาญะฮ์ (ญะวาฟหัจญ์) ซึ่งมันเป็นการญะวาฟที่วาญิบที่จะทำให้การประกอบพิธีหัจญ์นั้นสมบูรณ์ จากนั้นหากเขาเป็นผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัตตุอฺ (หรือประกอบ

พิธีหัจญ์แบบกิรอนหรืออิฟรอต) แต่ยังไม่ได้สะแอหลังจากญะวาฟกูมให้ต่อด้วยการสะแอระหว่างเขาเศาะฟาและมัรวะฮ์ เมื่อเขาปฏิบัติสิ่งดังกล่าวแล้ว ทุกอย่างที่เป็นสิ่งต้องห้ามในการครองอิหฺรอมก็กลายเป็นที่อนุมัติสำหรับเขา แม้กระทั่งการร่วมประเวณีกับภรรยาก็ตาม หรือที่เรียกว่า การทะเลาะหลลุ ฆานีญ์ หรือการปลดอิหฺรอมครั้งที่สอง หลังจากนั้นให้กลับไปค้างคืนที่มินาซึ่งมันเป็นสิ่งที่วาญิบ และให้ขว้างเสาหินที่นั่น สองหรือสามวัน หลังตะวันตกล้อยทุกคืน ต้นละเจ็ดลูก เริ่มตั้งแต่เสาหินต้นแรกเจ็ดลูก เสร็จแล้วให้เดินไปข้างหน้าหน่อยแล้วหยุดยืนขอดุอาอ์ จากนั้นต่อด้วยเสาหินต้นกลางเจ็ดลูก เสร็จแล้วให้เดินไปข้างหน้าหน่อยแล้วหยุดยืนขอดุอาอ์ สุดท้ายต่อด้วยเสาหินถุ้มเราะตุลอะเกาะบะฮ์ (เสาหินต้นที่สาม)เจ็ดลูก ไม่ต้องหยุดยืนขอดุอาอ์หลังจากขว้างเสาสุดท้ายเสร็จ และให้ขว้างเสาหินเช่นนี้ในวันที่สอง (วันที่ 12 ชุลหิจญะฮ์) และหากต้องการรีบออกจากมินา ก็ให้ออกจากบริเวณมินาก่อนตะวันตกขอบฟ้า แต่เมื่อตะวันตกขอบฟ้าวันที่ 12 แล้ว โดยที่เขาอยู่ที่ยะมินาเขาจำเป็นต้องค้างคืนที่มินาอีกคืนหนึ่งและให้ขว้างเสาหินในวันรุ่งขึ้น (ดังเช่นวันที่ 11 และ 12 ชุลหิจญะฮ์) เว้นแต่เขาตั้งใจที่จะออกวันที่ 12 ชุลหิจญะฮ์ แต่ด้วยความแออัดบนถนนทางเดินทำให้ไม่สามารถออกได้ก่อนตะวันตกขอบฟ้าก็ไม่ใช่ไรที่เขาจะออกจากมินาหลังตะวันตกขอบฟ้าแล้ว ผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบกิรอนก็เหมือนกับผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบอิฟรอต เว้นแต่เขา (ผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบกิรอน) จะต้องเชือดสัตว์ฮัตยเหมือนกับผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัดตุฮ์ และเมื่อผู้ประกอบพิธีหัจญ์ต้องการเดินทางกลับภูมิลำเนาให้อาลากะอูบะฮ์ก่อนด้วยการญะวาฟะดาอ์ (ญะวาฟอาลา) เพื่อให้พิธีหัจญ์ของเขาสิ้นสุดลง ณ ที่กะอูบะฮ์ นอกจากผู้หญิงที่มีประจำเดือนและเลือดนิฟาสที่ไม่ต้องญะวาฟะดาอ์ และหากเขาง่วนอยู่กับการค้าขายหลังจากญะวาฟะดาอ์แล้วให้เขากลับมาญะวาฟะดาอ์ใหม่ (ก่อนที่จะเดินทางกลับภูมิลำเนา) ส่วนกรณีผู้ที่เดินทางกลับภูมิลำเนาก่อนที่จะญะวาฟะดาอ์ หากภูมิลำเนาอยู่ใกล้ให้เขากลับมาญะวาฟะดาอ์ใหม่ และหากภูมิลำเนาอยู่ไกลเขาจำเป็นต้องจ่ายดัม

รูกนของการประกอบพิธีหัจญ์มีสี่ประการ : 1) การครองอิหฺรอม คือ การตั้งเจตนาเข้าสู่พิธีหัจญ์ 2) การรูกูฟที่อะเราะซะฮ์ 3) การญะวาฟอิฟาญะฮ์ (การญะวาฟหัจญ์) 4) การสะแอหัจญ์

สิ่งวาญิบในการประกอบพิธีหัจญ์มีแปดประการ: 1) การครองอิหฺรอมที่มีกอด 2) การรูกูฟที่อะเราะซะฮ์จนกระทั่งคำ 3) การมะบิต (ค้างคืน) ที่มุซตะลิมะฮ์จนกระทั่งหลังเที่ยงคืน 4) การมะบิต (ค้างคืน) ที่มินาในค่ำคืนของวันดัฮริก (วันที่ 11, 12, 13 ชุลหิจญะฮ์) 5) การขว้างเสาหิน 6) การโกนศีรษะหรือตัดผม 7) การญะวาฟะดาอ์ 8) การเชือดสัตว์ฮัตยสำหรับผู้ประกอบพิธีหัจญ์แบบตะมัดตุฮ์และแบบกิรอน

รูกนของการประกอบพิธีอุมเราะฮ์มีสามประการ 1) การครองอิหฺรอม 2) การญะวาฟอุมเราะฮ์ 3) การสะแออุมเราะฮ์

สิ่งวาญิบในการประกอบพิธีอุมเราะฮ์มีสองประการ 1) การครองอิหฺรอมที่มีกอด 2) การโกนศีรษะหรือตัดผม

❁ ผู้ใดที่ละทิ้งรูกนใดรูกนหนึ่ง การประกอบพิธีหัจญ์หรืออุมเราะฮ์ของเขาจะไม่สมบูรณ์เว้นแต่เขาจะต้องปฏิบัติมัน ผู้ใดที่ละทิ้งวาญิบใดวาญิบหนึ่งเขาจะต้องทดแทนด้วยดัม (เชือดสัตว์) และผู้ใดที่ละทิ้งสุนนะฮ์ใดสุนนะฮ์หนึ่งก็ไม่ใช่ปัญหาใดๆ สำหรับเขา

เงื่อนไขที่จะทำให้การญะวาฟรอบกะอูบะฮ์ถูกต้องมีสิบสามประการ 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีสติปัญญา 3) การเนียตเจตนาที่เจาะจงแน่นอน 4) เข้าเวลาของญะวาฟ 5) ปกปิดเอาระฮ์สำหรับผู้ที่มีความสามารถ 6) สะอาดจากหะดัษ(คือต้องไม่มีญุนบูหรือหะดัษใหญ่ และต้องมีน้ำละหมาด)นอกจากเด็กเล็ก 7) ญะวาฟให้ครบเจ็ดรอบด้วยความแน่ใจ 8) ให้กะอูบะฮ์อยู่ข้างซ้ายมือ และให้ทวนทำใหม่ในรอบที่ญะวาฟผิดพลาด 9) ไม่เดิน

ถอยหลัง 10) เดินเท้าภูาระวาฟสำหรับผู้ที่มีความสามารถ 11) ภูาระวาฟติดต่อกันทุกรอบ 12) ภูาระวาฟอยู่ในมัสยิดหะรอม 13) เริ่มทำการภูาระวาฟจากหินดำ

สุนนะฮ์ในการภูาระวาฟ : สัมผัสหินดำและจูบมัน, การกล่าวตักบีร ณ หินดำ, สัมผัสรุกนุลยะมานีย (มุมที่อยู่ก่อนมุมหินดำ), การสไบเฉียง (ในการภูาระวาฟอุมเราะฮ์และภูาระวาฟกุฎุม), การวิ่งเหยาะๆ และเดินปกติในที่ๆ เป็นตำแหน่งของมัน, ขอคูอาฮ์และรำลึกถึงอัลลอฮ์ขณะทำการภูาระวาฟ, การเข้าใกล้กะอฺบะฮ์, การละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังมะกอมบนบีอิบรอฮีมหลังเสร็จสิ้นจากการภูาระวาฟ

เงื่อนไขของการสะอามีเก๊าประการ : 1) นับถือศาสนาอิสลาม 2) มีสติปัญญา 3) การเนยต (มีเจตนา) 4) สะแอติดต่อกัน 5) เดินเท้าสะแอสำหรับผู้ที่มีความสามารถ 6) สะแอให้ครบเจ็ดเที่ยวด้วยความแน่ใจ 7) ต้องเดินให้ถึงภูเขาทั้งสองลูกอย่างแน่ใจ 8) ต้องสะแอหลังจากทำการภูาระวาฟที่ถูกต้อง 9) เริ่มเที่ยวที่เป็นคี่จากเศาะฟา และเที่ยวที่เป็นคู่จากมัรวะฮ์

สุนนะฮ์ในการสะแอ: สะอาดจากหะดัษ (ใหญ่ หะดัษเล็ก) และปราศจากสิ่งสกปรก, ปกปิดเอาเอะฮ์ฮ์, รำลึกถึงอัลลอฮ์และขอคูอาฮ์ขณะทำการสะแอ, เริงการเดินและเดินปกติในที่ๆ เป็นตำแหน่งของมันแต่ละที, ขึ้นไปถึงบนภูเขาเศาะฟาและมัรวะฮ์, การติดต่อกันระหว่างการสะแอกับการภูาระวาฟ

ข้อควรระวัง : ที่ประเสริฐที่สุดคือให้ทำการขว้างเสาหินในวันของมัน (คือ ของวันที่ 11 ให้ขว้างในวันที่ 11 ของวันที่ 12 ให้ขว้างในวันที่ 12 ของวันที่ 13 ให้ขว้างในวันที่ 13) แต่หากทำการขว้างเสาหินของวันนี้ในวันพรุ่งนี้ หรือทำการขว้างเสาหินทั้งหมดในวันสุดท้ายของวันตหริกก็ถือว่าใช้ได้

อุฎฺฮียะฮ์ : อุฎฺฮียะฮ์ (การเชือดกุรบาน) เป็นสุนนะฮ์มุอักกะดะฮ์ เมื่อเช้าสิบวันแรกของเดือนฮุญญะฮ์ห้ามไม่ให้ผู้ที่ต้องการเชือดอุฎฺฮียะฮ์ตัดผมหรือตัดเล็บ จนกระทั่งเขาได้เชือดสัตว์พลีนั้น

อะกีเกาะฮ์ : ส่วนการอะกีเกาะฮ์นั้นเป็นสุนนะฮ์ สำหรับทารกชายให้เชือดแพะสองตัว ทารกหญิงแพะหนึ่งตัว โดยให้เชือดในวันที่เจ็ดนับจากวันเกิด และในวันที่เจ็ดนี้มีสุนนะฮ์เช่นกัน ให้โกนศีรษะทารก แล้วบริจาคให้ทานเป็นเงินตามน้ำหนักของเส้นผมทารก และตั้งชื่อให้กับทารก ซึ่งชื่อที่ดีที่สุดคือ อับดุลลอฮ์ อับดุลเราะห์มาน และห้ามไม่ให้ตั้งชื่อ อับดุล(บ่าว)ที่นอกเหนือจากอัลลอฮ์ เช่น อับดุลนบี อับดุลเราะฮ์มุล และหากเวลาการทำอะกีเกาะฮ์และอุฎฺฮียะฮ์ตรงกัน ก็ถือว่าการทำอันใดอันหนึ่งสามารถทดแทนอีกอันหนึ่งได้ด้วย

เกร็ด : ผู้ใดที่เข้ามัสยิดนบี ^(คืออัลลอฮ์อะลีย) ให้เริ่มด้วยการละหมาดสุนัตตะหียะตุลมัสยิดสองร็อกอะฮ์ จากนั้นให้ไปเยี่ยมมกุโบรของท่านโดยหันหน้าเข้าหาท่าน หันหลังให้กับทิศกิบลัต ให้ใจเต็มไปด้วยความเคารพและให้เกียรติ เสมือนกับว่าเขาเห็นท่านนบี ^(คืออัลลอฮ์อะลีย) กับตา แล้วให้สลามด้วยการกล่าวว่า “อัสสลามุอะลัยกะ ยาอะฮ์ซุลลุลลอฮ์” (ความสันติจงมีแด่ท่าน โอ้ เราะฮ์มุลลอฮ์) และหากจะเพิ่มเติมไปกว่านี้ก็เป็นการดี จากนั้นให้ขยับไปทางขวาประมาณหนึ่งศอก แล้วกล่าว “อัสสลามุอะลัยกะ ยาอะบาบักร อัศศิดดีก” (ความสันติจงมีแด่ท่าน โอ้ อะบูบักร อัศศิดดีก) จากนั้นให้ขยับไปทางขวาอีกประมาณหนึ่งศอก แล้วกล่าว “อัสสลามุอะลัยกะ ยาอุมัร อัลฟารูก” (ความสันติจงมีแด่ท่าน โอ้ อุมัร อัลฟารูก) ขอพระองค์ได้ทรงตอบแทนทั้งสองจากนบีของทั้งสองและจากอิสลามด้วยความดีทั้งปวง หลังจากนั้นให้หันหน้าไปยังทิศกิบลัต โดยเดินออกไปให้ห้องที่ฝังศพนั้นอยู่ทางซ้ายมือเขา แล้วจึงขอคูอาฮ์

จิตปาถะสาระ

★ **ความชั่ว :** สามารถจัดและลบล้างได้ด้วยประการต่างๆ อาทิ : การกลับตัวอย่างจริงจัง การขออภัยโทษ การทำความดี การถูกทดสอบด้วยความทุกข์ การบริจาคทาน การขออภัยให้กับผู้อื่น เป็นต้น ถ้าหากยังมีหลงเหลืออยู่ก็และอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยให้ เขาก็จะถูกลงโทษตามความชั่วนั้นในหลุมฝังศพหรือในวันกิยามะฮ์ หรือในนรกญะฮันนัม จนกว่าจะชำระจนสะอาดจากความผิดนั้น แล้วเขาก็จะถูกนำให้เข้าสวรรค์ถ้าหากว่าเขาเสียชีวิตบนหลักศรัทธาที่เชื่อมั่นในเอกภาพแห่งอัลลอฮ์ แต่ถ้าหากเขาเสียชีวิตในสภาพของกุฟรฺหรือปฏิเสธศรัทธา หรือการตั้งภาคี หรือนิฟากสลับปลับกลบกลอก เขาก็จะถูกทรมานในนรกตลอดกาล ความผิดและบาปต่างๆ นั้นมีผลมากมายต่อตัวมนุษย์ ผลของมันต่อหัวใจมนุษย์เช่น : มันทำให้หัวใจรู้สึกโดดเดี่ยวและมีดมน ต่ำต้อย ปวยไข้ และถูกปกปิดจากอัลลอฮ์ ส่วนผลของมันต่อศาสนาก็คือ : มันทำให้เกิดความชั่วอื่นตามมาอีก มันคอยห้ามไม่ให้ทำดีและเคารพภักดีอัลลอฮ์ และกีดกันดุอาอ์ที่ทํานอริฮุล (คืออัลลอฮ์อยู่ด้วยตัวเดียว) และเหล่ามลาอิกะฮ์รวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาวิงวอนขอพรให้เขา ส่วนผลของมันต่อวิชาชีพหรือโศคลาภที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้ก็คือ : มันกีดขวางไม่ให้ได้รับวิชาชีพจากอัลลอฮ์ มันทำลายนิมัตที่มีอยู่แล้วและก่อความเสียหายต่อบะเราะเกตหรือความจำเริญของทรัพย์สิน ส่วนผลของมันต่อตัวบุคคลนั้นก็คือ : มันทำให้ความจำเริญของชีวิตเสียหาย ทำให้เกิดความคับแค้นในชีวิต และทำให้เกิดความยากลำบากในกิจการต่างๆ ส่วนผลของมันต่ออะมัลหรือการปฏิบัติความดี : มันห้ามไม่ให้อะมัลต่างๆ ถูกตอบรับ และผลของมันต่อสังคมก็คือ : มันทำให้นิคมิตความสงบสุขในสังคมหมดไป ทำให้เกิดภาวะข้าวยากหามากแพง เป็นเหตุให้ผู้ปกครองและศัตรูถูกชี และกีดกันนำฝนไม่ให้ตกลงมาเพื่อสร้างความอุดมสมบูรณ์ ฯลฯ

★ **ความทุกข์ :** ความสบายใจ ความสุขใจและการหมดทุกข์นั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนต่างปรารถนา และด้วยประการดังกล่าวทำให้มนุษย์สามารถมีชีวิตที่ดีได้ การที่จะทำได้มาซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้มีสาเหตุหลายประการที่เกี่ยวข้องกับทั้งด้านศาสนา ด้านวิสัยธรรมชาติตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ และด้านการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งมันจะไม่รวมอยู่ ณ ที่ใดยกเว้นกับตัวบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น ในจำนวนสาเหตุเหล่านั้นก็คือ 1) การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ 2) การปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกใช้ให้ทำและละเลิกจากสิ่งต้องห้าม 3) การทำดีต่อผู้อื่น ด้วยคำพูด การกระทำ และสิ่งที่ดีต่างๆ 4) การร่วนอยู่กับงานหรือความรู้ที่มีประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ทางศาสนาหรือทางโลก 5) การไม่คิดยึดติดกับอนาคตหรืออดีต แต่ทุ่มเทให้กับงาน ณ เวลาปัจจุบัน 6) การรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก 7) การพูดถึงนิมัตของอัลลอฮ์ทั้งที่เห็นชัดเจนและไม่เปิดเผย 8) การมองไปยังผู้ที่มีฐานะต่ำกว่า และไม่มองไปยังผู้ที่มีฐานะสูงกว่าในเรื่อง دنیا 9) การพยายามขจัดสาเหตุที่นำมาซึ่งความทุกข์ และสร้างปัจจัยแห่งความสุขในชีวิต 10) การมุ่งสู่อัลลอฮ์เพื่อขออภัยที่ช่วยขจัดความทุกข์

เกร็ดความรู้ : อิบรอฮีม อัล-เคาวาซ ~ ได้กล่าวว่า : โสณของหัวใจนั้นมีห้าประการ คือ การอ่านอัลกุรอานด้วยการตะดับบรูไคร์ครวญ การที่ท้องว่าง การลุกขึ้นละหมาดเวลากลางคืน การนอนบอต่ออัลลอฮ์ช่วงท้ายของคืน และการนั่งอยู่พร้อมๆ กับบรรดาศอลิฮีนผู้มีคุณธรรม

★ **การแต่งงาน :** ถือเป็นการสิ้นสุดหรือส่งเสริมให้แต่งงานสำหรับผู้ที่มีความรู้สึกทางเพศแต่ไม่กลัวว่าจะผิดประเวณี ส่วนผู้ที่ไม่มีความรู้สึกทางเพศถือว่าอยู่ในระดับอนุญาติให้แต่งงานได้เท่านั้น ส่วนผู้ที่มีความรู้สึกทางเพศและกลัวว่าตัวเองจะผิดประเวณีถือว่าวาญิบหรือจำเป็นที่เขาจะต้องแต่งงาน การแต่งงานสำหรับเขาถือว่าจำเป็นกว่าและต้องทำก่อนการไปทำหัจญ์วาญิบ และห้ามไม่ให้มองผู้หญิงโดยทั่วไป หรือมองอย่างมีอารมณ์ทางเพศต่อหญิงแก่หรือเด็กหนุ่มเงื่อนไขต่างๆ ของการแต่งงานนั้นมันดังนี้ ★ 1) รู้ตัวคู่บ่าวสาวที่ชัดเจน : ดังนั้นจึงไม่ถือว่าใช้ได้ทีวะลียหรือผู้ปกครองจะกล่าวยกยูกสาวว่า “ฉันขอแต่งงานกับลูกสาวคนใดคนหนึ่งของฉันแก่ท่าน” ถ้าหากว่าเขามีลูกสาวมากกว่าหนึ่งคน 2) ต้องเป็นไปตามความยินยอมของเจ้าบ่าวที่บรรลุนิติ

ตามศาสนบัญญัติและมีความคิดเป็นผู้ใหญ่แล้ว และต้องเป็นไปตามความยินยอมของเจ้าสาว ซึ่งต้องเป็นไทและมีสติสัมปชัญญะ 3) ต้องมีวะลีย์หรือผู้ปกครองที่ทำการแต่งงาน : ดังนั้นจึงถือว่าใช้ไม่ได้ถ้าหากหญิงสาวจะทำการนิกาหฺตนเองกับเจ้าบ่าว และต้องไม่ให้ผู้อื่นที่ไม่ใช่วะลีย์ทำการแต่งงานให้ เว้นแต่ในกรณีทีวะลีย์ปฏิเสธไม่ยอมทำการแต่งงานให้กับชายที่มีความพร้อมบริบูรณ์ และผู้ที่มีสิทธิจะทำการแต่งงานให้มากที่สุดก็คือพ่อของเจ้าสาว จากนั้นก็คือปู่ของนาง แล้วก็ทวดของนาง และนับขึ้นไปเรื่อยๆ ตามต้นตระกูล จากนั้นก็คือลูกของนาง แล้วก็หลานของนาง และนับลงไปเรื่อยๆ ตามลำดับ จากนั้นก็คือพี่น้องชายร่วมบิดามารดากับนาง แล้วก็พี่น้องชายร่วมบิดาฝ่ายเดียว จากนั้นก็คือหลานที่เป็นลูกของพี่น้องชาย ... เป็นต้น 4) การมีพยาน : ซึ่งจำเป็นต้องมีพยานการแต่งงานเป็นผู้ชายสองคน ที่บรรลุนิติภาวะตามศาสนบัญญัติ เป็นผู้มีความสติปัญญา และมีคุณธรรม 5) คู่บ่าวสาวต้องปราศจากเหตุต้องห้ามแต่งงาน เช่น สาเหตุของการร่วมแหม่ม ร่วมเชือกสาย หรือเป็นญาติเนื่องด้วยการแต่งงาน.

ประเภทของหญิงที่เป็นมะหฺรอมซึ่งห้ามแต่งงานด้วย หนึ่ง : ห้ามแต่งงานด้วยตลอดกาล แบ่งเป็น 1) ด้วยการร่วมสายเลือด นั่นคือ แม่ ย่าหรือยาย และทวดที่เป็นหญิงนับขึ้นไปเรื่อยๆ ตามต้นตระกูล ลูกสาว หลานสาว และเหลนนับลงไปเรื่อยๆ ตามเชือกสายวงศ์ตระกูล พี่น้องสาวทุกฝ่าย หลานสาวซึ่งเป็นลูกของพี่น้องหญิง รวมถึงลูกสาวของหลานๆ ที่เป็นลูกของพี่น้องหญิง หลานสาวที่เป็นลูกของพี่น้องชายทุกฝ่าย รวมถึงลูกๆ ของเขาและหลานๆ ของเขา นับลงไปเรื่อยๆ ตามเชือกสายวงศ์ตระกูล อาหญิงและน้ำสาว รวมถึงผู้ที่มิฐานะเดียวกันนับขึ้นไปเรื่อยๆ จากต้นตระกูล 2) ด้วยการร่วมแหม่ม : คือทุกๆ คนที่อยู่ในฐานะห้ามแต่งงานเช่นเดียวกับเหตุแห่งการร่วมสายเลือด เช่น ถ้าห้ามแต่งงานกับหลานสาวร่วมสายเลือด ก็ห้ามแต่งงานกับหลานสาวซึ่งเป็นลูกของพี่น้องร่วมแหม่ม เป็นต้น 3) ด้วยการเป็นญาติเนื่องด้วยการแต่งงาน นั่นคือ แม่ของภรรยา รวมถึงย่าและยายของนาง และภรรยาของต้นตระกูลเช่นพ่อ ปู่ ตา ทวด หรือภรรยาของเชือกสายเช่นลูก หลาน เหลน เป็นต้น และบรรดาลูกสาวของภรรยา รวมทั้งหลานๆ ของนาง นับลงไปเรื่อยๆ ตามเชือกสายของวงศ์ตระกูล **สอง :** ต้องห้ามเฉพาะกาล มีสองประเภทคือ 1) การรวม เช่น การรวมระหว่างภรรยาและพี่น้องสาวของนาง และการรวมระหว่างภรรยาและน้ำหรืออาของนาง 2) ด้วยเหตุปัจจัยที่อาจจะสิ้นสุด เช่น การแต่งงานกับภรรยาของผู้อื่น คืออนุญาตให้แต่งงานนางได้ถ้าหากนางไม่ได้เป็นภรรยาของคนผู้นั้นแล้ว เป็นต้น **เกร็ดความรู้ :** พ่อแม่ของฝ่ายชายไม่มีสิทธิบังคับเขาให้แต่งงานกับคนที่เขาไม่ต้องการ และเขาไม่จำเป็นต้องเชื่อฟังทั้งสองในเรื่องนี้ และไม่นับว่าเขาเป็นลูกอกตัญญูด้วยเหตุเพียงแค่นี้

*** การหย่า:** หะรอมที่จะให้หย่าภรรยาขณะที่นางมีประจำเดือนหรือมีเลือดนิฟาซหลังคลอดบุตร หรือช่วงที่นางไม่ได้มีประจำเดือนแต่เขาได้ร่วมเพศกับนางในช่วงนั้นแล้วและเขาก็หย่านาง มักจะรู้ที่จะทำให้มีการหย่าโดยไม่มีเหตุจำเป็นใดๆ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นก็ถือว่าอยู่ในระดับที่อนุญาตเท่านั้น และถือว่าเป็นสุนัตสำหรับผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการแต่งงานครองคู่ และไม่ต้องเชื่อฟังบิดามารดาในเรื่องของการหย่าร้าง ผู้ใดที่ต้องการหย่าจากภรรยาของเขาก็ห้ามที่เขาจะกล่าวคำหย่ากับนางมากกว่าหนึ่งครั้งในคราวเดียวกัน และจำเป็นต้องทำในขณะที่นางไม่ได้มีประจำเดือนและเขาไม่ได้ร่วมเพศกับนางในช่วงนั้น เมื่อเขากล่าวหย่านางแล้วหนึ่งครั้งก็ต้องปล่อยไว้ไม่กล่าวหย่าเพิ่มไปจากนั้นอีกจนกว่านางจะหมดอิติตะฮฺ และสำหรับภรรยาที่ถูกหย่าซึ่งสามารถจะกลับคืนดีได้อีกนั้นห้ามนางออกจากบ้านของนาง หรือสามีของนางจะไล่นางออกไปก็ไม่ได้เช่นกัน จนกว่าจะครบอิติตะฮฺของนาง การหย่านางจะเกิดขึ้นด้วยการกล่าวออกมาไม่ได้เกิดขึ้นเพียงแค่นึกเจตนาในใจอย่างเดียว

★ **การสาบาน:** การจะเป็นวาญบัตต้องจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบานนั้นมีเงื่อนไขสี่ประการ คือ 1) ต้องเจตนาว่าได้ทำการสาบานจริงๆ : ดังนั้น คำพูดติดปากโดยไม่ได้มีเจตนาอันจึงไม่ถือว่าเป็นการสาบานจริงๆ ซึ่งเรียกว่า การสาบานแบบลัษมุ หรือไม่ถือว่าจริงจัง เช่นการพูดว่า “ไม่วัลลอฮียี้” “แน่นอน วัลลอฮียี้” ซึ่งใช้พูดกันเป็นปกติ เป็นต้น 2) ต้องสาบานต่อสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้จริงในอนาคต : ดังนั้น มันจะไม่ถือว่าใช้ได้กับการสาบานต่อสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตด้วยความไม่รู้หรือคิดไปเองว่าตนนั้นรู้จริง หรือแสวงโกหกทั้งๆ ที่รู้ (การสาบานเยี่ยงนี้เรียกว่า อัล-ยะมีน อัล-เฮาะมุส ซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนบาปใหญ่) หรือสาบานต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตด้วยความคาดคิดว่าตนเองนั้นถูกแต่แล้วมันกลับออกมาค้านกับสิ่งที่ตัวเองคาดคิด 3) ผู้สาบานต้องทำด้วยความสมัครใจ ไม่ได้ถูกบังคับให้กล่าวสาบาน 4) ต้องผิดสาบานในสิ่งที่สาบานไว้ เช่น สาบานว่าจะไม่ทำแต่ก็ทำ หรือสาบานว่าจะทำแต่ก็ไม่ทำ และผู้ใดก็ตามที่สาบานด้วยการกล่าวอินชาอัลลอฮฺเป็นการอิสติษนาห์หรือยกเว้น เขาก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดด้วยเงื่อนไขสองประการคือ : 1) การกล่าวอินชาอัลลอฮฺนั้นต้องติดต่อกันคือทำทันทีหลังจากสาบาน 2) ต้องเจตนาที่จะให้มีการยกเว้นด้วยคำพูดอินชาอัลลอฮฺในการสาบานนั้นจริงๆ เช่นพูดว่า “วัลลอฮียี้ อินชาอัลลอฮฺ” ผู้ใดที่สาบานในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วเขาเห็นว่าการผิดสาบานนั้นมีประโยชน์มากกว่า ส่งเสริมให้เขาจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบานแล้วให้เขาปฏิบัติในสิ่งที่ดีกว่านั้น

กัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบาน: คือการเลี้ยงอาหารคนยากจนสิบคน ให้จ่ายสำหรับแต่ละคนนั้นเป็นอาหารจำนวนครึ่งศอก(1.25 กิโลกรัม) หรือให้เสื้อผ้าแก่พวกเขา หรือปล่อยยาส ส่วนผู้ใดที่ไม่มีของจะจ่ายดังกล่าวก็ให้เขาถือศีลอดสามวันติดต่อกัน ใครที่ถือศีลอดทั้งๆ ที่เขาสามารถจะจ่ายอาหารหรือให้เสื้อผ้าแก่คนยากจนได้ก็ถือว่าเขายังไม่พ้นจากภาระการชดใช้ และอนุญาตให้จ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดได้ก่อนที่จะผิดสาบานหรือว่าหลังจากผิดสาบานไปแล้ว และผู้ใดที่กล่าวสาบานมากกว่าหนึ่งครั้งบนเรื่องเดียวกัน ก็เป็นการเพียงพอที่เขาจะจ่ายแค่กัฟฟาราะฮฺชุดเดียวเท่านั้น แต่ถ้าหากเป็นสาบานมากกว่าหนึ่งเรื่องก็จำเป็นต้องจ่ายให้เท่ากับเรื่องต่างๆ ที่เขาสาบานไว้

★ **การนัซร์ หรือบนบาน:** ประเภทของมัน 1) นัซร์ทั่วไปโดยไม่ระบุรายละเอียดใดๆ เช่นกล่าวว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮฺ ถ้าฉันหายจากโรค” แล้วเขาก็เียบไม่ได้ระบุว่าจะทำนัซร์อะไรเป็นการเฉพาะเจาะจง ดังนั้นเมื่อเขาหายป่วยเขาต้องจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบาน 2) นัซร์เพราะทะเลาะหรือด้วยความโกรธ : คือการวางเงื่อนไขในการนัซร์ว่าจะไม่ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือมีเหตุให้ต้องทำสิ่งนั้น เช่นกล่าวว่า “ถ้าฉันพูดกับเธอ ฉันจะขอถือศีลอดหนึ่งปี” กรณีนี้ ให้เลือกว่าเขาจะทำตามที่บนบานไว้ หรือว่าจะจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบาน เมื่อใดที่เขาผิดสาบานด้วยการพูดกับคนผู้นั้น 3) นัซร์ในเรื่องที่อนุญาต: เช่นพูดว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮฺว่าจะใส่เสื้อผ้าของฉัน” กรณีนี้ให้เขาเลือกระหว่างการสวมใส่เสื้อผ้า หรือจะจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบาน 4) นัซร์ในเรื่องมักรูฮ: เช่นกล่าวว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮฺว่าจะหย่ากับภรรยาของฉัน” กรณีนี้ สุนัตให้เขาจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบาน และไม่ทำตามทีนัซร์ไว้ และหากเขาทำตามทีนัซร์ก็ไม่จำเป็นต้องจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใดๆ 5) นัซร์ในสิ่งที่เป็มนะฮียัต: เช่นพูดว่า “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮฺว่าจะลักขโมย” กรณีนี้ ห้ามเขาทำตามทีนัซร์ไว้ และต้องจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุดใช้การสาบาน ถ้าเขาทำตามทีนัซร์เขาก็จะบาปและไม่ต้องจ่ายกัฟฟาราะฮฺชุด 6) นัซร์ในสิ่งที่เป็นการทำดี: เช่น “ฉันนัซร์ต่ออัลลอฮฺว่าจะละหมาดเช่นนั้นเช่นนี้” ด้วยการเจตนาเพื่อเข้าเฝ้าให้ใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ ถ้าหากเขาวางเงื่อนไขเช่นนั้นว่า เมื่อหายจากป่วยก็จะทำเช่นนั้นเช่นนี้ เขาก็จำเป็นต้องทำตามนัซร์ไว้ถ้าหากเงื่อนไขนั้นเกิดขึ้นจริง แต่ถ้าไม่ได้วางเงื่อนไขใดๆ เขาก็จำเป็นต้องทำตามทีนัซร์ไว้ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม

★ **การร่วมแหม่ม:** การร่วมแหม่มทำให้เกิดผลต้องห้ามแต่งงานเช่นเดียวกับผลของการร่วมสายเลือด ซึ่งมีเงื่อนไขดังกล่าวอยู่สามประการคือ : (1) นมที่แหม่มให้ทารกดื่มมันต้องเกิดมา

จากการคลอบุตรมิใช่มาจากสาเหตุอื่น (2) ต้องให้ฆราวาสทวงสองปีแรกหลังจากคลอ
3) ต้องให้ทารกอิมมน้ำครั้งขึ้นไปด้วยความแน่ใจว่าอิม การอิมมน้ำหนึ่งครั้งนั้นนับจากการที่
ทารกดูดเต้านมจนกระทั่งทารกปล่อยไปเอง ไม่ใช่นับจากการที่ทารกอิมท้อง การร่วมเมื่อนั้น
ไม่มีผลในด้านการจ่ายค่าเลี้ยงดูและการรับมรดก

★ **วะคียะฮฺ หรือการสังเสียหรือการทำพินัยกรรม:** วาญิบต้องทำวะคียะฮฺสำหรับผู้ที่มีหน้าที่
ต้องใช้สิทธิให้คนอื่นซึ่งไม่ได้ระบุไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งเขาต้องสังเสียเพื่อให้คนสิทธินั้นแก่เจ้าของ และ
สุนัตสำหรับผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายให้ทำการสังเสีย ด้วยการสังเสียให้บริจาคนั้นส่วนหนึ่งของ
ทรัพย์สินนั้นแก่ญาติที่ยากจนซึ่งรับมรดกไม่ได้ ถ้าไม่มีญาติก็สังเสียให้บริจาคนั้นแก่คนอื่นที่ยากจน
หรือแก่ผู้รู้ หรือแก่คนดีมีคุณธรรม และเป็นการมีกรูฮฺที่คนจนจะท่าวะคียะฮฺในขณะที่เขามีผู้ที่รับ
มรดกได้หลังจากเขาตาย เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับมรดกเหล่านั้นร่ำรวยอยู่แล้วก็อนุญาตให้เขาจะคียะฮฺ
ได้ และห้ามวะคียะฮฺมากกว่าหนึ่งส่วนสามให้แก่คนอื่นที่ไม่ใช่ญาติ และห้ามวะคียะฮฺให้แก่ผู้ที่มี
สิทธิรับมรดกได้ไม่ว่าจะน้อยเพียงใดก็ตาม เว้นแต่ว่าผู้ที่มีสิทธิรับมรดกทั้งหมดยินยอมให้หลังจากที่
เขาเสียชีวิตไปแล้ว การวะคียะฮฺนั้นถือว่าเป็นโมฆะถ้าหากว่าผู้วะคียะฮฺกล่าวว่า : ฉันขอกลับคำ
หรือยกเลิก หรือขอเปลี่ยน เป็นต้น ส่งเสริมให้เขียนคำขึ้นต้นวะคียะฮฺว่า : บิสมิลลาฮฺ เราะหฺมานิ
เราะหีม ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงเมตตาปรานียิ่งเสมอ นี่คือนิสัยของสังเสีย ซึ่งเขาขอ
ปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺพระองค์เดียวไม่มีผู้อื่นเป็นภาคีต่อพระองค์ และ
มุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ และปฏิญาณว่าสวรรค์มีจริง นรกนั้นมีจริง และวัน
สุดท้ายนั้นย่อมมาจริงอย่างแน่นอนไม่มีข้อสงสัยใดๆ อีก และปฏิญาณว่าอัลลอฮฺนั้นจะทรงทำให้
ผู้ที่อยู่ในหลุมศพนั้นฟื้นขึ้นมา และฉันขอสังเสียครอบครัวของฉันจากพวกเขาไปให้พวกเขาอย่าเกรง
ต่ออัลลอฮฺ และใกล้ชิดอยู่ร่วมกันด้วยดีระหว่างพวกเขา และให้พวกเขาเชื่อฟังอัลลอฮฺและรอซูล
ของพระองค์หากว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา และฉันขอสังเสียพวกเขาด้วยสิ่งที่นบีอิบรอฮีมและนบี
ยะอฺกูบได้สังเสียลูกๆ ของพวกเขาว่า ﴿يَبْنَىٰٓ اِنَّ اللّٰهَ اَصْطَفٰى لَكُمْ اٰلَيْنَ فَاَلَا تَمُوْنُ اِنَّوَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾ ความว่า
“ลูกๆ ของฉัน อัลลอฮฺได้ทรงเลือกศาสนาอันเป็นแนวทางแห่งชีวิตสำหรับพวกเจ้าแล้ว ดังนั้น
จงอย่าได้เสียชีวิตเว้นแต่ในสภาพที่พวกเจ้าดำรงความเป็นมุสลิมไว้” (อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 132)

★ ถือว่าส่งเสริมเมื่อมีการเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ) ให้ร่วมระหว่างการเศาะละวาตและ
สลาม ไม่ควรกล่าวแต่อย่างหนึ่งอย่างใดเท่านั้น ส่วนผู้ที่ไม่ใช่ปีนั้นไม่มีการเศาะละวาตขึ้นเฉยๆ
โดยไม่มีสาเหตุ เช่นกล่าวว่า อามู บักรุ ค็อลลัลลอฮฺอะลยฺฮิอะสลัลัม หรือ อะลยฺฮิสสลาม ซึ่งมันเป็น
การมีกรูฮฺแต่ไม่ใช่มีกรูฮฺที่ต้องห้ามหรือบาป และอนุญาตโดยการเห็นพ้องของอุละมาฮฺว่าสามารถ
ให้กล่าวเศาะละวาตต่อผู้อื่นที่ไม่ใช่ปีได้ ในกรณีที่ถูกล่าถ่มรังแกถึงรวมอยู่กับปี เช่นกล่าวว่า **อัล
ลอฮุมมะ ค็อลลี อะลา มุหัมมัด, วะอะลา อาลี มุหัมมัด วะอัศฮาบิฮฺ วะอัชวาญิฮฺ วะ ชุร
รียะฮฺติฮฺ** “โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงเศาะละวาตต่อมุหัมมัด และครอบครัวของมุหัมมัด
รวมทั้งบรรดาสหยาของท่าน เหล่าภรรยาของท่าน และลูกหลานวงศ์วานของท่าน” และส่งเสริม
ให้กล่าวขออุอาฮฺให้อัลลอฮฺทรงโปรดปรานและเมตตาต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺ ตาบีอีน และคน
อื่นๆ หลังยุคสมัยของพวกเขาในหมู่อุละมาฮฺ ผู้ภักดีต่ออัลลอฮฺทั้งหลาย และคนดีทั้งปวง เช่น
กล่าวว่า อามู หนะฟีซะฮฺ, มาลิก, อัช-ชาฟิอียฺ และ อะหมัด เราะฎียัลลอฮฺอันฮุม (ขออัลลอฮฺทรง
โปรดปรานพวกเขา) หรือกล่าวว่า เราะหิมะฮฺมุลลอฮฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาพวกเขา)

★ **การเชือดสัตว์:** จำเป็นต้องเชือดสัตว์เพื่อให้เป็นที่ยอนุญาตใช้กินได้ สัตว์ที่เชือดนั้นมีเงื่อนไขว่า
1) ต้องเป็นสัตว์ที่ยอนุญาตให้กินได้ 2) ต้องเป็นสัตว์ที่สามารถทำการเชือดได้ 3) ต้องเป็นสัตว์ที่
ส่วนการเชือดนั้นมีเงื่อนไขว่า 1) ผู้เชือดต้องมีสติสัมปชัญญะ 2) เครื่องมือที่ใช้เชือดต้องไม่ใช่ฟัน
หรือเล็บ เพราะไม่อนุญาตให้เชือดด้วยทั้งสองอย่างนี้ 3) ต้องตัดให้หลุดลมและหลุดอาหารขาด

(คือให้คหอยขาด) รวมทั้งหลอดเลือดใหญ่ทั้งสองเส้นหรือเส้นใดเส้นหนึ่ง 4) ต้องกล่าวบิสมิลลาฮ์ ด้วยพระนามของอัลลอฮ์เมื่อเริ่มขยับมือเพื่อเชือด แต่หากลืมก็ถือว่าไม่เป็นไร และสามารถกล่าวด้วยภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับได้ และสุนัตให้ตักปรีพร้อมๆ กับการกล่าวบิสมิลลาฮ์

★ **การล่าสัตว์:** คือการฆ่าสัตว์ด้วยการยิงกับอาวุธ เงื่อนไขของสัตว์ล่าวันนี้มีดังนี้ 1) ต้องเป็นสัตว์ที่หะลาลหรืออนุญาตให้กินได้ 2) ต้องเป็นสัตว์ที่พยศโดยธรรมชาติ 3) ต้องเป็นสัตว์ที่ไม่สามารถจะจับมาเชือดได้ หุกมของการล่าสัตว์ถือว่าอนุญาตสำหรับผู้ที่ตั้งเจตนาทำการล่าเพื่อบริโภค และมักรอุสำหรับผู้ที่ล่าเพื่อความสนุกและไร้ประโยชน์ แต่ถ้าหากล่าบ่อยๆ ติดต่อกันจนทำให้คนอื่นเดือดร้อนถือว่าต้องห้าม และอนุญาตให้ล่าด้วยเงื่อนไขสี่ประการ 1) ผู้ล่าสัตว์ต้องเป็นผู้ที่มีเงื่อนไขเดียวกับผู้ที่สามารถเชือดสัตว์ได้ 2) เครื่องมือที่ใช้ล่าต้องเป็นเครื่องมือที่อนุญาตให้ใช้เชือดสัตว์ได้ นั่นคือต้องเป็นสิ่งที่คมเช่น หอกหรือธนู และถ้าหากว่าใช้สัตว์เป็นเครื่องมือล่าเช่นใช้เหยี่ยวให้ล่าแทน ก็ต้องเป็นสัตว์ที่ได้รับการฝึกฝนเพื่อล่าโดยเฉพาะ 3) ผู้ล่าต้องตั้งเจตนาล่า นั่นคือตั้งเจตนาพุ่งหรือส่งเครื่องมือเพื่อการล่า ส่วนผู้ที่ล่าสัตว์ได้โดยบังเอิญไม่ได้มีเจตนาจากผู้ล่าถือว่าสัตว์ที่ล่ามาได้นั้นหะรอมห้ามรับประทาน 4) กล่าวบิสมิลลาฮ์เมื่อพุ่งอาวุธหรือส่งเครื่องมือล่าออกไป การกล่าวบิสมิลลาฮ์นี้จำเป็นต้องกล่าว ถ้าลืมก็ถือว่าการล่านั้นใช้ไม่ได้ ดังนั้นจึงห้ามกินสัตว์ล่าวันนี้ถ้าไม่มีการกล่าวบิสมิลลาฮ์

★ **อาหาร:** คือทุกสิ่งที่ใช้กินและดื่ม โดยปริยายแล้วมันเป็นสิ่งที่หะลาล นั่นคืออาหารทุกอย่างนั้นหะลาลด้วยเงื่อนไขสามประการ 1) ต้องเป็นอาหารที่สะอาด 2) ต้องไม่มีโทษ 3) ต้องไม่เป็นสิ่งที่น่าขยะแขยง ถือว่าหะรอมสำหรับอาหารทุกอย่างที่นะญิส เช่น เลือดหรือซากศพ และสิ่งที่มีโทษ เช่น ยาพิษ และสิ่งที่น่าขยะแขยง เช่น อุจจาระ ปัสสาวะ เหา และหมัด สัตว์บกที่ต้องห้ามนั้นมิดังนี้ คือ ลาบ้าน และสัตว์ที่ล่าเหยื่อด้วยเขี้ยวเช่นสิงโต เสือ หมาป่า เสือดำ สุนัข หมู ลิง แมว แม้ว่าจะเป็นแมวป่าก็ตาม สุนัขจิ้งจอก กระรอก ยกเว้นหมาใน ส่วนสัตว์ปีกที่ห้ามนั้น คือสัตว์ที่ล่าเหยื่อด้วยกรงเล็บ เช่น อินทรี เหยี่ยวชนิดต่างๆ อาทิ เหยี่ยวปีกสั้น พญาเหยี่ยว เหยี่ยวสแปไรว์ เหยี่ยวฟาลโก และนกฮูก รวมทั้งสัตว์ที่กินซากศพ เช่น อีแร้ง กระสา เป็นต้น และทุกอย่างที่ชาวอาหรับตามเมืองต่างๆ เห็นว่าขยะแขยงไม่ทานเป็นอาหาร เช่น ค้างคาว หนู ต่อ เตตน ผึ้ง แมลงวัน ผู้เลื้อย นกหัวขวาน งู แมลงต่างๆ หนอน หนูตัวใหญ่ ตัวงูชนิดต่างๆ และสัตว์เลื้อยคลานประเภทจิ้งจก และอื่นๆ สิ่งที่มีบัญญัติให้ฆ่าเช่นแมงป่อง หรือห้ามไม่ให้ฆ่าเช่นมด หรือสัตว์ลูกผสมระหว่างสัตว์ที่กินได้กับสัตว์ที่กินไม่ได้เช่น สิมู คือลูกหมาในที่เกิดจากหมาป่า และไม่ห้ามสำหรับสัตว์ลูกผสมที่เกิดมาจากสัตว์สองชนิดที่กินได้เช่น ล่อที่เกิดมาจากลาป่าและม้า และอนุญาตให้ทานสัตว์อื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมา เช่น ปศุสัตว์ต่างๆ และม้า และสัตว์ป่าเช่น ยีราฟ กระต่าย วะบับ ยัรบูต ภูวัว กวาง และนกต่างๆ เช่น นกกระจอกเทศ ไก่ นกยูง นกแก้ว นกฟิราบ นกกระจอก เป็ด ห่าน นกน้ำทุกชนิด และสัตว์น้ำต่างๆ ยกเว้นงู และจระเข้ และพืชหรือผลไม้ที่ถูกรดน้ำหรือใส่ปุ๋ยด้วยนะญิสอนุญาตให้ทานได้ เว้นแต่ในกรณีที่ปรากฏรสชาติของนะญิสนั้นหรือกลิ่นของมันออกมาเช่นนี้ถือว่าหะรอม และมักรอุในการกินถ่าน ดิน และดินเหนียว รวมทั้งหัวหอม กระเทียม และที่คล้ายคลึงกันเว้นแต่หลังจากปิ้งสุกแล้ว และหากเกิดอาการหิวและมีความจำเป็นคับขันต้องกิน ก็อนุญาตให้กินของหะรอมในจำนวนที่ทำให้สามารถประทังชีวิตได้เท่านั้น

★ ไม่อนุญาตให้อวยพรแก่ผู้ไม่ใช่มุสลิมในเทศกาลต่างๆ ของพวกเขา หรือร่วมเฉลิมฉลองด้วย และหากพวกเขาเริ่มให้สลามกับเราก่อน ก็ให้รับสลามด้วยการกล่าวว่า “วะอะลัยกุม” คือ “และจงประสบแก่พวกท่านด้วย” ไม่อนุญาตให้ยื่นเพื่อให้เกียรติแก่พวกเขาและผู้ที่ยืนยันว่าเป็นคนทำบิดอะฮ์ และมักรอุที่จะให้จับมือกับพวกเขา ส่วนการตะอูฮียะฮ์แสดงความเสียใจและการเยี่ยมใช้พวกเขานั้นไม่อนุญาตให้ทำ เว้นแต่ในกรณีที่มิผลประโยชน์ตามที่ศาสนบัญญัติกำหนดไว้

การเป่ารักษา

แท้จริงแล้ว ผู้ที่สังเกตถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ของอัลลอฮ์ เขาจะทราบว่าการทดสอบนั้นเป็นกฎหนึ่งในจำนวนกฎเกณฑ์แห่งการสรรค์สร้างและการลิขิตของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالْمَرْثِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ **“และแน่นอน เราจะทดสอบสุเจ้าโดยการให้สุเจ้าอยู่ในความกลัวและความหิว และโดยการให้สุญเสียทรัพย์สิน ชีวิตและพืชผล และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทน”** (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 155)

ย่อมเป็นการผิดที่ใครจะคาดคิดไปว่าบรรดาคนที่มีคุณธรรมนั้นอยู่ห่างไกลจากการต้องถูกทดสอบ ทว่าการถูกทดสอบนี้เองที่เป็นหลักฐานบ่งชี้ถึงความศรัทธา เพราะท่านนบี <sup>(ที่อัลลอฮ์จะ
ดีด้วยสิ่งดี)</sup> ถูกถามว่า คนผู้ใดเล่าที่ถูกทดสอบหนักหน่วงที่สุด? ท่านตอบว่า

«الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الصَّالِحُونَ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ مِنَ النَّاسِ يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صِلَابَةٌ زِيدَ فِي بَلَاءِهِ وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ خُفِّفَ عَنْهُ»

ความว่า **“คือบรรดานบี จากนั้นคือเหล่าผู้มีคุณธรรม จากนั้นก็คือผู้ที่ใกล้เคียงกับพวกเขาตามลำดับในหมู่ผู้คนที่ทั้งหลาย ชายคนหนึ่งจะถูกทดสอบตามระดับศาสนาของเขา ถ้าศาสนาของเขามีความเข้มแข็งเขาจะถูกเพิ่มการทดสอบมากขึ้น ถ้าใครที่มีความอ่อนในเรื่องศาสนา เขาก็จะได้รับบททดสอบที่เบาไปด้วย”** (อิบนุ มญาญะฮ์)

การทดสอบเป็นหนึ่งในจำนวนเครื่องหมายที่บ่งชี้ว่าอัลลอฮ์ทรงรักบ่าวผู้นั้น ท่านนบี <sup>(ที่อัลลอฮ์จะ
ดีด้วยสิ่งดี)</sup> กล่าวว่า «وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ» ความว่า **“และแท้จริงแล้ว เมื่ออัลลอฮ์ทรงรักหมู่ชนใด พระองค์ก็จะทรงทดสอบพวกเขา”** (อะหฺมัด)

และเป็นหนึ่งในเครื่องหมายว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ดีกับบ่าวของพระองค์ ท่านนบี <sup>(ที่อัลลอฮ์จะ
ดีด้วยสิ่งดี)</sup> กล่าวว่า «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الْخَيْرَ عَجَلَ لَهُ الْعُقُوتَ فِي الدُّنْيَا وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ความว่า **“เมื่ออัลลอฮ์ทรงประสงค์ดีกับบ่าวของพระองค์ พระองค์จะทรงทำให้เขาประสบกับการลงโทษโดยทันทีในโลกดุนยา และหากพระองค์ประสงค์ให้บ่าวประสบกับความเลวร้าย พระองค์จะไม่ทรงเอาโทษกับความผิดบาปของเขา ก่อน จนกว่าจะได้เอาโทษกับเขาในวันกิยามะฮ์”** (อัต-ติรมิซีย)

การทดสอบเป็นการลงล้างบาปแม้ว่าจะเป็นการทดสอบเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ท่านนบี <sup>(ที่อัลลอฮ์จะ
ดีด้วยสิ่งดี)</sup> กล่าวว่า «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى شَوْكَةٍ فَمَا قَوْفَهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا» ความว่า **“ไม่มีมุสลิมผู้ใดที่ถูกทดสอบด้วยความเดือดร้อนใดๆ แม้เพียงการถูกหนามอันหนึ่งที่ตำหรือว่าถูกทดสอบด้วยสิ่งที่ใหญ่กว่านั้น เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงล้างล้างบาปต่างๆ ของเขาด้วยเหตุดังกล่าวนั้น เหมือนที่ต้นไม้อะละใบออกจากต้นของมัน”** (มุตะพะงุน อะลียะฮ์)

ดังนั้น แท้จริงแล้ว ผู้ที่ถูกทดสอบนั้น ถ้าหากว่าเขาเป็นคนดี การทดสอบของเขาก็จะเป็นการล้างล้างบาปที่ผ่านมาหรือเป็นการเพิ่มระดับชั้นของเขา แต่ถ้าหากเป็นคนที่มีบาป มันก็จะเป็นล้างล้างบาปให้เขา และเป็นการเตือนให้เขาสำนึกถึงอันตรายของการทำบาปนั้นด้วย อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ความว่า **“ความหายนะได้เกิดขึ้นทั้งทางบกและทางน้ำ เนื่องจากสิ่งที่มือของมนุษย์ได้ชวนขายไว้เพื่อที่พระองค์จะให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนที่พวกเขาประกอบไว้ โดยที่หวังจะให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัว”** (ฮุร-รุม 41)

ประเภทของบะลาห์หรือการทดสอบ : การทดสอบด้วยสิ่งที่ดี เช่น การเพิ่มพูนของทรัพย์สิน และการทดสอบด้วยสิ่งที่ไม่ดี เช่น ความหวาดกลัว ความหิวโหย และการลดลงของทรัพย์สิน อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ ความว่า **“และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งที่ไม่ดีและสิ่งที่ดีให้เป็นฟิตนะฮ์”** (อัล-อัมบียาฮ์ 35)

ส่วนหนึ่งของการทดสอบนั้นก็คือการป่วยไข้และการตาย เนื่องด้วยสาเหตุที่สำคัญของมันคือ

การทำอัยนุ(สายตาที่แผ่ด้วยพลังแห่งอิচ্ছาอย่างร้ายแรง)และไสยศาสตร์ที่มาจากความอิจฉา ริษยา ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า «أَكْثَرُ مَنْ يَمُوتُ مِنْ أُمَّتِي بَعْدَ قِضَاءِ اللَّهِ وَقَدَرِهِ الْبَلْعِينَ» ความว่า **“ผู้ที่เสียชีวิตมากที่สุดในหมู่ประชาชาติของฉัน นอกเหนือไปจากเป็นเพราะการกำหนดและลิขิตของอัลลอฮ์แล้ว มาจากสาเหตุของอัยนุ”** (อฏฺ-ญาะยาลิสัย)

การป้องกันจากอัยนุและไสยศาสตร์ : การป้องกันดีกว่าการรักษา ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องเอาใจจริงเอาใจเพื่อป้องกันตัวเอง ในจำนวนวิธีป้องกันที่สำคัญก็คือ :

★ สร้างความเข้มแข็งของจิตใจด้วยเตาหีดหรือการเชื่อมั่นในเอกภาพของอัลลอฮ์ และการศรัทธาว่าผู้ที่บริหารจัดการสรรพสิ่งทั้งมวลคือพระองค์อัลลอฮ์ และการหมั่นทำความดีต่างๆ ★ การคิดในแง่ดีกับอัลลอฮ์และการพึ่งพิงพระองค์ ดังนั้นจะต้องไม่คาดคิดไปเองว่าตัวเองป่วยหรือโดนอัยนุเพียงเพราะเหตุใดๆ ที่พบพานซึ่งไม่น่าเชื่อถือ เพราะตัวการคาดเดาไปเองเช่นนั้นก็ถือว่าเป็นโรคหนึ่งเช่นเดียวกัน ★ เมื่อเป็นที่รู้กันว่าคนคนหนึ่งเป็นผู้ที่ทำอัยนุหรือไสยศาสตร์ ก็ควรต้องหลีกเลี่ยงจากเขาเพราะเป็นการยั่วยุกับหลักเหตุผล ไม่ใช่ด้วยเหตุเพราะความกลัว ★ ให้กล่าวระลึกถึงอัลลอฮ์และดุอาอ์ขอพรให้บะเราะกะฮ์หรือให้เกิดความประเสริฐความจำเริญเมื่อเห็นสิ่งที่ถูกใจท่านรอซูล (ﷺ) กล่าวว่า «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ أَوْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُحِبُّ فَلْيَبْرِكْ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ» ความว่า **“เมื่อพวกท่านคนใดคนหนึ่งเห็นสิ่งที่เขาชอบ ไม่ว่าจะเป็นจากตัวเขาเอง หรือทรัพย์สินของเขา หรือพี่น้องของเขา ก็ให้เขากล่าวขอพรให้บะเราะกะฮ์ เพราะแท้จริงแล้วอัยนุนั้นเป็นเรื่องจริงจัง”** (อัล-หากิม) การดับริกหรือการกล่าวขอพรให้บะเราะกะฮ์ ก็คือการกล่าวว่า **บาเราะกัลลอฮุ ละกะ** (ขออัลลอฮ์ประทานความจำเริญแก่ท่าน) ไม่ใช่กล่าวว่า **ตะบาระเราะกัลลอฮุ** (จำเริญยิ่งเกิดองค์อัลลอฮ์) ★ การตื่นเช้าด้วยการรับประทานอินทผลัมอัญญะฮ์จากเมืองมะดีนะฮ์ของท่านนบี (ﷺ) จำนวนเจ็ดลูก ★ การมุ่งกลับไปและพึ่งพิงต่ออัลลอฮ์ การคิดในแง่ดีต่อพระองค์ การกล่าวขอความคุ้มครองให้รอดพ้นจากอัยนุและไสยศาสตร์ และการหมั่นอ่านบทซิกิรและดุอาอ์ขอความคุ้มครองต่างๆ ทุกวันในยามเช้าและยามเย็น² บทซิกิรเหล่านี้มีผลขึ้นและลงโดยการอนุมัติของอัลลอฮ์ด้วยสาเหตุสองประการ 1) การศรัทธาต่อเนื้อหาที่ประกอบอยู่ในซิกิรเหล่านี้ว่าเป็นสิ่งที่จริงจังและถูกต้อง และเชื่อมั่นให้ประโยชน์ได้ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ 2) การกล่าวออกมาด้วยลิ้น รับฟังด้วยหู และติดตามด้วยใจที่อยู่กับเนื้อกับตัว เพราะแท้จริงแล้วมันเป็นการขอดุอาอ์ และดุอาอนั้นจะไม่ถูกรับจากหัวใจที่เผลอเผลอไม่อยู่กับเนื้อกับตัว เช่นที่มีรายงานถูกต้องมาจากท่านนบี (ﷺ)

เวลาที่อ่านบทซิกิรและดุอาอ์ขอความคุ้มครอง : บทซิกิรยามเช้าให้กล่าวหลังละหมาดศุบหฺ ส่วนบทซิกิรยามเย็นให้กล่าวหลังละหมาดอัศรฺ และหากว่าลืมที่จะอ่านมันในช่วงเวลานั้นก็ให้อ่านกล่าวมันเมื่อใดก็ตามที่นึกขึ้นมาได้

เครื่องหมายบ่งชี้ว่าโดนอัยนุและอื่นๆ : ไม่มีการขัดแย้งกันระหว่างการรักษาทางการแพทย์กับการรักษาด้วยการปิดเปาตามบทบัญญัติอิสลาม เพราะในอัลกุรอานนั้นมีการเยียวยาทั้งโรคทางร่างกายและโรคทางจิตวิญญาณด้วย ถ้าหากว่าคนผู้หนึ่งไม่มีโรคทางกายใดๆ อาการที่แสดงออกว่าโดนอัยนุจะปรากฏในรูปของการปวดศีรษะที่ย้ายไปมาจากจุดนั้นจุดนี้ หน้าเหลือง มีเหงื่อออกมากและปัสสาวะบ่อย ไม่อยากอาหาร ปลายนิ้วชา หรืออาจจะร้อนหรือเย็น หัวใจสั่น อาการปวดที่ย้ายไปมาบริเวณท้ายกระดูกสันหลังและหัวไหล่ทั้งสอง ซึมเศร้าและแน่น

¹ บรรดาแพทย์และผู้เชี่ยวชาญได้ระบุว่า สองในสามของผู้ป่วยทางร่างกายเกิดมาจากสาเหตุของจิตใจด้วยการคาดคิดไปเองว่าตัวเองป่วย ในขณะที่มันไม่ได้มีอยู่แต่เดิม

² บทซิกิรเข้าเย็นในหนังสือเล่มนี้

หน้าอก มีเหงื่อตอนกลางคืน อ่อนไหวอย่างรุนแรงไม่ว่าเพราะกลัวหรือโมโหผิดปกติ เรอบ่อย และถอนหายใจบ่อย ชอบอยู่คนเดียว อึดอาดและขี้เกียจ อยากรู้อยากเห็น และอาการทางสุขภาพอื่นๆ ที่ไม่มีคำอธิบายในทางการแพทย์ อาการเหล่านี้อาจจะปรากฏทั้งหมดหรือบางส่วนตามสภาพความเข้มข้นหรือความอ่อนของโรคที่โดน

จำเป็นที่มุสลิมต้องมีอิมานและหัวใจที่เข้มแข็ง อย่าย่ำมีความล้มเหลวครอบงำ ดังนั้นเขาจะต้องไม่คิดไปเองว่าเขาโดนโรคนี้เพียงเพราะรู้สึกถึงอาการใดอาการหนึ่งข้างต้น เพราะการคาดเดานั้นเองก็เป็นโรคที่รักษายากที่สุด อาจจะมีอาการเหล่านี้ปรากฏอยู่กับบางคนในขณะที่เขาเป็นปรกิติดีไม่ได้เป็นโรคตามที่เข้าใจ และอาจจะปรากฏอาการเหล่านี้ขึ้นเนื่องเพราะสาเหตุของโรคทางกาย หรืออาจจะเป็นเพราะอิมานที่อ่อนแอ เช่น คับหน้าอก ชี้น้ำขึ้น ขี้เกียจ ดังนั้นเขาจำเป็นต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ของเขากับอัลลอฮ์

ถ้าหากว่าการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นเป็นเพราะสาเหตุของอัยน¹ การรักษามันนั้นให้ใช้หนึ่งในสองวิธีนี้เพื่อการเยียวยาด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ :

1) กรณีที่รู้ตัวผู้เป็นต้นเหตุที่ทำอัยน ต้องสั่งให้เขาอาบน้ำ แล้วนำน้ำที่ได้มาจากการอาบน้ำของเขา หรือสิ่งที่เขาร้องร่ำ² ของเขา ให้ผู้ป่วยอาบหรือดื่ม

2) กรณีที่ไม่รู้ว่าใครเป็นต้นเหตุทำอัยน การรักษาให้ใช้วิธีปิดเป่า ขอดูอาห์ และกรอกเลือด

ถ้าหากว่าการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นเป็นเพราะสาเหตุของสิหรี³ หรือไสยศาสตร์ การรักษามันให้ใช้หนึ่งในวิธีต่างๆ เหล่านี้เพื่อเยียวยาให้หายด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์ :

1) กรณีที่รู้ว่าสิ่งที่ใช้ทำไสยศาสตร์นั้นอยู่ที่ใด ให้นำมันออกมาแล้วควลายปมเงื่อนของมันด้วยการอ่าน อัล-มุอาวิชะดัยนุ (สุเราะฮ์ อัล-ฟะลัก และ อัน-นาส) จากนั้นก็เผาทำลายเสีย

2) การปิดเป่าตามบทบัญญัติอิสลาม ด้วยอาเยฮ์อัลกุรอาน โดยเฉพาะกับอัล-มุอาวิชะดัยนุ และสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ ด้วยการขอดูอาห์ต่างๆ ที่จะกล่าวถึงต่อไป

3) อัน-นุซเราะฮ์ หรือการแก้เคล็ดไสยศาสตร์ ซึ่งมีสองประเภทคือ ก) ประเภทที่หะรอมหรือห้ามทำ นั่นคือใช้ไสยศาสตร์แก้ไสยศาสตร์ หรือการเข้าไปหาหมอที่ทำไสยศาสตร์เพื่อขอให้ช่วยแก้ ข) ประเภทที่อนุญาตให้ทำ เช่น (การนำไปพูพราเจ็ดใบมาบดตำ แล้วอ่านสุเราะฮ์ต่างๆ เหล่านี้ เป่าลงในใบพูพราที่บดแล้วนั้นสามครั้ง คือสุเราะฮ์ (อัล-กาฟิรูน), (อัล-อิคลาศ), (อัล-ฟะลัก), (อัน-นาส) แล้วนำไปผสมน้ำให้ผู้ป่วยดื่มหรืออาบ และให้ทำเช่นนั้นหลายๆ รอบจนกว่าจะหาย เป็นปรกิติ อินชาอัลลอฮ์) (บันทึกโดย อับดุลรอซซาก ใน อัล-มุคอนนัฟ)

¹ **อัยน :** คือ ภัยที่เกิดมาจากภูตซึ่งเกิดขึ้นด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์บนตัวของผู้ป่วยที่โดนอัยน อาจจะมาจากสาเหตุของการพูดถึงหรือดูทานด้วยความชอบใจของผู้ที่เป็นต้นเหตุทำอัยน ในขณะที่มีชัยฏอนอยู่ด้วยและไม่มีสิ่งใดๆ คอยปกป้อง (เช่น การขี้กริ การละหมาด เป็นต้น) สิ่งดังกล่าวนี้ได้รับการยืนยันด้วยหะดีษที่ว่า «**العين حق**» ความว่า “อัยนนั้นเป็นเรื่องจริง” (อัล-บุคอรี) และในรายงานอันระบุว่า «**أدْمُ بَحْضِهَا الشَّيْطَانُ وَحَسَدُ ابْنِ آدَمَ**» ความว่า “และมีชัยฏอนอยู่ด้วยขณะที่ลูกหลานอาดัมนั้นมีความอิจฉา” (อะหมัด) และที่ถูกเรียกขานด้วยคำว่า อัยน นั้นเป็นเพราะมันถูกใช้เป็นเครื่องมือ ไม่ใช่เพราะว่ามันส่งผลร้ายได้เอง ด้วยหลักฐานที่ว่าแม้แต่นักติดตามอดก็ทำอัยนได้ ในขณะที่เขาไม่สามารถจะมองเห็นคนอื่น

² **ร้องร่ำของผู้ทำอัยน :** คือ ทุกสิ่งที่ผู้ทำอัยนสัมผัส เช่น ส่วนที่เหลือจากน้ำดื่มของเขา หรืออาหารที่เขากิน หรือสิ่งที่เขาแตะต้องสัมผัส ให้นำสิ่งเหล่านั้นมา หรือใช้กระดาษที่ขูดขีดมา หรือทำคล้ายๆ กันนั้น นำมาผสมน้ำแล้วรดตัวผู้ป่วยหรือให้เขาดื่มบางส่วนด้วยก็ได้

³ **สิหรี หรือ คุณไสย, ไสยศาสตร์ :** การเสกเป่าลงในกระดาดะ หรือคำพูดที่เปล่งออกมา หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เกิดผลต่อตัวผู้ป่วยที่โดนสิหรี หรือต่อหัวใจของเขา หรือต่อสติของเขาโดยตรง สิหรินั้นเป็นเรื่องจริง บางประเภทสามารถที่จะคร่ำชีวิตได้ บางประเภททำให้เจ็บป่วย บางประเภททำให้สามเณรไม่สามารถร่วมหลับนอนกับภรรยาได้ บางประเภททำให้สามีภรรยาหย่าร้างกัน บางส่วนถึงขั้นเป็นซิริกและกุฟรฺ(การตั้งภาคีและปฏิเสธศรัทธา)อยู่ด้วย ในขณะที่บางประเภทนั้นเป็นถึงบาปใหญ่

4) การขับสิหรื ด้วยการทำให้ขับถ่ายออกมาด้วยยาระบายถ้าหากว่าสิหรืนั้นอยู่ในท้อง และด้วยการกรอกเลือด¹ ถ้าหากสิหรืนั้นอยู่ที่ส่วนอื่นของร่างกาย

อรัญยะสุ หรือการปิดเป่า : เงื่อนไขของมันคือ 1) ต้องปิดเป่าด้วยอายะฮ์อัลกรุอานหรือบทดุอาอ์ที่มีบทบัญญัติอนุญาต 2) ให้อ่านเป็นภาษาอาหรับ แต่ก็อนุญาตให้ขอดุอาอ์ด้วยภาษาอื่นได้ 3) ต้องเชื่อว่าการปิดเป่านั้นไม่ได้มีผลโดยตัวมันเอง แต่ทว่าการทำให้หายนั้นมาจากอัลลอฮ์ และเพื่อเพิ่มผลได้ของมัน ควรที่จะอ่านอัลกรุอานด้วยเจตนาเพื่อเยียวยาและเพื่อให้อายะฮ์² หรือซีทางให้กับมนุษย์และญินพร้อมๆ กันไปด้วย เพราะอัลกรุอานนั้นถูกประทานลงมาเป็นทางนำและการเยียวยา และต้องไม่อ่านด้วยเจตนาเพื่อต้องการคร่ำชีวิตดิน เว้นแต่ว่าไม่สามารถที่จะขับไล่มันออกไปด้วยวิธีการต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นแล้วเท่านั้น

เงื่อนไขของผู้ทำการปิดเป่า : 1) ต้องเป็นมุสลิม และต้องเป็นผู้มีคุณธรรมความยำเกรง ถ้ายังมีความยำเกรงผลของการปิดเป่าก็ยังเข้มแข็งขึ้นด้วย 2) ต้องมุ่งไปยังอัลลอฮ์ด้วยความจริงจังขณะที่ปิดเป่า ด้วยการรวมหัวใจกับวาจาที่เปล่งออกมาจากลิ้น และที่ดีที่สุดคือให้ผู้ป่วยทำการปิดเป่าด้วยตัวเอง เพราะคนอื่นนอกจากตัวเขานั้นส่วนใหญ่แล้วหัวใจมักจะอยู่อยู่กับสิ่งอื่น และเพราะว่าคนอื่นนั้นไม่สามารถที่จะรู้สึกได้อย่างลึกซึ้งว่าตนมีความคับขันและความต้องการเพียงใด และบรรดาผู้ที่คับขันนั้นอัลลอฮ์ได้สัญญาว่าจะตอบรับดุอาอ์ของพวกเขา

เงื่อนไขของผู้ป่วยที่รับการปิดเป่า: 1) ส่งเสริมว่าต้องให้เป็นมุอฺมินผู้ศรัทธาที่มีคุณธรรม และตามระดับความเข้มแข็งของอิมานนี้เองที่จะส่งผลต่อระดับของผลการรักษา อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ ความว่า “และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกรุอานลงมาซึ่ง เป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมนอกจากการขาดทุนเท่านั้น” (อัล-อิสรออ์ 82)

2) การมุ่งจิตไปยังอัลลอฮ์ด้วยความจริงจังเพื่อขอให้พระองค์ประทานให้หายป่วย 3) ต้องไม่รู้สึกรู้ว่าทำไมผลการรักษาถึงล่าช้า เพราะการปิดเป่าก็คือการขอดุอาอ์ ถ้ารีบเร่งอยากเห็นผลก็อาจจะไม่ถูกตอบรับจากอัลลอฮ์ก็เป็นได้ ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า *«يستجاب لأحدكم ما لم يعجل»* (คืออัลลอฮ์จะตอบรับ) *«لأنه لا يعجل»* (คือจะไม่เร่งรีบ) ความว่า “จะถูกตอบรับแก่พวกท่านคนใดคนหนึ่ง ตราบใดที่เขาไม่รีบเร่ง ด้วยการที่เขากล่าวว่า ฉันขอดุอาอ์แล้วแต่ก็ไม่ถูกตอบรับ” (มุตตะฟะฮุน อะลียะฮ์)

การปิดเป่านั้นมีหลายวิธี : 1) อ่านดุอาอ์ปิดเป่าพร้อมๆ กับการพ่นน้ำลายเล็กน้อย 2) อ่านดุอาอ์โดยไม่ต้องพ่น 3) ชุบนิ้วด้วยน้ำลายแล้วคลุกกับดิน จากนั้นนำไปทาบริเวณที่มีอาการเจ็บ 4) อ่านดุอาอ์ปิดเป่าพร้อมกับๆ การถูมือบริเวณที่เจ็บ

อายะฮ์และหะดีษต่างๆ ที่ใช้อ่านปิดเป่าผู้ป่วย : (สุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์), (อายะฮ์ อัล-กุรสี), (สองอายะฮ์สุดท้ายจากสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์), สุเราะฮ์ (อัล-กาฟิรูน), (อัล-อิคลาศ), (อัล-ฟะลัก), (อัน-นาส) และอายะฮ์ต่างๆ ต่อไปนี้

¹ ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวว่า *«إن خير ما تدأوبتم به الحجامه»* ความว่า “แท้จริงแล้วสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกท่านใช้รักษาเยียวาคือการกรอกเลือด” และอัลลอฮ์ได้ทำให้โรคทางกายหลายอย่างหายได้จริงด้วยสาเหตุของการกรอกเลือด หรือแม้แต่โรคที่เกิดจากยูนและสิหรื เช่น มะเร็ง เป็นต้น ซึ่งยืนยันได้ด้วยกรณีที่เกิดขึ้นจริงๆ แล้วหลายกรณีด้วยกัน ..

² การเจตนาให้อายะฮ์ : คือการเชิญชวนผู้รับฟังอัลกรุอานให้น้อมรับสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ ให้ทำดีและละทิ้งการทำชั่ว การเจตนาเช่นนี้มีผลที่ใหญ่หลวงมากตามที่ได้ทดลองจริงๆ เพราะโดยส่วนมากแล้วญินนั้นจะสนองรับต่ออัลกรุอานและเลิกทำร้ายผู้ป่วยอย่างรวดเร็ว ไม่เหมือนกับการเจตนาเพื่อคร่ำชีวิตของมัน ซึ่งจะทำให้มันยังดื้อและโอ้อวด และส่งผลร้ายต่อผู้ปิดเป่าและผู้ป่วยเอง ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า *«إن الله رفيق»* (คืออัลลอฮ์จะอ่อนโยน) *«يحب الرفق»* (คืออัลลอฮ์จะรักความอ่อนโยน) ความว่า “แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์นั้นทรงอ่อนโยนและทรงชอบความอ่อนโยน และทรงให้ด้วยเหตุแห่งความอ่อนโยนในสิ่งที่ไม่ให้ด้วยเหตุแห่งความแข็งแกร่ง ..” (มุสลิม)

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾¹

﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾⁽¹⁸⁰⁾ ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ شِئْنَا أَوْ آخِظْنَا أَوْ آخُطْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾²

﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾³

﴿يَقُومِنَا أَجِبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِمَكُمْ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ﴾⁴

﴿وَيُنْزِلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خُسَارًا﴾⁵

﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾⁶ ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾⁷

﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءً﴾⁸ ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ﴾⁹

﴿لَوْ أَنزَلْنَاهُ الْقُرْءَانَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾¹⁰

﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾¹¹ ﴿وَلِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ﴾¹

¹ อัลลอฮ์ทรงเป็นเจ้าซึ่งไม่มีพระเจ้าใดๆ นอกจากพระองค์ ทรงชีวิต ทรงดำรงอยู่ ความง่วงและความหลับไม่ครอบงำพระองค์ พระองค์ทรงสถิตในสรรพสิ่งที่มิอยู่ในชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ใครเล่าที่จะให้การสงเคราะห์(แก่ผู้อื่น) ณ พระองค์ได้นอกจากโดยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่มิอยู่ต่อหน้าพวกเขา และที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาไม่ครอบคลุมความรู้สักเพียงเล็กน้อยของพระองค์ นอกจากในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น อัลกุรซีย์ของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการพิทักษ์มันทั้งสองไม่ทำให้พระองค์เหนื่อยยากเลย และพระองค์ทรงสูงส่ง อีกทั้งทรงยิ่งใหญ่ (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 255)

² ศาสนทูตและเหล่าผู้ศรัทธา ย่อมศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานมายังเขาจากองค์อภิบาลของเขา ทุกคนต่างศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ ต่อมาลาอิกะฮ์ ต่อคำภีร์ และต่อศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ และพวกเขากล่าวว่า เราได้ยิน และเราก็คติ ขอพระองค์ได้โปรดให้อภัยด้วยเถิด โอ้องค์อภิบาลของเรา และยิ่งพระองค์คือที่กลับคืน อัลลอฮ์ไม่ทรงวางภาระแก่ชีวิตใดวันแต่ด้วยความรับผิดชอบที่เขาสามารถแบกรับได้ ทุกคนจะได้รับผลแห่งความดีที่เขาได้ชวนช่วยไว้ และจะได้รับผลตอบแทนแห่งความชั่วที่เขาได้กระทำไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืมหรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรเทาทุกภาระหนักใดๆ แก่พวกเราเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรเทาทุกมันแก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรา มาแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกมันได้ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 285-286)

³ แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงปกป้องเจ้าให้พ้นจากพวกเขา และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งการได้ยิน ทรงไว้ซึ่งการรอบรู้ (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 137)

⁴ โอ้หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับต่อผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์เถิด และจงศรัทธาต่อเขา พระองค์จะทรงอภัยโทษจากความผิดของพวกท่านให้แก่พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด (อัล-อะฮ์กอฟ 31)

⁵ และเราได้ให้ส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมาซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมนอกจากการขาดทุนเท่านั้น (อัล-อิสรออ์ 82)

⁶ หรือว่าพวกเขาเอจจากคนอื่น ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา จากความกรุณาของพระองค์ (อัน-นาศ 54)

⁷ และเมื่ออันป่วย ดังนั้นพระองค์ทรงให้ฉันหายป่วย (อัล-ฮุอะรอฮ์ 80)

⁸ และจะได้ทรงบำบัดหัวอกของกลุ่มชนที่ศรัทธาทั้งหลาย (อัล-เตาเบฮ์ 14)

⁹ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด อัลกุรอานนั้นเป็นแนวทางที่เที่ยงธรรม และเป็นการบำบัดแก่บรรดาผู้ศรัทธา (ฟุศสิลัต 44)

¹⁰ หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงมาบนภูเขาสูงหนึ่ง แน่จนเจ้าจะเห็นมันนอนบ้นนุ่มแตกแยกออกเป็นเสี่ยง ๆ เนื่องเพราะความกลัวต่ออัลลอฮ์ (อัล-หัช 21)

¹¹ ดังนั้นเจ้าจงหันกลับมามองดูซิ เจ้าเห็นรอยริ้วหรือช่องโหว่บ้างไหม ? (อัล-มุลก 3)

اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهُ حَرَّهَا وَبَرِّدْهَا وَوَصِّهَا **อัลลอฮฺมุหมมะ อัซฮิบ อันสุ หัรรอฮา วะบัรดิฮา วะ วะศอบะฮา**
(หนึ่งครั้ง)¹

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **หัสบียัลลอฮฺ ลาอิลาฮะ อิลลา ฮฺวะ**
อะลียฺยิ ตะวักกัลตุ วะฮฺวะ ร็อบบุล อ์รชิล อะซีม (เจ็ดครั้ง)

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ
บิสมิลลาฮิ อ์รกีกา, มิน กุลลิ ดาอิน ยฺอ์ซีกา, มิน กุลลิ นัฟซิน เอา อัยนิน หาสิด, อัลลอฮฺ ยัชฟีกา,
บิสมิลลาฮิ อ์รกีกา (สามครั้ง)³

بِسْمِ اللَّهِ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجْدُ وَأَحَازِرُ **บิสมิลลาฮฺ, บิสมิลลาฮฺ, บิสมิลลาฮฺ, อะอูซุ**
บิอิซซะติลลาฮฺ วะ กุดเราะะติฮฺ, มิน ชัรริ มา อะญิดุ วะ อุหาซิร (กล่าวเจ็ดครั้งโดยวางมือบนส่วนที่มี

อาการเจ็บ)⁴

ข้อควรจำ :

❶ ไม่อนุญาตให้เชื่อเรื่องงมงายที่เกี่ยวข้องกับตัวของผู้ที่เป็ต้นเหตุทำอัยนุ เช่น ต้องดื่มน้ำ
ปัสสาวะของเขาเพื่อรักษา หรืออวัยวะของเขาไม่เป็นผลถ้าหากว่าเจ้าตัวรู้เรื่อง

❷ ไม่อนุญาตให้วางของขลังต่างๆ ไม่ว่าจะทำมาจากหนังหรือกำไลหรือสิ่งที่ใช้แขวนบนของ
ต่างๆ ที่กลัวว่าจะโดนอัยนุ ท่านนบี (ﷺ) **«مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ»** ความว่า **“ผู้ใดที่แขวนสิ่ง**
หนึ่งสิ่งใดเพื่อเป็นของขลัง เขาก็จะถูกมอบให้เป็นภาระของสิ่งนั้น” (อัต-ติรมิซียฺ) แต่ถ้าหาก
ว่าสิ่งที่ใช้แขวนนั้นเป็นอัลกุรอาน เรื่องนี้ยังมีการขัดแย้งกันระหว่างอุละมาอ์ว่าทำได้หรือไม่ แต่
การละเว้นจากมันย่อมจะดีกว่า

❸ การเขียนประโยคว่า **«مَا شَاءَ اللَّهُ تَبَارَكَ اللَّهُ»** (มาชาอัลลอฮฺ ตะบาเราะกัลลอฮฺ) หรือวาดรูป
ดาบ มีด ดวงตา หรือวางอัลกุรอานในรถ หรือแขวนอาเยะฮฺบางอาเยะฮฺในบ้าน ทั้งหมดนี้ไม่
สามารถป้องกันอัยนุได้ ทว่าบางที่มันอาจจะกลายเป็นเครื่องรางที่ต้องห้ามด้วยก็ได้

❹ จำเป็นที่ผู้ป่วยต้องมั่นใจว่าจะถูกตอบรับดุอาอ์ และต้องไม่รู้สึกรู้สึท้อแท้ว่าล่าช้า และหาก
แม้มีคนบอกกับเขาว่าการรักษาด้วยการใช้ยาต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเขาก็ยังไม่ท้อแท้ แต่เมื่อบอก
ว่าการปิดเป่าต้องใช้เวลานานเขาก็กลับรู้สึกอ่อนใจ ทั้งๆ ที่ทุกๆ ตัวอักษรที่เขาเปล่งออกมาเป็น
หนึ่งความดี และหนึ่งความดีนั้นถูกคุณเป็นสิบเท่า และเขาต้องหมั่นขอดุอาอ์ กล่าวอิสติหมฟาร
และบริจาตานให้บ่อย เพราะแท้จริงแล้วมันเป็นสาเหตุที่จะใช้เพื่อรักษาเขาได้

❺ การอ่านพร้อมๆ กันหลายคนเป็นสิ่งที่ขัดกับสุนนะฮฺ และผลของมันก็อ่อนแอ เช่นเดียวกับการ
การฟังจากเครื่องอ่านม้วนเทปเพียงอย่างเดียว เพราะเจตนาและความตั้งใจย่อมไม่เกิดขึ้นกับ
วิธีนั้นทั้งๆ ที่มันเป็นเงื่อนไขของผู้ปิดเป่า ถึงแม้ว่าการฟังมันจะเป็นสิ่งที่ดีก็ตามที และสนับสนุน
ให้ทวนการปิดเป่าจนกระทั่งว่าได้หายไปจากอาการป่วย เว้นแต่ว่ามันทำให้รู้สึกเหนื่อยก็ให้
เพลาลงบ้างเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ส่วนการอ่านทวนอาเยะฮฺและดุอาอ์ด้วยจำนวนที่
แน่นอนนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเว้นแต่ว่ามีหลักฐานสนับสนุน

¹ ไข้ อัลลอฮฺ ขอทรงกำจัดให้พ้นจากเขา ซึ่งความร้อนของมัน ความเย็นของมัน และความเจ็บปวดของมัน

² อัลลอฮฺนั้นเป็นที่พอเพียงแก่ฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขออภัย และ
พระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่

³ "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันขอเป่ารักษาท่านจากทุกโรคที่ทำร้ายท่าน จากความชั่วร้ายของทุกจิตและอัยนุที่อิจจาวิชา
อัลลอฮฺทรงบำบัดท่าน ด้วยพระนามของอัลลอฮฺฉันขอเป่ารักษาท่าน

⁴ ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันขอความคุ้มครองด้วยความยิ่งใหญ่และพระ
เดชานุภาพของพระองค์ จากความชั่วร้ายที่ฉันประสบและที่ฉันระแวงระวัง

6 มีเครื่องหมายบางประการที่ใช้เป็นข้อบ่งชี้ว่าผู้บิดเบือนนั้นใช้วิถีทางไสยศาสตร์และไม่ได้ใช้อัลกุรอ่าน และจะต้องไม่หลงกลกับภาพลักษณ์ภายนอกของเขาที่ดูเหมือนว่าเป็นคนที่มีศาสนา เพราะแท้จริงเขาจะอาจเริ่มด้วยการอ่านอัลกุรอ่าน จากนั้นก็เริ่มเปลี่ยนเป็นอย่างอื่น เขาอาจจะเป็นคนที่ไม่มัสยิดบ่อยเพื่อสร้างภาพให้คนเขว อาจจะดูว่าเขาชอบกล่าวชิริกต่อหน้าบ่อยๆ จึงไม่ควรหลงประเด็นกับเรื่องเหล่านี้ และพึงต้องระวัง

ในจำนวนเครื่องหมายของหมอไสยศาสตร์และหมอเวทย์ : ★ การซักถามชื่อผู้ป่วยหรือชื่อมารดาของผู้ป่วย เพราะการรู้หรือไม่รู้ชื่อนั้นไม่ได้ส่งผลต่อการรักษาเยี่ยงยาเลยแม้แต่น้อย ★ การขอของใช้ส่วนตัวบางอย่างของผู้ป่วย เช่น เสื้อผ้าหรือชุดชั้นใน ★ อาจจะทำให้ผู้ป่วยนำสัตว์บางอย่างที่มีลักษณะเฉพาะเพื่อเชิดให้กับญิน หรืออาจจะใช้เพื่อทาหรือป้ายบนร่างกายของผู้ป่วย ★ การเขียนหรืออ่านคาถาที่ฟังไม่เข้าใจและไม่มี ความหมาย ★ การมอบกระดาษที่มีรูปตราวงสี่เหลี่ยมและมีตัวอักษรและตัวเลขต่างๆ และเรียกกันว่า อัล-หิญาบ ★ การสั่งให้ผู้ป่วยอยู่คนเดียวในห้องที่มีมิดเป็นระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า อัล-หัจญะฮ์ ★ การสั่งไม่ให้ผู้ป่วยจับต้องน้ำเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่งที่เฉพาะเจาะจง ★ การมอบสิ่งของบางอย่างให้ผู้ป่วยฝังดิน หรือกระดาษบางชิ้นเพื่อให้เผาหรือใช้จุดรมควัน ★ การบอกถึงคุณลักษณะเฉพาะบางประการของผู้ป่วยที่คนอื่นไม่รู้ หรือบอกชื่อ บอกเมือง บอกโรคที่เป็นอยู่ ก่อนที่ผู้ป่วยจะเล่าให้ฟัง ★ สาระยถถึงสภาพของผู้ป่วยเพียงแค่ว่าเข้าไปหาเท่านั้น หรืออาจจะบอกด้วยโทรศัพท์ หรือทางจดหมาย

7 ตามแนวทางของอะฮ์ลุลซุนนะฮ์ยืนยัน เชื่อว่าญินสามารถเข้าถึงมนุษย์ได้ หลักฐานก็คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبُطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ ความว่า “บรรดาผู้กินดอกเบี้ย พวกเขาจะไม่ยืนขึ้น (ฟื้นขึ้นจากสุสานในอาคิเราะฮ์) ได้อย่างท่าทางปกติ) นอกจาก(พวกเขาจะยืนขึ้นมาในท่าที่)ประจูดังผู้ที่มาร่ำยสิ่งอยู่เนื่องจากความวิกลจริต” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 275)

และบรรดานักอรรถาธิบายอัลกุรอ่านล้วนมีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า ความหมายของคำว่า อัล-มัสส์ หรือการสิ่งทีระบุนในอายะฮ์นี้ก็คือ อาการเสียสติแบบชั่วคราวที่เกิดขึ้นกับมนุษย์อันเนื่องมาจากการสิงสู่ของญินในตัวเขา

เพิ่มเติม : ไสยศาสตร์ เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง การส่งผลของมันนั้นยืนยันได้ด้วยอัลกุรอ่านและสุนนะฮ์ มันเป็นการกระทำที่หะรอมและเป็นบาปใหญ่ที่มหันต์ ตามวณะของท่านบี ^(ข้ออัลลอฮ์จะ) ^(คือจะเสกมัน) ที่ว่า «...اجْتَنِبُوا السَّمْعَ الْمَوْبِقَاتِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ قَالَ الشَّرْكَ بِاللَّهِ وَالسَّحَرُ» ความว่า “จงหลีกเลี่ยงจากเจ็ดประการที่สร้างความหายนะ พวกเขากล่าวว่า โอ้ ท่านรอสูลุลลอฮ์ มันคืออะไรบ้างเล่า ? ท่านตอบว่า ชิริกหรือการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และ ไสยศาสตร์ ...” (มุตตะฟะฮุน อะลียะฮ์)

และพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ ความว่า “พวกเขารู้ดีว่าผู้ใดที่ซื้อวิชานี้ (หมายถึงเรียนไสยศาสตร์) จะไม่มีผลประโยชน์ใดๆ ในปรโลกสำหรับเขาเลย” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 102)

ไสยศาสตร์นั้นแบ่งได้สองประเภท คือ 1) การผูกเงื่อนและเป่าเสก ที่นักไสยศาสตร์ใช้เพื่อบังคับ ญินให้ทำในสิ่งที่ตนต้องการในการสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น 2) ยาที่ส่งผลต่อร่างกายของผู้ที่โดนคุณไสย หรือส่งผลต่อสติ ความต้องการ หรือความชอบของเขา ซึ่งเรียกว่า อัล-ศ็อรัฟ และ อัล-อ็อฎ์ มันจะทำให้ผู้ป่วยประสาทหลอนไปว่าสิ่งนั้นพลุ๊กไปมา หรือเคลื่อนไปมา หรือเดินได้ หรือคล้ายๆ กัน ประเภทแรกนั้นเป็นชิริก เพราะญินนั้นจะไม่รับใช้นักไสยศาสตร์เว้นแต่ว่าเมื่อเขาได้กุฟรหรือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้วเท่านั้น ส่วนประเภทที่สองนั้น เป็นสิ่งที่หายนะและเป็นหนึ่งในจำนวนบาปใหญ่ และทั้งหมดนั้นย่อมเกิดขึ้นตามกำหนดกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ ﷻ

การขอคู่อำ

สรรพสิ่งทั้งมวลมีความจำเป็นต้องพึ่งพิงอัลลอฮ์ และมีความต้องการต้องใช้ปัจจัยต่างๆ ของพระองค์ ในขณะที่พระองค์นั้นทรงมีและหาได้ต้องพึ่งพิงสิ่งใดจากพวกเขาเลยไม่ แท้จริงแล้ว อัลลอฮ์ได้สั่งให้ปวงบ่าวทั้งหลายของพระองค์วิงวอนขอคู่อำ พระองค์ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ ความว่า “จงวิงวอนขอต่อข้า ข้าจะตอบรับแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดาผู้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีข้า นั้น จะเข้าไปอยู่ในนรกอย่างต่ำต้อย” (ซอฟิร 60)

การเคารพภักดี ณ ที่นี้หมายถึง การขอคู่อำต่ออัลลอฮ์ และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า «مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ يَضْبَعْ عَلَيْهِ» ความว่า “ผู้ใดที่ไม่ขอต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงพิโรธต่อเขา” (อิมนุ มญาฮะฮ์) และในขณะเดียวกันนั้น อัลลอฮ์จะทรงยินดียกกับการที่บ่าวของพระองค์ได้วิงวอนขอต่อพระองค์ และทรงรักผู้ที่จริงจังในการขอและทรงนำพวกเขาให้ได้เข้ามาใกล้พระองค์ด้วย แท้จริงแล้ว บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี (ที่อัลลอฮ์จะ) ได้รู้ซึ่งถึงเรื่องนี้ ดังนั้นพวกเขาแต่ละคนจึงไม่เคยถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยเลยแม้แต่น้อยในการที่พวกเขาจะขอสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากอัลลอฮ์ และพวกเขาไม่เคยมุ่งหมายการวอนขอของพวกเขาไปยังสิ่งอื่นใดที่เป็นมัลลูกของพระองค์เลย เหตุดังกล่าวนี้มีได้เกิดขึ้นวันแต่เพราะพวกเขาผูกมัดอยู่กับพระผู้อภิบาลของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา และการที่พวกเขาใกล้ชิดพระองค์และพระองค์ก็อยู่ใกล้กับพวกเขา เป็นการสนองต่อพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ที่ว่า ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ ความว่า “และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าถึงข้า ก็(จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้าอยู่น้อยใกล้” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ 186)

การขอคู่อำนั้นมีสถานะที่ยิ่งใหญ่ ณ อัลลอฮ์ มันเป็นเรื่องที่ทรงเกียรติที่สุดสำหรับพระองค์ และบางทีมันอาจจะด้านทานเกาะฎอห์หรือลิขิตที่กำหนดไว้แล้วได้ด้วย และทุกๆ คนที่วิงวอนขอจากอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงตอบรับ ถ้าหากว่ามีมูลเหตุให้การขอคู่อำนั้นใช้ได้และไม่มีเหตุอื่นๆ ขวางกั้นไม่ให้มันถูกปฏิเสธ ผู้วิงวอนขอนั้นจะได้รับหนึ่งสามประการตามที่ปรากฏในหะดีษของท่านนบี (ที่อัลลอฮ์จะ) ได้รู้ซึ่งถึงเรื่องนั้นว่า «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بِدَعْوَتِي لَيْسَ فِيهَا إِيْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تُعَجَّلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدْخِرَهَا لِي فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا، قَالُوا: إِذَا نَكَّرْنَا، قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ»

ความว่า “ไม่มีมุสลิมคนใดที่วิงวอนขอด้วยคู่อำใดๆ ซึ่งไม่มีเนื้อหาในการขอเป็นสิ่งที่บาปหรือตัดสัมพันธ์กับญาคูม เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประทานให้หนึ่งในสามประการนี้ คือ อาจจะตอบรับการขอของเขาโดยทันที หรืออาจจะเก็บไว้ให้เขาในวันอาคิเราะฮ์ หรืออาจจะทรงปกป้องความชั่วร้ายซึ่งเทียบเท่าสิ่งที่เขาขอให้พ้นไปจากเขา บรรดาเศาะหาบะฮ์ต่างกล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นเราก็ต้องขอให้เยอะ ท่านนบีตอบว่า อัลลอฮ์ทรงให้เยอะกว่า” (อะหมัด)

ประเภทของคู่อำ : มีสองประเภทคือ 1) คู่อำในรูปอิบาเดฮ์ เช่น การละหมาดและการถือศีลอด 2) คู่อำในรูปการวิงวอนและการขอ

ระดับความประเสริฐที่แตกต่างของการทำความดี : อย่างไหนที่ดีกว่าระหว่าง การอ่านอัลกุรอาน การกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ หรือว่าการวิงวอนขอคู่อำ ? การอ่านอัลกุรอานนั้นถือว่าเป็นงานที่ประเสริฐที่สุดโดยปริยาย จากนั้นก็เป็นการกล่าวชูกีรระลึกถึงอัลลอฮ์และการสวดดีสรรเสริญพระองค์ จากนั้นก็เป็นการขอคู่อำและวิงวอน ดังกล่าวนี้เป็นข้อเท็จจริงในภาพรวม แต่ว่าบางครั้งอาจจะมีความหรือปัจจัยอื่นทำให้สิ่งที่ประเสริฐน้อยกว่ากลับมีสถานะที่ดีและสมควรทำกว่าสิ่งที่ประเสริฐมากกว่ามันได้ เช่น การขอคู่อำในวันอะเราะซะฮ์นั้นดีกว่าการอ่านอัลกุรอาน และการอ่านบทซิกิรต่างๆ หลังละหมาดฟัรฎูกีย่อมสมควรทำมากกว่าการอ่านอัลกุรอาน เป็นต้น

มูลเหตุแห่งการตอบรับคู่อำ : มีทั้งมูลเหตุที่เปิดเผยและมูลเหตุที่ซ่อนเร้น ดังนี้ :

1) **มูลเหตุที่เปิดเผย :** คือการประกอบกรงานที่ดีก่อนขอคู่อำ เช่น บริจาคทาน อาบน้ำละหมาด การละหมาด หันไปทางกิบละฮ์ ยกมือทั้งสอง สวดดีสรรเสริญอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยสิ่งที่คู่ควร

ต่อพระองค์ ใช้พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ที่เหมาะสมต่อสิ่งที่วิงวอนขอ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากขอดุอาห์เพื่อให้ได้รับสวรรค์ ก็ให้ขอด้วยความนอบน้อมด้วยการกล่าวถึงพระคุณและพระเมตตาของพระองค์ และหากขอดุอาห์เพื่อให้มีชัยเหนือผู้ที่อธรรมก็อย่าใช้พระนาม อัล-เราะห์มาน หรือ อัล-กะรีม (พระนามแห่งความเมตตาและความเอื้ออาทร) แต่ให้ใช้พระนาม อัล-ญับบาร์ และ อัล-เกาะฮ์ฮุซาร์ (พระนามแห่งความทรง능และความเกรียงไกร) แทน และในจำนวนมูลเหตุอีก เช่นเดียวกันก็คือ การเศาะละวาตต่อท่านนบีในช่วงเริ่มต้น ช่วงกลาง และช่วงสุดท้ายของการขอดุอาห์ การยอมรับในบาป การขอขอบคุณอัลลอฮ์ต่อบุญคุณทั้งหลายของพระองค์ และการเลือกช่วงเวลาที่ดีซึ่งมีรายงานระบุว่า เป็นช่วงเวลาแห่งการตอบรับ ซึ่งมีอยู่มากมาย อาทิ **★** ในแต่ละวัน : ช่วงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของเวลากลางคืน ขณะที่ยังมีแสงสว่าง **★** ทรงแสดงมายังชั้นฟ้าของดุญา ระหว่างอะซานและอิกอมะฮ์ หลังจากอาบน้าละหมาด ในขณะที่สุญูด ก่อนให้สลามในละหมาด หลังจากเสร็จละหมาด เมื่อเคาะตะม์หรืออ่านอัลกุรอานจบเล่ม เมื่อได้ยินเสียงไก่ขัน ระหว่างการเดินทาง การขอดุอาห์ของผู้ที่ถูกอธรรม ดุอาห์ของผู้ที่มีความจำเป็นคับขัน ดุอาห์ของบุพการีให้กับลูก ดุอาห์ของมุสลิมให้กับพี่น้องของเขาลับหลัง และดุอาห์เมื่อปะทะกับศัตรูในสมรภูมิรบ **★** ในแต่ละสัปดาห์ : วันศุกร์ โดยเฉพาะช่วงท้ายๆ ของวัน **★** ในเดือนต่างๆ : เดือนเราะมะฎอน ช่วงที่มีการละศีลอดและทานสะหฺร ในคืนลัยละตุลก็อดรฺ และในวันอะเราะะพะฮ์ **★** ณ สถานที่ที่ทรงเกียรติ : ในมัสยิดต่างๆ โดยทั่วไป และ ณ ที่กะอับะฮ์ โดยเฉพาะที่มุลตะฮัม (ระหว่างประตูกะอับะฮ์กับมุมหินดำ) และที่มะกะอมอิบรอฮีม **★** บนเขาเศาะฟาและมัวะฮ์ ที่ทุ่งอะเราะะพะฮ์ มุขตะลิพะฮ์ และที่มินาในช่วงพิธีหัจญ์ และช่วงที่เต็มไปด้วยความชุ่มชื้น ... และอื่นๆ

2) มูลเหตุที่ไม่เปิดเผย : ก่อนขอดุอาห์ : เริ่มด้วยการเตาบะฮ์ที่จริงใจ การคืนสิทธิแก่เจ้าของ การที่กินอาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า ที่פקอาศัย และรายได้ที่หะلال การหมั่นทำความดีต่างๆ การหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้าม การสงวนตัวเองจากสิ่งที่คลุมเครือและอารมณ์ใฝ่ต่ำ **ส่วนในระหว่างขอดุอาห์นั้น :** ให้ขอดุอาห์ด้วยใจที่อยู่กับเนื้อกับตัว การเชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ การมีความหวังที่เข้มแข็ง การมุ่งจิตกลับไปยังอัลลอฮ์ การนอบน้อม การขออย่างจริงจัง การมองกิจการทั้งหมดยังพระองค์ การตัดขาดจากการเหลียวแลสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ และการมั่นใจว่าจะถูกตอบรับ

สิ่งที่กีดขวางไม่ให้ดุอาห์ถูกตอบรับ : มนุษย์คนหนึ่งอาจจะขอดุอาห์แต่ไม่ถูกตอบรับแก่เขา หรืออาจจะล่าช้าในการตอบรับ ซึ่งมาจากสาเหตุมากมาย เช่น **★** การวิงวอนขอจากสิ่งอื่นพร้อมๆ กับอัลลอฮ์ **★** การแจกแจงรายละเอียดในการขอ เช่น การขอให้พ้นจากความร้อนของนรก จากความคับแค้นของมัน จากความมืดของมัน ... ทั้งๆ ที่เพียงพอแล้วด้วยการขอเพียงว่าให้รอดพ้นจากนรกเท่านั้น **★** การที่มุสลิมขอดุอาห์ให้เกิดเพศภัยแก่ตัวเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ **★** การขอดุอาห์ในสิ่งที่เป็นบาปและการตัดขาดสัมพันธ์กับญาติ **★** การตะลิกในการขอดุอาห์ คือการกล่าวขอแบบตั้งเงื่อนไขต่ออัลลอฮ์ เช่นว่า “โอ้อัลลอฮ์ขอทรงอภัยให้แก่ข้า หากพระองค์ประสงค์” หรือการขอสิ่งอื่นแย้งเดียวกัน **★** การรีบเร่งเพื่อให้ตอบรับ เช่นกล่าวว่า ฉันขอแล้ว แต่ไม่ถูกตอบรับเสียที **★** การหมดอาลัยตายอยาก คือการละทิ้งดุอาห์เพราะความเหนื่อยหรือความเบื่อ **★** การขอดุอาห์ด้วยหัวใจที่หลงลืมไม่อยู่กับเนื้อกับตัว **★** การไม่มีมารยาทต่อหน้าอัลลอฮ์ ครั้งหนึ่งท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) ได้ฟังชายคนหนึ่งขอดุอาห์ในละหมาดของเขา และเขาไม่ได้เศาะละวาตต่อท่านนบี ท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) จึงกล่าวว่า “ชายผู้นี้รีบเร่ง” แล้วท่านก็เรียกเขามาและกล่าวสอนเขาและผู้อื่นว่า «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالْقَاءِ عَلَيْهِ ثُمَّ لْيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ثُمَّ لْيَدْعُ بِعَدْوِ بَابِ شَاءَ» ความว่า “เมื่อพวกท่านคนหนึ่งคนใดขอดุอาห์ ให้เขาเริ่มด้วยการสรรเสริญอัลลอฮ์และสดุดีพระองค์ จากนั้นก็จงเศาะละวาตต่อท่านนบี (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) แล้วจึงขอดุอาห์ด้วยสิ่งที่เขาปรารถนาต่อไป” (อัล-ติรมิซีย์) **★** การขอดุอาห์ในสิ่งที่ถูกกำหนดตายตัวแล้ว เช่น การขอดุอาห์เพื่อให้มีชีวิตยั่งยืน

ในโลกคุณยา ★ การกล่าววอนทำให้คล่องจงด้วยการเสแสร้งที่เกินงาม อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสว่า ﴿أَعُوذُ بِكُمْ ضَرْعًا وَخَفِيَّةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُنْغِبِينَ﴾ ความว่า “พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพถ่อมตนและปกปิด แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด” (อัล-อะรอฟ : 55) อิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า “พึงดูการขอคูอาฮ์ที่พยายามให้ลงท้ายคล่องจงกัน จงหลีกเลี่ยงจากมันเสีย เพราะแท้จริงแล้ว ฉันเคยใช้ชีวิตพร้อมกับท่านรอซูลุลลอฮฺ (ﷺ) และบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน พวกเขาไม่ได้ทำเว้นแต่อย่างนั้น คือไม่ได้ทำนอกเสียจากหลีกเลี่ยงการพยายามให้คล่องจงนั้น” อัล-บุคอรี ★ การขึ้นเสียงดังจนเกินไปในการขอคูอาฮ์ อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า ﴿وَلَا يَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا يَخَافُهَا وَأَتْبَعُ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ ความว่า “และอย่ายกเสียงดังในเวลาละหมาดของเจ้า และอย่าลดให้ค่อยเช่นกัน แต่จงแสวงหาทางระหว่างนั้น (คือให้เสียงอยู่ระดับปานกลาง)” (อัล-อิสรอฮ์ : 110) อาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้กล่าวว่า “โองการนี้ลงมาเกี่ยวกับประเด็นการขอคูอาฮ์”

ส่งเสริมให้ผู้ขอคูอาฮ์เรียงลำดับการขอคูอาฮ์ดังนี้ : หนึ่ง: กล่าวสรรเสริญและสดุดีอัลลอฮฺ สอง: กล่าวเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ) สาม: เตาบะฮฺ กลับตัวต่ออัลลอฮฺและยอมรับในบาป สี่: ขอบคุณอัลลอฮฺต่อบุญคุณทั้งหลายของพระองค์ ห้า: เข้าสูการขอคูอาฮ์ และพยายามขอด้วย คูอาฮ์ที่มีความหมายครอบคลุมกว้างและมีรายงานจากท่านนบี (ﷺ) หรือบรรดาสะลัฟ หก: ปิดท้ายการขอคูอาฮ์ด้วยการกล่าวเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ) คูอาฮ์ต่าง ๆ ที่สำคัญและสมควรท่องจำและใช้ขอคูอาฮ์ :

เวลาที่ใช้ขอคูอาฮ์	บทคูอาฮ์ จากวณะของท่านนบี (ﷺ) :
ก่อนนอนและหลังตื่นนอน	ก่อนนอน «بِسْمِكَ اللَّهُمُّ أُمُوتُ وَأُحْيَا» คำอ่าน บิสมิกัลลอฮุมมะ อะมุตุ วะ อะหฺยา ¹ เมื่อตื่นนอน «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ» คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮิล ละฮฺอีอะหฺยานา บะอะตะมา อะมาตะนา วะอิลัยฮิน นุชรู ²
ผู้ที่สะดุ้งตื่นขึ้นมามีอาการตระหนกตกใจ	«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمْزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَإِنْ يُحْضِرُونِ» คำอ่าน อะอฺฮฺ บิกละมาติลลาฮิตตะตามมาติ มิน เฆาะเฆาะบิฮฺ, วะ อิกอบิฮฺ, วะ ชัรริ อิบาติฮฺ, วะ มิน ฮะมะชาติฮฺ ชะยาฏีน, วะ อัน ยะหฺรูน ³
เมื่อฝันเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ความว่า “เมื่อพวกท่านคนใดฝันเห็นสิ่งที่เขาชอบซึ่งมีมาจากอัลลอฮฺก็จงกล่าวว่าขอคุณต่ออัลลอฮฺในสิ่งนั้นและจะเล่ามันให้คนอื่นฟัง และหากเขาฝันสิ่งที่เขารังเกียจ แท้จริงแล้วมันมาจากชัยฏอน ดังนั้น เขาก็จะขอความคุ้มครองให้พ้นจากความชั่วร้ายของมัน และอย่าได้พูดถึงมันให้ใครฟัง เพราะแท้จริงแล้ว มันไม่อาจให้ภัยอันตรายใดๆ แก่เขาได้”
เมื่อออกจากบ้าน	«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอฺฮฺ บิกะ มิน อัน อะฎิลละ เอา อฎิลละ, เอา อะซิลละ เอา อุซิลละ, เอา อัซลิละ เอา อุซละมะ, เอา อัญญะละ เอา ยุญญะละ อะลียะ ⁴ «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» คำอ่าน บิสมิลลาฮฺ ตะวะกัลลตุ อะลิลลอฮฺ, ลาหาละ วะลา กุวะวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ ⁵

1 ความว่า “ด้วยพระนามของพระองค์ โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ฉันตายและฉันฟื้น”

2 ความว่า “ขอขอบคุณต่ออัลลอฮฺที่ทรงฟื้นฟูชีพเราหลังจากที่ได้ทรงทำให้เราตายไปและการฟื้นฟูใหม่จะต้องมีผู้พระองค์เท่านั้น”

3 ความว่า “ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำทั้งหลายอันสมบูรณ์แห่งเอกองค์อัลลอฮฺ จากความพิโรธของพระองค์ จากการลงโทษของพระองค์ จากความชั่วร้ายของปวงบ่าวของพระองค์ จากการกระชิบกระซาบของเหล่าชัยฏอน และขอความคุ้มครองจากการที่พวกมันมาหาฉัน”

4 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ จากการหลงผิดหรือทำให้หลงผิด จากการต้องกระทำผิดพลาดหรือถูกกระทำให้ผิดพลาด จากการ อยู่ดีธรรมต่อผู้อื่นหรือถูกอธรรมโดยผู้อื่น จากการไม่รู้ผิดชอบชั่วดีหรือถูกผู้อื่นกระทำความผิด”

5 ความว่า “ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันขอมอบหมายที่พึ่งยังอัลลอฮฺ ไม่มีความสามารถและพลังกำลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการอนุมัติของอัลลอฮฺ”

เมื่อเข้ามัสยิด	«بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ» ความว่า เมื่อเข้ามัสยิดให้เริ่มเข้าด้วยท่าซาวา และกล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ, วัสสะลามุ อะลาเราะสูลิลลาฮฺ, อัลลอฮุมมะฟตะห์ลี อับวาบะเราะหฺมะติค ¹
เมื่อออกจากมัสยิด	«بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ» ความว่า เมื่อออกจากมัสยิดให้เริ่มก้าวออกด้วยท่าซายา และกล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ, วัสสะลามุ อะลาเราะสูลิลลาฮฺ, อัลลอฮุมมะฟตะห์ลี อับวาบะฟัฎลิก ²
ดูอาอิให้คู่บ่าวสาวที่เพิ่งแต่งงาน	«بَارَكَ اللَّهُ لَكِ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ» คำอ่าน บาเราะกัลลอลอฮฺ ละกะ, วะบาเราะกะ อะลัยกะ, วะญะมะอะ บัยนะกฺมา ฟี ค็อยริ ³
เมื่อได้ยินเสียงไก่ขันหรือเสียงลา	ความว่า "เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงร้องของลา ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากความชั่วร้ายของมัน เพราะแท้จริงแล้วมันได้เห็นชัยฏอน และเมื่อพวกท่านได้ยินเสียงไก่ขัน ก็จงวิงวอนขอความประเสริฐของอัลลอฮฺ เพราะแท้จริงแล้วมันได้เห็นมลาอิกะฮฺ" ความว่า "เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงสุนัขเห่าหอนและเสียงลาร้องในเวลากลางวัน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ..."
เมื่อมีผู้กล่าวว่ารักเพื่ออัลลอฮฺ	ความว่า จากอะนัส <small>رضي الله عنه</small> เล่าว่า มีชายคนหนึ่งนั่งอยู่พร้อมกับท่านนบี <small>(ﷺ)</small> แล้วมีชายอีกคนหนึ่งเดินผ่าน ชายคนแรกจึงกล่าวกับท่านนบี <small>(ﷺ)</small> ว่า <small>(ที่อัลลอฮฺจะรักกับ)</small> ให้อัลลอฮฺ รักฉันนักรักผู้ชายคนนี้ ท่านนบี <small>(ﷺ)</small> <small>(ที่อัลลอฮฺจะรักกับ)</small> ถามเขาว่า "ท่านบอกเขาแล้วหรือไม่ว่า" เขาตอบว่าไม่ ท่านจึงกล่าวว่า "จงบอกให้เขารู้" จากนั้นเขาจึงตามสหายของเขาไปแล้วบอกกับเขาว่า อุหฺบิกะ ฟิลลาฮฺ (แท้จริง ฉันรักท่านเพื่ออัลลอฮฺ) แล้วสหายของเขาก็ตอบกลับว่า อะหฺบะบะกัล ละซีอะหฺบะบะนี ละฮฺ (ขอให้อัลลอฮฺ ผู้ที่ท่านรักฉันเพื่อพระองค์นั้นทรงรักท่านด้วยเถิด)
เมื่อพี่น้องมุสลิมจาม	ความว่า "เมื่อพวกท่านคนใดจามเขาก็จงกล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮฺ (แปลว่า ขอขอบคุณอัลลอฮฺ) และพี่น้องเขาหรือเพื่อนเขาจงกล่าวแก่เขาว่า ยัรหะมูกัลลอลอฮฺ (แปลว่า ขอให้อัลลอฮฺทรงโปรดปรานีต่อท่าน) และเมื่อเขาตอบกลับแก่เขาว่า "ยัรหะมูกัลลอลอฮฺ" ก็จงกล่าวตอบอีกว่า ยะฮดีกumulลอฮฺ วะยศลิบาละกัม (แปลว่า ขออัลลอฮฺโปรดประทานให้แก่ท่านและปรับปรุงสภาพของท่าน")
ดูอาอย่างมกัจญะฮ์	«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَكِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ» คำอ่าน ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ อัลอะซีมุล หะคีม, ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ร็อบบุด อัลอะซีล อะซีม, ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ ร็อบบุด สะมาวาต, วะ ร็อบบุด อัลอะซีม, วะ ร็อบบุด อัลอะซีล กะรีม ⁴ «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا» คำอ่าน อัลลอฮฺ อัลลอฮฺ ร็อบบียฺ, ลา อุชริกฺ บิชี อัยฮา ⁵ «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ» คำอ่าน ยา หัยยฺ ยา กัยยัฎมฺ, บิเราะหฺมะติกะ อัชชะฟีฮฺ ⁶ «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ» คำอ่าน สบหานัลลอฮฺ อัลอะซีม ⁷
ดูอาให้มียศชั้นสูง	«اللَّهُمَّ مَنْزِلُ الْكِتَابِ، وَمَجْرِي السَّحَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ أَلْهِمْ أَهْزَامَ الْأَحْزَابِ اللَّهُمَّ أَهْزِهِمْ وَزَلْزِلْهُمْ» คำอ่าน อัลลอฮฺ มัซลิล กิตาบ, วะ มัจญีริยัส สะหาบ, สะรีอัล หิซาบ, อัลลอฮฺ มะฮฺซิมิล อะห์ซาบ ⁸ «اللَّهُمَّ أَهْزِهِمْ وَزَلْزِلْهُمْ» คำอ่าน อัลลอฮฺ มะฮฺซิมิล อะห์ซาบ ⁸

1 ความหมาย "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ และขอความสันติจงมีแด่ศาสนทูตของอัลลอฮฺ ให้อัลลอฮฺ ขอทรงเปิดประตูทั้งหลายแห่งความเมตตาของพระองค์แก่ฉันด้วยเถิด"

2 ความหมาย "ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ และขอความสันติจงมีแด่ศาสนทูตของอัลลอฮฺ ให้อัลลอฮฺ ขอทรงเปิดประตูทั้งหลายแห่งความประเสริฐของพระองค์แก่ฉันด้วยเถิด"

3 ความว่า "ขออัลลอฮฺประทานความจำเริญแก่ตัวท่าน และความจำเริญเหนือตัวท่าน และทรงรวมท่านทั้งสองในความดีงาม"

4 ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงอารีเยี่ยง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮฺผู้อภิบาลแห่งอَرْض (บัลลังก์) อันยิ่งใหญ่ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮฺผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย ผู้อภิบาลแห่งพื้นปฐพี และผู้อภิบาลแห่งอَرْضอันมีเกียรติ"

5 ความว่า "อัลลอฮฺ พระองค์คืออัลลอฮฺ ผู้เป็นองค์อภิบาลแห่งข้า ข้าไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ด้วยสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น"

6 ความว่า "โอ้ ผู้ทรงชีวัน ผู้ทรงยืนหยัดจัดการทุกสรรพสิ่ง ด้วยความเมตตาของพระองค์ ข้าพระองค์ขอความช่วยเหลือ"

7 ความว่า "มหาบริสุทธิ์ยิ่ง องค์อัลลอฮฺผู้ทรงยิ่งใหญ่"

8 ความว่า "โอ้ อัลลอฮฺ พระผู้ทรงประทานอัลกุรอาน พระผู้ทรงทำให้เมฆเคลื่อนไหว พระผู้ทรงจับไว้ในกรรสอบสวน ได้โปรดทำให้กลุ่มพันธมิตรของศัตรูพ่ายแพ้ โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงโปรดทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ และทรงโปรดเชาของพวกเขาให้สะทกสะท้าน"

ผู้ที่ตื่นขึ้นในเวลา กลางคืน	ความว่า “ผู้ใดที่สะดุ้งตื่นในตอนกลางคืนแล้วเขากล่าวว่า ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหุดะฮฺ ลา ซะรีกะละฮฺ, ละฮฺมุลลิก วะ ละฮฺล หัมดุล, วะ ฮฺวะ อะลา กุลิล ชัยอิน เกาะติร, อัลหัมดุลิลลาฮฺ, วะ สุบหานัลลอฮฺ, วะ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ, วัลลอฮฺ อักบัร, วะ ลาเหาละวะลา กุว วะตะ อิลลา บิลลาฮฺ (ความว่า ไม่มีพระเจ้าผู้ควรแก่การกราบไหว้นอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียว ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคที่เทียบเคียงกับพระองค์ อำนาจทั้งหมดเป็นของพระองค์ เหล่าการสรรเสริญเป็นเพียงของพระองค์ โดยพระองค์ทรงสามารถเหนือทุกสรรพสิ่ง การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การกราบไหว้นอกจากอัลลอฮฺ อัลลอฮฺคือผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด และไม่มีความสามารถและไม่มีพลังนอกจากด้วยอัลลอฮฺ) จากนั้นเขากล่าวต่อไปว่า อัลลอฮุมมัฟรลิ (แปลว่า โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ขอโปรดทรงประทานอภัยให้แก่ฉัน) หรือเขาพูดอาอ์ใด เขาก็จะได้รับการตอบสนอง และหากเขาเอนาน่าละหมาดแล้วละหมาดๆ ของเขานั้นก็จะถูกตอบรับ”
เมื่อรู้สึกว้าสิ่งหนึ่ง สิ่งโดยยากลำบาก	«اللهم لا سهل إلا ما جعلته سهلا وأنت تجعل الحزن إذا شئت سهلا» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ลา สะฮฺลา อิลลา มา ญะอะลตะฮฺ สะฮฺลา วะ อันตา ตัจญ์อะลล หฺซนะ อิชา ชัยอะ สะหลา ¹
ดูอาเพื่อ ปลดหนี้	«اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن والعجز والكسل والجبن والبخل وضلع الدين وغلبة الرجال» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอฺซูบิกะ มินัล ฮัมมิ วัล หะซัน, วัลอัญญี วัลกะซัล, วัลญบีนี วัล บคฺล, วะ ญะอะละอิด ตัยนี, วะ ฆะอะละบะติร रिฎาล ²
ดูอาเข้า ห้องน้ำ	เมื่อเข้าห้องน้ำ กล่าววว่า «اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث» คำอ่าน อัลลอฮุมมา อินนี อะอฺซูบิกะ มินัล คฺบฺฮิ วัล เคาะบาอิษ ³ เมื่อออกจากห้องน้ำกล่าวว่า «غُفْرَانِكَ» คำอ่าน ฆุฟรอน นะกะ ⁴
เมื่อล้มลง ละหมาด	ความว่า “นั่นคือชัยฏอนที่เรียกกันว่า คือนซิบ เมื่อท่านรู้สึกเช่นนั้น ให้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากมัน และจงถ่มพินเปาทางซ้ายของท่านสามครั้ง”
ดูอาใน สุญูด	«اللهم اغفر لي ذنبي كله دقئه وجله وأوله وآخره وعلانيته وسره» คำอ่าน อัลลอฮุมมัฟรลิ ซัมบี กุลละฮฺ, ดิกกอฮฺ วะ ญิลละฮฺ, วะ เอาวะละฮฺ วะ อาคิเราะฮฺ, วะ อะลานิยะตะฮฺ วะ สิริเราะฮฺ ⁵ «سبحانك ربّي وحمداك اللهم اغفر لي» คำอ่าน สุบทานะกัลลอฮุมมะ ร็อบบี วะ บิหัมดิกะ อัลลอฮุมมัฟรลิ «اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك وبِعافائك من عقوبتك وأعوذ بك منك لا أحصى ثناء عليك أنت كما أثنيت على نفسك» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอฺซู บิรริฎอกะ มิน สะเคาะฎิก, วะ บิรฺอาฟาติกะ มิน อุกฺบะติกะ, วะ อะอฺซูบิกะ มินกะ ลา อุหฺดี ษะนาอัน อะลยฺกะ, อันตะ กะมา อัษนัยตะ อะลา นัฟลิก ⁶
ดูอาสujud ลาอะฮฺ	«اللهم لك سجدت وبك أمنت ولك أسلمت سجد وجهي للذي خلقه وصوره وشق سمعه وبصره فتبارك الله أحسن الخالقين» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ละกะ สะญุดตุ, วะบิกะ อามันตุ, วะละกะ อัสลัมตุ, สะญะตะ วัจญ์อียะ ลิลละชี เคาะลาเกาะฮฺ วะ เสวาเราะฮฺ, วะ ชักกอ สัมอะฮฺ วะ บะเศาะเราะฮฺ ตะบะเราะกัลลอฮฺ อะหฺซะนุล คอลีกิน ⁷

- 1 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ไม่มีสิ่งใดง่ายตายวันแต่สิ่งที่พระองค์ทำให้มันง่ายตาย และพระองค์นั้นทรงทำให้ความโคกเคี้ยวเป็นเรื่องง่ายตายเมื่อพระองค์ประสงค์”
- 2 ความว่า “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความกังวลใจและความโคกเคี้ยว ความอ่อนแอและความเกียจคร้าน ความขลาดและความตระหนี่ การดิ้นหนีที่มากมายจนล้นตัว และการพ่ายแพ้ต่อผู้อื่น”
- 3 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากชัยฏอนตัวผู้และชัยฏอนตัวเมียทั้งหลาย”
- 4 ความว่า “ขอการอภัยโทษจากพระองค์ด้วยเถิด”
- 5 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงอภัยให้แก่ข้าซึ่งบาปของข้าพระองค์ทั้งหมด ทั้งที่เล็กและใหญ่ ทั้งที่ทำก่อนหน้าและภายหลัง ทั้งที่เปิดเผยและปกปิดซ่อนเร้น”
- 6 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองด้วยความโปรดปรานของพระองค์จากความกลัวโกรธของพระองค์ ขอความคุ้มครองด้วยการคุ้มครองของพระองค์จากการลงโทษของพระองค์ ขอความคุ้มครองด้วยพระองค์จากพระองค์เอง ข้าพระองค์มีอาจบรรลุถึงการกล่าวสรรเสริญพระองค์ได้โดยสมบูรณ์ พระองค์นั้น(ทรงสูงส่งและสมบูรณ์ยิ่ง) เป็นดังที่ทรงได้กล่าวสรรเสริญพระองค์เอง”
- 7 ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ข้าพระองค์ได้กราบสujudแด่พระองค์ ได้ศรัทธาต่อพระองค์ และได้จำนนต่อพระองค์ โปหน้าของข้าได้กราบแด่ผู้ที่สร้างมัน วาดตกแต่งมัน และสร้างให้มีหูและตาของมัน ดังนั้น มหาประเสริฐเถิดองค์อัลลอฮฺผู้ทรงสร้างที่ดียิ่ง”

ดูอาอิฮ์ตีฟ ตาร์ทเมื่อเริ่ม ละหมาด	«اللهم تقنى من خطايى كما ينقى «اللهم باعد بينى وبين خطايى كما باعدت بين المشرق والمغرب، التوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسلنى بالماء والثلج والبرد» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ บาอิด บัยนี วะบัยนะ เคาะฎอญายะ กะมา บาอัดตะ บัยนัลมัชริก วัลมัฆริบ, อัลลอฮุมมะ นะกีนี มิน เคาะฎอญายะ กะมา ญุนุกกัอิษ เซาบูล อับยะฎ มี นัต ตะนัส, อัลลอฮุมมัซซิลนี บิลมาอิ วัซซัลญี วัลบะร็อด ¹
ดูอาอิโน ตอนท้ายของ การละหมาด	«اللهم إني ظلمت نفسي ظلماً كثيراً ولا يغفر الذنوب إلا أنت فاغفر لي مغفرة من عندك وارحمني إنك أنت الغفور الرحيم» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี เซาะลัมตุ นัฟซี ซุลมัน กะษีรอ, วะลา ยัฆฟิรฺ ซุนบะ อิลลา อันตา, ฟัฆฟิรฺลี มัฆฟิเราะตะมฺ มิน อินดิก, วัรหฺมนี อินนะกะ อันตัล เฆาะฟุรฺ เราะหิมี ²
ดูอาอิห์ลัจ ละหมาด	«اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา ชิกริกะ วะ ซุกริกะ วะ หุสนี อิบาตะติกะ ³ «اللهم إني أعوذ بك من الكفر والفقر وعداب القبر» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัล กุฟรฺ วัล ฟักริ วะ อะซาบิล กัอบรฺ ⁴
เมื่อผู้อื่นทำดี ต่อเขา	«اللهم إني أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ» คำว่า “ผู้ใดที่คนอื่นทำดีต่อเขา แล้วเขาก็กล่าวต่อผู้ที่ทำดีนั้นว่า ญะฮากัลลอฮฺ ค็อยรอ (แปลว่า ขออัลลอฮฺทรงตอบแทนท่านด้วยสิ่งที่ดีงาม) แน่แท้ เขาได้กล่าวชมเชยอย่างถึงที่สุดแล้ว”
เมื่อเห็นฝน	«اللهم صيبنا نافعاً» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ ค็อยยิบัน นาฟิอา – สองหรือสามครั้ง ⁵ «مُطَرِّنا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ» คำอ่าน มุฏรินา บิฟัฎลิลลาฮฺ วะ เราะหฺมะติฮฺ ⁶
เมื่อลมพัด แรง	«اللهم إني أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ» คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อัซอะลุกะ ค็อยเราะฮฺฮา, วะ ค็อยเราะมา ฟิฮา, วะ ค็อยเราะ มา อรสิลัต บิฮี, วะ อะอูซุ บิกะ มิน ชัรริฮา, วะ ชัรริ มา ฟิฮา, วะ ชัรริมา อรสิลัต บิฮี ⁷
เมื่อเห็น จันทร์เสี้ยว	«اللهم أهله علينا باليمن والإيمان والسلامة والإسلام هلال خير ورشد ربى وربك الله» คำอ่าน อัล ลอฮุมมะ อะฮฺลิลฮฺ อะลยนา บิลยูมินี วัล อีมาน, วัสสะลามะติ วัล อิสลาม, ฮิลาลุ ค็อย ริน วะ รสดิน, ร็อบบี วะ ร็อบบักัลลอฮฺ ⁸
ดูอาอิของผู้นี้ ส่งคน เดินทาง	«استودع الله دينك وأمانتك وخواتيم عملك» คำอ่าน อัศเตาดิอุกัลลอฮฺ ดินะกะ วะอะมานะตะ กะ วะเคาะวาตีมะ อะมะลิกะ ⁹ «أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيعُ دَانَهُ» คำอ่าน อัศเตาดิอุก มุลลอฮฺ, อัลละซี ลาตะฆิอุ วะดาอิลุฮฺ ¹⁰

- 1 ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งเรา ขอพระองค์ทรงทำให้ไกลห่างเกิดระหว่างฉันกับความผิดของฉัน เช่นที่พระองค์ทรงแยก
ระหว่างตะวันออกและตะวันตก โอ้ ผู้อภิบาลแห่งเรา ขอพระองค์ทรงชำระฉันจากความผิดทั้งหลายเช่นที่ผ้าขาวได้รับการซัก
ล้างจากสิ่งสกปรก โอ้ ผู้อภิบาลแห่งเรา ขอพระองค์ทรงล้างฉันด้วยน้ำ ด้วยหิมะ และด้วยลูกเห็บ”
- 2 ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ได้ก่อความอยู่ดีกรรมอย่างมากมายแก่ตัวข้าเอง และไม่มีผู้ใดที่อภัยโทษได้
เว้นแต่พระองค์เท่านั้น ได้โปรดอภัยแก่ข้าพระองค์ด้วยการประทานอภัยจากพระองค์ ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริง
พระองค์นั้นทรงเป็นผู้ที่เปี่ยมยิ่งด้วยการอภัยและความเมตตา”
- 3 ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ในการกล่าวรำลึกถึงพระองค์ การขอบคุณแด่พระองค์ และ
การปฏิบัติอากะฮฺให้ดีเลิศแด่พระองค์”
- 4 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการฝ่าฝืนและความยากจน และจากการลงโทษในหลุมศพ”
- 5 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงทำให้ฉันเป็นฝนที่มีคุณประโยชน์”
- 6 ความว่า “เราได้รับฝนด้วยความประเสริฐแห่งอัลลอฮฺ และเมตตาของพระองค์” จากนั้นให้เขาขอดูอาอื่น ๆ ตามที่ปรารถนา
เพราะการขอดูอาเมื่อฝนตกนั้นจะถูกตอบรับ
- 7 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริง ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งสิ่งที่ดีของมัน(ลมพายุนี้) และสิ่งดีที่มีอยู่ในมัน และสิ่งดีที่มันถูกส่งมาด้วย
และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากสิ่งเลวร้ายของมัน และสิ่งเลวร้ายที่มีอยู่ในมัน และสิ่งเลวร้ายที่มันถูกส่งมาด้วย”
- 8 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงทำให้ฉันเป็นเดือนที่มาพร้อมด้วยโชคลาภและการศรัทธา ความปลอดภัยและอิสลาม ให้เป็น
จันทร์เสี้ยวแห่งความดีงามและความเที่ยงตรง พระเจ้าของข้าและพระเจ้าของเจ้าคืออัลลอฮฺ”
- 9 ความว่า “ฉันขอฝากศาสนา ความรับผิดชอบ และผลสุดท้ายของการทำงานของข้าไว้กับอัลลอฮฺ”
- 10 ความว่า “ฉันขอฝากท่านไว้กับอัลลอฮฺ ผู้ที่ซึ่งของฝากของพระองค์จะไม่ถูกละเลย”

เมื่อเห็นสิ่งที่ ชอบใจและ สิ่งที่ไม่ถูกใจ	เมื่อท่านนบี (ﷺ) เห็นสิ่งที่ชอบท่านจะกล่าวว่า « الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ » คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮฺ, อัลละฮฺ บินิอมะติฮฺ ตะติมมุศศอลิฮาต ¹ และเมื่อท่านเห็นสิ่งที่ไม่ชอบใจก็จะกล่าวว่า « الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ » คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮฺ อะลา กุลลี हाल ²
คำอธิษฐานการเดินทาง	« اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ) اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبَرِّ وَالتَّقْوَى وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ » คำอ่าน อัลลอฮฺ อักบัร, อัลลอฮฺ อักบัร, อัลลอฮฺ อักบัร, สُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا ฮาฮา, วะมา กุนนา ละฮฺ มุกรินิน, วะอินนา อิล่า ร็อบบิน่า ละมุนเกาะลิบีน, อัลลอฮฺมมะ อินนา นัสอะลุกะ ฟิ สะพะ รินา ฮาซัลบิรรอ วัดตักวา, วะมินัล อะมะลิล มา ตัรฎอ, อัลลอฮฺมมะ เฮาวัน อะลัยนา สะพะเราะนา ฮา ซา วัฏวิอันนา บุอะดะฮฺ, อัลลอฮฺมมะ อันตัส ศอหิบ ฟิสสะฟัร, วัลเคาะลีฟะตุ ฟิล อะฮฺลิล, อัลลอฮฺมมะ อินนี อะอฺฮฺบิกะ มิน วัชชะฮิซ สะฟัร, วักะอาบะติล มันซัฮฺ, วัสสุฮิล มุนเกาะลิบ, ฟิลมาลิล วัลอะฮฺลิล ³
เมื่อเอนกายเพื่อนอน	« اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مُجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمَنْتُ بِكَتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ » คำอ่าน อัลลอฮฺมมะ อัลลัมตุ นัฟซี อิลัยกะ, วะเฟาวัฏตุ อัมรี อิลัยกะ, วะอัลญะตุ ซะฮฺรี อิลัยกะ, เราะฮฺบะตัน วะ ร็อฆะบะตัน อิลัยกะ, ลา มัลญะอะ วะลา มันญ่า มินกะ อิลลา อิลัยกะ, อามันตุ บิกิตาบีคัล ละฮฺ อันซัลตะ, วะบินะบียีกัล ละฮฺ อัสสลัตะ ⁴ « الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَّلَنَا وَأَوَّانَا، فَكَمْ مِنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤَيٍّ » คำอ่าน อัลหัมดุลิลลาฮิล ละฮฺ อัลญะมะนา วะ สะกอนา, วะ กะฟานา วะ อาวานา, ฟะกัม มิหมัน ลา กาฟียะ ละฮฺ, วะลา มุอัยยา ⁵ « سُبْحَانَكَ رَبِّي وَضَعْتَ جَنِبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَسْكَنْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُهُ بِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ » คำอ่าน สُبْحَانَกะ ร็อบบี วัเงาะฮฺ ญัมบี วักะ บิกะ อ์รฟะฮฺ, อิน อัมสัคตะ นัฟซี ฟัฆฟิรฺ ละฮา วัอิน อัสสลัตะฮา ฟะหฺฟัซฮา บิมา ตะหฺฟะฮฺ บิฮฺ อิบาตะกัศ ศอลิฮีน ⁶ ท่านนบีมูฮัมหมัดจะเป่าพ่นลงในมือทั้งสองของท่าน แล้วอ่านด้วยมุอาวิซะติยฺนุ(สุเราะฮฺ อัล-ฟะลัก, อัน-นาส) จากนั้นก็มือทั้งสองนั้นลูบทั่วตัวของท่าน ท่านจะไม่นอนในแต่ละคืนจนกว่าจะอ่านสุเราะฮฺ อัล-ัจญ์ดะฮฺ และ สุเราะฮฺ อัล-มุลก์

1 ความว่า “มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ ผู้ซึ่งด้วยนิมิตของพระองค์นั้น การงานที่ดีทั้งหลายได้สมบูรณ์”

2 ความหมาย “มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ ในทุกๆ สถานการณ์”

3 ความว่า “อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ อัลลอฮฺผู้ยิ่งใหญ่ มหาบริสุทธิ์เถิดผู้ทรงอำนาจสิ่งนี้ให้เรา และเราจะไม่เทียบเคียงพระองค์ด้วยสิ่งใดๆ และแท้จริงเราจะคืนสู่อิสรภาพของพระองค์ โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! เราขอจากพระองค์ในการเดินทางครั้งนี้ ซึ่งความดีและความยำเกรง และการกระทำในสิ่งที่พระองค์ทรงโปรดปราน โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ขอพระองค์โปรดทรงผ่อนคลายในการเดินทางครั้งนี้และย่นระยะทางที่ยาวไกลให้แก่เรา โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! พระองค์คือมิตรในยามเดินทาง และคือผู้แทนที่ดูแลต่อครอบครัว โอ้ พระองค์อัลลอฮฺ ! ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความลำบากในการเดินทาง จากทัศนียภาพที่เศร้าหมอง และจากการพลัดถิ่นที่เลวร้ายในทรัพย์สินและครอบครัว”

4 ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ ข้าขอมอบตัวแก่พระองค์ ขอคืนหนี้สู่พระองค์ ขอมอบการงานต่างๆ แก่พระองค์ ขอมอบแผนหลังกลับสู่พระองค์ ด้วยความหวังและยำเกรงต่อพระองค์ ไม่มีที่พึ่งพิงและที่ปลอดภัยนอกจากยังพระองค์ ข้าศรัทธาต่อคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานลงมา และต่อศาสนทูตที่พระองค์ทรงแต่งตั้งมา”

5 ความว่า “ขอสรรเสริญอัลลอฮฺ ผู้ทรงให้อาหารแก่เราได้ทาน ให้น้ำดื่ม ให้การปกป้องและที่พึ่งพิงแก่เรา ยังมีคนมากมายที่ไม่มีผู้ปกป้องและผู้ให้ที่พึ่งพิง”

6 ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระองค์ โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอวางสืข้างและยกมัน หากพระองค์เก็บชีวิตข้าพระองค์ก็ขอพระองค์อย่าเก็บมัน และหากพระองค์ปล่อยมันก็ขอทรงปกป้องมัน ด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงปกป้องบรรดาบ่าวผู้เปี่ยมคุณธรรมของพระองค์”

คำอ่านเมื่อออกไปแปลหมด	<p>«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا وَاجْعَلْنِي نُورًا اللَّهُمَّ أَعْظِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا»</p> <p>คำอ่าน อัลลอฮุมมะ จัญญ์ อัล ฟิ ก็อลบี นูรอ, วะฟี ลิซานี นูรอ, วะฟี ซัมอี นูรอ, วะฟี บะเศาะรี นูรอ , วะมิน เฟากี นูรอ, วะมิน ตะหฺตี นูรอ, วะอัน ยะมีนี นูรอ, วะอัน ชิมาลี นูรอ, วะมิน อะมามี นูรอ, วะมิน ค็อลฟี นูรอ, วัจญ์อัล ฟิ นัฟซี นูรอ, วะอะอะซิมลี นูรอ, วะอัซซิมลี นูรอ, วัจญ์อัล ลี นูรอ, วัจญ์อัลนี นูรอ, อัลลอฮุมมะ อะอะญีนี นูรอ, วัจญ์อัล ฟิ อะเศาะบี นูรอ, วะฟี ละหฺมี นูรอ, วะฟี ตะมี นูรอ, วะฟี ชะอะรี นูรอ, วะฟี บะชะรี นูรอ</p>
คำอ่านเมื่อออกไปแปลหมด	<p>«إِذَا هُمْ أَجِدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكِعْ رُكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغِيْرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُونَا أَقْدَرُ، وَتَعْلَمُونَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الْأَمْرَ (ثُمَّ تَسْمِيهِ بِعَيْنِهِ) خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدِرْهُ لِي، وَبَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ رَضْنِي بِهِ»</p> <p>ความว่า “เมื่อพวกท่านคนใดคนหนึ่งมีเรื่องใดที่ต้องการตัดสินใจทำ ให้เขาละหมาดสองร็อกอัต จากนั้น ก็กล่าวดูอาฮ์ว่า อัลลอฮุมมะ อินนี อัลตะคีรุกะ บิอิลมิก, วะ อัลตักดิรุกะ บิ กุดเราะติค, วะ อัลอะลอะกะ มิน ฟัฎลิก, พะอินนะกะ ตักดิร ะลา อักดิร, วะตะอะละมะ ะลา อะอะลัม, วะอันตะ อัล ลามุล มุยุบ, อัลลอฮุมมะ อิน กุนตะ ตะอะละมะ ฮาซัลอัมเราะ (แล้วให้ระบุระบุของเขาตรงนี้) คือ ยะร็อน ลี ฟิ ดีนี ะ มะอาชี ะ อากิเบตะ อัมรี หรือ อาจจะกล่าวแทนตรงนั้นว่า - ฟิ อาญิลี อัมรี ะอาญิลีย - ฟักดรัส ลี, ะ ยัสสิรัส ลี, มุมะมะ บาริก ลี ฟิอิ, ะอินกุนตะ ตะอะละมะ อันนะ ฮาซัล อัมเราะ ชัรฺรอน ลี ฟิ ดีนี ะ มะอาชี ะ อากิเบตะ อัมรี หรือ อาจจะกล่าวแทนตรงนั้นว่า - ฟิ อาญิลี อัมรี ะอาญิลีย - ฟักริฟุ อันนี, วัศริฟนี อันสุ, วัคฺดฺร ลียัล คือยะเราะ หัยษุ กานะ, มุมะมะ ร็อญฺูนี บิสุ²</p>

- 1 ความว่า “โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงทำให้มีนุร(รัศมีอันส่องประกาย)ในใจข้าพระองค์ ที่ลิ้นข้าพระองค์ ที่หูข้าพระองค์ ที่ตาข้าพระองค์ จากเบื้องบนข้าพระองค์ จากเบื้องล่างข้าพระองค์ จากด้านขวาของข้าพระองค์ ด้านซ้ายของข้าพระองค์ ข้างหน้าข้าพระองค์ ข้างหลังข้าพระองค์ ในใจข้าพระองค์ ขอทรงให้มีนุรที่ยิ่งใหญ่แก่ข้าพระองค์ และขอทรงทำให้มันยิ่งใหญ่มากที่สุดแก่ข้าพระองค์ ขอทรงทำให้มีนุรแก่ข้าพระองค์ และขอทรงทำให้ข้าพระองค์เป็นนุร โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงประทานนุรแก่ข้าพระองค์ ขอทรงทำให้มีนุรในเส้นประสาทของข้าพระองค์ ในเนื้อของข้าพระองค์ ในเส้นขนของข้าพระองค์ และที่ผิวหนังของข้าพระองค์”
- 2 ความหมายดูอาฮ์ โอ้ อัลลอฮฺ แท้จริงข้าพระองค์ขอให้พระองค์เลือกสรรด้วยความรอบรู้ของพระองค์ ข้าพระองค์ขอให้พระองค์มอบพลังในการทำงานให้บรรลุด้วยพระเดชานุภาพของพระองค์ และข้าพระองค์ขอจากความประเสริฐของพระองค์ เพราะแท้จริงแล้วพระองค์นั้นทรงมีพระเดชานุภาพยิ่งในขณะที่ยังไม่มีนุรที่พระองค์นั้นไม่มีความสามารถใดๆ และพระองค์นั้นทรงรอบรู้ยิ่งในขณะที่ยังไม่มีนุรที่พระองค์นั้นไม่มีความรอบรู้ใดๆ และพระองค์นั้นทรงรู้ถึงสิ่งที่เร้นลับ โอ้ อัลลอฮฺ หากพระองค์ทรงรู้ว่าสิ่งนี้ (ระบุระบุของเขาตรงนี้) ดีต่อข้าพระองค์ ทั้งในศาสนาของข้าพระองค์ ในชีวิตของข้าพระองค์ และในบั้นปลายของข้าพระองค์ - หรืออาจจะกล่าวแทนว่า ในกิจการปัจจุบันของข้าพระองค์ และอนาคตของมัน - ก็ขอทรงกำหนดมันให้แก่ข้าพระองค์ และทรงทำให้มันสะดวกง่ายดายแก่ข้าพระองค์ และขอทรงประทานความจำเริญแก่ข้าพระองค์ในกิจการนั้น และหากพระองค์ทรงรู้ว่าสิ่งนี้เลวร้ายต่อข้าพระองค์ ทั้งในศาสนาของข้าพระองค์ ในชีวิตของข้าพระองค์ และในบั้นปลายของข้าพระองค์ - หรืออาจจะกล่าวแทนว่า ในกิจการปัจจุบันของข้าพระองค์ และอนาคตของมัน - ก็ขอทรงปัดมันออกไปจากข้าพระองค์ และทรงปัดข้าพระองค์ออกจากมัน และขอทรงกำหนดสิ่งที่ดีให้แก่ข้าพระองค์ไม่ว่ามันจะอยู่ที่ไหนก็ตาม แล้วขอทรงประทานความโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ด้วยสิ่งนั้นด้วยเทอญ”

ดูอาอ์แก่ผู้ตาย	<p>«اللهم اغفر له وارحمه وعافه واعف عنه وأكرم نزله ووسع مدخله واغسله بالماء والثلج والبرد وثقه من الخطايا كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس وأبدله داراً خيراً من داره وأهلاً خيراً من أهله وزوجاً خيراً من زوجة وأدخله الجنة وأعد له من عذاب القبر ومن عذاب النار»</p> <p>คำอ่าน อัลลอฮุมมัฆฟิรละฮฺ วะรฮัมฮฺ, วะ อาฟิฮฺ วะอุฟอฮฺ, วะอักริม นุซุละฮฺ, วะวัสสิลอุมุดคอลละฮฺ, วะฆสลิฮฺ บิลมาอฺ วัษษัล วัลบะร็อด, วะ นั๊กกิฮฺ มินัล คอฎอเยาะ กะมา ยูนั๊กกิฮฺ เชาบูล อับยะฎ มินัดดะนัซ, วะ อับดิลฮฺ ดาร็อน ค็อยรอน มินดารีฮฺ, วะ อะฮฺลัน ค็อยรอน มิน อะอฺลียฺ, วะ เชาญัน ค็อยรอน มิน เชาญียฺ, วะ อัคคิลฮฺ ญันนะฮฺ, วะ อะอิฮฺฮฺ มิน อะซาบ บิลก๊อบริ วะ อะซาบินนาร¹</p>
ดูอาอ์ปลดเปลื้องความทุกข์	<p>«مَا أَصَابَ أَحَدًا قَطُّ هَمٌّ وَلَا حُزْنٌ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، وَإِنَّ عَبْدَكَ، وَإِنَّ أَمْتَكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدِلَ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيْعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَحًا»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดก็ตามที่ประสบกับความกังวลและความโศกเศร้าเสียใจ แล้วเขาก็กล่าวว่า อัลลอฮุมมะ อินนี อับดุก, วับนุ อับดิก, วับนุ อะมะติค, นาซิยะติ บิยะติค, มาญิน ฟิยะเย หุกมุก, อัลดุน ฟิยะเย เกาะฎอฎุก, อัซอะลุเกะ บิฏลิสมิน ฮุวะลัก, สัมมัยตะ บิฮฺ นัฟส์ก, เอา อัลลัมตะฮฺ อะหะดัม มิน ค็อลกิก, เอา อันซัลตะฮฺ ฟิ กิตาบิก, อะวิส ตะอฺษัรตะ บิฮฺ ฟิ อิลมิล ฆ็อยบ อินดัก, อัน ตัจญ์ อะลัล กุรอานะ เราะอะบิอะ ก็อลบิ, วับนุเราะะ ค็อดริ, วะ ญีลาอะ หุซนฺ, วะ ชะฮาบะ ฮัมมิ²</p>

1 ความว่า "โอ้ อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษแก่เขา และทรงเมตตาเขา และทรงให้เขาปลอดภัย และทรงปกป้องเขา ทรงให้เกียรติแก่ที่พำนักของเขา และทรงทำให้ทางเข้าของเขากว้าง และทรงได้โปรดชำระล้างเขาด้วยน้ำ หิมะ และลูกเห็บ และชำระล้างความผิดของเขา

เช่นเดียวกับที่ผ้าขาวถูกชำระให้สะอาดจากสิ่งเปรอะเปื้อน ทรงเปลี่ยนให้แก่เขาซึ่งที่อาศัยที่ดีกว่าบ้านของเขา และครอบครัวยุติกว่าครอบครัวของเขา คู่ครองที่ดีกว่าคู่ครองของเขา และทรงทำให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ และทรงปกป้องเขาจากการลงโทษในหลุมศพ และการลงโทษแห่งไฟนรก"

2 (ความหมาย โอ้ อัลลอฮฺ ข้าคือบ่าวของพระองค์ บุตรของบ่าวชายของพระองค์ บุตรของบ่าวหญิงของพระองค์ หม่อมของข้า อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ กำหนดการของพระองค์ดำเนินบนตัวข้า ลิขิตแห่งพระองค์นั้นยุติธรรมแก่ข้าแล้ว ข้าขอต่อพระองค์ด้วยพระนามทุกนามของพระองค์ ที่ซึ่งพระองค์ได้ตั้งไว้สำหรับตัวพระองค์เอง หรือที่พระองค์ได้สอนมันแก่บ่าวผู้ใดผู้หนึ่งของพระองค์ หรือที่พระองค์เก็บไว้เป็นความลับในความรอบรู้ของพระองค์ ข้าขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานให้อัลกุรอานเป็นสิ่งที่รื่นรมย์แก่ใจข้า เป็นรัศมีแก่อกข้า เป็นสิ่งที่ขจัดความโศกเศร้าของข้า และเป็นสิ่งที่ลบความกังวลของข้าให้หมดไป) ไม่มีผู้ใดที่กล่าวเช่นนั้น เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงขจัดความกังวลและความโศกเศร้าของเขาให้หมดไป และจะทรงแทนที่ของมันด้วยความปิติยินดี"

การคำที่ได้กำไร

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ให้เกียรติมนุษย์เหนือสรรพสิ่งอื่นทั้งมวล ทรงมอบความพิเศษเฉพาะให้กับมนุษย์ ด้วยการประทานนิมัตการพูดได้ และทรงทำให้ลิ้นเป็นเครื่องมือสำหรับการพูด มันเป็นนิมัตที่ถูกใช้ทั้งในเรื่องที่ดีและที่เลว ผู้ใดที่ใช้มันในทางดีเขาก็จะประสบกับความสุขในโลกนี้ และได้รับสถานะอันสูงส่งในโลกหน้า ส่วนผู้ใดที่ใช้มันในทางอื่นนอกจากที่วามันก็จะนำเขาสู่ความหายนะ และสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับการใช้เวลาออกเหนือการอ่านอัลกุรอาน ก็คือการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์

คุณค่าของการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ : มีรายงานจากหะดีษมากมายที่ระบุในเรื่องดังกล่าว เช่น วะนะของท่านนบี ^(ข้อถกเถียงอะฮ์ลิซซัน) ว่า

«أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ اللَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ» قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ».

ความว่า "เอาไหม ฉันจะแจ้งแก่พวกท่านถึงอะมัลที่ดีที่สุดของพวกท่าน เป็นอะมัลที่บริสุทธิ์ที่สุด ณ พระผู้อภิบาลของพวกท่าน เป็นอะมัลที่สูงส่งยิ่งสำหรับการยกระดับชั้นของพวกท่าน ดีกว่าการจ่ายทานทองคำและเงิน และดีกว่าการที่พวกท่านต้องเจอเหล่าศัตรูแล้วพวกท่านต้องฟันคอพวกเขาและพวกเขาก็ฟันคอพวกท่าน" พวกเขา(เหล่าเศาะหาบะฮ์)กล่าวตอบว่า "แน่นอน (เราทุกคนอยากทราบ)" ท่านนบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิ

วะสَّلัม กล่าววว่า "นั่นคือการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์" ^(อิต-ติรมิซีย)

และวะนะของท่าน ^(ข้อถกเถียงอะฮ์ลิซซัน) ที่ว่า «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ» ความว่า "อุปมาผู้ที่กล่าวรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา กับผู้ที่ไม่ได้กล่าวรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา อุปมาดังผู้มีชีวิตและผู้ตาย" ^(มุตตะพะกุนอะลียะฮ์)

และพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ในหะดีษกุดสีบบทหนึ่งว่า

«أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِي ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ شَيْئًا إِلَيَّ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذَرَأً».

ความว่า "ข้าจะอยู่ ณ ที่ป่าวของข้าที่เขาได้คาดคิดต่อข้า และข้าจะระลึกถึงเขาเมื่อเขาระลึกถึงข้า เมื่อเขาระลึกถึงข้าในตัว(ในใจ)เขา ข้าก็จะระลึกถึงเขาในตัวข้า เมื่อเขากล่าวระลึกถึงข้าในหมู่ชนใดๆ ข้าจะกล่าวถึงเขาต่อหมู่ชนที่ดีกว่าพวกเขา หากเขาใกล้ชิดข้าเพียงคืบหนึ่ง ข้าจะใกล้ชิดเขาหนึ่งศอก" ^(อัล-บุคอรีฮ์)

และวะนะของท่านนบี ^(ข้อถกเถียงอะฮ์ลิซซัน) ว่า «سَبَقَ الْمُفْرِدُونَ قَالُوا: وَمَا الْمُفْرِدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِينَ كَرُّوا اللَّهَ كَرًّا وَالذِّكْرَاتُ»

ความว่า "เหล่า อัล-มุฟริดูน ได้ถึงเส้นชัยก่อนแล้ว เหล่าเศาะหาบะฮ์ถามว่า ใครคือ อัล-มุฟริดูน ไ้ รอดซุลลุลลอฮ์ ? ท่านตอบว่า : บรรดาคนที่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมายในหมู่ผู้ชายและหมู่ผู้หญิง" ^(มุสลิม)

และวะนะของท่านนบี ^(ข้อถกเถียงอะฮ์ลิซซัน) ที่ได้สั่งเสียแก่เศาะหาบะฮ์ของท่านผู้หนึ่งว่า «لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»

ความว่า "จงให้ลิ้นของท่านเปียกชุ่มด้วยการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อยู่เสมอ" ^(อิต-ติรมิซีย)

และหะดีษอื่นๆ อีกมากมาย

การเพิ่มทวีคูณของผลบุญ : การงานที่ดีนั้นจะได้รับการเพิ่มทวีคูณเท่าทวีคูณเช่นเดียวกันกับการเพิ่มทวีคูณของผลบุญจากการอ่านอัลกุรอาน เรื่องดังกล่าวนี้เกิดขึ้นด้วยสาเหตุสองประการ คือ 1) ตามสภาพของสิ่งที่สถิตอยู่ในใจจากความศรัทธา ความบริสุทธิ์ใจ ความรักต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมัน 2) ตามสภาพการครุ่นคิดของหัวใจพร้อมๆ กับการกล่าวรำลึกอย่างมีสมาธิกับมัน โดยไม่ได้เปล่งเพียงแค่เสียงอย่างเดียวด้วยลิ้นเท่านั้น ถ้าหากสองประการนี้

สมบุญธ้อลลอสจะทรงปล้ำความผิดทั้งหมดของเขาและจะทรงมอบผลบุญอันสมบุญให้แกเขาด้วย การทำอย่างขาดตกบกพร่องก็จะให้ผลออกมาตามสภาพดังที่กล่าวมานั้นเช่นกัน

ประโยชน์ของการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ : ชัยคุลอิสลาม ได้กล่าวว่า : สภาพการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ที่มีผลต่อจิตใจนั้นเปรียบเสมือนน้ำสำหรับการมีชีวิตของปลา ปลาจะเป็นเช่นไรเล่าถ้าหากว่ามันขาดน้ำ?!

★ มันจะส่งผลให้ได้รับความรักจากอัลลอฮ์ การใกล้ชิดพระองค์ ความโปรดปรานของพระองค์ การเฝ้าระมัดระวังตัวเองจากพระองค์ ความรู้สึกเกรงขามต่อพระองค์ การมอบตนและกลับสู่พระองค์ และมันจะช่วยเขาให้เคารพเชื่อฟังพระองค์

★ มันจะกำจัดความทุกข์โศกและความกังวลออกจากหัวใจ และจะนำมาซึ่งความเบิกบานใจ จะส่งผลให้เกิดความมีชีวิตชีวา ความเข้มแข็ง และความบริสุทธิ์ แก่หัวใจ

★ ในหัวใจนั้นมีช่องว่างและความปรารถนาที่มีอาจจะสนองมันได้เว้นแต่ด้วยการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ และมีความกระตือรือร้นที่จะละลายและทำให้อ่อนได้ยกเว้นด้วยการกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์

★ มันคือการบรรเทา การเยียวยา ความเข้มแข็ง และความสุขที่ได้บรรเทาสำหรับหัวใจที่มีอาจจะหาความสุขใดมาเปรียบได้อีก และการหลงลืมนั้นคือโรคของหัวใจ

★ การกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์เพียงน้อยนิดคือเครื่องหมายของนิฟากหรือการกลับกลอก การกล่าวอย่างมากมาเป็นเครื่องหมายความเข้มแข็งของอิมานความศรัทธา และการรักอัลลอฮ์อย่างแท้จริง เพราะผู้ใดที่รักสิ่งใดอย่างมากเขาก็อ่ยมต้องกล่าวถึงสิ่งนั้นอย่างมากด้วยเช่นกัน

★ ผู้เป็นบ่าวนั้น เมื่อได้ทำความสนใจกับอัลลอฮ์ด้วยการกล่าวรำลึกถึงพระองค์ช่วงที่เขาสุขสบาย พระองค์ก็จะสนใจเขาเมื่อเขาประสบความลำบาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาต้องพบกับความตายและความเจ็บปวดเวลาใกล้ตาย

★ มันเป็นเหตุที่จะให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ทำให้ความสงบหรืออัศ-สะกีนะฮฺสูงมา ทำให้ความเมตตาปกคลุม และเหล่านละอิกะฮ์กล่าวขอภัยโทษให้

★ มันจะทำให้ลืมไม่ว่าที่จะไปกล่าวหรือพูดคุยเรื่องไร้สาระ นินทา ว่าร้าย พูดโกหก และสิ่งอื่นๆ ที่เป็นเรื่องน่ารังเกียจและต้องห้าม

★ มันเป็นอิบาดะฮ์ที่ง่ายที่สุด อยู่ในจำนวนอิบาดะฮ์ที่สูงส่งที่สุดและประเสริฐที่สุด มันเป็นไม้ปลูกแห่งสวนสวรรค์

★ ผู้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์จะได้ประดับสวมใส่ความน่าเกรงขาม ความหวานชื่น และใบหน้าที่เจิดจรัส มันคือแสงรัศมีในดุญยา ในหลุมฝังศพ และในวันอาคิเราะฮ์

★ มันจะเป็นเหตุให้ได้รับพรจากอัลลอฮ์ ﷻ และจากมลาอิกะฮ์ของพระองค์แก่ผู้ที่กล่าวรำลึก และอัลลอฮ์ ﷻ จะอวดบรรดาผู้กล่าวรำลึกเหล่านั้นต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์

★ ผู้ทำความดีงามทั้งหลายที่ประเสริฐที่สุด คือผู้ที่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ในการงานของเขานั้นมากที่สุด เช่น ผู้ถือศีลอดที่ประเสริฐที่สุดก็คือผู้ที่กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์มากที่สุดในการถือศีลอดของเขา

★ มันทำให้ความยากกลายเป็นเรื่องง่าย ทำให้ความลำบากกลายเป็นเรื่องสะดวก ทำให้ความหนักหน่วงกลายเป็นเรื่องเบา มันนำมาซึ่งโชคลาภหรืออิซกี และทำให้ร่างกายมีความเข้มแข็ง

★ มันขับไล่ชัยฏอน กดหัวมัน สร้างความอดสูให้มัน และทำให้มันต่ำต้อย

**บทวิริดประจำวันยาม
เช้าและยามเย็น**

ที่	วิธีที่ชักล่าว	จำนวนครั้งและเวลา	ภาคผลและคุณค่า
1	อายะฮฺสุรุลฮีย	เช้า เย็น, ก่อนนอน, หลังละหมาดฟัรฎุ	ชัยภอนจะไม่เข้าใกล้, เป็นเหตุให้เข้าสวรรค์
2	สองอายะฮฺสุดท้ายของ อัล-ปะกะเราะเราะฮฺ	หนึ่งครั้งเวลากลางคืน, อ่านในบ้านเมื่อใดก็ได้	ปกป้องคุ้มครองจากความชั่วร้ายทั้งปวง
3	สุเราะฮฺ อัล-อิคลาศ และ มุอาวิซะตัยนุ คือ สุเราะฮฺ อัล-ฟะลัก และ อัน-นาส	เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง	ทดแทนอย่างเพียงพอแก่เขาจากทุกฯ สิ่ง
4	بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ บิสมิลลาฮิล ละฮ์ ลายะฮฺรุร มะอ์ลิมียี ชัยฮุน ฟิลอ์รฎู วะลา ฟิสสะมาอฺ, วะฮฺวัส สะมีอฺอัล อะลิม ²	เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง	จะไม่ประสบทุกขภัยอย่างกระทันหัน และไม่มีสิ่งใดทำร้ายเขาได้
5	اعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق อะอูซุ บิกะลิมะติล ลาฮิตตัมมาต, มิน ชัรริมา เคาะลัก ³	เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง และผู้ที่แะพักที่ใดที่หนึ่งระหว่างทาง	ป้องกันสถานที่ทุกที่พียงจากภัยอันตรายทั้งปวง
6	حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم หัสบียัลลอฮุ ลาอิลาฮะ อิลลา ฮุวะ, อะลียะฮิ ตะวัก্কัลตุ, วะฮฺวะะ ร็อบบุด อ์รฎิล อะซีม ⁴	เช้า 7 ครั้ง, เย็น 7 ครั้ง	อัลลอฮฺจะทดแทนให้เขารอดพ้นจากความวิตกกังวลในเรื่องดยุอาและอะคิเราะฮฺ
7	رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا เราะฮิฏ บิลลาฮิ ร็อบบา, วะบิลอิสลามิ ดีนา, วะบิ มุหัมมะดิน คือลัลลลอฮฺอะลียะฮิวะสัลลัม รอซูลา ⁵	เช้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง	ยอมเป็นสิทธิสำหรับอัลลอฮฺที่จะโปรดปรานเขา
8	اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَبِكَ إِلَهُكَ الْغُيُوبُ อัลลอฮุมมะ บิกะ อัศปะห์นา, วะบิกะ อัมชัยนา, วะบิกะ นะห์ยา, วะบิกะ นะมุตุ, วะอิลัยกัณนูซุร ⁶ สำหรับตอนเย็นให้กล่าวว่า اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَبِكَ إِلَهُكَ الْغُيُوبُ อัลลอฮุมมะ บิกะ อัมชัยนา, วะบิกะ อัศปะห์นา, วะบิกะ นะห์ยา, วะบิกะ นะมุตุ, วะอิลัยกัล มะซีร	เช้าและเย็น	มีรายงานหะดีษส่งเสริมให้อ่าน
9	أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَمِلَّةِ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ ﷺ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ อัศปะห์นา อะลา ฟิฏเราะติล อิสลาม, วะกิละมิต อัลอะลาศ, วะดีนินะบียีนา มุหัมมะดิน คือลัลลลอฮฺอะลียะฮิวะสัลลัม, วะมิลละติอะบินา อิบรอฮีม คือลัลลลอฮฺอะลียะฮิวะสัลลัม, หะนีฟัม มุสลิมะ, วะมากานะ มินัล มุชริกีน ⁷	ยามเช้า	ท่านนบี (ซอลลอลลอฮุอะลัยฮิอะซัลลาม) ได้อ่านมัน

- 1 อายะฮ์กุรลีย์ สองอายะฮ์สุดท้ายของสุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ สุเราะฮ์อัล-ฮิคลาฮ์ สุเราะฮ์ อัล-ฟะลัก และ
 2 สุเราะฮ์ อัน-นาส ถูกระบุไว้แล้วในบทที่ว่าด้วยการเป่ารักษาของหนังสือเล่มนี้
- 3 ความหมาย “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดบนพื้นแผ่นดินและชั้นฟ้าสามารถให้โทษพร้อมกับ
 4 พระนามของพระองค์ได้ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ทรงรอบรู้อย่างยิ่ง”
- 5 ความว่า “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระพจนารถแห่งอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์ยิ่ง (ให้ปลอดภัย) จากความชั่วร้าย
 6 ของสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงสร้าง”
- 7 ความว่า “อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วสำหรับฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แต่เพียงพระองค์เท่านั้น
 8 ที่ฉันได้มอบหมายและพึ่งพา และพระองค์คือองค์อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่”
- 9 ความว่า “ฉันพอใจด้วยอัลลอฮ์ผู้เป็นองค์อภิบาล พอใจด้วยอิสลามเป็นศาสนาของฉัน และพอใจด้วย
 10 ท่านนบีมหัหมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลียะฮ์ วะสัลลัม ผู้เป็นศาสนทูต”
- 11 ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ พวกเรามีชีวิตอยู่ในท่าน (คำคืนัน) ด้วยพระองค์ และพวกเรามีชีวิตอยู่ในคำคืนัน (ท่าน)
 12 ด้วยพระองค์ พวกเรามีชีวิตอยู่ด้วยพระองค์ และตายด้วยพระองค์ และเราจะฟื้นคืนชีพกลับคืนสู่พระองค์”
- 13 ความว่า “เรามีชีวิตอยู่ในท่าน (คำคืนัน) บนกมลสันดานแห่งอิสลาม และบนถ้อยคำที่บริสุทธิ์ (คำ
 14 ปฏิญาณตน ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ มุหัมมัด เราะสุลุลลอฮ์) และบนศาสนาของนบีของพวกเรา มุหัมมัด
 15 คืออัลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัม และบนศาสนาของบิดาของพวกเรา นบีอิบรอฮีม คืออัลลิลลอฮ์อะลียะฮ์วะสัลลัม
 16 ผู้ที่ยึดมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรงและยอมจำนนเสมอ และเขาไม่ใช่คนหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ตักภาติ”

	اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بَاحِدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ	เข้าและ เย็น	เขาได้ทำหน้าที่ ในการขอบคุณ สำหรับกลางวัน และกลางคืน ของเขาแล้ว
10	อัลลอฮฺมมะ มา อัศบะหะ บิ มินนิอุมะติเน เอา บิอะหะดีมิ มิน ค็อล กิก, อะมินกะ อะหฺดะกะ ลาอะรียะลัก, อะละกัล หัมดุล อะละกะซ ชุกรุ ¹ ช่วงเย็นให้กล่าวว่า อัลลอฮฺมมะ มา อัมชา บิ ... จนจบ		
11	اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَائَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ อัลลอฮฺมมะ อินนี อัศบะหฺตุ อุชฮิดุกะ อะ อุชฮิดุ หะมะละติ อัรริกะ อะมะลาอิกะติกะ อะญะมีอะ ค็อลกิกะ, อันนะกะ อันตัลลอฮฺ, ลาอิลลาฮะ อิลลา อันตะ, อะอันนะ มุหัมมัดัน อับดุลกะ อะ รอซูลุ ² ช่วงเย็นให้กล่าวว่า อัลลอฮฺมมะ อินนี อัมชัยตุ ... จนจบ	เข้า 4 ครั้ง, เย็น 4 ครั้ง	ผู้ใดที่กล่าวสี่ ครั้ง อัลลอฮฺจะ ปลดปล่อยเขา จากนรก
12	اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ อัลลอฮฺมมะ ฟาฏีรอส สะมาวาติ วัลอัรฎฺ อาลิมัล ฆัยบ วัลชะฮาดะฮฺ ฮัยยิบ วัชชะฮะ ดะฮฺ, ร็อบบะ กุลลิลชัยอัน อะมะลิกะฮฺ, อัชชะฮิดุ อัลลา อิลลาฮะ อิลลา อันตะ, อะอูซุบิกะ มิน ชัรริณ นัฟซี อะ ชัรริช ชัยฏอนิ อะ ชริกียุ, อะ อัน อักดะริฟะ ชุอัน อะลา นัฟซี เอา อะญุรเราะฮฺ อิลลา มุสลิม ³	เข้า เย็น, ก่อนนอน	มันจะปกป้อง เขาจากการ กระชิบ กระชาบของ ชัยฏอน
13	اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعِزِّ وَالْكَسَلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَبَنِ وَالْبَخْلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ อัลลอฮฺมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัล ฮัมมิ วัลหะซัน, อะอะอูซุบิกะ มินัล อัจญ์ซี วัลกะซัล, อะอะอูซุบิกะ มินัล ญุบนิ วัลบุคฺลิล, อะอะอูซุ บิกะ มิน เฆาะละอะบะติด ดัยนี อะ เเกาะฮฺริรริญาล ⁴	เข้าและ เย็น	มันจะขจัด ความทุกข์โศก ความกังวล และปลด หนี้สิน
14	اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِدَنِّي فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ อัลลอฮฺมมะ อันตะร็อบบิ, ลาอิลลาฮะ อิลลา อันตะ, เคาะ ลักตะนี อะอะนา อับดุลกะ อะอะนา อะลา อะฮฺดิกะ อะ อะฮฺดิกะ มัสตะญะอะฮฺตุ, อะอูซุบิกะ มิน ชัรริมา เคาะนะอะ ฮฺตุ, อะบูดู ละกะ บินิอุมะติกะ อะลียะ อะ อะบูดู บิซิมบี, ฟัฆฟิรฺ ฟะอินนะฮฺ ล่า ยัฆฟิรฺ ชุญูบ อิลลา อันตะ ⁵	เป็นแม่บท การกล่าวขอ อภัยโทษทุก เช้าเย็น	“ผู้ใดอ่านมันในเวลากลางวัน ด้วยความมั่นใจ แล้วเขาได้ เสียชีวิตลงในวันนั้น เขาจะเป็น หนึ่งในบรรดาชาวสวรรค์ และ ผู้ใดอ่านมันในเวลากลางคืนด้วย ความมั่นใจแล้วเขาได้เสียชีวิตลง ในคืนนั้น เขาจะเป็นหนึ่งใน บรรดาชาวสวรรค์เช่นเดียวกัน”

¹ ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ ไม่มีนิอุมัต/การประทานอันใดที่อยู่กับพวกเราในเช้านี้ (คำคืนนี้) หรือกับสิ่งอื่นๆ ในหมู่สรรพสิ่งของพระองค์ นอกเสียว่ามันมาจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น โดยไม่ภาคีใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น การสรรเสริญและการขอบคุณจึงเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น”

² ความว่า “โอ้อัลลอฮฺ แท้จริง ฉันมีชีวิตอยู่ในเช้านี้ ด้วยการที่ขอให้พระองค์เป็นสักขี รวมทั้งลาอิกะฮฺผู้ที่ทูลอะรียะฮฺของพระองค์อยู่ และทุกๆ สรรพสิ่งของพระองค์ ให้เป็นสักขีว่า พระองค์นั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกแล้วนอกจากพระองค์ และมุหัมมัด นั้นเป็นป่าวและศาสนทูตของพระองค์”

³ ความหมาย “โอ้อัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ซ่อนเร้นและเปิดเผย โอ้อัลลอฮฺผู้ทรงอภัยโทษและครอบครองแห่งสรรพสิ่งทั้งมวล ฉันขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายของตัวเอง และจากความชั่วร้ายของชัยฏอนและสมุนของมัน และฉันขอความคุ้มครองจากความชั่วที่ฉันกระทำต่อตัวเอง หรือกระทำต่อมุสลิมคนอื่น”

⁴ ความหมาย “โอ้อัลลอฮฺผู้ทรงอภัยโทษแห่งเรา ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความกังวลและความทุกข์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความอ่อนแอและความเกียจคร้าน ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความขี้ลาดและความตระหนี่ถี่เหนียว ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากหนี้สินที่ล้นพ้นและการคุกคามขู่เข็ญของบุคคล (ที่ชั่วร้าย)”

⁵ ความหมาย “โอ้อัลลอฮฺ พระองค์คือพระเจ้าผู้อภิบาลของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างฉันและฉันคือป่าวของพระองค์” ตัวฉันกับสัญญาแห่งผลตอบแทนที่ดีและสัญญาแห่งการลงโทษ

<p>يا حي يا قيوم برحمتك استغيث اصلح لي شاني كله ولا تكلني إلى نفسي طرفه عين¹</p> <p>15 ยา หัยยู ยา ก็อยยูม, ปิกะ อัชตะชีนุ, พะ อัศลิหฺลี ทะอฺลี นี กุลละฮฺ, วะลา ตะกิลนี อิลลา นัฟซี ฎ็อฺรพะตะ อัยนิน¹</p>	<p>เข้าและเย็น</p>	<p>ท่านนบี (ซอลลอลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้สั่งเสียแก่ฟาฏิมะฮฺเราะฎียัลลอฮุอันฮาให้อ่านมัน</p>
<p>اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدْنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ</p> <p>16 อัลลอฮุมมะ อาฟินี ฟี บะตะนี, อัลลอฮุมมะ อาฟินี ฟี ชัมอี, อัลลอฮุมมะ อาฟินี ฟี บะเศาะรี, ลาอิลลาฮะ อิลลาอันตะ, อัลลอฮุมมะ อินนี อะอฺฮฺอุบิกะ มินัล กุฟริ วัล ฟักริ, อัลลอฮุมมะ อินนี อะอฺฮฺอุบิกะ มินัล อะชาบิล ก็อบริ, ลาอิลลาฮะ อิลลา อันตะ²</p>	<p>เข้า 3 ครั้ง, เย็น 3 ครั้ง</p>	<p>มีรายงานของท่านนบี (ซอลลอลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) อ่านดุอาอันนี้</p>
<p>اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي</p> <p>17 อัลลอฮุมมะ อินนี อัศอะลูกัล อาฟียะตะ ฟี ดีนี วะ ดุนยา ยา วะ อะฮฺลี วะ มาลี, อัลลอฮุมมัศตุร เอารอตี, วะ อามิน เอาอาตี, อัลลอฮุมมะหฺฟัซนี มิน บัยนี ยะดัยยะ วะมินค็อลฟี, วะอัน ยะมีนี, วะอัน ชิมาลี, วะมิน เฟากี วะอะอฺฮฺอุบิกะ อัน อุมตาละ มิน ตะหฺตี³</p>	<p>เข้าและเย็น</p>	<p>ท่านรอซูลุลลอฮฺ (ซอลลอลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ไม่เคยละทิ้งคาฟดเหล่านีทั้งในยามเย็นและยามเช้า</p>
<p>سبحان الله وبحمده عدد خلقه، ورضا نفسه، وزنة عرشه، ومداد كلماته</p> <p>18 สُبْحَانَลลอฮฺ วะ บิห์มฺดิฮฺ, อะดะดะ ค็อลกีฮฺ, วะ ริฎอ นัฟซีฮฺ, วะ ชินะตะ อีร์ชีฮฺ, วะ มิดาตะ กะลิมะติฮฺ⁴</p>	<p>3 ครั้งยามเช้า</p>	<p>ดีกว่าการนั่งซิกิริตั้งแต่รุ่งอรุณจนถึงเช้า</p>

ของพระองค์นั้น (ฉันทำได้)เท่าที่ฉันมีความสามารถเท่านั้น ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายที่ฉันได้กระทำไว้ ฉันกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อตัวฉัน และฉันขอกลับไปหาพระองค์ด้วยการยอมรับในความผิดบาปของฉัน ดังนั้น ขอได้โปรดประทานอภัยแก่ฉันเถิด เพราะแท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถประทานอภัยในบาปต่างๆ ได้นอกจากพระองค์”

¹ ความหมาย “โอผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงดำรง(การบริหารจัดการทุกๆ สรรพสิ่ง) ด้วยพระองค์เท่านั้นที่ข้าวิงวอนขอความช่วยเหลือ ดังนั้นขอพระองค์โปรดปรับปรุงกิจการต่างๆ ของข้าให้ดีขึ้นด้วยเถิด และโปรดอย่าได้ทอดทิ้งหรือปล่อยวางให้เป็นภาระแก่ตัวข้าเพียงลำพัง (โดยไม่ได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากพระองค์) แม้เพียงกระพริบตาเดียว)”

² ความหมาย “โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานพละนาหมยที่ดีแก่เรือนร่างของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานพละนาหมยที่ดีแก่การฟังของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดประทานพละนาหมยที่ดีแก่การมองเห็นของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ โออัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการฝ่าฝืนและความยากจน และฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการหลงใหลในหลุมศพ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์”

³ ความหมาย “โออัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ได้โปรดประทานอภัยและความปลอดภัย (แก่ฉัน) ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า โออัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ได้โปรดประทานอภัยและความปลอดภัยในศาสนายของฉัน โลกนี้ของฉัน ครอบครัวของฉัน และทรัพย์สินของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดปกป้องบิดาของฉัน (สิ่งที่เป็นพรอันล้ำค่าและค่าตอบแทนที่ผู้อื่นไม่ควรรู้เห็น) ของฉัน และขอได้โปรดประทานความสงบเยือกเย็นในใจของฉัน โออัลลอฮฺ ขอได้โปรดคุ้มครองฉันจาก(ความชั่วร้ายที่อยู่) เบื้องหน้าของฉัน เบื้องหลังของฉัน เบื้องขวาของฉัน เบื้องซ้ายของฉัน และเบื้องบนของฉัน และฉันขอความคุ้มครองด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์จากการถูกจู่โจมจากเบื้องล่างของฉัน(หมายถึงภรรยาสืบ)”

⁴ ความหมาย “มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺ และด้วยการสรรเสริญสุดดีต่อพระองค์ (ที่มากมาย) ตามจำนวนสรรพสิ่งทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างมา ตามความพึงพอใจของพระองค์ ตามน่านักอะรีย (บัลลังก์) ของพระองค์ และตามจำนวนน้ำหนักแห่งพระพนาภของพระองค์”

ถ้อยคำและการกระทำที่มี รายงานระบุถึงผลบุญอันยิ่งใหญ่

ที่	ถ้อยคำและการกระทำที่ดี	ภาคผลและผลบุญที่ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวไว้
1	<p>لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ</p> <p>ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺ ตะฮฺ ละฮฺชะรีกะละฮฺ ละฮฺซุลมุลกฺ ะละฮฺซุล หัมดฺ ะละฮฺ ะละลา กุลลิ ชัยอิน เกาะติร</p>	<p>«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عَشْرُ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِبَّتٌ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَقٌّ يُمِيزُ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ».</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวว่า ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะหฺตะฮฺ ละฮฺชะรีกะ ละฮฺซุลมุลกฺ ะละฮฺซุล หัมดฺ ะละฮฺ ะละลา กุลลิ ชัยอิน เกาะติร (ความหมายคืออา : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคใดสำหรับพระองค์ อำนาจการปกครองและมวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงอำนาจเหนือสรรพสิ่งทั้งมวล) ในแต่ละวันจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง ย่อมเท่ากับ (การปล่อยทาส)สิบคน และถูกบันทึกแก่เขาหนึ่งร้อยความดีงาม และถูกลบล้างแก่เขาหนึ่งร้อยความผิด และมันจะเป็นปกป้องเขาจากชัยฏอนในวันนั้นจนกระทั่งเย็น และไม่มีผู้ใดในวันกียามะฮฺที่จะนำสิ่งใดๆ อันประเสริฐไปกว่าสิ่งที่เขาได้นำมา(ด้วยการกล่าวบทพิชิริตดังกล่าว) นอกจากผู้ที่อ่านมากกว่าเขา"</p>
2	<p>سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ</p> <p>สُبหานัลลอฮิล อะซีมี ะบิหฺมัดียฺ</p>	<p>«مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ».</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวว่า สُبหานัลลอฮิล อะซีมี ะบิหฺมัดียฺ จะถูกปลูกต้นอินทผลัมหนึ่งต้นเตรียมไว้แก่เขาในสวรรค์"</p>
3	<p>سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ</p> <p>สُبหานัลลอฮฺ ะบิหฺมัดียฺ</p> <p>สُبหานัลลอฮิล อะซีมี</p>	<p>«مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ حَطَّتْ خَطَايَا وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ، أَوْ زَادَ».</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่กล่าว สُبหานัลลอฮฺ ะบิหฺมัดียฺ ในหนึ่งวันจำนวนหนึ่งร้อยครั้ง ความผิดต่างๆ ของเขาจะถูกทำให้ร่วงหล่นลงไป แม้มันจะมากมายเช่นฟองน้ำในทะเลก็ตาม และย่อมไม่มีผู้ใดในวันกียามะฮฺที่จะนำสิ่งใดๆ อันประเสริฐไปกว่าสิ่งที่เขาได้นำมา (ด้วยการกล่าวบทพิชิริตดังกล่าว) นอกจากผู้ที่อ่านเช่นเดียวกับเขาหรืออ่านมากกว่าเขา"</p> <p>«كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ ...» (สองคำที่เบาแก่ลิ้น (ที่จะกล่าว) หนักบนตาชั่ง(ในวันกียามะฮฺ) เป็นที่รักแก่อัล-เราะหฺมาน(อัลลอฮฺผู้ทรงเมตตา) นั่นคือ สُبหานัลลอฮฺ ะบิหฺมัดียฺ และ สُبหานัลลอฮิลอะซีมี"</p>
4	<p>لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ</p> <p>ลาเหาละ ะละลา กุวะวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ</p>	<p>«أَلَا أَدْلَكَ عَلَى كُنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» بَلَى قَالَ: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»</p> <p>ความว่า "จะให้ฉันบอกแก่ท่านถึงคลังหนึ่งในจำนวนคลังทั้งหลายของสวรรค์ไหม?" เอลิ ท่านนบี (ﷺ) กล่าวว่า "จงกล่าวเถิดว่า ลาเหาละ ะละลา กุวะวะตะ อิลลา บิลลาฮฺ (ไม่มีความสามารถและพลังกำลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วยการอนุโมติของอัลลอฮฺ)"</p>
5	<p>การวอนขอ สวรรค์และให้ รอดพ้นจากนรก</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่วิงวอนขอสวนสวรรค์สามครั้ง สวรรค์ก็จะกล่าวว่า โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงนำเขาเข้าสู่สวรรค์ด้วยเถิด และผู้ใดขอความคุ้มครองให้รอดพ้นจากนรกสามครั้ง นรกก็จะกล่าวว่า โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงปกป้องเขาจากนรกด้วยเถิด"</p>
6	<p>ดุอาอ์กัฟฟาเราะตุลมาญญุนิส ปิตประชุมหรือวงสนทนา</p>	<p>«مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَغَطُهُ فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ».</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่นั่งอยู่ ณ ที่ประชุมใด แล้วมีข้อผิดพลาดในคำพูดของเขาเยอะ เมื่อเขากล่าวก่อนที่จะลุกจากที่นั่งนั้นว่า สُبหานะกะลิลลฮุมมะ วิบิหฺมัดิกะ, อัชชะดฺ อิลลา อิลลาฮะ อิลลา อันตา, อัศตัมฟิรูกะ ะอะอะตูบฺ อิลัยกฺ (ความหมาย มหาบริสุทธิ์ยิ่งเอกองค์อัลลอฮฺผู้อภิบาลแห่งเรา และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์ ข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพภักดีนอกจากพระองค์ และข้าขออภัยโทษและกลับตัวต่อพระองค์) (ไม่มีใครที่กล่าวเช่นนั้น) เว้นแต่บาปของเขาที่เกิดขึ้นระหว่างการนั่ง ณ ที่ประชมนั้นจะถูกอภัยให้หมดไป"</p>
7	<p>การท่องจำอายะฮฺใน</p>	<p>«مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَافُرِ غُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ท่องจำ</p>

	สุเราะฮ์ อัล-กะฮ์ฟี	สิบอายะฮ์แรกจากสุเราะฮ์ อัล-กะฮ์ฟี เขาจะถูกคุ้มครองจากตัจญาล"
8	การเศาะละวะตต่อท่านนบี (ที่อัลลอฮ์จะเสด็จขึ้น)	«مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَاةٍ وَاحِدَةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرَ صَلَوَاتٍ وَحُطَّتْ عَنْهُ عَشْرُ خَطِيئَاتٍ وَرُفِعَتْ لَهُ عَشْرُ رَجَاتٍ» ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวเศาะละวะตแก่ฉันหนึ่งครั้ง อัลลอฮ์จะประทานพรแก่เขาสิบประการ และความผิดของเขาจะถูกลบไปสิบอย่าง และเขาจะได้รับยกสถานะให้สิบชั้น"
9	การอ่านสุเราะฮ์ และอายะฮ์ต่างๆ ของอัลกุรอาน	«مَنْ قَرَأَ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَمْسِينَ آيَةً لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ قَرَأَ مِثْلَ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْفَائِزِينَ، وَمَنْ قَرَأَ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَمْسِينَ آيَةً لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ قَرَأَ خَمْسَ مِثْلِ آيَةٍ كُتِبَ لَهُ قَنْطَارٌ مِنَ الْأَجْرِ» ความว่า "ผู้ใดที่อ่านในแต่ละวันและคืนจำนวนห้าสิบอายะฮ์ เขาจะไม่ถูกจดให้อยู่ในหมู่ผู้หลงลืม และผู้ใดที่อ่านจำนวนหนึ่งร้อยอายะฮ์ เขาจะถูกบันทึกว่าเป็นหนึ่งในจำนวนผู้รอบคอบ เชื่อฟัง และผู้ใดที่อ่านสองร้อยอายะฮ์ อัลกุรอานจะไม่ได้เคียงกับเขาในวันกิยามะฮ์ และผู้ใดที่อ่านห้าร้อยอายะฮ์เขาจะถูกบันทึกผลบุญอันมากมายจำนวนหนึ่งกิโลกรัมแก่เขา" «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْبُدُ لَكَ الْقُرْآنُ» ความว่า "กุลฮ์วัลลอฮ์ อะหัด (สุเราะฮ์ อัล-อิคลาส) เทียบเท่ากับหนึ่งส่วนสามของอัลกุรอาน"
10	ผลบุญของผู้อะซาน	«فَإِنَّهُ لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ حِينَ وَلَا يُنْسَى إِلَّا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ความว่า "แท้จริงแล้ว ไม่มีใครที่ได้ยินเสียงของผู้อะซาน ไม่ว่าจะเป็ญญ หรือ มนุษย์ หรือสิ่งอื่นๆ เว้นแต่มันจะเป็นสักขีพยานให้แก่เขาในวันกิยามะฮ์" «الْمُؤَذِّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَغْنَاءًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ความว่า "เหล่าผู้อะซานนั้น เป็นคนที่คอยาวที่สุดในวันกิยามะฮ์"
11	การตามเสียงผู้อะซาน และขอดุอาอ์เมื่อเสร็จอะซาน	«مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ التَّادَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، أَتَى مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْتَعَهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ» ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวเมื่อได้ยินเสียงอะซานว่า อัลลอฮุมมะ ร็อบบะ ฮาซียิต ดะอวะดิต ตัมมะมะฮ์, วัศเศาะลาติล กอฮิมะฮ์, อาติ มุหัมมะดะนิล วะสีละตะ วัล ฟะฎีละฮ์, วับอัซฮ์ มะกอหมัม มะหฺมัดตะนิล ละซี วะอัดตะฮ์, (ความหมาย โอ้อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งเสียงการเรียกร้องอันสมบูรณ์นี้ และพระผู้อภิบาลแห่งการละหมาดที่ดำเนินขึ้น ขอทรงโปรดประทาน อัล-วะสีละฮ์ และ อัล-ฟะฎีละฮ์ แก่มุหัมมัดด้วยเถิด และขอทรงโปรดให้เขาพินขึ้นในวันกิยามะฮ์ในสภาพที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญด้วยเถิด) การช่วยเหลือของฉัน(อัซ-ชะฟาอะฮ์)ก็จะได้รับอนุมัติสำหรับเขาในวันกิยามะฮ์".
12	การอาบน้ำละหมาดให้ประณีต	«مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ» ความว่า "ผู้ใดอาบน้ำละหมาดแล้วเขาก็ทำมันอย่างประณีต ความผิดต่างๆ ของเขาก็จะออกมาจากร่างกายเขา กระทั่งมันจะออกมาจากใต้เล็บของเขาด้วย"
13	การขอคูอาฮ์หลังอาบน้ำละหมาด	«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ بَتَوْضًا فَيُبَلِّغُ - أَوْ قَسِبُغٍ - الْوُضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الَّتِي لَا يَدْخُلُ مِنْهَا شَاءٌ» ความว่า "ไม่มีผู้ใดที่ทำวูฎอ(อาบน้ำละหมาด)และได้ทำวูฎอทั่วถึงอย่างดี แล้วเขากล่าวว่า อัชชะฮีด อัลลา อิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะ อันนะ มุหัมมัดัน อับดุลลอฮ์ วะ รอซูลุฮ์ (ความหมายคูอาฮ์ ขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวโดยไม่มีภาคีใดๆ ต่อพระองค์ และขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์) เว้นแต่ประตูสวรรค์ทั้งแปดบานจะถูกเปิดให้เขา จะเข้าจากประตูไหนก็ได้ตามที่เขาปรารถนา"
14	ละหมาดสองร็อกอ์หลังอาบน้ำละหมาด	«مَنْ أَحَدٌ بَتَوْضًا فَيُحْسِنُ وَضُوءَهُ ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ مُقْبِلَ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَرُجْهٍ إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ» ความว่า "ไม่มีผู้ใดที่อาบน้ำละหมาดแล้วเขาก็ทำมันอย่างดี จากนั้นเขาก็ลุกขึ้นละหมาดสองร็อกอ์โดยมุ่งจิตใจและใบหน้าอย่างแน่วแน่มั่นในสองร็อกอ์นั้น เว้นแต่สวรรค์ย่อมจะเป็นสิทธิของเขาโดยแน่แท้"
15	การก้าวเดินไปมัสญิดบ่อยๆ	«مَنْ رَاحَ إِلَى مَسْجِدِ الْجَمَاعَةِ فَخَطَّوْهُ تَمْخُوسِيَّةً وَخَطَّوْهُ كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ ذَاهِبًا وَرَاجِعًا» ความว่า "ผู้ใดที่เดินไปยังมัสญิดที่ใช้ละหมาดญะมาอะฮ์ การเดินของเขาหนึ่งก้าวจะลบล้างหนึ่งความผิด และก้าวอีกก้าวจะถูกบันทึกให้เป็นหนึ่งความดี ทั้งขาไปและขากลับ"

16	การเตรียมตัวและออกไปละหมาดญะมาอะฮ์	<p>«مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاعْتَسَلَ ثُمَّ بَكَرَ وَابْتَكَّرَ وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ وَذَكَرَ مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ غَنِمَ سَنَةٍ أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ชำระล้างและอาบน้ำในวันศุกร์ จากนั้นก็รีบออกไปยังที่ละหมาดแต่เนิ่นๆ ด้วยการเดินเท้าโดยไม่ได้นั่งพาหนะ แล้วเขาก็ไปนั่งใกล้ๆ อิมาม และรับฟังคุฏบะฮ์โดยไม่เฉไฉเป็นอย่างอื่น ทุกก้าวที่เขาเดินจะได้รับภาคผลประหนึ่งการถือศีลอดและละหมาดกลางคืนเป็นเวลาหนึ่งปี"</p> <p>«لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ بِمَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ وَيَدْهُنُ مِنْ دُهْنِهِ أَوْ يَمَسُّ مِنْ طِيبٍ بَيْنَهُ ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ثُمَّ يَصَلِّي مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثُمَّ يُنْصِتُ إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى»</p> <p>ความว่า "ไม่มีชายใดที่อาบน้ำในวันศุกร์ และชำระล้างเท้าที่เขาสามารถจะทำให้สะอาดได้ และใช้น้ำมันหอมหรือเครื่องหอมในบ้านของเขา จากนั้นเขาก็ออกไปยังมัสยิดโดยไม่ได้อะไรระหว่างคนสองคนที่นั่งอยู่ก่อนแล้ว จากนั้นเขาก็ละหมาดนานเท่าที่อัลลอฮ์กำหนดให้เขา แล้วก็นั่งฟังเมื่ออิมามกล่าวคุฏบะฮ์ เว้นแต่จะถูกอภัยให้เขาในช่วงระหว่างศักราชหนึ่งกับอีกศักราชหนึ่งที่จะมาถึง"</p>
17	การได้ตักบิรเราะฮ์ตุลอิรอมพร้อมอิมาม	<p>«مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى كَتَبَتْ لَهُ ثَرَاءَانِ ثَرَاءٌ مِنَ النَّارِ وَثَرَاءٌ مِنَ النَّفَقِ»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดเพื่ออัลลอฮ์สี่สิบวันพร้อมๆ กับญะมาอะฮ์ โดยที่เขาสามารถตักบิรเราะฮ์ตุลอิรอมพร้อมอิมามได้ จะถูกบันทึกแก่เขาการหลุดพ้นไปจากสองประการ คือ หลุดพ้นจากนรก และหลุดพ้นจากความสับสนหรือหนี้ฟาก"</p>
18	การละหมาดฟัรฎูพร้อมญะมาอะฮ์	<p>«صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً»</p> <p>ความว่า "ละหมาดพร้อมญะมาอะฮ์นั้นประเสริฐกว่าละหมาดคนเดียวถึงยี่สิบเจ็ดขั้น"</p>
19	ละหมาดอิซาอ์และศุบหุพร้อมญะมาอะฮ์	<p>«مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا يَقِفُ اللَّيْلَ وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดอิซาอ์พร้อมญะมาอะฮ์ นั้นประหนึ่งว่าเขาได้ละหมาดกลางคืนถึงครึ่งคืน และผู้ใดที่ละหมาดศุบหุพร้อมญะมาอะฮ์ นั้นประหนึ่งว่าเขาได้ละหมาดกลางคืนทั้งคืน"</p>
20	การละหมาดแถวแรก	<p>«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي التَّاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا»</p> <p>ความว่า "ถ้าหากผู้คนรู้ว่ามีความสำคัญอะไรอยู่ในการเรียกร้องหรือการอะซาน และการละหมาดแถวแรก แล้วพวกเขาก็พบว่าไม่มีหนทางใดที่จะทำเช่นนั้นได้ นอกจากต้องจับฉลาก แน่แน่นอนพวกเขาย่อมต้องแย่งที่จะจับฉลากเพื่อให้ได้ทำสิ่งนั้น"</p>
21	การรักษาละหมาดสุนัตต่างๆ และสุนัตเราะฮ์วาติบ อย่างสม่ำเสมอ	<p>«مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةٍ رُكْعَةً بَيَّتَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْحَنَةِ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَرُكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ وَرُكْعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดละหมาดในหนึ่งวันและคืนครบสิบสองร็อกอัต(ที่ไม่ใช่ละหมาดฟัรฎู) จะถูกสร้างบ้านให้แก่เขาหลังหนึ่งในสวรรค์ คือละหมาดสี่ร็อกอัตก่อนซุฮรฺและสองร็อกอัตหลังซุฮรฺ สองร็อกอัตหลังมัฆริบ สองร็อกอัตหลังอิซาอ์ และสองร็อกอัตก่อนฟัจญ์รฺ"</p>
22	การละหมาดสุนัตให้เยาะและพยายามปกปิดมัน	<p>«عَلَيْكَ بِكُنْزَةِ السُّجُودِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَظَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ»</p> <p>ความว่า "เจ้าต้องสujudเพื่ออัลลอฮ์ให้เยาะๆ เพราะแท้จริงแล้ว ไม่มีครั้งใดที่เจ้าสujudเพื่ออัลลอฮ์เพียงแค่หนึ่งครั้ง เว้นแต่อัลลอฮ์จะยกสถานะของเจ้าหนึ่งขั้นและลบล้างความผิดของเจ้าหนึ่งประการ"</p> <p>«صَلَاةُ الرَّجُلِ تَطَوُّعًا حَيْثُ لَا يَرَاهُ النَّاسُ تَعْدِلُ صَلَاتُهُ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ»</p> <p>ความว่า "ละหมาดสุนัตของคนที่หนึ่งโดยที่ไม่มีใครเห็น เทียบเท่าการละหมาดของเขาในสายตาคนอื่นถึงยี่สิบห้าเท่า"</p>
23	ละหมาดสุนัตก่อนศุบหุและละหมาดศุบหุ	<p>«رُكْعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا»</p> <p>ความว่า "ละหมาดสองร็อกอัตฟัจญ์รฺ(ก่อนศุบหุ) นั้น ดีกว่าดุญญาและทุกสิ่งทุกอย่างในดุญญา"</p> <p>«مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ»</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดศุบหุ เขาย่อมอยู่ในการพิทักษ์ของอัลลอฮ์"</p>

24	ละหมาดญะมาอะฮ์	<p>« يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَاةٍ مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَبُحْزْنٌ مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الصَّلَاةِ »</p> <p>ความว่า "ทุกเช้าพวกท่านแต่ละคนจะตื่นขึ้นมาพร้อมกันหน้าที่ต้องทดแทนต่อทุกๆ ข้อต่อในร่างกายของเขาด้วยหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ การกล่าวตัสบีหฺครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ การกล่าวตะหมีดครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ การกล่าวตะฮ์ลีลฺครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ การกล่าวตักบีรฺครั้งหนึ่งเป็นหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ การสั่งให้ทำดีหนึ่งครั้งเป็นหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ การห้ามทำชั่วหนึ่งครั้งเป็นหนึ่งเศาะดะเกาะฮ์ และสามารถทดแทนทั้งหมดนั้นได้ด้วยการละหมาดญะมาอะฮ์สองร็อกอัต"</p>
25	ผู้ใดที่นั่งอยู่ ณ ที่ละหมาดของเขาเพื่อกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์	<p>« الْمَلَائِكَةُ تَصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَاةِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ مَا لَمْ يُحْدِثْ تَقُولُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ »</p> <p>ความว่า "เหล่ามลาอิกะฮ์จะพากันขอพรให้พวกท่านแต่ละคน ตราบใดที่เขาที่นั่งอยู่ ณ ที่ละหมาดซึ่งเขาใช้ละหมาด ตราบใดที่เขาไม่เสียน้ละหมาด พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงอภัยให้เขาเถิด โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงเมตตาเขาด้วยเถิด"</p>
26	การชกิริหลังละหมาดศุบหฺพร้อมญะมาอะฮ์จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วก็ละหมาดอีกสองร็อกอัต	<p>« مَنْ صَلَّى الصَّحَاةَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ تَامَةً تَامَةً »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ละหมาดศุบหฺพร้อมญะมาอะฮ์ จากนั้นก็นั่งกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น แล้วเขาก็ลุกขึ้นละหมาดสองร็อกอัต มันจะเท่ากับผลบุญการทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์อย่างสมบูรณ์ อย่างสมบูรณ์ อย่างสมบูรณ์"</p>
27	ผู้ที่ดินขึ้นละหมาดกลางคืนและปลุกภรรยาของเขาให้ตื่นละหมาด	<p>« مَنْ اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيْقَظَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّيَا رَكْعَتَيْنِ جَمِيعًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ كَثِيرًا وَالْأَكْرَامُ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ดินละหมาดกลางคืนและเขาก็ปลุกภรรยาของเขาให้ตื่น แล้วทั้งสองก็ละหมาดพร้อมกันสองร็อกอัต จะถูกบันทึกว่าเขาทั้งสองเป็นหนึ่งในนุรุษและสตรีผู้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย"</p>
28	ผู้ที่ตั้งใจจะละหมาดกลางคืนแต่หลับไม่ตื่น	<p>« مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بِاللَّيْلِ فَيَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ أَجْرَ صَلَاتِهِ وَكَانَ تَوَمُّهُ ذَلِكَ صَدَقَةٌ »</p> <p>ความว่า "ไม่มีผู้ใดที่เคยละหมาดกลางคืนเป็นประจำ แล้วเขาก็หลับไม่ตื่น(ในบางครั้ง) เว้นแต่อัลลอฮ์จะบันทึกผลบุญการละหมาดของเขาให้ และการนอนของเขาครั้งนั้นถือว่าเป็นเศาะดะเกาะฮ์"</p>
29	ดุอาอ์ของผู้ที่เข้าตลาด	<p>« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ وَحَاحَ عَنْهُ أَلْفُ أَلْفِ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ رَجَةٍ »</p> <p>ความว่า "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะหฺดะฮ์ ลาชะรีกะละฮ์, ละฮฺลุลมุลก วะละฮฺลุลมุหฺมัด, ยะฮฺยีย วะ ยะมูต, วะฮฺวะะ หัยยุน ลา ยะมูต, บียะดิอิล ฆัยร, วะฮฺวะะ อะลา กุลลชียอิน กอดิร, ผู้ที่อ่านดุอาอ์นี้เมื่อเข้าตลาดอัลลอฮ์จะบันทึกหนึ่งล้านความดี และจะลบล้างหนึ่งล้านความชั่ว และจะยกฐานะให้หนึ่งล้านขั้น"</p>
30	สุบหานัลลอฮ์ วัลหัมดุลิลลาฮ์ วัลลอฮุอักบาร 33 ครั้ง และปิดท้ายด้วย ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ... หลังละหมาดฟัรฎู	<p>« مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي ذِكْرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَحَمْدَ اللَّهِ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ قِيلَ لَكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ตัสบีหฺ สุบหานัลลอฮ์ หลังละหมาด 33 ครั้ง และตะหมีด อัลหัมดุลิลลาฮ์ 33 ครั้ง และตักบีร อัลลอฮุอักบาร 33 ครั้ง นั่นคือจำนวนรวมทั้งหมด 99 ครั้ง แล้วเขาก็กล่าวปิดท้ายให้ครบร้อยละ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ วะหฺดะฮ์ ลาชะรีกะละฮ์, ละฮฺลุลมุลก วะละฮฺลุลมุหฺมัด, วะฮฺวะะ อะลา กุลลชียอิน กอดิร บาปของเขาจะถูกอภัยให้แม้ว่าจะมากมายเท่ากับฟองทะเล"</p>
31	อ่านอาเยฮ์สุรฮ์อัลฮัจญ์หลังละหมาดฟัรฎู	<p>« مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่อ่านอาเยฮ์สุรฮ์อัลฮัจญ์หลังละหมาดฟัรฎูทุกครั้ง ย่อมไม่มีสิ่งใดที่ขวางกั้นเขามิให้เข้าสวรรค์นอกจากความตายเท่านั้น"</p>
32	การเยียมผู้ป่วย	<p>« مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا غَدَوْهُ إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمِيتَ وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةُ إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ وَكَانَ لَهُ خَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ »</p>

		<p>ความว่า "ไม่มีมุสลิมคนใดที่เยี่ยมพี่น้องมุสลิมที่ป่วยอยู่ในตอนเช้าวันแต่จะมีมลาอิกะฮ์เจ็ดหมื่นตนขอพรและขอภัยโทษให้เขาจนกระทั่งถึงเวลาเย็น และถ้าหากเขาไปเยี่ยมตอนเย็น ก็จะมีเจ็ดหมื่นมลาอิกะฮ์คอยขอพรให้เขาจนกระทั่งถึงเช้า และสำหรับเขามีส่วนที่พร้อมเก็บซึ่งถูกเตรียมไว้ในสวรรค์"</p>
33	<p>ขอให้อาอิ ให้ผู้ ประสบ ทุกข์</p>	<p>« الْحَمْدُ الَّذِي غَاظَنِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่พบเห็นคนที่ถูกทดสอบด้วยทุกข์ยากใด แล้วเขาก็กล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮิล ละซี อาฟานี มิหมับตะละกะ บีซี, วะ ฟัฎ็ลฎะละนี อะลา กะซีริม มิหมัน เคาะละกะ กอ ตัฟฎิลา (ความหมาย ขอสรรเสริญอัลลอฮ์ผู้ทรงโปรดให้ฉันปราศจากสิ่งที่ท่านถูกทดสอบ และทรงประทานความประเสริฐแก่ฉันเหนือผู้อื่นอีกมากที่พระองค์ทรงสร้างมา) ดังนั้น เขาก็จะไม่ประสบกับการทดสอบนั้น(ไม่เป็นโรคดังกล่าวนั้น)"</p>
34	<p>การกล่าว ปลอบโยน ผู้ได้รับ ทุกข์</p>	<p>ความว่า "ผู้ใดที่ปลอบประโลมผู้ตกทุกข์เขาก็จะได้รับผลบุญเช่นคนผู้นั้น(คือผลบุญจากการที่เขาอดทนต่อทุกข์นั้น)"</p> <p>« مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يُعْزِي أَخَاهُ بِمُصِيبَةٍ إِلَّا كَسَاهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ مِنْ حُلِيِّ الْكَرَامَةِ » ความว่า "ไม่มีผู้ศรัทธาคนใดที่ปลอบประโลมพี่น้องของเขาในเรื่องทุกข์ยากใดๆ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงให้เขาได้สวมเครื่องแต่งกายแห่งเกียรติ(ในวันกิยามะฮ์)"</p>
35	<p>การละหมาด ญะนาซะฮ์ และ การตามศพไปที่ สุสานจนกระทั่ง เสร็จสิ้นการฝัง ศพ</p>	<p>« مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يَصَلِّيَ فَلَهُ قِيرَاطٌ وَمَنْ شَهِدَ حَتَّى تُدْفَنَ كَانَ لَهُ قِيرَاطَانِ قِيلَ وَمَا الْقِيرَاطَانِ مِثْلُ الْجَلْبَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ร่วมติดตามศพจนกระทั่งเขาได้ละหมาดศพ เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับหนึ่งกะรัต และผู้ใดที่ร่วมติดตามศพจนกระทั่งศพถูกฝังเขาจะได้รับผลบุญสองกะรัต มีผู้ถามว่าอะไรคือสองกะรัต ท่านตอบว่า เหมือนนกเขาถูกใหญ่สองลูก" อิบน์ อุมีรเราะฮ์ฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวไว้ว่า เราได้ละเลยต่อผลบุญของกะรัตเหล่านี้มากมายเหลือเกิน</p>
36	<p>การสร้างมัสญิด เพื่ออัลลอฮ์</p>	<p>« مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا وَلَوْ كَمَفْصَحٍ فَطَاطَ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْحِجَّةِ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่สร้างมัสญิดหลังหนึ่งเพื่ออัลลอฮ์ แม้ว่าจะเล็กเท่ารังนกก็ตาม อัลลอฮ์จะสร้างบ้านหลังหนึ่งให้เขาในสวรรค์"</p>
37	<p>การใช้ จ่าย ทรัพย์สิน</p>	<p>« مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يُزْلَانِ يَقُولُ أَحَدُهُمَا اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا وَيَقُولُ الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْسِيًّا تَلْفًا »</p> <p>ความว่า "ไม่มีวันใดที่ป่าวทั้งหลายตื่นเช้าขึ้นมา เว้นแต่มีมลาอิกะฮ์สองตนลงมา มลาอิกะฮ์ตนหนึ่งจะกล่าวว่า โอ้ อัลลอฮ์ขอทรงมอบสิ่งทดแทนให้กับผู้ที่ใช้จ่าย และอีกตนหนึ่งจะกล่าวว่า โอ้ อัลลอฮ์ ขอทรงมอบความเสียหายให้กับผู้ที่กักเก็บไม่ยอมใช้จ่าย"</p>
38	<p>การ บริจาค</p>	<p>« سَبَقَ دِرْهَمُهُ مِائَةَ أَلْفٍ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيفَ قَالَ رَجُلٌ لَهُ دِرْهَمَانِ فَأَخَذَ أَحَدَهُمَا فَتَصَدَّقَ بِهِ وَرَجُلٌ لَهُ مَالٌ كَثِيرٌ فَأَخَذَ مِنْ غُرْسٍ مَالَهُ مِائَةَ أَلْفٍ فَتَصَدَّقَ بِهَا »</p> <p>ความว่า "เงินแค่หนึ่งดิรฮัมชนะเหนือเงินแสน" พวกเขาถามว่า โอ้ รอซูลุลลอฮ์ มันเป็นไปได้อย่างไรเล่า ? ท่านตอบว่า "ผู้ชายคนหนึ่งมีเงินแค่สองดิรฮัมแล้วเขาก็เอาหนึ่งจากสองดิรฮัมนั้นไปบริจาค และผู้ชายอีกคนหนึ่งมีทรัพย์สมบัติมากมายล้นเหลือ แล้วเขาก็เอาเพียงหนึ่งแสนจากบางส่วนของสมบัตินั้นไปบริจาค"</p> <p>« مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرُسُ غَرْسًا أَوْ يَزْرَعُ زَرْعًا فَبَايَ كُلِّ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَيْهَمَةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ »</p> <p>ความว่า "ไม่มีมุสลิมคนใดปลูกต้นไม้หรือพืชใดๆ แล้วก็มีนกมากิน หรือคนมากิน หรือสัตว์เลี้ยงมากินพืชนั้น เว้นแต่เขาจะได้ผลบุญเป็นเศาะดะเกาะฮ์จากสิ่งนั้น"</p>
39	<p>การให้ยืมโดย ไม่ได้คิด ผลประโยชน์</p>	<p>« مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُقْرِضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ إِلَّا كَانَ كَصَدَقَتِهَا مَرَّةً »</p> <p>ความว่า "ไม่มีมุสลิมคนใดที่ให้ยืมแก่มุสลิมอีกคนหนึ่งด้วยการยืมใดๆ จำนวนสองครั้ง เว้นแต่เขาจะได้รับผลบุญเหมือนกับว่าได้ทำเศาะดะเกาะฮ์กับหนึ่งในสองครั้งนั้น"</p>
40	<p>การอดทนต่อ ลูกหนี้ที่ ลำบากในการ ชำระหนี้</p>	<p>« مَنْ أَنْظَرَ مُعْبِرًا فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ قَبْلَ أَنْ يَحِلَّ إِلَيْهِ قَرْضًا فَإِذَا حُلَّ إِلَيْهِ قَانَطَرُهُ فَلَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ مِثْلُ ذَلِكَ »</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่ยืดเวลาจ่ายหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่ลำบากในการชำระ เขาจะได้รับผลบุญประหนึ่งได้ทำเศาะดะเกาะฮ์ทุกวันกับหนี้จำนวนนั้น นั่นคือก่อนที่ลูกหนี้จะมีเงินชำระหนี้ และเมื่อลูกหนี้มีเงินจะชำระหนี้แล้ว แต่เขาก็ยืดเวลาให้อีก เขาจะได้รับผลบุญ</p>

		ประหนึ่งเหมือนได้ทำเศาะดะเกาะฮ์วันละสองเท่าของหนั้นนั้น"
41	การถือศีลอดเพื่อ หนทางอัลลอฮ์	ความว่า "فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهِ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا" เพื่อหนทางของอัลลอฮ์หนึ่งวัน อัลลอฮ์จะทรงให้ทางไกลจากนรกถึงเจ็ดสิบฤดูกาล"
42	การถือศีลอดสาม วันในทุกเดือน ถือศีลอดวันอะ เราะะฟะฮ์ และวัน อาชูรอฮ์	ความว่า "صَوْمُ ثَلَاثَةٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ صَوْمُ الدَّهْرِ" ความว่า "การถือศีลอดสามวันของทุกเดือน ผลบุญประหนึ่งการถือศีลอดตลอดทั้งปี" ความว่า "سُئِلَ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ فَقَالَ « يُكْفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ »" ความว่า ท่านนบีถูกถามเกี่ยวกับการถือศีลอดวันอะเราะะฟะฮ์ ท่านตอบว่า "มันลบล้างความผิดบาปของปีที่ผ่านมาและปีที่เหลืออยู่" ความว่า "سُئِلَ عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ فَقَالَ « يُكْفِّرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ »" ความว่า ท่านนบีถูกถามเกี่ยวกับการถือศีลอดวันอะเราะะฟะฮ์ ท่านตอบว่า "มันลบล้างความผิดบาปของปีที่ผ่านมา"
43	ถือศีลอดหกวัน ในเดือนเชาวาล	ความว่า "مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ." ความว่า "ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและถือศีลอดตามอีกหกวันในเดือนเชาวาลแล้ว เสมือนว่าเขาผู้นั้นได้ถือศีลอดหนึ่งปี"
44	ละหมาดตะรอวิห์ พร้อมอิมาม จนกระทั่งสิ้นสุด	ความว่า "إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَلَّى مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ حَسِبَ لَهُ قِيَامَ لَيْلَةٍ" ความว่า "แท้จริงแล้ว คนผู้หนึ่งเมื่อเขาละหมาดพร้อมอิมามจนกระทั่งเสร็จสิ้น จะถูกคิดผลบุญประหนึ่งว่าเขาได้ละหมาดหนึ่งคืน"
45	การทำอุม เราะฮ์ในเราะ มะฎอน	ความว่า "عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تُغْدِلُ حَجَّةً، أَوْ حَجَّةٌ مَعِيَ" ความว่า "หนึ่งอุมเราะฮ์ในเราะมะฎอน ผลบุญเทียบเท่ากับทำหัจญ์หนึ่งครั้ง หรือทำหัจญ์หนึ่งครั้งพร้อมกับฉัน" ความว่า "مَنْ طَافَ بِالْبَيْتِ (سَبْعًا) وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَانَ كَعَقْرِ رَقَبَةٍ" ความว่า "ผู้ใดที่เกาะวาฟรอบบัยตุลลอฮ์เจ็ดรอบ และละหมาดสองร็อกอัต นั้นประหนึ่งว่าเขาได้รับผลบุญเยี่ยงการปล่อยทาสหนึ่งคน"
46	หัจญ์มับูร	ความว่า "مَنْ حَجَّ ، فَلَمْ يَزِفْتُ، وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ." ความว่า "ผู้ใดที่ประกอบพิธีหัจญ์โดยไม่พุดจาหยาบคาย(ลามก)และไม่กระทำความชั่วซ้ำใดๆเขาผู้นั้นจะกลับมา(ในสภาพปลอดจากบาป)เสมือนวันที่มาตราของเขาได้ให้ปลดเขาออกมา" ความว่า "وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْحَنَّةُ." ความว่า "และสำหรับหัจญ์มับูรไม่มีสิ่งใดสามารถตอบแทนได้นอกจากสวนสวรรค์เท่านั้น"
47	การ ประกอบ อะมัลที่ดีใน สิบวันแรก ของซุล หิจญะฮ์	ความว่า "مَنْ مِنْ أَيَّامِ الْعَمَلِ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ، يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ»." ความว่า "ไม่มีวันใดที่ปฏิบัติการงานจะเป็นที่รักที่สุดแก่อัลลอฮ์มากไปกว่าวันดังกล่าวนี้ หมายถึง สิบวันแรกของเดือนซุลหิจญะฮ์ พวกเขาก็อีกกล่าวว่า ใช่ว่าจะเป็นการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ? ท่านนบีก็ตอบว่า แม้จะเป็นการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์ก็ตามที่ เว้นแต่ผู้ที่ได้ออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ด้วยตัวของเขาและทรัพย์สินของเขา แล้วเขาก็เสียชีวิตไม่ได้นำสิ่งเหล่านั้นกลับมาด้วยเลย"
48	การอุญียะฮ์	ความว่า "قَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذِهِ الْأَصْحَابُ قَالَ سُنَّةُ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ قَالُوا فَمَا لَنَا فِيهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بِكُلِّ شَعْرَةٍ حَسَنَةٍ قَالُوا فَالْصُّوْفُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بِكُلِّ شَعْرَةٍ مِنْ الصُّوْفِ حَسَنَةٌ" ความว่า เศาะหะบะฮ์ของท่านรอซูลุลลอฮ์ (คืออัลลอฮ์) ถามว่า ใช่ว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ อุญียะฮ์เหล่านั้นคืออะไร? ท่านตอบว่า "มันคือแนวทางแห่งบิดาของพวกท่าน นบีอิบรอฮิม" พวกเขาก็ตอบว่า แล้วเราจะได้อะไรจากมัน ใช่ว่า รอซูลุลลอฮ์ ท่านตอบว่า "ชนเส้นหนึ่งของมันเท่ากับหนึ่งความดีงาม" พวกเขาก็ตอบอีกว่า แล้วบุญชนของมันเล่า ใช่ว่า รอซูลุลลอฮ์ ท่านตอบว่า "ชนทุกเส้นจากบุญชนของมันเท่ากับหนึ่งความดีงาม"
49	ผลบุญและ ความ ประเสริฐของ ผู้รู้	ความว่า "فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ عَلِيٍّ عَلَى أَذْنَكُمُ." ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ « إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَقٌّ، الثَّمَلَةُ فِي جُحُودِهَا وَحَقٌّ، الْحَوْتَ لِيُصَلُّوا عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْحَيْرِ »" ความว่า "ความประเสริฐของผู้รู้ต่อนักประกอบศาสนกิจนั้นเสมือนกับความความประเสริฐของฉันต่อคนที่ต้อยต่ำที่สุดในหมู่พวกท่าน" จากนั้นท่านเราะซูลุลลอฮ์คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลิม ก็ได้กล่าวว่า "แท้จริง อัลลอฮ์และเหล่ามะลาอิกะฮ์ของ

		พระองค์ตลอดจนชาวปากฟ้าและแผ่นดิน จนกระทั่งมดที่อยู่ในรังของมัน หรือกระทั่งปลาต่างย่อมกล่าวอวยพรให้กับผู้สอนความดีแก่มนุษย์"
50	การวิงวอนขอให้ตายชะฮีดด้วยใจจริง	« مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ » ความว่า "ผู้ใดที่วิงวอนขอการตายชะฮีดจากอัลลอฮ์ด้วยใจจริง อัลลอฮ์จะทรงให้เขาบรรลุนิติขั้นของเหล่าซุฮะด้า แม้ว่าเขาจะเสียชีวิตบนที่นอนของเขาก็ตาม"
51	การร้องไห้เนื่องด้วยความกลัวต่ออัลลอฮ์ และการเฝ้ายามในหนทางของพระองค์	« عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ، عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » ความว่า "ดวงตาสองดวงที่ไฟนรกไม่สามารถสัมผัสได้ คือดวงตาที่ร้องไห้เนื่องจากความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และดวงตาที่ไม่หลับเนื่องจากคอยเฝ้าระวังภัยในหนทางของอัลลอฮ์"
52	การพึงพิงอัลลอฮ์ และการละทิ้งการใช้ไฟจี้รักษา การปิดเป่า และการถือสา	عرضت على النبي الأمم في المنام فرأى أمته وفيهم سبعون ألفاً يدخلون الجنة بلا حساب عليهم ولا عذاب وهم: الذين لا يكتفون ولا يسترقون ولا يتطرون وعلى ربهم يتوكلون <small>ข้อคิดของอะฮ์มัดฮะดี</small> ความว่า ท่านนบี ได้เห็นภาพของประชาชาติต่างๆ ในฝัน และเห็นประชาชาติของท่านมีผู้คนจำนวนเจ็ดหมื่นคนจากพวกเขาที่ได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกสอบสวน ไม่ต้องถูกลงโทษใดๆ เลย คนเหล่านั้นคือ บรรดาคนที่ไม่ใช่ไฟจี้เพื่อรักษา ไม่ปิดเป่า ไม่ถือสาถือกลาง และพวกเขาพึงพิงต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา
53	ผู้ที่ตายไปจากลูกๆ ที่ยังเล็กอยู่	مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَنْلُغُوا الْجَنَّةَ إِلَّا أَدَخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ ความว่า "ไม่มีมุสลิมคนใดที่เสียชีวิตไป โดยทิ้งลูกๆ ไว้สามคนที่ยังไม่บรรลุนิติตามศาสนบัญญัติ เว้นแต่อัลลอฮ์จะให้เขาได้เข้าสวรรค์ เนื่องจากความเมตตาของพระองค์ต่อพวกเขา"
54	การสูญเสียดวงตา และการอดทนต่อบททดสอบนั้น	إِنْ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِي فَصَبْرَ عَوَضْتُهُ مِنْهَا الْجَنَّةَ يُرِيدُ عَيْنَيْهِ ความว่า "แท้จริง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า เมื่อข้าได้ทดสอบบ่าวของข้าด้วยสิ่งที่เป็นที่รักทั้งสองของเขา แล้วเขาก็อดทนต่อบททดสอบนั้น ข้าจะทดแทนมันทั้งสองด้วยสวรรค์ พระองค์หมายถึงดวงตาทั้งสองของมนุษย์"
55	การละทิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความยำเกรงต่ออัลลอฮ์	إِنَّكَ لَمْ تَدَعْ شَيْئًا إِلَّا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا أَغْطَاكَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهُ ความว่า "แท้จริงแล้ว เจ้าไม่ได้ละทิ้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดเนื่องด้วยความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ เว้นแต่พระองค์อัลลอฮ์จะทรงมอบสิ่งที่ดีกว่าให้"
56	การดูแลอวัยวะเพศและลิ้น	« مَا يَضْمَنُ لِي مَا بَيْنَ لِحْيَتِي وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لِيَ الْجَنَّةَ » ความว่า "ผู้ใดที่รับประกันสิ่งที่อยู่ระหว่างขากรรไกรสองข้างของเขา และสิ่งที่อยู่ระหว่างขาทั้งสองของเขา ฉันจะรับประกันสวรรค์แก่เขา"
57	การกล่าวพระนามของอัลลอฮ์เมื่อเข้าบ้าน และทานอาหาร	« إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ. » ความว่า "เมื่อชายคนหนึ่งเข้าบ้านของเขา แล้วได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนเข้าบ้านและตอนทานอาหาร ซัยยูนก็จะพูดว่า ไม่มีที่หลับนอนและไม่มีอาหารให้เราอีกแล้ว และเมื่อชายคนหนึ่งเข้าบ้านแต่ไม่ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนเข้าบ้าน ซัยยูนก็จะพูดว่า พวกเจ้าได้ที่หลับนอนแล้ว และหากเขาไม่กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนทานอาหาร ซัยยูนก็จะพูดว่า พวกเจ้าได้ที่หลับนอนและมีอาหารกินแล้ว"
58	การขอต่ออาหารและเสื้อผ้าใหม่	« مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَزَوَّجَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ" غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ » ความว่า : "ผู้ใดที่รับประทานอาหารแล้วเขากล่าวว่า "อัลฮัมดุลิลลาฮิลละซี อัญญะมะนี ฮาซันญะอะฮาม วะเราะชะกะนีฟิฮิ มิน ฮัยยิริเฮลลิน มินนี วะลาฏูวะฮฺ (แปลว่า ขอขอบคุณอัลลอฮ์ ผู้ทรงให้ฉันได้รับประทานอาหารนี้ และได้ประทานอย่างเสนาหาให้แก่ฉันโดยปราศจากพลังและความสามารถใดๆ ของฉัน) เขาก็จะได้รับการอภัยโทษในความผิดที่ผ่านมาแล้ว" และเมื่อสวมเสื้อผ้าใหม่ให้กล่าวว่า: "الحمد لله الذي كساني هذا وزوجنيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ" غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ "อัลฮัมดุลิลลาฮิลละซี กะซานี ฮาซา วะเราะชะกะนีฟิฮิ มิน ฮัยยิริเฮลลิน มินนี วะลาฏูวะฮฺ (แปลว่า ขอขอบคุณอัลลอฮ์ ผู้ทรงให้ฉันได้สวมสิ่งนี้ และได้ประทานอย่างเสนาหาให้แก่ฉันโดยปราศจากพลังและความสามารถใดๆ ของฉัน) เขาก็จะได้รับการอภัยโทษในความผิดที่ผ่านมาแล้ว"

59	ผู้ที่ต้องการลดภาระงานอันหนักให้เบาลง	ฟาฏิมะฮฺ เราะซะฎียัลลอฮฺ อันฮา ได้ขอคนใช้จากท่านนบี (ﷺ) เพื่อแบ่งเบาภาระของนางและท่านอะดี เราะซะฎียัลลอฮฺ อันฮฺมา แล้วท่านนบี (ﷺ) ก็กล่าวว่า أَلَا أَعْلَمُكُمْ خَيْرًا مِمَّا سَأَلْتُمَانِي إِذَا أَخَذْتُمَا مَصَاجِعَكُمَا تَكْبَرًا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ وَتُسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمَا مِنْ خَادِمٍ ความว่า "จะเอาไม่ละ ฉันจะแนะนำสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่เธอทั้งสองได้ขอจากฉัน ? เมื่อพวกเธอจะนอน จงกล่าวตักบีร์เทิดทูนอัลลอฮฺ (อัลลอฮฺอักบร) สามสิบสี่ครั้ง กล่าวสรรเสริญ (อัลฮัมดุลิลลาฮฺ) สามสิบสามครั้ง และกล่าวดัสบีหฺ (ซูบหานัลลอฮฺสามสิบสามครั้ง เพราะการกระทำดังกล่าวมันดีเลิศสำหรับเธอทั้งสองกว่าคนใช้เสียอีก"
60	ดูอาก่อนมีเพศสัมพันธ์	لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ اللَّهُمَّ حَبِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَحَبِّبِ الشَّيْطَانُ مَا رَزَقْتَنَا فَفُضِيَ بَيْنَهُمَا وَلَمْ يَبْضُرْ ความว่า "ถ้าหากว่าพวกท่านคนใดคนหนึ่ง เมื่อเขาจะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาแล้วเขาก็กล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ, อัลลอฮุมมั้ญญินิบนัซ ชัยฏอน, อะ ญินนิบิชัยฏอน มา เราะซะฎียะนา (ด้วยนามของอัลลอฮฺ โออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ทรงให้ชัยฏอนอยู่ห่างจากเราด้วยเถิด และขอพระองค์ได้ทรงให้ชัยฏอนอยู่ห่างไกลจากสิ่งที่พระองค์ประทานให้กับเรา) แล้วถ้าหากอัลลอฮฺกำหนดให้มีบุตรขึ้นระหว่างเขาทั้งสองเพราะการร่วมหลับนอนในครั้งนั้น ชัยฏอนก็ไม่สามารถทำอันตรายแก่ลูกคนนี้ได้เลย"
61	สร้างความสำเร็จให้ภรรยาที่พึงพอใจ	إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَسَنَةً وَصَلَّتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ ความว่า "เมื่อสตรีใดละหมาดห้าเวลาครบถ้วน ถือศีลอดในเดือนที่วาญิบของนางอย่างสมบูรณ์ ได้สงวนอวัยวะเพศของนาง ได้เชื่อฟังสามีของนางอย่างดี จะถูกกล่าวแก่นางว่า จงเข้าไปสู่สวรรค์จากประตูใดๆ ของมันก็ได้ตามที่เธอปรารถนา" أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَزَوْجُهَا غَنَاهَا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ ความว่า "หญิงคนใดก็ตามที่เสียชีวิตในขณะที่สามีของนางนั้นพึงพอใจในตัวของเธอแล้ว นางก็ย่อมได้เข้าสวรรค์"
62	การกตัญญูต่อพ่อแม่และการผูกสัมพันธ์กับเครือญาติ	رَضِيَ الرَّبُّ فِي رَضَى الْوَالِدِ ความว่า "ความพึงพอใจของพระผู้อภิบาลนั้น ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของบุพการี" مَنْ سَرَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ رِزْقُهُ أَوْ يَنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ ความว่า "ผู้ใดที่ขอมุจะให้มีปัจจัยยังชีพของเขามากมายอย่างกว้างขวาง หรือ ถูกยืดอายุของเขาให้ยาวขึ้น เขาก็จงผูกสัมพันธ์กับญาติของเขา"
63	การเลี้ยงดูเด็กกำพร้า	أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطِ ความว่า "ฉันและผู้อุปการะเลี้ยงดูเด็กกำพร้าจะอยู่ในสวรรค์เช่นนี้ แล้วท่านได้ชี้ขึ้นชี้กับนิ้วกลางของท่าน"
64	การมีมารยาทดี	إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ دَرَجَةِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ ความว่า "แท้จริงแล้วผู้ศรัทธานั้น สามารถบรรลุถึงขั้นผู้ถือศีลอดและผู้ละหมาดกลางคืนได้ ด้วยการมีมารยาทที่ดีของเขา" أَنَا زَعِيمٌ ... وَبَيِّنَتْ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَنَ خُلُقُهُ ความว่า "ฉันเป็นเจ้านาย ... และด้วยบ้านหลังหนึ่ง ณ ชั้นที่สูงที่สุดในสวรรค์สำหรับผู้ที่มีมารยาทดี"
65	การมีเมตตาต่อสิ่งอื่น	وَأَمَّا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحَمَاءَ ความว่า "และแท้จริงแล้ว อัลลอฮฺจะทรงเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์ที่มีความเมตตา" ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ ความว่า "จงเมตตาการุณาต่อผู้ที่อยู่บนแผ่นดิน แล้วพระองค์ผู้ทรงอยู่ ณ ฟากฟ้าจะทรงเมตตาต่อพวกท่าน"
66	การหวังดีต่อพี่น้องมุสลิม	لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ ความว่า "พวกท่านคนใดคนหนึ่งจะยังไม่ศรัทธาโดยสมบูรณ์ จนกว่าเขาจะชอบให้พี่น้องของเขาได้รับในสิ่งที่เขาปรารถนาให้ตัวเองได้รับเช่นกัน"
67	ความอาย	الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ ความว่า "ความอายจะไม่นำสิ่งใดมา เว้นแต่ด้วยสิ่งที่ดีเท่านั้น" الحياء من الإيمان ความว่า "ความอายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการศรัทธา" أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ الْحَيَاءُ وَالنَّعْظُ وَالسَّوَأُ وَالْيَكْرَامُ ความว่า "สี่ประการที่เป็นแนวทางของบรรพบุรุษ คือ ความอาย การใช้เครื่องหอม การสืฟิน และการแต่งงาน"

68	<p>การเริ่มด้วย سلام</p> <p>أن رجلاً جاء إلى النبي فقال: السَّلامُ عليكم. فقال النبي: «عَشْرٌ». ثُمَّ جَاءَ آخَرُ، فَقَالَ: السَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. فَقَالَ: «لَا تُؤْن». أي: من الحسنات</p>
69	<p>การจับมือเมื่อพบกัน</p> <p>«مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلُ أَنْ يَفْتَرِقَا» ความว่า "ไม่มีมุสลิมสองคนใดที่เจอกัน แล้วต่างยืนมือจับระหว่างกัน นอกจากทั้งสองนั้นจะได้รับการอภัยโทษก่อนที่จะพรากจากกัน"</p>
70	<p>การปกป้องศักดิ์ศรีของมุสลิม</p> <p>«أَنْتَ مَعِ مَنْ أَحْبَبْتَ» قَالَ أَنَسُ: (فَمَا قَرَحَ الصَّاحِبَةُ بِشَمِّهِ فَرَحَهُمَ بِهَذَا الْحَدِيثِ) ความว่า "ผู้ใดที่ปกป้องศักดิ์ศรีพี่น้องของเขา อัลลอฮ์ก็จะทรงปกป้องใบหน้าของเขาจากนรกในวันกิยามะฮ์"</p>
71	<p>การรักผู้ที่มีคุณธรรมและการนั่งร่วมกับพวกเขา</p> <p>«أَنْتَ مَعِ مَنْ أَحْبَبْتَ» قَالَ أَنَسُ: (فَمَا قَرَحَ الصَّاحِبَةُ بِشَمِّهِ فَرَحَهُمَ بِهَذَا الْحَدِيثِ) ความว่า "ท่านจะได้อยู่กับผู้ที่ท่านรัก" อะนัสกล่าวว่า บรรดาเคาะหะบะฮ์ไม่เคยดีใจมากมายเท่ากับที่พวกเขาดีใจเมื่อได้ฟังหะดีษนี้</p>
72	<p>ผู้ที่มีความรักต่อกันด้วยเกียรติยศของอัลลอฮ์</p> <p>«أَنْتَ مَعِ مَنْ أَحْبَبْتَ» قَالَ أَنَسُ: (فَمَا قَرَحَ الصَّاحِبَةُ بِشَمِّهِ فَرَحَهُمَ بِهَذَا الْحَدِيثِ) ความว่า "อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า บรรดาผู้ที่รักกันด้วยเกียรติยศแห่งข้า พวกเขาจะได้มีมัจร่าจากแสงสว่าง ที่แผ่แต่เหล่านั้นและผู้ตายจะฮิดเองก็จะอิจาพวกเขา"</p>
73	<p>การขออภัยให้กับพี่น้องมุสลิมโดยลับหลัง</p> <p>«دَعَاَ الْمَرْءُ الْمُسْلِمَ لِأَخِيهِ بظهر الغيب مُسْتَجَابَةً عِنْدَ رَبِّهِ مَلِكٌ مُوَكَّلٌ كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ الْمَلِكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ آمِينَ وَلَكَ بِمِثْلٍ» ความว่า "การขออภัยของมุสลิมคนหนึ่งให้กับพี่น้องของเขาอย่างลับหลังนั้นเป็นที่ตอบรับ ณ ศรีษะของเขาจะมีลาอิกะฮ์ที่ได้รับมอบหมายอยู่ ทุกครั้งที่เขาขอสิ่งที่ดีให้กับพี่น้องของเขา มุลาอิกะฮ์ผู้รับมอบหมายก็จะกล่าวว่า อาเมน และขอให้ท่านได้รับสิ่งเหมือนกันนั้นด้วยเถิด"</p>
74	<p>การขออภัยโทษให้แก่ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง</p> <p>«لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ فِي الْحَنَةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَأَنَّهُ يُؤْذِي النَّاسَ» ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวขออภัยโทษ/อิสติฆฟาร์ให้กับบรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง อัลลอฮ์จะทรงบันทึกลงบุญแก่เขาจากทุกหนี่งคนของผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงนั้นเป็นหนึ่งความดีงาม"</p>
75	<p>การกำจัดสิ่งกีดขวางออกจากถนนหรือทางเดิน</p> <p>«لَقَدْ رَأَيْتُ رَجُلًا يَتَقَلَّبُ فِي الْحَنَةِ فِي شَجَرَةٍ قَطَعَهَا مِنْ ظَهْرِ الطَّرِيقِ كَأَنَّهُ يُؤْذِي النَّاسَ» ความว่า "แท้จริง ฉันได้เห็นชายคนหนึ่งเดินไปมาในสวรรค์ ด้วยผลบุญจากการที่เขาตัดไม้ต้นหนึ่งที่เกิดขวางทางเดินซึ่งได้สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้คนที่ยืนผ่านไป"</p>
76	<p>การละเว้นการโต้เถียงและการพูดเท็จ</p> <p>«أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتٍ فِي رِيضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكَذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا» ความว่า "ฉันเป็นเจ้านายของบ้านหลังหนึ่ง ณ ด้านล่างของสวรรค์ ให้กับผู้ที่ละเว้นการโต้เถียงแม้ว่าเขาจะเป็นฝ่ายถูก และด้วยบ้านหลังหนึ่ง ณ ตรงกลางสวรรค์ให้กับผู้ละเว้นการพูดเท็จแม้ว่าเขาเพียงแค่นัยออกล้อเล่นเท่านั้น"</p>
77	<p>การระงับความไม่พอใจ</p> <p>«مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَنْفِذَهُ دَعَاَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يَخْتِمْهُ فِي آجِي الْخَوْشَاءِ» ความว่า "ผู้ใดที่ระงับความไม่พอใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้ ในขณะที่เขามีความสามารถจะแสดงออกมาได้ อัลลอฮ์จะเรียกเขาต่อหน้าสรรพสิ่งทั้งหลายในวันกิยามะฮ์ เพื่อให้เขาเลือกนางสวรรค์คนใดก็ได้ตามที่เขาปรารถนา"</p>
78	<p>การชิมชมน้ำในทางที่ดีหรือในทางที่ไม่ดี</p> <p>«مَنْ أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ وَمَنْ أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ ...» ความว่า "ผู้ใดที่พวกท่านชิมชมน้ำในทางที่ดีเขาจะต้องได้รับสวรรค์ และผู้ใดที่พวกท่านชิมชมน้ำในทางที่ไม่ดีเขาจะต้องได้รับนรก พวกท่านเป็นพยานของอัลลอฮ์บนหน้าแผ่นดิน ..."</p>
79	<p>การช่วยให้พี่น้องมุสลิมพ้นทุกข์</p> <p>«مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كَرْبَةً مِنَ كَرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كَرْبَةً مِنْ كَرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَرَّ مُسْلِمًا سَرَّهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ...»</p>

	แบ่งเบาความ ลำบาก และการ ปกปิดความลับของ เขา	ความว่า "ผู้ใดที่ปลดปล่อยทุกขี้ใจ ของผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากความทุกข์ยากในโลกดunya อัลลอฮฺจะปลดปล่อยหนึ่งความทุกข์ให้กับเขาจากความทุกข์ยากทั้งหลายในอาคิเราะฮฺ และผู้ใดที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ลำบาก อัลลอฮฺจะทรงทำให้เขาพบความสะดวกง่ายดายในดunyaและอาคิเราะฮฺ และผู้ใดที่ปกปิดความลับใดๆ ของมุสลิม อัลลอฮฺจะทรงปกปิดให้แก่เขาในดunyaและอาคิเราะฮฺ
80	การให้ความสำคัญ กับอาคิเราะฮฺ มากกว่าดunya	<p>مَنْ كَانَتْ آخِرُهُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่มีอาคิเราะฮฺเป็นความมุ่งหมายอย่างจริงจังของเขา อัลลอฮฺจะทรงกำหนดให้เขามีความมั่งมีในหัวใจเขา และจะทรงรวบรวมสิ่งที่กระจัดกระจายให้แก่เขา และดunyaจะพรั่งพรูมาหาเขาในสภาพที่มันถูกบังคับมาเลย"</p>
81	ความยุติธรรมของผู้ปกครอง การมี จริยธรรมของผู้นำสาว การผูกพัน กันไม่สยด การรักกันเพื่ออัลลอฮ์	<p>سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ إِمَامٌ عَادِلٌ وَشَابٌ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالَ فَقَالَ إِنْ أَحَافَ اللَّهُ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ</p> <p>ความว่า "เจ็ดพวกที่อัลลอฮฺจะทรงให้พวกเขาอยู่ใต้ร่มเงาของพระองค์ในวันที่ไม่มีร่มเงาใดๆ เว้นแต่ร่มเงาของพระองค์เท่านั้น นั่นคือ ผู้นำที่ยุติธรรม เยาวชนที่โตขึ้นด้วยการอิบาดะฮ์ต่อพระผู้ อภิบาลของเขา ชายที่หัวใจของเขาผูกพันกับมัสญิด ชายสองคนที่รักกันเพื่ออัลลอฮ์ทั้งสองเจอ กันเพราะเหตุนั้นและจากกันไปด้วยเหตุนั้น ชายคนหนึ่งที่มีหญิงมีฐานะและความงดงาม เรียกร้องเขาแต่เขากล่าวว่า แท้จริงข้ากลัวต่ออัลลอฮ์ ชายคนหนึ่งที่ทำการบริจาคแล้วเขาก็ ปกปิดมันเป็นความลับ แม้กระทั่งสิ่งมือซ้ายเขาก็ไม่รู้ว่ามีมือขวาเขาบริจาคอะไรไป และชายคน หนึ่งที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ในขณะที่อยู่คนเดียวแล้วดวงตาทั้งสองของเขาก็หลั่งน้ำตาออกมา"</p>
82	การอิสติฆฟาร ขออภัยโทษ	<p>مَنْ لَزِمَ الِاسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ</p> <p>ความว่า "ผู้ใดที่เอาใจใส่การอิสติฆฟารอย่างสม่ำเสมอ อัลลอฮฺจะทรงทำให้หลุดพ้น จากความทุกข์ยากทุกประการ ให้มีทางออกจากสิ่งที่คับแคบทุกอย่าง และจะทรง ประทานริซกีให้แก่เขาโดยที่เขาไม่คาดหวังก่อน"</p>

ประการต่าง ๆ ที่มีคำสั่งห้าม จากมนและห้ามไม่ให้ทำมน

ที่	ประการต่างๆ ที่ถูกห้าม	หะดีษของท่านนบี (ที่อัลลอฮ์ ดัดไว้)
1	ทำอะมัลเพื่อ มนุษย์	ความว่า “พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ข้าเป็นผู้ที่ร่ำรวยมั่งมีที่สุดโดยไม่จำเป็นต้องมี ภาคีใดๆ พร้อมกับข้าอีก ผู้ใดที่ปฏิบัติอะมัลใดอะมัลหนึ่งโดยได้ตั้งภาคีผู้อื่นพร้อมๆ กับข้า แน่نونข้าก็จะปล่อยเขาให้กับภาคีนั้นของเขา”
2	ภาพลักษณ์ ข้างนอก สวย แต่ ภายในแฝง ด้วยความ ชั่ว	ความว่า “ฉันจะแจ้งแก่พวกท่านถึงกลุ่มชนบางพวกที่มาในวันกิยามะฮ์ด้วยความดีงาม มากมาย ชาวเจ็ดจรจัดดังที่อกเขาติฮามะฮ์ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงทำให้มันเป็นผุยผงโดนลม พัดปลิวว่อน” เชาบาน กล่าวถามว่า โอ้ ร่อซูลุลลอฮ์ ท่านจะบอกคุณลักษณะของพวกเขา แก่เรา ท่านจงแจ้งให้เรารู้จักพวกเขาด้วยเถิด เราจะได้ไม่เป็นเหมือนพวกเขาโดยที่เราไม่ รู้ตัว ท่านร่อซูลตอบว่า “พึงทราบเถิด แท้จริงแล้วพวกเขานั้นเป็นพี่น้องของพวกเจ้า และมา จากเผ่าพันธุ์เดียวกันกับพวกเจ้า และพวกเขาได้เอาเวลากลางคืนเพื่อทำอะมัลต่างๆ เหมือนที่ พวกเจ้าทำ แต่ว่าเมื่อพวกเขาอยู่โดดเดี่ยวกับสิ่งต้องห้ามของอัลลอฮ์ พวกเขาก็ละเมิดมัน”
3	การหยิ่งยโส	ความว่า “จะไม่ได้เข้าสวรรค์ สำหรับผู้ที่มีความหยิ่งอยู่ในใจเขา แม้ว่ามันจะเล็กเพียงแค เท่าผงธุลีก็ตาม” ความหยิ่งคือการไม่ยอมรับความถูกต้อง และการดูถูกผู้อื่น
4	การปล่อยชาย ผ้าให้ยาวเพื่อย	ความว่า “อิสบาล หรือการปล่อยชายผ้านั้น ถูกนับรวมทั้งส่วนที่เป็นผ้าถุง เสื้อ และ ผ้าโพกหัว ผู้ใดที่ลากเสื้อผ้ายาวหนึ่งอย่างใดให้ยาวเพื่อยเพื่อแสดงความโอ้อวด อัลลอฮ์จะไม่ทรงมองดูเขาในวันกิยามะฮ์”
5	การอิจจาเราะฮ์	ความว่า “พวกท่านพึงระวังการอิจจาเราะฮ์ เพราะแท้จริง การอิจจาเราะฮ์นั้นจะกีด กันความดีทั้งหลาย เหมือนที่ไฟกินไม้ฟืน หรือหญ้าแห้ง”
6	การกินดอกเบี	ความว่า “ท่านร่อซูลุลลอฮ์ (ที่อัลลอฮ์ดัดไว้) ได้สาปแช่งผู้ที่กินดอกเบี และผู้ที่จ่ายดอกเบี” “ดอกเบีหนึ่งดริฮม์ที่ชายคนหนึ่งกินในขณะที่เขารู้ว่าเป็นดอกเบี เลวกว่าการผิด ประเวณีสามสิบหกครั้ง”
7	ผู้ที่ดื่มเหล้า	ความว่า “ผู้ที่ติดเหล้านั้นไม่สามารถเข้าสวรรค์ได้ ผู้ที่เชื่อต่อไสยศาสตร์และผู้ที่ยึดติดกับ ญาคิก็เช่นเดียวกัน” “ผู้ใดที่ดื่มเหล้า การละหมาดของเขาจะไม่ถูกรับเป็นเวลาสี่สิบคืน”
8	การพูดโกหก	ความว่า “ความหยาบจะจงประสบแก่ผู้ที่เล่าเรื่องเพื่อให้ผู้อื่นหัวเราะเสหา โดยที่เขาได้ พูดโกหกแต่งเรื่องขึ้นเอง ความหยาบจะจงประสบแก่เขา ความหยาบจะจงประสบแก่เขา”
9	การค้ายา ความลับคนอื่น	ความว่า “ผู้ใดที่รับฟังเรื่องของกลุ่มชนใดๆ โดยที่พวกเขาขังเกียจไม่ชอบที่จะให้เขา รับฟัง จะถูกรินลงในหูของเขาด้วยตะกั่วเหลวในวันกิยามะฮ์”
10	การปั่น/เขียนรูป	ความว่า “แท้จริงแล้ว คนที่โดนการลงโทษสาหัสที่สุดในวันกิยามะฮ์คือบรรดาผู้ที่ ปั่น/เขียนรูป” “มลาอิกะฮ์จะไม่เข้าบ้านที่มีสุนัขและรูป”
11	การยุแหย	ความว่า “ผู้ที่ชอบยุแหยนั้นจะไม่ได้เข้าสวรรค์” การยุแหย คือการนำเรื่องต่างๆ ไปยุ แหยงตะแคงระหว่างผู้คนเพื่อให้เกิดการบาดหมาง
12	การนินทา	ความว่า “พวกท่านรู้ไหมว่าอะไรคือการนินทา?” เหล่าเศาะหาบะฮ์ตอบว่า อัลลอฮ์และร่อซูลของ พระองค์รู้ดีกว่า ท่านตอบว่า “การที่ท่านพูดถึงพี่น้องของท่านในสิ่งที่เขารังเกียจ” มีคนถามว่า แล้ว ถ้าหากว่าในตัวของท่านพี่น้องของท่านนั้นมีสิ่งที่เป็นเรื่องจริงอยู่เล่า? “ถ้าหากว่ามันเป็นเรื่องจริงในสิ่งที่ ท่านพูด แสดงว่าท่านได้นินทาเขาแล้ว แต่ถ้าหากว่ามันไม่ใช่เรื่องจริง แสดงว่าท่านได้กล่าวหาเขา”
13	การสาปแช่ง	ความว่า “การสาปแช่งผู้ศรัทธานั้นเปรียบเหมือนการฆ่าเขา” “เจ้าอย่าได้สาปแช่ง ลม เพราะแท้จริงแล้วมันได้รับคำสั่งมา และแท้จริงแล้ว ผู้ใดก็ตามที่สาปแช่งสิ่งหนึ่ง สิ่งใดที่ไม่คู่ควรจะถูกสาปแช่ง การสาปแช่งนั้นก็จะย้อนกลับไปที่ตัวเขา”
14	การเปิดเผย ความลับ	ความว่า “แท้จริงแล้ว ในจำนวนผู้ที่มีสถานะชั่วช้าที่สุด ณ องค์อัลลอฮ์ในวัน กิยามะฮ์ก็คือ ชายที่ร่วมหลับนอนกับภรรยาของเขาและนางก็ได้เสพสุขกับเขา จากนั้นเขาก็เปิดเผยความลับของนาง”
15	การหยาบคาย หรือหยาบ กระด้าง	ความว่า “แท้จริงแล้ว ในจำนวนผู้ที่มีสถานะชั่วช้าที่สุด ณ องค์อัลลอฮ์ในวัน กิยามะฮ์ก็คือ คนที่ผู้อื่นหลีกเลี่ยงหนีจากเขา เพราะต้องการหลีกเลี่ยงความหยาบคาย ของเขา” “ความผิดที่มากที่สุดของมนุษย์อยู่ที่ลิ้นของเขา”
16	การกล่าวหา	ความว่า “ใครก็ตามที่กล่าวหาพี่น้องของเขาว่า โอ้ กาฟิร แน่نون ย่อมต้องมีคนใดคน

	มุสลิมว่าเป็นกาฟิร	หนึ่งที่กุฟรฺนั้นต้องตกเป็นของเขา ถ้าหากว่าเขาเป็นกาฟิรจริงก็ไม่ใช่ไร แต่ถ้าไม่ใช่ตามที่พูดแล้วไซ้ กุฟรฺนั้นก็จะย้อนกลับไปหาผู้พูด(ผู้พูดนั่นเองที่จะตกเป็นกาฟิร)
17	การไม่ยอมรับว่าเป็นเชื้อสายของบุพการีของตน	ความว่า “ผู้ใดก็ตามที่อ้างตนไปยังผู้อื่นที่ไม่ใช่พ่อของเขา ในขณะที่เขาเองก็รู้ดีแน่นอนจนสวรรค์ย่อมจะถูกห้ามแก่เขา” “พวกเจ้าอย่าได้รังเกียจที่จะยอมรับว่าเป็นเชื้อสายของบุพการีของพวกเขา เพราะผู้ใดก็ตามที่รังเกียจพ่อของเขา นั่นคือการกุฟรฺ”
18	การข่มขู่ให้มุสลิมหวาดกลัว	ความว่า “ไม่อนุญาตให้มุสลิมข่มขู่สร้างความกลัวแก่มุสลิมอื่น” “ผู้ใดก็ตามที่ขู่ไปยังพี่น้องของเขาด้วยเหล็ก ดังนั้นแน่นอนมะลาอิกะฮ์จะคอยสาปแช่งเขา จนกว่าเขาจะวางมัน”
19	การฆ่าผู้ไม่ใช่มุสลิมที่อาศัยอยู่อย่างสันติในรัฐอิสลาม	ความว่า “ผู้ใดที่ฆ่ามูอาฮัด(ผู้ไม่ใช่มุสลิมที่อาศัยในประเทศอิสลามตามพันธะสัญญา) โดยไม่ถูกต้องตามสิทธิ เขาจะไม่ได้โชยกลิ่นของสวรรค์ และแท้จริงแล้ว กลิ่นหอมของสวรรค์นั้นจะอบอวลกว้างไกลมากเป็นระยะทางถึงร้อยปี”
20	การเป็นศัตรูกับวะลียหรือบรรดาผู้ที่เป็นที่รักของอัลลอฮ์	ความว่า “แท้จริง อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า ผู้ใดที่เป็นศัตรูกับวะลีย(ผู้ใกล้ชิด ผู้ที่อัลลอฮ์รัก)คนหนึ่งคนใดของข้า แน่นอนข้าก็ได้ประกาศสงครามกับเขาแล้ว”
21	การยกย่องมุนาฟิกและคนชั่ว	ความว่า “พวกท่านอย่ากล่าวแก่นาฟิกว่า สยยิด (ผู้นำ) เพราะแท้จริง ถ้าเขาเป็นผู้นำจริงก็แสดงว่าพวกท่านได้ทำให้พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้โกรธกริ้วแล้ว”
22	การหลอกลวงผู้ได้ปกครอง	ความว่า “ไม่มีปวณใดที่อัลลอฮ์มอบให้เขาดูแลผู้อยู่ใต้ปกครอง แล้วเขาก็ตาย ณ วันที่เขาตายในสภาพที่หลอกลวงผู้อยู่ใต้ปกครองของเขา เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงห้ามสวรรค์แก่เขา”
23	การพิทวาโดยไม่มีความรู้	ความว่า “ผู้ใดที่รับพิทวาที่ออกมาไม่ใช่บนฐานแห่งความรู้ บาปก็จะตกเป็นของผู้ที่ให้พิทวานั้น”
24	การละทิ้งละหมาดญุมอัตหรือละหมาดอัคร์	ความว่า “ผู้ใดที่ละทิ้งการละหมาดญุมอัตสามครั้งโดยเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย อัลลอฮ์จะทรงลงโทษบนหัวใจของเขา” “ผู้ใดที่ละทิ้งละหมาดอัคร์ การงานของเขา ก็จะร่วงหล่นสูญสลาย”
25	การดูแคลนและทำเล่นกับละหมาดและละทิ้งมัน	ความว่า “สัญญาที่เป็นเส้นแบ่งระหว่างพวกเรากับพวกเขา(ผู้ไม่ใช่มุสลิม)นั่นคือการละหมาด ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ละทิ้งมัน แน่นอนเขาจะเป็นกาฟิร” “สิ่งที่อยู่ระหว่างคนหนึ่งกับชิริกและกุฟรฺนั้น คือการละทิ้งละหมาด”
26	การเดินผ่านหน้าผู้ทะเลาะหมาอยู่	ถ้าหากว่าคนที่เดินผ่านหน้าคนทะเลาะหมานั้นรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเขา” ความว่าแน่นอนว่า “ลิบขั้วยามหรือลิบ(เขา)ย่อมต้องหยุดอยู่ตรงนั้น ไม่กล้าข้ามไปแม้ว่าจะนานถึงลิบขั้วยาม” “ข้อมติว่าการที่เขาเดินผ่านหน้าคนทะเลาะหมา(หะดีษ)ไม่ได้ระบุ บปี
27	การสร้างความรำคาญแก่ผู้ละหมาด	ความว่า “ผู้ใดที่กินหัวหอม หัวกระเทียม และกระเทียมต้น ก็อย่าให้เขาเข้าใกล้มัสยิดของเรา เพราะแท้จริงแล้วมะลาอิกะฮ์นั้นจะได้รับความรำคาญจากสิ่งที่มนุษย์เองได้รับความรำคาญ”
28	การสูบบุหรี่	ความว่า “ผู้ใดที่แบ่งตัดเอาที่ดินหนึ่งคืบด้วยความไม่ยุติธรรม อัลลอฮ์จะทรงตอกเขาในวันกิยามะฮ์ให้จมลงไปในดินเจ็ดชั้น”
29	การพูดสิ่งที่สร้างความพิโรธต่ออัลลอฮ์	ความว่า “และแท้จริงแล้ว บ่าวนั้นได้พูดด้วยคำหนึ่งคำใดที่อัลลอฮ์พิโรธโดยไม่ได้สนใจมัน แต่ทว่าเขากลับต้องตกนรกด้วยเหตุอันเล็กน้อยไปในนรกจนถึงเจ็ดสิบฤดูกาล”
30	การพูดมากโดยปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์	ความว่า “พวกเจ้าอย่าได้พูดมากโดยปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ เพราะแท้จริงแล้ว การพูดมากโดยปราศจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นทำให้เกิดความแข่งกระด้างของหัวใจ”
31	การคุยโวโอ้อวด	ความว่า “และแท้จริง ผู้ที่ฉันทิโกรที่สูงสุดและอยู่ห่างจากฉันทิมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ คือบรรดาผู้ที่พูดพลาหม์ บรรดาผู้ที่โอ้อวดคุยโวโอ้อวด และบรรดาผู้ที่พูดด้วยอาการหยิ่งโส”
32	การหลงลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์	ความว่า “ไม่มีกลุ่มชนที่หนึ่งสนทนา ณ ที่ใด ๆ โดยไม่ได้กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์และไม่ได้เศาะละวาตตอนบิของพวกเข า เว้นแต่มันจะนำความเสียใจและความเสียตายแก่พวกเขา ถ้าหากพระองค์ประสงค์พระองค์ก็จะลงโทษพวกเขา และถ้าหากพระองค์ประสงค์พระองค์ก็จะอภัยแก่พวกเขา”

33	การแสดงความ ใส่ใจต่อพี่น้อง มุสลิมด้วยกันเอง	ความว่า “เจ้าอย่าได้แสดงความใส่ใจต่อพี่น้องของเจ้า(จากการที่เขาได้รับความเดือดร้อน) เพราะเป็นไปได้อัลลอฮ์จะเมตตาเขาและจะทรงทดสอบเจ้าแทน” “
34	การตัดญาติ ชาติมิตร	ความว่า “ไม่เป็นที่อนุญาตให้มุสลิมจะตัดญาติชาติมิตรกับพี่น้องของเขา มากกว่าสามวัน ใครที่ตัดขาดกับพี่น้องของเขา มากกว่าสามวันแล้วเขาได้เสียชีวิตไป เขาต้องเข้านรก”
35	ผู้ที่ทำบาปแล้วเปิดเผย ความชั่วของตัวเอง	ความว่า “ประชาชาติของذنทุกคนจะได้รับความปลอดภัย(การอภัยโทษ) ยกเว้นผู้ที่เปิดเผยความชั่วต่อสาธารณะ”
36	มารยาททรม	ความว่า “แท้จริงแล้ว มารยาททรมนั้นย่อมจะทำให้ลายอะมัดให้เสีย เหมือนที่น้ำส้มทำลายน้ำผึ้งจนเสีย”
37	ผู้ที่ถอนคืนสิ่งที่ เขาให้คนอื่น	ความว่า “ผู้ที่ถอนคืนสิ่งที่เขาให้คนอื่นไป เหมือนสุนัขที่อาเจียนแล้วก็กินมันกลับเข้าไปใหม่” “ไม่อนุญาตให้ใครคนหนึ่งมอบหรือยกสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้คนอื่น แล้วเขาก็ถอนคืน”
38	อยู่ดีธรรมต่อ เพื่อนบ้าน	ความว่า “การที่คนคนหนึ่งผิดประเวณีกับผู้หญิงสิบคนยังจะเบาบางกว่าการที่เขาผิดประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้านเขาแค่คนเดียว และการที่เขาขโมยจากบ้านสิบหลังยังจะเบาบางกว่าการที่เขาขโมยจากเพื่อนบ้านของเขาเอง”
39	การดูสิ่งที่ ต้องห้าม	ความว่า “ถูกกำหนดให้มนุษย์ต้องพบกับการทำชินาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สองตาทำชินาโดยการมอง สองหูทำชินาด้วยการฟัง ลิ้นชินาของมันคือการเปล่งวาจา มือก็ทำชินาด้วยการจับต้อง เท้าทำชินาด้วยการเดินไปหา หัวใจทำชินาด้วยการแสดงอารมณ์และความต้องการ อวัยวะเพศจะเป็นผู้ทำให้มันเป็นจริงหรือยกเลิก”
40	การจับต้องผู้หญิงอื่น ที่ไม่อนุญาตแก่เขา	ความว่า “การที่คนคนหนึ่งถูกเสียบที่ศีรษะด้วยเข็มเหล็ก ย่อมดีกว่าการที่จับต้องผู้หญิงอื่นที่ไม่อนุญาตแก่เขา” “แท้จริง ฉันไม่จับมือกับผู้หญิง”
41	การแต่งงานแบบ ชิมอร หรือการแต่งงานแบบ แลกลูกสาว	ความว่า “ท่านนบี (ﷺ) ห้ามจากการแต่งงานแบบ ชิมอร” ชิมอร คือ การยกลูกสาวให้คนอื่น โดยวางเงื่อนไขว่าคนคนนั้นต้องยกลูกสาวให้กับเขา โดยไม่มีสินสอดใดๆ
42	นิยาหะฮ์ หรือการ โอตครวญจนเกิน เหตุ	ความว่า “ผู้ใดที่ถูกนิยาหะฮ์ หรือให้คนอื่นโอตครวญแสดงอาการรำไห้จนเกินเหตุ เขาจะถูกลงโทษด้วยเหตุนี้ในวันกิยามะฮ์” “ผู้ตายจะถูกลงโทษในกุโบร์ของเขา ด้วยการที่เขาถูกนิยาหะฮ์ หรือคนอื่นรำไห้โอตครวญเพราะการตายของเขา”
43	การสาบานด้วยสิ่ง อื่นนอกจากอัลลอฮ์	ความว่า “ผู้ใดที่สาบานด้วยสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ แม้แต่เขาอย่ได้ตกในกุฟรุ หรือไม่ได้ทำชิริกเสียแล้ว” “ผู้ใดจะสาบานก็ให้เขาสาบานด้วยอัลลอฮ์ หรือไม่ก็จงเจียบเสีย” “ผู้ใดที่สาบานด้วยอะมานะฮ์ เขาอย่าอย่าไม่ใช้พวกเรา”
44	การสาบานเท็จ	ความว่า “ผู้ใดที่กล่าวด้วยการสาบานใดๆ เพื่อริบเอาทรัพย์สินของมุสลิมอื่นทั้งๆ ที่เขารู้ว่าเขาทำชั่วอยู่ เขาจะพบกับอัลลอฮ์ในสภาพที่พระองค์ทรงพิโรธเขา”
45	การสาบาน ในการซื้อ ขาย	ความว่า “พวกท่านจงระวังการสาบานอย่างมากมาเวลาซื้อขาย เพราะแท้จริงมันทำให้ขายออกได้ก็จริง แต่หลังจากนั้นมันก็จะทำให้เกิดความเสียหายไม่ก่อให้เกิดความจำเริญ” “การสาบานทำให้สินค้าขายคล่อง แต่เป็นการลบล้างความจำเริญไม่ให้มีบะเราะกะฮ์”
46	ผู้ที่เลียนแบบผู้ไม่ใช่ มุสลิม	ความว่า “ผู้ใดที่ลอกเลียนกลุ่มชนใด เขาก็เป็นพวกเขา” “ไม่ใช่พวกเรา บรรดาคนที่ลอกเลียนผู้อื่นที่ไม่ใช่เรา”
47	การปลุกสร้างบน หลุมฝังศพ	ความว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ﷺ) ได้ห้ามการก่อปูนหลุมฝังศพ หรือการนั่งบนหลุมฝังศพ และการปลุกสร้างบนหลุมฝังศพ”
48	การหลอกหลวงและ ทำลายความ ไว้วางใจ	ความว่า “เมื่ออัลลอฮ์ทรงรวบรวมคนยุคก่อนและยุคหลังทั้งหลายในวันกิยามะฮ์ จะถูกยกธงให้กับผู้ที่หลอกหลวงทุกคนแล้วกล่าวแก่เขาว่า นี่คือคนที่หลอกหลวงคนนั้นคนนั้น”
49	การนั่งบน หลุมฝังศพ	ความว่า “การที่พวกท่านคนหนึ่งคนใดนั่งบนถ่านไฟแล้วมันก็ไหม้เสื้อผ้าของเขาแล้วเลยไปสร้างแผลไหม้ให้กับหนังของเขา ย่อมดีกว่าการที่เขาจะนั่งอยู่บนหลุมฝังศพใดๆ”
50	ผู้ที่ชอบให้คนอื่นลูกขึ้นยืน แก่เขาเมื่อเขาเดินเข้ามา	ความว่า “ผู้ที่ชอบให้คนอื่นลูกขึ้นยืนแก่เขา เขาก็จงเตรียมที่นั่งในไฟนรกไว้ได้เลย”
51	การขอทานโดย	ความว่า “และไม่มีบ่าวคนใดที่ได้เปิดประตูแห่งการขอทาน เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงเปิด

	ไม่มีความจำเป็น	ประตุแห่งความยากจนแก่เขา” “ผู้ใดที่ขอจากคนอื่นเพื่อหวังสะสมทรัพย์ให้มาก ดังนั้นแท้จริงแล้วเขากำลังขโมยเอาไปอยู่ ดังนั้น เขาจึงเลือกเถิดว่าจะขออน้อยหรือขอมาก”
52	การต่อรองหรือเพิ่มราคาโดยไม่หวังที่จะให้มีการซื้อขายจริงๆ	ความว่า “คนเมืองต้องไม่ขายของแทนคนชนบท และอย่าได้ต่อรองหรือเพิ่มราคาโดยไม่หวังจะซื้อขายจริง และอย่าได้ขายเหนือการซื้อขายของพี่น้องของเขา(หมายถึงขายสินค้าที่มีผู้อื่นซื้อไว้แล้ว)”
53	การประกาศหาของหายในมัสยิด	ความว่า “ผู้ใดที่ได้ยินใครประกาศหาของหายในมัสยิด ก็จงกล่าวว่า อัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้นักบุญคนมายังท่าน เพราะแท้จริงแล้วมัสยิดทั้งหลายไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อจุดประสงค์นี้”
54	การด่าว่าชัฎฏอน	ความว่า “พวกท่านอย่าได้ด่าว่าชัฎฏอน แต่จงขอความคุ้มครองให้พ้นความชั่วร้ายของมัน” เศาะหะบะฮ์ท่านหนึ่งได้เล่าว่า ฉันได้ซีพาทนะพร้อมท่านนบี (ﷺ) แล้วสัตว์ของเขาก็เกิดล้ม เขาก็กล่าวว่า ให้หายนะเถอะเจ้าชัฎฏอน ท่านนบีกกล่าวว่า “เจ้าอย่าพูดว่าให้หายนะเถอะเจ้าชัฎฏอน เพราะเมื่อเจ้าพูดอย่างนั้นมันจะพองตัวใหญ่เท่าบ้าน และมันจะกล่าวว่า ด้วยอำนาจของฉัน แต่เจ้าจงกล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ เพราะเมื่อเจ้ากล่าวเช่นนั้นมันจะหดตัวเล็กลงจนเท่ากับแมลงวัน”
55	สาปแช่งด่าว่าอาการไข้ตัวร้อน	ความว่า “เธออย่าได้ด่าว่าอาการป่วยไข้ตัวร้อน เพราะแท้จริงมันจะขจัดความผิดต่างๆ ของมนุษย์ เชกเช่นที่เครื่องเป่าไฟขจัดสนิมของเหล็ก”
56	การแพร่กระจายสิ่งต้องห้ามและรณรงค์ในเรื่องนั้น	ความว่า “และผู้ใดที่เชิญชวนสู่การหลงผิด เขาจะได้รับบาปนั้นเหมือนที่บรรดาคนปฏิบัติตามเขาได้รับ โดยไม่บกพร่องจากบาปทั้งหลายของพวกเขาเลยแม้แต่น้อย”
57	สิ่งต้องห้ามในการดื่ม	ความว่า “ท่านรอซูลุลลอฮ์ (ﷺ) ได้ห้ามการดื่มนำจากกระบวยตักน้ำ” “ท่านนบี (ﷺ) ได้ห้ามจากการดื่มนำพลวงเย็น” “ท่านได้ห้ามเป่าเครื่องดื่ม”
58	การดื่มจากภาชนะทองและเงิน	ความว่า “พวกท่านอย่าดื่มจากภาชนะทองและเงิน และอย่าได้สวมใส่ผ้าไหม เพราะแท้จริงแล้วมันเป็นของพวกเขาใน الدنيا และเป็นของพวกท่านในอาคิเราะฮ์”
59	การดื่มกินด้วยมือซ้าย	ความว่า “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านอย่ากินด้วยมือซ้าย และอย่าดื่มด้วยมือซ้าย เพราะแท้จริงชัฎฏอนกินและดื่มด้วยมือซ้าย”
60	การตัดขาดกับญาติ	ความว่า “ไม่ได้เข้าสวรรค์สำหรับผู้ที่ดีสัมพันธ์กับญาติ”
61	การละทิ้งเศาะละวาตต่อท่านนบี (ﷺ)	ความว่า “ความเสียหายจงประสบกับคนคนหนึ่งที่ยืนยันถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขาว่าเขาไม่กล่าวเศาะละวาตต่อฉัน” “ผู้ที่ตระหนี่คือผู้ที่ยืนยันถูกกล่าวถึงต่อหน้าเขาแต่แล้วเขาก็ไม่เศาะละวาตต่อฉัน”
62	การเลี้ยงสุนัข	ความว่า “ผู้ใดที่มีสุนัขเลี้ยงไว้ ยกเว้นสุนัขที่ใช้ล่าหรือที่ใช้เฝ้าสัตว์เลี้ยง แน่นนอนทุกวันผลบุญของเขาจะลดหย่อนลงวันละสองกะรัต”
63	การทรมานสัตว์เลี้ยง	ความว่า “หญิงคนหนึ่งถูกลงโทษในนรกด้วยการที่นางฆ่าแมวตัวหนึ่ง จนกระทั่งมันตาย แล้วนางก็ต้องตกนรกเพราะมัน” “พวกท่านอย่าได้นำเอาสิ่งที่มีวิญญาณเป็นเป้าหมาย(ทำร้ายและทรมาน)”
64	การแขวนกระดิ่งไว้ที่สัตว์	ความว่า “มะลาอิกะฮ์จะไม่อยู่ร่วมกับกลุ่มคนที่มีสุนัขหรือกระดิ่ง” “กระดิ่งนั้นเป็นขลุ่ยของชัฎฏอน”
65	ผู้ทำบาปเมื่อได้รับนิอัมต	ความว่า “เมื่อท่านเห็นอัลลอฮ์ประทานสิ่งต่างๆ ใน الدنيا ให้แก่ท่านตามที่เขาชอบ ทั้งๆ ที่เขามีบาปอยู่มากมายนั้น ให้รู้เถิดว่านั่นคือการค่อยๆ ลูบโทษจากพระองค์ แล้วท่านนบีกีอ่านพระดำรัสของอัลลอฮ์ซึ่งมีความว่า “ดังนั้น เมื่อพวกเขาลืมตาส่งที่พวกเขาถูกตักเตือนไว้ เราก็จะเปิดแก่พวกเขาซึ่งประตูแห่งปัจจัยต่างๆ ทั้งหมด จนกระทั่งเมื่อพวกเขาดีใจกับสิ่งที่ได้รับ เราก็จะเอาโทษพวกเขาอย่างกระชั้นชิดไม่ให้พวกเขาได้ตั้งตัว แล้วพวกเขาก็จะเสียใจอาลัยอาวรณ์”
66	การเห็นคุณค่าเกินกว่า	ความว่า “ใครที่เห็นคุณค่าเป็นสิ่งที่เขามุ่งหมายให้ความสำคัญที่สุดในใจเขา อัลลอฮ์จะทรงทำให้ความยากจนของเขาปรากฏขึ้นระหว่างสองตาของเขา และจะทรงทำให้กิจการต่างๆ ของเขากระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ และจะไม่มีคุณค่าให้แก่เขายกเว้นเท่าที่ถูกระบุไว้ให้เท่านั้น”

การเดินทางสู่โลกนิรันดร์

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾ “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่า อะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ (วันกิยามะฮฺ)” (อัล-หัจร : 18)

สุสาน (กุโบร์) คือขั้นแรกสู่อาคิเราะฮฺ มันอาจกลายเป็นชุมชนรกร้างสำหรับคนกาฟิรปฏิเสธศรัทธา และมูนาฟิกผู้กลับกลอก หรือไม่ก็อาจกลายเป็นสวนสวรรค์แด่ผู้ศรัทธาซอญก็เป็นได้ ได้ถูกระบุถึงบทลงโทษในสุสานเพราะการกระทำบาปต่างๆ ดังนี้ คือ ไม่ชำระล้างจากการปัสสาวะและปัสสาวะไม่เสร็จ, กล่าววุ่นวายให้ร้าย, ยักยอกทรัพย์สินที่ได้จากสงคราม, กล่าวเท็จ, หลับและละเลยจากการละหมาดในเวลา, ละทิ้งการอ่านอัลกุรอาน, ผิดประเวณี, ร่วมสังวาสทางทวารหนัก, กินดอกเบญจ, ไม่ชำระหนี้ ฯลฯ การประพฤติเพื่อรอดพ้นจากการลงโทษในสุสานก็คือ ปฏิบัติในทางที่ดีและบริสุทธิ์ใจแต่อัลลอฮฺ, และขอทวงไกลจากบทลงโทษของพระองค์, หมั่นอ่านซูเราะห์อัล-มุลก์ ฯลฯ และผู้ที่ได้รับการป้องกันให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ในสุสาน คือ ผู้ตายชะฮีดในสมรภูมิ, ตายขณะปกป้องดินแดน, เสียชีวิตในวันศุกร์, เสียชีวิตเพราะโรคในท้อง เป็นต้น

การเป่าสังข์ มันคือแตรขนาดมหึมาซึ่งมะลาอิกะฮฺอิสรอฟีลพร้อมแล้วและรอเพียงแค่การอนุมัติให้เป่ามันเท่านั้น การเป่าครั้งแรกคือเป่าเพื่อเอาชีวิต อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

﴿وَنُفِخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ความว่า “และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮฺประสงค์” (อัล-ฮุมร 68) โลกจักรวาลจึงพังพินาศหมดและถดถอยไปอีกสี่สิบวันก็จะถูกเป่าเพื่อฟื้นคืนชีพ อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า ﴿ثُمَّ نُفِخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيهَا يُنْظَرُونَ﴾ ความว่า “แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ถูกขึ้นยืนมองดู” (อัล-ฮุมร 68)

วันแห่งการฟื้นคืนชีพ หลังจากนั้นอัลลอฮฺจะทรงประทานให้ฝนโปรยลงมาเพื่อที่เรือนร่างมนุษย์จะถูกอกเงยขึ้น(จากกระดูกกันบก อัจญ์บุช ชะนัป) เป็นเรือนร่างใหม่ที่จะไม่มีวันตาย เปลือยเปล่าไม่สวมรองเท้าและเสื้อผ้าอาภรณ์ มนุษย์จะได้มองเห็นบรรดามะลาอิกะฮฺและญิน และจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาพร้อมกับการงานของพวกเขา

ทุ่งมะหฺชะร (สถานที่ชุมนุมของมนุษย์ในวันพิพากษา) อัลลอฮฺจะทรงรวบรวมมนุษย์เพื่อทำการสอบสวน พวกเขาจะหวาดกลัวอย่างหนักเหมือนกับคนเมา หนึ่งวันของมันเท่ากับห้าหมื่นปี เสมือนกับว่าโลกดุนยานั้นยาวนานแค่ชั่วโมงเดียวเท่านั้น เมื่อนั้นดวงอาทิตย์จะลงมาใกล้มนุษย์แค่หนึ่งไมล์ ผู้คนจะจมลงในเหงื่อของตัวเองซึ่งขึ้นอยู่กับการงานของตัวเอง เขา มีการทะเลาะเบาะแว้งและการสาปแช่งระหว่างผู้อ่อนแอกับเหล่าผู้ธรรมที่โอหัง ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเถียงกับญินที่เป็นสหายของเขา และชัยฏอน(มารร้าย) รวมทั้งกับเรือนร่างของเขาเอง พวกเขาจะสาปแช่งกันเอง ในวันนั้นผู้ธรรมจะกัดมือตัวเอง(ด้วยความเสียใจอย่างหนัก) นรกญะฮันนัมจะถูกตั้งและลากด้วยเชือกเจ็ดหมื่นปม แต่ละเชือกจะมีมะลาอิกะฮฺเจ็ดหมื่นตนคอยลากดึง! ทันใดที่กาฟิรผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เห็นมันก็คิดจะฆ่าตัวตายทันทีหรือไม่ก็ขอให้กลายเป็นกรวดดินทรายไปเสียสำหรับผู้ละเมิดดังเช่นผู้ที่ไม่ยอมจำนนชะกาต ทรัพย์สินเงินทองของเขาก็จะกลายเป็นเตาไฟที่จะมารีดทับพวกเขา ผู้ที่ยิงยะโสก็จะฟื้นคืนชีพดังเช่นมดตัวเล็กๆ เหล่าผู้คดโกง ยักยอก, ซิงทรัพย์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ก็จะถูกแฉเปิดโปงให้หมด และผู้ขโมยก็นำสิ่งของที่ขโมยมูควิน สิ่งที่เราได้เก็บก็จะถูกเปิดเผย สำหรับเหล่าบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์นั้นจะไม่หวาดกลัวใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่พวกเขาจะผ่านพ้นไปราวกับว่าพวกเขากำลังละหมาดซุฮรเท่านั้นเอง

การชะฟาอะฮฺ (ขั้นสูงสุด) เป็นหน้าที่อันยิ่งใหญ่เฉพาะสำหรับท่านนบี (ﷺ) ที่มีต่อประชาชาติของท่าน เพื่อขอให้อัลลอฮฺดำเนินการทดสอบและสอบสวนปวงบ่าวหลังจากที่ได้รอคอยเป็นเวลานาน (ขั้นทั่วไป) เป็นการทำหน้าที่ชะฟาอะฮฺโดยท่านนบี (ﷺ) และผู้อื่นด้วย เช่น การร้องขอจากพระองค์อัลลอฮฺให้ทรงนำผู้ศรัทธาออกจากไฟนรกหรือเลื่อนชั้นของพวกเขาในสวนสวรรค์

การสอบสวน มนุษย์จะยืนกันเป็นแถวต่อหน้าอัลลอฮ์ พระองค์จะบอกและสอบสวนถึงการงานของแต่ละคน และถามถึงอายุ ไซอิฐ รุ่งเรือง ทรัพย์สิน เงินทอง ความรู้ คำมั่นสัญญาต่างๆ ความไพเราะที่ได้รับ หู ตา และหัวใจ สำหรับกาฟิรและมุนาฟิก จะถูกสอบสวนอย่างเปิดเผยต่อหน้ามวลมนุษย์เพื่อเป็นการประจานและเพื่อแสดงให้เห็นปรากฏหลักฐานเหนือพวกเขา ให้มวลมนุษย์ได้เป็นพยานต่อพวกเขา รวมทั้งพินพิภพ กลางวันและกลางคืน ทรัพย์สิน มะลาอิกะฮ์ และเรือนร่างของพวกเขาเองก็เป็นสักขีพยาน จนกระทั่งความจริงปรากฏและพวกเขายอมรับมันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ส่วนมูอมีนนั้น พระองค์อัลลอฮ์จะทรงปลีกตัวกับเขาตามลำพัง เขาก็จะน้อมรับบาปต่างๆ ที่ทำไปจนกว่าเขาจะมองว่าตัวเองคงหนีบหายแน่ แล้วพระองค์ก็ตรัสแก่เขาว่า “ฉันได้ปกปิดมัน(บาป)บนโลกดุนยา และวันนี้ฉันก็อภัยมันให้กับท่านแล้ว” กลุ่มชนแรกที่จะถูกสอบสวนคือประชาชาติของท่านนบีมูฮัมหมัด และภาคปฏิบัติแรกที่ย่อมถูกสอบสวนคือการละหมาด ส่วนสิ่งแรกเกี่ยวกับการตัดสินระหว่างมนุษย์ซึ่งจะถูกสอบสวนคือการเช่นฆ่าหลังเลือดกันเองระหว่างมนุษย์

รับสมุดบันทึก หลังจากนั้นสมุดบันทึกการงานของแต่ละคนจะบินว่อนไปหาเอง โดยจะรับบันทึกซึ่ง ﴿لَا يُادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ ความว่า “**มันมิได้ละเว้นสิ่งเล็กน้อยและสิ่งใหญ่โตเลย เว้นแต่ได้บันทึกไว้ครบถ้วน**” (อัล-กะฮ์ฟ 49) เหล่าผู้ศรัทธาจะรับมันด้วยมือขวา และกาฟิรกับมุนาฟิกจะรับมันด้วยมือซ้ายจากด้านหลัง

ตาซัง หลังจากนั้นการงานของมนุษย์จะถูกวางไว้บนตาซังเพื่อรับผลแห่งการกระทำ มันมีอยู่จริง อีกทั้งละเอียดอ่อนอย่างมาก มีงานวางทั้งสองข้าง มันจะหนักได้ด้วยการปฏิบัติการทำงานที่ดี ซึ่งตรงกับหลักศาสนาพร้อมๆ กับบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น เช่น กล่าวคำปฏิญาณตนว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ที่ควรแก่การเคารพภักดี...”, การมีกิริยามารยาทที่ดีงาม, การรำลึกถึงพระองค์ด้วยกุรอ่านสรรเสริญ อัลหัมดุลิลลาฮ์ หรือ สُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ถึงวันนั้นจะมีการหักล้างความดีความชั่วระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

สระน้ำ หลังจากนั้นมูอมีนจะพากันมาที่สระน้ำ ผู้ใดได้ดื่มจากมันจะไม่มีวันกระหายน้ำอีกเลย เหล่าบรรดานบีทุกท่านจะมีสระน้ำเฉพาะตน แต่อันยิ่งใหญ่ที่สุดคือ สระน้ำของท่านนบีมูฮัมหมัด (ﷺ) ในนั้น น้ำจะขาวใสกว่านม หวานกว่าน้ำผึ้ง และกลิ่นหอมกว่าชะมดเซียะ ภาชนะใส่น้ำทำจากเงินและทองคำเป็นจำนวนมากเท่ากับดวงดาว มีความยาวยิ่งกว่าระยะทางระหว่างเมืองฮัยละฮ์แห่งจอร์แดนกับเมืองเอเดนแห่งเยเมน ซึ่งน้ำในอ่างนั้นจะเทไหลรินมาจากแม่น้ำอัล-เกาะฮ์

การทดสอบของผู้ศรัทธา ในช่วงสุดท้ายแห่งการชุมนุมกัน ณ พุทมะหิซร์ ผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นจะเดินตามเจว็ดต่างๆ ที่พวกเขาได้กราบไหว้มันในโลกดุนยา มันจะนำพวกเขาไปเททิ้งลงในขุมไฟนรกทีละกลุ่มๆ คล้ายฝูงแกะ พวกเขาจะเดินเท้าหรือไม่ก็เดินคืบด้วยใบหน้า ซึ่งจะไม่เหลือเว้นแต่มูอมีนและมุนาฟิกเท่านั้น พระองค์อัลลอฮ์จะเสด็จมายังพวกเขาพร้อมถามว่า: ยังจะรออะไรกันอีกหรือ? พวกเขาก็ตอบว่า: เรากำลังรอพระองค์ท่านอยู่ เมื่อนั้นมูอมีนจะรู้จักพระองค์ด้วยหน้า龐ของพระองค์ ทันใดที่พระองค์ทรงเลิกขึ้น พวกเขาก็จะลงกราบสujudต่อพระองค์ทันที ส่วนมุนาฟิกนั้นจะไม่รู้จักพระองค์เลย อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَائِقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَبِيعُونَ﴾ ความว่า “**วันที่หน้าแข้งจะถูกเลิกขึ้น และพวกเขาจะถูกเรียกให้มาสujud แต่พวกเขาไม่สามารถจะสujudได้**” (อัล-เกาะลัม 42) และมูอมีนจะเดินตามพระองค์ และพระองค์ก็จะวางสะพาน (ศิรอฎ) อัลลอฮ์จะทรงมอบแสงสว่างให้แก่มูอมีนและทรงดับแสงสว่างของพวกมุนาฟิก

สะพานศิรอฎ เป็นสะพานทอดยาวผ่านไฟนรกญะฮันนัม เพื่อเป็นทางผ่านแก่ผู้ศรัทธาไปสู่สวรรค์ ท่านนบี (ﷺ) ได้บอกถึงคุณลักษณะของสะพานศิรอฎว่า:

«مدحضة مزلة، عليه خطاطيف وكلايب كشوك السعدان أدق من الشعرة وأحد من السيف» ความว่า “**ลื่นลื่นมาก มีตะขอยกเฉียงดั่งขลุ่ยหนาม มันเล็กยิ่งกว่าเส้นผม และคมยิ่งกว่ามีดดาบเสียอีก**” (บันทึกรายงานโดยมุสลิม) เมื่อนั้นมูอมีนจะได้รับแสงสว่าง ซึ่งขึ้นอยู่กับภาคปฏิบัติของตน มากสุดเท่าที่พวกเขา

และน้อยสุดเท่าส่วนนิ้วหัวแม่มือเท้า มันจะสาดแสงนำทางเพื่อช่วยให้ผ่านสะพานศิโรฏตามการงานที่ตนมี สำหรับผู้ศรัทธาฉันนั้น จะผ่านพ้นไปดังเช่น พรินดาเดียว หรือดั่งสายฟ้าแลบ หรือลมพัด หรือนกบินเดียว หรือดั่งม้ารบ หรือม้าที่ขี่อยู่ «فَتَاجُ مُسَلَّمٍ وَنَاجُ خَدُوشٍ وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ حَهَنَّمَ» ความว่า **“มีผู้รอดพ้นไปด้วยดี บ้างก็ถูกขีดข่วน และบ้างก็ตกหล่นเป็นกองฟืนในนรกยะอันนัม”** (มุตตะพะกุน อะลัยยุ) สำหรับ

มุนาฟิก จะไม่มีแสงสว่างนำทางพวกเขาเลย พวกเขาจึงเดินทางกลับ ซึ่งจะมีกำแพงกีดกันระหว่างพวกเขาและมูอมีน พวกเขาพยายามที่จะข้ามสะพานศิโรฏให้ได้ แต่ก็ตกหล่นในไฟนรกกันเป็นแถว **ไฟนรก** ผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเข้าไฟนรกเป็นกลุ่มแรก บรรดามุสลิมที่ทำการ และกลุ่มมุนาฟิกตามลำดับ ทุกๆ 1,000 คนจะเข้านรก 999 คน นรกมี 7 ประตูทางเข้า ฤทธิ์ของมันเป็นรุนแรงยิ่งกว่าไฟบนโลกคุณยาเจ็ดสิบเท่า ร่างผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกปรับให้ใหญ่โตขึ้นเพื่อรับการลงโทษ ซึ่งระยะห่างระหว่างบ่าของเขาทั้งสองเท่ากักระยะเดินเท้าสามวัน ซึ่งพื้นแต่ละชั้นจะเท่ากับภูเขาหูดผิวหนึ่งจะหนาขึ้นและถูกผลัดเปลี่ยนใหม่ทุกครั้งที่มีนเปื่อยเน่าเพื่อจะให้ได้ลิ้มรสแห่งการลงโทษอย่างสาสม เครื่องดื่มจะเป็นน้ำร้อนระอุสุดดล่ำได้ อาหารคือต้นชัฏกุ่มและนาหนองนาเล็ดจากแผลของชาวนรก การลงโทษที่เบาที่สุดของชาวนรก คือผู้ที่ถูกวางถ่านสองก้อนจากไฟนรกได้เผาเท้าจนทำให้สมองเขาถึงกับเดือด ผิวพรรณจะสากและไหม้เกรียมจนละลาย เรือนร่างจะถูกกล้ำด้วยโซ่ตรวน ความลึกของนรก หากว่าเด็กทารกถูกโยนลงไป เขาก็จะมีอายุ 70 ปีบริบูรณ์ จึงจะถึงก้นนรก เชื้อเพลิงของไฟนรกนั้นคือ บรรดาผู้ปฏิเสธทั้งหลายและกัอนหิน อากาศของมันล้วนเป็นพิษ เสาของมันก็ร้อนระอุอย่างมาก เครื่องนุ่งห่มก็เป็นไฟ ด้วยความโกรธกริ้วของมัน จะเผาไหม้ทุกสรรพสิ่งไม่เหลือซาก ผ่านไปยังผิวหนังจรดส่วนลึกของเนื้อกระดูกและหัวใจ

สะพานกึ่งกลางระหว่างสวรรค์กับนรก ท่านนบี (ﷺ) ได้กล่าวไว้ว่า

«يَخْلُصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ فَيُحْبَسُونَ عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيَقْصُصُ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضِ مَظَالِمِ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَتَّى إِذَا هُدُّوا وَنُقِلُوا أَدْنَى لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ قَوْلَ الَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بَيْنَهُ لَا أَحَدُهُمْ أَهْدَى بِمَنْزِلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ بِمَنْزِلِهِ كَأَنَّهُ فِي الدُّنْيَا»

ความว่า **“หลังจากที่ผู้ศรัทธาได้ถูกปลดออกจากไฟนรกแล้ว จะถูกกักขังไว้ที่สะพานกึ่งกลางระหว่างสวรรค์กับนรก เพื่อล้างแค้นล้างบาปความบาประหว่างกันที่เคยทำไว้บนโลกคุณยาทั้งหมด เสร็จแล้วจึงอนุญาตให้เข้าสวรรค์ ฉันขอสาบานด้วยกับผู้ที่วิญญูณมุหัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงพวกเขาจะรู้จักหนทางกลับไปยังสวรรค์ยิ่งกว่ารู้จักบ้านตัวเองบนโลกคุณยาเสียอีก”** (บันทึกโดยอัล-บุคอรี)

สรวงสวรรค์ เป็นนิมานที่พักสำหรับผู้ศรัทธา อาคารเรือนทำด้วยเงินด้วยทอง พื้นทำด้วยชะมดเชียง เม็ดกรวดเป็นไข่มุกเพชรพลอย ดินทรายเป็นหญ้าฝรั่น มี 8 บานประตูด้วยกัน แต่ละบานมีความกว้างเท่ากับการเดินทางเป็นระยะ 3 วัน ผู้คนจะหนาแน่นมาก มี 100 ชั้นบันได แต่ละชั้นจะห่างกันราวกับชั้นฟ้าและแผ่นดิน ชั้นสูงสุดคือฟิรเดวส์ แม่น้ำสายต่างๆ จะไหลมาจากที่นั่น เพดานของมัน คือ บัลลังค์ของพระองค์อัลลอฮ์ น้ำในแม่น้ำเป็นน้ำผึ้ง นมสด เหล้าบริสุทธิ์ และน้ำใสบริสุทธิ์ มันไหลผ่านอย่างไร้ขอบเขตได้คำสั่งใช้ของผู้ศรัทธา อาหารเอร็ดอร่อยนานาชนิดขั้วนิรันดร์ มีเต็นท์กางที่ทอดจากไข่มุกกลวงกว้าง 60 ไมล์ ทุกๆ มุมของมันจะมีบริกรอยู่ เป็นบริกรหนุ่มที่ส่งงามทาขอบตาดำ ชาวสวรรค์จะไม่สิ้นชีพ เสื่อผ้าไม่มีวันหมอง ไม่ขับถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะ หรือถ่ายสิ่งโสโครก มีหวีเป็นทองคำ ทุกครั้งที่จามออกมาก็เป็นกลิ่นชะมดเชียง ภรรยาของพวกเขาเป็นสาวสวยสง่าโดดเด่น ท่านแรกที่จะเข้าสวรรค์คือท่านนบี (ﷺ) และบรรดานบีชาวสวรรค์ที่มีสถานะต่ำสุดคือผู้ที่หวังจะได้ทุกอย่างแล้วเขาก็ได้รับถึง 10 เท่าของสวรรค์ ทาสบริวารเป็นเด็กๆ คล้ายเม็ดไข่มุกเต็มไปทั่วสวรรค์ และความโปรดปรานอันยิ่งใหญที่สุด คือ การได้มองเห็นพระองค์อัลลอฮ์ ได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ และการมีชีวิตอยู่ในนั้นชั่วกาลนาน

วิธีการอาบน้ำละหมาด

การละหมาदनั้นจะใช้ไม่ได้หากไม่มีน้ำละหมาด และต้องอาบน้ำละหมาดด้วยน้ำที่สะอาด นั่นก็คือน้ำที่สะอาดโดยธรรมชาติมัน เช่น น้ำทะเล น้ำบ่อ น้ำตาน้ำ และน้ำคลอง เป็นต้น
หมายเหตุ น้ำที่มีจำนวนน้อยจะเป็นนะญิสหากปะปนกับสิ่งที่เป็นนะญิส แต่ถ้ามีน้ำจำนวนมาก ตั้งแต่ 210 ลิตรขึ้นไป จะไม่เป็นนะญิส เว้นแต่ว่านะญิสนั้นจะเปลี่ยนรส สี หรือกลิ่นของน้ำ

เริ่มการอาบน้ำละหมาดด้วยการกล่าวบิสมิลลาฮฺว่า “บิสมิลลาฮฺ วะเฮห์มานิรรอหิม” และสูบน้ำให้ล้างมือก่อนทุกครั้งสามครั้ง โดยเฉพาะผู้ที่ตื่นนอนในเวลาเช้ามืด
หมายเหตุ มักถูกล้างอวัยวะต่างๆ เกินสามครั้งในการอาบน้ำละหมาด

หลังจากนั้นให้บ้วนปากหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้บ้วนปากสามครั้งจะดีมาก
หมายเหตุ 1) ไม่เพียงพอสำหรับการบ้วนปากเพียงแค่เอาน้ำใส่ปากแล้วคายออกมา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้น้ำเคลื่อนไหลในช่องปาก **2)** สูบน้ำให้แรงพ่น (สีกา) ขณะบ้วนปาก

หลังจากนั้นให้สูบน้ำเข้าจมูกหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก
หมายเหตุ ไม่เพียงพอสำหรับการสูบน้ำเข้าจมูกเพียงแค่น้ำเข้าจมูกเพียงอย่างเดียว แต่ต้องสูบน้ำเข้าจมูกด้วยนะฟัส(ลมหายใจ) แล้วส่งน้ำออกจากจมูกด้วยนะฟัสเช่นเดียวกัน ไม่ใช่ด้วยมือเพียงอย่างเดียว และวาญิบแค่ครั้งเดียวเท่านั้น แต่ถ้าได้สามครั้งจะเป็นการดีมาก

หลังจากนั้นให้ล้างหน้าหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก และขอบเขตของใบหน้าที่จะล้างจะต้องล้าง คือ ตั้งแต่หูข้างหนึ่งไปสุดที่หูอีกข้างหนึ่งทางด้านขวา ส่วนด้านยาวจากโคนผมที่หน้าผากไปจรดที่ใต้คาง
หมายเหตุ ถ้ามีแว่นตาและเยาะก็สูบน้ำให้สางแว่นตากับแว่นตา และถ้าหากว่ามีบางๆ ก็วาญิบจะต้องล้างให้ถึงเนื้อหนังใต้แว่นตากับแว่นตา

จากนั้นให้ล้างมือถึงข้อศอกหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก
หมายเหตุ สูบน้ำให้ล้างมือขวาก่อนมือซ้ายทุกครั้ง

จากนั้นให้ลูบศีรษะให้ทั่ว และเอานิ้วชี้ทั้งสองสอยเข้าไปขีดโบหูส่วนใน แล้วใช้นิ้วแม่มือลูบขีดโบหูส่วนนอก ทำเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
หมายเหตุ 1) สิ่งที่สำคัญในการลูบศีรษะนั่นก็คือ เริ่มลูบจากโคนผมที่หน้าผากจนถึงท้ายทอย **2)** ไม่เป็นการวาญิบให้ลูบผมที่ยาวเกินท้ายทอย **3)** ให้ขีดหนึ่งศีรษะแทนถ้าหากว่าคนคนนั้นไม่มีผม **4)** วาญิบจะต้องขีดผิวหนังส่วนที่อยู่ระหว่างโบหูกับศีรษะด้วย

หลังจากนั้นให้ล้างเท้าพร้อมกับตาตุ่มหนึ่งครั้งเป็นการวาญิบ และถ้าได้สามครั้งจะดีมาก

หมายเหตุ 1) อวัยวะของการอาบน้ำละหมาดมีสี่อย่างด้วยกัน คือ 1) การบ้วนปาก สูบน้ำเข้าจมูก และล้างใบหน้า **2)** ล้างมือจนถึงข้อศอก **3)** การลูบศีรษะและโบหู **4)** ล้างเท้าพร้อมกับตาตุ่ม จำเป็นจะต้องเรียงลำดับ(ตริบ)อวัยวะหนึ่งไปอีกอวัยวะหนึ่ง และหากว่ามีการข้ามไม่เรียงตามลำดับ การอาบน้ำละหมาदनั้นจะเสียทันที
2) วาญิบในการล้างอวัยวะนั้น จะต้องทำติดต่อกัน และน้ำละหมาดจะใช้ไม่ได้หากลิ้มล้างอวัยวะใดอวัยวะหนึ่งจนกระทั่งอวัยวะก่อนหน้านั้นได้แห้งเสียแล้ว
3) สูบน้ำให้กล่าวดุอาอ์หลังจากอาบน้ำละหมาดเสร็จว่า “**อัซฮาดุ อัลลาฮิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ วะฮฺดะฮฺ ลากาหิ กะละฮฺ, วะฮฺอัซฮาดุ อันนะมุหัมมัดัน अब্দุฮฺ วะรอฮฺลุฮฺ**” ความว่า ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นในนอกจากอัลลอฮฺ และขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

(วิธีการละหมาด)

หากท่านต้องการละหมาด ให้ท่านกล่าวว่า “อัลลอฮุ อักบัร” ในลักษณะที่ท่านนินยั้งตรง, ต้องอ่านเสียงดังสำหรับผู้ที่เป็นอิมาม และทุกครั้งของการตักบิรจะต้องกล่าวเสียงดัง เพื่อให้คนที่อยู่ข้างหลังได้ยินด้วย,และให้อ่านเสียงค่อยนอกเหนือจากอิมาม, พร้อมกับยกมือขึ้นเสมอให้หลังขณะกล่าวตักบิร ส่วนผู้ที่เป็นมะมูมจะต้องกล่าวตักบิรหลังจากที่ อิมามกล่าวเสร็จแล้ว

หมายเหตุ วาญิบจะต้องกล่าวหรืออ่านเสียงดังในรูก่นหรือวาญิบที่ให้กล่าวดังด้วยเสียงที่ตัวเองสามารถได้ยิน แม้แต่ในการละหมาดที่อนุญาตให้อ่านค่อย(สิริรี) หมายถึง ละหมาด ซุฮฺร กับอัศร การอ่านเสียงดังคือการที่ผู้อื่นสามารถได้ยินด้วย และการอ่านเสียงที่ค่อยคือที่ตัวท่านเองเท่านั้นสามารถได้ยิน

และเอามือขวาจับมือซ้าย หรือวางมือขวาทาบมือซ้ายแล้วตั้งไว้ได้ทรงอก สายตามองไปที่สุญูด หลังจากนั้นให้กล่าว **ศุบฮานะ กิลละฮุมมะ ะบิห์มิดิกะ ะตะบาเราะกะสมุกะ ะตะอาลาญิดุกะ ะลาอิลลาฮะฮ์** (ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระผู้อภิบาลแห่งเรา เราขอสรรเสริญพระองค์ จำเริญยิ่งแล้วพระนามของพระองค์ สูงส่งยิ่งแล้วบารมีของพระองค์ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ หลังจากนั้นให้กล่าวอิติอาซะฮฺว่า “อะอฺซุบิลลาฮิ มินชัฮฺญอนิรฺรอญิม” เสร็จแล้วให้อ่านบิสมิลลาฮฺ ว่า “บิสมิลลาฮฺิเราะหฺมานิเราะหฺมิม” คำอ่านที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่อ่านเสียงดัง, แต่ว่าให้อ่านค่อย หลังจากนั้นให้อ่านฟาติหะฮฺ และไม่วาญิบสำหรับมะมูมอ่านฟาติหะฮฺหรืออ้อตของละหมาดญะฮฺริยะฮฺที่อิมามอ่านดัง แต่สุนัตให้อ่านในร็อกอ้อตที่อ่านค่อยและสุนัตให้เขาอ่านฟาติหะฮฺในช่วงที่อิมามหยุดอ่านระหว่างอายะฮฺ หลังจากจบฟาติหะฮฺแล้วให้อ่านสุเราะฮฺอะลักได้ตามที่ถนัด และสำหรับอิมามให้อ่านเสียงดังในละหมาดศุบหฺ และสองร็อกอ้อตแรกของละหมาดมัฆริบและอิชาอ์ และให้อ่านค่อยนอกเหนือจากละหมาดสองเวลาที่กำลังอ่านนี้

หมายเหตุ สุนัตให้อ่านสุเราะฮฺตามลำดับที่ได้เรียบเรียงในอัลกุรอาน และมักรูกุฮฺอ่านผิดลำดับ และหะรอมอ่านผิดลำดับของประโยคหรืออายะฮฺในสุเราะฮฺเดียวกัน

จากนั้นให้กล่าวตักบิรว่า “อัลลอฮุ อักบัร” พร้อมยกมือทั้งสอง แล้วย่อตัวก้มลงรุกู แล้วเอามือทั้งสองจับที่หัวเข่า และคลายนิ้วมือออก พร้อมกับโค้งหลัง โดยให้ศีรษะอยู่ในระดับเดียวกับหลัง และกล่าวศุบฮานะ **“ศุบฮานะ ร็อบบิยัลอะซีมี”** สามครั้ง ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งพระผู้อภิบาลผู้ยิ่งใหญ่แห่งข้าพระองค์” ด้วยการที่สามารถรุกูพร้อมกับ อิมามนั้นก็ถือว่าเขาละหมาดทันหนึ่งร็อกอ้อต

หมายเหตุ เวลากล่าวตักบิร และกล่าว “อะอฺลลอฮุ ลิมันหะมิดะฮฺ” ให้กล่าวระหว่างที่เปลี่ยนจากท่าหนึ่งไปยังอีกท่าหนึ่ง ไม่ใช้กล่าวก่อนหรือหลังจากที่เปลี่ยนท่าเสร็จแล้ว และให้กล่าวในทุกช่วงของอิริยาบถการละหมาด หากว่ากล่าวตักบิรช้ากว่าอิริยาบถต่างๆ โดยเจตนาจะทำให้การละหมาดของเขาเสียทันที

หลังจากนั้นให้เงยขึ้นจากรูกู แล้วกล่าวว่า “อะอฺลลอฮุ ลิมันหะมิดะฮฺ” พร้อมกับยกมือทั้งสองข้าง และเมื่อยืนตรงได้ทีแล้ว ให้กล่าวว่า **“ร็อบบะนา ะละกะลหฺมัด หัมดั้น กะษีรอน ฎ็อยยิบัน มุบาเราะกัน ฟิฮฺ มิลอัสสะมาวาติ ะมิลอัสอัรฎฺ ะมิลอะ มาชิตะ มินชัฮฺอินบะอฺด”** ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งเรา สำหรับพระองค์นั้นคือการสรรเสริญทั้งมวล เป็นการสรรเสริญที่เต็มปากฟ้าและแผ่นดิน รวมทั้งทุกสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์นอกจากนั้น”

หมายเหตุ เวลากล่าว “ร็อบบะนา ะละกันหฺมัด” ให้กล่าวหลังจากที่ยืนตรงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ใช้ตอนที่กำลังเงยจากรูกู

หลังจากนั้นให้ย่อตัวลงสุญูด พร้อมกับกล่าวตักบิร “อัลลอฮุ อักบัร” และยืดแขนออกจากลำตัวเล็กน้อย และขาออกจากหน้าท้อง และวางมือทั้งสองข้างราบกับพื้นให้เสมอไหล่ พร้อมกับขึ้นนิ้วมือปลายนิ้วเท้า ทั้งหมดไปทางกบัต พร้อมกับกล่าวว่า **“سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى” “ศุบฮานะ ร็อบบิยัลอะอะลา”** สามครั้ง ความว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่ง พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง”

หมายเหตุ วาญิบจะต้องสุญูดด้วยอวัยวะทั้งเจ็ด คือ ปลายนิ้วเท้าทั้งสอง, หัวเข่าทั้งสอง, มือทั้งสอง, และหน้าผากกับจมูก หากว่าทิ้งหรือปล่อยปละละเลยอวัยวะหนึ่งอวัยวะใดทั้งเจ็ดนี้โดยเจตนาละหมาดจะเสีย นอกเสียจากคนที่ไม่มีความสามารถหรือมีเหตุจำเป็น

จากนั้นให้เหยงขึ้นจากสุญุด พร้อมกับกล่าวดักบิรฺ และนั่งระหว่างสองสุญุด การนั่งมีสองวิธีที่ถูกต้องด้วยกัน คือ หนึ่ง การนั่งแบบอิฟติรอซ โดยการนั่งเอาหัววางบนเท้าซ้าย และปลายเท้าขวายันไว้กับพื้น นิ้วเท้าชี้ไปทางกิบลัต สอง การนั่งแบบเอาปลายนิ้วเท้าทั้งสองข้างยันไว้กับพื้น แล้วเอาก้นวางบนส้นเท้า และนิ้วเท้าชี้ไปทางกิบลัต หลังจากนั้นให้กล่าวดุอาว่า **“ร็อบบิมิฟรลี”** สามครั้ง หรือจะเพิ่มอีกว่า **“วัรฺหัมนี วัญบุรนี วัรฺฟะอนี วัรฺซุกันนี วันศฺรูนี วะสฺตุนี วะอาฟีนี วะอะฟุอันนี”** ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดประทานเมตตาข้าพระองค์ ดูแลแก่ข้าพระองค์ ยกฐานะข้าพระองค์ ประทานปัจจัยยังชีพแก่ข้าพระองค์ ช่วยเหลือข้าพระองค์ ชี้นำข้าพระองค์ ให้ความปลอดภัยแก่ข้าพระองค์ อภัยโทษแก่ข้าพระองค์”

จากนั้นให้ทำการสุญุดครั้งที่สอง ทำเหมือนกับครั้งแรก แล้วเหยงขึ้นจากสุญุดพร้อมกับกล่าวดักบิรฺ และดำเนินการละหมาดร็อกอ์ตที่สอง เช่นเดียวกับร็อกอ์ตแรก ทั้งการกล่าวต่างๆ และอิริยาบถ เพียงแต่ในร็อกอ์ตที่สองไม่ต้องอ่านดุอาอิฟติตาหฺ

หมายเหตุ การอ่านฟาติหะฮฺนั้น ที่สำหรับอ่านก็คือตอนที่ยืนตรงเรียบร้อย หากอ่านก่อนจะยืนตรงให้อ่านใหม่หลังจากยืนตรงเรียบร้อยแล้ว หากไม่อ่านใหม่ละหมาดจะใช้ไม่ได้

หลังจากสิ้นสุดร็อกอ์ตที่สอง ให้นั่งตะชะฮฺฮุด นั่งแบบอิฟติรอซเหมือนกับกัวรฺนั่งระหว่างสองสุญุด แล้ววางมือซ้ายบนขาข้างซ้ายและวางมือขวามือบนขาข้างขวา ให้กำนิ้วงาบกับนิ้วก้อยไว้ นิ้วกลางกับนิ้วโป้งให้ทำเป็นวง พร้อมกับยกนิ้วชี้ขึ้นและกระดิกเบาๆ แล้วกล่าวดุอาอ์ตะชะฮฺฮุด ว่า **“อัลตะหียายตุ ลิลลาฮฺ วัศศอละวาตุ วัฏฏ็อยยิบาตุ อัลลอมอะลียกะ อัยยูอันนะบียะยูเราะฮฺมมะตุลลอฮิวับารอกาตุฮฺ อัลลอมอะลียนา วะอะลาอิบาดิลลาฮิสุศอลิฮีน อัลฮะดฺ อัลลาอิลลาฮะ อัลลิลลอสฺ วัอะฮฺชะดฺ อันนะมุหัมมัดนฺ अब্দฺุฮฺ วรรอซูลุฮฺ”** ความว่า “มวลการสวดดีทั้งหลายมอบแด่อัลลอฮฺ รวมทั้งการสรรเสริญด้วยพรและความดีงามต่างๆ ขอความสันติสุขจงประสบแด่ท่านผู้ผู้เป็นนบี รวมทั้งเมตตาแห่งอัลลอฮฺและความประเสริฐทั้งหลายของพระองค์ ขอความสันติสุขจงประสบแด่เราและแด่บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และข้าขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์”

จากนั้นให้ลุกขึ้นยืนเพื่อทำการละหมาดร็อกอ์ตที่สามหรือร็อกอ์ตที่สี่ ถ้าหากว่าละหมาดนั้นมีสามหรือสี่ร็อกอ์ต พร้อมกับกล่าวดักบิรฺและยกมือทั้งสองข้าง ต่อจากนั้นให้ทำละหมาดเหมือนกับร็อกอ์ตแรกและร็อกอ์ตที่สองที่ผ่านมา แต่ให้อ่านเฉพาะฟาติหะฮฺเท่านั้น โดยไม่ต้องอ่านสุเราะฮฺ และไม่ต้องอ่านเสียงดัง

เสร็จแล้วให้นั่งตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย หากว่าละหมาดนั้นมีสองร็อกอ์ตหรือมีสี่ร็อกอ์ต นั่งแบบตะวัรูก์ และทั้งหมดนี้เป็นวิธีที่ถูกต้องทั้งหมด คือ หนึ่ง โดยการนั่งสอดเท้าซ้ายเข้าไปใต้เข่าขวา พร้อมยกเท้าขวามาขึ้นยันไว้กับพื้น และพาดก้นให้แนบกับพื้น สอง นั่งสอดเท้าซ้ายเข้าไปใต้เข่าขวา และเท้าขวามาขึ้นยันไว้กับพื้น และพาดก้นให้แนบกับพื้น สาม นั่งสอดเท้าซ้ายเข้าไประหว่างน่องกับขาข้อข้างขวา และเท้าขวายันไว้กับพื้น พร้อมกับแนบก้นไว้กับพื้น การนั่งตะวัรูก์เป็นการนั่งของตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้ายของละหมาดที่มีสองตะชะฮฺฮุด หลังจากนั้นให้กล่าวดุอาอ์ตะชะฮฺฮุด ครั้งแรกให้จบว่า **“อัลตะหียายตุ ลิลลาฮฺ วัศศอละวาตุ วัฏฏ็อยยิบาตุ อัลลอมอะลียกะ อัยยูอันนะบียะยูเราะฮฺมมะตุลลอฮิวับารอกาตุฮฺ อัลลอมอะลียนา วะอะลาอิบาดิลลาฮิสุศอลิฮีน อัลฮะดฺ อัลลาอิลลาฮะ อัลลิลลอสฺ วัอะฮฺชะดฺ อันนะมุหัมมัดนฺ अब্দฺุฮฺ วรรอซูลุฮฺ”** และตามด้วย **“อัลลอสุมมะคือลลิลละลา มุหัมมัด วะอะลาอาลี มุหัมมัด, กะมาคือลลียตะ อะลาอิบรอฮีมะ วะอะลาอาลีอิบรอฮีม อินนะกะหะมีดุมมะญีด, อัลลอสุมมะบาริกอะลา มุหัมมัด วะอะลาอาลี มุหัมมัด, กะมาบาร็อกตะ อะลาอิบรอฮีม วะอะลาอาลีอิบรอฮีม อินนะกะหะมีดุมมะญีด”** และสุนัตให้อ่านหลังจากอ่านตะชะฮฺฮุดเสร็จแล้ว ว่า **“อะอฺฮฺบิลลาฮิ มินอะซาบิบนารฺ วะอะซาบิลกอबरฺ วัฟัตนะดิลมะฮฺยา วัลมะมาต วัฟัตนะดิล มะสียิดัตญินาล”** ความว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการทรมานในรอกฺญะฮ์นั้นม จากการทำทรมานในหลุมฝังศพ จากการทดสอบของชีวิตและความตาย จากความชั่วร้ายที่เป็นเทพทดสอบของเจ้าจุลาล”

เสร็จแล้วก็ให้สลามโดยการหันหน้าไปทางข้างขวามือก่อน ว่า **“อัลลามู อะลัยกุม วรระเราะมะตุลลอฮฺ”** จากนั้นให้สลามทางด้านซ้ายมืออีกที หากละหมาดเสร็จสิ้นแล้วควรนั่งอยู่ที่ละหมาดสักพัก และกล่าวดุอาอ์ที่วาริดจากท่าน นบีมุฮัมมัด อะลัยฮิอะสสลาม

ผลของการเรียนรู้ คือการปฏิบัติ

การรู้แต่ไม่ปฏิบัตินั้นเป็นที่น่าอับอาย ญะ พระองค์อัลลอฮฺ ศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาศรัทธาชนทั้งมวล อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า “ความว่า **“โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกลัวพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ เป็นที่น่าเกลียดยิ่ง ญะ ที่อัลลอฮฺ การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ”** (อัลค็อฟ 2-3)

ท่านอับู สุรียเราะฮฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า: **“อุปมาความรู้ที่ไม่ถูกปฏิบัติ ดังเช่น คลังสมบัติที่ไม่ได้ใช้จ่ายในหนทางของอัลลอฮฺ”**

ท่านฟูรียลฺ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า: **“ผู้ที่มีความรู้ ถือว่าย่างด้วยความรู้ อยู่ จนกว่าเขา จะปฏิบัติมัน”**

ท่าน มาลิก บิน ดินาร์ ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า : **“อาจพบเจอผู้ที่ไม่เคย ผิดเพี้ยนในภาควิชาการเลยแม้แต่น้อยเลย แต่มันห่างไกลไปถึงการปฏิบัติ ของเขาแล้ว นำเสียดายที่มันผิดเพี้ยนไปหมดเลย”**

พี่น้องมุสลิม-มุสลิมะฮ์ผู้ร่วมศรัทธา

พระองค์ได้ทรงเปิดโอกาสให้ท่านได้อ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์เล่มนี้ แต่ยรรยผลของการอ่านของท่าน คือการปฏิบัติตามที่ท่านรู้นั่นเอง

✱ ท่านได้อ่านไปบ้างแล้วในเรื่องราวของบทโองการต่างๆ จากอัลกุรอานพร้อมคำอธิบาย ดังนั้นจงพยายามรักษามันไว้ซึ่งการปฏิบัติตามโองการเหล่านั้น แท้จริงแล้วเหล่าบรรดาสาวกของท่านนบี (ﷺ) ได้เล่าเรียนกับท่านนบี (ﷺ) ที่ละสิบโองการเท่านั้น โดยจะไม่ขอรับโองการอื่นๆ เว้นแต่ได้เข้าใจลึกซึ้งในสิ่งที่เรียนหมดทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว โดยได้ทั้งความรู้และการปฏิบัติไปพร้อมๆ กัน พวกเขาได้กล่าวไว้ว่า “พวกเราได้เรียนรู้ทั้งความรู้และการปฏิบัติพร้อมๆ กัน” เช่นเดียวกันกับที่ศาสนาได้กำชับไว้แล้ว ดังเช่น คำอธิบายของอิมาม อับบาซ **رضي الله عنه** ในโองการที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า **﴿يَتْلُوهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾** ความว่า **“บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์อย่างจริงจัง”** (อัล-บะเกาะเราะฮฺ 121) ท่านอธิบายว่า (คือ พวกเขาปฏิบัติตามมันอย่างถ่องแท้)

ท่านฟูรียลฺ **رحمه الله** ได้กล่าวไว้ว่า **“แท้ที่จริงแล้วอัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาก็เพื่อการลงมือปฏิบัติ แต่ว่าผู้คนได้ยึดเอาการอ่านอัลกุรอานเท่านั้นที่เป็นการปฏิบัติของพวกเขา”**

✱ ท่านก็ได้อ่านไปบ้างแล้วเช่นกันถึงสุนนะฮ์ต่างๆของท่านนบี (ﷺ) ท่านจงอย่ารีรอที่จะปฏิบัติมัน เพราะว่า ผู้ศรัทธาที่ดีเลิศของประชาชาตินี้ พวกเขาไม่เคยรับรู้สิ่งใดๆ เว้นแต่จะแข่งขันกันปฏิบัติมันทันทีพร้อมๆ กับเผยแพร่มันทันที เพื่อการปฏิบัติตามคำกล่าวของท่านนบี (ﷺ) ที่ว่า **﴿إِذَا أُمِرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَمَا يَهْتِكُمْ عَنْهُ فَاَجْتَنِبُوا﴾** ความว่า **“หากฉันมีคำสั่งใช้พวกท่านในการทำงานใดๆ พวกท่านจงปฏิบัติอย่างสุดความสามารถ และสิ่งใดที่ฉันห้ามพวกท่าน พวกท่านจงละเว้นมันเสีย”** (บันทึกโดยอัล-บุคอรีและมุสลิม)

และเป็นการเกรงกลัวว่าจะเกิดการลงโทษอันเจ็บปวดจากอัลลอฮฺตามโองการที่พระองค์ **عز وجل** ได้ตรัสไว้ว่า **﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾** ความว่า “ดังนั้น บรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา(คือคำสั่งของท่านนบีผู้มีหิหมัด) จงพึงระวังเถิดว่าจะเกิดพิทนะขึ้นแก่พวกเขา หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดนั้นจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาก็เป็นได้” (อัน-นูร 63) ในจำนวนแบบอย่างดีๆ ในการยึดปฏิบัติเมื่อรับทราบคำสั่งใช้นั้น มีดังต่อไปนี้

➤ อุมมุ ฮาบีบะฮฺ **رضي الله عنها** (มารดาแห่งประชาชาติอิสลาม) ได้รายงานหะดีษ **« مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ »** ความว่า **“ผู้ใดก็ตามที่เขาได้ดำรงรักษาละหมาดสิบสองร็อกออตในหนึ่งวันและคืน จะมีบ้านหลังหนึ่งที่ถูกปลูกสร้างไว้สำหรับเขาในสวรรค์”** (รายงานโดยมุสลิม)

อุมมุ ฮาบีบะฮฺ **رضي الله عنها** กล่าวต่อไปว่า: ฉันไม่เคยละทิ้งการปฏิบัติมันเลย ทันทีที่ฉันได้รับทราบหะดีษบทนี้จากท่านรอซูล (ﷺ)